ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Περὶ Διαιρέσεως.

Ἡ Διαίρεσις δὲ ἥτις ϗ μερισμὸς προσαγορεύεται, διανομή ἐςὶν ἀριθμοῦ ἐφ' ἕτερον· ἢ εὕρεσις ἀριθμοῦ ἐνσημαίνοντος διὰ τῶν ἐν αὐτῷ μονάδων ποσάκις ὁ μερίζων ἀριθμὸς τὸν μεριζόμενον καταμετρεῖ, ὡς μετ' ὀλίγον δηλωθήσεται. Διὸ ὁ μὲν μερίζων ϗ μεριζόμενος διδόμενοι ϗ αὐτοί, ἢ προβαλλόμενοι ὀνομάζονται, ὁ δὲ ἐκ τοῦ μερισμοῦ ἐξαγόμενος, ζητούμενος, ἢ πηλίκον. Δεῖ δὲ ἀεὶ τὸν μείζω ἐπὶ τὸν ἐλάττονα διαιρεῖν. ἄλλως γὰρ ἂν ἀδύνατον ἐπὶ τῶν ἀκεραίων γενέσθαι ἀριθμῶν.

Δοθέντων δὲ δύο τινῶν ἀριθμῶν, τοῦ μὲν ὡς μερισθησομένου, τοῦ δὲ ὡς μερίσοντος. γράφειν δεῖ πρῶτον τὸν μερισθησόμενον, ὑπ' αὐτὸν δὲ τὸν μερίσοντα, ἑτέραν τινὰ ἔμπης τάξιν τηροῦντα, ἀλλὰ μὴ ἥνπερ ὁ ἀφαιρούμενος ὑπὸ τὸν μείζονα ταττόμενος, ἀφ' οὗ καὶ ἀφαιρεῖται. ἐκεῖνος μὲν γὰρ δεξιόθεν συνήρχετο τῷ πρὸ αὐτοῦ, οὗτος δὲ συνάρχεσθαι ὀφείλει τῷ μερισθησομένῳ ἀριθμῷ ἀριςερόθεν. Εἶτα λαβόντα τὸ ἀνῆκον αὐτῷ ἐκ τοῦ μέρους τοῦ μερισθησομένου, ᾧ προσεφήρμοςο, βαθμὸν ἕνα καταβῆναι, ϗ τοῦτο αὖθις ϗ αὖθις παθεῖν, ἕως ἂν ὁ ἔχατος αὐτοῦ χαρακτὴρ, τῷ ἐχάτῳ τοῦ μερισθησομένου συςοιχήσῃ. Ὅθεν ὅσαι ἂν ὦσιν ἐναπολειπόμενοι χαρακτῆρες τοῦ μεριζομένου, κατὰ τὴν ά. τοῦ μερίζοντος ὑπ' αὐτὸν θέσιν, ἀπὸ τοῦ πρώτου δηλ: κατὰ τὰ δεξιὰ μέχρι τοῦ συςοιχοῦντος τῷ ἐχάτῳ τοῦ μερίζοντος χαρακτῆρι, ἐκ τοσούτων ἀνάγκη ϗ τὸν ζητούμενον συγκεῖσθαι. οἷον δεδόσθω τὸν ά: ἀριθμὸν μερισθῆναι ἐπὶ τὸν β': γραφήτω δὴ πρῶτον ὁ ά: ὑπ' αὐτὸν δὲ ὁ β': συναρχόμενος τῷ ά: κατὰ τὰ ἀριςερά, εἶτα ἐρευνηθήτω ποσάκις ὁ β': καταμετρεῖ τὸ ά: τοῦ ά μέρους ᾧ προσεφήρμοςο καὶ ἐπεὶ εὑρίσκεται δὶς, ἐναπολειπομένων τινῶν, γραφήτω ἐπὶ τῆς γ': γραμμῆς ὁ 2: χαρακτὴρ, εἶτα πολλαπλασιασθήτω ὅλος ὁ β': ἐπὶ τὸν 2: χαρακτῆρα, ϗ ἐπεὶ γίνεται ἐξ αὐτοῦ πολλαπλασιαζομένου ὁ 50: ἀφῃρήσθω οὗτος ἀπὸ τοῦ 56: ϗ ἐναπολειφθήσεται ὁ 6:.

	0
	010
	X230
α:	5650 1226: γ:
β:	28
	28
	28

Ἐπεὶ δὲ τοῦτο δυσχερὲς, πολλαπλασιασθήτω ἕκαςος τοῦ β' χαρακτὴρ ἐπὶ τὸν 2: χωρὶς, τῆς ἀρχῆς ἀριςερόθεν γινομένης, ϗ ὁ ἐξαγόμενος ἀφῃρήσθω ἀπὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ χαρακτῆρος, οὕτω λέγοντος σου. ὁ μὲν 2' τοῦ β': χαρακτὴρ δὶς λαμβανόμενος κατὰ τὰς ἐν τῷ 2: χαρακτῆρι μονάδας τῷ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ποιεῖ τὸν 4: οὗτος δὲ ἀφαιρούμενος τοῦ 5: τοῦ ἐν τῷ ά, ἐναπολείπει μονάδα. ἀπαλειφομένου τοίνυν γραμμῇ τοῦτε 2: τοῦ ἐν τῷ β': ϗ τοῦ 5: τοῦ ἐν τῷ ά: γραφήτω ἡ μονὰς ὑπὲρ τὸν 5: τούτου δὲ γινομένου μετάβηθι ἐπὶ τὸν 5: τὸν ἐν τῷ β': ϗ εἰπὲ δὶς ὁ 5: λαμβανόμενος ποιεῖ τὸν 10: τούτου δὲ ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοῦ 16: ἐναπολείπεται ὁ 6: σημειωθήτω δὴ ὅ,τε 5: τοῦ β: χαρακτὴρ ϗ ἡ μονὰς ἡ ὑπὲρ τὸν 5: χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ ά: γραμμῇ, καὶ γραφήτω τζίφρα. μετενεχθεὶς δὲ ὁ β': μεριςὴς εἰς βαθμὸν ἕτερον ἐρευνηθήτω αὖθις ποσάκις καταμετρεῖ τὸν πρὸ αὐτοῦ δηλ: τὸν 65: ᾧ ϗ συςοιχεῖ, ϗ ἐπεὶ εὑρίσκεται πάλιν δὶς ϗ τοῦτον καταμετρῶν, γραφήτω ὑπὲρ τὴν γ': γραμμὴν ὁ 2: αὖθις χαρακτὴρ ἐφεξῆς τοῦ πρὸ αὐτοῦ. Πολλαπλασιαζομένου δὲ τοῦ 2: χαρακτῆρος τοῦ ἐν τῷ β': ἐπὶ τὸν 2: τὸν ὑπὲρ τὴν γραμμὴν ἤδη γεγραμμένον, ϗ τοῦ γινομένου 4: ἀπὸ τοῦ 6: ἀφαιρουμένου, ἐπεὶ ἐναπολείπεται ὁ 2: σημειωθήτω γραμμῇ ὅ,τε 2: χαρακτὴρ ὁ ἐν τῷ β: ϗ ὁ 6: ὁ ἐν τῷ ά: ϗ γραφήτω ὑπὲρ τὸν 6: ὁ 2: πολλαπλασιαζομένου δὲ ϗ τοῦ 5: τοῦ ἐν τῷ β: ἐπὶ τὸν αὐτὸν 2: τὸν ὑπὲρ τὴν γραμμὴν, ϗ τοῦ γινομένου 10: ἀφαιρουμένου ἀπὸ τοῦ 25: τοῦ συςοιχοῦντος αὐτῷ, σημειωθήτω γραμμῇ ὁ 5: χαρακτὴρ ὁ ἐν τῷ β': ϗ ἐπεὶ ἐναπολείπεται ὁ 15: σημειωθήτω γραμμῇ ϗ ὁ 2: ὁ ὑπὲρ τὸν 6: ϗ γραφήτω μόνον ὑπὲρ αὐτὸν μονὰς, ἀντὶ δὲ τοῦ 5: ἔςω ὁ ἐν τῷ ά 5: χαρακτὴρ, ὁ αὐτὸς γὰρ ἐςὶ, καὶ οὐ δεῖται τῆς διὰ γραμμῆς σημειώσεως ὡς οἱ ἑτεροειδεῖς, ϗ ἐναπολειφθήσεται ὡς δ[...] θεμένου δὲ τοῦ β: ϗ εἰς βαθμὸν ἕτερον ἐρευνηθήτω ὁ 150: ἀριθμὸς π[...] εὑρεθήσεται ἑξάκις. Διὸ γραφήτω ὑπὲρ τὴν γραμμὴν ὁ 6: ἐφεξῆς τοι[...] πολλαπλασιαζομένου δὲ τοῦ 2: τοῦ ἐν τῷ β: ἐπὶ τὸν αὐτὸν 6: ϗ τοῦ γιν[...] 15: ἐπεὶ ἐναπολείπεται ὁ 3: σημειωθήτω γραμμῇ [...]τε 2: χαρακτὴρ ἔτι δὲ καὶ ἡ μονὰς ἡ ὑπὲρ τὸν 2: ϗ γραφήτω ὑπὲρ το[...] ὁ 3: πολλα[...] ἐν τῷ β: ἐπὶ τὸν 6: τὸν ὑπὲρ τὴν γραμμὴν, καὶ τοῦ γιν[ομ]ένου 30: ἀφ[...]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΒΕΡΟΙΑΣ
1200
Ἀριθ. εἰσ. 2690/1962
ΔΩΡΕΑ Ἀγ. Λαζ... Μαρ...

ΒΙΒΛΙΟΝ
ΤΟΥ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΗΝΟΣ,

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν.

Νεωστὶ μετατυπωθὲν, καὶ ἐπιμελῶς διορθωθὲν παρὰ Κυρίου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.
ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.
Ἐν ἔτει ἀπὸ τῆς Θεογονίας. 1755.
Con licenza de' Superiori, e Privilegio.

ΜΕΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἀριθ. 33
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΜΗ͂Ν

ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει, ὥρας, ι΄. ἡ δὲ νὺξ ὥρας, ιδ΄.

Εἰς τὴν πρώτην, Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, γίνεται ἀγρυπνία, καὶ προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀγρυπνία οὐ γίνεται.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν [illegible] στιχολογίαν, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα, [illegible] τῆς Ἑορτῆς Ἰδιόμελα δύο, ἦχος, [illegible] δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον. καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου, Προσόμοια γ΄. δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. τὸ πρῶτον τοῦ ἤχου. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λιτήν, ὁ στιχηρὸς τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Ἰδιόμελα. τοὺς δύο πρώτους, τὸν δεύτερον, καὶ τοὺς δὲ τρίτους. Δόξα ἦχος [illegible] τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, ἦχος, [illegible], Συγκατάβασιν ὁ Σωτήρ. [illegible] τὸν η΄. ἦχον Ἀναστάσιμα τῆς [illegible] τὰ κατὰ ἀλφάβητον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. β΄. Ὁ τὴν χάριν [illegible]. Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. [illegible] τὴν εὐλογίαν τῶν Ἄρτων, Θεοτόκε

Georr

παρθένε, δίς. καὶ τὸ τροπάριον τοῦ Ἁγίου ἅπαξ. Ἡ Ἀνάγνωσις, εἰς τὰς Ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἕτεραι Ἀναγνώσεις, εἰς τὸν Θεολόγον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μορφὴν ἀναλλοιώτως. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς στιχολογίας. Καθίσματα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος, ἡ Ὑπακοή, ὁ Πολυέλεος, καὶ Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Πᾶσα πνοή. καὶ Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Πεντηκοστός. [illegible] τὸ Ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄. τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ϛ΄. Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα. καὶ, Στίβει θαλάσσης. ἀνὰ μέρος οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς [illegible] Εἰς τοὺς Αἴνους, τό, Πᾶσα πνοή [illegible] Ἀναστάσιμα, δ΄. δὲ τοῦ Ἁγίου [illegible] ἦχος, πλ. α΄. καὶ Ἰδιόμελον, [illegible] Ἐξεχύθη ἡ χάρις. [illegible] Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν [illegible] Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται [illegible]. Δόξα,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον. ἡ Ἐκτενή, ἡ Κατήχησις, καὶ Ἀπόλυσις. Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον. Ἡ συνήθης Λιτή, καὶ ἡ α΄ Ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν δὲ ταῖς Ὥραις, τὸ Ἀναστάσιμον τροπάριον, καὶ τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά. οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ΄. καὶ ἡ ς΄ Ὠδὴ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. τὸ Ἀναστάσιμον Τροπάριον, καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Προκείμενον, ἦχος, πλ. β΄. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Στ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκράξομαι. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, α΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ὁ Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας πρὸς Τιμόθεον, β΄. Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι. καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀδελφοί, βλέπετε μήτις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν. Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, ἦχος, πλ. δ΄. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς. καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν. καὶ Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς τὸν Λυχνικὸν, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ϛ΄. ὅκτω [illegible] τὰ δύο [illegible] Ἰδιόμελα, [illegible]

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν. οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτόν, τύπον καὶ ὑπογραμμόν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητής, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. ὁ πάντα περιέπων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἱλιχθείς, Κύριε δόξα σοι.

Ἕτερα στιχηρὰ Προσόμοια, [illegible] ἦχος, δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς βασιλείας, ὅτε τὸ βασίλειον ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος [illegible], φιλοσοφίᾳ, καὶ ἐπιστήμῃ Πάτερ [illegible]μαντας. τότε διαδήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας Βασιλεὺς βασιλευόντων, ὁ Βασιλέων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι συνδιαιωνίζων, ἀΐδιος Υἱὸς καὶ συνάναρχος. ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἱεραρχίας στολὴν ἠγλαϊσμένος, χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας Βασιλεῦ ὀρθοδοξίας, τῇ Ἐκκλησίᾳ βλύσας δόγματα, οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τῷ Θείου Λόγῳ καὶ θείῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οὐρανίαις συνὼν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος Πάτερ Βασίλειε. ὧν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπρότητι, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου. ἔτι τοῦ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὥστις ἄσαρκος, τοὺς ἐντρυφῶντας τῆς θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους, τῆς ἀγνωσίας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δευτέρα, πρῶτον. Δόξα, ἦχος, πλ. [illegible]

Σοφίας ἐραστὴς γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν [illegible] Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες. τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας [illegible] ἑαυτοῦ περιελόμενος, καὶ θείᾳ μελέτῃ Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσαι τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιουσίᾳ, ὅλον τῆς ἀγάπης τὸ φρόνημα

καθυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καθυπέταξας τῷ πνεύματι. διὸ σάρ-
κα μισήσας, καὶ Κόσμον καὶ κοσμο-
κράτορα παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴ-
τησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν
ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων πε-
ριβολήν. οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν πε-
ριτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μη-
τέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. αὐ-
τῷ πιστοὶ βοήσωμεν. σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὤφθη Κύριος τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν
Κεφ. αὐτῷ, ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου. εὐαρέστει ἐ-
ι. ναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος.
Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέ-
σον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πλη-
θυνῶ σε σφόδρα. Καὶ ἔσῃ πατὴρ πλή-
θους ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄ-
νομά σου Ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου
Ἀβραὰμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν
τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφό-
δρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη, καὶ Βασι-
λεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ στήσω τὴν
διαθήκην μου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ
μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρμα-
τός σου μετὰ σὲ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν
εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρό-
σωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυ-
ρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ.
σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ
καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐ-
τῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διατη-
ρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γε-
νεὰς αὐτῶν. περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν
ἀρσενικόν. Καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρ-
κα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς
σημεῖον διαθήκης, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ
ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν πε-
ριτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς
τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον
ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα
τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγ-
δόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη
ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς. ὅτι τὴν διαθήκην μου
διεσκέδασεν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔρ-
Κεφ. γα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με,
η. 22. ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ
πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ
προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ
τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν
βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώ-
ρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς
ὑπ' οὐρανόν. Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν Οὐ-
ρανὸν συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώ-
ριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ὑπ' ἀνέμων. Ἡ-
νίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς
ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τοῖς ὑπ' Οὐρα-
νόν. Ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκρι-
βασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα οὐ παρελεύσεται
στόμα αὐτοῦ. καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια
τῆς γῆς. Ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα.
ἐγὼ ἤμην ᾗ προσέχαιρε. καθ' ἡμέραν δὲ
εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παν-
τὶ καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ
Ἀνάγνωσμα. Παροιμ. Κεφ. ι. 32.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη
Κεφ. δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σο-
ι. 4. φῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ,
7. ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος
19. ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. Υἱὸς
Κεφ. γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωήν, Καὶ ἐν
ιγ. 2. ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης φαγή-
9. σει. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ
Κεφ. Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα
ιε. 2. σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ
Κεφ. αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ
κβ. 11 Κύριος ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ
πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου,
Σοφ. φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ. Φθάνει γὰρ
Σολ. τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνω-
Κεφ. σθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν
ς. 13. ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς
15. αὐτὴν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι'
αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς
ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα,
καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐ-
μενῶς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κεφ. μένως. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κα-
ζ΄. 30. κία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην
Κεφ. τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην,
η΄. 2. καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζή-
τησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅ-
τι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐ-
τήν. Μύστης γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπι-
7. στήμης, καὶ αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ
πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην
δὲ καὶ φρόνησιν, αὕτη διδάσκει, δικαιο-
σύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον
οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰδὲ καὶ
πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα
καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται
στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων,
σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκ-
10. βάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι
17. σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐ-
στὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ
21. λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ
Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ
Κεφ. ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ
θ΄. 1. Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάν-
τα ἐν λόγῳ σου, Καὶ τῇ σοφίᾳ σου κα-
τασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπό-
ζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων,
Καὶ διέπῃ τὸν Κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δι-
καιοσύνῃ, Δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων
πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμά-
σῃς ἐκ παίδων σου. Ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός,
ἐδ. 10. καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον
αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀ-
πὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσα
μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί.
Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει
14. με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν
πάντων δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπί-
νοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὰ Ἰδιόμελα, ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Ἱεροφάντα Βασίλειε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ Οἰκουμένῃ. ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι, τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος, ἔχρισέ σε ἱερουργῆσαι τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, Βασίλειε θεοφάντορ. τοῦ Χριστοῦ εὐωδία γενόμενος, τὴν ὀσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν Οἰκουμένην ἐπλήρωσας. διὸ τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Βυζαντίου. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασίλειε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῷ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως. καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν Ἐπάρχου κατήσχυνας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας. καὶ σπλάγχνων ἐκτομὴν ἀπειλοῦντος, προθύμως ταῦτα προέκεινας. καὶ Μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ. καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ.

Ἀπόστιχα, τὰ Ἰδιόμελ. ἦχος α΄. Βυζαντίου.

Ὢ θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασίλειε παμμακάριστε. σὺ γὰρ τοῦ θείου πόθου τὸ κέντρον, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων, τὰς βλασφημίας κατέτρωσας, καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας. καὶ νῦν τῶν θείων λειμώνων, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεστὼς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βασιλείου Μοναχοῦ.

Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετάς, Πάτερ ἡμῶν Βασίλειε. Μωσέως τὸ πρᾶον, Ἡλιοὺ τὸν ζῆλον, Πέτρου τὴν ὁμολογίαν, Ἰωάννου τὴν

Θεο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

θεολογίαν. ὡς Παῦλος ἐκβοῶν· οὐκ ἐπαύσω. τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; ὅθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β΄.

Τὸ Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός. ᾧ καὶ μᾶλλον προθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. πρέσβευε καὶ ἡμᾶς, τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα Βασίλειε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ὁ Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων, οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, Ἀρχιερέων ὑπάρχεις, δόξα καὶ ἑδραίωμα, παμμακάριστε Βασίλειε, καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ΄.

Οὐκ ἐπῃσχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι. ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτόν, τύπον καὶ ὑπογραμμόν, πᾶσι πρὸς σωτηρίαν. ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητής, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν Προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. ὁ πάντα περιέπων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἱλιχθείς, Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου. δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, βασίλειον ἱεράτευμα. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως, ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε. καὶ νόμον ἐκπληρῶν περιτομήν, θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν, ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου. δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγε συγκαταβάσει σου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν,

Κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν βασίλειον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας, τὸν Βασίλειον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν ἁγίαν· ἡνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, ἦχος, α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασίλειε σοφέ, παρεστὼς τῇ Τριάδι, ἱκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὁ Πάντων Ποιητής, καὶ Δεσπότης τοῦ Κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. ὄντως θεᾶτε, καὶ θαυμάσατε τὰ ἔργα. σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνῃ, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν κάθισμα, ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ νάματα. τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, ἀσεβείας ἱδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ἱεράρχα Βασίλειε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. [illegible]

Ἐπεφάνη [illegible]

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλανθρωπίας,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκὶ, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐντεῦθα καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, τὰς αἱρέσεις καθεῖλες τὰς ζοφερὰς, πάντα τὰ φρυάγματα Εὐνομίου ἐβύθισας. τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν. πάντα τὰ φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας, ἱεράρχα Βασίλειε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικὸν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ. πνευματικὴν γὰρ Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκήνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Παναμώμε. διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α'. Ἀντίφωνον, τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον. ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος. ὁ μὴ εἰσερχόμενος.

Ὁ Πεντηκοστός. καὶ τὸ Ἰδιόμελον. ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας Ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, δὶς λέγοντες τοὺς Εἱρμοὺς, τὰ δὲ τροπάρια ὁμοῦ εἰς δώδεκα. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, ποίημα Στεφάνου.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
„ τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν
„ λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Ἡ Ὀγδοὰς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῇ σῇ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἁγιάζεται, ἑκουσίῳ πτωχείᾳ. ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθης σαρκί.

Περιτομὴν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστὸς, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, καὶ ταύτης σύμβολον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός. Ποίημα Ἰωάννου.

Σοῦ τὴν φωνὴν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου. ἀλλὰ Πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Τὸ ἐμπαθὲς, σκίρτημα τῆς τυραννούσης σαρκὸς, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας. διὸ ἐν ἀκηράτοις, αὐλίζῃ βασιλείοις, Πάτερ Βασίλειε.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν τραχεῖαν βαδίσας ὁδὸν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασίλειε.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει, σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότῃ, θῦμα προσήνεγκας.

Σὺ γεγονὼς, Μύστης ἀρρήτων Βασίλειε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν

ὑπὲρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑπὲρ λόγον σύλληψιν· Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Ὁ ἕτερος χορός.

Στίβει θαλάσσης, κυματούμενον σάλον, Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον. Μέγας δὲ πόντος, φθισάτας Αἰγυπτίων, Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος, Ῥώμῃ κραταιᾷ, δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη. ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Οὐ Νόμου πληρωτὴς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδέχθη καὶ ἠξίωσεν, ἑκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Παιδείας γενόμενος ἁπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ φῶς Βασίλειε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχούμενος. ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει. τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὦ Βασίλειε.

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ πράξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυήθης σαφῶς.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις. ὧν τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφαιδρώσατο.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκτεις ἀφράστως σεσαρκωμένον· εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἁγνή, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις Ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Ὁ ἕτερος χορός.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας, Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγον πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίας. Ὧ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κῆρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ Οἰκουμένῃ κατέσπειρας, τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως Πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης Μακάριε. Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν Οἰκουμένην, ὥσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς δυσσεβείας ἐνπείρας τὰ δόγματα. ἡ τῆς ζωῆς [illegible] πηγή, ὁ Χριστὸς ἐν σοὶ ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε. ὃν ἱκέτευε, ὡς παρρησίαν κεκτημένος Θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὅλων Κύριος, περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς διατέμνει. δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον Κόσμῳ. χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος Μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται, ἀφ' οὗ Χριστὸς

ἑκὼν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἑκὼν περιετμήθη, τῶν Ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον, ἡ ὀγδοὰς, ζωὴν προεικονίζει. ἐν ᾗ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καλλωπίζεται ὥσπερ τῷ τόκῳ Χριστοῦ, ἡ νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου Παμμακάριστε.

Σεμνυνόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, Θεότητα εἰς Κτίσιν, ἀσεβῶς Βασίλειε οὐ κατήγαγες.

Ἀταπείνωτος ὤφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι τεταπεινωμένος.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωσαι, παρὰ Θεοῦ χαράκωμα καὶ τεῖχος, ὀχυρὸν Βασίλειε Παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικὸς, καὶ πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἀπάτην ὤφθης Πάτερ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἄχραντε, ἡ τὸν Θεὸν, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

Ἀκήκοε Κύριε φωνῆς σου ὃν εἶπας. φωνὴ
βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. ὅτε ἐβρόντησας πολ-
” λῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος
” Υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύ-
” ματος ἐβόησε. σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία
” καὶ δύναμις.

Ὁ ἕτερος χορός.

Πυρσοῦ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
” Ῥήγνυσι γῆρας, Πνεύματι κροτουμένην,
” Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου.
” Ὧ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὠδὴ, ε΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιη-
τὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγ-
” μάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σου γὰρ ἄλλον,
Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρὸς, ἀνερμηνεύτως προελθὼν Κύριε, καὶ τὴν βροτῶν, μὴ ἀπαξιώσας ἐνδύσασθαι μορφὴν, ὡς βρέφος νομίμως, τὸν νόμον ἐπλήρωσας.

Νυκτὶ ὡμοίωται, ὡς τὴν σκιὰν τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησαμένη. ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ Κόσμου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἄγει διπλῆν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία Ἑορτὴν σήμερον, περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότου, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμην οἰκέτου, σοφοῦ τρισμάκαρος.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, φῶς ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτιστικὴν, λαμπάδα τῷ Κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστός. διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασίλειε.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρὸ τοῦ νόμου Ἰωσὴφ γέγονε, τῆς κατὰ σὲ σοφῆς σιτομέτρης. τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὸς ἑστιάτωρ, ἐδείχθης Βασίλειε.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρὰν, ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ γέννησιν, τῷ Μωϋσεῖ αὐτὸς ἑρμηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμάκαρ Βασίλειε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν. Χαῖρε ἁγνή. Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκρι-
μα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου. καθαρ-
” σίων δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόν-
” τι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ τὴν
” ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα
” νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Ὁ ἕτερος χορός.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου,
Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
” Νέαν προσορμίσωμεν ἀπλανῆ τρίβον,
” Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
” Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὠδὴ, ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐ-
σχάτη, ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν,
” Κύριε Κύριε ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν
” ζωήν μου.

Εἴληφε τέλος ὁ Νόμος, ἀφ' οὗ Χριστὸς νηπιάσας, πληρωτὴς τοῦ Νόμου δειχθεὶς, περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε, τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

Σάββατα Περιτομή τε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑ-

βραί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βραίων, τοῦ ἐπιφαγέντος Χριστοῦ, τῷ νάματι πέπαυται, καὶ ἔλαμψε, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἔθρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινώντων καρδίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλειε, θεϊκῆς εὐφροσύνης.

Ἔθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ. ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ λόγος Βασίλειε. οὗ ἄριστος, σιτοδότης ἐγένου.

Ἤθροισας τῷ τῆς μελίσσης, Βασίλειε φιλοπόνῳ, ἀρετῆς ἁπάσης τὸ ἄνθος. καὶ περιδέξιος γενόμενος, ἐν αὐταῖς μακαρίζῃ.

Ἔσπασας Κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι. διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μένοντα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν Ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ
" ἐρήμῳ μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
" καὶ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς,
" ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος.

Ὁ ἕτερος Χορός.

Ἴμαρτον ἐξέφηνε σὺν παμολβίῳ,
Ἦχῳ, Πατὴρ ἐν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
" Ναίφησιν οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
" Φωταυγὸς ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους,
" Λόγος τε μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατὴρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι, ὥσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες, τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνεύματι θαλφθέντες. μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, τὴν ταπείνωσιν. δι᾽ ὧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως Θείας. πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν. Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Μὴν Ἰαννουάριος, ἔχων ἡμέρας λα΄. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ΄.

Εἰς τὴν πρώτην, ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στ. Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος.
Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη Χάρις.

Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς νομικῆς διατάξεως κατεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποίητον Περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελάσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μέντοι πανηγυρίζομεν, καὶ Ἑορτὴν καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον. Ὥσπερ γὰρ ἔνσαρκον Γέννησιν δι᾽ ἡμᾶς, καὶ τ᾽ ἄλλα πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέφευγε, καὶ τὸ ἄληπτον εἴληχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον, ὥστε καὶ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι. Πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφὼς ἦν; καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι τὸ σάββατον μὴ τηρεῖν, καὶ τὸν Νόμον λύειν συκοφαντοῦντας, τὸν μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα φυλακήν. Διά τοι τοῦτο μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ἐκ Παρθένου Γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς Μητρὸς καὶ Ἰωσὴφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος ἦν τὸ περιτέμνεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων ηὔξανεν ἀνθρωπίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ, καὶ σοφίᾳ, καὶ χάριτι, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου.

Στ. Ζῇ Βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν Κυρίῳ,
Ζῇ καὶ παρ' ἡμῖν ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Γαμβηλιῶνι θάνε Βασίλειε πρώτῃ.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος, πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαῤῥησιάσατο πίστεως, τῆς Ἀρείου κακοδοξίας, ᾗ προσετέθη ὁ Βασιλεύς, πυρὸς δίκην λυμαινομένης τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρὸς ἐκ Πόντου, πρὸς δὲ μητρὸς, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο. οὐχ ἧττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν Θρόνον ἀνήχθη. Ἔνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθηρῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἔπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους ἐνθεὶς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ, καὶ διὰ πάσης ἀρετῆς, τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμὼν, ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος. μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος. ἐπίῤῥινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος. τὸ ἐπισκήνιον συνεσταλκὼς, φροντιστικῷ ἐοικώς. ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος, ἐπιμήκης τὰς παρειάς. κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἠρέμα ἐν χρῷ κουρίας. τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος. υἱὸς Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ὁ Θεόδοτος οὐκ ἀφέξομαι λέγει,
Ἐμὴν κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ἐγκωμίας ἦν οἴκοθεν πλουτεῖς Πάτερ,
Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μητρὸς γόνον.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. ὁ Εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρὰ παμφαῆ, τὰ γενέθλια Χριστοῦ καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινήσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον. ὅτι νομικῇ διατάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεὸς, ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Ὁ Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνεται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸς, ὁ Υἱὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ Πνεῦμα πέφυκε. σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὦ Βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἶκός τε τῆς ὅλης Τριάδος. μακαρία ἡ μνήμη σου, καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, ἐπλούτισας τὸν Κόσμον σοφίας, καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σύμπνοια μία, ἴσθ' ἅτε ξυνωρὶς, ἡ ὥσπερ μία ψυχὴ, ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρηγορίῳ Βασίλειος, πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, ἐν Βασιλείῳ Γρηγόριος νῦν, ἱκετεύσατε Χριστὸν, ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστὴς καὶ πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις. γήρως βα-

κτη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κτηρία ἐδείχθης, παιδαγωγία μετριότητος, καὶ μοναζόντων ἀρετῆς, καμὼν Βασίλειε.

ΚΑθαρὰς τὴν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παντὸς Βασίλειε, συνδιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι. ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, ἐν παῤῥησίᾳ ἐκραύγαζες. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

ΕΝ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πυρπολουμένην Ἄρνην, προεθεώρει τὴν ἐγκύμονα, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, ἑνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἁγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

ΝΕ´ους ἀσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου, ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἕτερος χορός.

ἜΦλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φρουρήσαν δυσσεβεῖς καταιθαλώσας,
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ η΄. ὁ Εἱρμός.

ΤΟ`ν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, συστησάμενον τὰ πάντα Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΗ˜ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προσηγορίαν. ὅτι τοῦ Κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ Κύριος.

ΤΩ`ν Χριστοῦ γενεθλίων, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἡ πανένδοξος μνήμη. ἣν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

ΤΟ`ν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασίλειον τῷ Κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, Σάλπιγγά τε Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

... δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ, ἐνοικήσαντα τῷ ...σοφῷ Βασιλείῳ, καὶ δι᾽ αὐτοῦ εὐσεβῶς θεολογηθέντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ΟἹ` τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαβόντες Βασίλειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρίζοντες βοῶμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΑ`ς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βασίλειε τῷ Κόσμῳ, φωταγωγήσας, μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

ΤΟ`ν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων, ἀνατείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

ΜΥστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε, κάμινος πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέξασθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέρξαι σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην. ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἕτερος χορός.

ἙἈλλόθρια μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται.
Τέκνοι δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει, τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογείτω συντόμως τὸν αἴτιον,
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν πανκληρία.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

ΗἩ Τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη Πανάγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ΥὙπέρβας τοὺς ὅρους, Χριστὸς τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς Παρθένου ἀποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν, καθὼς διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείκνυται.

ΔΕῦτε τοῦ Δεσπότου, τὰ ἔνδοξα Χριστοῦ ὀνομαστήρια, ἐν ἁγιότητι πανηγυρίσωμεν. Ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον. σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ, τοῦ Ἱεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

ΤΟῦ Ἀρχιποίμενος, ὡς πρόβατον ... Χριστοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σιν ἐπηκολούθησας. τῷ τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυχὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄριστα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Ὁ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον Χριστοῦ κατιδὼν σύστημα, ἀπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχίας σοφὲ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθεὶς, καταπέπτωκε Τύραννος. τὴν γὰρ σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἴγλην οὐκ ἤνεγκε Βασίλειε.

Ἠξιώθης τῶν Ἀποστόλων καθέδρας, τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων Χριστοῦ, Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων φυλῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἠξιώθης Βασίλειε. τῆς Θεοτόκου λάτρις γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος Μύστης γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τὰ ὑπερῷα ἐν ὕδασι στεγάζων μόνος Κύριος, ἀναχετίζων Θάλασσαν, ἀβύσσους τε καὶ ξηραίνων, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασία.

Πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑ-
„ μνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχου-
„ σα, τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶ-
„ δας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριστιανῶν
„ εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Στίχος, Χαίρε.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν, τὰ τῆς τόκου σου θαυμάτων,
Νύμφη παναγνε, Μῆτερ εὐλογημένη.
„ Δι' ἧς τυχόντες, παντελοῦς σωτηρίας,
„ Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτιν,
„ Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς Ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας Θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ Μύστης. ὦ Βασίλειε σοφὲ, καὶ λάτρις τῆς Θεοτόκου.

Ὅμοιον Δεσποτικόν.

Ἡ ν σάρκα περιτέμνεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης. καὶ σπάργανα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῇ ῥοπῇ διεξάγων.

Ἐν τοῖς Αἴνοις, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, Ἦχος, πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκὶ, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ῥεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῇ Θεότητι. διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὑμνοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Θεὸς Υἱὸς Θεοῦ γεγονὼς, ἀναγεννήσει τῇ τοῦ Θείου Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱὸν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνανάρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε. αἱρετικῶν δὲ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι. Χριστῷ τῷ πλουσίως, διανέμοντι τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ἔνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱεροῖς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχὰς, ὡς στολὴν ἁγίαν περικείμενος. καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, Θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄϋλον, λειτουργίαν τελούμενος, μεμνῆσο συμπαθέστατε, πανμάκαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμοιον.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὁλοτρόπως ἐκ[...] δος ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφ[...] ταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν [...] γνῶσιν διετράνωσας. λαμπρῶς δ[...] μος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν π[...] εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως [...] ρας ὑπόθεσιν. ὅθεν σε Θεορρήμονα [...] Διδάσκαλον, καὶ φωτοφόρον Φωσ[...] κλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν [...]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ. τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου Ὅσιε Πάτερ. ἐγένου ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος ὁ αὐτός.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ, γ΄. καὶ ς΄.

Ἰστέον ὅτι ἡ Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου τελεῖται, διὰ τὴν ἑορτὴν καὶ θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Ἰστέον, ὅτι ἂν μὲν εἰσὶ δύο Κυριακαὶ, μεταξὺ τῶν Χριστοῦ γεννῶν, καὶ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων. Καὶ τῇ ἄλλῃ Κυριακῇ, Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχῃ, ἐν Σαββάτον, καὶ μία Κυριακὴ, ἀναγινώσκομεν τῷ Σαββάτῳ, Σάββατον μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν. Τῇ δὲ Κυριακῇ, Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, Β΄. Προεόρτια τῶν Φώτων. Καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Προεόρτια ᾄσματα, εὐσεβῶς προηχήσωμεν, τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος, σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα, τὸ σωτήριον, εἰς ἀνάπλασιν πάντων τῶν ἐν πίστει, ἱερῶς φωτιζομένων, καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ὁ Χριστὸς ἀναδείκνυται. ὁ Θεὸς ἐπιφαίνεται. ὁ Δαβὶδ προέγραψεν ἐμφανέστατα. καὶ πρὸς τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα, αἰτούμενος ἔρχεται. Ἰορδάνη Ποταμὲ, εὐφράνθητι, Γῆ καὶ Θάλασσα, οἱ Βουνοὶ καὶ τὰ Ὄρη, καὶ ἀνθρώπων, νῦν σκιρτήσατε καρδίαι, φῶς μόνον εἰσδεχόμεναι.

Ποταμὸν τῆς εἰρήνης σε, καὶ χειμάρρουν ὡς γέγραπται, τῆς τρυφῆς ὑπάρχοντα Παντοδύναμε, πῶς σε ποτάμια ῥεύματα, εἰσδέξονται Κύριε, ἐπιβαίνοντα γυμνὸν, Οὐρανοὺς τὸν τοῖς νέφεσι, περιβάλλοντα, καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν τὴν κακίαν, τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀφθαρσίαν, τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, ἱεροσύνης φωτὶ, ἱερῶς φωτιζόμενος, τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας, φωτοβόλοις διδάγμασι, Μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον, Οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπέλυξας, σκότος αἱρέσεων. τὴν φωσφόρον σήμερον, ὅθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ θεοφόρε Σίλβεστρε, στῦλος ὤφθης πυρὸς, ἱερῶς προηγούμενος, ἱεροῦ συστήματος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, Αἰγύπτου πλάνης πιστοὺς ἐξαίρουσα, καὶ πρὸς ἀγήρω ὁδοῦσα εὔκλειαν, ταῖς ἀπλανέσι σου, διδαχαῖς ἑκάστοτε. τὴν ἄκλειν, ὅθεν καὶ σήμερον, μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ θεηγόρε Σίλβεστρε, ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν, τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέκλεισας, ἱερῶς θαυμαζόμενος. Ἑλλήνων πλήθη, Θεῷ προσήγαγες. Ἑβραίων θράσος δὲ ἐταπείνωσας, θαύματα μέγιστα, ἐκτελῶν ἐνώπιον, τούτων σαφῶς. ὅθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί. σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στ. Ἰδιόμελον. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, λαμ-

πρω

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. ἐκείνη Ἄγγελον ἔσχεν Εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν. ἐν ἐκείνῃ αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύρετο ἡ Βηθλεέμ. ἐν ταύτῃ ὑδάτων εὐλογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ κολυμβήθρα. τότε Ἀστὴρ τοὺς Μάγους ἐμήνυσε. νῦν δὲ Πατὴρ κόσμῳ σε ὑπέδειξεν. ὁ σαρκωθεὶς καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμφανῶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος, β'.

Ἦ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν. ἔρχεται γὰρ ἀκηδῶς ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, ἐκπλῦναι θέλων τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, καὶ φησὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην. δεῦρο ὑπηρέτησόν μοι ὦ Βαπτιστά, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον. δεῦρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχύ, καὶ ἅψαι τῆς κορυφῆς, τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν τοῦ δράκοντος, καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβασις, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως, τῇ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Ἦχος, γ'.

Ἦ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτή, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τῷ Σωτῆρι, Μάγοι προσεκύνησαν. ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμαζον. ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ, τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί, τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ. οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ πῦρ. ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ Θάλασσα, ἔφυγον Σωτὴρ καὶ ἀπεστράφησαν, κἀγὼ πῶς ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα, ἣν τρέμει τὰ Σεραφίμ; ἀνεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν Ἠλιοῦ, δι' Ἐλισαίου μηλωτήν. πῶς μὴ δύει εἰς χάος καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις; πῶς δὲ μὴ φλέγομαι ὅλως ἐκ σοῦ πυρούμενος; τί βραδύνεις Βαπτιστά, τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοᾷ πρὸς Ἰωάννην. τί τῷ πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσιν; πᾶσαν τὴν Κτίσιν ἡγίασεν, ἄφες ἁγιάσαι κἀμὲ καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν. ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλείμ. Ἰορδάνη Ποταμέ, στῆθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. ἀγάλλου ὁ Ἀδὰμ σὺν τῇ Προμήτορι. μὴ κρύπτεσθε ἑαυτούς, ὡς ἐν Παραδείσῳ τὸ πρίν. καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολήν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Τὸ Τριῴδιον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, τούτε Εἱρμούς, καὶ τὰ τροπάρια ποιοῦντες ὀκτώ, καὶ πάλιν τοὺς Εἱρμούς.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ δευτέρᾳ.

Ὠδή, α'. ἦχος, β'. Ὁ Εἱρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην Θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόρρητος, τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, Κόσμον κατηύγασεν. αὐτὸς πάλιν ὁ Χριστός, ἄλλο νῦν μυστήριον, τελέσων ἔρχεται, ἐν Ἰορδάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προσέρχεται, πρὸς Ἰορδάνην Πρόδρομος, νῦν ἡ τοῦ Λόγου φωνή, τὸν πτωχεύσαντα Ἀδάμ, ὁ πλουτῶν Θεότητι. διὰ τοῦ Πνεύματος γάρ, πλουτήσων ἥκει Χριστός, τῷ δώρῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὠδή, η'. ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε παίδων εὐαγῶν, τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄσπιλον σῶμα. καὶ εἶξε τὸ τραφέν, ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ. ἀειζώου δὲ ἐκμαρανθείσης φλογός, διαιωνίζων ὕμνος ἀνεμέλπετο. τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

» γα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς μὲν σκηνὴ ἐκλεκτή, ἐπιγνώσομαι, ἐν τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐνσημανθῇ, ἐν ὑμῖν φωτοειδὲς φῶς ἀπαστράπτουσα, πρὸς τὸ Βάπτισμα Χριστὸς ὁ Λόγος φησί, τοῖς ῥαθυμίας ὄκνῳ διαμένουσιν. ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σωτηρίας, καὶ ἐλευθερίας, ζωὴν ἥκω δωρούμενος.

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί, φυσικῆς ἐστὶ πρᾶγμα τελούμενον νῦν. τὸ ἧττον καὶ γάρ, γνώμῃ εὐλογεῖται τοῦ κρείττονος. ὅθεν δέδοικα σὴν χειραπτῆσαι κάραν, τῷ Λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος. οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν. σύ με μᾶλλον, ἁγίασον σὸν δοῦλον.

Ἕτερον Διῴδιον, ἦχος ὁ αὐτός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικόν, τινάξαντες καρδίας ἐγρηγόρσει, τῷ ἐρχομένῳ καθᾶραι ψυχάς, ἐν ῥείθροις βοήσωμεν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ι Καμψέσθω, πρᾶξις ἐν ἡμῖν, ψυχῆς ἐν ὑψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέντες φαιδροί, τῷ πάντας καθαίροντι, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, βοῶμεν τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ, κοσμήσαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ, πίστει τῷ δόντι Δεσπότῃ πιστοί, ὡς δοῦλοι προσάξωμεν, βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Ὁ Εἱρμός.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ, οἱ Ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες Θεόν, ὡμολόγουν ψάλλοντες. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον. ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς περιέθου σῶμα, τὸ τῶν ἡμετέρων λυτήριον ἀμπλακημάτων. ταύτην μακαρίζοντες, πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ὑπὸ πάντα ἐμπαθῆ, ἀπωσάμενοι ἐπαξίως Βαπτίσματος τοῦ θείου, γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα. ἥκει γὰρ ὁ Κτίστης, κάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην, ῥείθροις βαπτιζόμενος, πᾶσί τε καινὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστόν, ταπεινούμενον ἑκουσίως, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, ὑπὸ τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν, νῦν ταπεινωθῶμεν, πνεύματι συνετριβέντες. ὅπως βαπτιζόμενον, τοῦτον καθαροῖς ἔργοις τιμήσωμεν.

Ἄλλος. Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν.

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρύν, ῥύπον ἀποῤῥίψαντες, καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι, ῥείθροις θείοις, ἐποφθῶμεν Δεσπότῃ.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκοντι, τῷ Χριστῷ δεῦτε προσεγγίσωμεν, τῶν δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις.

Ἐν τῇ γεννήσει σου Σωτήρ, ἡμᾶς ἑορτάσαντας, μετὰ Μάγων καὶ Ποιμένων, νῦν πρόσδεξαι, σὲ τιμῶντας, βαπτισθῆναι μολοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ
» ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φορέσας τὴν ἐμήν, Ἰησοῦ μου πτωχείαν, προέρχῃ ἑαυτόν, τοῖς οἰκέταις μιγνύων, καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος, ἀπὸ δούλου φιλάνθρωπε. ὅθεν βλέπων σε, ὁ Ἰωάννης ἐβόα. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Προέρχεσθαι Χριστός, ἀγαθότητι μέλλει, πρὸς ῥεῖθρα ποταμοῦ, Ἰορδάνου ἐν τούτοις, ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν, ἀπεργάσασθαι χάριτι. θεῖε Πρόδρομε, τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων, καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον θελήσαντα λοῦσον, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, Κάθισμα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας, δι' ἀκρασίαν ποτέ, πλουτίσαι βουλόμενος, ἔρχεται ἐπιβῆναι, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, καὶ ὑπὸ Ἰωάννου, προφανῶς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βαπτισθῆναι. ὑμνήσωμεν πιστοί, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον, τοῦ Ἠσαΐου φωνή, βοῶντος ἑτοιμάσετε, τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν, καὶ τρίβους ποιήσατε. ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλέρημος σάλπιγξ, ἅπαντας συγκαλοῦσα, Ἰωάννης ὁ πάνυ. διὸ συνδράμωμεν ἅμα, καὶ παράδοξα ἴδωμεν.

Ὁ Πρωτότυπος Κανών, τοὺς Εἱρμοὺς ἐκ δύο, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ϛʹ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος βʹ. ὁ Εἱρμός.

Τῷ τὴν ἄβατον, κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι, ἀναξηράναντι, καὶ πεζεῦσαι δι᾽ αὐτῆς, τὸν Ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι, Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Αἰσθανόμενος, τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκβοῶν περιφανῶς. ἤγγικεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις, μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτιῶν με κλύδωνι, Λόγε Πατρὶ συνάναρχε, ὅλον καθάρισον, μετανοίας ῥαντισμῷ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου, πιστοῖς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ δωρούμενος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον.

Γῆ ὡς γέγραπται, τοῦ Ζαβουλὼν τὸ ἄδυτον, βλέψασα φῶς ἀγάλλεται. ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, καὶ τὸν Θεὸν πάντων Θεόν, ὕμνει κραυγάζουσα. Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Δῆμον ἅπαντα, ὁ θεηγόρος Πρόδρομος, βλέπων παραγενόμενον, τούτοις ἐφθέγγετο. τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν, ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν; ποιήσατε, τοὺς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὑμνεῖ σε πίστει τὴν χάριν δίδου Μάκαρ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος, πλ. [illegible]

[illegible] τὴν ἄπορον.

Υἱοθετήθης ἐν χάριτι Σίλβεστρε, Θεῷ Πατρὶ καθαρόν, βίον ἀσπασάμενος, καὶ θείαις ἀστραπαῖς, ψυχὴν φωτοειδέστατος, γενόμενος μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως παθῶν κατεκράτησας, καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς, ἀγωγαῖς ὑπέταξας, τῷ Πνεύματι σοφέ, καὶ θεῖον καταγώγιον, Τριάδος γεγονὼς περιφανῶς, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, ψάλλων ἐταπείνωσας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνθέως πειθόμενος, καὶ θεοπνεύστου γραφῆς, γνώσει καλλωπιζόμενος, Ἑλλήνων τοὺς σοφούς, ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρί, βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι, τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐν ἀποστάσει μιᾷ γνωριζόμενον, τὸν σαρκωθέντα Χριστόν, Μάκαρ ἀνεκήρυξας, θελήσεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις Σίλβεστρε, νοούμενον, καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, θεώσαντα κραυγάζοντας. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γʹ. ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐπέφανε Χριστὸς βοᾷ Πρόδρομος, καὶ ῥείθροις ἐπιβαίνει Ἰορδάνου. ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν, καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι.

Ζητῶν ἀνοδίαις τὸν πλανώμενον, Θεέ μου πτωχείαν πλουσιωτάτην, ἐνδυσάμενος ἐφίστασαι, βαπτισθῆναι ἡ πάντων ἀπολύτρωσις.

Ἡ γῆ καὶ οὐρανὸς νῦν χορευέτωσαν, ὁ πάντων βαπτίζεται Εὐεργέτης, ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων ἡμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἀμέτρων παραπτώσεων.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοὸς καθαρότητα, κτησάμενος Ἱεράρχης γεγένη-

γεννῆσαι, χρίσμα Ἅγιον δεξάμενος. διό σε Θεοφόρε Πάτερ εὐφημοῦμεν.

Ταυρῷ τὸν ταμύσαντα, παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐῤῥαπίσας, λογικαῖς σου ἀποδείξεσι, καὶ Ἰουδαίων θράσος, ὤλεσας Παμμάκαρ.

Ἐν θαύμασι μέγιστος, γενόμενος φυγαδεύεις τὰ πνεύματα, καὶ καθαίρεις τὰ νοσήματα, τῶν πίστει αἰτουμένων, Σίλβεστρε Θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος Ἁγνὴ μετὰ τὴν κύησιν, Παναγία διέμεινας. Θεὸν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ν φόβον σου Κύριε, ἐμφύτευσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου. καὶ γενοῦ ἡμῖν στερέωμα, τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένοις.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸς ἀσεβείας ἀναδειχθεὶς, τῶν δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν, κατηύγασας Σίλβεστρε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος. καὶ θαυμάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπον ἔπλυνας. καὶ τρυφῆς χειμάῤῥους, ἀξίως κεκλήρωσαι. ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ᾄσμασι σήμερον, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι. Ἱεράρχα θεσπέσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, πλ. δ΄.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ὁ ρατε Θεὲ, ἀκατάληπτε Λόγε, ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς, ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον. πάλιν δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων, ἐκ τῆς Παρθένου οὐκ ἀλλοιώσας ὃ ἦν, ἔρχῃ καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, νῦν βαπτισθῆναι σαρκὶ, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ, δ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἐ λήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ Ἄγγελος, ἀλλ᾽ αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι. δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Θ αυμάζει σου, Ἰησοῦ εὐεργέτα τὴν ἄφεξιν, ὁ μέγιστος Πρόδρομος, καὶ συστελλόμενος κράζει σοι. πῦρ ὑπάρχων Δέσποτα, μὴ καταφλέξῃς με, χόρτον χρηματίζοντα Κύριε.

Ἱ στάμενον, ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι, ὁρῶν με νῦν πρόσελθε, ὦ Ἰωάννη καὶ βάπτισον. ὅπως τὴν δι᾽ ὕδατος, χάριν ἀνθρώπων τῷ γένει ἀπεργάσωμαι.

Κ ρυπτόμενον, ὡς Νεφέλαις σε ἔγνωκα Ἥλιον, Θεέ μου τῷ σώματι. πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ ὕδατα, νῦν περιβαλλόμενος; ὁ Ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος.

Ἀ νακαινοῦται, τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις καὶ λύτρωσιν, τοῦ σκότους εἰσδέχεται, τὸ ἁμαρτίας καὶ ἄνωθεν, θεῖον περιβάλλεται, τὸ ἀφθαρσίας χιτῶνα γυμνουμένου μου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα.

Ἱ εράρχης θεόληπτος, χρίων Ἱερέας θείῳ ἐν Πνεύματι, ἀνεδείχθης Πάτερ Σίλβεστρε, καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε.

Ἐ νεργίᾳ τοῦ Πνεύματος, νόσους ἀπελαύνων πάθη ἀνίατα, ἐθεράπευσας πανόλβιε, ἐπιστρέφων πλάνης τοὺς παράφρονας.

Τ ῶν αἱρέσεων Σίλβεστρε, πλάνην ἐκδιώξας, ποίμνην ἐποίμανας, ἀσεβείας βρύων ὕδατα, ἐπὶ χλόην θείας ἐπιγνώσεως.

Ἐ ξεχύθη σου χείλεσι, χάρις θείου Πνεύματος διὰ τοῦτό σε, ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Παμμάκαρ Πάτερ ἔχρισεν.

Θεοτοκίον.

Ἴ ασαί μου τὰ τραύματα, Κόρη τῆς καρδίας καὶ κατεύθυνον, τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα, εἰς Θεοῦ Παρθένε τὰ θελήματα.

Ὠδὴ, ε΄. ὁ Εἱρμός.

Ὁ Τοῦ φωτὸς χορηγὸς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μ ετανοεῖτε βοῶν, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἤγγικεν, ὁ ἱερὸς Πρόδρομος ἔφασκεν, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Ν όμος ὁ πάλαι φησὶ, καὶ Προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος. ἦλθε Χριστὸς ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θείῳ βαπτισμῷ, τοὺς παλαιωθέντας, πολλοῖς παραπτώμασι.

Ζ ένα φησὶ καὶ φρικτὰ, ὁ Ἰωάννης κηρύττων σήμερον. νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σίας, προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥανίδος τοῦ θείου, ἐνδύσασθαι Βάπτισμα.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων, ἅπαντα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον, καὶ πρὸς θείαν Πίστιν, τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας, διανοίγων Πάτερ, τούτων τὸν νοῦν τῇ ἀναπτύξει, τῶν Γραφῶν Ἱεράρχα Μακάριε.

Ἡ Καρδία σου Πάτερ, ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαιώμασι, τοῦ κοινοῦ Δεσπότου. ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας, καὶ θαυμάτων χάριν, πεπλουτηκώς, νόσους ἰᾶσαι, καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένην καρδίας, νόσον ψυχολέτειραν δεινῆς αἱρέσεως, τοῦ πικρῶς μανέντος, δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, Θεοφόρε στήσας, ὡς ἰατρὸς χάριτι θείᾳ, τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα. Χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις Κόσμου Παναμώμε. Χαῖρε λύπης λύσις, χαῖρε πιστῶν ἡ σωτηρία, χαῖρε θρόνε Θεοῦ ὑψηλότατε.

Ὠδὴ ς'. ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη. ἀλλ' ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, Κύριε Κύριε, ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου.

Ὄμβρισον ἁμαρτημάτων, ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν, ὁ ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ πταίσματα, τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα.

Πέλαγος Χριστὲ ὑπάρχων, δικαιοσύνης προσοχῇ. νῦν ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, βυθίσαι τὸν δράκοντα, καὶ τοῦ Ἀδάμ, τὴν παράβασιν πλῦναι.

Ῥεῖθρόν σε τῆς ἀφθαρσίας, Χριστὲ ὑπάρχοντα ὄντως, ῥεῖθρα πῶς χωρήσει Ποταμοῦ; ἐβόα ὁ Πρόδρομος, δοξάζων σου, τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀπρόϊτον καὶ φρουρᾷ αἰωνίᾳ, συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυμαινόμενον φθόνῳ, τοὺς προσιόντας Μακάριε δράκοντα, ὡς θύρας τε καὶ ὡς μοχλοὺς, τοῦ Σταυροῦ τὴν σφραγῖδα ἐνθέμενος.

Ῥημάτων μελιρρύτων ὁ φθόγγος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε Παμμάκαρ, καὶ διδαχῶν εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς Οἰκουμένης τὸ φέγγος ἐξέλαμψε. θαυμάτων τε τὸ διαυγές, καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις.

Ἰάματα καὶ χαρίσματα θεῖα, ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως, τοῦ παντουργοῦ, Ἱεράρχα Παμμάκαρ, καὶ παναγίου ἑκάστοτε Πνεύματος, τοὺς πίστει σοι εἰλικρινεῖ, προσιόντας ἰᾶσαι ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες Θεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου Παρθένε τὸ βάθος, προφητικῶς, προκατήγγειλαν τοῦτο, φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι. καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς, τὰς ἐμφάσεις ὁρῶντες πιστούμενοι.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ζωή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ψυχή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Οὐκ ἀπαιτῶ σε Βαπτιστά, τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι. οὐ λέγω σοι εἰπέ μοι, ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς. μόνον βάπτισόν με, σιωπῶν καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος. ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς Ἀγγέλοις. καὶ γὰρ πάντων τῶν Προφητῶν, μείζονά σε ποιήσω. ἐκείνων μὲν, οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν, ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις. σὺ δὲ ἑστῶτα σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην. Σῶσαι γὰρ ἥκω Ἀδὰμ τὸν Πρωτόπλαστον.

Ἕτερον Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Σιλβέστρου, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, Τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐφάνωσας. καὶ τὴν ἀθεότητα τῶν Τυράννων, κατέβαλες Σίλβεστρε, τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου. διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων, τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ Θεοῦ λειτουργὸς, ἐδείχθης θαυμασιώτατος, ὡραΐζων στηρίζων καὶ μεγαλύνων, δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν. ὡς ἀστὴρ φωτοβόλος φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, Τριάδα σέβειν διδάσκων, ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα, καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε. Διὸ ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει τὸν Κύριον :-

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, β΄. μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα, Ῥώμης.

Στ. Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων Ζαμβρὴν
μάγον,
Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν, Σίλβεστρος Ῥώμης
Πάπας.
Θυμὸν ἀποπνέει Σίλβεστρος δευτέρῃ
ἠοῖ.

Οὗτος χειροτονεῖται διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης Ἐπίσκοπος, τοῦ Μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος. Πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργὸς, καὶ τὸν μέγαν ἐν Βασιλεῦσι Κωνσταντῖνον πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν χειραγωγήσας, καὶ διὰ τοῦ θείου Βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ Νόμου προκηρυχθέντα τὸν Χριστὸν ἀποδείξας, καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας, ὃν ἀνεῖλεν ἐπῳδῇ Ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε, καὶ πολλοῖς σωτηρίας αἴτιος γεγονὼς, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεαγένους.

Στ. Θεογένους βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὡς κἂν βυθισθῇς, ἔνδον ἐκνήξῃ Πόλου.

Οὗτος ἦν Ἐπίσκοπος ἐν τῷ Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου. προσαχθεὶς δὲ τῷ Τριβούνῳ Ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται. Εἶτα δεσμεῖται, καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης ἐκδίδοται. ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Θεόπεμπτος, καὶ Θεοδότη ἡ Μήτηρ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στ. Τὸν Θεόπεμπτον σαρκικῆς λῦσαι πέδης,
Ἦλθον Θεοῦ πέμψαντος ἔμπυροι νόες.
Νόσῳ παρῆλθε τὸν βίον Θεοδότη,
Νόσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Μάρκος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Ὁ Μάρκος οὐκ ἤκουε γηΐνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν ὦτα γῆθεν ἐξάγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ ἐξ Ἀγκύρας. Στ.

Βρύχημα, χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων;
Βασίλειον τὸν πρᾶον οὐ κατεπτόει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Ἰουλιανοῦ, ἐξ Ἀγκύρας τῆς Πόλεως. Καὶ διὰ τὸ τὸν Χριστὸν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη. Καὶ παραστήσαντες αὐτὸν τῷ Ἡγεμόνι Ταρκίλῳ, ὡμολόγησε τὸν Χριστὸν κατ᾽ ἐνώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας. διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς. Εἶθ᾽ οὕτως ἐξ Ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει, αὖθις καὶ αὖτι ξέεται. καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τείνεται, ὡς ἐξαρθρωθῆναι τὰς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Εἶτα λωροτομεῖται, καὶ σιδήροις πυρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας. Καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ Θεοῦ τὰς ἀντιλήψεις. Καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη. Εἰς Καισάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ Ἄρχοντος καταδικάζεται. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνης, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο. Τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινες καὶ φίλοι ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἱλίσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς, ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, Μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες :-

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σέργιος, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Οὐχ οἷον εἰπεῖν, οὐδὲ πρὸς γνῶσιν φέρειν,
Ὅσῃ χαρᾷ Σέργιος ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος [illegible] θαβοληθεὶς τελειοῦται.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κτείνασε Θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις,
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς ἐκ δυσβουλίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεειρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στολὴν ἱερὰν, ἐπενδύων με Χριστὲ τὴν γυμνωθέντα, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος, γυμνὸς προβῆναι τοῖς ὕδασιν, εἵλου ἀγαθότητος πλούτῳ. ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου.

Τίς αὕτη Χριστὲ, ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία; τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος, καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; ἔφη ὁπηνίκα σε εἶδεν, ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, καὶ βαπτισθῆναι ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐγκελευόμενον.

Ὑφῆψας Χριστὲ, ὥσπερ λύχνον τὴν σεαυτὴν σάρκα σου μέσον, τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα, καὶ εὑρὼν κατεκάλλυνας, τῷ βαπτισμῷ σου ἀγαθέ. ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Δίκαιος ὥσπερ φοῖνιξ, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Πάτερ ἐξηνθήσας, καρποὺς δικαιοσύνης. ἐξ ὧν οἱ σὲ τιμῶντες, διατρέφονται ψάλλοντες. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰσχυραῖς τῶν σῶν λόγων, ἀποδείξεσιν ἔπαυσας τοὺς ματαιόφρονας, νοσοῦντας ἀπιστίαν, καὶ χαίρων ἐμελῴδεις, παμαοίδιμε Σίλβεστρε. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνας σου Πάτερ καὶ τὸ μνημόσυνον, σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις. μεθ᾽ ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελῳδούντων μνημόνευε. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ κλεινὸς Ἱεράρχης, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὑπερθαύμαστε Κόρη, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων ἐκυοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς, τῆς ἐρήμου ἐπιστὰς ὁ Ἰωάννης, ἐπιστρέφων καρδίας, μεταμοῦσας θερμῶς, δοξάζειν, τὸν ἐπιφαινόμενον, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χειμάῤῥους πέφυκας τρυφῆς, ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς δημιουργήσας. καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; τί ἀποπλῦναι ζητῶν, ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις, τῶν ὑμνολογούντων, Χριστέ σε εἰς αἰῶνας;

Ψύξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν, τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμὸν, πηγάσαι καὶ ἄφεσιν Δέσποτα, ἔρχῃ βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Ὡρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, ὑπὸ χρόνον γεγονὼς δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προανάρχου Πατρὸς, ἐπέστης τὰ χρόνια, πταίσματα πάντων ἀποπλῦναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Ἄλλος. Νικηταὶ Τυράννου.

Μίαν φύσιν Πάτερ, τῆς μιᾶς Θεότητος θεολογήσας, ἐν τρισὶ προσώποις μονουμένοις, ἔμελπες ἀκαταπαύστως. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀληθείας Πάτερ, ἀληθὴς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης, ψευδωνύμου πλάνης. ὅθεν ἐστηλίτευσας ἀπάτην μέλπων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Κορυφαῖος ὤφθης, ἱεροῦ συστήματος Ἱερομύστα, καὶ τοῦ Κορυφαίου, Μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν Θρόνον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἀρεταῖς ἐνθέοις, Πάτερ τὴν καρδίαν σου κατακαλλύνας, ὅλος ὡραιώθης, καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξεσι βοῶν συνήφθης, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Ρήμασί σου θείοις, γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ τῶν ἀνθρώπων, μακαρίζομέν σε, τὴν ἀειμακάριστον καὶ μελῳδοῦμεν. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον:~

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ Τυράννου, καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον:~

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν:~

Ἰδών σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν Εὐεργέτα, ἐλθόντα καὶ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει τὸ βάπτισμα, ἐκπλαγεὶς συνεστάλη, μηδ' ὅλως χειραπτῆσαί σε τολμῶν, τὸν ἁπτόμενον πάντων, ὀρέων καὶ καπνίζονται:~

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη, προμηνύουσα ἔαρ, ἐπέστη νῦν τὸν ὁ Βαπτιστὴς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀεὶ, ἐναντίων πνευμάτων, πονηροτάτοις πάθεσι:~

Σὺ τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμψαν, τοῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν, ἄδυτε Ἥλιε Κύριε, καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῷ σου βαπτισμῷ, ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίνη, ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη, ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομὴν, τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα. μὴ οὖν ἄκαρπος μείνῃς, ψυχή μου ἀλλὰ βόησον Θεῷ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ. ἡμάρτηκά σοι σῶσόν με:~

Φωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ἐρήμοις καρδίαις· εὐφράνθητε ἐπέστη ὁ Χριστὸς, ἄφεσιν πᾶσι δωρούμενος. ἁγιάσθητε πᾶσα, ἡ Θάλασσα πηγαὶ καὶ Ποταμοὶ, καὶ κοιλάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος:~

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἱέρευσας προθύμως, σεαυτὸν Παμμάκαρ, τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει καὶ γέγονας,

Gennaro.

τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος, θῦμα εὐπρόσδεκτον:~

Ὡς θεῖος κορυφαῖος, ἱερῶν Πατέρων, τὸ ἱερώτατον δόγμα ἐκράτυνας, αἱρετικῶν ἀποφράξας, ἄθεα δόγματα:~

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς τροπωσάμενος, περιφανῶς Ἱεράρχα, Θεόφρον Σίλβεστρε:~

Ἡ μνήμη σου τὸν Κόσμον, Πάτερ Ἱεράρχα, ὡς φωταυγὴς ἐξανέτειλεν Ἥλιος, φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει, ἀνευφημοῦντάς σε:~

Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον, τὸν ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα, Θεὸν καὶ Κύριον:~

Ὁ Εἱρμός.

Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε Ἁγνή. σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε. χόρευσον γένος ἀνθρώπων. ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, σάρκα λαβὼν ὡς ἄνθρωπος, ἥκει βαπτισθησόμενος, ὑπὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν, ἐν Ἰορδάνῃ χωνεύσων, τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν:~

Ὅμοιον.

Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια, εἰσδέξονται φιλάνθρωπε, τὸν Ποταμοὺς καὶ Θαλάσσας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος, χειροθετῆσαι Δέσποτα; ὑμνοῦμεν φρίττοντες Λόγε, τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὕψος:~

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος π. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Αἱ Ἀγγελικαὶ, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεὲμ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. προέρχου Ἰωάννη, καταλείψας τὴν ἔρημον. χαῖρε Ποταμὲ καὶ εὐτρεπίζου. πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος:~

Στόμασιν ἁγνοῖς, καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις, δεῦτε μυστικῶς, Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι. ᾄσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πιστῶς λέγουσαι. εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Μέγα καὶ φρικτὸν, τὸ μυστήριον ὑπάρχει, ὅτι ὁ Θεὸς, τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη. καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὁ ἀναίτιος, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἄνθος ἐκ Δαβὶδ, ἀνατείλας τῆς Παρθένου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, τὰς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ Προπάτορος ὕδασι. χόρευσον Ἀδὰμ, εὐφραίνου Εὔα. ὁ Οὐρανὸς ἀγαλλιάσθω. λαοὶ εἴπωμεν. εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ὅμοιον.

Τρέμει τῇ χειρὶ, δούλων χειροθετῆσαι, χαίρει τῇ ψυχῇ, ἐννοῶν ὁ Ἰωάννης. ὅτι τὴν κορυφήν σου, ὑποκλῖναι εὐδόκησας, δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυμένος, ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ, ἐχθροῦ κράζοντας. εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Πᾶσα ἡ γῆ, μυστικῶς ἀγαλλιάσθω, νῦν προφητικῶς, καὶ τὰ ὄρη σκιρτησάτω. ἀνάστρεψον τὸ ῥεῖθρον, Ἰορδάνη ὡς γέγραπται. φρίξον ἐκ προσώπου τοῦ Δεσπότου, ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, βροτοὺς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ἐλήλυθεν.

Ἀποστ. τὰ Ἰδιόμελα, ἦχος, πλ. β'.

Φαιδροτέρα Ἡλίου γέγονεν, ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ τῶν γενεθλίων Χριστοῦ. λαμπρὰ καὶ ἐπίφωτος δείκνυται ἡ ἐπερχομένη, τῆς θείας ἐπιφανείας αὐτοῦ. ἐν ἐκείνῃ Ποιμένες, μετ' Ἀγγέλων δοξολογούντων, προσεκύνησαν Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. ἐν ταύτῃ δὲ τοῦ Δεσπότου, ὁ Ἰωάννης ἁψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺν φόβῳ ἔλεγεν. ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη Ποταμέ. ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, Χριστὸς ὁ Θεὸς, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου. τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης. ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε. ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. φωνὴ γὰρ βοῶντος, ἠκούσθη ἐν αὐτῇ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεὸς, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου. πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. ἤκουσεν Εὔα ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος. χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον. ἐκτείνας ἅψαι τῇ παλάμῃ τῆς κορυφῆς μου τῆς Ἀχράντου, καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπάνω στραφέντα, σὺν τούτοις βόησον. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Γ'. Προεόρτια τῶν Φώτων, καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, στιχ. προσόμοια τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σοὶ τὸν σὸν Προφήτην οἰκέτην, καὶ πρεσβευτὴν προχειρίζομαι. οὗ ταῖς ἱκεσίαις Οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις ὡς εὔσπλαγχνος, ἀπεγνωσμένης ψυχῆς, τὰ πταίσματα διάλυσον, ὑπομένων κεκτημένος, καὶ φυσικὴν ἀγαθότητα.

Ῥήματα, τῆς θεοκινήτου σου γλώττης, ἐκβεβηκότα θεώμενος, σὲ νῦν μακαρίζω Προφῆτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμενος. σὺ

γὰρ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γὰρ φωνῇ λιγυρᾷ, τὸν Κόσμον περιηστράψας, τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων, παρουσίαν τὴν σωτήριον.

Ἄγγελος, ἀγγελομιμήτῳ σου βίῳ, ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτισας. καὶ προσηγορίαν Ἀγγέλου, παναρμονίως ἐπλούτησας, τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος, καταλλήλως συναρμόσας, Μαλαχία Παμμακάριστε.

Ἕτερα τῆς. προσόμοια, τοῦ Μάρτυρος.
Ἦχος, ὁ αὐτός.
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Κορυφούμενον θεώμενος, τὴν τῆς ἀπάτης ἀχλύν, φυγαδεύων ἐμάκρυνας, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, τὸν Θεὸν προσδεχόμενος. πολλοῖς δὲ πόνοις ἐγγυμνασάμενος, καὶ ταῖς νηστείαις παιδοτριβούμενος, ὥσπερ αἰσθόμενος, τῆς αὐτοῦ δυνάμεως, ἀγωνιστής, ὥρμησας αὐτόκλητος, πρὸς τὸν ἀντίπαλον.

Σφόδρα πεποιθὼς κατείληφας, τῶν δυσμενῶν τὴν πληθύν, παναοίδιμε Γόρδιε, παρ' οὐδὲν ἡγούμενος, τῶν ἀνόμων τὸ θέατρον. καὶ στὰς ἐν μέσῳ Κῆρυξ αὐτόμολος, μεγαλοφώνως Χριστὸν ἐκήρυξας, Κτίστην καὶ Κύριον, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ τῷ σεπτῷ, Πνεύματι ὁμότιμον, καὶ συναΐδιον.

Ξίφει κεφαλὴν τεμνόμενος, ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωήν, ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον, προφανῶς μεταβέβηκας. μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν, ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος. ὢ τῶν ἀγώνων σου, Ἀθλοφόρε Γόρδιε, δι' ὧν Χριστόν, Μάρτυς ἐμεγάλυνας, τὸν μόνον εὔσπλαγχνον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ'.
Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὁ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί, ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. Θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός, ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς Υἱὸς μονογενής. ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητοῦ. αἴρων δὲ ὡς Θεός, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα, τῆς. ἦχος, πλ. β'.
Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν, ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν, ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις Ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνῃ, κακίας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀναπλάσῃ συνθραυσθέντας ἡμᾶς.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον, ὁ Πρόδρομός σου Κύριε, καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἐν φόβῳ ἀνεβόα. Θεέ μου πλαστουργέ μου, πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου ῥοάς. θαῦμα μέγα, ὅπως ἴδωμεν σαφῶς. ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡράθη, καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών,

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τετράδι ψαλῶ.

Ὠδὴ γ'. ἦχος, β'. ὁ Εἱρμός.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν.
„ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
„ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας, ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας. Χριστὸς γάρ, ὁ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται, πᾶσι τὴν ἀνώλεθρον βαπτιζόμενος.

Τὸ δαιμονοβούλευτον τοῦ Ἡρώδου, νηπίων πρὶν ἀπέκτεινε νεολαίαν. τὴν Βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν νῦν δέ, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστὸς ἔρχεται, τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ Βαπτίσματος ἐμποιήσασθαι.

Ἕτερον Τριῴδιον. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Προσάββατόν τε.

Ὠδὴ ε'. ἦχος, πλ. δ'.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν, σεαυτὸν τῷ πεσόντι, κενώσαντα ἀτρέπ-

τως

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τος, καὶ δούλου χειρὶ, βαπτισθῆναι θελήσαντα, Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην, παράσχου μοι φιλάνθρωπε.

Ὑφθέντος φρενὰς, καὶ προκαθαρθέντος, μυστηρίου μεθέξει, φρικτῆς οἰκονομίας, ἅπαντος πιστοὶ, ἐρχομένῳ Χριστῷ, ὑπαντήσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς.

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τοῦ Ἡλίου τὸν λύχνον, τὸν φίλον τοῦ Νυμφίου, μετανοεῖτε τοῖς λαοῖς, ἐκβοῶντα καὶ σπεύσατε, καθαρθῆναι, τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν.

Ὠδὴ, η΄. ὁ Εἱρμός.

Ῥῆμα Τυράννου, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ. ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, Βασιλέως πατήσαντες δόγμα, ἀλλ᾽ ἐβόων. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοὶ, ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον ψυχῶν, ἵνα φῶς, ἐν φωτὶ βιοτὸν ὀψώμεθα, βαπτισθῆναι Χριστοῦ ἐρχομένου. ᾧ προσμαρτυρήσει Πατὴρ οὐρανόθεν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου, λάμψει παρουσία, περιστερᾶς ἐν εἴδει.

Ἄχρυον ἅπαν, Χριστὸς ἀφαιρούμενος, ἀπὸ παντὸς προσώπου προέρχεται, ψυχῶν, πολυώδυνα νοσήματα, ἀνωδυνίως, ἐν ὕδατι παύων, καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους, καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ, τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐνεργοῦνται, ψυχαὶ τοῦ βαπτίσματος, τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ Πνεύματος πυρὶ, τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν, μοχθηρᾶς κακίας, καὶ χάριν διδόντος, βοᾶν ἐν κατανύξει. σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Στήλην κακίας.

Ἀπὸ βλεφάρων, ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι, τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα, πιστοὶ καρδιῶν ἡμῶν. καὶ δάκρυσι θερμοῖς, λύσωμεν φρένας. θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, ὅπως ὀφθῶμεν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔτος, πονηρῶν ἐννοημάτων μὴ προσενέγκωμεν. λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν τῷ Λόγῳ, δι᾽ ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι, καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει. ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας, κεκρυμμένον μυστήριον, νῦν φανεροῦται βροτοῖς. Θεοῦ κριμάτων νῦν ἡ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται. Θεοῦ μετὰ σαρκὸς, ἐν γῇ φανέντος, εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους. ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις, Ἰωάννη ὅπερ δράσεις τάχος ὑπείκων μοι. ἄφες νῦν ἄρτι. οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἅπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην, ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη. ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Στήλην κακίας, τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες ἐκμυκτηρίσαντες, πρὸς Ἰορδάνην δεῦτε ἐξέλθωμεν, πιστοὶ ἵν᾽ ὀψώμεθα Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν, ὑπὸ Προδρόμου, βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις. ὃν πᾶσα Κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ΄. ὁ Εἱρμός.

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, δεῦτε μεγαλύνωμεν, τὴν ἀκηλίδωτον, καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ Ἐμμανουὴλ, δι᾽ αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς, προσφέροντες θυσίαν τεχθέντι. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων μηδεὶς, καὶ πρὸς Χριστὸν ἀχάριστος, ἔστω τὸ μακρόθυμον τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ, καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει. ἀλλ᾽ ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ, δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντες. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἔγει τοῖς λαοῖς, τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος, τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν, ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν, Ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλούσης; μετανοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξασθε ἀξίους βοῶντες. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπηρετικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα. ὃν γὰρ

οἱ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οἱ ἀλλόφυλοι, ὡς Λυτρωτὴν Χριστὸν, προσεκύνησαν ἐν δώροις τετιμηκότες, οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα. φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄλλος. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὀλέθριον πτῶμα τὸ τοῦ Ἀδὰμ, νῦν ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη νέος Ἀδὰμ, τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παραδόξως, διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον καὶ Προφήτας ἀποπληρῶν, καὶ δικαιοσύνην, ἐκτελῶν ὁ πάντων Σωτὴρ, νῦν ὑπὸ παλάμης, χειροθετεῖται δούλου, δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον.

Τοῖς Ἔθνεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς, τοῖς ἐσκοτισμένοις, θεϊκὴ ἀνέσχεν αὐγή. τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι, θανάτου καθημένοις, ὁ Ἥλιος τῆς δόξης, Χριστὸς ἀνέτειλεν.

Ἐκύκλουν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαὶ, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτιζόμενον Λυτρωτὴν, καὶ φόβῳ τὸ μέγα, μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς τούτου ἀπορρήτου, συγκαταβάσεως.

Εἶτα τὸν Εἱρμόν.

Τὴν τιμιωτέραν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὴν α΄. στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Ὁ ἀπερίγραπτος ὢν τῇ Θεότητι, περιγραφόμενος ὕλῃ τοῦ σώματος, μέλλει προσέρχεσθαι ῥοαῖς, Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθῆναι. τοῦτον καθαρότητι, διανοίας δεξώμεθα. πάντων γὰρ ἐργάσασθαι, τὴν ἀνάπλασιν βούλεται. πρὸς ὃν βοήσωμεν φόβῳ. δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, ἐπὶ τὰ ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκὶ, αἱ τῶν Ἀγγέλων Στρατιαὶ, ἐξίσταντο καθορῶσαι, δούλῳ παριστάμενον, τὸν Δεσπότην τῆς Κτίσεως. ἄνωθεν ἐκήρυττε, σὲ Πατὴρ ὁ προάναρχος. διὸ μετ' εὐφροσύνης βοῶμέν σοι. δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί.

Τὸν ὁμότιμον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμενον, τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες ἔτρεμον, καὶ Ἰορδάνης ποταμὸς, εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος, τῆς σωτηρίας, πάθεσι ῥεύσαντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ Συνάναρχος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, μορφωθεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν τὸ ἀλλότριον, βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται. ὑπαντήσωμεν αὐτῷ, διανοίᾳ καθαρᾷ, ἀλογήτως εἶ βοῶντες, Χριστὲ Σωτὴρ Εὐεργέτα, ὁ ἁγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες φέρε. ὁ Προεόρτιος, εἰς ς΄. τοῦ Προφήτου, εἰς δ΄. Καὶ τοῦ Μάρτυρος, εἰς δ΄. ὁ Προεόρτιος. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων. καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ἄβυσσος προστάγματι, δημιουργήσας φιλάνθρωπε, τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι, κρεμάσας Κύριε, ταπεινούμενος, προσέρχῃ βαπτισθῆναι. ποταμίοις ῥεύμασι, πλῦνόν με ῥύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, τὸν ἑκουσίως πτωχεύσαντα, κακῶν ἐπιδόσεσιν, ἐμὲ πλουτίζων Χριστέ. καὶ ἐν ὕδασι, προσέρχῃ Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι, Κόσμον καινίζων φιλάνθρωπε, ξένην ἀναγέννησιν, ἔρχῃ ποιήσασθαι, διὰ ὕδατος, καὶ Πνεύματος ἀνθρώποις. ὅθεν σου δοξάζομεν τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαβὶδ θείῳ Πνεύματι, προκελαδῶν ἀπεφθέγγετο. τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι νῦν ἔφυγες; καὶ τί ὅτι σὺ, ἐστράφης Ἰορδάνη, Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐν σοί;

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος [illegible]

Μετὰ τῆς ἄνω χοροστασίας γινόμενος, καὶ ταύτῃ συγχορεύων καὶ συναγαλλόμενος, καὶ θείου φωτισμοῦ, ἀξίως ἐμφορούμενος, Θεόπνευστε τοὺς πίστει τὴν σεπτήν, σου μνήμην ἑορτάζοντας, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφύλαττε.

Ἀγγελομόρφῳ ψυχῆς ὡραιότητι, καὶ κάλ-

λει

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λει διαπρέπων, πάλιν τῇ τοῦ σώματος, τὴν ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας ἐπιλάμψεως, ἐδέξω θεηγόρε τηλαυγῶς, καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐλλογισμένος ἀνύων τὸν βίον σου, καὶ βρέπων εὐκοσμίᾳ, καθωραϊζόμενος, καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, Παμμάκαρ σεμνυνόμενος, Προφήτης ἀληθείας εὐσεβὴς, κραυγάζων ἀναπέφηνας· τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεὸν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπὲρ φύσιν, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Μάρτυς τῆς ἀληθείας, Γόρδιε Παμμάκαρ γνωριζόμενος, φωτοφόρον μοι χάριν, οὐρανόθεν παρόχου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ τὸν Ἀθλοφόρον ἐνισχύσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

Ῥώμῃ καὶ πανοπλίᾳ, τοῦ παμβασιλέως κρατυνόμενος, τῶν τυράννων καθεῖλες, τὴν μανίαν πανένδοξε Γόρδιε.

Θεοτοκίον.

Ὕδατος ἀλλομένου, εἰς ἀθανασίαν ὤφθης σκήνωμα, τοῦ πηγάζοντος πᾶσι, τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'. ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, βροτῶν φύσις πᾶσα ἰδοὺ, τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, τὸ τῆς ζωῆς ἀρδόμενος, γυμνωτάτως χάριτι, Χριστὸς ὁ πάντων ἀνάπλασις.

Ἠτίμησαί με γνώμῃ πλανηθέντα, προσέχῃ ἐν ὕδασι Χριστέ· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με, πάσης κακίας ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἥλιος ὁρᾷ σε μέλλων Λόγε, γυμνούμενον κρύπτει τὰς αὐγάς. ἔρχῃ γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως, διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος, στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Χαίρεις νῦν θεώμενος, τὴν τῶν προρρήσεων ἔκβασιν, Μάκαρ τῶν σῶν, τετελεσμένην. Μαλαχία θεόληπτε.

Ἴασιν ἐν πτέρυξιν, ἔχων ἀνέτειλεν Ἥλιος, ὁ νοητὸς, τῆς δικαιοσύνης, ὡς προέφης Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ὅλην τὴν ἐλπίδα μου, ἐν σοὶ Πανάμωμε τίθημι. ὅλην πρὸς σὲ, χαίρων ἀνατείνω, τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον λογιζόμενος, καὶ μενόντων τὴν σύστασιν Μάρτυς ἀοίδιμε, ἐνθυμούμενος Μάκαρ, ἀδρόμως τὸ στάδιον, ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως.

Ἀπέθου τὴν πρόσκαιρον ματαιότητα, καὶ συνέθου Παμόλβιε, τοῖς ἀεὶ διαμένουσι. καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλων ὁμόσκηνος, Θεόφρον ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα καταλέλοιπας, πολιτείαν οὐράνιον, Μάρτυς ἀράμενος, καθαρὰν γὰρ μὴ φέρων, τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Δέσποινα, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄχραντος, πλὴν σοῦ Πανάμωμε, ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον Πολυέλεον.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις. οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλήν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν πεπλουτηκὼς, ἐσομένων τὴν γνῶσιν θεοπρεπῶς, μεμύησαι ἐν Πνεύματι, Μαλαχία Θεόπνευστε, καὶ προλέγεις ἅπασι, Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, καὶ Ἐθνῶν παμόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν. Ὅθεν τὴν σεπτήν σου, ἑορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθῳ ὑμνοῦμέν σε, καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντές σοι Ἔνδοξε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορὸς Προφητικός, προκηρύξας νῦν χαίρει, τὸ Βάπτισμα Χριστοῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον· κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον. γράφει ὁ Θεοπάτωρ, πῶς ἐκ προσώπου φεύγει ἡ Θάλασσα. τοῦ εὐδοκήσαντος σώζειν συμπαθῶς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. ὁ Εἱρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τὴν ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ Οὐρανός, καὶ τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, δουλοπρεπῶς σε, ἀφιγμένον Χριστέ, πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντα, καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ἰωάννη σκίρτησον. ἔρχεται γάρ, πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος, ὑποκλιθῆναι, τῇ χειρί σου ταπεινῶς. ὅπως ταπεινωθέντα με, θείῳ ἀνυψώσῃ Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς Οὐρανούς, ἐπὶ τὴν Παρθένον φιλάνθρωπε, καὶ Ἰωάννῃ, ὑποκλίνεις κορυφήν, ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου, Λόγε σειράς, τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου, ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, καὶ βαπτισθῆναι Δέσποτα. δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα.

Προφήτης γενόμενος, τῆς θεαρχικῆς Μάκαρ ἀγαθότητος, πᾶσιν Ἔθνεσιν ἐκήρυξας, τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν.

Μυηθεὶς διὰ Πνεύματος, τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, Μαλαχία Μάκαρ προηγόρευσας.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθημι, πᾶσαν προσδοκίαν τῆς σωτηρίας μου, καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ῥήσεων Χριστοῦ, Παμμάκαρ ὑπακούσας, χαίρων τὴν φθαρτήν, κατέλιπες στρατείαν, καὶ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ Οὐρανίῳ, στεφανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Διεθρύβησαν Μάρτυς, ὄρη τῶν Τυράννων. ἐτάκησαν δέ, βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, τῇ καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα.

Ὅλην κατὰ σοῦ, Θεόφρον τοῦ Τυράννου, ἤγειρας σοφέ, τὴν ἄσχετον μανίαν, καταπλαγέντος Παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα.

Θεοτοκίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόκε, ῥῦσαί με δεινῶν, πταισμάτων καὶ κινδύνων. καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σωτηρίας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον.

Ὠδὴ ε'. ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου. σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν. καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον, ἀπὸ Θεοῦ γενόμενον, ὁ Λόγος Θεοῦ κατοικτειρήσας, ἄνθρωπος ὤφθη, καὶ βαπτισμῷ θεουργῷ, τοῦτο οἰκειοῖ θεοπρεπῶς, καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα.

Νεκροὺς χρηματίσαντας, ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν, ἔρχῃ Ζωοδότα πανοικτίρμον, ἀναζωῶσαι ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς. ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς, νῦν τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος.

Ξενίζεται ἅπασα, ψυχὴ ἐννοουμένη σου, Λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν. πῶς ἀναπλάσαι πάντας βουλόμενος, ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ, ῥεύματι γυμνούμενος, ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν, τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας προήγγειλας, Μαλαχία Θεόφρον, θείῳ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον, ἀναχωννύων καὶ πλύνων τῇ χάριτι, ὡς ἐν ποᾷ πλυνόντων, οὕτως σὲ Θεόφρον ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου Κόρη, τῷ ζωηφόρῳ τόκῳ σου διέλυσας, Παναγία Παρθένε, καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυτον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ αὐτός.

Ὑπεισελθὼν ἀφόβως, καὶ ῥωμαλαίως, ὡς λέων τὸ θέατρον, πέτρας ὥσπερ ἀψύχους, Μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Ἐμμεμενηκὼς Μάρτυς, τῆς Θεοπνεύστου γραφῆς τὰ διδάγματα, πάντα πρὸς σωτηρίαν, εὗρες ἐπαλείφοντα Γόρδιε.

Ἐνισχυκὼς Θεόφρον, τὴν στάθεραν σου ὁ τύραννος ἔνστασιν, πέτρα καθάπερ κῦμα, τῇ σῇ διερράγη στερρότητι.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ὑπερφυσίως Παρθένε σαρκούμενος, θεογνωσίας αἴγλῃ, Κόσμον κατελάμπρυνε Πάναγνε.

Ὠδὴ, ϛʹ. ὁ Εἱρμός.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος. δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, τὸ φῶς ἐπιδημῆσαν θεώμενοι, χαρᾶς ἐμπλήσθητε. ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, τὰ Ἰορδάνου ῥεῖθρα περιβαλλόμενος.

Ὡς βλέψας σε ἀφικόμενον, ὁ Πρόδρομος Σωτὴρ καὶ αἰτούμενον, τὸ θεῖον Βάπτισμα; πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται, τοῦ Ἰορδάνου ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως;

Ἀνάπτωσαν εὐφραινόμεναι, Νεφέλαι νοητὴν ἀγαλλίασιν. ἰδοὺ ἀφίκετο, τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, διασκεδάζων μέθη τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀναφθεῖσά σου ἡ σοφὴ διάνοια, ὑπ᾽ αὐτῆς τῆς θεϊκῆς φωταυγίας, καὶ τῶν χαμαὶ, χωρισθεῖσα πραγμάτων, τῆς τῶν μελλόντων ἠξίωται γνώσεως. τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐθνῶν, καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προείρηκας.

Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ Κύριος, ὃν ἡμεῖς περιχαρῶς ἐζητοῦμεν, εἰς τὸν ναὸν, ὃν αὐτὸς ἐκ Παρθένου, εὐλογημένης σοφῶς ᾠκοδόμησεν, ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ, ἐλλαμφθεὶς Μαλαχίας ὁ Ἔνδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἄναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς Μονογενὴς ἐκ Παρθένου, σωματωθεὶς, ἀπορρήτως ἐτέχθη, καὶ τὴν τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε. Θεὸς γὰρ ἦν ἀληθινὸς, εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ἐνεργεῖται θυσία, καὶ δεκτὴ προσφορά σοι προσάγεται, στάζόμενος αἵματι, ὁ Γόρδιος Δέσποτα, τὸ ἑκούσιον πάθος σου μιμούμενος.

Ἐσοβημένων τὰς φρένας, σοὶ φθαρτὸν ὑπισχνεῖτο δοξάριον, τῷ δόξαν ἀκήρατον, Γόρδιε πλουτήσαντι, καὶ ἀθάνατον ζωὴν θησαυρίσαντι.

Ἐθυσίασας τὰς ἐλπίδας, πρὸς Θεὸν κεκτημένος παρέδραμες, τοῦ βίου τὸ ἄστατον. καὶ ξίφει τεμνόμενος, πρὸς εὐρύχωρον πλάτος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον τὸν νοῦν μου, τῶν παθῶν ῥιπισμαῖς ἀνάστησον, ζωὴν τὴν αἰώνιον, Χριστὸν κυήσασα, τὸν παρέχοντα πᾶσι τὰ ἰάματα.

Ὁ Εἱρμός.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτου Χριστὲ ὁ Θεός. κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥῦσαι ὡς φιλάνθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἦχος, γʹ.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς σοφίας ἔμπλεως, τῆς ὑπερσόφου καὶ θείας, Μαλαχία μέγιστε, σὺ πεφυκὼς ὡς Προφήτης, ἄνωθεν αὐτὸν τὸν ὄντα Θεοῦ σοφίαν, ἔδειξας τοῖς πᾶσι κάτω ἀναστραφέντα. διὰ τοῦτο μακαρίζομεν, τελοῦντες ἐν πίστει τὴν θείαν μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, βʹ.
Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον στρατιώτην, καὶ ἐν βασάνοις ἀνίκητον στεφανίτην, Γόρδιον πάντες εὐφημήσωμεν. τὸν ἐξ ἕω ὡς μέγαν ἀστέρα, ὄντως ἐκλάμψαντα. τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον, τὴν σοφίαν τὴν ὄντως, τὴν τοῦ Λόγου πηγὴν, τὴν ἄβυσσόν τε τῆς γνώσεως, τὸν στεφανίτην τῶν Ἀθλοφόρων, ἀληθείας τὸν Μάρτυρα, τὸν Δεσπότην πάσης πνοῆς, προσκαλοῦμαι τὸν ὕμνον δοθῆναί μοι, ὡς θέμις καὶ κατ᾽ ἀξίαν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ξίαν, ἀειςοίας ὑμνῆσαι τοῦ Μάρτυρος, τοῦ ζ΄ ἑώας ἀναλάμψαντος, καὶ Τυράννων μανίαν ἐλέγξαντος. Τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, γ΄. τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου.

Στ. Ὁ κλῆσιν αὐχῶν Ἀγγέλου Μαλαχίας,
Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ᾽ Ἀγγέλων στάσιν.
Ἐκ ῥεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτῃ ἦτορ.

Οὗτος μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας, τίκτεται ἐν Σοφαῖς, ἐκ φυλῆς Λευΐ. Ἔτι δὲ νέος ὢν, πολιτείαν ἀρίστην ἐκτήσατο, καὶ τὸ Μαλαχίας ἐπώνυμον εἶχεν. ὃ καὶ ἑρμηνεύεται Ἄγγελος. ἦν γὰρ τὸ εἶδος διαπρεπής. ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν ἐν προφητείᾳ, εὐθὺς δι᾽ Ἀγγέλου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθεγγομένου ταῦτα αὐτῷ. Τῆς δὲ τοῦ Ἀγγέλου φωνῆς, ἤκουον μόνης οἱ ἀνάξιοι. τοῖς δὲ ἀξίοις, καὶ κατ᾽ εἶδος ἐφαίνετο. Ἤκμασε δὲ ὁ Προφήτης ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀναρχίας, ὡς γέγραπται ἐν Βίβλῳ Κριτῶν. καὶ κοιμηθεὶς, ἐτάφη μετὰ τῶν Πατέρων αὐτοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ. Ἦν δὲ ἐν τῷ νέῳ τῆς ἡλικίας, τὴν ὄψιν εὐπρεπὴς, οὐκ ἐπίμηκες, ἀλλὰ στρογγύλον ἔχων τὸ πρόσωπον. οὖλος τὴν τρίχα, καὶ κεκαρμένην ὑποφαίνων. πλατὺ τὸ κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Στ. Καὶ τίς παρέλθῃ Γόρδιον τὸν ὁπλίτην,
Πρὸς φρικτὸν ὅπλον στερρὸν ἄνδρα τὸ ξίφος;
Τμηθεὶς ἀμφὶ τρίτῃ πέσε Γόρδιος ἐν Κονίῃσιν.

Οὗτος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως, Κόμης τὴν τάξιν, στρατιωτῶν ἡγούμενος ἑκατόν. Τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παῤῥησίαν καὶ τὰς εἰς Χριστὸν βλασφημίας μὴ φέρων ὁρᾷν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν δίαιταν εἶχεν. Ἀναφλέξας οὖν τὸν εἰς Χριστὸν πόθον, καὶ κατὰ τῆς πλάνης θάρσος λαβὼν, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὥσπερ λέων ὥρμησε, τὸν προστάτην τῆς ἀπάτης διασπαράξαι ζητῶν. Ἐν τοῖς δὲ γενόμενος τοῦ θεάτρου, τὸν Χριστὸν ἀνευφήμησε. Καὶ ἐπιστρέψας τὸ πλῆθος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παῤῥησίᾳ, καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ Σημειοφόρου, ἐν τῷ Ἁγίῳ Ζαχαρίᾳ τῆς Ἀτρώας κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, πυρὶ τελειοῦνται.

Στ. Μήτηρ φλεγείσης καὶ τὰ τέκνα πρὸς φλόγα,
Τεθνηκότα φέρουσιν ὡς στερρῆς τέκνα.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα. ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, ἔχαιρον ψάλλοντες. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ε Τυφλωθέντα με τοῖς πταίσμασι καὶ κείμενον, ἐν σκότει Κύριε, τῆς παραβάσεως, ἠλέησας φωτεινὰς δι᾽ ἀγαθότητα, καὶ ἐν ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου Κύριε, παραγίνῃ βαπτισθῆναι.

Ψ Ἴτο ξένον τοῦτο θέαμα ἐβόησαν, Ἀγγέλων τάγματα; ὁ Λίμνας καὶ Ποταμοὺς, ποιήσας προστάγματι, τὰ Ἰορδάνεια, ῥεῖθρα ἔρχεται, περιβαλέσθαι τούτοις γὰρ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίζει.

Υ Ὕψος ἄφατον, καὶ βάθος μὴ μετρούμενον, ὑπάρχει Δέσποτα, οἰκονομία ἡ σὴ, πᾶσαν ὑπερβαίνουσα, νοὸς κατάληψιν. πῶς δι᾽ ὕδατος, καὶ παναγίου Πνεύματος, τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις;

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ε Τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων, τὴν σεβάσμιον προεῖπες παρουσίαν, Μαλαχία Προφῆτα, Μακάριε κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δ Ἔχου πρεσβεύοντα Οἰκτίρμον, τὸν ἀοίδιμον Προφήτην Μαλαχίαν, ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων καὶ βοώντων. εὐλογη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

τὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλῳ μοι ὅλως ἀσυγχύτως, καθ᾿ ὑπόστασιν ἡνώθης Θεοῦ Λόγε, ἐκ Παρθένου σεπτῆς φορέσας με Οἰκτίρμον. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος, μετὰ Ἀγγέλων χορεύεις στεφανηφόρος, Χριστῷ κραυγάζων. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο Εὐσεβῆ παῤῥησίαν κεκτημένος, δυσσεβεῖς θριαμβεύεις, ἀναμέλπων μεγαλοφώνως. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρωθῆναι πταισμάτων μου δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τ Ὀβόλους ἀκάνθας ἁμαρτίας, ἰαμάτων πλημμύρᾳ τῶν σῶν ἀμβλυνεῖς, Θεοκυῆτορ, εὐλογημένη Πανάχραντε, ἡ Θεὸν ἀπορρήτως τέξασα.

Ὠδὴ η΄. ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώζετο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνὴ τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους, Υἱὸν μαρτυρήσει Ὁμοούσιον, βαίνοντα ἐν ὕδασι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου, τούτοις προσεπιπέμποντα, εὐλογημένε Χριστέ, καὶ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον πᾶσιν, ἐπανακηρύξει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε ἡ Κτίσις αἰσθομένη, Θεοῦ τὴν Ἁγίαν ἐπιφάνειαν. Ἄγγελοι ὑμνήσατε, Θάλασσα εὐφράνθητι. Λίμναι Πηγαὶ σκιρτήσατε, καὶ Ποταμοὶ μυστικῶς, κροτήσατε ἐν ὕμνοις ἐπέστη, ὁ ταῖς εὐλογίαις, ἡμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίῳ ἐν αἰνέσει, τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι, καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν. καὶ κράξωμεν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα θαυμάτων πῶς ὁ πάσης, ἐπέκεινα κτίσεως Θεὸς ἡμῶν, κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς Θεομήτορος. καὶ καινουργεῖ θελήματι καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, δι᾿ ὕδατος καὶ Πνεύματος πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος Εὐεργέτης.

Ἄλλος. Νικηταὶ Τυράννου.

Ζ Ἐρωθεὶς ἁπάσης, ὑλικῆς ἐμφάσεως Ἱερόφαντα, θεϊκῆς ἀκτῖνος, ὤφθης ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον μέλπων. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορρήτου δόξης, θεατὴς σὺ γέγονας, καὶ μυστηρίων, Οὐρανίων Μάκαρ, Κῆρυξ ἐχρημάτισας, μέλπων ἀπαύστως. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς σε Μητέρα, καὶ Θεοῦ γεννήτριαν ἐπεγνωκότες, ὀρθοδόξῳ πίστει, πάντες μακαρίζομεν Παρθενομῆτορ, εὐλογοῦντες ἅμα, τὸν τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Ἡ ἑπομένη σοι χάρις ἀοράτως, καταλαμπρύνουσα Μάρτυς, ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, εὐλογεῖτε βοῶντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Δρόμῳ συντόμῳ χρησάμενος Ἀθλοφόρε, πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος, τῆς Βασιλείας κατήντησας, εὐλογεῖτε κραυγάζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εἰς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει, ἡ τῶν Μαρτύρων σου δόξα, καὶ ἡ ἀθάνατος εὔκλεια. εὐλογοῦμέν σε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον συλλαβοῦσα, τὸν πρὶν Ἀσώματον Εὔας, ἀρὰν τῆς πάλαι ἀνέτρεψας, εὐλογίαν Παρθένε, τῷ Κόσμῳ κυήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἅπας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδουχούμενος. πανηγυριζέτω δὲ ἀΰλων
» Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν
» πανήγυριν τῆς Θεομήτορος. καὶ βοάτω,
» Χαίροις Παμμακάριστε. Θεοτόκε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἴδε ὁ Ἀμνός, ὁ αἴρων τὰ πταίσματα τῆς ἀνθρωπότητος, ἦλθεν ἐπεδήμησε. καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αἰτῶν τὸ Βάπτισμα. δουλοπρεπῶς ἐφίσταται, ἐλευθερῶσαι ζητῶν, δουλωθέντας, ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

Ὤφθη ἐμφανῶς, Θεὸς σωματούμενος, δι' ἀγαθότητα, καὶ τὰ Ἰορδάνεια, περιβαλέσθαι ἔρχεται νάματα, ὁ περιβάλλων νέφεσι, τὸν Οὐρανὸν ἀληθῶς. τούτου πάντες, νῦν προεορτάσωμεν, τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾷ ἐπιφάνειαν.

Ἐσκίρτησον χαρᾷ, καὶ προετοιμάσθητι, καθυποδέξασθαι, ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, ὦ Ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωήν. οἱ ποταμοὶ χορεύσατε, βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν, ῥείθροις ἐπιβαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξηραίνοντα.

Ηὔγασεν ἡμῖν, ἡμέρα σωτήριος, τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, πάντοτε καθεύδουσι. καὶ γὰρ ἐπέστη Χριστὸς ὁ Κύριος, δικαιοσύνης Ἥλιος, ὢν καὶ μονούμενος, ὑποκλῖναι, δούλῳ κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβίμ, καὶ πᾶσα Οὐράνιος φύσις Πανάμωμε, τὸν ὑπὲρ κατάληψιν, σεπτόν σου τόκον ὁμοιωθέντα ἡμῖν, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, καὶ βαπτισθέντα σαρκί. οὗ τὴν θείαν, πάντες ἐπιφάνειαν, ἑορτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐπέστη ἡ θεοφεγγής, τοῦ Προφήτου Ἑορτὴ καὶ σεβάσμιος, περιαυγάζουσα, τοὺς συνελθόντας πίστει καὶ ψάλλοντας, προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγάζουσα ψυχῶν ἰάματα, καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας.

Τήρησον τῇ ζωαρχικῇ, σου κραταιᾷ δεξιᾷ Πολυέλεε, τὴν Ἐκκλησίαν σου, ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ θεράποντος, τοῦ προθεσπίσαντος ἡμῶν, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν.

δι' ἧς ἀνέτειλε, σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωήν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ Πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐξήνθησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. διό σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ἵλεων γενέσθαι, δυσώπησον τὸν Δεσπότην, τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον, καὶ σεπτὴν Ἑορτὴν ἐκτελοῦσι, Γόρδιε Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν τῆς ἀκηράτου, τρυφῆς καὶ τῆς θεοπτίας, ἐμφορούμενος Γόρδιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, ἐν σκηναῖς αἰωνίαις κομίζῃ, τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, τὴν σὴν ἄθλησιν ἐπεῖδεν. ἣν οὐκ ἠμαύρωσεν ὁ χρόνος. οὐκ ἠμαύρωσε λήθη. ἀλλ' ἀεὶ τοῖς ὑμνοῦσιν ἐν πίστει, Μάρτυς ἀνατέλλει ὥσπερ Ἥλιος.

Θεοτοκίον.

Ὡς διασωθέντες, Παρθένε τῆς πρὶν κατάρας, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, εὐχαρίστως πάντες μελῳδοῦντες. χαῖρε Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρ-
» θένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν,
» ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, τοῦ Μάρτυρος. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Γορδίου τοῦ Θεόφρονος, καὶ πανενδόξου Μάρτυρος, αὕτη ἐπέδειν ἡμέρα, τῆς πανηγύρεως ἣν ὑπέρ, λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν. Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθλησε. διαναστῶμεν προθύμως, ὦ φιλομάρτυρες πάντες, πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν Βηθλεὲμ ἀφέμενοι, τὸ καινότατον θαῦμα, πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης. κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, τὸ φρικτὸν Μυστήριον. θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη. γυμνωθεὶς ὁ Χριστὸς ἡμᾶς, ἐπενδύων με στολήν, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Θρόνον Οὐρανὸν, κεκτημένος ὁ Δεσπότης, ἦλθεν ἐπὶ γῆς, σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς τὸν Ἰορδάνην, ἐπιστὰς τὸ καθάρσιον, πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἁπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας, πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν. χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία. τῷ Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὄρη γλυκασμὸν, εὐφροσύνης σταλαξάτω. χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ Ἔθνη. ἡ ἔρημος ἀνθείτω, Ἰορδάνη ὑπόδεξαι. δεῦρο Βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ, τοῦ Λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων. λαοὶ μελψῶμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς, ὑπὸ Προδρόμου προεκλάμψαν, τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ, καθημένοις ἐπεφάνη, καὶ σκότος ἁμαρτίας, ἐκκαθᾶραν ἐφώτισε. χόρευσον Ἀδὰμ, εὐφραίνου Εὔα. ἡ λύτρωσις Χριστὸς ἐπέστη, Δαβὶδ βόησον. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ἄστρον Ἰακὼβ, ἐξανέτειλε τῷ Κόσμῳ, καὶ τὴν φλογερὰν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν, ἀναλαβὼν ἐνθάπτει, Ἰορδάνου τοῖς νάμασι. λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδοὺς Ἔθνεσιν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Νόμου πληρωτὴς, κατὰ σάρκα χρηματίσας, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἀπαρχὴν τῆς σωτηρίας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ τῷ Βαπτιστῇ καθυποκλίνει, τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντι. λαοὶ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα, πλ. ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. μεταβῶμεν ἐκεῖ γὰρ, τὸ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Γῆ ἡ τοῦ Ζαβουλὼν, οἱ πέραν Ἰορδάνου, ἀκούσατε ἐγγίζει, Χριστὸς ἡ σωτηρία, τὸ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, Ἰορδάνη τὸ ῥεῖθρον. ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, τὸ συντριβὲν πλαστούργημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὤφθη τὸ Πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, Δ΄. Προεόρτια τῶν Φώτων. καὶ ἡ Σύναξις τῶν Ἁγίων ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Κλεόπαν Ἀνδρόνικον, Σιλουανόν τε καὶ Ἄγαβον, Ἀνανίαν καὶ Φίλιππον, Πρόχορον Νικάνορα, Ῥοῦφον καὶ Σωσθένην, Λῖνόν τε καὶ Στάχυν, Στέφανον Τίμωνα Ἑρμᾶν, Φλέγοντα Μάρκον Λουκᾶν Σωσίπατρον, Ἰάσονα καὶ Γάϊον, καὶ Τυχικὸν καὶ Φιλήμονα, ἱεροῖς μελῳδήμασιν, οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Νάρκισσος καὶ Τρόφιμος, Καῖσαρ Ζηνᾶς καὶ Ἀρίσταρχος, Μάρκος Σίλας καὶ Γάϊος, Ἑρμῆς καὶ Ἀσύγκριτος, Ἀπολλῶς Κηφᾶς τε, Κλήμης καὶ Ἰοῦστος, Κούαρτος Ἔραστος Λουκᾶς, Ὀνησιφόρος Κάρπος καὶ Εὔοδος, Ματθίας καὶ Ἰάκωβος, καὶ Οὐρβανὸς Ἀριστόβουλος, Τυχικὸς καὶ Ἀρίσταρχος, ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην Ἡρωδίωνα, καὶ Ἀρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, Ὀλυμπᾶν τε καὶ Ῥόδιον, Ἀπελλῆν Ἀμπλίαν, Πατροβᾶν καὶ Τίτον, Τέρτιον καὶ Θαδδαῖον, Ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστὸν, Ἀχαϊκόν τε Ἀκύλλαν Λούκιον, Βαρνάβαν Φορτουνάτον τε, καὶ Ἀπολλῶ τὸν ἀοίδιμον, καὶ τὸν Κρήσκην τιμήσωμεν, τοὺς σεπτοὺς Θεοκήρυκας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἕτερα προσόμοια, τοῦ Ὁσίου, ἦχος β΄.
Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε κατεπρώθης τὴν ψυχὴν, ἔρωτι τῷ θείῳ Παμμάκαρ, χαίρων ἀνέλαβες, καὶ κατηκολούθησας, τῷ σῷ Σταυρῷ τῷ Χριστῷ, καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα, σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, Πνεύματος ἐνέργειαν, ζῶσαν εἰσδέδεξαι, λύειν νοσημάτων χειμῶνα, θέρμην πρεσβειῶν ἀπροσδέκτων. ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν.

Ὅτε ἐπιμόνοις προσευχαῖς, καὶ συντομωτάτῃ νηστείᾳ, τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, Πάτερ ἀπεκάθηρας, ναὸς γεγένησαι, φρικτὴν Θεότητος. καὶ ἱερωσύνης, χρίσμα θεῖον Ἅγιον ὑποδεξάμενος, ἔνδον τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα, διὰ συγκατάβασιν ἀπόρρητον.

Πρᾶος ἀνεξίκακος ὀφθεὶς, ἐν ἀκεραιότητι γνώμης, Πάτερ Θεόκτιστε, κατεκληρονόμησας, πραέων ὄντως τὴν γῆν. καὶ μεθέξει θεούμενος, τρυφῆς ἀπολαύεις, καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς. ἔνθα, μνημονεύων μὴ παύσῃ, τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων, καὶ τὴν σὴν τελούντων θείαν κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος γ΄.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. ἐν ἐκείνῃ τὸν Σωτῆρα, Μάγοι προσεκύνησαν. ἐν ταύτῃ δὲ τὸν Δεσπότην, δοῦλος κλιτὸς ἐβάπτισεν. ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, εἶδον καὶ ἐθαύμασαν. ὧδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς, τὸν μονογενῆ Υἱὸν ἐκήρυξε.

Εἰς τὸν στίχον, προσόμοια, ἦχος β΄.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὁ λύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ φίλος τῷ νυμφίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, Προφῆτα καθυπούργησον.

Στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾆσαι προεόρτια.

Στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἀνύτα μοι διὰ σοῦ, τὰ καλὰ Θεοτόκε. ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, τὸ φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τοῦ βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν. ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί. σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ Προεόρτιον.

Ἑτοιμάζου Ζαβουλών.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, ὁ Κανών.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξᾴδω.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. ὁ Εἱρμός.

„Τμηθείσῃ τμᾶται, πόντος ἐρυθρὸς, κυματοτρόφος δὲ ξηραίνεται βυθὸς, ὁ αὐτὸς
„ὁμοῦ ἀόπλοις γεγονὼς βατὸς, καὶ πανο-
„πλίταις τάφος. ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνε-
„μέλπετο. ἐνδόξως δεδόξασται, Χριστὸς ὁ
„Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ παναιτία, καὶ παρεκτικὴ ζωῆς, ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ Θεοῦ, ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον ἑαυτῆς, Ἁγνῆς ἐξ Ἀπειράνδρου Μητρός. πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοὰς ἔρχεται, αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα, βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγοῦσα, πάντας συγκαλεῖ, τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία, πρὸς τὸ φῶς τοὺς ἐν σκότει περὶ ἀγνοίας ἀφεγγοῦς, κειμένους εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἀνάγουσα πρὸς τὸ φῶς τῷ βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι Πνεύματι.

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν, ἐκπληρουμένων, διὰ Πνεύματος φωνῶν. ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, ἐπάγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε. ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα, οὐ καταισχυνθήσονται.

Ὠδὴ γ΄. ὁ Εἱρμός.

„Κύριος ὢν πάντων, καὶ Κτίστης Θεὸς, τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας, ἑαυτῷ
„ἥνωσας. καὶ τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλες ἐλ-
„θεῖν, αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις.
„ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στε-
„ρεωθήσεσθε.

Ὑψίον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἁγνὸν, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν Σῶτερ, ἰοὺς χαρίσασθαι. διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν

καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων· ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ἄφρων ἀνήρ, ὁ μὴ γινώσκων Θεόν. διαφθείρεται καὶ γὰρ ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν, ἐλαττοῦται παντὸς τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας. ὑπὲρ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ Χριστὸν γινώσκοντες ῥυσθείημεν.

Ὠδὴ δ'. ὁ Εἱρμός.

Προκατιδὼν ὁ Προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, Χριστὲ προανεφώνησεν· ἔθου κραταιάν, Βαπτίσματος τὴν χάριν τοῖς πίστει, τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν, εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

Ἐπὶ τὸ Βάπτισμα ἄγων, τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἄφεσιν, πεφορτισμένους ἅπαντας, πταίσμασι κακοῖς, κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦντας, τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, ὡς Οἰκτίρμων παρέχειν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός σου, τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι. εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τοῦ σοῦ Πατρός, χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, πλὴν τῆς ἁμαρτίας, ἄνθρωπος φανείς, τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, Λόγε τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ πνεῦμα, τῆς σῆς σφραγῖδος Σῶτερ γνωρίσματα, καὶ μυστικὰ χαρίσματα, καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων, ἀξιάγαστα ἔργα. τὸν μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, ὁ Πατὴρ εἰς τὸν Κόσμον ἀπέστειλεν.

Ὠδὴ ε'. ὁ Εἱρμός.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας, συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν, εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα, ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα τὰ ὑπερῷα.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα, καὶ ὑπερῷον ἐν Αἰθέρι ὕδωρ, ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, Θεοῦ σοφία, μολεῖ πρὸς Ἰορδάνην. Βάπτισμα δὲ δέχεται, χειρὸς ἐκ δούλου.

Μορφωθεὶς Ἀδὰμ τὸν πρῶτον, βαπτισμῷ ἥκει καθᾶραι Χριστός. ὁ Νεφέλαις δὲ τὸν Πόλον, περιβάλλων ἀναβαλλόμενος φῶς, γυμνὸς ὁρᾶται, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, καὶ χερσὶ κατέχεται, ὁ πάντα φέρων.

Ὠδὴ ς'. ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἐσχάτη, ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων, ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι. ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες, Οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν σήν, Σῶτερ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει. νῦν δὲ Πατήρ σε κηρύττει, Υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον.

Ῥύπον πᾶς ὁ φέρων, ἀπορρυφθήτω δακρύων κρουνοῖς, καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω, πυρὶ καὶ Πνεύματι θείῳ, καθᾶραι προϊόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

Ὠδὴ ζ'. ὁ Εἱρμός.

Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε, τῷ πλησίον κακὸν ἀποδοῦναι, κακῶς ἀντὶ κακοῦ μελετῶν. ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ Κύριον, τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Ἡμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν προσκακοπαθήσωμεν, τούτῳ μορφωθέντι καὶ φανέντι, καθ' ἡμᾶς καὶ τὸ βάπτισμα, ἐπειγομένῳ δέξασθαι, τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ κατέλθοι, καὶ συνταφῇ τῷ Βαπτίσματι, μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει, καὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸς νῦν ἐπαγγέλλεται. ᾧ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός.

Νόμων Πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυλῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, Βασιλεύοντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστου. καὶ συνημμένοι, ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες τῆς Θεοῦ τροφῆς, τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ κατατρυφήσαντες, σὺν Ἀγγέλοις τε δοξάσαντες, καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς, πορευθῶμεν ὀψόμενοι, μυστήριον τὸ μέγα.

ὅπερ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅπερ ἥκει Χριστὸς ἐκτελέσας. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηρουμένων τὸ κεφάλαιον, καὶ Προφητῶν ἀγάπην ἐνστερνισάμενοι, μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα, δι' ἀγάπησιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ Πατρὶ καταλλάξαντος, καὶ διδάξαντος μέλπειν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο τὸν ἐρχόμενον, τὰς ἁμαρτίας πάντων καθᾶραι νάμασι. ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε, συστελλόμενος φόβῳ, ἐγὼ χρείαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ Νυμφίῳ ἀντέφησεν. ὁ φίλος δὲ τῷ Λόγῳ φωνεῖ, καὶ τῷ Ἡλίῳ ὁ λύχνος. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Ξενίας Δεσποτικῆς, καὶ ἀθανάτου τραπέζης, ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ, πρὶν ἀπολαύσαντες, νῦν πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν, μυστήριον θεώμενοι ξένον, τὸ τῆς ἄνω λαμπρότητος πρόξενον.

Ἄπιτε τῆς Βηθλεέμ, οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων, πρὸς χώραν Ἰορδάνου. κἀκεῖ δὲ ὄψεσθε, ἔργα μυστικῶς τελούμενα, βαπτίσματί τε τὸν Χριστὸν προσελθόντα, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, καὶ γὰρ σεσάρκωται.

Δημιουργὸς γεννηθείς, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως σαρκωθείς, Κόρης ἐξ Ἁγνῆς Θεόπαιδος, διπλοῦς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος μένων, τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι διὰ βαπτίσματος.

Ὡς ἄνθρωπος ἐπέστης, οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ, ὡς ἐν μέσῳ πάντων, ζητῶν τὸ βάπτισμα, ὁ μόνος φύσει ἀνάθωος. ἐνθάψαι γὰρ ἀνθώας ἦλθες, τῶν ἀνθρώπων, ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὴν α'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἰδοὺ παραγίνεται, πρὸς Ἰορδάνην Χριστός, φωνεῖ τῷ Προδρόμῳ τε, δεῦρο με βάπτισον, τὸν πᾶσαν καθαίροντα, Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, ποταμείοις ἐν ῥείθροις. ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, κορυφήν μου πρὸς θείαν. χειρὸς γὰρ τὸ παράπτωμα, ἦλθον ἰάσασθαι.

Gennaro.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δεσπότην, ἐπὶ τὸ βάπτισμα πιστοὶ καθορῶντες, θεοπρεπῶς ἐρχόμενον ὑμνήσωμεν αὐτόν. τρίβους καρδιῶν ἡμῶν, εὐτρεπίσωμεν πόθῳ, σπίλους ἀποπλύνοντες, τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων. ἰδοὺ γὰρ σῶσαι τὸ γένος τῶν βροτῶν, ἐν Ἰορδάνου ῥοαῖς παραγίνεται.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος, πλ.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὦ Μέγας Βαπτιστής, τοῦ Κυρίου ἀγάλλου. ἐπέστη γὰρ Χριστός, ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι. τρέμεις ὡς ὑπηρέτης. ὁ γὰρ Δεσπότης κεφαλὴν κλίνει σοι. ἅψαι τῆς Θείας κάρας, τοῦ ἁπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, καὶ εὐδοκίᾳ σώζοντος Θεοῦ, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανών. ὁ Προεόρτιος, εἰς ς'. τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς δ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κατὰ Ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. ὁ Εἱρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδήν, ἐβόα ᾄσωμεν.

Ἀγαλλιάσθω ἡ Κτίσις αἱ πατριαί, τῶν Ἐθνῶν ᾀδέτωσαν, Ἰησοῦς ὁ Βασιλεύς, πάσης γῆς προέρχεται ῥοαῖς, Ἰορδάνου τὴν ἡμῶν, ποιῆσαι κάθαρσιν.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα παρθενικῶν, ἐξ αἱμάτων Κύριε, ἐνδυσάμενος σαρκί, Ποταμοῦ πρὸς ῥεύματα γυμνός, ἐπιβαίνεις τὴν ἡμῶν, ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρὸς προανάρχου σὺ πεφυκώς, πρὸς τὸν γόνον εὔσπλαγχνε, Ζαχαρίου εὐτελῶς, παραγίνῃ βάπτισμα αἰτῶν. ὅπως χάριτι Υἱούς, Θεοῦ ποιήσῃς ἡμᾶς.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ Μαθητὰς δεῦτε φίλους ἐπαινέσω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα.

Χριστῷ μαθητεύσαντες, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλην σώματος, φανέντι παράδοξα, κατε-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φωτίσατε, Κόσμον ἅπαντα, ἀκτῖσιν ἀσεβείας, τὸ σκότος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος.

Ῥεόντων ἀφέμενοι, τὸ πεφυρμένον καὶ ἄστατον, Χριστῷ ἠκολούθησαν, Πρίσκης καὶ Πρόχορος, καὶ Ἀνδρόνικος, Θαδδαῖος καὶ Νικάνωρ, φωστῆρες γενόμενοι θεοειδέστατοι.

Ἰσχὺν τοῦ ἀλάστορος, κατεπαλαίσατε Ἔνδοξοι, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος, τοὺς τῇ μανίᾳ τε, τῆς ἀθείας, τελείως παρεθέντας, ἰσχύος ἐπλήσατε καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανέντα τὸν Κύριον, Ἀμπλίας ἐκήρυξε, Στάχυς καὶ Φίλιππος, ὡς Ἀπόστολοι, ὡς θεῖοι Ἱεράρχαι, ὡς ὄντες Διάκονοι, τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Τὸ θεῖον παλάτιον, τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν. ἐν ᾧ κατεσκήνωσε, καθὼς ἠθέλησε. τὴν ἀπείρανδρον, καὶ μόνην Θεοτόκον, δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῆς τρυφῆς χειμάῤῥους ὁ Χριστός, νάματα προσέρχεται, δουλοπρεπῶς τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι, τὰ ὄρη σκιρτήσατε, ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσασθε. οἱ ῥερυπωμένοι κάθαρσιν, πρὸς θείαν ἀφεπίσθητε.

Ἡ φωσφόρος μνήμη σου ἡμῖν, σήμερον ἐξέλαμψεν, ἡλιακὰς μαρμαρυγὰς Θεόκτιστε, τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν παθῶν ἡμῶν, ἐλαύνουσας κατήφειαν. ἣν ἐπιτελοῦντες πίστει σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Τρωθεὶς τῷ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ, γέγονας μετάρσιος, τῆς κοσμικῆς ἐπαναστὰς συγχύσεως. ὅθεν προσεχώρησας, πρὸς ἀσκήσεως, τὰ ἐπίπονα σκάμματα, καὶ δι' ἐγκρατείας Ἄγγελος, καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοκίον.

Ἣν Ἄννα ἀγάλλονται μοί, δεῦτε μακαρίσωμεν, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησε, Θεὸς ἐκλεξάμενος, ἣν κατῴκησεν, ὡς Σκηνὴν ἁγιάσματος, ὡς τιμιωτέραν, πάντων τῶν κτισμάτων ἀνυμνήσωμεν.

Ὠδὴ γ'. ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ,
" καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμο-
" λογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ὡς Θεός, δούλου φορεῖς εἰκόνα, καὶ πρὸς δοῦλον Οἰκτίρμον, παραγίνῃ σαρκικῶς, βαπτίσματι θεουργῷ, τῆς δουλείας, τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Ἐπέστης ῥεῖθρον διατί; ποίαν κάθαρσιν θέλων; ποῖον ῥύπον ἐκπλῦναι, ὑπεράγαθε ζητῶν; ὑμνῶ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν, διὰ σπλάγχνα, Λόγε συγκατάβασιν.

Ζητῶν τὸ πρόβατον Χριστέ, ὅπερ ἄγριος λύκος, κατεσπάραξε δόλῳ, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, ἐφίστασαι ἐκβοῶν, τῷ Προδρόμῳ, δεῦρο σύ με βάπτισον.

Ἄλλος. Τοὺς σὲ ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Οἷα ποταμοὺς ὑμᾶς ὁ Λόγος, εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληροῦντας ταύτην πάνσοφοι, ἀρδείαις θείου Πνεύματος, καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας, τῆς ἀθείας ἐν χάριτι.

Ὑμνήσωμεν Τίμωνα τὸν θεῖον, τὸν Σίλαν τε καὶ Σιλουανόν, καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν, Ἐπαίνετον τὸν ἔνδοξον, καὶ Οὐρβανὸν καὶ Ἄγαβον, τοὺς ἀληθῶς χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ἤδη γεγονότες, ὡς ὄντως Μακάριον Θεόν, διδάσκαλον πλουτήσαντες, τοὺς πρὶν ἀθλίους πάνσοφοι, μετόχους ἀπεδείξατε, ἐνθέου μακαριότητος.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ πρὸ τοῦ τόκου καὶ ἐν τόκῳ, καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς, Παρθενομήτωρ πέφηνας. Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας. ὃν Ἀποστόλων σύλλογος, περιφανῶς ἀνεκήρυξεν.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἀβύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας, ὁ ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα, ἐν ὕδασι προσέρχεται βαπτισθῆναι. ψυχὴ γρηγόρησον, παθῶν καθάρθητι, ἀρετῶν προσφέρουσα τὰ βλαστήματα.

Ἡδύπνοον ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ, τοῦ Πνεύματος ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι, ἐξήνθησας Θεόκτιστε εὐωδίας, πληρῶν τοὺς ψάλλοντας, Θεῷ ἑκάστοτε. ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἐλαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ, Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ, τῶν πόνων σου Θεόκτιστε ἱλαρύνων, ἡμῶν τὰ πρόσωπα, ψαλλόντων Ὅσιε. ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. ἐν ὀδύνῃ, ἐξέλιπεν ἡ ζωή μου. κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων. σῶσόν με Δέσποινα, μὴ ὑπερίδῃς με. προστασίαν ἄμαχον, σὲ γὰρ κέκτημαι:~

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε:~

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων, ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Στῦλοι ἄσειστοι τῆς Ἐκκλησίας, ἑδραιώματα τῆς εὐσεβείας, γεγενημένοι Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα, καὶ αἰτούμενοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἑκάστοτε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἕτερον τοῦ Ὁσίου, ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως, τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον, τῇ σύριγγι τοῦ λόγου, Θεοφόρε Θεόκτιστε, εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς, προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ, καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας, μισθὸν τῶν πόνων εἴληφας ἐπάξιον. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα:~

Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ᾽ αὐτὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε:~

Ὠδὴ δ΄. ὁ Εἱρμός.

Χριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἑορτάζουσα:~

Ἡνίκα εἶδέ σε, τὸ ῥεῖθρον Κύριε, Ἰορδάνου ἐστράφη, ἡ δὲ πολλοῖς, πάθεσι κατάρρυτος, φύσις ἡμῶν πρὸς Οὐρανοὺς, ἀνεστράφη προσκυνοῦσά σε:~

Θαμβεῖται Ἥλιος, ὁρῶν σε Ἥλιε, σαρκικῶς γυμνωθέντα καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα, τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινὴν, παραβάσει φύσιν Δέσποτα:~

Ἰδοὺ ἡ κάθαρσις, ἰδοὺ ἡ λύτρωσις, ἡ ἀνάπλασις πάντων ὁ φωτισμὸς, ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια. οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητος:~

Ἄλλος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν τὴν τῶν Ἐθνῶν, ταύτην ἐπιβαίνοντες οἱ πάνσοφοι, καθάπερ Ἵπποι, τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν, ὕδατι Ἁγίῳ καὶ Πνεύματι:~

Ἤστραψαν ὡς Ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς, Πούδης Ἀπελλῆς καὶ Φιλόλογος, καὶ Ἡρωδίων, Ῥοῦφός τε καὶ Πατροβᾶς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν, σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι:~

Ψείμας ἐξεπέστειλε βέλη ὑμᾶς, ὡς ἠκονημένα ὁ εὔσπλαγχνος, βέλη συνθλῶντα, τοῦ ἐχθροῦ καὶ τοὺς δαίμονας, τραυματισθέντας Ἔνδοξοι, χάριτι Θεοῦ θριαμβεύοντας:~

Ὕμνεσιν προσάξωμεν τῷ Λυτρωτῇ, ἀνυμνολογοῦντες Ῥοδίωνα, τὸν Θεηγόρον, καὶ Ἑρμῆν τὸν εὐκλεῆ, καὶ τὸν σοφὸν Ἀσύγκριτον, Λῖνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γάϊον:~

Θεοτοκίον.

Ὁ μακαριώτατος πάλαι Χορὸς, τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι, θεηγορίαις, γραφαῖς θεοπρεπῶς, κατονομάζει Πάναγνε, Πύλην τε καὶ Ὄρος κατάσκιον:~

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἐστάλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτές σου, πικρίαν ἐξαίροντες, τὴν τῶν δαιμόνων ἀοίδιμε, νόσων φυγαδεύοντες, τὰς ἁλμυρὰς διεχύσεις ἀξιάγαστε:~

Θείμενος, ἀνενδότοις καθάρσεσιν Ὅσιε, φωστὴρ ἐχρημάτισας, τῶν Μοναστῶν φαεινότατος, τύπος ἀκριβέστατος, καὶ ποδηγέτης, καὶ πύργος ἀδιάσειστος:~

Διέρρηξας, τῶν παθῶν τὰς θαλάσσας Θεόκτιστε, τῇ ῥάβδῳ τῆς Πίστεως, καὶ Φαραὼ τὸν ἀόρατον, Πάτερ κατεπόντισας, ἐπαγγελίας, πρὸς χθόνα φθάσας Ὅσιε:~

Θεοτοκίον.

Κεκράξομαι, ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ Πανάμωμε, πρὸς σὲ καὶ σωθήσομαι, καὶ ἰδόντων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑποβρυχήσομαι, τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι, πειρατηρίων, δαιμόνων μεσιτείᾳ σου.

Ὠδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ, βίον καθαρόν· ἔρχεται γάρ, ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι, τῶν ἁμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι, ὁ μόνος Εὐεργέτης καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν, πάλαι ὁ καθήμενος τὸ φῶς, ἐπιφανέντι σοι τὸ ἄδυτον, βλέψον καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, καὶ τοῦ ἐπιφανέντος, τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυστήριον ἐκτελῶν, μέγιστον πρὸς Πρόδρομον τὸν σόν, ὦ μεγαλόδωρε Κύριε, ἔρχῃ σμικρυνθεῖσαν τὴν ἀνθρωπότητα, ἀῤῥήτως μεγαλύνων διὰ Βαπτίσματος.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμεῖν τε πανεύφημοι, καὶ λύειν ὡς Ἀπόστολοι, λαβόντες ὑμεῖς τὴν ἐξουσίαν, τοὺς δεδεμένους κακοπιστίας δεσμῷ, ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν, πιστῶς περιχορεύοντες.

Ἐνθέοις Ἀρίσταρχος, τιμάσθω μελῳδήμασι, Τέρτιος Ἰάσων καὶ Σωσθένης, Καῖσαρ καὶ Μάρκος, Λουκᾶς Σωσίπατρος, Κούαρτος καὶ θεῖος Ἀπελλῆς, Κλήμης Ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος Ἔραστος.

Ὑμᾶς ὡς τοὺς δώδεκα, ἀπέστειλεν ὁ Κύριος, πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν, πᾶσιν ἀνθρώποις καταφυτεύοντας, γνῶσιν θείκὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὰ ὄμματα φώτισον, Παρθένε τῆς καρδίας μου, λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας. σκότους με ῥῦσαι, διαιωνίζοντος, Πύλη τοῦ φωτὸς Χριστιανῶν, πάντων τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ ἀνανεώσας, γῆν τῆς καρδίας, ταύτῃ κατεβάλλου τοῦ λόγου σπόρον, Πάτερ Θεόφρον, καὶ πολύχουν ἐδρέψω, εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούντων σε, πάντων εὐσεβῶν, τὰς ψυχὰς διαθρέψουσαν.

Ἄγρυπνον νοῦν, ἀσκνώως προσφέρων Πάτερ Θεόφρον, πάθη κατεκοίμησας ψυχοφθόρα, ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμενος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα, τῶν εὐφραινομένων, ἐν ᾧ ἡ κατοίκησις.

Ὡς θεαυγής, καὶ φωσφόρος, καὶ πλήρης τῶν χαρισμάτων, Πνεύματος τοῦ θείου ὑπάρχων Πάτερ, τῆς ἀκακίας, τὸ ἀνόθευτον ἦθος, ἀποφαίνων πᾶσιν ἐδείκνυες, Ἄγγελος καθάπερ, βιῶν μετὰ σώματος.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανείσης, ἐδείχθης πύλη, Θρόνος ἐπηρμένος τοῦ Βασιλέως, οὐρανομήκης, καὶ μετάρσιος Κλίμαξ. ἡ ἐπέβη Χριστὸς Παράναπτε, καὶ τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλησεν.

Ὠδὴ ϛ΄. ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ ἀδύτῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ναμάτων ὡς ἔμπλεως, μυστικῶν ὡς Ποταμός, εἰρήνης μόνε Κύριε, πρὸς Ποταμὸν ἐφίστασαι ἐκ μικρᾶς, σταγόνος αἰτούμενος, βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ξενίζεται ἄνωθεν, τῶν Ἀγγέλων ὁ χορός, καταμαθὼν γυμνούμενον, τὸν ταῖς Νεφέλαις σκέποντα Οὐρανόν, καὶ κράζει τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους συγκατάβασις;

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ ἀόρατος ἰδού, σωματωθεὶς ἐπέφανεν, Ἰορδάνη εὐφράνθητι Ποταμέ, τὰ ῥεῖθρά σου πλήρωσον. ὅπως λύσῃς τὴν πάντων ἀναγέννησιν.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Εἰς πάντα Κόσμον ὤφθητε, τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον, Νεφέλαι ἔμψυχοι, ἀναδειχθέντες Ἀπόστολοι, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας κατεδροσίσατε.

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις, ὑμῶν τὴν τῶν ῥητόρων ἐνίκησε, πολλὴν δεινότητα, καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, μωραινομένους γνῶσει τῆς πλάνης πάνσοφοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Θᾶσος Πούδης καὶ Τρόφιμος, Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ Ἀρίσταρχος, Ὀνησιφόρος τε, καὶ Τυχικὸς ὁ πανάριστος, ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶσε μόνη Πανύμνητε, δοξάζωσε ἀεὶ Θεοδόξαστε, καὶ μακαρίζωσε. ἣν γενεαὶ μακαρίζουσι, τῶν γενεῶν Παρθένε Θεομακάριστε.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Πορνείας ὑπέταξας πνεύματα, Πνεύματος Ἁγίου δεχθεὶς ἐνδαίτημα, τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος, Θεοφόρε Παμμάκαρ Θεόκτιστε.

Λογικῇ βακτηρίᾳ σου Ὅσιε, πόᾳ τῆς ἀσκήσεως Πάτερ ἐξέθρεψας, τὸ λογικόν σου ποίμνιον, καὶ πρὸς μάνδραν Οὐράνιον ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον ἐπὶ γῆς Οὐρανόν σε ἀνέδειξε, Θεογεννῆτορ Ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφανεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν, χορὸν ἑβδομήκοντα, ἐνθέως πιστοί, ὑμνήσωμεν σήμερον, καὶ πανηγυρίσωμεν. δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον. ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ψ Ὢν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων τὴν χορείαν, συμφώνως οἱ πιστοί, ἱεραῖς εὐφημήσωμεν μελῳδίαις, Στέφανον Πρόχορόν τε καὶ Σίλαν, καὶ Νικάνορα. Τίμωνα, καὶ Ἀμπλίαν καὶ Παρμενᾶν. Ἀπελλῆν τε, Ἰάκωβον. Φίλιππον, Ἀρίσταρχον καὶ Ματθίαν. Ἡρωδίωνα, Κρίσκην, καὶ Φλέγοντα. Βαρνάβαν, Λῖνον, καὶ Ὄλυμπαν. Ἀνανίαν, Λουκᾶν, καὶ Ἀσύγκριτον, καὶ τοὺς λοιπούς. Ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, δ'. μνήμη καὶ σύναξις τῶν Ἁγίων καὶ Ἐνδόξων, ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἓξ Μάρτυρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ διαπτᾶσαι βίου,
Ἓξ ἀπορρύψει συμπαρίστανται Νόοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζωσίμου Μοναχοῦ, καὶ Ἀθανασίου Κομενταρησίου.

Στ. Ἀθανάσιος συνθανὼν τῷ Ζωσίμῳ,
Ἔνδον πέτρας ἥδιστα καὶ συζῆν ἔχει.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Ζώσιμος, ἦν ἐν Κιλικίᾳ, τὴν ἔρημον μετὰ τῶν θηρίων οἰκῶν. Καὶ συσχεθεὶς Δομετιανῷ τῷ Ἄρχοντι, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ ὦτα καταφλέγεται, καὶ εἰς λέβητα πλήρη βορβόρου καχλάζοντος ἐμβάλλεται, εἶτα κατὰ κεφαλῆς κρεμᾶται. Καὶ παραδόξως ἐκ πάντων σωθείς, ἐπιφανέντος ἐν τῷ θεάτρῳ λέοντος, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ περὶ τοῦ Χριστοῦ φθεγξαμένου, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν πίστιν τὸν Κομενταρήσιον Ἀθανάσιον. Ἀπολυθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Τυράννου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔνθα διέτριβε γενόμενος, κατηχεῖ καὶ βαπτίζει τὸν Ἀθανάσιον. ἔνθα πέτρας διαρραγείσης ἅμα ὑπεισελθόντες, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Ἀπολιναρίας τῆς συγκλητικῆς.

Στ. Αἴρουσιν ἐκ γῆς τὴν Ἀπολιναρίαν,
Καὶ γὰρ κατοικεῖν Οὐρανοὺς ἣν ἀξία.

Αὕτη ἡ ἀοίδιμος κάλλει καὶ συνέσει τῶν πολλῶν διαφέρουσα, Ἀνθεμίου τοῦ ἀπὸ Λέοντος τοῦ μεγάλου χειροτονηθέντος, καὶ τὴν Ῥώμην διέπειν ἐπιτραπέντος, θυγάτηρ ὑπῆρχεν. Ἐξ ἁπαλῶν δὲ τῶν ὀνύχων τὴν παρθενίαν ποθήσασα, νύκτα καὶ ἡμέραν τὸν Θεὸν ἐλιπάρει τυχεῖν τοῦ ποθουμένου. Καὶ λοιπὸν ἱκέτις γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν Ἱεροσολύμοις. Οἱ δὲ τοῦτο ἐπιτρέψαντες, παῖδάς τε καὶ παιδίσκας παραλαβοῦσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμένη, καὶ τοὺς Ἁγίους τόπους καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρήζουσι. Καὶ προσκυνήσασα τοὺς Ἁγίους τό-

πους,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πτους, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερίᾳ τιμήσασα, ἀπέλυσεν. ἕνα πρεσβύτην, καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχοῦσα παρ' ἑαυτῇ. Οὓς καὶ παραλαβοῦσα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπορεύθη. καί τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθήσασθαι διέγνω. Ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτράπησαν, ἡ μακαρία τῇ παρακειμένῃ ὕλῃ τῷ τόπῳ ὑπεισέρχεται, πάντων καταφρονήσασα. Χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἕλει διαρκέσασα, καὶ τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα, ὡς δέρμα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἕλος κωνώπων γενόμενον, ἐν Σκήτῃ πρὸς τοὺς Ἁγίους Πατέρας ἔρχεται, Δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη. Ὁ δὲ θαυμαστὸς Μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον, ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Ὁ δὲ ταύτης Πατὴρ Ἀνθέμιος, καὶ ἑτέραν μὲν θυγατέρα ἔχων, δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἐξαπέστειλεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐν Σκήτῃ Μοναχοὺς θεραπευσομένην. ἀπειρήκει πάμπαν γὰρ τὰ κατὰ τὴν μακαρίαν. Οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀββᾶν Δωρόθεον, τὴν δαιμονῶσαν ἀπήγαγον. καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον, καὶ παρὰ τῶν Πατέρων, ὑγιὴς παραπέμπεται. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ Κόρη ἔγκυος καταφαίνεσθαι. ὁ δὲ ταύτης Πατήρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ Ἀββᾶ Δωροθέου, ταχυδρόμους ἐκπέμψας, τὸν Δωρόθεον ἔμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο. ἡ δὲ μακαρία, ὅστις εἴη αὐτή, διά τινων σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλε. καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι συνδιατρίψασα, αὖθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε, μηδενὸς τῶν ἐν τῇ Σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντων. Ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν, γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν ἅπαντας, καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ συνεκάλεσεν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο, Ἄγγελος τοῖς Ὁσίοις παισί. τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σὲ ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια, τρυφῆς ὄντα χειμάρρουν Χριστέ; πῶς ὁ Πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σέ, χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτόν, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ, λυτρωσάμενον ἡμᾶς;

Ῥεῖθρον Κύριε ὑπάρχων ἀγαθότητος, πρὸς ῥεῖθρα Ἰορδάνεια πῶς ἐφίστασαι, ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν; ποτίσαι τοὺς γεύσει πονηρᾷ, καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ, φθόνῳ τοῦ ὄφεως.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν, καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν εὐφραινόμενοι. Ποταμοὶ κροτείτωσαν χερσί. ἐπέφανεν ἥκει ὁ Χριστός, ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν, ἐνθάψαι πταίσματα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνειλκύσατε, τοῦ ἀθείας βυθοῦ, Ἔθνη πολύσπορα, σημείοις καὶ τέρασιν ἐπιστηρίξαντες. τὰ φρονήματα, τούτων σοφοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Ἐμβιβάσαντες πρὸς ὅρμον γαληνότατον, τοὺς θαλαττεύοντας, τῇ ἅλμῃ τῶν δυσχερῶν, σωτῆρες ἐδείχθητε, καὶ κυβερνῆται σοφοί, ἀναμέλποντες, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πάντες Εὔοδον καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, καὶ Τυχικὸν καὶ Κηφᾶν, Ἰοῦστον καὶ Ἄρτεμαν, Ζηνᾶν τε τὸν ἔνδοξον, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητάς, ἀναμέλποντες. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀστραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τοῖς κρατουμένοις νυκτί, ἀγνοίας ἐρρύσασθε, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ὡδηγήσατε, ἀναβοῶντας πάντοτε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἱλαστήριον Πανάμωμε γεγένησαι, ἁμαρτανόντων ἀεί, τεκοῦσα ὑπερφυῶς, τοῦ Κόσ-

μου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μου τὸν αἴροντα, τὴν ἁμαρτίαν Χριστόν. ᾧ κραυγάζομεν, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προχύσεσιν, ἐναποσβέσας, παθῶν ὑπεκκαύματα, Θεόκτιστε Μακάριε, θαυμάτων ἀνέβλυσας, ῥεῖθρα ἀείζωα. οἷσπερ ἀποπλύνονται, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι Ἀοίδιμε.

Δαβὶδ τὴν πραότητα, Πάτερ ζηλώσας, ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον, Ἰὼβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον, καὶ πίστιν τοῦ Ἀβραάμ, Πέτρου τὴν θερμότητα. μεθ' ὧν κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἀνυπόστατον, ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, Παρθένε καταργοῦσαν, δαιμόνων ἐπικλύσεσι, θανατωθέντα με, ζώωσον πρεσβείαις σου Ἁγνή, εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ ποτάμια ῥεῖθρα, μηλωτῇ ἔτεμεν, Ἐλισαῖος τὴν χάριν τὴν τοῦ βαπτίσματος, προσκιογραφῶν, ἣν Χριστὸς ἀπειργάσατο. τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μόνος Εὐεργέτης.

Ὑπεσήμανε πάλαι, Προφήτης Ἔνδοξος, τοῦ βαπτίσματος χάριν, ἅλσι τὰ ὕδατα, ἄγονα τὸ πρίν, ἐκτελέσας πολύγονα, τοῦ ἐπιφανέντος, Θεοῦ ἡμῶν Δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλησθήσεται, καὶ βουνὸς ἐναντίος ταπεινωθήσεται, καὶ τὰ σκολιά, εἰς εὐθεῖαν φανήσεται, τῇ τοῦ σαρκωθέντος, Θεοῦ ἐπιφανείᾳ.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας, ἀρότρῳ τοῦ λόγου παναοίδιμοι, ταύταις τὰ σωτήρια, σπέρματα ἐνεσπείρατε, καὶ εὐσεβείας ἄσταχυν ἑκατοστεύοντα, ἐδρέψασθε τῶν ἀνασωθέντων, τὴν πληθὺν Κυρίου, Ἀπόστολοι πάνσοφοι.

Ἐπαίνοις Ἰάκωβον ἐνθέοις, Κλεόπαν Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, Νάρκισσον τὸν πάνσοφον, Μάρκον Ἀριστόβουλον, καὶ Ἀπελλῆν τιμήσωμεν, ὡς Ἀποστόλους, Χριστοῦ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φοροῦντες, πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε, φάλαγγας τοῦ δράκοντος, πάνσοφοι Ἀπόστολοι. καὶ ταύτας διολέσαντες, οὓς ᾐχμαλώτευσεν, ἀνθρώπους συνελάβεσθε πίστει, καὶ τῷ Ζωοδότῃ, προσήξατε Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων. πῶς τίκτεις καὶ μένεις παρθενεύουσα, Πάναγνε Θεόνυμφε; Λόγον γὰρ ἐγέννησας, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον. ᾧ πάντες ψάλλομεν. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ἀκακίᾳ τὴν ζωήν, διανύσας ἀληθῶς Θεόφρον Πάτερ, τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν, τελειοτάτῳ μοι, καθεῖλες, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, Θεόκτιστε κραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν πιστῶν, ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν, ψυχή μου ἀνάνευσον, καὶ παθῶν τὰς ἀκάνθας, ἀποτεμοῦσα καρπούς, ὡρίμους Κυρίῳ προσάγαγε, ταῖς τοῦ Θεοφόρου, εὐχαῖς διασωθεῖσα.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ πασῶν σε γενεῶν, ἐξελέξατο Χριστὸς εἰς κατοικίαν, ἑαυτῷ Θεοτόκε, ἀνακαινίζων ἡμᾶς, φθαρέντας ἑνώσει τῇ κρείττονι. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ὃν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς Οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Χερσὶν ὁ πλάσας Χριστὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ χειρὶ Προδρόμου [illegible] ὡς ἄνθρωπος, ταπεινούμενος ὅπως ὑψώσῃς με, πάλαι ταπεινωθέντα, καὶ ἀπολλύμενον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

λύμενον. δόξα τῇ ἐνδόξῳ καὶ θεϊκῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ψυχῶν ἡ κάθαρσις εὐτρεπίζεται, ὁ φωτισμὸς ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν. Ἰορδάνη Ποταμὲ εὐφράνθητι. χόρευσον πᾶσα Κτίσις, γῆ τε καὶ Θάλασσα, κρότησον δοξάζουσα Χριστὸν, τὸν ὑπεράγαθον.

Ὡς ὢν ἁπάντων καλῶν τὸ πλήρωμα, ἔρχῃ βοῶν τῷ πλήρει, ἁγιότητος δούλῳ σου, ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατάβασιν. ἔγγισον βάπτισόν με. θέλω πληρῶσαι γὰρ, φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Ἰᾶσαι ἡμῶν, Χριστὲ τὰ παθήματα, τῶν καρδιῶν προσευχαῖς, τῶν ἀγαπησάντων σε, καὶ κηρυξάντων σε πᾶσιν ἔθνεσιν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Κύριον, Δημιουργὸν τοῦ παντὸς, καὶ εἰδώλων, πᾶσαν ἀμαυρότητα, διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

Ὥσπερ ἀστραπαὶ, τῷ Κόσμῳ ἐξέλαμψαν, Λουκᾶς ὁμοῦ καὶ Ἑρμῆς, Μάρκος Ἀμπλίας τε, καὶ σὺν Ματθίᾳ ὁ ἱερὸς Ὀλυμπᾶς, καὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα, σαφῶς ἐφώτισαν. οὓς ἐν πίστει, σήμερον τιμήσωμεν, ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελῳδήμασι.

Στῶμεν εὐσεβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ μακαρίσωμεν, τοὺς Ἱεροκήρυκας, καὶ Διδασκάλους καὶ Ἀγγελόφρονας, καὶ Πλουτιστὰς Σωτῆράς τε, καὶ Ἀντιλήπτορας, καὶ Προστάτας, πάντων χρηματίζοντας, τῶν τιμώντων αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Ἤστραψαν φωτὶ, αὔλῳ τοῦ Πνεύματος, Ἀκύλας Ἀχαϊκὸς, Κάρπος τε ὁ Ἔνδοξος, καὶ Φορτουνάτος σὺν τοῖς ἑξήκοντα, καὶ τοῦ Χριστοῦ θεράπουσι, καὶ ἱεροῖς Μαθηταῖς, καὶ καρδίας, πάντων καταυγάζουσι, τῇ φωσφόρῳ αὐτῶν μνήμῃ σήμερον.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε, καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὤλεσε, Θεογεννῆτορ Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων, πάντων τὸ διάσωσμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Ἄλλος. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Θεοῦ Κτίσις πέφυκας, Θεόκτιστε ἀνόθευτος, μὴ μαθοῦσας ψυχῆς σου τὸ κάλλος Ὄ-σιε, τῶν ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, ἀλλὰ σαυτὸν, ὅλον ὡραΐσας, καλλῶν ἐπιδόσεσι. διὰ τοῦτο, σὲ γεραίρομεν.

Ἀρεταῖς κοσμούμενος, ἀγάπῃ λαμπρυνόμενος, τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις καταστραπτόμενος, πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης Πατέρας, Πάτερ σοφὲ, ἐν πίονι γήρᾳ, σῖτος ὥσπερ ὥριμος, θησαυροῖς Θείοις τηρούμενος.

Ἡ Ποίμνη σου σήμερον, χορεύει ἑορτάζουσα, φωτοφόρον τὴν μνήμην τῆς σῆς κοιμήσεως. ἣν ἐπευλόγησον οὐρανόθεν, καὶ μεταστὰς, μὴ λίπῃς Τρισμάκαρ, Θεῷ παριστάμενος, σὺν Ἀγγέλοις Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡ κυήσασα, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, νεκρωθεῖσαν Παρθένε τοῖς παραπτώμασι, ζώωσον Ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ὡς συμπαθὴς, ὡς μόνη προστάτις, τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε,
„ τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν,
„ τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν Πανύμνητον,
„ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.
Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Καταλιπόντες Κόσμον, οἱ ἑβδομήκοντα Λόγε, μαθητιῶσι σοὶ πόθῳ, τῷ Λόγῳ καὶ Διδασκάλῳ, τῆς ἀγνωσίας τὸν Κόσμον, ἀποκαθαίροντες πίστει.

Ὅμοιον.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, Υἱὸς καὶ σάρκα φορέσας, ὑπερφυῶς ἐκ γυναικὸς, προέρχεται βαπτισθῆναι, εἰς ἀναγέννησιν Κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ὅνπερ ἡ φωνὴ, τοῦ βοῶντος προετύπου, ἦλθεν ὁ Χριστὸς, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ τῷ Προδρόμῳ ἔφη. δεῦρο πλῦνόν με ὕδασι, βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα. τὸν γὰρ Ἀδὰμ ἐκπλῦναι ἦλθον, τοῦ πρὶν πτώματος. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ὕψος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὕψος Οὐρανοῦ, οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω, ἄστρων ἀριθμὸν, οὐ δὲ γῆν ἀναμετρήσω, καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ Δεσπότῃ ὁ Πρόδρομος, ἅψωμαι χειρί; πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακὶ τὴν Κτίσιν; διὸ κράζω σοι. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔκλυσας ποτὲ, ἁμαρτίας ἐπὶ Νῶε, λόγῳ διασχὼν, καταρράκτας Οὐρανίους. καὶ πῶς σε Ἰορδάνης, κατιδὼν ὑποστήσεται; ἤδη γὰρ τὸ ῥεῖθρον ἀναστρέφει. ἐπέγνω σε ἡ Κτίσις πᾶσα, κἀγὼ κράζω σοι. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔφθασε Χριστὸς, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας. πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω, Οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν. χαῖρε τῶν Ἐθνῶν ἡ Ἐκκλησία. τῷ Βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον. εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ἵνα πληρωθῇ, τοῦ Πατρὸς ἡ εὐδοκία, ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν. ὁ Οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ Γῆ ὑποπόδιον, σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω. ἐν τύπῳ γὰρ παρεγενόμην. ἐμὲ βάπτισον. καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν, καθαίρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σὺ τὸν Ἰσραὴλ, διὰ στύλου καὶ Νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν, καὶ δροσίζων ἐν ἐρήμῳ. σὺ ὁ δεσπόζων πάντων, ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος, δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω; οὐ ψαύσω σοι πυρὸς ὁ χόρτος. αὐτὸς με βάπτισον. ἐγὼ γὰρ χρῄζω ὑπὸ σοῦ, καθάρσιον δέξασθαι.

Ἀπόστιχα, Ἦχος β'.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ Πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη. ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ᾄσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, σωτήριον ἀνθρώποις, λυτήριον δωρεῖται, ψυχῶν καθαίρων ῥύπον, πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε'. Προεόρτια τῶν Φώτων. καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θεοπέμπτου, καὶ Θεωνᾶ, καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, γ'. προσόμοια, τῶν Μαρτύρων, ἦχος δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωνᾶν καὶ Θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν. τοῖς Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι, λατρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον, λαμπρῶς καταργήσαντες, τὴν Ἁγίαν καὶ σεπτὴν, εὐθαρσῶς ὡμολόγησαν, ἕνα Κύριον, καὶ Θεὸν πρὸ προσώπου τῶν τυράννων, εὐπειθῶς λελαληκότες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν.

Ὅμοιον.

Τὸν τοῦ βίου χαμαίζηλον, καὶ τρυφῆς τὴν ἀπάθειαν, καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν Πανεύφημοι, καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον, Χριστῷ ἐκολλήθητε, τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὡραίῳ φλεγόμενοι. καὶ προσήχθητε, ὡς ἡδύπνοα ῥόδα, καὶ τῷ στέφει, τῆς ἀφθάρτου βασιλείας, θεοπρεπῶς συνεστέφθητε.

Ὅμοιον.

Οἱ τὸν Κόσμον μισήσαντες, ὑπερκόσμιοι ὤφθητε, πρωτοτόκων Ἐκκλησίᾳ συνήφθητε. καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συνᾴδετε, ᾠδὴν τὴν ἀκήρατον, ἐνωπίῳ τῷ Θεῷ, παρεστῶτες ἐνώπιοι. καὶ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην καθελόντες, τῶν Τυράννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε.

Ἕτερα γ'. προσόμοια, τῆς Ὁσίας, [illegible]
Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸ εὐκλεὲς τῶν Πατέρων ὄντως ποθήσασα, εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου, ἐπεθύμησας ὅθεν, ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων, σῶμα τὸ σὸν, πο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας, καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ὁ τὸν Ἰὼβ συγχωρήσας, τῷ ἐξαιτήσαντι, καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε, τὸ σῶμα πάσχειν βίᾳ τοῦ πονηροῦ, ὅθεν σὺ καταισχύνασα, τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειραστήν, τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τὸ τοῦ Νυμφίου ὡραῖον, κάλλος ποθήσασα, Χριστοῦ καὶ νυμφευθῆναι, τούτῳ σὺ εὐλιηθεῖσα, πάσαις ταῖς ἰδέαις τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως, σαυτὴν ἐκόσμησας ὅθεν, νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Ἑτοιμάζου Ἰορδάνη Ποταμέ. ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, Χριστὸς ὁ Θεός, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου, ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεφαλάς, συνθλάσῃ τῇ Θεότητι, ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. ἀγάλλου ἡ ἔρημος Ἰορδάνου. τὰ ὄρη σκιρτήσατε μετ' εὐφροσύνης. ἥκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωή, ἀνακαλέσαι τὸν Ἀδάμ. φωνὴ βοῶντος βόησον, ὦ Ἰωάννη Πρόδρομε. ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Ἀπόστιχα, προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια, σκιρτήσατε ἀγάλλεσθε, ὁ χειμάρρους, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ, βαπτίζεται τὴν χύσιν, ξηραίνων τῆς κακίας, καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Φωτὸς ὢν χορηγὸς Ἰησοῦς, μὴ χρῄζων βαπτισθῆναι σαρκί, ἐπιβαίνει, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει, βουλόμενος. τούτῳ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν, προσέρχῃ βαπτισθῆναι Χριστέ, ὑπὸ δούλου, Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, λυτρούμενος δουλείας, τῆς πάλαι ἁμαρτίας, καὶ ἁγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β΄.

Ἀγαλλιάσθω ἡ ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. φωνὴ γὰρ βοῶντος, ἠκούσθη ἐν αὐτῇ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου. ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας σταθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, βαπτίζεται ὑπὸ δούλου. πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. ἤκουσεν Εὔα ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος. χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ἀπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιού. καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις Κανών.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Τοὺς Εἱρμοὺς, καὶ τὰ τροπάρια, ἀνὰ δύο τρίς.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. ὁ Εἱρμός.

Κύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι, διώκτην τύραννον, τὰ Ἰορδάνεια, ῥεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρσιν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, φωτώνυμον ὕμνον, καὶ προεόρτιον, ᾠδήν σοι ᾄσομαι, τοῖς θείοις Θεοφανείοις, μυστικῶς ἀναγνωροῦντί με, καὶ πρὸς τὴν λαμπρότητα, τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

Ἄνω πρὸ αἰώνων, καὶ κάτω προσφάτως, ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια Σῶτερ, κατεπλήττοντο θεώμενα, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου, ἀνύμνουν συγκατάβασιν.

Ἵνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσῃς, σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δούλου μορφῆς. νῦν δὲ παλάμῃ τοῦ δούλου, ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικῶς, τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρσιν δωρούμενος.

Ὠδὴ γ΄. ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἑδράσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, ἡ Κτίσις κατιδοῦσα, σαρκὶ κρυπτόμενον νάμασι, θάμβει πολλῷ συνείχετο, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε κραυγάζουσα.

Σύμβολα πρὶν Προφήταις, παρέδειξας τῆς

σῆς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σῆς Θεοφανείας. νῦν δὲ τὰ κεκρυμμένα, ταῖς ὀμφαῖς ἐρμηνεύσας, ἐπιφανεὶς μυστήρια, ἀνθρώποις σήμερον, μένων μένει ἀναγέννησιν:—

Ἔπλωσεν Ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα μετὰ φόβου, τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην, σωματικῶς βαπτιζόμενον, τὸν πάντας ἁγιάζοντα, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε κραυγάζοντας:—

Ἔνα πρὸς σωτηρίαν, ἐφόδιον τὸ Βάπτισμα παρέχει, Χριστὸς τοῖς αἰδομένοις, αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλουσιν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε φιλάνθρωπε:—

Ὠδὴ, δ΄. ὁ Εἱρμός.

Τὴν πρὸς τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν, προορῶν Ἀββακοὺμ, ἐξεστηκὼς ἐβόα. εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ὕδατα πολλὰ, ἐπεβίβασας Σῶτερ διαταράσσοντας:—

Ἐπιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἡ Γῆ, Ὕδατα εὐλογήθη. ὁ Οὐρανὸς πεφώτισται, γένος δὲ βροτῶν, πικρᾶς τυραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται:—

Ἤματι θείῳ νῦν ὁ Πρόδρομος, ἐξ ἐρήμου μολεῖ, πρὸς Ἰορδάνην λέγων. μετανοεῖτε ἤγγικεν, ἡ τῶν Οὐρανῶν, Βασιλεία καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ:—

Ὁ Μεταστρέψας πρὶν τὴν Θάλασσαν, εἰς ξηρὰν καὶ πηγὰς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας, πταισμάτων χωνευτήριον, νῦν ἀποτελεῖ, Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον, πυρὶ τοῦ Πνεύματος:—

Ὠδὴ, ε΄. ὁ Εἱρμός.

Θεοφανείας σου Χριστὲ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. οἱ πεφωτισμένοι ἥκατε λούσασθε, καὶ δι᾽ ὕδατος θείου καὶ Πνεύματος σαφῶς, καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀποκαθάρατε:—

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, νέος Ἀδὰμ χρηματίσας ὁ Πλάστης, ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ ὕδατι, ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν, καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστὴν, δίχα συντρίψεως, καὶ χωνευτηρίων, Βαπτίσματι θεουργῷ καινοποιούμενος:—

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς, καινοποιεῖς διὰ δὲ τοῦ ὕδατος, ἁγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον, ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον. τῷ διπλῷ γὰρ τῷ συγγενεῖ, χρησίμως φάρμακα σοφῇ προμηθείᾳ, προσάγεις ὡς ἰατρὸς, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν:—

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ γεννηθεὶς ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρὸς τὸν ἐκ Στείρας παραγέγονας, ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα. ἀλλ᾽ ἐξ ὕδατος μυστικῶς διὰ τοῦ Πνεύματος, ἀπειργάσω Σῶτερ, πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, τὴν πρὶν ἄγονον:—

Ὠδὴ, ς΄. ὁ Εἱρμός.

Ἐτρεχέθη, ἀλλ᾽ οὐ κατεσχέθη, φόβῳ ὁ θεῖος Βαπτιστής. εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη, προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, ἀλλ᾽ ἀκούσας, ἄφες ἄρτι ἔδραμε, τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος. θείας τε ἄνωθεν, μαρτυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν Υἱὸν τὸν προαιώνιον:—

Ἀπεγράφης, ἀλλ᾽ οὐκ ἐδουλώθης, Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν. εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, ἑκὼν ὑπείκεις, καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον. ἀλλὰ νόμῳ τῷ τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς ἠλευθέρωσας νῦν, καὶ υἱοθεσίας κατηξίωσας:—

Βασιλεύεις, ἀλλ᾽ οὐ κατὰ Κόσμον, φύσει πεφυκὼς Βασιλεύς. εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα, ἐκ φυλῆς Δαβὶδ τεχθεὶς τὸν θρόνον, τῆς βασιλείας, Σῶτερ τούτου ἔλαβες, ἀλλ᾽ ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος, συμβασιλεύων Πατρὶ, πρὸ αἰώνων ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι:—

Βασιλεὺς μὲν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἄρχων, καὶ τῶν ἐν τοῖς ὕδασι, πάλαι προσηγορεύθη. ἀλλ᾽ ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει, καὶ καθαιρεῖται, ὡς τὸ Λίμνῃ πρὶν λεγεών. τῶν χειρῶν δέ σου Σῶτερ τὸ πλάσμα, τὸ δουλωθὲν ὑπ᾽ αὐτοῦ, κραταιᾷ σου χειρὶ, τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας:—

Ὠδὴ, ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἄφραστον θαῦμα, ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, τοὺς Ὁσίους Παῖδας ἐκ φλογὸς, κλίμα κα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

„ ῥυφθῷ, καὶ αἰτεῖ τὸ Βάπτισμα, ἀπὸ τοῦ
„ δούλου, καθαίρων τοὺς βοῶντας. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Τέμνεται ῥεῖθρον, πρὶν μηλωτῇ Ἰορδάνειον, προτυποῦσι, Βάπτισμα τὸ σόν. δι' οὗ τῶν παθῶν, ῥήγνυται χιτώνιον, καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα αὐτουργεῖται, τοῖς βοῶσι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Ὄλβιον ῥεῖθρον. ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμενον, βαπτισθέντα τὸν Δημιουργόν, δέδεικται πηγή, ζωηφόρου νάματος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Νέκρωσιν θείαν, συμβολικῶς εἰκονίζοντες, καταδύσει ὕδατος τριττῇ, ἐν τῷ βαπτισμῷ Χριστῷ συνθαπτόμεθα, τῇ τριημέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες, καὶ βοῶντες Χριστῷ, ἀλόγητος εἶ.

Ἴα ἡ χάρις, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τελοῦσα, τοὺς τὴν δωρεάν, στέργοντας πιστῶς, τοῦ θείου Βαπτίσματος, υἱοθεσίας λαβόντας ἐξουσίαν, τοῦ βοᾶν ὁ Θεὸς ἀλόγητος εἶ.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός.

Ἔκστηθι φρίττων Οὐρανέ, καὶ σαλευθήτωσαν, τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ πε-
„ ριβάλλεται, ὁ φλέξας ὕδασι πρίν, δικαίου
„ θυσίαν παραδόξως. ὃν Παῖδες εὐλογεῖ-
„ τε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε,
„ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὕψωσιν ἔρχεται Χριστός, διὰ βαπτίσματος, παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς. ἐν τούτῳ τὸν Ἀδὰμ καθαίρει γάρ. τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ. τὸν ῥίψαντα Τύραννον αἰσχύνει. τοὺς Οὐρανοὺς ἀνοίγει. Πνεῦμα θεῖον καθέλκει. καὶ τῆς ἀφθαρσίας, τὴν μέθεξιν δωρεῖται.

Πέπαυται πλάνη τοῦ ἐχθροῦ. φωνὴ βοῶντος γάρ, ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν, Κυρίου κράζει ἑτοιμάσατε, καὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ, εὐθείας ποιήσατε προστάττει. φάραγξ ἡ ταπεινὴ γάρ, φύσις βροτῶν ὑψοῦται. ὄρος καὶ βουνὸς δέ, δυσμενῶν ταπεινοῦται.

Παραδόξων δωρεῶν. ὢ θείας χάριτος, καὶ ἀφράστου ἀγάπης. ἰδοὺ γὰρ ὕδασι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζει με, καὶ Πνεύματι θείῳ τελειοῖ με, ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης, νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τὴν ἐμὴν φορέσας φύσιν ἀναμαρτήτως.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην, ἀπογνώσεως βρόχοις, ἀποπνιγόμενοι βροτοί, ὑπαίθριοι
„ κακῶν. ἀλλ' ἐν κατανύξει ψυχῆς προσ-
„ έλθωμεν, τῷ καθαίροντι πάντας, ὡς
„ μόνῳ καθαρῷ, καὶ διδόντι συγγνώμην διὰ
„ Βαπτίσματος.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, τὸ πρὶν ἐκ τῆς Παρθένου, ὑπερφυῶς ἐθαυμάσθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ. νῦν δὲ μεγαλύνῃ μέγα Μυστήριον, ἐκτελῶν παραδόξως, μεθέξει τῇ σεπτῇ, Κολυμβήθραν πολύτεκνον θείῳ Πνεύματι.

Ἡ ἡγιάσθη Γεννήσει, τῇ Ἁγίᾳ σου Λόγε, διηγουμένων Οὐρανῶν, σὺν ἄστροις δόξαν σήν. νῦν δὲ τῶν ὑδάτων φύσις εὐλόγηται, σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος, καὶ γένος γηγενῶν, πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν, αὖθις εὐγένειαν.

Ἀγαλλιάσθω Γῆ πᾶσα, Οὐρανὸς εὐφραινέσθω, Κόσμος σκιρτάτω Ποταμοί, κροτείτωσαν χερσί. αἱ Πηγαὶ καὶ Λίμναι, Ἄβυσσοι Θάλασσαι, συγχαιρέτωσαν ἥκει, Χριστὸς γὰρ τὸν Ἀδάμ, ἐκκαθᾶραι καὶ σῶσαι, θείῳ Βαπτίσματι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχ. Κάθ. ἦχος, α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Ποταμέ, Ἰορδάνη ἐν σοὶ γάρ, ὁ πάντων Ποιητής, παραγίνεται θέλων, τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι, ἀπὸ δούλου ὡς εὔσπλαγχνος. τέρπου χόρευε, Ἀδὰμ καὶ Εὔα Προμήτωρ, ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, προσέρχεται ῥοαῖς, Ποταμοῦ βαπτισθῆναι. ποτίσαι γὰρ βουλόμενος, καθαρσίας με νάματα. ὃν θεώμενος, ὁ Ἰωάννης ἐβόα. πῶς τὴν χεῖρά μου, τῇ κορυφῇ σου ἐκτείνω; ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Εἰς τὴν β'. Στιχ. Κάθ. ἦχος, γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἀκατάληπτον σάρκα πτωχεύσαντα, καὶ πρὸς τὸ Βάπτισμα παραγενόμενον, καὶ

τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν, ἐν αὐτῷ ἐργαζόμενον, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, ὡς Θεὸν πολυέλεον. καὶ τὴν συγκατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, βοῶντες εὐχαρίστῳ καρδίᾳ. δόξα Χριστὲ τῇ ἐπιφανείᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν ἐνδύων εὔσπλαγχνε, καταστολὴν δόξης, μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκί, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. ὢ θαύματος παραδόξου. πῶς σε ὑποδέξεται, ὕδωρ Δέσποτα Κύριε, ὕδασι στεγάζοντα, ὑπερῷα ὡς γέγραπται; ὑμνοῦμεν Ἰησοῦ εὐεργέτα, πάντες τὴν σὴν ἐπιφάνειαν.

Κανόνες τρεῖς. ὁ Προεόρτιος εἰς ς'. τῆς Ὁσίας καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς η'. Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ὠδὴ α'. ἦχος α'.

Πρὸς τό, Χριστὸς γεννᾶται δοξάσατε.

Ὁ Εἱρμός.

Πικρᾶς δουλείας ῥυσθεὶς Ἰσραήλ, τὴν ἄβατον
διῆλθεν ὡς ἤπειρον. ἐχθρὸν δὲ ὁρῶν
" ποντούμενον, ὕμνον ἐν εὐφροσύνῃ, ᾄδει
" Θεῷ, τῷ τερατουργοῦντι, βραχίονι ὑψη-
" λῷ, ὅτι δεδόξασται.

Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην ἐφίσταται. Χριστὸς τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι, θάπτει νῦν ἁμαρτίας, ὡς ἀγαθός. ἐν ἀγαλλιάσει, ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, ὅτι δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν εὐφραινόμεναι, νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον. Χριστὸς Ἰησοῦς προέρχεται, νάμασιν Ἰορδάνου, τοὺς ποταμοὺς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμόν, πᾶσι δωρούμενος.

Ἰδοὺ τὸ φῶς ἐπιφαίνεται, ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἀναδείκνυται. ἰδοὺ ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται, λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει, θείας αὐγάς. τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας, ἦχος β'.

Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Στέψαι τὴν σήν, ᾄσμασι μνήμην προῄρημαι, σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος, καὶ ὅλος ἄναγνος. ἀλλὰ δίδου μοι λόγον, σοφίας καὶ ἁγνείας, σαῖς παρακλήσεσιν.

Ὅλον τὸν νοῦν, πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα, καὶ τῶν λῃστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων, ἐπιγνοῦσα τὸ σχῆμα, ἁπάντων ἀπαμέστης, τῶν προσηκόντων σοι.

Νοῦν πρὸς Θεόν, ἀναπτεροῦσα τὸν ὕψιστον, σῶμα τὸ σὸν ἠλούμενον, εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, ἐκούφιζες ποθοῦσα, βαρεῖαν ὄχλειαν.

Θεοτοκίον.

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκ νηδύος σου, ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο, ἡμῖν τὸ πρότερον, ἐκ χοὸς γεγονόσι, ῥυσάμενος πταισμάτων, Θεογεννήτρια.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Μαρτύρων, ἦχος βαρύς.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν τὴν ὑπερένδοξον, μνήμην τῶν Ἀθλοφόρων, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ Ἀθλοφόροι Χριστοῦ, καὶ τῆς Πίστεως στερροὶ ὑπέρμαχοι, κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὁπλισάμενοι στερρῶς, ἐχθροὺς ἐνίκησαν.

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης, καὶ τῆς πίστεως Χριστοῦ ἀλλότριος, κατὰ τῶν Ἀθλοφόρων, ἐμμανεῖς ὁ δυσσεβής, πίστει κατήργηται.

Θεοτοκίον.

Τὴν ποίμνην ἣν ἐκτήσω, Θεογεννήτρια ταύτην περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ'. Πρὸς τό, Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁ Εἱρμός.

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχά-
σθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ. ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ
" Κυρίου, ὀρθοδόξως βοάτω, Χριστῷ τῷ Θεῷ,
" καὶ μέλπων ἀεί. ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν σῶν
" ἐντολῶν, στήριξόν με Δέσποτα.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδριάζων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθεὶς καθὼς οἶδε. Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος.

Ὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος, τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Χριστός, ὁ Θεὸς προσέρχεται, καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων Ἀδὰμ τοῦ προπάτορος, ἀπογυμνοῦσαι ἑκουσίως, καὶ ῥοαῖς Ἰορδάνου, σαυτόν, περιστέλλων ὕδατα, τὰ ὑπερῷα στεγάζων Χριστέ, μόνε πολυέλεε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄλλος. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς θαύμασιν, οὐδ᾽ ὅλως, ἀνέτως πιεζομένης, πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως. ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρύβετο.

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς πρόξενον, ἀφθάρτου, καὶ θείας εὐηρετήσω, τὴν πλατεῖαν καταπτύσασα. ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως τῶν νῦν ἐχόντων.

Ζεύσης(?) παρειαῖς τὸ ἄνθος ἔφυγεν, τῇ τήξει, καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας. καὶ τὸ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου, τῶν δακρύων θεσμοῖς ἀναπεσβέσθη.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ Πανάγνε, τὴν σάρκα, τοῦ ῥύπου θέλων ἐκπλῦναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀρρύπωτος τοῖς ὕδασι ξενίζεται.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας, τοὺς θείους Ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν, Θεόπεμπτον καὶ Θεωνᾶν τὸν ἀοίδιμον.

Κανὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα φανέντες, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἁγίων γεγόνασιν, ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Ζηλοῦντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν, οἱ Μάρτυρες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, παρεστῶτες ἐκραύγαζον. Χριστιανοὶ ἐσμὲν ἅπαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως. ἐφάνης ὡς ηὐδόκησας φιλάνθρωπε. καὶ τὸν Κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, καὶ ἐπλατύνθη ἐπ᾽ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Σκηνῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φερέπονον, ἐν Οὐρανοῖς ἀπολαύεις διαφερούσης μονῆς, καὶ τοῦ κρείττονος αἴγλης ἀναπεπλήρωσαι. ὅτι κατ᾽ ἄνδρας τὴν σκληρὰν, διοδεύσασα ὁδὸν, νενίκηκας τὰ παρόντα, καὶ Ἀγγέλοις καθωμοιώθης, καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτῶν.

Δόξα, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θεόπεμπτος ὀφθεὶς, Ἱεράρχης τῶν κάτω, ἐφάνη ταῖς ποιμαῖς, Ἱεράρχης τῶν ἄνω. Τυράννων τὴν ἔνστασιν, μὴ μεμαθὼν(?) αἰκίζεται, ἀγαλλόμενος, ἀναβοῶν σέβω μόνον, τὸν ἐνθάψαντα, τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ Μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, προσέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν, ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός. Πρὸς τὸ,

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἀκήκοε πάλαι Ἀββακοὺμ, Χριστέ σου ὁ θαυμάσιος, τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἔκραζεν. ἀπὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς, ἥξει καὶ ὁ Ἅγιος, ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, τοῦ σῶσαί σου τοὺς χριστούς. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὕδωρ ἀπαντλήσατε ζωῆς, ἰδοὺ νῦν παραγέγονεν, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς ἀληθῶς, ξηράναι τὰ θολερὰ, ἀπιστίας ὕδατα, καὶ τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάσαι, τοῖς μελῳδοῦσιν αὐτῷ. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐφράνθητι ἔρημος τὸ πρὶν, διψῶσα φύσις ἅπασα, ἡ τῶν ἀνθρώπων νῦν ἐπέφανε, χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς, Ἰορδάνου νάμασι, λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἁμαρτίας. ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βοῶντος φωνὴ προφητικῶς, ἐρήμοις περιήχηκε, ταῖς διανοίαις ἑτοιμάσατε, ὁδοὺς εὐθείας Χριστῷ, ἐρχομένῳ λέγουσα. ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύσῃ, παλαιωθέντας ἡμᾶς, λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόφασιν.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Εὐσώματος, διαφέρουσα κάλλεσι γέγονας, τοῖς πολλοῖς παραίτιος, οὐκ εὐτυχούσης ἐράσεως. ὅθεν ἀφανίσασα, σεαυτὴν μετέσχες θείας ὡραιότητος.

Ὑπέμεινας, ὡς Ἰὼβ τὴν τοῦ σώματος κάκωσιν. οὐ προσῆκας λόγιον, τὴν τελευτὴν ἐπισπώμενον. χρόνῳ καὶ τῇ φύσει δὲ, εἴξασα θείαν ἀπῆρας πρὸς κατοίκησιν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μεμόνωσαι, συγγενῶν καὶ γονέων καὶ κτίσεως, τὸν Χριστὸν μονώτατον, ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, πλοῦτον καὶ ἀδάπανον· μεθ' οὗ τῆς ἀνωθεν δόξης, ὤφθης μέτοχος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Τόκος σου, τὸν Ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο· φθορᾶς βροτοφθαρτίδος, ἄνευ· καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον, γέγονεν ἡ σύλληψις. διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με, Κόρη λύτρωσαι.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Πᾶσαν ἠρδεύσατε τὴν Οἰκουμένην, λόγοις ἐνθέοις, οἱ Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην κατηργήσατε.

Πλοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, ὄντως οἱ Ἀθλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμπρότητα, τῶν ἐπιγείων κατέπτυσαν.

Θωρακισάμενοι οἱ Ἀθλοφόροι, Χριστοῦ τῷ ὅπλῳ, τοῦ τυράννου τὴν ὠμότητα, ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη, Ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Ὠδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός. Πρὸς τό, Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν.

Τὸ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον Χριστέ, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε, εἰρήνην δωρούμενος, ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν. ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν, τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Εἰρήνης ὑπάρχων Χριστὲ βασιλεύς, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον ἔλυσας, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου, ἰδὼν ὁ Ἰωάννης, κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρας συντρῖψαι Χριστός, ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται, τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾷ τῷ Βαπτιστῇ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, καὶ ἅψαι κορυφῆς μου, καὶ δειλίαν ἀπόθου, ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Ἐδήλου Προφήτης τὴν χάριν ποτέ, τοῦ Βαπτίσματος θείῳ ἐν Πνεύματι, πατάξας Ἰορδάνεια, τὰ ῥεῖθρα μηλωτῇ· ἅτινα διῃρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα, ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἁγνοῖς, πνεύμασι, Λόγου σοφή· ἐφαίδρυνας σὺ γάρ, ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος Πανένδοξε.

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένη φυσικῇ χάριτι, πόνοις πολλοῖς, φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν, ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν.

Ὕλην τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι, φλέξασα σύ, τὰ νῦν τοῖς ἀΰλοις, ἀΰλως ἀληθῶς, Ἀγγέλοις συγχαίρεις, Θεὸν κατοπτεύουσα.

Θεοτοκίον.

Κάραν συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν ἀσεβῶν Πάναγνε, ῥείθροις τὰ νῦν, τῶν ἐμφωλευόντων, δρακόντων ὁ τεχθείς, ἐκ τῆς σῆς νηδύος, φθορᾶς ὄντως ἄνευθεν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες λόγε.

Οἱ σοφοὶ Ἀθλοφόροι, τῆς πίστεως Ὁπλῖται, τὰς βασάνους γενναίως, ἐχθρῶν τῶν παρανόμων, νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνους ἐδέξαντο.

Οὐ θωπεία οὐ πλάνη, οὐ δόξα τῶν γηΐνων, ἠδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον, ὑμῶν τῶν Ἀθλητῶν. διὸ καὶ ἀγάλλεσθε.

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ, τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, μετ' Ἀγγέλων ἀπαύστως, πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἱλασμόν, τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, ἡ κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ, τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, δυσώπησον αὐτόν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ϛ΄. Εἱρμός. Πρὸς τό, Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ὅλος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι, καὶ κήτει κακῶν συγκαταπέπωμαι. ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ὡς πρὶν Ἰωνᾶν, καὶ πίστει τὴν ἀπάθειάν μοι δώρησαι. ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, Χριστὸς ἐνδεικνύμενος, ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· οὗπερ ἐκπλαγεὶς τὴν ἔλευσιν, δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πῶς σε Ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ ἄστεκτον πῦρ μου ἀφικόμενον; πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουράνιοι βλέπουσιν Ἄγγελοι; πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνει σοι, Λόγε τοῦ Θεοῦ προανάρχε, τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχῆ, φυγοῦσα ἐδήλωσε, τοῦ μὲν λαοῦ θείαν διάβασιν. νῦν δὲ ἐργάσηται, Ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος, ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα. τοῦτον, ὡς Θεὸν δοξάσωμεν, τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Λαμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας, τῶν σαρκικῶν ὀρέξεων. τῶν καλῶν γὰρ ἐφώθης τῷ ἔρωτι.

Ἤστραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον, μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὰς τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, Μοναχῶν Ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Τὸ σεμνὸν τῆς ἁγνείας ἐτήρησας, στέργουσα τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον. τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, ἐπτερώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοκίον.

Ἵνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν, ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος. ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος, σὸς Υἱὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Ἄλλος. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Κατήργησαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ Μάρτυρες, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες, καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν.

Ἠρέστησαν, ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης, τῆς πίστεως αὐτοῦ ὑπηρέτας, ξιφήρεις ὥσπερ ἄρνας, ἀμελεῖν ὑμᾶς πικρῶς Μάρτυρες ἔνδοξοι.

Ὡς ἴδετε, ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων, τοὺς τυράννους ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει, ἀδειλάνδρως βοᾶτε. στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ πέλομεν ὦ δικασταί.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου. ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· παντοδύναμε Σωτὴρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Ὁ Οἶκος.

Βάθος ἀπείρου σοφίας Λόγε, καὶ πηγὴ χαρισμάτων σὺ ἀένναος ὤν, βλύσαι θέλεις τῷ Κόσμῳ τὴν ἄφεσιν, ἄβυσσος ὅλως ζωὴν πηγάζων, Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις αὐτῶν ἐπάγῃ, βάπτισμα μου μολυσμοῦ, ὁ ἐκτὸς μόνος ἄνωθεν ὑπάρχων, ἀποκαθαίρεις τῶν βροτῶν ἁμαρτίας ὡς εὔσπλαγχνος. ἐν ᾧ τὴν λύσιν τοῦ πταίσματος, ἐξειργάσω Χριστὲ τῷ προσλήμματι. Σῶσαι γὰρ ἥκεις, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ε΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοπέμπτου Ἐπισκόπου, καὶ Θεωνᾶ Μάρτυρος.

Στ. Ὅπως τελευτᾷ Θεόπεμπτος ἀπάτω;
Ἀθλῶν τελευτῶ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.

Ἔθεντό μ᾽ ἐκραύγαζε τῷ Ψαλτηρίῳ,
Λάκκῳ Θεωνᾶς Μάρτυς Θεόπεμπτος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόπεμπτος, Ἐπίσκοπος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐν τῷ παρ᾽ αὐτοῦ κινηθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὸ στέφος ἀναδησάμενος. Συσχεθεὶς γὰρ, καὶ προσαχθεὶς τῷ Βασιλεῖ, καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται. Εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται. Καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεπωκὼς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον, οὕτω καλούμενον Θεωνᾶν. Καὶ ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθὼν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. Ὁ δὲ Θεωνᾶς ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Συγκλητικῆς.

Στ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου,
Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλη ἐν Πόλῳ.

Αὕτη γένους ὑπῆρχε περιφανοῦς, πλούτῳ καὶ εὐσεβείᾳ τὸ ἐπίσημον ἔχοντος. Διὰ δὲ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, καὶ τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν, πολλῶν ἀγαγέσθαι πρὸς γάμον αὐτὴν βουλομένων, τῷ πρὸς Κύριον μᾶλλον πόθῳ ἐπέτεινεν ἑαυτήν. Ὅθεν τελείως τῶν φροντίδων τοῦ βίου μεθίσταται, καὶ τὴν σπουδὴν ὅλην πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς καὶ ἐπίδοσιν τρέπει. Καταβαλοῦσα δὲ τὸν ἀνταγωνιστὴν πολέμιον, καὶ πρὸ τῆς τοῦ σώματος διαζεύξεως, τῷ νῷ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσασα, ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρὰ τοῦ πειράζοντος ἐξαιτεῖται. Κατὰ γὰρ τὸν μέγαν Ἰὼβ, δεινοῖς τοῦ σώματος νοσήμασιν ὁμιλήσασα, καὶ πληγαῖς καὶ μώλωψιν, ὑφ᾽ ὧν τὸ σῶμα ἅπαν διαβρωθεῖσα, ὀγδοηκονταετὴς ἤδη γενομένη, καὶ τοῦ τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ δ᾽ ὁτιοῦν καθυφεῖσα, ἐν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ.

Ὁ Γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστὰς, καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος.

Οὗτος εἷλκε τὸ γένος ἐκ τῆς περιβοήτου τῶν Κρητῶν Νήσου. Πατέρες δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, Θεοφάνης καὶ Ἰουλιανὴ προσαγορευόμενοι. Διατρίψας δὲ χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο. Καί ποτε θείῳ ζήλῳ πυρωθεὶς, τῆς ἐνεγκαμένης ἀπάρας, ἐπὶ τὴν Σελεύκειαν ἔρχεται. Κἀκεῖσε χρόνον οὐκ ὀλίγον ἐνδιατρίψας, ἄρτῳ βραχυτάτῳ καὶ ὕδατι διέζη. Τῷ δὲ εἰκοστῷ ἕκτῳ χρόνῳ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅτε καὶ Λέων ὁ εἰκονομάχος τὸ ζῆν ἀπέρρηξε, καὶ τὸ ὀρθόδοξον ἐπαῤῥησιάσατο, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, πάντα τόπον ἅγιον προσκυνῆσαι γλιχόμενος. Ὁπόσα δὲ δεινὰ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν καὶ Ἑβραίων ἐφ᾽ ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι, χρωμένους τῇ συντομίᾳ. Εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάρας, καταλαμβάνει τὴν Ῥώμην. καὶ τοῦ ἀγγελικοῦ τυχὼν σχήματος, ἦν δαμάζων τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον τῇ ἐγκρατείᾳ. Ἐπεὶ δὲ τὴν βασιλείαν μετὰ τὴν τελευτὴν Σταυρακίου, Μιχαὴλ ὑπεζώσατο, Νικηφόρου τοῦ ἐν Ἁγίοις τὰ τῆς Ἐκκλησίας πηδάλια ἰθύνοντος, ἀπεστάλη Μιχαὴλ ὁ ὁμολογητὴς Ἐπίσκοπος Συνάδων, πρὸς τὸν Ἁγιώτατον Πάπαν. Καὶ τῷ μακαρίῳ Γρηγορίῳ ἐντυχὼν, ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑποστρέφων, μεθ᾽ ἑαυτοῦ συνήγαγε, καὶ τῇ εὐαγεστάτῃ Μονῇ τῇ ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ φέρων δίδωσι, τοῖς ἐκεῖσε συναριθμήσας. καὶ διῆγε μονοχίτων καὶ ἀνυπόδετος ἐπὶ ψιαθίου ἀνακλινόμενος, ἄρτου βραχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν γευόμενος. Καὶ λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐναποῤῥίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις συχνῷ χρόνῳ ἀναπεθρήνησεν. Ἐκεῖθεν δὲ ἐξελθὼν, στενωτάτῳ πάνυ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει, ἐνὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι περικαλυπτόμενος, καὶ πίθον παρὰ τῷ κήπῳ ἑστῶτα πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὀψίας ἀποδυόμενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ. Καὶ τελειῶν τὸ Ψαλτήριον, αὖθις ἐξήρχετο. Καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τοῦ Κυρίου τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φωστηρίου.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Φωστήριος, ἐξ Ἀνατολῶν ἐκλάμψας ὥσπερ Ἥλιος, τὰ Ἑσπέρια κατελάμπρυνεν. Ἀνελθὼν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ Θεῷ ἀΰλως προσευχόμενος, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ χαμευνίᾳ, καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ὑποπιάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωστὴρ, καταλλήλως τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, λάμπων τῇ Οἰκουμένῃ. Τὴν σάρκα δὲ καθαρίσας, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάσας, καὶ τὸ κατ᾽ εἰκόνα ὡς ἦν χορηγὸν φυλάξας, γέγονε καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος καταγώγιον. Τοῖς θαύμασι γὰρ κατα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πλουτίσας αὐτὸν ὁ Θεός, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ πάντας ἀνθρώπους προσερχομένους αὐτῷ. Καὶ ἄρτους οὐρανόθεν ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὥσπερ πάλαι Ἠλίας ὁ Προφήτης. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν διὰ κόρακος, οὗτος δὲ εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς Ἀγγέλου τούτους ἐλάμβανεν, ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον, καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς δι' οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι. Εἰδέπου καὶ εἷς ἀδελφὸς ἀπήντησε πρὸς αὐτόν, εἴτε καὶ δύο, καὶ τρεῖς, ἢ καὶ πλείονες, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οἱ ἄρτοι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοσχέδιοι εὑρίσκοντο. Τίς ποτε τὸ οὕτων ἐξαίσιον θαῦμα ἑώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι; Ἀλλ' ἐπειδὴ χωρὶς Θεοῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διεφυλάχθη τοῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτοῦ, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τῷ Προφήτῃ. Ἀλλ' ἐν τῷ Προφήτῃ μέν, ἑπτὰ ἡμέρας τινάς, ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐφύλαττεν. Ὅτε δὲ θείαν μάνδραν Θεοῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστους Μοναχοὺς ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο ὥσπερ πρώην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν. Οὐ τοῦ Θεοῦ ἀτονήσαντος, ἄπαγε τῆς βλασφημίας. πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων Ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο καὶ τοὺς αὐτῷ ἀεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; παντί που δῆλον. Οὔτε πάλιν τοῦ Ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχήν, μὴ γένοιτο. Ἀλλ' οὐδὲ ηὔξατο ποτὲ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος. ζητεῖτε γὰρ ὁ Χριστὸς ἔφη τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν. Ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν. καὶ διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ Θεὸς τῷ θεράποντι αὐτοῦ Φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνειν παρά τινος τί, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα. οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παρά τινός τι. Ὡς ἐκ τούτου μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους μαθητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ, καὶ τῇ εὐχῇ, καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἀποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα. Αἱρέσεως δὲ τότε ἀναφυείσης εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ πολλῶν Πατέρων συναθροισθέντων, προσκληθεὶς καὶ οὗτος ὁ μακάριος, οὐ παρῃτήσατο, ἀλλὰ καὶ συνῆλθε καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαυμαστώθη, καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν, ἄλλοι δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέσεσι Μοναχοὶ γεγόνασι. Καὶ πολλαὶ θαυματουργίαι δι' αὐτοῦ ἐγένοντο, οὐ μόνον ἔτι αὐτοῦ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς πρὸς ἑσπέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σάης, ἐν Θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ἦλθον Θαλάσσης εἰς βάθη, λέγει Σάης,
Φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοείδης, ὑπὸ δημίων πατούμενος τελειοῦται.

Στίχ. Πόδες πατοῦντες σαρκίον Θεοείδου,
Ψυχὴν ἀποθλίβουσι λίαν τοῦ Πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Δομνίνα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χαρίζεταί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα σαρκός, ἡ κάτω κακουχία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ὁσία Τατιανή, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι,
Νῦν Ἀγγέλοις σύνεστι νηστείας φίλοις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. ὁ Εἱρμός. Πρός,
Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ὑπῆλθον εἰς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, οἱ δι' εὐσέβειαν ποτέ, Παῖδες ἅγιοι δειχθέντες Θεοῦ, καὶ συμφώνως μελῳδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Χριστὸς ἡ σωτηρία, ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος. ἀγαλλιάσθω Οὐρανός, αἱ Νεφέλαι δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πόκος ὃν προεῖδε, Γεδεὼν πλήρη λεκάνης ὕδατος, ἐναποστάξαντα σαφῶς, τὸ σὸν Βάπτισμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πτισμα ἐδήλου Χριστέ. ὁ παρέξας βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν. ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἁλσὶ τὰ ἀτεκνοῦντα, Ἐλισσαῖος θεραπεύων ὕδατα, τὴν εὐτεκνίαν τοῦ σεπτῆς, Κολυμβήθρας προεικόνισεν, ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος, ψυχῆς σου τὸ εὔτονον, μαλάξαι νόσοις ᾤετο. Ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε καρτερικῷ καὶ σοφῷ. πόνων ἀπεκρύβη δὲ τῶν σῶν, ὑπομονῇ σοφῇ τιτρωσκόμενος.

Ἐν σοὶ νῦν προσώκειλεν ἐκ τρικυμίας, τοῦ βίου πρὸς εὔδιον, ψυχὴ λιμένα βρίθουσα, καλλίστων ἐνθέων τε, τῶν ἀγωγίμων σοφή. ἔνθα προητοίμασται τῶν σῶν, τληπαθειῶν πολλῶν ἡ ἀνάπαυλα.

Τὸ φῶς καθωδήγησας ἐν κοινοβίῳ, τὸν τόπον τυγχάνουσα, μὴ μεταλλάττειν πώποτε. μεγάλης γὰρ πρόξενος, ὑπομονὴ ἀμοιβῆς. λόγοις τε καὶ πράξεσιν ὑμνεῖν, τὰς μοναζούσας ὄντως οὐκ ὤκνησας.

Θεοτοκίον.

Ὑδάτων ἡ φύσις με τῆς ἁμαρτίας, ἐκπλύνει τοῦ τόκου σου, τῷ ὑπὲρ λόγον νάματι. Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτός, ῥύπτει Θεονύμφευτε πολλοῖς, τοὺς ῥυπωθέντας Κόρη ἐν πταίσμασιν.

Ἄλλος. Κάμινον καιομένην.

Τέλος τοῦ μαρτυρίου ἐδέξασθε ὁμοῦ, τῷ ξίφει θανατούμεναι, σὺν γυναιξὶ καὶ παισί, Χριστῷ βοῶντες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἥλλοντο οἱ Ἅγιοι, ὁρῶντες ἑαυτούς, τῷ ξίφει τελειουμένους, καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα, ἠφάνισται ἐκ γῆς. καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν, εἰς γῆν καὶ συνετρίβησαν, τῇ τῶν Μαρτύρων ὁμολογίᾳ, καὶ στέφος ἐδέξαντο.

Θεοτοκίον.

Περίσωζε τὴν ποίμνην σου, Πανάχραντε

Ἀμήν, ἐκ πάσης περιστάσεως, ὡς μόνη προστασία, τοῦ γένους ἡμῶν εὐλογημένη, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὠδὴ η΄. ὁ Εἱρμός. Πρὸς Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τέρατος ὑπερφυοῦς, ἔδειξε τύπον, ἡ πυρίδροσος κάμινος πάλαι. τὸ γὰρ πῦρ
„ οὐκ ἔφλεξε, νέους παῖδας, Χριστοῦ προ-
„ δηλοῦν, τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θεί-
„ αν Γέννησιν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλ-
„ ψωμεν. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν
„ Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς
„ αἰῶνας.

Αἴνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότῃ, ἀναπέμψωμεν ἦλθεν ἐφάνη, ἐπιβαίνει ὕδασι, καὶ γυμνοῦται ὁ Οὐρανόν, ταῖς Νεφέλαις περιβάλλων καὶ βαπτίζεται, καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε νοερῶς πρὸς Ἰορδάνην, ἀφικώμεθα θέαμα μέγα, ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι. Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμὸς παραγίνεται, καὶ δούλου ὑποκλίνεται, παλάμῃ σὺν φόβῳ ἀναμέλποντες. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄνθραξ ὃν προεῖδεν Ἡσαΐας, ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ἀναφθεὶς συμφλέξειεν, ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν, καὶ παρέξαι συντριβεῖσι τὴν ἀνάπλασιν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Εἰ μακαρία πρὸς τὴν γῆν, τῶν πραέων ἀληθῶς φθάσαι ἐπόθεις. ἔνθα τάξεις Ἀγγέλων, Ὁσίων καὶ Ἀσκητῶν, Παρθένων οἰκοῦσιν αἰώνια, ἀνυμνολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάλλει τῆς φύσεως παθῶν, διαφθοροῦσα ψυχῆς ἐπεμελήθης, ὡς τὸ εἶδος τὰ πάθη, τὰ ψυχικὰ μηνεχῶς, νικήσῃ. διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα ἀνῆψας, ἀσκήσει τὴν ψυχήν σου.

Ἄγρυπνον νοῦν πρὸς τὸν Θεόν, προθυμίᾳ τῆς ψυχῆς σου κεκτημένη, μεθοδείας τοῦ πλάνου, τῷ σοφιστῇ τῶν κακῶν, εἰς τέλος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκοίμησας ἐν δόξῃ· καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀναγεννῆσαι τοὺς βροτούς, ὁ Υἱός σου βουληθεὶς πρὸς Ἰορδάνην, ὥσπερ ἄνθρωπος ἀπῄδει, Ἁγνὴ δὲ ἄκραν στοργήν, ἀῤῥύπως, βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπον τῆς κακίας, βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Ἄλλος. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὁμολογοῦντες, οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεῤῥῶς ἀντέστησαν, οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι, πρὸς τοὺς Τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, νικήσαντες τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, βοῶντες εὐθαρσῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἀδάμαντες, οἱ γενναῖοι Ὁπλῖται, τὰς τῶν τυράννων, ἀπειλὰς καὶ βασάνους, νικήσαντες, ἐν χαρᾷ ἀνεβόων, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐκ Παρθένου, ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν, Οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι, τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Πρὸς, Μυστήριον ξένον.

Ἀπόῤῥητον τὸ τῆς Παρθένου μυστήριον. Οὐρανὸς γὰρ αὕτη, καὶ Θρόνος χερουβικός, καὶ φωσφόρος ἀνεδείχθη Παστάς, τοῦ Θεοῦ καὶ παντοκράτορος· αὐτὴν εὐσεβῶς ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον. Ἰησοῦς ἐφίσταται, θέλων πρὸς Ποταμὸν Ἰορδάνην, βοῶν Ἰωάννῃ τὴν σήν, δεξιάν μοι φίλε δάνεισον, φρικτὰ ἐκτελοῦντι, εἰς λαῶν περιποίησιν.

Τὰ ὄρη ἅμα τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείπωσαν. οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν φέγγος, ἰδόντες σκιρτήσατε. Χριστός, Γαλιλαίᾳ ἀφικόμενος σαρκί, βαπτισθῆναι ὑπὸ δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι νῦν Ἰορδάνη καὶ χόρευε. ὦ Ἰωάννη σκίρτησον. πᾶσα ἡ Οἰκουμένη ἀγάλλου. ἰδοὺ ἐπεφάνη Χριστός, καὶ γυμνοῦται καὶ βαπτίζεται, στολὴν περιβάλλων, ἀφθαρσίας τὸ ἀνθρώπινον.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες δίχα φθορᾶς Παναμώμητε, τὸν ἀπερινόητον. τίκτεις δὲ ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν λόγῳ τὰ πάντα σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι. αὐτὸν ὡς Θεὸν ἀεὶ δυσώπει, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπρύνασα κάλλεσι, τῆς παρθενίας Εὔδοξε, σεαυτὴν ὡραΐζεις τοῖς διαδήμασι, τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας. ὅθεν διπλῷ, στέφει κατεστέφει, ὁ ξένος νυμφίος σου. οὗ ἐτρώθης σὺ τῷ ἔρωτι.

Ἐλπὶς οὐ κατῄσχυνε, Συγκλητικὴ σὲ πάνσεμνε, τῶν μελλόντων ἣν εἶχες, ἐν τῇ καρδίᾳ σου. νῦν γὰρ ἀπειλήφεις τῶν πόνων, τὰς ἀμοιβάς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος. ἀνθ' ὧν τῆς ἀσκήσεως, ἅπαν εἶδος ἐπιτηδεύσασα.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ Χριστὸν ἐνδέδυσαι. καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας, τοῦ λελαληκότος εἰς ὕψος, σὺ τὴν ὀφρύν. ὅθεν σὲ στεφάνῳ, τῆς νίκης ἐκόσμησεν, ὁ τῆς νίκης βραβευτὴς Ἰησοῦς.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τοῦ προπάτορος, ἡ πτῶσις στάσιν ἔλαβε, προχωρεῖν περαιτέρω σθένος μὴ ἔχουσα. τῷ γὰρ βαπτισμῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἅπαν κακόν, νῦν κατεβαπτίσθη. οὐκοῦν τὴν αἰτίαν σε, τῆς καθάρσεως γεραίρομεν.

Ἄλλος. Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντας, εἰδωλολάτρας τῇ πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ τὸν θεῖον δρόμον, ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων, καταφρονήσαντες πίστει, οἱ ἀθλοφόροι Χριστοῦ, ὁμοῦ προθύμως,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θύμως, ἀθλήσαντες ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ Ἀθλοφόροι ἀνδρείως, θωρακισάμενοι πίστει, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν τὰς παρατάξεις, καθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ στεφάνους ἐκομίσαντο.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς ἡμῖν τεκοῦσα, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην, ᾄσμασιν οἱ πιστοί, καταχρέως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον, Τῶν Ἁγίων.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἰσχὺς ἐν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ Θεοῦ, Θεόπεμπτε Ἱεράρχα. ἐν ᾗ πρὸς πίστιν Θεωνᾶν, συναθλητὴν ἐπεσπάσω, μεθ᾽ οὗ σε νῦν εὐφημοῦμεν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς, πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδει, ῥύπον ἐκπλῦναι γηγενῶν, φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος θείου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, πλ. β΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ οἰκονομίαν, ἣν προεκτελῶ, εἰς ἁπάντων σωτηρίαν; τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα. πίστει Θεῷ συγκαταβάντι, καὶ προσελθόντι ἐμοὶ ὑπούργει. Θεὸς ἦλθε γάρ, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν τὸν Ἀδὰμ, καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Αἴρων τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας ἐπὶ ὤμων, ἦλθες Ἰησοῦ, πρὸς τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου. ἐγὼ δὲ δέδοικά σου, τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως. πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσαι; αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἥκεις, καὶ πῶς βάπτισμα, τὸ παρ᾽ ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, τὸ πάντων καθάρσιον;

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος, δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προῆλθον, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε. δεῦρο μὴ φοβοῦ, προσέγγισόν μοι. τὴν δεξιὰν τῇ κορυφῇ μου, πιστῶς βόησον. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, Ὅμοιον.

Πρόμφ λειτουργῶν, Ἰωάννης τῷ Δεσπότῃ, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ᾽ εὐφροσύνης. συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τοῦ Προπάτορος. ἦλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ, Χριστὸς ἅπαντας, τῆς ἁμαρτίας τοῦ Ἀδὰμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἄσωμεν Λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου, καὶ ἐν Ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου, καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν. Βασιλεῦ πάσης Κτίσεως, δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ συνειδήσει, πιστῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον Ἔγερσιν.

Εἰς τὸν Ν. Π. ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἦλθεν ὁ Βασιλεύς, ἰδοὺ ἡ προσδοκία, τοῦ Ἰσραὴλ ἐπέστη. Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. τὸ φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὅτε τοῖς ἐπὶ γῆς, μετὰ σαρκὸς τὸ θεῖον, νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἐπέφανε καὶ πᾶσιν, ἡ χάρις ἐξανέτειλεν.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Ὁ Λύχνος τῷ φωτί, ἡ αὐγὴ τῷ Ἡλίῳ, ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, Προφῆτα καθυπούργησον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἰωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας με τὸν Ἀμνὸν, ἐν Ποταμῷ μοι διακόνησον. μετὰ Ἀγγέλων μοι λειτούργησον. ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρί σου τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου. καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ Ὄρη σκιρτῶντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπάναστραφέντα, σὺν τούτοις βόησον. ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀρχὴ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ὡρῶν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων.

Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, ἡ Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ποιοῦμεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ὡρῶν τῇ Παρασκευῇ, γινομένης Ἐννάτης. Περὶ ὥραν α. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ πάντες, καὶ εὐλογοῦντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. καὶ στιχολογοῦμεν καὶ τοὺς παρόντας τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς, ε.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι Κύριε. τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με. ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν. ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον, βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια. ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν. ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν. κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν. κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς. ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ. εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε. ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς, κβ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει. εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με. τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν. Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά. ὅτι σὺ μετ᾿ ἐμοῦ εἶ. Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με. Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιστον. Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμὸς, κϛ.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ᾿ ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου. Οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον. Ἐὰν παρατάξηται ἐπ᾿ ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου. Ἐὰν ἐπαναστῇ ἐπ᾿ ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. Μίαν ᾐτησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ζητήσω. τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου. Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ. Ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ, Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με. καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ᾿ ἐχθρούς μου. Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ, ᾄσω καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ. Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα. ἐλέησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου. Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου, Κύριον ζητήσω. ἐξεζήτησέ σε τὸ πρόσωπόν μου. τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾿ ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου. Βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ Θεὸς ὁ Σω-

τὴρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τήρ μου. Ὅτι ὁ Πατήρ μου καὶ ἡ Μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με. Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου. Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με. Ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Ὑπόμεινον τὸν Κύριον. ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα. τρίς. εἶτα, τὸ τροπάριον. ἦχος δ'.

Ἐπεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης Ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιέ, ἀναληφθέντος Ἠλιοῦ, καὶ διῃρεῖτο τὰ ὕδατα, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος. δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥεῦσιν τοῦ βίου, διαπορθμεῦμεν διάβασιν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν Κτίσιν, θέλων ἀνακαινίσαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. ἁγνὴν Μητέρα, ὅτι ἔσχες ἐν ἀγκάλαις Υἱὸν τὸν πάντων Θεόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα, τὰ Ἰδιόμελα. ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις, ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἀνὰ β'.

Ἦχος, ὁ αὐτός.

στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδ.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ. καὶ δουλικὸν Βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Πάλιν τὸ αὐτό.

στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβών, Βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων. πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ἐβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

στ. Ἀγαπήσω σε Κύριε ἡ ἰσχύς μου. Κύριος στερέωμά μου.

Εἶτα ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λέ. ι.

Τάδε λέγει Κύριος, εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθήτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ. ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων. ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται. ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις ποιμνίων καλάμου καὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις, καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς. ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ ἀδ῀ευ, ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε. τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας κρίναντες ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ. οἵτινες νῦν εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα, τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην. Ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, ἡμῖν ἀναστήσας Ἰησοῦν.

(Κεφ. ιγ΄. 52.)

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον. Τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι.

Καὶ ἀδ῀ευ τὸ Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ Ἰορδάνου, γενόμενος ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ. μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με. σῶσαι γὰρ ἥκω, Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. καὶ ἡ Ἀρχή. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ. Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον, πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον. καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ὩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς. Εἶτα Ψαλμός.

Ψαλμὸς κη΄.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμήν. ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ. προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε. Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν. Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ. Φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων. Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. φωνὴ Κυρίου συσσείοντος ἔρημον. καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Καδδής. Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς. καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν. Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθίεται, Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει. Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Ψαλμὸς, μα΄.

Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ Θεός. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεόν, τὸν ἰσχυρόν, τὸν ζῶντα. πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ; Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος, ἡμέρας καὶ νυκτός. ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου. Ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαςῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ, Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος. Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου. Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη. διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ. Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου. Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμὲ διῆλθον. Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί. Προσευχὴ τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου. ἐρῶ τῷ Θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ. Διατί μου ἐπελάθου; καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν; Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου; ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ. σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμὸς, ν'.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου, τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην, ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.

Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Καὶ τὰ Ἰδιόμελ. ἦχ. πλ. [illegible]

Ἡ Τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, τοῦ Προφήτου καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος τοὺς Προφήτας, ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιά, ὅτι ἐθεάσατό σε τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν καθαίροντα Κόσμου ἁμαρτήματα. καὶ ἀγωνίᾳ συσχεθεὶς ἐβόα. οὐ τολμῶ προσψαῦσαι Λόγε τῆς κορυφῆς σου. αὐτός ἁγίασόν με, καὶ φώτισον Οἰκτίρμον. αὐτὸς γὰρ εἶ, ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἀπὸ α'.

Ἦχος, γ'.

Στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδ.

Ἡ Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον, ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν. ὁ μὲν γὰρ Πατήρ, ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνησε. τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἴδει, κατέπτη οὐρανόθεν. ὁ Υἱὸς τὴν ἄχραντον κορυφήν, τῷ Προδρόμῳ ὑπέκλινε. καὶ βαπτισθεὶς, τὸν ἄνθρωπον, ἐκ δουλείας ἐῤῥύσατο ὡς φιλάνθρωπος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πάλιν τὸ αὐτό.

Σ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκός, πρὸς Ἰορδάνην Κύριε, βαπτισθῆναι θέλων, ἐν σχήματι ἀνθρώπου ζωοδότα, ἵνα τοὺς πλανηθέντας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μηχανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσάμενος φωτίσῃς, ἐκ Πατρὸς μεμαρτύρησαι. τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα, Περιστερᾶς ἐν εἴδει σοι ἐπέστη. ἀλλ' οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις σεαυτὸν φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Σ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Καὶ εὐθὺς ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Λούσασθε, καὶ καθαροὶ γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ
Κεφ. α. 16. τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Εἶτα ὁ Ἀπόστολος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον
Κεφ. ιθ. 1. διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἔφεσον. καὶ εὑρών τινας μαθητάς, Εἶπε πρὸς αὐτούς. εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, ἀλλ' οὐδὲ εἰ Πνεῦμα ἅγιόν ἐστιν ἠκούσαμεν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς. εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; οἱ δὲ εἶπον, εἰς τὸ Ἰωάννου βάπτισμα. Εἶπε δὲ Παῦλος. Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε, βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτόν, ἵνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀκούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν, εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἦλθε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ ἄνδρες, ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς συναγωγὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός. εὐλογητὸς Κύριος, ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τό, Τρισάγιον. Τό, Παναγία Τριάς. Τό, Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον, Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, τό, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Δέσποτα Θεὲ Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου. ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθύς. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς, καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμός, ογ'.

Ἵνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς. Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου. Ὄρος Σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου, Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου. Ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω. Ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων, ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ, κατέρραξαν αὐτήν. Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου. Εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συγγένειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς. Τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν. οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι. Ἕως πότε ὁ Θεὸς ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός; παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος; Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου. καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος; Ὁ δὲ Θεὸς, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι. Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥους, σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς Ἠθάμ. Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ, σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον. Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς. θέρος καὶ ἔαρ, σὺ ἔπλασας αὐτά. Μνήσθητι ταύτης. ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου, μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς, οἴκων ἀνομιῶν. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμμένος. πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, δίκασον τὴν δίκην σου. μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν. Μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου. ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέβη διαπαντός:—

Ψαλμὸς, οϚ'.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς τὸν Θεὸν καὶ προσέσχε μοι. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν Θεὸν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην. Ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ ηὐφράνθην. Ἠδολέσχησα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου. Προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου. Ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα. Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην, καὶ ἐμελέτησα. Νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἔσκαλλε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; Ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεὸς, ἢ συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αὐτοῦ; Καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου. ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου. Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου. καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου. τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν θαυμάσια. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου. τοὺς υἱοὺς Ἰακὼβ καὶ Ἰωσήφ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι. Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι, καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται. φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ. Ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται. Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου. ἐν χειρὶ Μωσῆ καὶ Ἀαρών:—

Ψαλμὸς, Ϟ'.

Ὁ Κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς. Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. οὐ φο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

βηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου. Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀπεστρέφετο ποτέ.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν.

Εἶτα, τὰ Ἰδιόμελα. ἦχος, πλ.

Τάδε λέγει Κύριος πρὸς Ἰωάννην. Προφῆτα δεῦρο βάπτισόν με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα. τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἅπαντας. ἅψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσῃς. Προφῆτα ἄφες ἄρτι. καὶ γὰρ πληρῶσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πᾶσαν. σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως. καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, ἐπείγομαι ὀλέσαι, λυτρούμενος τὸν Κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων νῦν. παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν τὸ αὐτό, αὖθις Στ. ἦχος, πλ. β΄.

Στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδ.

Σήμερον ἡ ψαλμικὴ Προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται. ἡ Θάλασσα γάρ φησιν, εἶδε καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα, ἵνα ἡμεῖς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυθέντες, φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Δόξα, ἦχος, πλ. α΄.

Τί ἀναχαιτίζῃ σου τὰ ὕδατα ὦ Ἰορδάνη; τί ἀναποδίζεις τὸ ῥεῖθρον, καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; οὐ δύναμαι φέρειν φησί, πῦρ καταναλίσκον. ἐξίσταμαι καὶ φρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν. ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλύνειν, οὐκ ἔμαθον τὸν ἀναμάρτητον ἀποσμήχειν. ἀλλὰ τὰ ῥυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. ἀκάνθας φλέγειν μὲν ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός. ὁ Ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι. ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾷ. ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου. αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Εἶτα, ἡ Προφητεία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.
Κεφ. ιβ΄. 3. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συν-
Κεφ. ϛ΄. 3. ετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον. ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν

ἡμᾶς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν, ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει. θάνατος αὐτοῦ, οὐκ ἔτι κυριεύει. ὃ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ. ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν :~

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

Καὶ εὐθύς. Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ Οἰκτιρμοί σου Κύριε. Εἶτα, τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον. τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Εἶτα ἡ Εὐχή.

Ὁ Θεὸς καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης Κτίσεως Δημιουργέ. ὁ διὰ σπλάγχνα ἀσυγκρίτου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος. καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀΐδιον καὶ ἀπρόσιτον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν :~

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. τὸ, Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν. τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς, ϟβ΄.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ. Ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν. Ἀροῦσιν οἱ Ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Θαλάσσης, Θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν :~

Ψαλμὸς, ριγ΄.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου. Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω. Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων. Τί σοί ἐστι Θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω; Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων; Ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου Θεοῦ Ἰακώβ. Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων. Μὴ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ᾽ ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου. Μήποτε εἴπωσι τὰ Ἔθνη, ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν; Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε. Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων. Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν. ὀφθαλ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

θαλμὲς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται. Ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται. ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται. Χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι. πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν. οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν. Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς. Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν. Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι. Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν, εὐλόγησεν ἡμᾶς. Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρών. Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων. Προσθείη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς Υἱοὺς ὑμῶν. Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ὁ Οὐρανὸς τοῦ Οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς Υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου. Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς, πε΄.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι. σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν. εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ Ἔθνη ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός μου, Οἰκτίρμων καὶ Ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με. δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν Υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν. Ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα.

Ἀπεστρέφετο ποτέ.

Καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Εἶτα, τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος, βαρύς.

Θάμβος ἦν κατιδεῖν, τὸν Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν, ἐν Ποταμῷ γυμνωθέντα, βάπτισμα ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, δεχόμενον ὡς δοῦλον. καὶ χοροὶ Ἀγγέλων ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ. μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε. σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτό, ἀπαξ.

Στ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου. Ἦχος, β΄.

Ὅτε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἐβόα θεωρῶν. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Κόσμον, παραγέγονεν ἐκ φθορᾶς. ἴδε ῥύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως. ἰδοὺ ἁμαρτημάτων ἄφεσιν χαριζόμενος ἐπὶ γῆς, ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς ἐλήλυθε δι' ἔλεον, καὶ ἀντὶ δούλων, Υἱοὺς Θεοῦ ἐργάζεται. ἀντὶ δὲ σκότους, φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ. λοιπὸν, δεῦτε συμφώνως αὐτὸν δοξολογήσωμεν, σὺν Πατρὶ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στ. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ἦχος, πλ. δ΄.

Ἐσέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, συναγωγίζεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλοφώνως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ
Ναοῦ. εἶτα ψάλλεται μελῳδικῶς ἀπὸ τῶν
δύο Χορῶν, εἰς ἦχον, πλ. α΄.
Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην, τὴν ἀκήρα-
τον κορυφὴν τοῦ Δεσπότου, μεθ' ἧς καὶ δακ-
τύλῳ αὐτὸν, ἡμῖν καθυπέδειξας, ἔπαρον
ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ὡς παῤ-
ῥησίαν ἔχων πολλήν. καὶ γὰρ μείζων τῶν
Προφητῶν ἁπάντων, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύ-
ρησαι. Τοὺς ὀφθαλμούς σου πάλιν δέ, τοὺς
τὸ πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας, ὡς ἐν
εἴδει Περιστερᾶς κατελθὸν, ἀνάπέτασον
πρὸς αὐτὸν Βαπτιστά, ἵλεων ἡμῖν ἀπερ-
γασάμενος. Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν,
ἐπισφραγίζων τὸν ὕμνον, καὶ προεξάρχων
τῆς πανηγύρεως :~

Προκείμενον, ἦχος, γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.
Στ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκου-
Κεφ. σά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι,
μθ΄. 8. καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε
εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν
γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας
ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθε-
τε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε.
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ
ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ
πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει
αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ Ἥλιος. ἀλλ' ὁ
ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ
πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν
Ὄρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς
βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόῤῥωθεν ἥξου-
σιν. οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι
δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ
Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ῥηξάτω
τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιο-
σύνην. ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρε-
κάλεσε. Εἶπε δὲ Σιών. ἐγκατέλιπέ με
Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ
ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ
μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς;
εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ
οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντο-
κράτωρ :~

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τίτε. ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ,
ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Παιδεύουσα
Κεφ. β΄. 11. ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν, καὶ
τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ
δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν
αἰῶνι. Προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλ-
πίδα, καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγά-
λου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυ-
τρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ
καθαρίσῃ ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, ζηλω-
Κεφ. τὴν καλῶν ἔργων. Ὅτε δὲ ἡ χρηστότης
γ΄. 4. καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ Σωτῆρος
ἡμῶν Θεοῦ, Οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιο-
σύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ
τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς, διὰ λουτροῦ
παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινώσεως Πνεύ-
ματος Ἁγίου. Οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλου-
σίως, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.
Ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι,
κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπίδα ζωῆς
αἰωνίου :~

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ Ἅγιον.
Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ
ἡμῶν. Κοντάκιον. Ἐν τοῖς ῥείθροις σή-
μερον. Κύριε ἐλέησον, μ΄.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τό, Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου
εὐλόγησον Πάτερ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμε-
λήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν
ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου κρεμά-
μενος, τῷ εὐγνώμονι λῃστῇ, τὴν εἰς τὸν
Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ
τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν
τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις
δούλοις σου. ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ. Διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ᾽ ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, φεῖσαι ἡμῶν Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον. ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα. Ἵνα τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ Εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἐξακολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη, ἀνάπαυσις καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ Τυπικὰ χῦμα.

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου, μνήσθητι ἡμῶν Κύριε.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ, ὅτι αὐτοί.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.

Χαίρετε, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς.

Μνήσθητι ἡμῶν Ἅγιε, ὅταν ἔλθῃς.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὕμνει σε καὶ λέγει. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὕμνει σε καὶ λέγει. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος.

Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὕμνει σε καὶ λέγει. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον ὁ Θεὸς τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια. τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν. τὰ πάντα συγχώρησον ἡμῖν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :—

Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Τὸ Κοντάκ. Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον.

Ἐκτενὴ, καὶ Ἀπόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσευχῇ καὶ ἀναγνώσει σχολάζοντες, ἄχρι τῆς ὥρας τοῦ Λυχνικοῦ.

Περὶ δὲ ὥραν, ι. σημαίνει τὸ μέγα. καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, προαναπεπτωκότος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου, ὥσπερ ἐστί. Καὶ ποιήσαντος τὴν Εὐλόγησιν, ἤγουν, Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. ψάλλομεν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν. μεθ᾽ ὃν γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ παρὰ τοῦ Ἱερέως. καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς ἦχον β΄. Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς, ὡς ἔθος, ἢ ὁ Διάκονος. ἱστῶμεν δὲ στίχους, ι. καὶ ψάλλομεν τὰ δ΄. ἰδιόμελα. Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν. Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα. Σῶσαι βουλόμενος. ποιοῦντες τὰ τέσσαρα, ὀκτώ. Ψαλλομένων δὲ τούτων, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς μετὰ τοῦ Διακόνου, καὶ ποιεῖ τὴν Προσκομιδήν. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, β΄.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὑπέκλινας κάραν. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, ὡσαύτως καὶ τὰ τροπάρια τῶν Προφητειῶν, εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν μετὰ τῶν στίχων. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, γίνεται Συναπτὴ μικρά. καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον. Εἶτα Προκείμενον, ἦχος, γ΄. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου. Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων. Ἀλληλουιάριον, ἦχος, γ΄. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Στίχ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς Υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μετὰ δὲ τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ. ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἐκ β΄. ἦχος, πλ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, βοᾷ λέγουσα. Σήμερον τῶν ὑδάτων. Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, ὁ αὐτός. Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. τὸ α΄. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος. εὐφράνθητι ἔρημος. τὸ β΄. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος. οἱ διψῶντες, πορεύεσθε. τὸ γ΄. Προφητείας Ἡσαΐου. Τάδε λέγει Κύριος, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης. Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Κύριος φωτισμός μου, καὶ Σωτήρ μου. Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες. Ἀλληλουιάριον, ἦχος, δ΄. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ λεγομένου, δίδονται κηρία τοῖς Ἀδελφοῖς. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει τό, Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν μυστικῶς. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Μονογενὴς Υἱός. Εἶτα λέγει μεγαλοφώνως. Τριὰς ὑπερούσιε. καὶ Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Εὐχῆς, ὁ Ἱερεὺς λέγει. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν. Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς. Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου. Καὶ Ἐκφώνησις. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν. Καὶ εὐθύς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὀρθὸν αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπᾴδων τροπάριον εἰς ἦχον, α΄. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἐκ γ΄. Καὶ πάντων ἁγιαζομένων, ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται τό, Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε. Καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ Ναῷ, δοξάζομεν, καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β΄. Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί. Εἶτα, ὁ Ψαλμός. Εὐλογήσω τὸν Κύριον. καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν, καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις. Εἶθ' οὕτως ψάλλομεν τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεφάνης σήμερον. Καὶ πολυχρονίζομεν τὸν Προεστῶτα, καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. τυρὸν δέ, ἢ ἰχθύας οὐκ ἐσθίομεν, εἰμὴ ἔλαιον. πίνομεν δὲ καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εἰ δὲ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ φθάσῃ λαχεῖν ἡ Παραμονή, τελεῖται Λειτουργία συνήθως τοῦ Χρυσοστόμου. Λέγεται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ, ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε. οἱ καλῶς διακονήσαντες. Ζήτει εἰς τὸ ἴσον, Σαββάτῳ, λδ΄. ἢ Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής. Ζήτει εἰς τὸ Μηνολόγιον. Εἰ δὲ ἔστι Κυριακή, λέγεται ὁ Ἀπόστολος πρὸς Τιμόθεον. Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον. Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τῆς Λειτουργίας, οὐ ποιοῦμεν τράπεζαν, ἀλλ' ἐν τῇ Τραπέζῃ καθεσθέντες, ἐπιδίδοται [illegible] τοῦ Κελλαρίτου ἀνὰ κλασμάτιον [illegible] μετὰ ὀλίγων ἰσχάδων, ἢ [illegible] ποτήριον οἴνου. Εἶθ' οὕτως [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῖς ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, ἰδιάζομεν μέχρι τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Περὶ δὲ ὥραν, ι'. ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. εἰ ἔτυχε σὺν τύχῃ ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ, στιχολογεῖται τὸ πρῶτον Κάθισμα ὅλον. εἰ δὲ ἐν Κυριακῇ, τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς. Ἱστῶμεν δὲ, στίχους η'. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ'. Αὐτομέλους, ποιοῦντες τὰ δ'. η'. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, ὁ αὐτός. Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν τροπαρίων, καὶ τῶν στίχων, καθὼς γέγραπται. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Προφητειῶν, εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου. Στίχος. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου. Οὐδὲ γὰρ λέγεται Τρισάγιον. Εἶτα ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους. Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων. Ἀλληλουϊάριον. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν. Στίχος. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ. Εἶθ' οὕτως Ἐκτενή, αἱ συνήθεις αἰτήσεις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ἐξελθόντων ἡμῶν ἐν τῷ Νάρθηκι, γίνεται ὁ Ἁγιασμὸς ἀπαραλλάκτως, ὡς προδεδήλωται. Εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ Ναῷ ψάλλομεν καὶ τὸ προγραφὲν Ἰδιόμελον. Ἀσπαζόμενοι οἱ πιστοί. καὶ γίνεται πάλιν ἡ τελεία Ἐκτενή, καὶ Ἀπόλυσις. Τὸ δὲ Εὐλογήσω τὸν Κύριον, οὐ λέγομεν, διὰ τὸ προλεχθῆναι ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν, εἴτε Λειτουργία γίνεται, εἴτε οὔ, ἅψαντες μανουάλια ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ, στοιχηδὸν οἱ Ἀδελφοὶ ψάλλομεν τὸ τῆς Ἑορτῆς Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ἔπειτα, ἵσταταί τις Μοναχὸς εἰς τὸ μέσον, ἢ ὁ Διάκονος ψαλλόμενος, καὶ μετὰ τὸ Κοντάκιον, φημίζει τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὸν Ἀρχιερέα τῆς ἐνορίας τῆς Μονῆς. εἰς δὲ τὸν Προεστῶτα λέγει.

Σῶσαι ὁ Θεὸς τὸν πανοσιώτατον Πατέρα ἡμῶν καὶ Καθηγούμενον, σὺν πάσῃ τῇ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ οὕτως πληροῦται ὁ Πολυχρονισμός. καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν, ἢ ᾠὸν οὐκ ἐσθίοντες, εἰ μὴ ἔλαιον καὶ οἶνον. καὶ ἐν δόξῃ τῷ Προεστῶτι, μεταλαμβάνομεν καὶ ἰχθύος, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Ἰστέον, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου τελεῖται, ὡς εἴρηται, εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς. ἡ δὲ τοῦ μεγάλου Βασιλείου τελεῖται τῇ ἐπαύριον, ἤτοι κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ϛ'. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους η'. καὶ ψάλλομεν, τὰ Ἰδιόμ. ἦχος, β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί. δείκνυσιν αὐτὸν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δίς.

Τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζόμενον, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρούμενον, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων Στρατιαί. φωνὴ δὲ Οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός. Οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δίς.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο. κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας Οὐρανούς. κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ. τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ. ὦ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δίς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σῶσαι βουλόμενος, τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι. ἔπρεπε γάρ σοι τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν. σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ Λυτρωτά, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς. διὸ βοῶμέν σοι. Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δίς.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Βύζαντος.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. τό, Φῶς ἱλαρόν. Εἶτα, τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα, α'.

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν Οὐρανὸν καὶ
Κεφ. α'. 1. τὴν γῆν. Ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω τῆς ἀβύσσου. καὶ Πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν. καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. γενηθήτω Στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ Στερέωμα. καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ Στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ Στερεώματος. καὶ ἐγένετο οὕτως. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ Στερέωμα, Οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηράν, γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων, ἐκάλεσε Θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός. βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν. Καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα, β'.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωσῆν, τί βοᾷς πρός
με; λάλησον τοῖς Υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἀναζευ-
Κεφ. ιδ'. 15. ξάτωσαν. Καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου, καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραώ, καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραώ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Καὶ γνώσονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραώ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι, καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν Θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ Νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν Θάλασσαν ξηράν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραώ, καὶ τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς Θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν Θάλασσαν, καὶ ἀπεκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ. καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους ἐν μέσῳ τῆς Θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα, καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ραώ, εἰς τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. Οἱ δὲ Υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης :—

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα, γ΄.

Κεφ. ιε΄. 22. Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραὴλ, ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ. καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ εὕρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρὰν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν, διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωϋσῆ, λέγοντες. τί πιώμεθα; Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς δικαιώματα καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, καὶ εἶπεν. Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Ἐλεὶμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέχη φοινίκων. παρενέβαλον

Κεφ. δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ

ιϛ΄. 1. ἐξ Ἐλεὶμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ Συναγωγὴ Υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σὶν, ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον Ἐλεὶμ, καὶ ἀνὰ μέσον Σινᾶ :—

Τροπάριον, ἦχος, πλ. α΄.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον ποιήσας, ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Στ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἐπεφάνης ἐν τῷ Κόσμῳ, ὁ τὸν Κόσμον ποιήσας.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα, δ΄.

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ

Κεφ. ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαί σε, κατενώπιον

γ΄. 7. πάντων τῶν Υἱῶν Ἰσραήλ. ἵνα γνῶσιν, ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωϋσῆ, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σοῦ. Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης, λέγων. ὡς ἂν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ

ιε. στήσεσθε. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν Κιβωτὸν ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου. ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπῖδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν. Καὶ ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἓν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα ἀπὸ Ἀδαμὶ τῆς πόλεως, ἕως μέρους Καριαθιαρίμ. τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἄραβα, μέχρι θαλάσσης τῶν ἁλῶν, ἕως τέλους ἐξέλιπε. Καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι Ἱεριχώ, καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου ἕτοιμοι. καὶ πάντες οἱ Υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην :—

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα, ε΄.

Εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιὲ, κάθου δὴ ἐν-

Κεφ. ταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ

β΄. 6. Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι. Καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν Υἱῶν τῶν Προφητῶν ἦλθον, καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν. ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἵλισεν αὐτήν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διῃρέθη τὸ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διῆλθον, εἶπεν Ἠλίας τῷ Ἐλισσαιέ· αἴτησαι, τί ποιήσω σοι πρὶν ἢ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, διπλῶς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἠλίας· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως. ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρισεν ἀνὰ μέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἠλίας ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιὲ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα. Πάτερ Πάτερ, ἅρμα Ἰσραὴλ καὶ ἱππεὺς αὐτοῦ. καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν ἔτι. καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιὲ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιὲ τὴν μηλωτὴν Ἠλιοῦ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα καὶ οὐ διῃρέθη. καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς Ἠλιοῦ Ἀπφώ; καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιὲ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διῃρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς.

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα, ς΄.

Παρεγένετο Νεεμάν, ἄρχων Βασιλέως Ἀσσυρίων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτοῦ, καὶ
Κεφ. έ. 9. ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιὲ Ἄγγελον πρὸς αὐτόν, λέγων· πορευθείς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοί, καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἀρβανὰ καὶ Φαρφὰ ποταμοὶ Δαμασκοῦ ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες, Καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας καθ' ὅτι εἶπε πρὸς σέ, λοῦσαι, καὶ καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Τροπάριον, ἦχος, πλ. β΄.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις, διὰ πλήθους ἐλέους σου ἐπεφάνης Σωτὴρ ἡμῶν. ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι.

Στ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο. καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι.

Στ. Ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ Ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν, ἀροῦσιν οἱ Ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι.

Στ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς Θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος, τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα. τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι; εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα, ζ΄.

Τάδε λέγει Κύριος· λούσασθε, καὶ καθαροὶ
Κεφ. ά. 16. γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν ἀπὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν. Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν, λέγει Κύριος. καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ. ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε. ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται. τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα, η'.

Κεφ. λβ'. 1. ἈΝαβλέψας Ἰακὼβ, εἶδε παρεμβολὴν Θεοῦ παρεμβεβληκυῖαν. καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Ἰακὼβ, ἡνίκα εἶδεν αὐτούς. παρεμβολὴ Θεοῦ αὕτη. καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Παρεμβολή. Ἀπέστειλε δὲ Ἰακὼβ Ἀγγέλους ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, εἰς γῆν Σηεὶρ, εἰς χώραν Ἐδώμ. Καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς, λέγων. οὕτως ἐρεῖτε τῷ Κυρίῳ μου Ἡσαῦ. οὕτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰακώβ. μετὰ Λάβαν παρῴκησα, καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν. Καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι. καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κυρίῳ μου Ἡσαῦ, ἵνα εὕρῃ χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οἱ Ἄγγελοι πρὸς Ἰακὼβ, λέγοντες. ἤλθομεν πρὸς Ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔρχεται εἰς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Ἐφοβήθη δὲ Ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο. καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ, καὶ τὰς βόας, καὶ τὰ πρόβατα, εἰς δύο παρεμβολάς. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ. ἐὰν ἔλθῃ Ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ ἡ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι. Καὶ εἶπεν Ἰακώβ. ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἀβραὰμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Πατρός μου Ἰσαάκ. Κύριε ὁ εἰπών μοι, ἀπότρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γενέσεώς σου, καὶ εὖ σοι ποιήσω. Ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου. ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ, διέβην τὸν Ἰορδάνην.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα, β'.

Κεφ. β'. 5. ΚΑτέβη ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, λούσασθαι ἐπὶ τὸν Ποταμὸν, καὶ αἱ ἅβραι αὐτῆς παρεπορεύοντο παρὰ τὸν Ποταμόν. Καὶ ἰδοῦσα θίβιν ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἅβραν, ἀνείλετο αὐτήν. Ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θίβῃ. καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ εἶπεν. ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν Ἑβραίων τοῦτο. Καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ Φαραώ. θέλεις καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν Ἑβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ Φαραώ. πορεύου. ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεᾶνις, ἐκάλεσε τὴν μητέρα τοῦ παιδίου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ. διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό. ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. Ἁδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα Φαραὼ, καὶ ἐγενήθη αὐτῇ εἰς Υἱόν. ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μωϋσῆν, λέγουσα. ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα, γ'.

Κεφ. ς'. 36. ΕἾπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν. εἰ σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας, ἰδοὺ ἐγὼ ἀπερείδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἅλωνι. καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ ὀρθρίσας Γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἀπέῤῥυη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος. Καὶ εἶπε Γεδεὼν πρὸς τὸν Θεόν. μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοὶ, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ. γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ. καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα, δ'.

Κεφ. ιη'. 30.

ΕἾπεν Ἠλίας πρὸς τὸν λαόν. προσαγά-

γετε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γετε πρός με. καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς
πρὸς αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ἠλίας δώδεκα
λίθους, κατ᾽ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα Φυλῶν
τοῦ Ἰσραήλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐ-
τόν, λέγων. Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου.
Καὶ ᾠκοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον τὸ κατεσ-
καμμένον. καὶ ἐποίησε θααλὰ χωροῦν δύο
μετρητὰς σπέρματος κυκλόθεν τοῦ θυσια-
στηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε. καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλο-
καύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς σχίδακας,
καὶ ἐστοίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. καὶ εἶ-
πεν Ἠλίας. Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας
ὕδατος, καὶ ἐπιχέετε ἐπὶ τὸ ὁλοκαύτωμα,
καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. καὶ εἶπε, δευτερώ-
σατε. καὶ ἐδευτέρωσαν. καὶ εἶπε. τρισσεύ-
σατε, καὶ ἐτρίσσευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ
ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου. καὶ τὴν θααλὰ
ἔπλησεν ὕδατος. Καὶ ἀνεβόησεν Ἠλίας
εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεὸς
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰσραήλ, ἐπάκουσόν
μου σήμερον ἐν πυρί. καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ
λαὸς οὗτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραήλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σὲ πε-
ποίηκα ταῦτα πάντα. καὶ σὺ ἐπέστρεψας
τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ
ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ
κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰς σχί-
δακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θααλᾷ, καὶ τοὺς
λίθους καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ
ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν,
καὶ εἶπον. ἀληθῶς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός
ἐστιν ὁ Θεός :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ Ἀνάγνωσμα, ιβ΄.

Εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς Πόλεως Ἱεριχὼ πρὸς
Κεφ. Ἐλισσαιέ. Ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς Πόλεως
β΄. 19. ταύτης ἀγαθή, καθὼς σὺ Κύριε βλέπεις,
καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη.
Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. λάβετέ μοι ὑδρίσ-
κην καινήν, καὶ θέτε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλα-
βεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν
ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε.
Τάδε λέγει Κύριος, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦ-
τα. οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν, ἀποθνήσκων,
οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι᾽ αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ
ὕδατα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ :~

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνά-
γνωσμα, ιγ΄.

Τάδε λέγει Κύριος. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκου-
Κεφ. σά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι,
μθ΄. 8. καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε
εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν
γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι κληρονομίας
ἐρήμους. Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθε-
τε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε.
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ
ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν. Οὐ
πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει
αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ Ἥλιος. ἀλλ᾽ ὁ
ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ
πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν
Ὄρος, εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς
βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὗτοι πόρρωθεν ἥξου-
σιν, οὗτοι ἀπὸ Βοῤῥᾶ καὶ Θαλάσσης, ἄλλοι
δὲ ἐκ γῆς Περσῶν. Εὐφραινέσθωσαν οἱ
Οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. ῥηξάτω
τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιο-
σύνην. ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐ-
τοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρε-
κάλεσε. Εἶπε δὲ Σιών. ἐγκατέλιπέ με
Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μὴ
ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ
μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς;
εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ᾽ ἐγὼ
οὐκ ἐπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντο-
κράτωρ :~

Εἶτα Συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ Ἱερέως.
καὶ ψάλλομεν τὸν Τρισάγιον ὕμνον. καὶ
ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.

Στ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους, α΄. Ἐπιστολῆς
Παύλου.

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶ-
Κεφ. σιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείο-
θ΄. 19. νας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰου-
δαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω.
Τοῖς ὑπὸ νόμον, ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα
τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω. τοῖς ἀνόμοις
ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ᾽ ἔν-
νομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους. ἐ-
γενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα
τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω. τοῖς πᾶσι γέγονα
τὰ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐκ οἴδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέχετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ὑμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως. οὕτω πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Ἀλληλουϊάριον.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στ. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς Υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ.

Καὶ καθ' ἑξῆς, ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν Οὐρανῶν.

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων, καὶ τοῦ θυμιατοῦ, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμ. ἐκ τρίτου.

Ἦχος, πλ. δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα. δεῦτε λάβετε πάντες, πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων, ἁγιάζεται ἡ φύσις. καὶ ῥήγνυται ὁ Ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν Ποταμῷ, ἦλθες Χριστὲ Βασιλεῦ. καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν, σπεύδεις ἀγαθὲ ὑπὸ τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε.

Δόξα. ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε μορφὴν δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν. εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων. πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα Σωτὴρ, ὁ αἴρων τοῦ Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λέ. α.

Τάδε λέγει Κύριος, εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ. Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ. ἰσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογγιλάλων. ὅτι ἐῤῥάγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται. ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἔπαυλις ποιμνίων καλάμου καὶ ἕλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται. οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος. οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων, οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι, καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον. Καὶ ἀποστραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. ἐπὶ γὰρ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς. ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. νέ. α.

Τάδε λέγει Κύριος. οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ. καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βα-

δί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

δίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε, καὶ πορεύεσθε, καὶ ἀγοράσατε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ τὸν μόχθον ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; Ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου. εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Ἰδοὺ μαρτύριον ἐν Ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτόν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα Ἔθνεσιν. Ἰδοὺ Ἔθνη, ἃ οὐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε. καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, ὅτι ἐδόξασέ σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτόν, ἐπικαλέσασθε. ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν, Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται. ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν. οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε. τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη. καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου.
Κεφ. ιβ΄. 3. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Καὶ εὐθύς, Προκείμενον.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου.
Στ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους, α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί. οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην
Κεφ. ι. 1. ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς Θαλάσσης διῆλθον, Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ Θαλάσσῃ, Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον, Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον, ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη
Κεφ. α. 9. ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς Οὐρανούς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν Οὐρανῶν. Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ δυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νάμει καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ, πρὸς καθαρισμὸν τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι ἡμῖν, λύτρωσιν πταισμάτων, τῇ μεθέξει τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὰ, πηγὴν ἀφθαρσίας, καὶ ἁγιασμοῦ δῶρον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ, πᾶσι τοῖς χριομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῶν, καθαρισμὸν μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐκφώνησις.

Ὅτι Ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ μονογενὴς Υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός. ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας. τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας, ἐπὶ τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῇ ἐπ᾽ ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ᾗ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιὼν, ὁ τῶν ἁπάντων Βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας. Ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν, τὴν δι᾽ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀναγέννησιν, καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν. Οὗτινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζοντες, δεόμεθά σου φιλάνθρωπε Δέσποτα, ῥᾶνον ἐφ᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεὰν, εἰς τὸ ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ, τὴν αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι. καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι᾽ αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκφώνως δὲ, ἀργῶς, καὶ εὐλαβῶς λέγει τὴν παροῦσαν Εὐχὴν, ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριὰς, ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπίσκοπε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, Δημιουργὲ τῶν νοερῶν Οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων. ἡ ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν Κόσμον, ἔκλαμψον κἀμοὶ τῷ ἀναξίῳ δούλῳ σου. φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος γενέσθω ἡ παρ᾽ ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα λαόν. ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ Ἅγιόν σου Πνεῦμα. Ἀλλὰ συγχώρησόν μοι ἀκατακρίτως βοᾷν σοι καὶ λέγειν καὶ νῦν ὑπεράγαθε. Δοξάζομέν σε Δέσποτα φιλάνθρωπε Παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ. γ. Δοξάζομέν σε τὸν Κτίστην, καὶ Δημιουργὸν τοῦ παντός. Δοξάζομέν σε τὸν ἀπάτορα ἐκ Μητρὸς, καὶ ἀμήτορα

ἐκ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐκ Παρθένου. Ἐν γὰρ τῇ προλαβούσῃ Ἑορτῇ νήπιόν σε εἴδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς, καὶ χορὸς Ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν, καὶ Ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον γὰρ ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδει Περιστερᾶς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ὁ Κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ Σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτῖσι τῷ Κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς Ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμψεως τὴν Οἰκουμένην καλλωπίζουσι. Σήμερον αἱ Νεφέλαι ὑετὸν Δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος τῷ Δεσπότῃ προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ῥεέθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ Κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέῳκται τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ, εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν, καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ Κόσμου καθαιρεῖται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγγεῖ πᾶσα ἡ Κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται, καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν Ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ Δεσπότης πρὸς τὸ Βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιβάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον Βασιλείαν Οὐρανῶν ὠνησάμεθα. τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον Γῆ καὶ Θάλασσα τὴν τοῦ Κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο, καὶ ὁ Κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατερχόμενον καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν εἴδει Περιστερᾶς κατερχόμενον καὶ περιϊπτάμενόν σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὁραθέντα, τὸν Κτίστην σαρκωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα. Καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν, θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ. Δεσποτικὴν πανήγυριν σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὁρῶντες, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον, καὶ τὸν τοῦ Ἅδου σύνδεσμον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα, καὶ βάπτισμα σωτηρίας τῷ Κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν κἀγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ, ἐν κατανύξει βοῶ σοι:~

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν,
Λέγει μεγαλοφώνως.

Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου. γ'. Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν Κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν Κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν Κτίσιν συναρμόσας, τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι Δυνάμεις. Σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ξάζει Σελήνη, σοὶ ἐντυγχάνει τὰ Ἄστρα, σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς. σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι, σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. σὺ ἐξέτεινας τὸν Οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν. σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων. σὺ περιετείχισας τὴν Θάλασσαν ψάμμῳ. σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις, σοὶ λειτουργοῦσιν. οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ, σὲ προσκυνοῦσι. τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ, καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφὶμ κύκλῳ ἱστάμενα καὶ περιϊπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὺ γὰρ Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος. Οὐ γὰρ ἔφερες Δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν. τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας, Παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο. γ'. Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, Ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμενοι, καὶ μεταλαμβάνοντες, ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἴασιν παθῶν, πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων, πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διὰ Θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας Φαραὼ διὰ Μωϋσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαῤῥήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐῤῥύησαν ὕδατα, καὶ χείμαῤῥοι κατεκλείσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς, διὰ τοῦ Ἠλία, ἀπαλλάξας τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ νῦν Δέσποτα ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. γ'. Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τὸν ἁγιασμὸν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν. Καὶ σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν. γ'. Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ. Ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ δι' Ἀγγέλων, καὶ δι' ἀνθρώπων, καὶ διὰ ὁρωμένων, καὶ διὰ ἀοράτων, δοξάζηταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

Καὶ ἡ Εὐχὴ μυστικῶς.

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα. Εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν αὐχένων, σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως. καὶ γενέσθω ἡμῖν Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Ἐκ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπᾴδων τροπάριον εἰς ἦχον, α΄.

Ἐκ τρίτου.

Καὶ πάντων ἁγιαζομένων ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται τό,

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε,

Καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ Ναῷ, δοξάζομεν, καὶ ψάλλομεν τὸ στιχηρὸν τοῦτο Ἰδιόμελον, εἰς ἦχον, πλ. β΄.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τοῖς ἡμῶν παραπτώμασι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἶτα ὁ Ψαλμός, τό, Εὐλογήσω τὸν Κύριον. καὶ δίδοται τὸ κατάκλαστον. καὶ γίνεται τελεία Ἀπόλυσις.

Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. τυρὸν δὲ ἢ ἰχθύας οὐκ ἐσθίομεν, εἰ μὴ ψωμὸν μετὰ μέλιτος, καὶ οἶνον. Οὕτως γίνεται ἡ Ἀκολουθία, νηστείας οὔσης ἐν τῇ Παραμονῇ.

Ἀπὸ τοῦ Νομίμου, τοῦ Ἁγίου Θεοφίλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Κανών, ζ΄.

Προφώνησις τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ἐπιστάντων ἐν Κυριακῇ.

Κἂν τὸ ἔθος, καὶ τὸ πρέπον ἡμᾶς ἀπαιτεῖ, πᾶσαν Κυριακὴν τιμᾶν, καὶ ἐν ταύτῃ πανηγυρίζειν. ἐπειδήπερ ἐν ταύτῃ, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐπρυτάνευσε. διὸ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς Γραφαῖς, καὶ πρώτη κέκληται, ὡς ἀρχὴ ἡμῖν ζωῆς ὑπάρχουσα. καὶ ὀγδόη, ἅτε δὴ ὑπεραναβεβηκυῖα τὸν τῶν Ἰουδαίων σαββατισμόν. ἐπεὶ οὖν ἐν ταύτῃ συνέβη, τὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων μνήσιμον ἡμέραν εἶναι, ταύτην οἰκονομήσωμεν, καὶ πρὸς ἑκάτερον ἐπιστημόνως χωρήσωμεν. ἵνα μεταλαμβάνοντες ὀλίγων φοινίκων, ἐκκλίνωμεν ἅμα καὶ τὰς αἱρέσεις, τὰς μὴ τιμώσας τὴν ἀναστάσιμον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμέραν. καὶ τὸ ὀφειλόμενον τῇ μνησίμῳ ἡμέρᾳ ἀποδῶμεν, περιμένοντες τὴν ἑσπερινὴν σύναξιν. ἥτις ἐνταῦθα Θεοῦ θέλοντος τελεῖται. συναχθῶμεν τοίνυν ἀπὸ ὥρας ἐννάτης.

Ἐκ τῶν Ἐρωτήσεων τινῶν Ἱερέων πρὸς Τιμόθεον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀλεξανδρείας, Ἐρώτησις εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτήν.

Ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν τοιαύτη συνήθεια κεκράτηκεν, ὥστε ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ καταλάβῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ἢ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, ἐν Κυριακῇ, καὶ Σαββάτῳ, μὴ καταλύεσθαι ταύτας, ἀλλὰ ποιεῖν μὲν τὴν Προσφορὰν τῇ Κυριακῇ πρωΐ, καὶ κοινωνεῖν, καὶ διακλύεσθαι τὴν Προσφορὰν τῆς παννυχίδος, καὶ πάλιν κοινωνεῖν, εἰ πρεπόντως γίνεται, ἢ οὔ;

Ἀπόκρισις Τιμοθέου.

Πρὸ μὲν τῶν Ἁγίων Γενεθλίων τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νενόμισται μὲν οὐδαμῶς νηστεύειν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, οὔτε μὴν Σύναξιν ἐπιτελεῖν. πρὸ δὲ τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, μόνον τοῦτο παραδέδοται. φημὶ δὴ τὸ τῆς νηστείας καὶ Συνάξεως, ἥτις ἐν Κυριακῇ πολλάκις ἐπικυκλουμένη, λύεται μὲν κατὰ τὴν ἐπίκρισιν τῶν Πατέρων, τῇ μετὰ τὴν Ἁγίαν Σύναξιν ἐπικλήσει τῶν ὑδάτων. φυλάττεται δὲ αὖθις διὰ τὸ νενομισμένον, ἐκ τοῦ μηδένα ἑτέρου μεταλαμβάνειν, ἢ μόνον τοῦ ὕδατος. καὶ οὕτως συμβαίνει λύεσθαι τὴν νηστείαν διὰ τὴν Κυριακήν, καὶ φυλάττεσθαι διὰ τὸ νενομισμένον, ὡς εἴρηται, τῆς Ἑορτῆς. κατὰ τὴν σοφὴν οἰκονομίαν τῶν φρονίμων ὄντων καὶ πιστῶν Οἰκονόμων τῆς Ἐκκλησίας.

Τοῦ Ἱερομονάχου Νείλου, περὶ τῆς Παραμονῆς τῶν Φώτων, εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ ἐν Κυριακῇ, ἐρωτηθέντος παρά τινων Ἱερέων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὐκ ἐσθίομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ Παρασκευῇ δηλονότι, καὶ τῷ ἐπαύριον τῷ Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ τύχῃ ἡ Παραμονὴ, οὐδὲν ἄλλο, πλὴν ἐλαίου καὶ οἴνου.

Ἕτερον.

Ἐὰν γὰρ ὁποίᾳ ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῶν Φώτων, οὐκ ἐσθίομεν, εἰ μὴ ἔλαιον, καὶ πίνομεν καὶ οἶνον, Μοναχοί τε, καὶ Κοσμικοὶ ὁμοίως.

Τῷ πρωῒ δὲ, ἤγουν εἰς τὴν αὔριον, οἵᾳ ἡμέρᾳ τύχῃ, τοὺς μὲν Κοσμικοὺς κρέας, ἡμᾶς δὲ τυρὸν καὶ ἰχθύας ἐσθίειν συγκεχώρηται.

Τοῦ αὐτοῦ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῶν Φώτων Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, διότι οὐ γίνεται ἐν ταύταις νηστεία ἕως ἐννάτης, ποιοῦμεν τῇ προπαρασκευῇ ἐννάτην, καὶ ψάλλομεν τὰ τροπάρια τῶν Ὡρῶν τῆς Παραμονῆς. Μετὰ δὲ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ἑσπερινοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον, καὶ πίνομεν οἶνον, καθὰ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Παραμονῆς. καὶ γὰρ τὰ δίσημα τῆς Παραμονῆς, ἐπιφέρεται ἡ Παρασκευὴ αὕτη. καὶ διὰ τοῦτο φυλάττομεν καὶ αὐτὴν, καθὰ καὶ τὴν Παραμονήν.

Τοῦ μακαριωτάτου Μητροπολίτου Κυροῦ Μάρκου Ἐφέσου, περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων, ἤτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Φώτων, οὕτω φαμέν· ὅτι καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν, ἐν πάσαις ταῖς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαις. ἵνα καταλύωμεν, τὸ δωδεκαήμερον ὅλον, πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἥτις ἐστὶν ἡ Παραμονή. ταύτην γὰρ νηστεύομεν, κἂν ἐν Σαββάτῳ τύχῃ, ἢ Κυριακῇ, κατὰ τὸν Κανόνα τοῦ Θεοφίλου. ἀντ' αὐτῆς δὲ καταλύομεν ὡς τελευταίαν, καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Ἑορτῆς, κἂν ἐν Τετράδι τύχῃ, ἢ Παρασκευῇ. τὴν δὲ Παρασκευὴν, ἐν ᾗ τὰ τροπάρια, καὶ ἡ ἐννάτη σὺν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ὡς τῶν δώδεκα ἡμερῶν οὖσαν. Εἰ δέ τις προβάλλοιτο τὴν ἐννάτην, καὶ τὸν Ἑσπερινὸν, ἐνθυμηθήτω, ὅτι καὶ τῇ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς, ἐννάτην, καὶ Ἑσπερινὸν ψάλλομεν, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον, τυρὸν καὶ ὠὰ ἐσθίομεν.

Ἐκ τῶν Ἀποκρίσεων Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κύτρου, πρὸς τὸν Ἱερώτατον Ἐπίσκοπον Δυρραχίου τὸν Καβάσιλαν.

Καταλύομεν καὶ τὸ δωδεκαήμερον, εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν Ἀρμενίων νηστείας. οὗτοι γὰρ τὸ πρὸ τῶν Φώτων δωδεκαήμερον νηστεύοντες, οὕτω τὰς δύο Ἑορτὰς, τῇ πέμπτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνὸς ἐκτελοῦσι, τὸν Εὐαγγελισμὸν φημὶ, τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν, καὶ τὴν Βάπτισιν, μᾶλλον γε μὴν ἀμυδρῶς καὶ σκιωδῶς τῇ ὀλεθρίῳ, καὶ μιαρᾷ δόξῃ τοῦ σφῶν Αἱρεσιάρχου, Ἀρχάμιος αὐτῷ ὄνομα· ἐντεῦθεν τιθέμενοι φαντασίᾳ, καὶ οὐκ ἀληθείᾳ τὴν τοῦ Θεοῦ Λόγου οἰκονομίαν λέγοντες γεγενῆσθαι.

Ἡμεῖς φιλοπόνως ὦ βέλτιστε Προεστὼς, τὰ ἄνωθεν διάφορα Κεφάλαια τῶν Θεοφόρων Πατέρων ἐνταῦθα ἐθέμεθα. Σὺ δὲ, ὦ ἱερὰ κεφαλὴ, ἔκλεξον τὸ κρεῖττον.

Περὶ δὲ ὥραν β΄. τῆς νυκτὸς, σημαίνει. καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀρχόμεθα τῶν Ἀποδείπνων. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα ἦχος β΄.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε. ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια. οὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. ὢ τοῦ θαύματος, δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων. οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον. σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τῃ. ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπηξε καὶ ἔμεινεν. ὁ Ἰωάννης ἐβόα. οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. καὶ φωνὴ Οὐρανόθεν. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

ΒΑπτίζεται Χριστός, καὶ ἄνεισιν ἐκ τοῦ ὕδατος. συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν Κόσμον, καὶ ὁρᾷ σχιζομένους τοὺς Οὐρανούς, οὓς ὁ Ἀδὰμ ἔκλεισεν ἑαυτῷ, καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα μαρτυρεῖ τῇ Θεότητι. τῷ ὁμοίῳ γὰρ προστρέχει. καὶ φωνὴ ἐξ Οὐρανοῦ. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

ἜΤρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου κορυφῆς ἥψατο. ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι. ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦ τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ δειλιάσαι οὐκ εἶχεν; ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ΚΎριε, πληρῶσαι βουλόμενος, ἃ ὥρισας ἀπ᾽ αἰῶνος, ἀπὸ πάσης τῆς Κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες. ἐκ τῶν Ἀγγέλων τὸν Γαβριήλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, ἐκ τῶν Οὐρανῶν τὸν Ἀστέρα, καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν Ἰορδάνην. ἐν ᾧ τὸ ἀνόμημα τοῦ Κόσμου ἐξήλειψας, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

ΣΉμερον ἡ Κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάγοντες, συμφώνως βοήσωμεν, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόστιχα. Ἰδιόμελα, ἦχος, β. Ἀνατολίου.

ἘΝ Ἰορδάνῃ Ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε Χριστὲ ὁ Θεός. τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ᾽ αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς; Πνεύματος Ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας, διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

ΕἼδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός, εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν. πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, ἀντοφθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραφίμ. ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, τὰ μὲν βαστάζουσι, τὰ δὲ δοξάζουσι τὴν δύναμίν σου. μεθ᾽ ὧν Οἰκτίρμον, ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου λέγοντες. ὁ ἐπιφανεὶς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Στ. Τί σοι ἐστὶ Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

ΣΉμερον ὁ Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητής, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, Βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων. καὶ καθαρισμὸν δι᾽ ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. αὐτῷ βοήσωμεν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β. Θεοφάνους.

ΤΟν ἐκ Παρθένου Ἥλιον, βλέπων ὁ ἐκ Στείρας λύχνος φαεινός, ἐν Ἰορδάνῃ αἰτούμενον Βάπτισμα, ἐν δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, ἐβόα πρὸς αὐτόν. σύ με ἁγίασον Δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α.

ἘΝ Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις. τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι, ἀγαπητόν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν Κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Λέγεται δὲ ἐκ τρίτου.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος. ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων, καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοὶ ... [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ψυχῆς καὶ σώματος. καὶ τίθεται Ἀνάγνωσις μεγάλη, ἐκ τῶν πανηγυρικῶν Λόγων τῆς Ἑορτῆς. καὶ μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν, ὁ Ἑξάψαλμος. τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἶτα στιχολογοῦμεν. μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν. κάθισμα ἦχος, γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐπιφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ Σωτὴρ, καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ Προδρόμου Χριστὲ, ἠγαπημένος Υἱὸς ἐμαρτυρήθης. ὅθεν καὶ συνάναρχος, τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι, Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, ἐπὶ σὲ κατεγίνετο. ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν, δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν. κάθισμα. ἦχος, δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; τὸν ἀθεώρητον γυμνὸν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί. καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρῖξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν. ἐξέστη Οὐρανὸς, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεστάλη Θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον κάθισμα. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διό σε ἱκετεύομεν, σῶσον τὸν Κόσμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Στ. Τί σοι ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ Πεντηκοστὸς, καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Δόξα, ἦχος, β΄.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. β΄.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος. πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατοῦσης τὰ σύμπαντα; εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον. ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ. καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Εἶθ' οὕτως οἱ Κανόνες. τοὺς Εἱρμοὺς ἀνὰ δύο, καὶ τὰ Τροπάρια εἰς ιβ΄. ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄. ὁ Εἱρμός.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος. ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει, ῥείθροις Ἰορδάνου καὶ δρακόντων, κεφαλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων Κύριος. ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀΰλῳ, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος, Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα, ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος. ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων, τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ, οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὃ ἦν μείνας. τοὺς ἐν σκότει φωτίζει Κύριος, ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, διὰ στίχων Ἡρωελεγείων.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν, θεοφεγγέϊ πυρσῷ,
Πνεύματος ἐνθάδε ναμάσιν ἀμπλακίην.
Φλέξας παμμεδέοντος ἐῢς παῖς. Ἠπιόων δὲ,
Ὑμνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄. ὁ Εἱρμός.

Στείβει Θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
Μέλας δὲ πόντος, τριστάτας Αἰγυπτίων,
Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὄρθρου φανέντος, τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου, πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου,
Ἄναξ ὑπέσχες, Ἡλίου σὸν αὐχένα.

Χώρα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Χῶρον ζοφώδη· τὸν γενάρχην ἁρπάσαι,
Ῥύπτει παντὸς, ἐκκαθᾶραι τὴν Κτίσιν.
Ἄναρχε ῥείθροις, συνταφέντα σοι Λόγε,
Νέον ποιεῖς τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ.
Ταύτην ἀφράστως, Πατρόθεν δεδεγμένος,
Ὄπα κρατίστην, οὗτος ἠγαπημένος,
Ἴσος τέ μοι παῖς, χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὠδὴ γ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βάπτισμα. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ε Στειρῶσα πρίν, ἠτεκνωμένη δεινῶς σήμερον, εὐφραίνου Χριστοῦ Ἐκκλησία. δι᾽ ὕδατος καὶ Πνεύματος, υἱοὶ γάρ σοι γεγένηνται, ἐν πίστει ἀνακράζοντες. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ, ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ Πρόδρομος, Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, εὐθείας ἀπεργάσασθε, ἐν πίστει ἀνακράζοντες. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγον πλέκοντες, ἐκ λόγων μελῳδίας.
Ὧν τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.
Νέκρωσιν ὁ πρίν, ἐμφυτεύσας τῇ Κτίσει,
Θηρὸς κακούργου σχηματισθεὶς εἰς φύσιν,
Ἐπισκοτεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ,
Ὄρθρῳ φανέντι προσβαλὼν τῷ Δεσπότῃ.
Φλᾷ μὲν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν.
Ἕλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου συγκεχωσμένην ὅροις.
Γενᾶται αὖθις γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἔργον φέριστον ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης.
Ἥκει γὰρ αὐτὴν, ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Ἡ Ὑπακοή. ἦχος πλ. α΄.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας Θάλασσα ἔφυγε, καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς Οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συν-

Gennaro.

τήρησον Χριστὲ ὁ Θεὸς, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ Ἀνάγνωσις εἰς τὸν Θεολόγον, τό,
Πάλιν Ἰησοῦς ὁ ἐμός.

Ὠδὴ δ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἀκήκοα Κύριε φωνῆς σου ἣν εἶπας, φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον Ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ Κῆρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει; ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, Πατρὸς χαρακτῆρα ἀϊδίου ἐκπλύνω. καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς Θεότητος. σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἄνθος ἣν εἶχεν, εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχών σοι. ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾐσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις. ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε φανῶς; ἢ πῶς χειροθετήσω σε; σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος, καὶ λόγῳ τιμώμενος, ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. εἰ γὰρ βαπτίσω σε κατήγορόν μοι ἔσται, πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος, φυγοῦσα δὲ Θάλασσα διχῇ, καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς. σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆρυν, Πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου.
Ὧν τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.
Πεμφθεὶς πρὸς Πατρὸς παμφαέστατος Λόγος,
Νυκτὸς διῶσαι τὴν κακέσπερον σχέσιν,
Ἔκειζον ἥκεις, καὶ βροτῶν ἁμαρτίας,
Τῖας συνελκῦσαί τε τῇ σῇ βαπτίσει,
Μάκαρ φανεὶς, ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνη.
Αὐτὸν προσιδὼν τὸν περίκλυτον Λόγον,
Τρανῶς ὁ Κῆρυξ ἐκβοᾶται τῇ Κτίσει,
Οὗτος προὼν μὲν ὕστερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ [illegible]
Ἔχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.
Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν [illegible]
Θηρῶν δρακόντων [illegible]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ἄπληκτα κύκλα καββαλὼν Θεὸς Λόγος,
Πτόρθηκε τῶν πλήθοντα παμπήδην γενέσεως,
Τοῦτον καθαιρομένους, ἐκσαώζει τὴν Κτίσιν.

Ὠδὴ, ε΄. ὁ Εἱρμός.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ Πρωτοπλάστου. καθαρσίων δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν, ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη. προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι. τίς ἔδειξεν ἀπειθεῖς τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε. παρὼν γὰρ νῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ Δημιουργὸς, μέσος ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων, καρδίας ἐμβατεύει. καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διίστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων, ἀκαρποῦσιν αἰώνιον, ζωὴν χαριζόμενος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔχθρου ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
Ἰὸν καθάρσει Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.
Θρῶν ὁ Πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἵστησιν ἀμφ' ὤμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυρρήτοισι δίναις ἐκπλύνων,
Ἄχθος παλαιοῦ, τῆς Ἀδὰμ καχεξίας.
Ἐπ' εὐσεβείας προσδράμωμεν ἀτόμως,
Πηγαῖς ἀλλάπτοις ῥάσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύοντες ἐξ ἀκηράτου,
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσιῶς ἐξακέσθημεν νόσον.

Ὠδὴ, ς΄. ὁ Εἱρμός.

Ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεὶς ἀρρεύστως, ἐκ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, ἐκ τῆς Παρθένου, δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστός. οὗ τὸν ἱμάντα τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου συνάφειαν, λύειν ἀμήχανον, διδάσκει ὁ Πρόδρομος, γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει τελευταῖον Χριστὸς, τοὺς ἀπειθοῦντας, καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν. ἐν Πνεύματι δὲ καινοποιεῖ, δι' ὕδατος χάριτι, τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς Θεότητος, τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε σὺν παμολβίῳ,
Ἠχῷ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναὶ φησὶν οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους.
Λόγος τε μοῦ ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.
Ἐκ πόντιου λέοντος ὁ τριέσπερος,
Ξένως Προφήτης ἐγκάτοις φλοιδούμενος,
Αὖθις προῆλθε τῆς παλιγγενεσίας,
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου,
Πᾶσι προφαίνων, τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.
Ἀναμένων Πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ πρὸς Πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένοντε Πνεῦμα τῷ παναλλάκτῳ Λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ ῥόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει, προσδραμὸν τῷ Δεσπότῃ.

Κοντάκιον, ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε. ἦλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν, τῇ τοῦ Ζαβουλὼν χώρᾳ, καὶ τοῦ Νεφθαλεὶμ γαίᾳ, ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστὸς, τοῖς ἐσκοτισμένοις φαεινὴ ὤφθη αὐγὴ, ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα, μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας, ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης. διὸ οἱ ἐξ Ἀδὰμ γυμνοὶ, δεῦτε πάντες ὑποδύωμεν αὐτὸν, ἵνα θαλφθῶμεν. σκέπη γὰρ γυμνῶν, καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων, ἦλθες ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ς΄. Τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἅ Τοὺς Οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοὺς αὐτὸν μὴ λατρεύοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βαπτίσειν ἐν ποταμῷ Χριστὸν Πρόδρομος κατὰ ἕκτην.

ΤΑ Ἅγια Θεοφάνεια ἑορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις Ἐκκλησίαις, τὴν παννυχίδα ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦντες ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ. Αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς Λόγος τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἰωάννην τὸν Προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος. ὃς καὶ διεκώλυεν αὐτὸν, λέγων. Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; Ἐπεὶ δὲ τὸ, ἄφες ἄρτι, πρὸς τοῦ Κυρίου ἀκήκοε, καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ Βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν. καὶ βαπτισθεὶς ὁ Χριστὸς, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε. πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν ἀνθρώπων ἐνθάψας τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, εὐθὺς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος. καὶ τὸν παλαιωθέντα ταῖς ἁμαρτίαις ἄνθρωπον ἀνακαινίσας καὶ ἀναπλάσας, Οὐρανῶν Βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας, διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπὲρ Οὐρανῷ, σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν Ἰορδάνῃ αἱ Δυνάμεις τῶν Ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν. ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπερῷον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν, ἐν τοῖς ὕδασι, σωματοφόρος ἕστηκεν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτὲ, καὶ Θάλασσα θείου προεικόνιζε, Βαπτίσματος τὸ θαῦμα. ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτῃ λαός. Θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ Νεφέλη τοῦ Πνεύματος. οἷς τελούμενοι,

Gennaro.

εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, θεολογοῦντες ἀσιγήτως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάσωμεν, Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον. τοῦτο γὰρ Τριὰς ὑποστάσεσιν Ὁμοούσιος. εἷς δὲ Θεὸς, ᾧ καὶ ψάλλομεν. ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
Ὅλην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.
Ἐζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα,
Ἐκστῶσαν ἴσης, εἰς δρόσον μετηγμένην.
Ὕδωρ ὅθεν νῦν ἀμφιέσασο φλέγων,
Σίντην κάκιστον Χριστὲ προσκεκαυμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλυμμένον τρίβον.
Ἀπορραγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν Κτίσιν,
Ἠπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων,
Πρὸς τὴν ἄρραστον, καὶ ἀμείνονα τρίβον.
Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Ὃ ἰκρῶσε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγειν,
Ὦ φισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα.
Νῦν δὲ κλύσαντα Χριστὲ τὴν ἁμαρτίαν,
Δι' εὐπάθειαν, καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ, η΄. ὁ Εἱρμός.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον. ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέρξαι σαρκὶ, βαπτιζόμενον τὸν Κτίστην. ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα, ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ ἔφησεν, ἐμοὶ δὲ πειθάρχει. ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε. τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα. ἐμῷ προστάγματι εἶξον, καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα. ὃν εὐλογοῦσι Λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν, ὁ Βαπτιστὴς τοῦ Δεσπότου σύντρομος, παλ[illegible] ἐκτό-μει. χαραττήσας ὅμως δὲ, τὴν κορυ-

φὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φιν τοῦ πλάστου αὐτοῦ, τῷ βαπτισθέντι ἐβόα. ἁγίασόν με. σὺ γὰρ Θεός μου. ὃν ἀλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις, ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν, αὐτὴ γὰρ ὑπέρθεος φύσις. ὁ Πατὴρ ἐφώνησεν, οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, Υἱός ὁ ἀγαπητός μου. τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ. ὃν ἀλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ Κτίσις γνωρίζεται.
Υἱοὶ δὲ φωτὸς, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν ἀλογείτω συντόμως τὸν αἴτιον,
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

Τριττοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι,
Αἰγλῶντα ῥιτταῖς παμφαῶς ἁγιστείαις,
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν,
Μίξει βροτεία πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω πᾶσα γηΐνη φύσις,
Ἐκπτώσεως νῦν Οὐρανῶν ἐπηρμένη.
Ὢ γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται Λόγῳ,
Νάουσι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν. ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαβὶδ πάρεσο, Πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις. νῦν προσέλθετε, ᾆδε πρὸς Θεὸν ἐν πίστει λέγων φωτίσθητε. οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν Ἀδὰμ ἐν πτώσει. καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσε Κύριος ἐλθὼν, ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε, καὶ καθάρθητε φάσκει, τὰς πονηρίας ἔναντι, ἀφέλεσθε Κυρίου. οἱ διψῶντες ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε. ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ, καινοποιὸν Χριστὸς, τοῖς προστρέχουσιν αὐτῷ ἐν πίστει, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω, βαπτίζει Πνεύματι.

Στηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγῖδι. ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἵματι χρισθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν, ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο, τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται. ἔνθεν καὶ τῆς Τριάδος, ὀψόμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὡ Τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων,
Νύμφη Πάναγνε Μῆτερ εὐλογημένη.
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς Εὐεργέτιν.
Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα.
Ὡς γὰρ σέσωσται πυρφοροῦσα Παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν Εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε ῥεῖθρα προσδεδεγμένα.

Χρίεις τελειῶν τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἄναρχε, Πνεύματος κοινωνίᾳ,
Ῥοαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας ἐκ σκότους,
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεαι βίον.

Ἐξαποστειλάριον.

Πρὸς τὸ, Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Λέγεται ἐκ τρίτου.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε. καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν, τὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Φῶς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός. τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὁ αὐτός.

Πῶς σε Χριστὲ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Ὁ αὐτός.

Ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου, φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. βαπτίζεται Χριστὸς μεθ'

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος. ἀφίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνεται. ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς Οὐρανοὺς τὸ νοούμενον. διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια. καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ Κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.
Ἀνατολίου.

Νάματα Ἰορδάνεια περιβάλλου Σωτὴρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ, ὁ τὸν Οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ. ἵνα ἐπιστρέψῃς Κόσμον ἐκ πλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος, β'.
Ἀνατολίου.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἶτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιφερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ, καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πηγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ τροπάρια, ἦχος, πλ. δ'. τό. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ Ἁγιασμοῦ Ἀκολουθία. ἤγουν αἱ Προφητεῖαι, καὶ ὁ Ἀπόστολος, καὶ αἱ Εὐχαὶ, ὡς προείρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφοντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ, καὶ δοξάζοντες ψάλλομεν τὸ τροπάριον τῆς η'. ᾨδῆς. Τριάδος ἡ φανέρωσις. Εἶτα γενομένης Ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Χρὴ οὖν γινώσκειν. ὅτι ἐὰν τῶν φώτων ἡ ἡμέρα τύχῃ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τὸ σύνολον τῶν Ἀναστασίμων λέγομεν, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἑορτῆς, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, σημαίνει ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας. καὶ ψάλλομεν ἀντὶ τῶν Τυπικῶν, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον, α'. ἦχος, α'.

Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραήλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν. ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον, β'. ἦχος, β'.

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ᾅδου εὕροσάν με.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων.

Ἀντίφωνον τρίτον.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός. ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Κοντάκιον.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ Οἰκουμένῃ.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Ἀλληλούϊα.

Κοινωνικόν, ἦχος γ'.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, Ζ'. Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς τρία, ἦχος β'.

Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον, ἰδὼν ὁ Πρόδρομος, βαπτισθῆναι παραγενόμενον, χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ τρέμει τῇ χειρί. δείκνυσιν αὐτόν, καὶ λέγει τοῖς λαοῖς. ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς. ὢ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος παρουσίᾳ μαρτυρουμένου, ἔφριξαν ὁρῶσαι Ἀγγέλων Στρατιαί. φωνὴ δὲ Οὐρανόθεν ἠνέχθη ἐκ Πατρός. οὗτος ὃν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, Υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο, καὶ ὁ Παράκλητος, ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο. κλίνει κορυφὴν, ὁ κλίνας Οὐρανούς. κράζει καὶ βοᾷ, πηλὸς τῷ πλαστουργῷ. τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ. ὢ ἀναμάρτητε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Προδρόμου, ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ, Βαπτιστὰ θεόληπτε, σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες, Χριστὸν δοξάζομεν, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ, κλίναντα τὴν κάραν σοι, καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἁγιάσαντα. αὐτῷ οὖν πρέσβευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὑψόθεν προέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατρὸς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Υἱὸν ἐν ὕδασι. καὶ τὸ Πνεῦμα εἴδει, ἐπελθὸν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πρόβατα. διὸ Τριάδος σε, μυστιπόλον ἀνυμνοῦντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θείαν πανήγυριν.

Ῥωσθεὶς θείᾳ χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρό-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δρομε, σὺ τὸν Ἀμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν Κόσμου αἴροντα, ἁμαρτίας πάσας, καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον. ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Ἔνσαρκε λύχνε, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, βλάστημα Στείρας, φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου. ὃν σκιρτήμασι μηδύος προσεκύνησας, καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου. τούτῳ πρέσβευε δεόμεθα Προφῆτα, τὰς τῶν μελλόντων ἐκφυγεῖν φρικωδίας.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος. πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατοῦντος τὰ σύμπαντα; εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ᾽ οἶδά σε Θεὸν προαιώνιον. ἐπὶ γῆς βαδίζεις, ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ. καὶ δοῦλος Δεσπότην, βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. ἀκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Εἴσοδος. Προκείμενον, ἦχος, βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Στ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ὡς ἀγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα. τίς ἡ ταπείνωσις Σωτήρ; τίς ἡ πτωχεία ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλουτῶν ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος, σὺ αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δῆμοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ Σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσῃς. τὸν σφαλέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα ὅτι ἔφυγες;

Ἥλιον ῥυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο, Ἰωάννης ἀντέφησε, καὶ τὸν ἐπενδύοντα, Οὐρανὸν Νεφέλαις, γυμνούμενον ὅλον, καὶ τὸν πηγὰς καὶ Ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα. μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν.

Δόξα, ἦχος, δ'. Βυζαντος.

Ὡς τοῦ Πνεύματος ὀρχηστής, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος Χελιδών, φανῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Βασιλέως, βροτῶν τῷ γένει ἐξ Ἀγγῆς φαεινῶς ἀνατείλασαν, εἰς μορφῶν ἀνάκλησιν, κατεφώτισας Πρόδρομε, τῶν σκυθρωπῶν ἠθῶν ἀπελαύνων τὸ τόλμημα, καὶ ζωῆς ἀϊδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων, τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων, Μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους. δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότῃ. ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν Ἰωάννην. ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν. ὁ Ἰωάννης ἐβόα. οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. τὸ Πνεῦμα κατήρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα. καὶ φωνὴ Οὐρανόθεν. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, ἦχος, β'.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε. ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος. ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων, εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ, Θεὸν φανερωθέντα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος, α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

ΤΟῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ᾽ αὐτὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος, δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

ἘΝ τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τοῦ Ἰορδάνου, βαπτισθῆναι θέλοντα, ὁ μέγας Πρόδρομος Χριστὲ, ἐν εὐφροσύνῃ ἐκραύγαζεν, ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. Δίς.

Ὁ Πεντηκοστός. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. τὸ, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς η΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς΄.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Βαπτιστὰ Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, β΄.

Τῷ τὴν ἄβατον.

ΒΑπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, Πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον. ἀπαθείας γὰρ αὐτὸς, γέγονας δοχεῖον σεπτὸν καὶ καθαρώτατον, Κυρίῳ ἄνωθεν, ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

ΑΓαλλόμενος, ὁ Θεῷ παριστάμενος Ἄγγελος, τὸν ἰσάγγελον ἀνηγγελίσατο, Ζαχαρίᾳ τῷ σεπτῷ, σοῦ ἰσαρχοῦντι Πατρὶ, σὲ Παμμακάριστε, Κυρίου Πρόδρομον, καὶ φίλον γενησόμενον.

ΠΛήρης γέγονας, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἔτι κοιλίᾳ τῆς Μητρὸς, ἔνδον φερόμενος. καὶ σκιρτήματι τερπνῷ, τὸν τῆς παρθενίας καρπὸν χαίρων ἐμήνυσας, καὶ προσεκύνησας, Προφῆτα πανσεβάσμιε.

ΤΟὴν τὴν ἄβατον, πᾶσιν ἀνθρώποις πρότερον, ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμνόμενον, καὶ βαπτίσαντα Χριστὸν, ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς, ἀνευφημήσωμεν, Κυρίου Πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα.

Θεοτοκίον.

ΙἘρώτατον, τῆς παρθενίας τέμενος, ἡ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον κυοφορήσασα, τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ, καὶ προσκαλουμένους Ἁγνὴ, σῶζε πρεσβείαις σου, κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον Πανάμωμε.

Καταβασία, τῆς Ἑορτῆς.

ΒΥθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει, ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀν-
" τιπάλους, ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις Κύριος.
" ὅτι δεδόξασται.

ΣΤείβει Θαλάσσης, κυματούμενον σάλον,
Ἤπειρον αὖθις, Ἰσραὴλ δεδειγμένον.
" Μέγας δὲ πόντος, στρατάς Αἰγυπτίων,
" Ἔκρυψεν ἄρδην, ὑδατόστρωτος τάφος,
" Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως.

ΣΤειρώσεως, τὸ ὄνειδος διαλύσας, ἐπέγνως τῆς Παρθένου τὸν θεῖον τόκον, σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, Μητρὸς πανεύφημε, Ἀγγέλων σύσκηνε, τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, Μύστα τῆς χάριτος.

ΤᾺς τρίβους, προητοίμασας τοῦ Κυρίου, βαδίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ Προφῆτα. ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ τὸ τῆς δόξης, Πατρὸς ἀπαύγασμα, φανὲν ἐν σώματι, δι᾽ ὕδατος ὑπέδειξας, πάντων πρόκριτε.

ἈΝέτειλας, ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν Ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει. τῆς πάντων σωτηρίας γὰρ σὺ ἐγένου, Κήρυξ καὶ Πρόδρομος, καὶ πᾶσιν ἔλεγες. τῷ Χριστῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε.

Θεοτοκίον.

ΧΑρὰν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, συνέλαβες ἀπόρως τὸν σὸν Δεσπότην, τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον Θεομῆτορ, ἀνακαλούμενον. ᾧ καὶ κραυγάζομεν. ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Καταβασία.

ἸΣχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, Παρ-
" θένου ἀποτίκτεται. μολεῖ δὲ πρὸς τὸ Βά-
" πτισμα. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν
" Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
" πλήν σου Κύριε.

ὉΣοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορῶν λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
" Ἀγαλλιῶμεν, καὶ πλατύνωμεν στόμα,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Λόγον πλέκοντα, ἐκ λόγων μελῳδίας.
Ὢ, τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Κάθισμα, ἦχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ Μέγας ὑετὸς, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, προσέρχεται σαρκὶ, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν; ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Ἕτερον, ἦχ. δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑκὼν προῆλθεν ἐπὶ γῆς, καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς, ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ βαπτισθῆναι ἠνείχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν. ὅθεν πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέγγετο, ὁ Πρόδρομος βοῶν. οὐ τολμῶ σοι Σωτὴρ, τῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι, ὁρῶν σου τὸ ἀκατάληπτον Κύριε. ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοὴ γὰρ Κύριε.

Ῥυπῶντας ἀποπλύνειν ὕδατι, ἀπεστάλης πρὸς τοῦ Δεσπότου, ἀνεπίζων δέχεσθαι, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν Χριστὸν, καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα, Θεογνωσίας αἴγλη πανσεβάσμιε.

Ἰοῦ με δρακοντίου δήγματος, ἰαθῆναι Μάκαρ δυσώπει, ὁ τὸν Χριστὸν μάμασι, βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου. ἐν ᾧ τῶν δρακόντων ἐμ[...]λύνουσαν, τὴν πονηρίαν ὁ Σωτὴρ συνέθλασε.

Σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ κοσμούμενος, προελήλυθας Χριστοκήρυξ. βοῶντος γὰρ γέγονας, κραυγάζουσα μετανοεῖτε φωνή. ὡς Προφήτης προηγόρευσας, τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, σὲ δεικνύοντα.

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄφιπτον, ἐπαγόμενος πολιτείαν, ἐπέστης τοῖς ὕδασι, παράρειστε τοῦ Ἰορδάνου, φωνῆς τοῦ Πατρὸς ἀκροασόμενος, καὶ παρουσίαν Πνεύματος ὀψόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πάντα πλαστουργήσας Κύριος, καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται. ἐνδὺς γὰρ Παρθένε τὴν Μήτραν σου, τὴν παναγίαν μορφὴν, τῶν ἀνθρώπων ἠμφιάσατο, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

Ἐκήκοα Κύριε φωνῆς σου ὃν εἶπας, φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ. ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος Υἱῷ. ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος, Πνεύματος δὲ ἐβόησε. σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Πτεροῖς καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν Προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆρυν, πράγματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀρρήτου Λόγου.
Ὢ, τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Ὑπέρφυες, ἀρετῆς λαμπηδόσιν ἠγλαϊσμένος, ὡς ἐξ Οὐρανίου μυσταγωγίας, ῥείθροις ἐπέστης, Ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος, Πρόδρομε τοὺς πίστει, ψυχῆς προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν, καὶ ἀκήρατον φέγγος μέλλων βαπτίζειν, σκεῦος καθαρότητος ἀναδείχθης. μείζων γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκηρύχθης, Προφητῶν τε σεβασμιώτερος. τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι.

Ὁ Προσαλεῖς, πρὸ προσώπου Κυρίου καὶ τὰς εὐθείας, τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ἀποδεικνύων, ἅπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ Δεσπότου, καὶ βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος. ἔτρεμον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸς Θεοῦ, ὁ Υἱός σου Παρθένε σαφῶς ἐδείχθη, ἔργα ὡς Θεὸς τελῶν βουλήσει μόνῃ. ὅθεν σε πάντες ἀληθῶς Θεοτόκον, καὶ κυρίως ἐπονομάζομεν. ἄλλην γὰρ Μητέρα, Θεοῦ οὐ γινώσκομεν.

Καταβασία.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, Ἀδὰμ τοῦ Πρωτοπλάστου. καθαρσίων δὲ, ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ. ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας, ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν, εἰρήνην χαρίζεται.

Ἐχθροῦ ζοφώδους, καὶ βεβορβορωμένου,
Ἰὸν καθαρσει Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε προφητικῶς.

Σὺ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυθας, καὶ ὡς ἑωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας, προκαταγ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταγγέλλων Πρόδρομε, σὺ τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον.

Ἐπιγείας φροντίδας ἠμνόησας, καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, τὴν ζωὴν διανύσας παμόλβιε.

Προφητῶν σε σφραγῖδα γινώσκομεν, ὡς τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ μεσιτεύσαντα. καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀνυμφεύτως ὄντως ἡ σύλληψις, ἄφραστος ὁ τόκος σου καὶ ἀκατάληπτος, πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται, καὶ πιστεύεται μόνη Θεόνυμφε.

Καταβασία.

Ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος, ἐν τῇ
„ ἐρήμῳ μετανοεῖτε πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ
„ προκαθαίρεσθε. ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς,
„ ἐκ φθορᾶς τὸν Κόσμον λυτρούμενος.

Ἰ Μορφὸν ἐξέφηνε σὺν παμολβίῳ,
Ἠχῷ Πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
„ Ναὶ φησὶν οὗτος, συμφυὴς γόνος πέλων,
„ Φωταυγὸς ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους.
„ Λόγος τέ μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Κοντάκιον, Ἰδιόμελ. Ἦχος, πλ. β'.

Ἣν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ὑπεστρέφετο. τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο. τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαί σε ἐν ῥεέθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον. καὶ πάντες οἱ ἐν σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντές σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τυφλωθέντι Ἀδὰμ ἐν Ἐδὲμ, ἐφάνη Ἥλιος ἐν Βηθλεὲμ, καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας, ἀποπλύνας αὐτὰς Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι. τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον. οὐκ ἔτι αὐτῷ νὺξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα. τὸ πρὸς πρωῒ, πρωῒ δι' αὐτὸν ἐγεννήθη. δειλινὸν γὰρ ἐκρύβη ὡς γέγραπται. εὗρεν αὐγὴν ἐγείρουσαν αὐτὸν, ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσών. ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, καὶ ἔφθασε πρὸς ὄρθρον τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. Ἡ σύναξις τοῦ Ἁγίου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παντίμου καὶ Ἁγίας αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν μετένεξις.

Στίχ. Ἐμή σε γλῶσσα Κῆρυξ πῶς ἂν αἰνέσῃ,
Ὃν γλῶσσα Χριστοῦ, γηγενῶν μείζω λέγει;
Μνήμη ἑβδομάτῃ Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Τῇ ἐπαύριον τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τὴν σύναξιν τοῦ πανιέρου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, ὡς τῷ Μυστηρίῳ τοῦ θείου Βαπτίσματος ὑπουργήσαντος, παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ἄνωθεν ἑορτάζειν, συνταττομένην καὶ αὐτὴν ταῖς ἄλλαις αὐτοῦ πανηγύρεσιν, ἵνα μηδέν τι τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρασιωπήσωμεν. Συνέφθασε δὲ καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡ τῆς παντίμου αὐτοῦ Χειρὸς πρὸς τὴν Βασιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιουτοτρόπως. ἐν τῇ πόλει Σεβαστῇ, ἐν ᾗ λέγεται τεθάφθαι τὸ τοῦ Προδρόμου σῶμα, Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος, καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἤγαγεν Ἀντιόχειαν, πάμπολλα θαύματα ἐπιτελοῦσαν. ἐν οἷς καὶ δράκων ἦν τις ἔν τινι τῶν ταύτης ἐμφωλεύων ὁρίων. ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες, καὶ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας θεοποιούμενοι, θυσίᾳ ἐνιαυσιαίᾳ ἐτίμων. καιροῦ δὲ προβάντος, ἐκληρώσατό τις τῶν χριστιανῶν τὸ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπιδοῦναι τῷ δράκοντι. ὁ γὰρ δράκων οὗτος τοῦ φωλεοῦ ἐξερπύζων, καὶ ἀνέλπιστον φαινόμενος θέαμα, καὶ μέγιστον κεχηνὼς, τὸ θῦμα ἐδέχετο, καὶ τοῖς ὀδοῦσιν ἐσπάραττε. διά τοι τοῦτο, ὁ τῆς Κόρης Πατὴρ στεναγμοῖς τὸν θεῖον καὶ τὸν Πρόδρομον κατελιπάρει, πρὸς τὸ τὴν παῖδα αὐτοῦ πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι. καὶ σοφίζεταί τι τοιοῦτον. ἐξαιτεῖται προσκυνῆσαι τὴν Ἁγίαν τοῦ Προδρόμου χεῖρα, καὶ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι ταύτην, λανθανόντως τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ, τὸν ἀντίχειρα δάκτυλον ἐκκόπτει, καὶ τοῦ ποθουμένου τυχὼν, ἔξεισι τοῦ Ναοῦ. καὶ δὴ ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφεστήκει ἡμέρα, καὶ τὸ τοῦ λαοῦ θέατρον παρῆν, πρόσεισιν ὁ Πατὴρ τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

παῖδα ἐπιφερόμενος, καὶ γενόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεί περ εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα, καὶ τοῦ θύματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον δάκτυλον ἀκοντίσας μέσον τοῦ φάρυγγος, τῇ τούτου ἐμβολῇ, παραχρῆμα τὸν θάνατον αὐτῷ συνεισήνεγκε. τούτων οὕτω τετελεσμένων, ὁ μὲν Πατὴρ ζῶσαν τὴν παῖδα ἔχων ὑπέστρεψε, τὴν παράδοξον λύτρωσιν διηγούμενος. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ Λαοῦ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ θαύματος ἐκπληττόμενοι, εὐχαριστηρίους φωνὰς ἀνέπεμπον τῷ Θεῷ, καὶ τῷ Προδρόμῳ, μέγιστον οἶκον αὐτῷ δομησάμενοι. λέγεται δὲ κατὰ τὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἑορτὴν, ἀνυψοῦσθαι ταύτην τὴν τιμίαν χεῖρα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι, ποτὲ μὲν ἐκτετάσθαι, ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι. καὶ τῇ μὲν ἐκτάσει αὐτῆς, εὐφορίαν δηλοῦσθαι καρπῶν. τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔνδειαν. διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν κατὰ καιροὺς βασιλευόντων, δι' ἐφέσεως ἦν τὸ ἐν κατασχέσει ταύτης γενέσθαι, ἐξαιρέτως δὲ Κωνσταντίνῳ καὶ Ῥωμανῷ τοῖς πορφυρογεννήτοις. ὅθεν καὶ τούτων βασιλευόντων, ὑπό τινος Διακόνου τῆς Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας Ἰὼβ προσαγορευομένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ Προδρόμου χειρὸς ἐπαγωγὴ καὶ ἀνάκλησις ἐγένετο, κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥραν, ἐν ᾗ τὸν Ἁγιασμὸν ἔθος τελεῖν Χριστιανοῖς παραδέδοται. ἣν ὁ φιλόχριστος Βασιλεὺς ἐκ πόθου κατασπασάμενος, ἐν τοῖς Βασιλείοις ἀπέθετο. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τοῖς Φορακίου :~

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν :~

Ὠδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ἱερουργήσας τὸ Βάπτισμα, καὶ τελειώσας Πρόδρομε τὰ πρὸς Θεὸν, σαφῶς δοθέντα σοι Μυστήρια, ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱερουργούμενος, προσηνέχθης θυσία. διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Ἔος Ἠλίας γενόμενος, σὺ παῤῥησίᾳ Πρόδρομε, καὶ Βασιλεῖς σαφῶς ἐλέγχων ἀνομήσαντας, καὶ τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδεικνύμενος, ὡς ἐκεῖνος Τρισμάκαρ. διὸ μετὰ σοῦ Προφῆτα ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Προφητῶν περισσότερος, καὶ Ἀποστόλων Πρόδρομε τῶν τοῦ Χριστοῦ, τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος. σὺ τοῦ Νόμου πλήρωμα, καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς, μέγας χάριτος ὤφθης. διὸ μετὰ σοῦ Τρισμάκαρ ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις τὴν Παρθένον, καὶ Θεοδόχον Δέσποιναν πανευσεβῶς, ἀξίως πάντες ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν κυήσασαν, μονογενῆ ἡμῖν, τοῖς ἀνθρώποις ὀφθέντα. πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ συμφώνως ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν :~

Καταβασία.

Νέους εὐσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας,
» διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, καὶ θείου Ἀγγέλου
» συγκατάβασις. ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι,
» εὐχαρίστως ἀνέμελπον. ὑπερύμνητε,
» ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ :~

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα,
» Νέους φρουρήσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας.
» Τὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας,
» Ὅλην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὠδὴ, η'. Κάμινος ποτέ.

Σὲ τὸν ἐπὶ γῆς, ἰσάγγελον φανέντα, παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι, καὶ πάντων ἀνώτερον, Ἰωάννη Παμμακάριστε, χαρμονικῶς γεραίρομεν κράζοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον :~

Μίαν ἐν φυσὶ, Θεότητος οὐσίαν, ὁμοουσίαις ὑποστάσεσι, Προφῆτα μεμύησαι. τῇ φωνῇ γὰρ τοῦ Γεννήτορος, καὶ παρουσίᾳ Πνεύματος, ἔγνως τὸν βαπτισθέντα, Λόγον Θεοῦ τὸν ἀΐδιον :~

Ὄρθρος νοητὸς, τὸν Ἥλιον μηνύων, τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα, ἐκ στείρας προέδραμες, Ἰωάννη πανσεβάσμιε, καὶ τὸν Ἀμνὸν ἐκήρυξας, Κόσμου τὴν ἁμαρτίαν, φιλανθρωπίᾳ τὸν αἴροντα :~

Ὤφθεν ἡμᾶς, νυνὶ Μάκαρ ἐποπτεύων,

ταῖς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον, τῷ θείῳ κηρύγματι, ἑπομένους σου πανόλβιε, καὶ διδαχαῖς ἐμβαίνοντας, Πρόδρομε τοῖς ἐνθέοις, καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Δόξαν τοῦ Πατρός, συνέλαβες ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, καὶ Λόγον τὸν ἄναρχον, ἐν ἀρχῇ ὄντα νοούμενον, καὶ μόνον ἐκ σοῦ πρωτότοκον, Πάναγνε γενόμενον, ἀναλλοιώτως τῆς Κτίσεως.

Καταβασία.

Μυστήριον παράδοξον, ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος, πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις
„ ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι ὁ Ἰορδά-
„ νης, καὶ στέξαι σαρκί, βαπτιζόμενον τὸν
„ Κτίστην. ὃν εὐλογοῦσι Λαοί, καὶ ὑπερυ-
„ ψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
Ἐλευθέρα νῦν ἡ Κτίσις γνωρίζεται,
Υἱοὶ δὲ φωτός, οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
„ Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
„ Νῦν εὐλογείτω συντόμως τὸν αἴτιον,
„ Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν Ἐθνῶν πανκληρία.

Ὠδὴ, θ'. Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστῆρα.

Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ πρόδρομος φωνή, τὸν Λόγον δείκνυσι, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. καὶ παρόντα περιχαρῶς, βαπτίζειν ἐφεπίζεται, τὸν τὰς ψυχὰς καθαίροντα, τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος, μεσίτην σε σεπτόν, σαφῶς προβάλλεται, ὁ μὲν σφραγίζοντα, ὁ δὲ ἀρχόμενον, τὸν ἁπάντων τῶν Προφητῶν, τῷ Λόγῳ προτιμώμενον. τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, νῦν βεβηκότα Πανσέβασμιε.

Θ' Τοῖς Ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ἐπιδειξάμενος, Ἀγγελικαῖς χορείαις συνευφραίνεται. καὶ τῷ θρόνῳ παρεστηκώς, τῷ Δεσπότῃ ἀγάλλεται, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄφεσιν, καὶ σωτηρίαν ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ὁ πάντων Λυτρωτής, ἄνθρωπος γίνεται. καὶ σαρκικὴν καταδέχεται γέννησιν, φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὁ φύσει ὢν φιλάνθρωπος, παρθενικῆς ἐκ μήτρας σου, Θεογεννῆτορ Παμμακάριστε.

Καταβασία τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀ-
„ ξίαν. ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,
„ ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχου-
„ σα, τὴν πίστιν δέχου. καὶ γὰρ τὸν πόθον
„ οἶδας, τὸν ἔνθεον ἡμῶν. σὺ γὰρ Χριστιανῶν
εἶ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.
Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων,
Νύμφη Πάναγνε Μῆτερ εὐλογημένη.
„ Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
„ Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς Εὐεργέτιν.
„ Δῶρον φέροντες, ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικῶν ἀκουτίσθητε.

Προφήτην σε προέφησε, τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον, ἐν γεννητοῖς ὁ Δεσπότης, γυναικῶν μείζονα πάντων. ὃν γὰρ Προφῆται ἅπαντες, καὶ Νόμος προκατήγγειλαν, Χριστὸν σαρκὶ ἑώρακας. ὃν καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε. καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τό, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν Στ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν, γ'. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ Κόσμῳ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπιφανεὶς Θεός. τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν.

Πῶς σε Χριστέ, δοῦλοι τὸν Δεσπότην, ἀξίως τιμήσωμεν; ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου, φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη, καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται. βαπτίζεται Χριστὸς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος. ἐνίησι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι, καὶ ψυχῶν τοῦτο, καθάρσιον γίνεται. ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς Οὐρανοὺς τὸ νοούμενον. διὰ λουτροῦ σωτηρία, δι' ὕδατος τὸ Πνεῦμα, διὰ καταδύσεως, ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε, δόξα σοι.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ... Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια. καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ Κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ἦχος, πλ. β.

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας. σφραγίς τε πάντων, τῶν Προφητῶν ἐδείχθης. ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης. φωνῆς τε ἀκήκοας, Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἱότητα. καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. ἀλλ᾽ ὦ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. ἦχος, β'.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνέστρεφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς, ᾠδή, γ. ἐκ τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ μηνί, Η'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας, καὶ Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν, γ'. προσόμοια τοῦ Ὁσίου. ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν, προσβολαὶ Μακάριε. σὺ γὰρ ἔπαλξιν, ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος, στερέμνιον ἄσκησιν, διετήρησας σαυτόν, τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἀπαράτρωτον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως καὶ παρέστης, τῷ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, νικητικῶς στεφανούμενος.

Οὐχ ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν, οὐδὲ τόπων δυσχέρεια, παραλῦσαι Ὅσιε τὸ διάπυρον, τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας σου. κἀκεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθείς, οὗ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὐκ ἠμέλησας ὅλως, εἰ μὴ φθάσῃς, δι᾽ ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς Σιὼν τὴν οὐράνιον.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα, ἀποφαίνων τοῖς δάκρυσι, κατανύξει Ἔνδοξε γῆν κατέβρεχες. καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέματτες, Χριστοῦ ὑποπόδιον, ἐννοῶν τε καὶ αὐτόν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα. ὃν ἐπόθησας, καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου διανοίας, θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος.

Ἕτερα τῆς Ἁγίας.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν ἑῴαν πανόλβιε, ὡς ἀστὴρ φαεινότατος, ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα, τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων Ὁσία, καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου. διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν, τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα.

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὦ Δομνίκα πανεύφημε, αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρνησαμένη ἐπίκηρον δόξαν, καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν. διό σε εἰσῳκίσατο, εἰς φωτεινότατον θάλαμον, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάθη τοῦ Κυρίου σου, καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα, ἐν αὐτῷ ἀναδέδειξαι, τοῦ Λόγου ὡς ποίημα, λογικὸν Παρθένε, καὶ διὰ τοῦ λόγου, παιδαγωγοῦσα τῶν παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεγκλήματα. διὸ καὶ καθ᾽ ὁμοίωσιν, εὐθυποροῦσα ἀοίδιμε, ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ Θεοῦ ὤφθης ἄγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ περιβάλλων τὸν Οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια.

Gennaro,
G
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ Κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν. καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, Υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀπόστιχα, στίχ. ἦχος πλ. β'.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Τὸν φωτιστικόν, καὶ φωτίζοντα τοὺς ἀνθρώπους, φῶς αὐτολαμπές, σὺ ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας, φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου. ἐν ᾧ πᾶσα Κτίσις φωτισθεῖσα, Χριστὲ κράζει σοι· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ὡς διὰ σαρκός, χορεσθῆναι θείας δόξης, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις. καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, τήν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κάραν εὐφυῶς ὑμνολογοῦντες, αὐτῷ κράζωμεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Νᾶμα ζωτικόν, σὺ ποτίζεις Ἰησοῦ μου, ἐν τῷ Ποταμῷ, Ἰορδάνῃ εὐσπλαγχνίᾳ, ἡμᾶς τοὺς ἐκκαέντας, σοῦ τῷ δίψει φιλάνθρωπε. ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου, τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, Χριστὲ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος πλ. β'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, ἔλεγε· Χριστὲ ὁ Θεός, τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥύπον μὴ ἔχων Κύριε; εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; Πατρός; ἀλλὰ τοῦτον φορεῖς ἐν ἑαυτῷ. Υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς. Πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ Ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν. εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, σκιογραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος ὁ αὐτός.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστός, ὁ τὸν Κόσμον φωτίζων. ἐξ ὕψους ὁ Πατήρ, ἐμαρτύρησε λέγων· οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. οὗτός ἐστιν, ὁ φωτίζων τὴν Οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἀνοίξει τοῦ στόματος, δοῦναί μοι χάριν ἱκέτευσον, σοφίας Γεώργιε, τὴν ἀπαρχὴν Ἰησοῦν. ὅπως ᾄσω σου, τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν, ὁ ἄμουσος ᾄσμασι, θείοις γηθόμενος.

Ἐν γῇ πεπολίτευσαι, ὥσπερ ἀσώματος μέγιστε. συνήφθης ἐντεῦθεν δέ, τῶν Ἀσωμάτων χοροῖς, τῷ ποιήσαντι, ᾠδαῖς ἐν τρισαγίοις, μέλπων καὶ δεχόμενος, τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Οὗ Κόσμου ἠλόγησας, ὑπερκοσμίοις ἐννοίαις σου. ἀσκήσας ἐν Κόσμῳ δέ, ὅπου ἐτράφη Χριστός, ἐξεδήμησας, ἀκήρατον πρὸς Κόσμον, χοροῖς συναπτόμενος, τῶν πρωτοτόκων σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἀνοίξας τὸ στόμα μου, Ἁγνὴ προῄρημαι μέλψαι σε, σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν ἐνυπόστατον. ἀλλ' ὡς ἄναγνος, τὴν Πάναγνον ὡς θέμις, ὑμνῆσαι μὴ σθένων σε, αἰτῶ βοήθειαν.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ὢ ἐνθέῳ πόθῳ τὴν ψυχήν, ἔνδοξε τετρώσασα, τῶν σαρκικῶν θηράτρων ὑπεξέπτασο. διὸ ἱκέτευε, θηρευθέντα με, ταῖς παγίσι τοῦ ὄφεως, σοῖς ταῖς ἱκεσίαις, πάνσεμνε Δομνίκα ἀπολυτρῶσαι.

Ἠκολούθεις χαίρουσα Χριστῷ, τούτου ἀνιχνεύουσα, τὴν ἱερὰν νομοθεσίαν Πάνσεμνε. καὶ Παρθένων τάγμασι, συνηρίθμησαι, ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος. ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει συνελθόντες ἀξιάγαστε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ν Τραγμὸν κακίας οὐδαμῶς, Εὔδοξε μυστάζουσα, ἐπαγρυπνοῖς, τῇ φωταυγέσι πράξεσι, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, ἐξεδήμησας, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι, περιχεομένη, καὶ φωταγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Κ Αὶ πρὸ τόκου ἄφθορος Ἁγνή, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, Μήτηρ Θεοῦ, ὑπερφυῶς διέμεινας. ὅθεν σε ποθήσασα, θείῳ Πνεύματι, ἡ Δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη, τῷ Παμβασιλεῖ Υἱῷ σου Ἄχραντε.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Λ Ουόμενος δάκρυσιν οἰκείοις, ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικῆς, ἐκάθηρας καὶ ῥεύμασιν, ὡς ποταμίοις τούτοις δέ, τὴν τῶν δαιμόνων σύῤῥοιαν, ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Ο Σίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως, τὸν βίον διέπρεψας σοφέ, πρὸς δὲ καὶ πόνοις χαίρων ῥοος, ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον, διαγωγὴν κεκλήρωσαι, Θεομακάριστε Γεώργιε.

Π Λεὺς θείῳ ἔρωτι Παμμάκαρ, τῶν τόπων κατ᾽ ἄκρας τῆς Σιὼν πρὸς τούτους ἀπεδήμησας, κἀκεῖ διαμεμένηκας, ἕως θανάτου πάνσοφε, πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου.

Θεοτοκίον.

Ψ Ὂν σὸν ὑμνολόγον ἐσπαικότα, ἀσύγγνωστα Κόρη πρὸς ὁδόν, τῆς μετανοίας ἴθυνον, τὸν Λόγον ἡ κυήσασα, τοῦ Κόσμου τὸν καθαίροντα, τὰς ἁμαρτίας Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Π Λωτῆρας θαλαττεύοντας, διεσώσω ἔλαιον, μετ᾽ εὐλογίας πέμπουσα, τῇ Θαλάσσῃ καὶ μεταβάλλουσα, εἰς γαλήνην Δομνίκα τὸν κλυδώνιον.

Π Ὕλοις λαμπομένη σε, φρυκτωρίαις Ἄγγελος, φωτοειδὴς ἐμήνυσεν, Ἱεράρχῃ ἐπιδημήσασαν, Βασιλίδα πρὸς Πόλιν θείῳ νεύματι.

Ι Στίφῳ ὠπλισμένη, τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας, τῆς ἀπαθείας Εὔδοξε, τοὺς λιμένας, λιμὴν τε γέγονας, τοῖς εἰς βάθη κακίας ὀλισθήσασι.

Θεοτοκίον.

Λ Υτρῶσαί με Πανάχραντε, τὸ ἀσθενές μου Δέσποινα, δύναμιν τὴν τοῦ Ὑψίστου τέξασα, τὴν τὸ εἶναι πᾶσι παρέχουσαν, καὶ Δομνίκας τὴν μνήμην μεγαλύνασαν.

Ὁ Εἱρμός.

Ε Ξηνθήσεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τ Ἢν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι, καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν, πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας, Δομνίκα Νυμφίον τὸν σόν. ἄφθαρτον διὰ τοῦτο, ἐκομίσω τὸ στέφος, καὶ Ἀγγέλων χορείαις, ἠριθμήθης Ὁσία, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Ὅμοιον.

Τ Ἀ ῥεῖθρα ἡγίασας, τὰ Ἰορδάνεια. τὸ κράτος συνέθλιψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διό σε ἱκετεύομεν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τ Αῖς μνηστείαις ὡς αἰτίαις, φιλοτίμως φερόμενος, τὴν ψυχήν σου Μάκαρ, νῦν εὐφραινομένην παρέστησας, τῷ Ποιητῇ τῶν ἁπάντων συγκαλέσαντι, πρὸς τὴν ἄνω σε, θείαν νυμφῶνα ἀγαλλόμενον.

Ο Υ̓ρανός τις ἀνεφάνης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι, κατηγλαϊσμένος, φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον, τὴν σὴν ψυχὴν ὡς Σελήνην, καταυγάζοντα, καὶ δεικνύοντα, τῆς παρ᾽ αὐτῷ δόξης μέτοχον.

Ο Δεσπότης Οὐρανόθεν, δι᾽ ἡμᾶς κατερχόμενος, τὴν Σιὼν εὑρίσκει, θεῖον ἀληθῶς ἀναστήριον. ἣν ἐνσκηνώσας σὺ πόθῳ, ὥσπερ κλίμακι, πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες, Σιὼν ταύτῃ χρώμενος.

Θεοτοκίον.

Ο Καθήμενος ἐν κόλποις, ἀϊδίως τοῦ φύσαντος, σαῖς ὠλέναις ὤφθη, νῦν ἀπεριγράπτως καθήμενος, τὴν τεκοῦσαν σε δείξας μετὰ γέννησιν, Ἀειπάρθενον, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Π Ἠστράψας, φωτισμὲν ἰαμάτων διώκουσα, παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας. πάντας δὲ ἐφώτισας, τοὺς εὐσεβῶς σοι Δομνίκα προσπελάζοντας.

Ν Υμφίος σε, Βασιλεὺς ἐπουράνιος Εὔδοξε, δοξάζει ἐνώπιον, τῶν Ἐθνῶν γὰρ Βασιλευόντος,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τος, καταπληττομένου, τὸν ἀκηλίδωτον βίον, καὶ τὰ θαύματα.

Ὑπήκοος, τῶν ἀγώνων σου ὑπάρχων ὁ Κύριος, σαφῶς προσημαίνει σοι, τόπον ἐν ᾧ φροντιστήριον ἤγειρας· τὰ Πνεύματα, τῆς πονηρίας Δομνίκα ἀπελάσασα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας Ἀδὰμ ἐξεδύσατο, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, καὶ τὴν στολὴν ἠμφιάσατο, μόνος ἣν ἐξύφανεν, ἐν τῇ γαστρί σου ὁ Λόγος σωματούμενος.

Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστησαν Ἄγγελοι, καὶ πᾶς Ὁσίων σύλλογος, ὄντως τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὁρῶντες, καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν. ὥσπερ σὺ γὰρ ἄψυχος πονῶν, λίθος διετέλεσας, ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Εἰς πᾶσαν ἐξέλαμψεν, ἰδοὺ ψυχὴν ὁ μέγιστος, πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας, καὶ σκοτομήνης ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, ὥσπερ καθαρώτατος καὶ μόνος, Ἥλιος κινούμενος, τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξενώσαι, τῆς σῆς σοφὲ Γεώργιε, ὑπὲρ τοὺς προσήκοντας τῷ βίῳ, Χριστὸν φιλήσας, τὸν ξενωθέντα βροτοῖς. ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῷ, ἄξιος τ᾽ ἄνωθεν, ἀξιούμενος χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ὡραίωσας Ἄχραντε, σὺ τῶν βροτῶν τὸ φύραμα. σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα, τοῦ οὐρανίου κύτους, τεκοῦσα Θεὸν, Λόγον ὡσεὶ δέῤῥιν Οὐρανοὺς, Κόρη τὸν ἐκτείναντα, καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Ἄλλος. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ἐκπονήσασα, καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν ἀγώνων τεμοῦσα, τὴν ψυχικὴν, αὔλακα πολύχουν, ἐδρέψω τὸν καρπὸν, θείαις ἀποθήκαις, Ἁγνὴ συντηρούμενον.

Ἐπιφωτίζουσα, τὸν καθαρόν σου λογισμὸν ἔλαμψας, τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος δυνάμει, τὰ πόῤῥω ὡς ἐγγὺς, καὶ τῶν ἐσομένων, προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

Ῥώμῃ τοῦ Πνεύματος, ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι, θεουργικῷ, τῆς διακονίας, ποιμαίνειν ἱερὰς, ψυχὰς ἐγκελεύων, Δομνίκα θεόσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον Κύριον, Κυριοτόκε τὸν πάντας τε-

τοκας. ὃν ἐκ ψυχῆς, Δομνίκα ποθοῦσα, παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει, Παρθένε ὑμνοῦσά σε.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησας, πρὸς Θεὸν ἀενάοις σὺν δάκρυσι, καὶ τοῦ βίου, ὡς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε, πρὸς τὰς ἀκυμάντους, καὶ ἀειῤῥύτους πηγὰς τῆς θεώσεως.

Ἐῤῥάγωμον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησε, τεῖχος Μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον, τὰς ἀκροβολίσεις. ὡς στεῤῥὸς γὰρ νικᾷς τὸν πειράζοντα.

Ὡς πρόβατον, Χοζεβᾶ τῷ σεμνείῳ προσέδραμες. τῇ δὲ πράξει, βακτηρίᾳ καθάπερ χρησάμενος, πρὸς Ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ προσοικούμενα πρόβατα.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν, ὡς βροτὸς ἐν νηδύϊ σου Κύριος, τὸν βροτόν με, τῶν ἀφθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος. παρορῶν μου πράξεις, τὰς ἀθέσμους Ἁγνὴ καὶ τὰ πταίσματα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἱερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας, θείου Ζαχαρίου Προφήτου θεόφρονος. μεθ᾽ οὗ Ναὸν εἰς ἅγιον, συγχορεύεις Δομνίκα Θεόσοφε.

Ῥεῖθρον ὤφθης ἰάσεων ἄφθονον, πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα, ἁγιασμὸν σωτήριον, Κυριώνυμε Κόρη Θεόνυμφε.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ὡς ἔντιμον, ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν, σὲ ὁ Νυμφίος Κύριος, ἑαυτῷ συνεισάγει ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Δι᾽ ἐμὲ κατ᾽ ἐμὲ ἐχρημάτισε, βρέφος ὁ παντέλειος ἀνακαινίζων με, παλαιωθέντα πάθεσι, διὰ σοῦ Παναγία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, η'. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Δομνίκας.

Λιποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρων Δομνίκα,
Εἰς Οὐρανοὺς ἀνῆλθεν ὥσπερ ἠγάπα.
Δομνίκαν ὀγδοάτῃ πότμου λάβε νὺξ ὀφρεινή.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αὕτη ἦν, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως. παρέτεινε δὲ ἕως Λέοντος καὶ Ζήνωνος. Ὑπῆρχε δὲ ἐκ Πόλεως Καρθαγένης τῆς πρὸς Καρχηδόνα, κατά τινα δὲ οἰκονομίαν μεθ' ἑτέρων τεσσάρων παρθένων, ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεγένετο. Νεκτάριος δὲ ὁ τηνικαῦτα Ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἀποκαλύψεως θείας αὐτὰς ἐδέξατο, καὶ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος κατηξίωσεν. Ὑπελθοῦσα δὲ τὸν μονήρη βίον ἡ Ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασαμένη, καὶ εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιωθεῖσα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰουλιανοῦ, καὶ Βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στ. Ἰουλιανῷ πολλὰ καὶ Βασιλίσσῃ,
Ἔπαθλα κεῖνται, κειμένοις ἐκ τοῦ ξίφους.
Τέμνει κεφαλὴν τὸ ξίφος τὴν Κελσίου,
Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇδε τὴν Ἀντωνίου.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Ἀντινόου πόλει τῆς Αἰγύπτου. Ὃς τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα Βασίλισσαν ὀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἁγνείᾳ διαμένειν. ἣν ἐν Μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε, καὶ ἡγεῖτο ἀνδρῶν, ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα. Καταχεθεὶς δέ, καὶ τὸν Χριστὸν μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, εἰς θυμὸν καὶ ὀργὴν τὸν Ἡγεμόνα κινεῖ. ὃς παραυτίκα τὸ Μοναστήριον πυρπολεῖ. ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρήσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες Ἐπίσκοποι καὶ Ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ κληρικοὶ τῆς χώρας. καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ Μαρτυρία. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰουλιανὸς ἁπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους, τύπτεται. καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειλιθεὶς, συντρίβεται τὰ ὀστᾶ. ὅτε καὶ εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεὶς τὸν ὀφθαλμόν, πιστεύσας, καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ Μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. καὶ Κέλσιος ὁ τοῦ Ἡγεμόνος παῖς, μετ' εἴκοσι στρατιωτῶν ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου. Διὰ τοῦτο κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται. εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις ῥίπτονται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ Ἄρχοντος ἤδη πιστεύσασι, καὶ τῷ Πρεσβυτέρῳ Ἀντωνίῳ, καὶ τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Ἀναστασίῳ. Ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι Χριστοῦ, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ Μητρὶ Κελσίου. Παραστάντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα συνετρίβησαν, καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν. Ἀχθέντες δὲ οἱ Ἅγιοι, φακέλοις παπύρων διαβρόχων ἐλαίῳ τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες ἀνήφθησαν. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν Ἁγίου Ἰουλιανοῦ καὶ τοῦ παιδὸς Κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσυραν. τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀντωνίου, ὀγκίνοις ἐξώρυξαν, τὴν δὲ Μητέρα Κελσίου ἀπηώρησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα θηρίοις τοὺς Ἁγίους παρέδωκαν. ἀφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπήμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Καρτερίου.

Στ. Παλαίει Καρτέριος πρὸς πῦρ καὶ δόρυ,
Τὸ καρτερόν σου πρὸς πάλας δεικνὺς δύο.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρβανοῦ Ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος τῶν Χριστιανῶν. Οἶκον δὲ εὐκτήριον δειμάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν Χριστιανῶν συναγαγών, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἰδέναι ἕτερον. Διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ Ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν. ὁ δὲ Κύριος ἐπιφαίνεται αὐτῷ, καὶ φησίν. ἄπελθε Καρτέριε, καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσί σε, ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ. δεῖ γάρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου, καὶ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται. Ὁ δὲ Ἅγιος χαρᾶς πλησθεὶς, καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀναπέμψας, ἑαυτὸν κα-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

τεμήνυσε. καὶ πρῶτον μὲν, τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται. ἔπειτα παραστὰς τῷ Ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ Σάραπι. Ὁ δὲ δι᾽ εὐχῆς τοῦτον καταβαλὼν, ὑπὸ ἑκκαίδεκα στρατιωτῶν βάκλοις τύπτεται, ἑτέρων τεσσάρων δημίων ἐπικαμνόντων αὐτῷ. Εἶτα κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, καὶ ξυρῷ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν καταξαίνεται τὸ σῶμα. αὐτὸς δὲ δι᾽ ἐπιφανείας Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀπεκατέστη. Ἀλλὰ καὶ πάλιν κελεύσει τοῦ Ἡγεμόνος κατενεχθεὶς, ῥυπᾶται σιδήρῳ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ ὕνιν πεπυρωμένην δέχεται κατὰ τοῦ στήθους. Μετὰ τοῦτο κελεύεται καθεσθῆναι ἐν τηγάνῳ σιδηρῷ λίαν ἐκπυρωθέντι, καὶ σούβλαις πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διαφυπηθῆναι, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥιφῆναι. Ὀψίας δὲ γενομένης, φανεὶς πάλιν ὁ Σωτὴρ, ἀπαλλάττει αὐτὸν τῶν δεσμῶν, καὶ ἀνακτᾶται. καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς ἔξωθεν ἀγαγὼν, ἵστησι. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν θεασαμένων αὐτὸν ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβαπτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο. Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτᾶται λίθοις μεγίστοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν γαστέρα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμπᾶσι κατακαίεται, ἐπιῤῥαινόμενος τέαφον, καὶ πίσσαν, κατὰ τὰς πληγὰς διερχομένας. Καὶ αὖθις μόλυβδον κοχλάζοντα, κατὰ τοῦ στόματος δέχεται. καὶ κασσίδα σφοδρῶς πυρωθεῖσαν τῇ κεφαλῇ ἐπιδέχεται. τὸ δὲ τελευταῖον πυρὶ ἐμβάλλεται, ὕμνους εὐχαριστίας τῷ Θεῷ ἀναπέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέμεινεν. Ἰουδαῖος δέ τις τῶν παρεστώτων λίαν μανεὶς, καὶ δόρυ ἀνασπασάμενος, καὶ κατὰ τῆς τοῦ Ἁγίου πλευρᾶς διελάσας, τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκατο. Καὶ πρῶτον μὲν, ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ, ὥστε καὶ αὐτὴν σβεσθῆναι τὴν κάμινον, ὕστερον δὲ αἵματος ἐξελθόντος, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κύρου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ Μονῇ τῆς Χώρας, ... τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ... Κυριακῆς.

η. Ὁ σὴν μελίζων σάρκα Χριστέ μου Κῦρος.
Σαρκὸς διαστὰς, σοὶ παρίσταται δρόμῳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀττικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

η. Ὅλην ὑπερβὰς τὴν ὕλην τῆς σαρκὸς,
Ἥκεις ὅλος νοῦς Ἀττικὲ πρὸς τοὺς Νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Προφήτης Σαμέας ὁ Ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

η. Ἐν γῇ τὸ μέλλον οὐκ ἔτι λέγει Σαμέας.
Ἄνω γὰρ οὗτος ὁ προφητικὸς τρίπους·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀγάθων, καὶ Θεόκτιστος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

η. Ὡς ἠγαθύνθη Ἀγάθων τὴν καρδίαν,
Ἐρημικοῦ σοῦ καὶ μόνου μνησθεὶς τέλους·
Ἐν γῇ χλοαυγεῖ τῆς Ἐδὲμ Θεόκτιστος,
Μοῖραν δίδωσι ἀκτῖσι τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Θεοφίλου Διακόνου, καὶ Ἑλλαδίου Λαϊκοῦ.

Οὗτοι ὑπῆρχον Λίβυες. διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συλληφθέντες, ἤχθησαν τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ ἐπιμείναντες τῇ πίστει, ξέονται σφοδρῶς. Εἶτα δεθέντες χεῖρας καὶ πόδας, πυρὶ καὶ σιδήρῳ κατὰ τῶν μεταφρένων κατακαίονται, καὶ ὀστράκοις ὀξέσι κατακεντοῦνται. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἀπέδωκαν τὰς ψυχὰς τῷ Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Οὐκ ἐνέδωκας τοῖς πόνοις πιεζόμενος, τοῖς τῆς ἀσκήσεως, σαρκικοῖς λογισμοῖς. τὸν νοῦν γὰρ ἀρέμβαστον, πρὸς τὸν δυνάμενον, σώζειν Κύριον, σὺ κεκτημένος ἅπασαν, προσβολὴν ἀπετινάξω.

Χ

Ἀμαυρίαις ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, πάντα ἐνέκρωσας, μέλη τὰ ἐπὶ γῆς. καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον, καὶ ἄπονον βιοτὴν, ζῇς Μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ.

Ψ

Οὐσίας ὄντως τὸ τάφον ἐπεθύμησας, ἄκρως θεα-

θεάσασθαι, καὶ προσκυνῆσαι σοφέ. κἀν τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὅσιον, δι᾽ ἀσκήσεως συννεκρωθῆναι Ὅσιε, τῷ δι᾽ οἶκτον νεκρωθέντι.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε, γνόντες κυήσασαν. ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ, ἐκ σοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, Λόγον γινώσκοντες, Κόρη κράζουσιν. ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ Νοῦς σου ταῖς μνήσεσι ταῖς πρὸς τὸ θεῖον, θέμενος πάντοτε, φωτοειδὴς γεγένηται. ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς τῆς σαρκὸς, μέλπουσα θεόσοφε. ὁ ὢν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι ἀποκαλύπτει, Θεὸς ὑπερούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος. ὁρᾷς γὰρ φοιτήσαντα Ἅγιον Ἄγγελον, καὶ καθαγιάσαντα Σεμνὴ, τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναὸς θεῖος Πνεύματος γεγενημένος, ναὸν πρὸς τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀκήκοας, φωνῆς διδασκούσης σε θεῖα Μυστήρια, καὶ τὴν ἐκ τοῦ σώματος, Σεμνὴ ἀποδημίαν τοῦ βασιλεύοντος.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις καὶ σωτηρία, ὑπάρχει ὁ Κύριος, ὁ σὲ Μητέρα πάναγνον, καὶ νύμφην ἀνύμφευτον προεκλεξάμενος. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου, ἀεὶ μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν Ἄχραντε.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὕπνον γλυκασμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, οὐδ᾽ ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου Πάτερ ἔδωκας. ἕως ἐπιτήδειον καὶ ὡραῖον Ὅσιε, σαυτὸν εἰργάσω σκήνωμα, τοῦ Παντοκράτορος. ὃν ἅπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὕρηκας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων, Παμμάκαρ τῶν ἀμειβήτων τὸν Παράδεισον ὅνπερ προητοίμασε, τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν, ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος, κοινὸν βασίλειον, κραυγάζουσιν ἀπαύστως ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὗρεν ἡ μονὴ τοῦ Χοζεβᾶ σε, κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, ἅπαν μετερχόμενον, ἐναρέτων πράξεων, εἶδος Ὁσίων καύχημα, σοφὲ Γεώργιε. διὸ βεβιωκότα ἐν-

Gennaro.

θέως, μετὰ σοῦ σκιρτῶσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη ἁπλοῦς τῇ θείᾳ φύσει, ἐκ σοῦ Θεοκυῆτορ ὄντως σύνθετος, ἔλεος δι᾽ ἄφατον, τῇ αὐτοῦ Θεότητι, σάρκα τὴν ἐξ αἱμάτων σου ὑποστησάμενος. διό σε Θεοτόκον εἰδότες, ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Κεκοσμημένη ἀρεταῖς, καὶ θαυμάτων κροσσωτοῖς πεποικιλμένη, πρὸς ὡραῖον νυμφῶνα, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, Δομνίκα ἀνέδραμες ψάλλουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀκολουθήσασα Χριστῷ, ὡς Ποιμένι καθαρῷ Ἀμνὰς τιμία, πρὸς οὐράνιον μάνδραν, τῶν ἐπισήμων ἐν ᾧ, προβάτων συναυλία πέφυκεν, ἐν ἀγαλλιάσει, ἐσκήνωσας Ἁγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῇ, τὴν ἀπόθεσιν, τοῦ σοῦ μαθοῦσα σκήνους, χαριστήριον αἶνον, καθαρωτάτῃ ψυχῇ, τῷ πάντων αἰτίῳ προσεφέρετο. ὃ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, σεμνὴ παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ Ὑπερούσιος Θεὸς, οὐσιοῦται δι᾽ ἡμᾶς ἐκ τῶν σῶν σπλάγχνων, τὴν φθαρεῖσαν
„ οὐσίαν, ἀνακαινίσαι ζητῶν, δι᾽ οἶκτον Παρ-
„ θένε καὶ ἔλεον. ὁ δεδοξασμένος, εἰς πάντας
„ τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἅπασαν τρυφὴν, τοῦ βίου κατέπτυσας Πάτερ θεσπέσιε, διὰ τὴν οὐράνιον, τρυφὴν καὶ δόξαν. σκληραγωγίᾳ γὰρ, σὺ τῶν παθῶν ἐσπούδασας σβέσαι τὴν κάμινον, τοῖς πολλοῖς σου, δάκρυσι Γεώργιε, Μοναζόντων σεμνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Νῦν ὡς ἀληθῶς, Θεοῦ κατενώπιον, ἵστασαι πάνσοφε. ᾧ περ δι᾽ ἀσκήσεως, συνενωθῆναι πρότερον ἔσπευσας. καὶ τῶν αὐτοῦ ἐμφάσεων, κατατρυφᾷς εὐφραινόμενος,

G 4 θείως

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὅθεν πᾶσι, δίδου τοῖς τιμῶσί σε, φωτισμὸν καὶ τῶν θείων τὴν μέθεξιν.

Ἤρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον Ἔνδοξε, σκότους βορείου ῥυσθεὶς, καὶ τῷ παντοκράτορι, καὶ τρισηλίῳ φωτὶ παρίστασαι, μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῇ ἐκεῖθεν τρυφῆς, πεμπομένη, ἐλλάμψαι Μακαρία, καὶ ἡμᾶς φρυκτωρεῖς, τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὅλον με Θεὸς, θεῶσαι βουλόμενος, ὅλος ἑνοῦταί σοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι μυστήριον. τίκτεις Παρθένος ἄφθορος, καὶ σὰρξ ὁρᾶται Θεός. ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν, Μαριὰμ ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

Ἄλλος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἱερώταται χορεῖαι, τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς, τοῖς καθαρῶσιν ἐφάνησαν, ἱεραῖς μελῳδίαις, εἰς τόπον ὁδηγοῦσαί σε σκηνῆς, θαυμαστῆς ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἔνδοξε.

Ὡς τῆς ἀμπέλου σὺ θεῖον, εὐφορώτατον κλῆμα, φανεῖσα κατανύξεως ἡμῖν, θείους ἐξήνθησας βότρυας, ἀναβλύζοντας οἶνον, ἰάσεων Δομνίκα καὶ ψυχῶν, καὶ καρδίας τῶν πίστει, τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματικῶν παθημάτων, ψυχικῶν τε κηλίδων, καὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς, ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ, προσφεύγοντας Δομνίκα καὶ τὴν σὴν, Ἑορτὴν ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον.

Ἡλιακὴν ὡς ἀκτῖνα, καταυγάζουσαν πάντας, ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περικαλλῆ, καὶ ὡς Τρυγόνα φιλόσεμνον, ὡς Ἐλαίαν ὡς Κέδρον, ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν Περιστεράν, εὐφημοῦμέν σε πάντες, Δομνίκα κυριώνυμε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ. μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με. δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, καὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει
» φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
» νομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τῶν γηΐνων καὶ φθαρτῶν, καταφρονήσασα σεμνὴ, τῷ διαπύρῳ πρὸς Χριστὸν, ζήλῳ σου τῶν ἐν Οὐρανοῖς, ἀφθάρτων ἐπεθύμησας. Χριστὸς ὅθεν σε στέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα, τὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Μέγα καὶ φοβερὸν, μυστήριον τελεῖται. Δεσπότης γὰρ τῶν ὅλων, βροτῶν εἰς ῥῦψιν πάντων, χειρὶ δούλου βαπτίζεται.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Ἄνωθεν ὁ Πατὴρ, ἐβόα οὗτός ἐστιν, Υἱὸς ἀγαπητός μου, ὁ ῥείθροις Ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτιζόμενος.

Στίχ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες.

Τάξεις Ἀγγελικαὶ, ἰδοῦσαι τὸν Δεσπότην, ὁμοιωθέντα δούλοις, σὺν ῥείθροις βαπτισθέντα, ἰδοῦσαι ἐξεπλήττοντο.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ δεῦτε, συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, φαιδρῶς συνεορτάζοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Θ'. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμ. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. β'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰωάννῃ παρέστης, ἐν Ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος. καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν Κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ Ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, περιεβάλου ὡς ἄνθρωπος. ἀλλ' ἐμαρτυρήθης ἐξ ὕψους, τῇ καταβάσει τοῦ Πνεύματος, καὶ ἡ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, Υἱόν σε ἐμαρτύρησεν. ἀλλ' ἐμφάνηθι καὶ παράσχου, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κύριε, σὺ ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφὴν δούλου ἀνέλαβες, καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς Κτίστης ἀνεκαίνισας. βαπτισθεὶς γὰρ ἐδωρήσω, ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἕτερα γ', προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Λαβητικῶς ὡς ἐκ λάκκου, ταλαιπωρίας Χριστὸς, καὶ ἐκ πηλοῦ ἰλύος, τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε Μάρτυς, ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου, τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή. οὐ κηδεστοῦ ἀξία, οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων, σοῦ τὸ στεῤῥὸν, τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν, ἀπὸ τῆς πίστεως ὄντως τῆς εἰς Χριστὸν, παμμακάριστε Πολύευκτε.

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος Μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης. ὅθεν μετὰ ταῦτα, Μάρτυς πιστὸς, ἠξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθεὶς, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἀσεβῶς.

Δόξα, ἦχος α'. Βυζαντίου.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ. Χαίροις παναοίδιμε. ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ, τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. Χαίροις στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος. Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀξιοσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. ἦχος β'.

Ἤνεφον ὁ Οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν Κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ. καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ Δεσπότης τῶν ἁπάντων, καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. αὐτῷ βοήσωμεν. ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα, γ'. προσόμοια. ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, τῷ Προδρόμῳ, ὑποκλίνας κεφαλὴν, τὸν Κόσμον ἁγιάσας, δουλείας ἐλυτρώσω, τῷ βαπτισμῷ σου ἀναμάρτητε.

Στ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ Πατὴρ, ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐμαρτύρησε Χριστέ. δι' οὗ τὸ τῆς Τριάδος, μυστήριον ἐγνώσθη, ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου.

Στ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ὑπέστας τὰ ῥεῖθρα Σωτὴρ, τοῦ Ἰορδάνου ἅπαντα, καὶ τὴν φύσιν, τῶν ὑδάτων ὡς Θεός. διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ τὴν ἐπιφάνειαν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε. ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, οὐκ αὐτὸς τούτων, πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ, οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. ὢ τοῦ θαύματος. δίχα πυρὸς ἀναχωνεύει, καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους Χριστὸς, ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀπολωλὸς ἐξεζήτησας, διὰ σπλάγχνα ἐλέους φιλάνθρωπε. ὅθεν παραγέγονας, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, γνωρίσαι τὸ μυστήριον, τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν πιστῶς. ἦλθες ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν ἦχος [illegible]

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν ῥείθροις μυστικῶς, Ἰορδάνου χορεύουσι

πῶ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

πᾶσαν τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος. πᾶσα Κτίσις σκιρτάτω, ὅτι βαπτίζεται Χριστὸς ὁ Κύριος. ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν δίδωμι Μάρτυς εὐκταίαν χάριν.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Τῷ.

Ἡ κεκομμένη.

Τῆς πολυάθλου, τρυφῆς ἐμφορούμενος, καὶ μακαρίας αἴγλης, Ἔνδοξε πληρούμενος, καὶ τῆς Εὐαγγελικῆς χορείας ἀξιούμενος, τοὺς τὴν σὴν εὐφημοῦντας Ἑορτὴν, Πολύευκτε περίσωζε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἡ φωτοφόρος, καὶ εὔσημος μνήμη σου, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, πλήρης ἀνατέταλκε, φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε, γενναῖε Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, Πολύευκτε πανόλβιε, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νενευρωμένος, ἰσχύϊ τοῦ Πνεύματος, καὶ θείαν δυναστείαν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, ἐχώρησας στεῤῥῶς, πρὸς πάλην τοῦ ἀλάστορος. καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελὼν, προθύμως ἀνεκραύγαζες. τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον, τὸν πρότερον ἄσαρκον, Παρθένε Θεοτόκε, τέτοκας Πανάχραντε, καὶ Πάναγνος σαφῶς, Παρθένος διαμείνασα, τὸν πλούτῳ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς, πτωχεύσαντα καὶ σώσαντα, τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἠμείψας τὸ φρόνημα, πρὸς τὴν εὐσέβειαν ἄνωθεν, ἀξιωθεὶς θείας ὀπτασίας, τοῦ Σωτῆρος Πολύευκτε.

Νίκης ἐφιέμενος, πάντων κατέπτυσας Ἔνδοξε, τῶν ἐπὶ γῆς, καὶ τῆς οὐρανίου κληρουχίας ἠξίωσαι.

Δόξης ὀρεγόμενος, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν ὥρμησας, καρτερικῶς, καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Ἰθυνόν μοι Δέσποινα, τὰ διαβήματα ἵνα σου, πρὸς τὸν Υἱὸν, δι' ἐπαινουμένης πολιτείας πορεύσωμαι.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς καλὸς Στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, ἐν τῇ χάριτι τούτου ἐνδυναμούμενος, ὅλον μετέθηκας σαυτὸν, ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ, διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, Συστρατιώτου σου σοφέ. διὸ νομίμως ἀθλήσας, ἀξίως ἐστεφανώθης, ὑπὸ Κυρίου Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον περιβαλλόμενος, ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀναβαλλόμενος, ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Ἀδὰμ, φύσιν ἀνέπλασας, συντριβεῖσαν πονηρᾷ, παρακοῇ Λόγε Θεοῦ. διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου πάντες, δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Δι' εὐσεβοῦς, ὁμολογίας παρέστης, τῷ Δεσπότῃ, σαυτὸν προσενηνοχὼς, τὴν δι' αὐτὸν, Ἔνδοξε σφαγὴν, πόθῳ δεδεγμένος. καὶ μώμου παντὸς ἐλεύθερος, γενόμενος ἐντεῦθεν, τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὁ γλυκασμὸς, τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοι. ἐπτερώθης, θείας ἀγαπήσεως, τῷ καθαρῷ καὶ εἰλικρινεῖ, πόθῳ τετρωμένος, καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος, τῆς ἄνω Βασιλείας, μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ. τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὑπερφυεῖ, ὁμοφροσύνῃ συνδούμενος, τῷ Νεάρχῳ, τούτου τε τοῖς ῥήμασιν, ἐνηχηθεὶς, πρὸς τὴν εὐσεβῆ, πίστιν τῆς Τριάδος, Θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, τῆς ὄντως πολυεύκτου καὶ τῆς πεποθημένης, ἠξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικοῖς, συνηριθμήθης στρατεύμασι. βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον, μεσοσφαγὴς, ταύτης ἐπιβάς. ἔτι τῶν αἱμάτων, σταζόντων ἤρθης δὲ πάνσοφε, χαρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ μεγάλης εὐκλείας τευξόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὅμοιον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁμοιωθεὶς, τοῖς ἐπὶ γῆς ὁ Οὐράνιος, οὐρανίους, τούτους ἀπειργάσατο· καὶ πεπονθὼς, φύσει παθητῇ, θείας ἀπαθείας, τὴν μέθεξιν ἐδωρήσατο. Τὴν τοῦτον οὖν τεκοῦσαν, ἀπειρόγαμον Κόρην, Θεοτόκον εἰδότες δοξάζομεν.

Ὠδὴ έ. Ἱματί με ἀπώσω.

Ἵνα τοῦ ἀϊδίου, τύχῃς ἀπολαύσεως μακαριώτατε, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ τῆς φύσεως τὴν οἰκειότητα, καὶ τρυφὴν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ζωὴν αὐτὴν παρεῖδες, καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὄψεως θεῖα μυστήρια, σταθηρᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ τροπαιοφόρος, ἀναδειχθεὶς τῶν ἀκηράτων, ἠξιώθης στεφάνων Πολύευκτε.

Ἀθεώτατον σέβας, φύσει μισοπόνηρον ἔχων τὸ φρόνημα, δυσσεβῶς ἀπώσω, καὶ θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας, δυσσεβείας ζήλῳ, πυρποληθεὶς καὶ προθυμίας, θεοπνεύστου πλησθεὶς Πανοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἤσει τῶν χειλέων, Πανάμωμε ἑπόμενοι σὲ μακαρίζομεν. μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως, μεγαλεῖα ποιήσας ὁ Κύριος, ἐμεγάλυνέ σε, καὶ ἀληθῆ Θεοῦ Μητέρα, γεννηθεὶς ἐκ γαστρός σου ἀνέδειξεν.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Τάξεως Ἀγγελικῆς, ἠξιώθης ἐξαίρετε Μάρτυς, Ἀγγελικὸν τὸν ζῆλον, προφανῶς ἐνδειξάμενος. σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς, Μάκαρ ἱκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὕπνωσας ἀγαπητοῖς, Ἀθλητὰ τὸν ὀφειλόμενον ὕπνον, ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν, διὰ ξίφους πολύαθλε. καὶ τὰ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, μετὰ Μαρτύρων αὐλιζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνὸς, παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει, τοῦ Σταυροῦ ὁμιλήσαντος. καὶ νῦν Μάκαρ σὺν αὐτῷ, ὡς ἐπηγγείλατο βασιλεύεις, εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα τὸ συμπαθὲς, ὡς τεκοῦσα τὸν φιλάνθρωπον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας καὶ δεινῆς περιστάσεως. σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοὶ, Πάναγνε Δέσποινα προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίας συνωθεῖ ἀπογνώσεως. ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Δεσπότης κλίνας νῦν ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν συνέτριψε, τὰς τῶν δρακόντων κεφαλάς. τοῦ Ἀθλοφόρου ἡ κάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ᾔσχυνεν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν Ἰορδάνῃ Ποταμῷ, ὁ Κτίστης τῶν ἁπάντων, τὴν κάραν ὑποκλίνας, τὸ βάπτισμα λαμβάνει. καὶ τῶν δρακόντων κεφαλὰς ἀοράτως συνθλάσας, ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τοῦ μεγαλόφρονος, τοῦ πρὶν ἐν Παραδείσῳ ὑποσυρίσαντος τὸν Ἀδὰμ, ἐν βρώσει τῇ τοῦ ξύλου, καὶ θανάτῳ ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. Διὸ ὁ Ἀθλητὴς νῦν Πολύευκτος, κολακείαις γυναικὸς μὴ ὑποκύψας, ἤθλησε στεῤῥῶς, προτείνας τὴν κάραν. Ἥπερ ἀποτμηθεῖσα, τὸν δόλιον ᾔσχυνε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, Θ'. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ὁ Πολύευκτος, οὐ πάθος τομὴν Λόγε.
Πολλῆς δι' εὐχῆς, εἶχε σοῦ παθῶν Λόγε.
Ἀμφ' ἐνάτῃ Πολύευκτε τομὴν μέγα δῶκέ σοι εὖχος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλλεριανοῦ τῶν Βασιλέων ἐν Μελιτηνῇ τῆς Ἀρμενίας στρατευόμενος, πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας. καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς, δεῖν ἐξόμνυσθαι Χριστὸν, τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, εἶναι θάνατον τὴν ζημίαν, ὁ δὲ μηδὲν καταπτήξας, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξε, τῷ δὲ περιόντι τοῦ θάρσους, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν. Ὅθεν μήτε ταῖς τοῦ Κηδεστοῦ παραινέσεσι καὶ κολακείαις πεισθεὶς, μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς, καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθεὶς, τῷ δὲ Μάρτυρι Νεάρχῳ φίλῳ ὄντι, τὰς συνθήκας βεβαιῶν, δεδοικότι τὴν ἀπὸ τῆς Πίστεως τοῦ Χριστοῦ ἔκκλισιν, ἀφεὶς τὰς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐστρατίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Στ. Κἂν Εὐστρατίου πνεῦμα λαμβάνει Πόλος,
Τὸ σῶμα τῇ γῇ θαυμάτων βλύζει χάριν.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας Ταρσίας οὕτω λεγομένης, τελούσης ὑπὸ τὸ θέμα τῶν Ὀπτιμάτων. Κώμης ὀνομαζομένης Βιτζιανῆς, γονέων εὐσεβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων, Γεωργίου καὶ Μεγεθοῦς. Καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀναχθείς, καὶ παιδευθείς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θείῳ ἔρωτι κάτοχος γίνεται. καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπών, φυγὰς ᾤχετο πρὸς τὰ τοῦ Ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ Αὐγάρου, ἐν ᾗ διέλαμψαν Γρηγόριος, καὶ Βασίλειος, οἱ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἔν τε ἀσκήσει, καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ. Ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθεὶς καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ Μοναχοῖς ἁρμόδιον ὑπέδυ βίον. Ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, προθύμῳ καρδίᾳ καὶ ταπεινῷ τῷ φρονήματι, τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε. μηδενὸς τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μηδὲ κεκτημένος τι, πλὴν ἑνὸς τριχίνου καὶ μαλλωτοῦ, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος, ἐν ᾧ ἂν ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἀπήλαυεν. οὐδὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος εἰς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος. Λέγεται δὲ μηδέποτε ὕπτιον ἀνακλιθῆναι, ἀφ' οὗ ἀπετάξατο. μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀναπεσεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομήκοντα πέντε ἔτεσιν, οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ ἀγὼν διηνύσθη. Τῶν δὲ προηγησαμένων Ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας οὗτος τὴν τῶν ἀδελφῶν προστασίαν πιστεύεται, πεισθεὶς τῇ αὐτῶν παρακλήσει. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ θηριώνυμος ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου, ἐπανέστη τῇ βασιλείᾳ Μιχαὴλ τοῦ εὐσεβεστάτου, καὶ τὸν μετ' Εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτόν, τῆς γαμετῆς καὶ τῶν τέκνων στερήσας, εἶτα δεσμήσας, καὶ ἀποκείρας, ἐξόριστον πρὸς τῇ Ἀπεναντὶ νήσῳ ἀπέστειλε, καὶ τὴν πάλαι σβεσθεῖσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγεῖραι πάλιν ἔσπευδε. Τότε πάντων τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀπολιμπανόντων, ὁμοίως καὶ οὗτος τοῦ μεγάλου Ἰωαννικίου αὐτὸν προθρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐνεγκαμένην ἀφίκετο. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ Ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν ἁγίων Εἰκόνων ἀναστηλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι Πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις, καὶ ὁ θεῖος Εὐστράτιος πρὸς τὴν οἰκείαν Μονὴν παραγίνεται. πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀόκνως ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν, τὴν δὲ νύκτα στάσεσιν ἀΰπνοις καὶ γονυκλισίαις διατελῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ Κανόνος ψαλμῳδίᾳ, ἔνδον τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου ἱστάμενος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς τό, Κύριε ἐλέησον, καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει. Τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῇ παραδοῦναι. ἅπερ τῆς πρὸς Θεὸν αὐτοῦ εὐαρεστήσεως, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο. Ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἔφη, ἀδελφοί, ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴληφε. λοιπὸν τέκνα ἀγαπητά, ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε. γινώσκοντες, ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα. σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι. Ταῦτα εἰπών, καὶ προσδεξάμενος, καὶ σφραγίσας αὐτούς, καὶ εἰς Οὐρανὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα, εἰς χεῖράς σου Κύριε ἔφη, τὸ πνεῦμά μου παρατίθημι, καὶ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε, ζήσας τὰ σύμπαντα, ἔτη ἐνενήκοντα πέντε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑπέδειξας Δέσποτα, τῷ σῷ οἰκέτῃ τὴν δυναστείαν σου, διὰ τοῦτο προθύμως, πρὸς τοὺς ἀγῶ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀγῶνας ἦλθεν αὐτόκλητος, καὶ νικηφόρος γενόμενος ἔψαλλεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κλητὴ καὶ παράσημος, ἡ Ἑορτή σου Μάρτυς ἀνέτειλεν· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σοῦ Δεσπότου, φῶς ἐπιφέρεται, καὶ καταυγάζει τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, τὸ διαμένον ὄντως ἀξίωμα, καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ᾽ εἰς αἰῶνας ἀϊδιάζον, εἴληφας κλέος, κραυγάζων θεσπέσιε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάρχῳ Γεννήτορι, τὸν συνημμένως ἀεὶ, νοούμενον, συλλαβοῦσα Παρθένε, σεσαρκωμένον Υἱὸν γεγέννηκας, διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐρυγεῖται σήμερον, ἡ πολύαθλος μνήμη σου, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Ἀθλοφόρε Πολύευκτε. Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας, τῷ σφαγιασθέντι, διὰ σὲ καὶ τυθέντι. ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν, Ἀθλητὰ μέχρις αἵματος, ἐπιδεδειγμένος, ἐπὶ γῆς Πολύευκτε, παστάδα πολύφωτον, ἐν Οὐρανοῖς ἐσκήνωσας, τῇ τῶν σῶν αἱμάτων, βαπτισθεὶς κολυμβήθρᾳ, καὶ μέλπων τῷ Δεσπότῃ. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεκρωμένην παίσμασι, τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον, τῇ μαρτυρικῇ σου, παῤῥησίᾳ χρώμενος, τοῖς θείοις προστάγμασι, διαρρυθμίζων Ἔνδοξε, ἀξιοπρεπῶς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων, βοῶσαν τῷ Δεσπότῃ. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε δι᾽ ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. Χαῖρε τὸ τῆς Εὔας, σκυθρωπὸν ἡ λύσασα, Ἀδὰμ τὴν κατήφειαν, πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα. Χαῖρε ἡ Θεὸν, σωματωθέντα τεκοῦσα, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοσεβῆ, φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα· ὃν συνεδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐπιφανείᾳ καὶ σεπτῇ, ἡμέρᾳ τετίμηκε, καὶ ἐστεφάνωσε, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησε.

Ῥεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον, τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, Θεομακάριστε, τὴν πίστει σε ἀεὶ μακαρίζουσαν.

Ἴθι μοι Μάρτυς ἀρωγὸς, πειρασμῶν με ἐκ ποικίλων ῥυόμενος, καὶ περιστάσεων, δεσμῶν τε λύων τῶν τῆς αἱρέσεως, καὶ χαλεπῆς ἐλευθερῶν, φρουρᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, τὸν ἀνυμνοῦντά σε, διανοίᾳ καθαρᾷ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τε σὺ καὶ Προφητῶν, τὸ κεφάλαιον Χριστοῦ καὶ τὸ πλήρωμα, Πάναγνε τέτοκας, δι᾽ εὐσπλαγχνίας, ἄπειρον πέλαγος, ἐνανθρωπῆσαι δι᾽ ἡμᾶς, ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα, καὶ διασώσαντα, τοὺς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν Ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Πολύαθλον κτησάμενος, ἐκ ψυχῆς πολυάθλου, τὸν πλοῦτον τὸν οὐράνιον, ὦ Πολύευκτε Μάκαρ, καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα, ἐν Θεῷ γενόμενος, καὶ στέφος θεῖον ἐδέξω, ἐκ χειρὸς τοῦ Ὑψίστου, σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, Μάρτυς τῆς ἀληθείας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐν δουλικῷ τῷ σχήματι, παραγέγονας Λόγε, καὶ βάπτισμα ὁ ἄχραντος, ὡς βροτὸς ἐπεζήτεις. ἐξέστη γῆ καὶ Οὐρανός, καὶ Ἀγγέλων τάγματα, καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις. ὁ δὲ Πρόδρομος ἐπτήξας, τῇ δειλίᾳ καὶ χαρᾷ, τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

Ἀπόστιχα, τὰ προσόμοια. Ἦχος β΄.
Αἱ Ἀγγελικαί.

Φρᾶσον καὶ εἰπέ, ὦ Προφῆτα Ἠσαΐα. τίς ὁ κεκραγώς, ἐν ἐρήμῳ τῇ βοήσει, ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ, εὐφροσύνης καθάρσιον; οὗτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων, ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ βοήσας, Χριστὸς ἔρχεται. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀφάτου εὐσπλαγχνίας. πῶς ὁ Ποιητής, τῷ ποιήματι προσκλίνει, τὴν ἄχραντον καὶ θείαν, κορυφὴν τῷ βαπτίσματι. δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι. ἐν ᾧ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἐκ τῶν βλαβῶν, τῶν γηΐνων ἀπαχθέντες, δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις. καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. πάντες οὖν αὐτῷ ὁμολογοῦντες, πιστῶς κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ῥυφὴ ζωτική, ἐκ χειμάρρου Ἰορδάνου, ἀνέβλυσεν ἡμῖν, τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν. ἐν ᾧ οἱ φωτισθέντες, τῷ Βαπτίσματι λέγομεν. δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ Κόσμῳ, καὶ ζωὴν ἡμῖν παρεσχηκότι, ᾧ καὶ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. καὶ Δομετιανοῦ [illegible] Μελιτηνῆς.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Ἱερώτατε Γρηγόριε, ὁ κάλαμος ὁ πλήρης τῆς Παρακλήτου φωνῆς, καὶ γλῶσσα φανωτάτη τῆς εὐσεβείας, Λύχνος πολύφωτος, τῆς θείας αὐγῆς, Κῆρυξ ἀληθείας, Κρηπὶς θεολογίας, Πηγὴ δογμάτων τῶν ὑψηλῶν, τῶν διδαγμάτων χειμάρρους τῶν μελιρρύτων, Λύρα θεόφθογγος, ᾀσμάτων θεογράφων, ἡ καθηδύνουσα πιστῶν τὰς διανοίας, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάνσοφε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα Κόσμον, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, Πανσεβάσμιε Γρηγόριε, ὁ Πέλεκυς ὁ κόπτων αἱρετικῶν τὰς ὀρμάς, ἡ δίστομος Ῥομφαία τοῦ Παρακλήτου, Μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθους σποράς, Πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον, καὶ Πτύον ὄντως γεωργικόν. ᾧ τὸ βαρύ τε καὶ κοῦφον τὸ τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται, καὶ Στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα, πρὸς τρίβους σωτηρίας, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα Κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ὅσιε Πάτερ, Παμμακάριστε Γρηγόριε, τὸ στόμα τὸ πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς, ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου, ἀπαρυόμενον καὶ θείων πηγῶν, λόγους προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεῦον, κανὼν ἰθύνων πρὸς ἀρετήν, ὁ θεωρίαις ἐνθέοις λελαμπρυσμένος, αἴγλῃ λαμπόμενος, Τριάδος τῆς ἀκτίστου, ἧς καὶ ὑπέρμαχος, ἀήττητος ἐγένου, Χριστὸν ἱκέτευε, Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε, τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, ἀναπλάσαντα Κόσμον, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ. Ἦχος δ΄.
Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τὴν καταλεῖψαι τὸ πρίν, ἀπειλήσας ἅπασαν, καὶ ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, καταυχώμενος, τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς
στρου-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στρωθίον σήμερον, καὶ καταγελαστότερον κώνωπος. οὐ ὑπεκρίνετο, τὴν ἰδέαν ὥσπερ φοβηρὸν, ὑπεισδυείας, τῷ Χριστοῦ θεράποντι:~

Λ Ομετιασμὸς ἡμᾶς πιστοί, συγκαλεῖται σήμερον, πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον. τούτῳ συνέλθωμεν, ἀθυμίας γνώμῃ, καὶ συνεορτάσωμεν, αὐτῷ τὰ ἑαυτοῦ κατορθώματα, καθικετεύοντες, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ δωρήσασθαι:~

Ηὔξησας τὸ τάλαντον Χριστοῦ, τὸ δοθέν σοι πάντιμε, τῇ διπλασίονι χάριτι, ὡς δοῦλος γνήσιος. ὅθεν ἐπακούσεις, εὖ σοι δοῦλε γένοιτο, ὡς ὄντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι. καὶ ἤδη εἴσελθε, εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, τῶν καμάτων, τὰ γέρα ληψόμενος:~

Δόξα, ἦχος δ'.

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ, περικαλλὴς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, Νυσσαέων Γρηγόριε, ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὡραΐζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστικῶς, Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος. ὅθεν καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασι, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας, τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως, ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας. Χριστῷ παριστάμενος σὺν τοῖς ἀΰλοις λειτουργοῖς, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ Βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἥψατο. ἐστράφη Ἰορδάνης Ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι. ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ, πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ, δειλιᾶσαι οὐκ εἶχεν; ἀλλὰ πᾶσαν ἐπληρώσας οἰκονομίαν Σωτὴρ ἡμῶν, ἵνα σώσῃς τὸν Κόσμον, τῇ ἐπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

Ἀπόστιχα, προσόμοια, ἦχος β'.
Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ἆσμα καινοπρεπὲς, ᾀδέτω πᾶσα Κτίσις, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, Χριστῷ καὶ βαπτισθέντι, ἐν Ἰορδάνῃ σήμερον:~

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Σάλπιγξ προφητικὴ, ὁ Πρόδρομος βοάτω, ποιήσατε Κυρίῳ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Λ Άμψαν τὸ συγγενὲς, ἐξ ὕψους θεῖον Πνεῦμα, περιστερᾶς ἐν εἴδει, ὁρώμενον ἀφράστως, νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε:~

Δόξα, ἦχος δ'.

Βίον ἔνθεον κατορθώσας, θεωρίᾳ τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ Γρηγόριε. τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείῳ, ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος, τὴν χάριν κατεπλούτησας. καὶ ὡς κηρίον μέλιτος, τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, ἀεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. διὸ ἐν Οὐρανοῖς, ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου:~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σὲ τὸν ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων. οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον. σύ με ἁγίασον Δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου. ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει, οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν:~

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα, ἦχος δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θεοφανείας ὁ καιρὸς, Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον. καὶ ἀνθρώπων εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισε:~

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁ...

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρη...

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄.

Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ἄβυσσος ὢν σοφίας, καὶ γνώσεως θησαυρός, καὶ αὐτοαγαθότητος, πηγὴ ὑπάρχων, νέμοις μοι Χριστέ, τῆς ἐνδόξου σου Ἐκκλησίας, ᾄσμασι τὸν φωστῆρα, ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Σὲ χρυσοδιδασκάλων Γρηγόριε, ἐγκαλλώπισμα Πάτερ, τὸ περιφανὲς ἐφύμνιον, τῇ σῇ προσφερόμενον, ἐξ ἀγάπης μνήμῃ· ἐν ᾗ Χριστὸν ἡμῖν ἐξιλέωσαι.

Λόγῳ Ἱερομύστα, πλουσίως τε καὶ σοφῶς, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, θεολογεῖν ἐδίδαξας, Μονάδα τρισάριθμον, καὶ Τριάδα σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον ὦ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων Θεογεννῆτορ Κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Δομετιανοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκός, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε, καὶ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου καταπαύσας πόλεμον, εἰρηναίᾳ Πάτερ, ἐν καταστάσει συντήρησον.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ, τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος, σάρκα καθυπέταξας, καὶ τῶν τῆς γῆς ἀπετινάχθης Ὅσιε· καὶ Θεὸς τῷ ὄντι, ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανὲ ὁ θαυμαστός, κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος, ἧκεν ἐκ δυνάμεως, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν, καὶ τὰς ἀναβάσεις, ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο.

Θεοτοκίον.

Ὕδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκός, ὃ προσελάβετο Κύριος φύραμα, ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο, παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σωτήριον, πρὸς τὰς παρατάξεις, τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σκιρτήματα, τῷ Παμβασιλεῖ δέ, τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδόν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, σὺ τῆς Τριάδος ἐνδιαίτημα, γέγονας εἰκότως Γρηγόριε.

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν Πάτερ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι, φέρων ἐγχειρίζεται Χριστός· ἥνπερ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστηπόλος ἐκυβέρνησας, ἄριστος Παμμάκαρ Γρηγόριε.

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει Γρηγόριε, καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου, σὺ διατιθέμενος, ἐκ γῆς, ἤρθης ἀλήκτῳ δρόμῳ, πρὸς Ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἄνευθεν ὠδίνων Μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Ἄλλος. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος, τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὔστολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται, ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος, μυστηρίων ἐπινοῶν τὸ φαυλότατον.

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῇ αὐτοῦ, δικαίως ἐξουθένωται, παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος, καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται, ἀσθενείᾳ πλείονι, καὶ ποσὶν ὑποτέτακται, τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς, Υἱὸς ὁ προαιώνιος, Παρθενομῆτορ Κόσμον ἀνέπλασε, τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας Κύριος, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσά-
” μενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ
” βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκα-
” στος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὸν Κόσμον ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου. Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος Πάτερ, ἀξιώματι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρατι θεοδότῳ, κατελάμπρυνας τοῦτο, ἐνθέοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν, καὶ θείᾳ πρὸς Χριστὸν ὑποταγῇ. καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν Οὐρανοῖς βοᾷς μετ' Ἀγγέλων. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν, ὁρώμενον ἐν εἴδει Περιστερᾶς. διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης, σὺν Ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων. Δόξα τῇ παρουσίᾳ σου Χριστέ. Δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Στῦλος καθωράθης ὁλόφωτος, βίῳ καὶ λόγῳ τε θερμῷ, ὀρθοδοξίας Γρηγόριε, πεπυρσωμένος τῷ ζήλῳ, τοῦ νέου Ἰσραὴλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ Πνεύματος, τὸ ἀτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἔνδυμα γράμματος, καὶ τὸ κρυπτόμενον κάλλος, ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας.

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον εὐχὴν, συντετμημένως Γρηγόριε, ὡς μυστιπόλος τῶν θείων, σαφῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας.

Θεοτοκίον.

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνείληφας, ἀδιαφθόρως ἐν γαστρὶ, καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες. καὶ μετὰ τόκον Παρθένος, Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι.

Ἄλλος. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Τὸν νόμον τῆς χάριτος, ἔδειξας εἶναι σκιὰν, τοῖς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραίοις σέβουσι σοφὲ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας μυστήριον, Χριστῷ κραυγάζων. δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Ἀστράψας ἀστὴρ ὡς ἐξ ἑῴας πολύφωτος, τὴν Ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύττων τὸν Χριστὸν, σοφαῖς ἀποδείξεσι, πανευσεβῶς, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, αὐτῷ κραυγάζων. δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Κακίας ἁπάσης ἀποῤῥαγεὶς καὶ σχέσεως, πρόσυλος Πάτερ ἐν σπουδῇ, καὶ κατελάμπρυνας φωτὶ, Πατρίδος πληρώματα, τῆς σῆς σοφὲ, καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπόμβρισας, ἀφθονωτέρᾳ χρυσίου ποσότητι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος καθὸ Θεὸς, ὑπάρχων ἀόρατος, προσειληφὼς ἐκ γυναικὸς, ἀνθρώπου φύσιν ὁρατὸς, τελεῖται καὶ καθαίρεται, ἐν Ποταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος, τοὺς πεπτωκότας καθαίρων τοῦ πταίσματος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Σὺ ὡς πῦρ κατέφλεξας, τὰς τῶν αἱρέσεων, ἀκανθηφόρους πλοκὰς τῶν λόγων. τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ, ἐφώτισας Μάκαρ, μυσταγωγὲ Γρηγόριε.

Εὐνομίου ἤλεγξας, σὺ τὸ ἀνόμοιον. καὶ τούτου λόγους δυσδιαφεύκτους, τῶν ἀρκύων βρόχους δὲ, σφοδροὺς ὡς ἀράχνης, ὑφάσματα διέλυσας.

Ἤλεγξας παμμάκαρ...

Θεοτοκίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε καὶ ἀπολύτρωσιν, ἡμῖν τεκοῦσα, Χριστὸν ἀσπόρως, ἐλευθέραν ἔδρασας, ἀρᾶς Θεοτόκε, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος.

Ἄλλος. Ὁ φωτίσας, τῇ ἐλλάμψει.

Ἐπέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς Κτίσεως, καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη Θεόφρων θεμέλια, καὶ δεινῶς ἐστόμαξε. σὲ δὲ ψυχῆς ἀνδρεία Πάτερ, τῆς προσευχῆς οὐ παρέκλινεν.

Οὐκ ἠνέσχου, βλασφημούντων ἀκούειν Ἀοίδιμε, εἰς τὸ ὕψος, καὶ λαλεῖν ἀδικίαν τοὺς ἄφρονας. ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντικῇ σου βακτηρίᾳ, καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν, ἐν Χριστῷ προσανέχειν κηρύττεσθαι, Θεοῤῥῆμον, οὐδαμῶς συγκεχώρηκας σύνθετον. ἀλλ' αὐτὸς ἐζώγρησας, τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοκίον.

Ἐγλύκανε, τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἅλατι, Ἑλισσαῖος. ὁ δὲ σὸς Θεομῆτορ Υἱὸς καὶ Θεὸς, βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι, τῆς ἁμαρτίας τὴν πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Ταπεινὸν τὸ φρόνημα, κεκτημένος, πᾶσί τε πρᾶος, μαχητὴς ἐδείκνυσο Γρη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

γόριε, πρὸς τοὺς Χριστοῦ μειοῦν τὴν δόξαν σπουδάζοντας.

Τὴν Ἀρείου ἔκφυλον, τῆς Τριάδος, λόγῳ δαψιλεῖ, τολμηρὰν διαίρεσιν Γρηγόριε, σὺ παντελῶς, καθῄρηκας τῇ σοφίᾳ σου.

Ἀμαθῶς τὴν ἕνωσιν, τῆς Τριάδος, σύγχυσιν φρονῶν, ὑπὸ σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεκται, θεομαχῶν Γρηγόριε Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τεκοῦσα, ἔμεινεν Ἁγνή, ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα, ὡς ἀληθῶς, Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Ἄλλος. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἐρρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος Ὅσιε, θανάτου κινδυνεύοντες, οἱ λαοί· καὶ παθημάτων ὁ ἑσμός, πόῤῥω ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο. καὶ γὰρ αὐτοί, πρωτόν σε ἔχομεν συλλήπτορα.

Ἀνέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ Πάνσοφε, τὴν ῥύμην τοῦ νοσήματος, τῇ Παρθένῳ καὶ Μητρὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, θᾶττον προσδραμών. οὐ γὰρ ὑπήνεγκας, Ποιμὴν ὅσιος ὤν, κινδυνευούσης ποίμνης ἀνέχεσθαι.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, ὁρῶντα τὸν ἀόρατον, ἐκ Παρθένου γεννηθέντα ἐν σαρκί, καὶ τὸν ἄϋλον δοξαζόμενον, ἐν Ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι καταδυόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς, ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ
ἔστιν ὁ ῥυόμενος. ἐλογίσθημεν ὡς πρόβα-
" τα σφαγῆς. σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς
" ἡμῶν. σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων καὶ
" ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, ἦχος, α.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν Ἱεράρχα, ἐγρήγορος Ποιμήν, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ. καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, Παμμακάριστε Ὅσιε, πάντας ἤλασας, τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνην, Γρηγόριε Πάνσοφε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐξ ἀμελείας ὁ δείλαιος ἀναπέπτωκα, καὶ πρὸς θάνατον ὕπνωσα. ἀλλ᾽ ὡς Ποιμὴν γρηγορώτατος, ἔγειρόν με Πάτερ, καὶ τὰ πάθη μου κοίμησον, τὰ κακῶς τυραννοῦντά με. ὅπως ἐξαναστάμενος, καθαρῶς ᾄδω σου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ Δεσπότης τῆς Οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς ἱκέτου πιστοτάτου, ὡς Δογματιστοῦ Πανσόφου, ὡς φίλου καὶ μύστου, καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτοῦ παραδόσεων. ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον, Γρηγόριε Πάνσοφε.

Ἕτερον Κοντάκιον, ἦχος, β.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων καὶ ἐντρυφῶν τοῦ θείου φωτός, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Αἴγλῃ φρικτῇ ὁ λάμψας ἐν Κόσμῳ ὑπὲρ Ἥλιον Λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς φαιδρύνας Σῶτερ τὰ σύμπαντα, σὺ ἐν τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου, ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλῦνόν μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σπίλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ Μύστην σου. μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεί, Πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ι. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στ. Ἡ μοῦσα Γρηγόριος, οὐ Νύσση θρόνος,
Ου Πιερίαν, ἀλλ᾽ Ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει.
Γρηγόριον δεκάτῃ θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς ὀρθοδόξου Πίστεως ζηλωτής. διά τοι τοῦτο καὶ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ προέστη. Καὶ μετὰ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει δευτέραν Σύνοδον κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων ἐλθών, ὑπέρμαχος εὑρέθη, τοὺς ἐναντίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι φιμωσάμενος. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγων, καὶ ἀρετῆς εὐδοκιμήσει, τὸ κράτος ἐδέξατο. Καὶ φθάσας ἐν γήρει καλῷ, ἐκοιμήθη, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἦν δὲ κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον κατὰ πάντα τῷ ἀδελφῷ Βασιλείῳ προσεοικώς, πλὴν τοῦ πολιοῦ τε καὶ χαριεστάτου ἐπὶ βραχύ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη,
Εἰπὼν φθορὰν χρῆναι, τὸν βίον τοῦτον λέγειν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ μικροῦ, Θεοδώρου καὶ Εὐδοκίας Υἱὸς γεγονώς, εὐσεβείᾳ κομώντων καὶ χρημάτων περιουσίᾳ. Παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς, καὶ γάμῳ προσομιλήσας, ἐπὶ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικούσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης, ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ Θεὸν φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν Μελιτινῇ Ἁγίας Ἐκκλησίας Ἀρχιερεὺς καθίσταται, τριακονταέτης ἤδη γεγονώς. Συγκεράσας δὲ καὶ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολιτικὴν σύνεσιν, οὐ μόνον τοῖς ὑπὸ χεῖρα ἐγένετο σωτηρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ τῷ Ἔθνει παντί, μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως πολλάκις γεγονώς, καὶ συγκαταστήσας τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν τῷ Χοσρόῃ, Βαραὶμ ἐπαναστάντος αὐτῷ καὶ ἐκβαλόντος τοῦ κράτους. Ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν Ῥωμαίοις πεποίηκε. Φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν Ῥωμαίων Βασιλεῖ Μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ, καὶ πολλῶν χρημάτων δι᾽ αὐτῶν Κύριος γεγονώς, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν. Ἐν δὲ τῇ Βασιλίδι Πόλει γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ παντὸς Βασιλικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα, καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθείς, καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τὴν ἐνεγκοῦσαν καταλαμβάνει, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καὶ ἔτι τῷ βίῳ περιὼν, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν ἐπιδειξάμενος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἀπῆρεν ἔνθεν πρὸς Πόλον μέγα κλέος,
Μαρκιανός, οὗ κλέος καὶ γῆ μέγα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Μαρκιανοῦ, καὶ Πουλχερίας, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης ἐληλυθότων. Ἐδείματο δὲ Ναὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τὸν πρὸς Θάλασσαν, ἐπισυνάψας αὐτῷ τὸν ἀκτήριον οἶκον τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου. Ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ. Τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλῳ κατανεμηθέντος, αὐτὸς ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἑστώς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς Οὐρανὸν ἄρας, καὶ προσευχόμενος κατέπαυσε τὸν φλογμόν. Τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ᾽ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ Ἁγίου Προφήτου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τῆς Κινστέρνης τῆς Μωκησίας ἐν τοῖς Δανιήλ. Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις διὰ τὸν γενόμενον μέγαν σεισμὸν κατ᾽ αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ἐν ἀρχῇ τῆς Βασιλείας Βασιλείου. Ὅτε καὶ ὁ Ναὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὁ ἐν τῷ Σίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι Ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἀμμώνιος ἐν εἰρήνῃ τελευτᾷ.

Στίχ. Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος,
Λύχνων μυσαρῶν σαρκικῶν Ἀμμωνίου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν Πατέρων.

Ἔρωτι ἐνούμενος, τρισηλίου Θεότητος, τῷ φέγγει Γρηγόριε, τοῖς πᾶσιν ὡς ἑωσφόρον, ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις, τοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις.

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πατρικῶς κατέλιπες, ἠθῶν ψυχῆς κάθαρσιν, καὶ γνώσεως πλήρωσιν, τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον μονὰν καὶ αἴτιον, Πατέρα κατήγγειλας, Λόγου μὲν Γεννήτορα, ὁμοῦ Προβολέα τε, τοῦ Πνεύματος Τριάδα, μελῳδῶν εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Μίαν μὲν Ὑπόστασιν, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Πανάμωμε τέτοκας, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν. Ὃν πάντες μελῳδοῦμεν, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄλλος. Σὲ μόνην Θεοτόκε κάμινον.

Ἡ Ἀψευδὴς, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς. ὁ γὰρ θεῖος Δομετιανὸς, χάριτος ἠξίωται, λύειν τὰ νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ἐπὶ τῆς γῆς, μεθ' ἡμῶν γενόμενος, καὶ σαρκικῶς ἀναστραφεὶς, μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι, καὶ τοῖς ἀγαπήσασι, θαυματουργίας χαρίσματα, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῆς δυσσεβοῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως, ὁ θεῖος Δομετιανὸς, τοῦ Σεβήρου τὰς διδαχὰς, καὶ τὴν ἀπαράτρωτον, πίστιν τὸ ὀρθόδοξον, θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Τῆς Πατρικῆς, οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ Θεῖος Λόγος σαρκωθεὶς, ἐκ Παρθένου, καὶ γὰρ αὐτὴν, ἀκριβῶς τετήρηκε, μείνασαν ἀμείωτον, ἐν τῷ σαρκοῦσθαι καὶ δέχεται, τὴν ἐκ Πατρὸς μαρτυρίαν, Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ὅλω τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου Μάκαρ, ἐδέξω φωτίζουσαν, κραυγάζων Ὅσιε. πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥύσιν ἡμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον, Χριστοῦ ἐκ κοιλίας σου, Ποταμοὶ γνώσεως. ὄντως πηγὴν γὰρ, ἀέναον ἡ χάρις, ἔδειξε τῷ Κόσμῳ, σὲ Πάτερ εἰς αἰῶνας.

Τῆς θαυμαστῆς, ἀδελφικῆς δυάδος. σαρκί τε ὁμαίμονος, τὰ θεῖα σύμφρονος. ταύτην τιμῶντες, Βασίλειον ἐνδίκως, ἅμα Γρηγορίῳ, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, θεανδρικῷ τῷ Λόγῳ, τεκοῦσαν τὸν Κύριον, καὶ παρθενεύουσαν, πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὑπερέβης ἅπαντα θεσμὸν, τῆς φύσεως ἀνθρώπων. Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεοῤῥήμον ἐφετῶν, ἀκροτάτῳ μέλπων αὐτῷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπακούσας θείων ἐντολῶν, ἐσκόρπισας ἀφθόνως, τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις, ἀπαθείας λογισμῷ, βοῶν ἀξιάγαστε. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱδρώτων Δομετιανὲ, ἀνελλιπὴς ἐγένου, βλαστάνουσα πόμα κρήνη, καὶ Χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, Ποταμὸς εἰρήνης τε τοῖς βοῶσι. πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐν καμίνῳ σὲ συμβολικῶς, προέγραψαν οἱ παῖδες, Παρθένε καὶ ἐν τῇ βάτῳ, προετύπωσε Μωσῆς, καὶ Δαβὶδ ἑώρασε τεξαμένην, βρέφος ἀμαύρως, τὸν Κύριον τῆς δόξης. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ὧν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων, σοῦ τὰς ἀρετὰς, Γρηγόριε εὐφημεῖν, μοῦσα ἀδυνατῶν, σαφῶς ὁ ἡμέτερος, ὁμολογεῖ, ἡττᾶν εὐκλεῶς. σοῦ καταγγέλλει δὲ, ὑπὲρ δύναμιν τὸν [illegible]αινον.

Ὑψηπόλων [illegible]ιστε, τῇ Τριάδι νῦν παρεστηκὼς, σὺν Ἀποστόλων χορῷ, καὶ τῶν Προφητῶν, Μαρτύρων Δικαίων τε, Πατριαρχῶν, μέμνησο ἡμῶν, τῶν ἀνυμνούντων σου, τὸ μνημόσυνον Γρηγόριε.

Ἐποπτάνοις ἄνωθεν, προασπίζων νῦν Ἀρχιερεῦ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, νίκας τῷ πιστῷ, δωρούμενος Ἄνακτι, καὶ δουλικὸν, σύντριψον ζυγὸν, σὺ σώζων πρόσφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν Κτισμάτων τὸν Δημιουργὸν, κατὰ πάντας γεννητοὺς, φθορᾶς τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπερβολὴν, καὶ ὑπὲρ φυσιν. ὅθεν τὸν Τόκον σου, προσκυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Ἔστης, Πάτερ τῆς ἐφέσεως, τῶν ὀρεκτῶν κρατήσας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τήσας τὸ τελειότατον, καὶ ἐδέξαντο, Πατριαρχῶν σε σκηνώματα, καὶ δικαίων Ὁσίων τὰ τάγματα. μεθ' ὧν καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

Ἔσχεν, ὥσπερ χρῆμα τίμιον, ἡ σὴ Πατρὶς τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον, κατακρύψασα, τοῖς ἑαυτῆς κόλποις Ἔνδοξε, μηδ' ἐν τοῖς ὁρμωμένη κινήμασι. σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν, τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἠνέχετο.

Ἴθι, βοηθὸς γενέσθαι μοι, ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι. καὶ κατάπαυσον, τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα, κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν, καὶ γαληνὸν ὅρμησον πρὸς λιμένα, τῇ αὔρᾳ Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἔστη, μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὑπὲρ φύσιν Υἱὲ Θεοῦ εὐδοκήσαντος, ἐξ ἀμαυρᾶς Μητρὸς καὶ τοῖς ὕδασιν, ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ Βαπτίσματος.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον, τῆς Ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος, ἔδειξεν ἄφλεκτον. καὶ νῦν
» καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
» κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον. ἵνα
» σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω-
» μεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Τὸν Ποιμένα τὸν καλὸν, Γρηγόριον τὸν πάνσοφον, τῶν Νυσσαέων Πρόεδρον, τοῦ Βασιλείου τοῦ σοφοῦ, ὁμότροπον ὁμαίμονα, ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, τιμήσωμεν ἅπαντες.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Εἰς τὸν στ. π. προσόμοια, ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Τὴν ξένην ὁ Σωτὴρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύψιν, χωρὶς ἀναχωνεύων, πυρὸς καὶ ἀναπλάττων, ψυχὰς δίχα συντρίψεως.

Στ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὕδωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σωτηρίων, λαοὶ μετ' εὐφροσύνης, ἀντλήσατε προθύμως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ χάρις ἐπεφάνη, ἡ λύτρωσις ἐπέστη, ὁ Κόσμος ἐφωτίσθη, λαοὶ χαρᾶς ἐμπλήσθητε.

Gennaro.

Δόξα, ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ὁ τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστὴς, ὁ συγκακοπαθήσας ὡς καλὸς Στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, ἀγωνίζου καὶ νῦν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τὸν καλὸν ἀγῶνα διατηρῶν αὐτῆς, τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον τὴν κρηπῖδα Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας, τῇ παλάμῃ τοῦ δούλου χειροθετούμενος, καὶ τὰ πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. μέγα τὸ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΑ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Εἰς τὸ Λυχνικὸν, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν, στιχ. ἦχος, πλ. α΄. Θεοφανοῦς τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, μεγάλως ἠγωνίσω ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις, τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν. νῦν δὲ συγχαίρεις μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον καὶ Ἄνθρωπον, τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμῳ, καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, εὑρῆσα ὡς ἐπόθει, τὴν καθαράν σου ψυχὴν, τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ παναγίου, σοὶ ἐνεσκήνωσεν ὡς Ἄστραπτον φῶς. ὃ τῇ ἐνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱὸν, τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου, καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τοῦ Πατρός. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ὅσιε Πάτερ, Θεοφόρε Θεοδόσιε, εἰκότως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς, ἁγνείᾳ, καὶ ἀσκήσει ταύτην ἀρῶν. ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὴν ἄνω ζωήν, πᾶσι χαίρειν εἰπών, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, Χριστὸν ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ Παρθένου, ἀφράστως σάρκα λαβόντα, καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου. αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει Ὅσιε, δωρηθῆναι τῇ Οἰκουμένῃ, ὁμόνοιαν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ, ὡς πόλιν ζῶντος Θεοῦ, εὔφραναν τὴν ἱεράν σου ψυχήν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι, τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε Παμμάκαρ Θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ, συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων, ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τοῦ δοξάζειν σε Σωτήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ
Κεφ. ε'. 1. ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνέτε, μάθε-
Κεφ. ς'. 16. τε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
Κεφ. δ'. 7. λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,

διὸ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διὰ τοῦτο ἔσωσεν ἐκ μέσου πορνείας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα, τὰ προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν. Ἰωσήφ.

Ἰδοὺ πῶς περίκειμαι, τὴν σὴν εἰκόνα ἣν ἔπλασα, ὑπὸ σοῦ μόνου ταπεινούμενος, ὁ Κύριος ἔφησεν. τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω, τῇ δεξιᾷ σου ὥσπερ εἷς, τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι, γυμνούμενος τὰ ὕδατα; τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι, ἐπενδῦσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον.

Στ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Ὤφθης σωματούμενος, ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο, ἀκατάφλεκτος μείνασα. κάμινος γὰρ πόρρωθεν, ταύτην εἰκονίζει, μὴ φλέξασα παῖδας. ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρί, πῶς ἐπιθήσω χεῖράς σοι Δέσποτα; ὃν φρίττει τὰ Οὐράνια, καὶ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα; Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στ. Τί σοί ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἐμὲ ἐν τοῖς ὕδασι, τοῦ Ἰορδάνου ἀποπλυνόμενον, ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, ὁ Κύριος ἔφησε, καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν ἀνθρώπων, τῇ παραβάσει τοῦ Ἀδάμ, ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται. ἐμοῦ βαπτιζομένου γάρ, ἡ ἀναγέννησις ἅπασα, τοῖς ἀνθρώποις δι᾽ ὕδατος, καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητὴν σε τιμῶμεν Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε, καὶ Δικαίων. μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα, ἐξίσταντο ἐπὶ τὸ ὁρώμενον σήμερον ἐν Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτά σε Σωτῆρα ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. σοῦ

Gennaro.

γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ Κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν, καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν Κιβωτόν, ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν. εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως, ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, σκιογραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Θεοφανείας ὁ καιρός, Χριστὸς ἐπέφανεν ἡμῖν, ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ. δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Χριστὸς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον. καὶ ἀνάγων εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸν Παράδεισον αὖθις. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, καὶ τὸν Κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. τοῦ Ὁσίου, ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος, στῦλος Ὅσιε φωσφόρος ὤφθης, τῶν προσιόντων ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος. πρὸς Οὐρανὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν, καὶ τῶν ἀρρήτων γενόμενος μέτοχος, ὅλος ἤστραψας, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου. ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ, Περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος, δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. ὁ Πεντηκοστός.

Ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ς'.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ὡς σοφὸς Ταξίαρχος ἡμῶν, Πάτερ Θεοδόσιε, θεοπρεπῶς τὴν ὁδὸν προανάκρουσον, τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ τὴν πανάγιαν μνήμην, σὺν ἑαυτῷ δοξάσαντι.

Ἐξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ, τῆς Ἀραωνίτιδος, Ἐλισάβετ ὁ βλαστὸς προελήλυθεν. ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ δέ, Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἑπόμενος.

Βαπτισθέντος ῥείθροις τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἰσραηλίτιδος, συναγωγῆς καθαιρεῖται τὸ φρύαγμα. ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ δέ, ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται. ἣν ἀνεπιστρόφως ἤνυσας, Παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνὸς τοῦ πάθους γεγονώς, Πάτερ δι' ἀσκήσεως, τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, ἐπαξίως σύμμορφος, ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, καὶ συγκληρονόμος γέγονας, τῆς δόξης Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θεῖος ὁ χορός, ἐνθεαστικώτατα, ἐν γυναιξὶ σὲ καλὴν ᾀσματίζουσι, Θεοτόκε Δέσποινα, καλλοναῖς ὡραϊζομένην θεότητος. τὸν καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθοῦ ἀνεκάλυψε.

Ὠδὴ, γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ὕδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα Κύριος, σωματικῶς ῥεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου περιεβάλλετο. ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Φῶς ἐν Ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας βλάστημα, τοῖς ἐπὶ γῆς θεόσδοτον, εὐλογίας καὶ προαιρέσεως, ἀγαθῆς σε προφαίνει Θεοδόσιε.

Κατέλιπες τὸν Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε, τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ Δεσπότου ἐκμιμησάμενος, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου Θεοδόσιε.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ἐπ' ὤμων ἄρας ἔδραμες, ἐπὶ τὸν τούτου τάφον, ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγάς, σωτηρίας Παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου. διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν Ὁσίων ἀοίδιμε, καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες, τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε. ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνων τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα, τοῖς ἀνθρώποις τῇ χάριτι, Θεοφόρε Θεοδόσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἰορδάνης τῷ ῥείθρῳ σοι ὑπουργεῖ. Ἰωάννης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτήν, φανέντος σου ἀόρατε, ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα. ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο, εἰς τὰ ὀπίσω φόβῳ. ὁ δὲ αὖθις ἐκράτει, ἐν τρόμῳ σε τὸν ἄφθαρτον. ὅπως ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Πηγὴ ἡ ἀείζωος, Πηγάς τε καὶ Θάλασσαν, καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. ἡ Τριὰς γὰρ ἐπέλαμψεν. ἄνωθεν Υἱόν σε ὀνομάζει ὁ Γεννήτωρ, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

Ὠδὴ, δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συνέθλιψας, καὶ διὰ τοῦ Πνεύματος, Λόγε Θεοῦ ἀνακαί-

καί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καίνισας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον. διὸ κραυγάζω σοι. δόξα τῇ Δυνάμει σου Κύριε.

Οὐ κλίμακος, κορυφὴν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος, Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον, καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, Πάτερ Θεοδόσιε, πρὸς ἀρετῶν ἀνυψώθης πύργον ἄσειστον.

Ἡ Παρθένῳ, καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ Πατρὸς, Πάτερ Θεοδόσιε, καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους καταβέβληκας.

Ὧν Μάγων σε, τὸ ἀοίδιμον ἄστρον δεξάμενον, δωροφόρον ἔδειξε, τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, πίστει Θεοδόσιε, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην προσκομίζοντα.

Οἷς πάθεσι, τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ δυνάμενος, τὸ τῆς συνειδήσεως, πόθῳ ἀνέτλης μαρτύριον, Πάτερ Θεοδόσιε, τῷ ζοφερῷ προσπαλαίων κοσμοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔλαβον, ἐν γαστρί σου ἀπορρήτως τὸν Κύριον, καὶ τοῦτον ἐκύησας, σεσαρκωμένον τὸν σώζοντα, Κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου. διό σοι κράζομεν. χαῖρε Ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Ὠδὴ, ε΄. Μεσίτης Θεοῦ.

Ἐξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ῥείθροις καινουργήσαντος, σοφῶς ὑπεστήριξας, καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως, κρεμαστῆρσι τὸ σῶμα Παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Ὃν βίον ἀεὶ, τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, ἐκδημῆσαι σπεύδων τε, πρὸς τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, σεαυτῷ ἐδομήσω, τὸν τάφον Θεοδόσιε.

Ὃν θανάτου Χριστοῦ, τὸν ἑκούσιον ὁ σὸς φοιτητὴς, ὁ κλεινὸς Βασίλειος, Πάτερ Θεοδόσιε μιμούμενος, τὸν καινὸν ἐγκαινίζει, τάφον ἀγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε Παρθένε Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὥσπερ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον, Θεογεννῆτορ τέτοκας.

Ὠδὴ, ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀφθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω Χριστὲ, ἐν τῇ ἀναστάσει σου. ὅθεν Βασίλειος, ὁ εὐκλεὴς θεράπων σου, καὶ θανὼν ὥσπερ ζῶν ἐπιφαίνεται.

Ὁ καθαίρων τὸν Κόσμον βαπτίζεται, δι' ἐμὲ βροτὸς ὁ Θεὸς, κατ' ἐμὲ γεγονώς. ὃν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, Θεοδόσιε Μάκαρ ἐκήρυξας.

Ἰλασμὸν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα ῥεύσαντι, εἰς χαρὰν Θεοδόσιε, οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ἔσταξαν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον, ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον κυήσασα, τὸν τῷ ἰδίῳ Αἵματι, ἐκ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενον.

Κοντάκιον, ἦχος, πλ. δ΄.
Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐμφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς φαιδροτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ. τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευόμενα, Ἀγελάρχα τῶν θείων ἐπαύλεων. ὅθεν κράζομεν. Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, ἐσχημάτισας Πάτερ, ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης Ἀγγέλων. ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς, βιοτεύσας σοφὲ, τῆς σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρόνοιαν ἀπέρριψας. διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούεις.

Χαίροις Πατρὸς εὐλαβοῦς ὁ γόνος.
Χαίροις Μητρὸς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος.
Χαίροις τῆς ἐρήμου πολιστὴς παγκόσμιος.
Χαίροις Οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος.
Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος ἠκολούθησας Χριστῷ.
Χαίροις, ὅτι κατεμάρανας τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς.
Χαίροις τῶν Μοναζόντων πρόξενος σωτηρίας.
Χαίροις τῶν ῥαθυμούντων τρόπος παρηγορίας.
Χαίροις πολλοὺς ἐκ πλάνης ῥυσάμενος,
Χαίροις κρουνοὺς θαυμάτων δωρούμενος.
Χαίροις πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας.
Χαίροις ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.
Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ια΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Στ. Κοινοῦ Θεοδόσιος Ἡγεμὼν βίου
Κοινὴ μονασταῖς βιώσας σωτηρία.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ε'νδεκάτῃ ὅλοον βίοτον λίπε Κοινοβιάρχης.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος, ὑπῆρχεν ἐκ Κώμης Μωγαρισσοῦ, τῆς Καππαδόκων Ἐπαρχίας, Πατρὸς Προαιρεσίου, καὶ Μητρὸς Εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν καὶ πιστῶν. Ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ τὸ τούτου ἱερὸν ἔνδυμα. Καταλαβὼν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς Ἀντιόχειαν παρεγένετο πρὸς τὸν μέγαν Συμεὼν τὸν Στυλίτην. παρ' οὗ τὴν ἐσομένην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμυήθη, ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμμάτων ποιμήν. Εἶτα ἡσυχάζει παρὰ Λογγίνῳ τινὶ, ἀοιδίμῳ ἀνδρί. Τὴν ἄκραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς ἑβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι, καὶ ἐπὶ τριάκοντα χρόνους, ἄρτου ὅλως μὴ γευσάμενος, καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκήσας, ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλθεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύματα ἐκτελεῖν. Τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου Βασίλειον Μοναχὸν, καὶ τὸν τάφον ἐγκαινίσαντα, συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ συμψάλλοντα, καὶ τοῖς λοιποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ Ὅσιος μόνος μεθ' ἑτέρου ἑώρα Μοναχοῦ. Καὶ μὴ προϋποτεθέντος πυρὸς, τοὺς ἐσβεσμένους ἄνθρακας ἀνῆψεν, ἔνθα ἱδρύσασθαι τὸ Μοναστήριον ἔμελλε. Καὶ γυναῖκα τινὰ προσελθοῦσαν, τῆς αἱμοῤῥοίας ἀπήλλαξε. Καὶ ἐξ ἑνὸς κόκκου ὃν εὐλογήσας ἐπέδωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τοὺς σιτῶνας πεποίηκε. Καὶ τὸ κατὰ τοῦ φρέατος πεσὸν παιδίον, ἀοράτως ἐπιφανεὶς, τοῦ λάκκου ἀνήγαγε. καὶ τὴν θραῦσιν τῶν τικτομένων παιδίων ἀνέστειλεν, ἃ μήπω φθάσαντα τῷ βίῳ προσελθεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνοντο. Τὴν οὖν αὐτῶν Μητέρα, οὐδέν τι στεῖρας ἄμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ προσευχῆς εὔτεκνον ἔδειξεν. Ἀλλὰ καὶ νέφος ἀκρίδων ἐσόβησε δι' ἐπιτιμήσεως μόνης. Καὶ Κήρικον τὸν τῆς Ἀνατολῆς κόμητα, ἄτρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν, ἀντὶ θώρακος, ἡ τρίχινη ἐσθῆτος τοῦ Ἁγίου περιβολή. καὶ περὶ τὰς γονὰς, παρὰ τοῦ αὐχμοῦ ἀδικουμένην τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι' εὐχῆς ὑετὸν καταγαγών. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν διὰ σεισμοῦ μέλλουσαν κατάπτωσιν καταλαμβάνειν τὴν Ἀντιόχειαν. Καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος ἐῤῥύσατο, κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφανείς. Καὶ πολλῶν Μαθητῶν καθηγητὴς γεγονὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου :—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ ἐξ Ἀντιοχείας.

Στ. Στενὴν ὁδεύσας Θεοδόσιος τρίβον,

Τὴν εὐρύχωρον τῆς Ἐδὲμ πατεῖ τρίβον.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιος, ἀσκητὴς ἐτύγχανεν ὢν ἐκ τῆς Ἀντιόχου Πόλεως ὁρμώμενος, ἐξ ἐπισήμων γονέων. Καὶ τῆς Δεσποτικῆς φωνῆς μυστηρίων ποτὲ ἀκηκοὼς, καταλιπὼν οἰκίαν, καὶ πλοῦτον, καὶ συγγένειαν, καὶ τ' ἄλλα πάντα, ἀπῆλθεν ἐν τοῖς δασυτέροις τόποις τοῖς πρὸς τὴν Θάλασσαν ἀποκλίνουσι. Καὶ βραχυτάτην κέλλαν δειμάμενος, ἠσπάζετο τὸν μονήρη βίον, τριχοσυνθέτα ἄμφια ἐνδεδυμένος καὶ βαρεῖα σίδηρα ἔνδον φορῶν, ἓν μὲν ἐν τῷ αὐχένι, καὶ ἕτερον ἐν τῇ ὀσφύϊ, καὶ δύο ἐν ἑκατέραις ταῖς χερσί. Προσανέχων δὲ τῇ εὐχῇ καὶ τῷ ἐργοχείρῳ, ἐπιθυμίαν, καὶ τύφον, καὶ τὰ λοιπὰ πάθη τῆς σαρκὸς κατεκοίμιζεν. Ἡ κόμη δὲ ἦν αὐτῷ αὐχμηρὰ, καὶ μέχρις αὐτῶν φέρουσα τῶν ποδῶν. Εἰργάζετο δὲ ποτὲ μὲν σπυρίδας, ποτὲ δὲ μικρὰς ἀρούρας ἐν τῇ νάπῃ, καὶ σπέρματα ἐν αὐταῖς καταβάλλων, καὶ τὴν ἀποχρῶσαν ἐκεῖθεν συλλέγων τροφὴν, ἣν εἶχεν εἰς βρῶσιν αὐτοῦ τε, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἀπὸ ξένης παρεμπιπτόντων. Καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος προέκοπτε, καὶ τὸ τούτου κλέος προέτρεχε, πολλοὶ συνέτρεχον πρὸς αὐτὸν, ἐπιζητοῦντες τὸν αὐτὸν ἀσπάσασθαι βίον. Οὓς καὶ δεχόμενος, τὴν ἔρημον ἐκείνην, ἄλλην Πόλιν Οὐράνιον πεποίηκεν. Ἐκεῖσε δέ ποτε Ἀγαρηνῶν καταδραμόντων, οὐδὲν ἐναντίον πεποιήκασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν Μακάριον αἰδεσθέντες, ἐκεῖθεν ἀνεχώρησαν. Διὰ γοῦν τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν ἔφοδον, καταλιπὼν ὁ Μακάριος τὴν ἔρημον, ἦλθε πρὸς τὴν ἰδίαν πα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πατρίδα. καὶ μικρὰν καλύβην πηξάμενος, σὺν αὐτῷ καὶ ἕτεροι τινὲς εἰργάζοντο τὴν πραγματικὴν ἐργασίαν. ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ. ὅτι εἰ καὶ ἠδέθησαν ἡμᾶς οἱ Ἀγαρηνοὶ, ἀλλ᾽ οὖν γέγραπται που δι᾽ ἡμᾶς, δίδομαι τόπον τῇ ὀργῇ. καὶ ὁ Χριστὸς φεύγων ἀπὸ Ἡρώδου, ἡμᾶς παιδεύων τοῦτο ἐποίει. ἀλλὰ καὶ ἐδιδάχθημεν, μὴ ἐπιρρίπτειν ἑαυτοὺς τοῖς πειρασμοῖς. τί γὰρ κωλύει ἡμᾶς πρὸς τὴν πραγματικὴν ἐργασίαν ἡ Πατρὶς ἐὰν θέλωμεν; καὶ μικρόν τι ἐπιβιοὺς, ἐκεῖθεν ἀπῆλθε πρὸς Κύριον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Σύναξις τῶν μυρίων Ἁγίων Ἀγγέλων. τελεῖται δὲ ἔνδον τοῦ Μαρτυρίου τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις. καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μάρκου, πλησίον τοῦ Ταύρου. καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τοῦ ἐν Πλακιδιαναῖς. καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, καὶ Ἀρχιμανδρίτου Ἀγαπίου. καὶ Μνήμη τῆς Ἁγίας Εὐπραξίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μαῖρος αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στ. Μαῖρος ἐκραύγαζεν ὢν ἐν αἰκίαις.
Μὴ δειλιάσῃς Μαῖρε, πλήττου, καὶ στέφου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βιτάλιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Καὶ πνεῦμα δόντα Βιτάλιε Κυρίῳ,
Τὰ πράγματα φρίττουσι τῆς πονηρίας.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ῥεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν, καὶ φλόγα δροσίζουσαν, ἀνθρώπων γένος Κύριε, ἐν τῷ σῷ βαπτίσματι, συνάψας Λόγε Θεοῦ, ὁ ὑπερυψούμενος Θεὸς, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

Ὡς κάμινον τάξαντι τὸν Ἰορδάνην, σαυτὸν ὡς θυμίαμα, ὁλοκαυτώσας Ὅσιε, καὶ φλόγα Οὐράνιον, ἀψευδὲς σύμβολον, θείας ἐπιφοιτήσεως λαβὼν, σηκὸν ἱδρύσω ψυχῶν σωτήριον:~

Οἷς σοῖς στρατηγήμασι, τὰ τοῦ Μωσέως, ὑπάκει τῆς χάριτος, ἐπιφανείσης Ὅσιε. ἐχθροὺς ἀοράτους γὰρ, καταστρεψάμενος, πόλιν ἐπουράνιον, ὁ σὸς κληροδοτεῖται λαὸς Πανεύφημε:~

Ὡς ῥείθροις ἐνθάψαντι, τὴν ἁμαρτίαν, σαυτὸν ἐνδιαίτημα, ἑδράσας Θεοδόσιε, θεάρεστον τέμενος ἐποικοδόμησας, φέρειν ἀκατάπαυστον ᾠδὴν, νομοθετήσας, ἐν πολυγλώσσοις φωναῖς:~

Ὡν παίδων μιμούμενος, τὴν παρρησίαν, τυράννου πυρίπνοον, ἀπειλὴν ἐξεφαύλισας, σοφῶς προϊστάμενος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πάτερ Θεοδόσιε. δι᾽ ἣν ἑκὼν ὡράθη, σαρκὶ σταυρούμενος:~

Θεοτοκίον.

Ἀνάγραπτον σύλληψιν, ἄφθορον τόκον, σὺ μόνη ὑπέδειξας Παρθένος διαμείνασα. Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ὑπὲρ πάντων Ἀγαθὸν, ἄνθρωπον γενόμενον, πιστῶν εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν:~

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι ῥεῖθρα, τοῦ Ἰορδάνου ἐξεικόνισε, τῷ θείῳ βαπτίσματι, ἐναντίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα κράζοντας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ὡν σωματικῶν, παθῶν προεκδημήσας, τῆς Ἐκκλησίας Θεοδόσιος, ἐν τοῖς κενῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, τῷ νεανίᾳ δείκνυται κράζοντι. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον:~

Ἔγονε τῶν σῶν, χειρῶν ἡ εὐλογία, τὸ τοῦ ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ, θειότατον πρόσταγμα. τῇ ἀνίκμῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ θάλπων Ἥλιος. κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπόρως ἐτρέφετο:~

Γνόφον νοητὸν, φωτὸς τοῦ θειοτάτου, σὺ ὑπεισδύνας Θεοδόσιε. καὶ πλάκας δακτύλῳ Θεοῦ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου, τὰ εὐσεβείας δόγματα, ἔφερες τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς Παμμακάριστε:~

Ἴστιν ἀρραγῆ, τὴν τῆς αἱμόρρου Πάτερ, ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον, τοῦ ῥάκκους ἁψάμενον, ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, τὸ πάθος ἐφυγάδευσε. γέγονας ἐκλογῆς γὰρ, σκεῦος τῷ ἐπιφανέντι Χριστῷ:~

Δόξα.

Ἐ τὸν ἐκ Θεοῦ, Θεὸν ἑωρακότα, σωματικῶς ἐπιφανέντα Χριστὸν, ἐρρύσθης ἐπε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον Πατέρα σου, καὶ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον, κράζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν Μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον. ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Ὠδὴ, θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Συνόδους ἐκήρυξας, Θεόφρον Θεοδόσιε, τῶν σεπτῶν ἰσαρίθμους Εὐαγγελίων Χριστοῦ, τὸ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῷ, προέμενος ζήλῳ, καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος, ἀσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ἡ Δίκη τὸν ἄδικον, ἐνδίκως κατεδίκασε, τῆς σῆς ὑπερορίας προεξορίσασα, καὶ διὰ βλασφήμων χειλέων, τὴν δυσσεβῆ, ψυχὴν ἐξελοῦσα, ζωῆς τε στερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν Ὅσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι διδαγμάτων Θεοδόσιε, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύττομεν, δύο τὰς θελήσεις εἰδότες, τὰς ψυχικὰς, καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τὰ αὐτεξούσια, ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρκί.

Φερώνυμος δόσις ἀγαθὴ, ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς, τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας, βρῶσις εὐθυνοῦσα, καὶ πόσις τῶν ἐν λιμῷ, τακέντων καὶ δίψει, γυμνῶν περιβόλαιον, καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μὴ παύσῃς τὴν ποίμνην σου, ἐφορῶν Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς σῆς μεμνημένος, καθυποσχέσεως. ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας, ὡς ἀρραγοῦς ἐξήψαμεν πέτρας, πρὸς Χριστὸν μεσίτην σε, κεκτημένοι Θεοδόσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος εὑρέθης πρωϊνὸς, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτὶ, παρθενίας ἀκτῖσι, περιαστράπτουσα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομῆτορ Πανσεβάσμιε.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν νοῦν καθαρὰς Ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, φανῶς ἐδέξω τὰς θείας, ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, Παμμάκαρ Θεοδόσιε, τῶν Ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα. καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃς, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Ἕτερον, τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, Σωτήρ μου Παντοδύναμε. Θεὸς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων, Παρθένου μήτραν ὑπέδυς, καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, καὶ ὕδασιν ἀπέπλυνας, τοῦ Ἰορδάνου Δέσποτα, βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου, τῶν ψυχικῶν ἁμαρτάδων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν, γ΄. προσόμοια, ἦχος, πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Οἶκον τῶν ἱδρώτων ἀρετῶν, προκαταστήσας σεαυτὸν Θεοδόσιε, τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου κατηξιώθης Ναὸν, κατοικεῖν καὶ τοῦτον ἐπισκέπτεσθαι. Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας. τῆς ἀληθοῦς δὲ, μονῆς σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν ἄφραστον, καθορᾷς ὡραιότητα. ἣν περ ἐθεμελίωσεν, ὁ Ὕψιστος Ὅσιε, καὶ κατοικίζει προθύμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν ἀνανεύοντας. αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνοις ἀσκητικοῖς σεαυτὸν, ἀνακαθάρας μιμητὴς ἐσχημάτισας, Παμμάκαρ, τοῦ σοῦ Δεσπότου. τῶν γὰρ κρασπέδων τῶν σῶν, ἁψαμένης πάθος ἐθεράπευσας. λιμῷ τηκομένους, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φερώνυμος, Θεοῦ δόσις γενόμενος. πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας Ὅσιε, τὴν τοῦ Τυράννου μανίαν, ἀντ' οὐδενὸς λογισάμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Φλόγα τῆς πρὸς Θεὸν ἀκλινοῦς, καὶ διαπύρου καὶ θερμῆς ἀγαπήσεως, ἐξάψας τὸν οὐρανόθεν ἀντεκομίσω πυρσὸν, εὐδοκίαν θείαν σοι μηνύοντα, Ναὸν ἁγιώτατον, ἀρετῆς παιδευτήριον, οἰκοδομῆσαι, καὶ ψυχῶν φροντιστήριον. ὃν δεξάμενος, εὐσεβῶς ἐτελείωσας. ἔνθα καὶ τὸ πολύαθλον, κατάκειται σῶμά σου, θήκαις Ὁσίαις Παμμάκαρ, διαφερόντως τιμώμενον. Χριστὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄντως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου

τοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ Θεοῦ Θεοδόσιε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πατέρων ἑορτάζοντος, τερπνῶς ἀκουόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Μακάριε. ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας. ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ, ὁ ἀπογραμμὸς ἀνεδείχθη ἐπὶ τῆς γῆς. τοῦτον εὐφημήσωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα. ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὥσπερ ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος, καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, εἰς μάνδραν Ἁγίαν ἐνήλασεν, οὗ ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων καθέστηκεν. ἐκτενῶς οὖν βοῶμεν. μὴ ἐπιλάθῃ καὶ νῦν τῆς ποίμνης σου Παμμάκαρ Θεοδόσιε. ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον, σῶσον ἡμᾶς δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. Σήμερον Ἰωάννης ἅπτεται, κορυφῆς τοῦ Δεσπότου. Αἱ Δυνάμεις τῶν Οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. Ἡ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, ᾠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ΙΒ'. Τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὕμνον, νῦν μεθέορτον πιστοὶ, ᾄσωμεν Χριστοῦ τῷ βαπτίσει, καθαρωτάτῳ μοί. ἤδη γὰρ ἐπέστηκε, πρὸς Ἰορδάνην σαρκὶ, ὁ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἀεὶ συνυπάρχων, φύσει τῆς Θεότητος, τῷ Ἰωάννῃ βοῶν. δεῦρο, Βαπτιστὰ βάπτισόν με. θέλω γὰρ ἐκπλῦναι τοῦ ῥύπου, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὡς φιλάνθρωπος.

Τρόμῳ, λειτουργοῦσί σοι Χριστὲ, πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς Βασιλεῖ καὶ Θεῷ. ὅλως ἀτενίσαι σοι, τὰ Χερουβὶμ οὐ τολμᾷ, κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου, κελεύεις μοι ψαῦσαι, χόρτῳ ὄντι Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης φησὶ, φόβῳ συνεχόμενος ὅλος, μή με πῦρ τὸ ἄστεκτον φλέξῃ, τῆς φρικτῆς σου Κύριε Θεότητος.

Ἦλθον, ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, ῥείθροις τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάσαι, τοῦ Ἰορδάνου φησὶν, αὖθις πρὸς τὸν Πρόδρομον, ὁ Λυτρωτὴς καὶ Θεός. ὡς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε. καὶ γὰρ Ἰωάννη, τοῦτο φύσει πέφυκα, καὶ βάπτισόν με σαρκί. ὅπως τῶν δρακόντων συντρίψω, κάρας τῶν ἐκεῖ ὁ τοῦ Κόσμου, πᾶσαν ἁμαρτίαν αἴρων Κύριος.

Ἕτερα γ'. τῆς Ἁγίας, Ὅμοια.

Ὅτε, τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ, καταλαμπομένη πλουσίως, πλοῦτον ἐμίσησας, μόνον ἀγαπήσασα τὸν Ἐπουράνιον, τὴν Μαρτύρων στεῤῥότητα, σαφῶς ἐνεδύσω, καὶ πρὸς ὑπερβάλλοντας, πόνους ἐχώρησας. ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὦ Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Ὅτε, τὸ δυσώδες τῆς σαρκὸς, καὶ τῆς ἁμαρτίας τὴν φλόγα, Ἁγνὴ κατέσβεσας, δρόσῳ θείου Πνεύματος, τοῦ συνεργοῦντός σοι. τότε θῆρας ἐφίμωσας, σταδίου ἐν μέσῳ, σῶμα παραδοῦσά σου, πρὸς αἰκισμοὺς ἀνδρικῶς. ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, νίκης ἀνεπλέξω στεφάνους, ὦ Τατιανὴ Θεομακάριστε.

Ξίφος, οὐδὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοὶ, θλίψεις οὐ λιμὸς ἢ παντοίας, εἶδος κολάσεως, σοῦ τὸν πρὸς τὸν Κύριον, ἤμβλυνεν ἔρωτα. διαπύρῳ καρδίᾳ γὰρ, αὐτὸν ἐκζητοῦσα, πάντα τὰ ὁρώμενα, ὑφ' ὧν διέπτυσας, Μάρτυς καὶ παστάδος τῆς θείας, ἔνδον κατισχύσασα Νύμφη, τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'.

Ὤρωσα σὲ ἡ φύσις ἅπασα, τῶν γηγενῶν γυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

γυμνὸν ἐν ὕδασι, τὸν Δημιουργὸν τὸ βάπτισμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐξεπλήττετο. ὁ Πρόδρομος δὲ, τρόμῳ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσαι σοι. ἡ Θάλασσα ἔφυγεν, Ἰορδάνης τὸ ῥεῖθρον ἀνεχαίτισε. τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν θεωροῦντά σε, καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, ἐξίσταντο λέγουσαι, ὢ τοῦ θαύματος, ὁ Σωτὴρ γυμνοῦται, ἐνδῦσαι θέλων σωτηρίαν, τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀνάπλασιν.

Εἰς τὸν Σ. Σ. προσόμοια, Ἦχος, πλ. β'.
Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν προφητικῶς, ἐκβοήσωμεν Κυρίῳ. ἐπέφανας ἡμῖν, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης, συνέθλιψας δὲ Λόγε, τῶν δρακόντων τὰ στόματα, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ὡς Οἰκτίρμων, καὶ τοὺς τυφλωθέντας τῷ φωτί σου, Χριστὲ ἐφώτισας. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σ. Ἡ Θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Κράτος κατ' ἐχθρῶν, τῷ βαπτίσματί σου Λόγε, ἔδωκας ἡμῖν, τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις, τὴν σὴν οἰκονομίαν. ἣν ἑκὼν ἐξεπλήρωσας, λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας, τῆς ἐκ τῆς Ἐδὲμ διαδραμούσης. ἐφ' ᾧ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Σ. Τί σοι ἐστι Θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ, τοὺς χιτῶνας δερματίνους, ἔχοντες ποτὲ, ἐνδυσάμενοι τῇ πτώσει, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἐκδυσάμενοι σήμερον, ἐν τῷ βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, θεολογοῦντες σὺν Ἀγγέλοις, αὐτῷ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος, πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος. ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι, γενόμενος ἄνθρωπος, τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων, συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ, μετ' εὐφροσύνης ἀδελφοί. ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν, ἀοράτως ἐπιδίδοται, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος, δ'.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰορδάνη ποταμὲ, τί ἐθαμβήθης θεωρῶν; τὸν ἀθεώρητον γυμνὸν, εἶδον καὶ ἔφριξα φησί. καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; οἱ Ἄγγελοι αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν. ἐξέστη Οὐρανὸς, καὶ γῆ ἐτρόμαξε, καὶ συνεστάλη Θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. Χριστὸς ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα. Ἦχος, πλ. δ'.
Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Βαπτίζεται Χριστὸς, ὁ φωτίζων τὸν Κόσμον. ἐξ ὕψους ὁ Πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε. οὗτός ἐστιν ὁ φωτίζων τὴν Οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ. ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.
Ὠδὴ, α'. Ἦχος, β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρέστασαι, Μάρτυς Νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα λυτρωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, Μάρτυς τελείως ἠλόγησας, ἐν Οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον, καὶ διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως, καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες, Μαρτύρων στάδιον.

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας, πολυειδεῖς ἀπτόητος, Μάρτυς ἐχώρησας. συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες, τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα, τραυματισθέντα πάθεσι, Κόρη θεράπευσον, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με μόνη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ, γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Οὐκ ἔσεισε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, συῤῥαγεῖσα βασάνων ἡ τρικυμία. ἐστήρικτο τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀγάπης, Χριστοῦ Παρθένε. πρὸς ὃν ἐκραύγαζες. ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ἀνθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας, ἐπτέ-

ρωσε

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

φωσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου. ἀνίσχυρον τὸν δράκοντα ὅθεν Μάρτυς, εἰς γῆν κατέῤῥαξας, πιστῶς κραυγάζουσα. ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Χειμάῤῥους ἀπεξήρανας ἀνομίας, τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου Μακαρία. τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάῤῥου νῦν ἀπολαύεις, καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκείως κραυγάζουσα. ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Σύλληψις, ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον. αἰῶνας γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου, ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας, Κόσμου τὰ πέρατα, Κόρη Ἀπείρανδρε. ὃν δυσώπει πάντοτε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου. ἀφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι Δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ, Ἐραστοῦ ἑπομένη, σεμνὴ Τατιανή, τὸν ἐκείνου προθύμως, ἐζήλωσας θάνατον, καὶ τὸ πάθος τὸ Ἄχραντον. ὅθεν ἔτυχες, τῆς Οὐρανίου παστάδος, στέφος ἄφθαρτον, περικειμένη ἀξίως, καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὁ Μέγας ὑετός, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα, προσέρχεται σαρκί, βαπτισθῆναι θελήσας. πρὸς ὃν ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐκθαμβούμενος ἔλεγε. πῶς βαπτίσω σε, ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; πῶς ἐκτείνω μου, τὴν δεξιὰν ἐπὶ κάραν; ἣν φέρει τὰ σύμπαντα;

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοή.

Ὡραῖον, τῆς ψυχῆς κατάστημα, εὐμορφίαν τῆς εὐσεβείας, Τατιανὴ φοροῦσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτί, παραδόξως διαλάμπουσα, τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σιδήρῳ, σοῦ τὰς ὄψεις ξέοντας, παρανόμους ἀορασίᾳ, Οὐράνιοι Ἄγγελοι, ᾐκίζοντο ἀποσαλεύοντες πρὸς σήν, ἐκ Θεοῦ Μάρτυς βοήθειαν. οἱ σοῦ τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν.

Νομίμως, τὸν Χριστὸν κηρύττουσα, ἐντροπῶσω παρανομοῦντας. θυσία δὲ ἄμωμος, εὐπρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης ἀνακράζουσα. σὲ ἀγαπῶσα Σῶτερ, σφαγιάζομαι.

Θεοτοκίον.

Πρὸς ὅρμον, γαλήνιόν με ἴθυνον, Θεονύμφευτε Παναγία. χειμάζει γὰρ κλύδων με, καὶ τάραχος τῆς ἁμαρτίας δεινῶς, τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος, τῶν πονηρῶν πνευμάτων, τῶν θλιβόντων με.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Φόβον Θεοῦ, ἐν γαστρὶ διανοίας εἰσδεξαμένη, πνεῦμα σωτηρίου ὁμολογίας, καὶ μαρτυρίου, ἔτεκες Γενναιόφρον, παραδόξως, στεῤῥῶς ἀθλήσασα, καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτόν, καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη, ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα, πάσχει προθύμως μεληδὸν τεμνομένη, ζωοδότα Χριστὲ κραυγάζουσα. ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτισμοῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι φαιδρυνομένη, Πνεύματος Ἁγίου λαμπαδουχίᾳ, καὶ καταυγάζεις, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ἁμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα, Μάρτυς Ἀθλοφόρε, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Φωτεινή, τοῦ Ἡλίου Νεφέλη λάμψον μοι αἴγλην, λύουσα τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων. δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην, ἁμαρτίας ἔγειρον κείμενον, μόνη τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἐπὶ ξύλου ὡς ἔννω ταθεῖσα σε, Μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν, καὶ τοὺς ξεσμοὺς τοῦ σώματος, διὰ πόθον τὸν σὸν Παντοδύναμε.

Ἀγριώτατοι θῆρες ᾐδέσθησαν, μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλεύσαν σε, Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν Πρωτάθλον. ἧς τὸν ζῆλον ἐκτήσω ἀοίδιμε.

Ἐπὶ σαυτὴν Οὐράνιοι Ἄγγελοι, μέσον τῆς φρουρᾶς, σε φωτὶ κατελάμπρυναν, τῶν ἀλγεινῶν ἐξαιροῦντες, καὶ Θεοῦ ὡς Ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο, σὲ τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί, ιβ'. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Στίχ. Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τὴν κάραν,
Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος.
Τῇ δωδεκάτῃ Τατιανῆς αὐχένα κόψαν.

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς Πρεσβυτέρας Ῥώμης, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξάνδρου, ἐκ πατρὸς ὑπατεύσαντος τρίς, καὶ τὴν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν Διακονοῦσα. Διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ Βασιλεῖ. καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναόν, τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσεισε, καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξε. Διὸ καὶ τύπτεται τὸ πρόσωπον, καὶ ὀγκίνοις τὰ βλέφαρα διαῤῥήγνυται. Εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν. Μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀνάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσαλαμίτου.

Στίχ. Ἐπανθρακωθεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ,
Ἐπ' ἀνθράκων ἥδιστα Πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος τῇ κατὰ πίστιν εὐσεβείᾳ, καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων ἐν νεότητι τῆς ἡλικίας, παῤῥησίᾳ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησεν. Ὁ γοῦν Ἄρχων Ἐλευθερουπόλεως συλλαβὼν αὐτόν, καὶ μήτε κολακείαις χαυνώσας, μήτε ἀπειλαῖς καταπτήξας, πυρὶ τελειοῖ. ἐν ᾧ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου, ὁ Ἅγιος ἐκομίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερτίου.

Στίχ. Θεὸν ποθῶν ὕψιστον ἰσχυρὸν μόνον,
Μαστίζεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄγαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, στρατευόμενος ἐπὶ τὸ Τάγμα τῶν Μαύρων. Καὶ ἀναγκασθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσαγαγεῖν, καὶ μὴ πεισθόμενος, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τοῦ ἀξιώματος, καὶ καταξαίνεται τὸ σῶμα ταῖς μάστιξιν. Ἐγκαρτερήσας δὲ ταῖς βασάνοις ὡς μηδὲ φωνὴν ἐκπέμψαι, θάμβος καὶ ἔκπληξιν παρέσχε τῷ Τυράννῳ. Διὸ ἐπὶ πολὺ τῆς βασάνου παραταθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ εὑρίσκετο ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι μωλώπων καὶ τραυμάτων ἀνέπαφος, ἀνεθῆναι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναποῤῥιφῆναι. Ὀκτὼ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν, καὶ πολλοῦ ἰχῶρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀποῤῥέοντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης, λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμὼν ὁ ἀοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχήν, εἰς χεῖρας Θεοῦ ἐπαφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ὀκτὼ Μάρτυρες οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θνήσκει χορός τις ὀκτάριθμος ἐκ ξίφους,
Ἄνωθεν εὑρεῖν ὀγδόην ζωὴν θέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Εὐθασία, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Αὐτῷ Θεῷ Σωτῆρι Κόσμου προσφέρει,
Αὐτῆς κεφαλὴν ἐκ ξίφους Εὐθασία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Ἡλιοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοδώρου Εὐχαΐτων, καὶ τῆς Ὁσίας Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, πλησίον τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εὐτόνως ἀήττητε, ἀθλιζομένη, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέστης καρτερώτατα· πυρὶ Οὐρανίῳ δέ, Μάρτυς κατέφλεξας, σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεόν. ὃν πᾶσα Κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Ἐγκάρδιον φέρουσα, τὸ πῦρ τὸ θεῖον, σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, Χριστὲ ἡ παναοίδιμος, τὸ πῦρ τὸ ὁμόδουλον οὐκ ἐδειλίασε, παίδων εἰκονίζουσα τὸ πρίν, καὶ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν στεῤῥότητα.

Ἡρώων ἀγριότης σοι, καθυπετάγη, λεόντων τὰ χάσματα, ἀπήμαντος παρέδραμες, Θεοῦ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοῦ δοξάσαντος, τοῦ τὸν δοξάσασαν, τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀναπληρώσασα σαρκὶ Πανεύφημε:~

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον, ἡμῖν τεκοῦσα, θανάτῳ τὸν θάνατον, σαφῶς ἐξαφανίζουσα, τὰ πάθη θανάτωσον, τὰ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, πίστει τῶν τιμώντων σε Ἁγνή, ὡς Θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον:~

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καλλωπισθεῖσα ἀρεταῖς, ὡραιώθης καλλοναῖς τοῦ μαρτυρίου, καὶ Νυμφίῳ ἡρμόσθης, τῷ ὑπὲρ πάντας βροτούς, ὡραίῳ κάλλει διαλάμπουσα, τῆς ἀθανασίας, Τατιανὴ θεόφρον:~

Ἐν Ἀσωμάτοις λειτουργοῖς, ἐν εἱρκτῇ τὸν Ποιητὴν ἐδοξολόγεις, διαλάμπουσα δόξῃ, τῆς θείας ἀστραπῆς, καὶ πᾶσιν ἀπρόσιτος μένουσα, τοῖς κεκρατημένοις, τῷ ζόφῳ τῆς ἀπάτης:~

Συνθλιβέντων σου τῶν μελῶν ἐξελέπτυνεν ἐχθροῦ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων ἡ ῥύσις, τῆς ἀθείας δεινοὺς, χειμάῤῥους, σεμνὴ ἀπεξήρανε, πέλαγος θαυμάτων, ἡμῶν ἀναδειχθεῖσα:~

Θεοτοκίον.

Σῶσον οἰκτείρησον ἡμᾶς, τὸν Οἰκτίρμονα Θεὸν ἡμῖν Σωτῆρα, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, πυρκαϊᾶς λογισμῶν, παθῶν τε, ἐξαιροῦσα καύσωνα, σοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ:~

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ πολλὰς τὰς βασάνους, τῇ τοῦ ξίφους σε δίκῃ, δεινὸς καθυποβάλλει δικαστής. ἧς τῇ ἀνόδῳ ἐκρότησαν, αἱ οὐράνιαι Τάξεις. Χριστὸς δὲ παραλκεῖ σε δεξιᾷ, ἐστεφάνωσε Μάρτυς, μονίμως ἐναθλήσασαν:~

Ἐναγκαλίζῃ Μαρτύρων, φανοτάταις ἀγκάλαις, φανώτερον ἐγγίζουσα Θεῷ, βλέπεις ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι. ὡς παρθένος νυμφῶν, αὐλίζῃ τοῦ Νυμφίου σου Σεμνή, δυσωποῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας:~

Ἐσφραγισμένην πηγήν σε, κεκλεισμένον τε κῆπον, ἀνάθημα σεπτὸν, καὶ ἴσον Νύμφην Χριστοῦ ἀδιάφθορον, ἱερεῖον καὶ θῦμα, ἀμνάδα καὶ καλὴν περιστεράν, τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων, Τατιανὴ κηρύττομεν:~

Θεοτοκίον.

Ταῖς φωναῖς καμπτομένη, τῶν πιστῶς σε αἰτούντων, ἡ μόνη τῶν πιστῶν καταφυγή, σῶσον οἰκτείρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, καὶ πάσης τῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεί σε μεγαλύνοντας:~

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν:~

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Διὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ, βασάνους ἐκαρτέρησας, Τατιανὴ γενναιόφρον, καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἰσχὺν, γενναίοις ἠφάνησας. διὰ τοῦτό σε πάντοτε, πιστῶς μακαρίζομεν:~

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ, ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια, ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~

Ἀπόστιχα, γ΄. προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἔλαμψας ἐκ φωτὸς, φῶς ὑπάρχων Ἰησοῦ μου, ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀῤῥήτῳ σου ἐλλάμψει, τοὺς πρὶν ἐκτυφλωθέντας, ἐν Ἐδὲμ ἐκ τοῦ ὄφεως. ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἄρτι φανεὶς, πάντες τῷ φωτί σου καθορῶντες, πιστῶς ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Μύστα τῶν φρικτῶν, Οἰκονόμε μυστηρίων, Πρόδρομε χαρᾶς, καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, τὸν βαπτισθέντα Λόγον, ἰδοὺ σὺ ὡς ηὐδόκησεν, αἴτησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων, λύτρωσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι, αὐτῷ ψάλλουσιν. εὐλογημένος ὁ φανεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ϛ΄. Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Δράμωμεν πιστοί, ἐν συνέσει τὰς καρδίας, δράμωμεν σπουδῇ, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ ἴδωμεν τὸν Κτίστην, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες ἀναμέλψωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν, θείας οἰκονομίας. πῶς ὁ Ποιητής, τῷ ποιήματι παρέστη, καὶ κλίνει τούτῳ κάραν; ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς περὶ αὐτὸν φωτιζομένοις. ἐν ᾧ ψάλλομεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΓ΄. Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συμψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν Ἑορτήν, εἰς τὰς ιδ΄.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἕρμυλος ὁ ἔνδοξος, καὶ θεόφρων Στρατόνικος, ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντες, πολύθεον πλάνην, μετὰ πολλοὺς τοὺς αἰκισμούς, καὶ τὰς βασάνους κατατροπώσαντες, καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντες πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, Μάρτυς Διάκονος Ἕρμυλε, ἐκλογῇ θείου Πνεύματος, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, τῆς ἱερωσύνης στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερωτέραν ἀληθῶς, καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας, καὶ νῦν εἰς τὰ Βασίλεια, τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, πρεσβευτὴς τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότατος.

Δεσμοὺς καρτερήσαντες, ταῖς προσαγαῖς τοῦ δικάζοντος, ἐν σαγήνῃ ἐβλήθητε, καὶ τέλος μακάριον, καὶ πηγμὸν ὑδάτων, ἄμφω δεδεγμένοι, τὴν πολυμήχανον ἐχθρόν, τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπνίξατε. καὶ νῦν περιπολεύετε, περιχαρῶς τὰ Οὐράνια, ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, Ἀθληταὶ γενναιότατοι.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια, τῶν Ἁγίων Ἀββάδων. Ἦχος πλ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Μεγάλως ἠγωνίσασθε Ἅγιοι, τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες, τὴν ἔφοδον γενναίως. τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως. Μαρτύρων ἐνεδύσασθε στεφάνους. Ἀγγέλοις, συναυλίζεσθε ἀξίως. πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅσιοι Χριστοῦ ἠγωνίσασθε, τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντες τοῦ βίου ἑκουσίως, τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε τὸ φρόνημα γενναίως, καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, Ἀγγέλοις συναυλίζεσθε ἀξίως. διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, σεμνύνοντες ἱκετεύομεν. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καλῶς πολιτευσάμενοι Ἅγιοι, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως, τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν, ἐκομίσασθε νομίμως. μαχαίρας, ὑμεῖς κατεφρονήσατε. ὡς οὗτοι, βασάνους ὑπεμείνατε. ἵνα ὁμοῦ ἀναδήσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως. πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος, πλ. δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Ὅσιοι Πατέρες, μελετήσαντες ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠξιώθητε τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν, ἀθλήσεως στεφάνους ἐξήνθησε. παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Ἀγωνοθέτην Θεόν, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ Κτίσις φωτίζεται, σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ Οὐράνια ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφήν, ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διὰ ἀποστολι-

κήν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καὶ φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν δ. π. προσόμ. ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὤφθη τὸ Πατρικόν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις, βαπτίσματι καθαῖρον, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

δ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Δέχου δουλοπρεπῶς, Προφῆτα Ἰωάννη, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν.

δ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη, ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις. συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ σῶσαι τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τὸν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς Πατέρες Ὅσιοι, ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ πνεύματι. ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος ἐφυλάξατε, καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διηνύσατε. καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, ὁρῶντές σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, γυμνὸν ἑστῶτα Σωτὴρ ἐν τοῖς ὕδασι, καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ Κόσμος ἐπλουτίσθη Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. καθισ. ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη, βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου. ἄνωθεν ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει. οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου, ἐν ᾧ ηὐδόκησα. καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεφάνη, ἐν ξένῃ θέᾳ Περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Gennaro.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. καθισ. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ Θεῷ, τὰ πάθη ἐρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς, ὡς φοίνιξ ἠνθήσατε, βότρυας ψυχοτρόφους, ἀρετῶν Θεοφόροι, φέροντες τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν ὑπὲρ μέλι. διὸ καὶ μεγαλύνομεν πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τὰ ῥεῖθρα ἁγιάσας τὰ Ἰορδάνεια, τὸ κράτος συνέτριψας τῆς ἁμαρτίας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος. διό σε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο, εἰς η'.

Ὠδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τίμιοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς, τῷ στερεώματι σοφοί, τῆς Ἐκκλησίας ὤφθητε, καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρότησι Μάρτυρες.

Ὤφθητε ὥσπερ ἄνθρακες νοητοί, προσαναπτόμενοι πυρί, τοῦ Πνεύματος Ἀοίδιμοι, καὶ εἰδώλων τὴν πυράν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐν τοῖς ῥείθροις τὴν ἡμῶν, ἀσέβειαν βυθίσαντος, ἀθέους Ποταμοὺς Μάρτυρες ἀπεξηράνατε.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου ἁμαρτίας τοὺς ὀχετούς, ἡ τοῦ θανάτου τὴν φθοράν, τῷ τόκῳ σου μαράνασα, καὶ κατάνυξίν μοι δός, Θεοκυῆτορ Παναμώμητε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ὁσίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνθους ἀνυμνῶ Πατέρων κλέος μέγα.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἀσκήσει φωτοειδεῖς γενόμενοι, Μακαριώτατοι, θεοειδεῖς ἐδείχθητε σαφῶς, τῇ κενώσει τοῦ αἵματος. διὸ συνεπαγάλλεσθε, τοῖς Ἀσκηταῖς Χριστοῦ καὶ Μάρτυσι.

Θαλάσσῃ τῇ τῶν δακρύων πρότερον, ἐναπεπνίξατε, τὸν Φαραὼ σοφοὶ τὸν νοητόν, τῶν αἱμάτων εἰς ὕστερον, τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε, καὶ ἀφανείᾳ παρεπέμψατε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λαμπρυνῶν ὁ φωτοδότης Κύριος, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν, ὑπομονῇ θεράποντες Χριστοῦ, φωταυγῆ ἀπεργάσασθε, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν, ὑπὲρ αὐγὰς Ἡλίου λάμπουσαν.

Θλῖψις οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις, οὐ μακρυσμὸς παντελής, τῶν κοσμικῶν φροντίδων Ἀθληταί, οὐ βαρβάρων ἀνήμερος, ἐπιδρομὴ τῶν κρατούντων, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηγάγετο.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὁ κατὰ φύσιν Κύριος, πᾶσιν ἀχώρητος, ἐν σοὶ χωρεῖται Δέσποινα βροτός, ἀπαλλαγχνίᾳ γενόμενος· ἵνα βροτοὺς δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον μισήσαντες, τῶν μελλόντων ἐποθήσατε, ἀδιάῤῥευστον ἀπόλαυσιν, γενναῖοι Στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ Παμβασιλέως.

Ἀνδρείως ἀντέστητε Θεόφρονες, παρανόμως τῷ προστάσσοντι, ἀσεβείᾳ ὑποκλίνεσθαι, καὶ νίκης οὐρανόθεν, ἤρατε στεφάνους.

Ἰνδάλματα πλάνης ἠδαφίσατε, ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες, ἑαυτοὺς δὲ ἀνεστήσατε, ναοὺς σεπτούς, καὶ στήλας τῆς θεογνωσίας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαία τὸ πρὶν ἡ στρεφομένη, τὰς εἰσόδους μοι δίδωσιν, αἰδουμένη τὴν κεντήσασαν, Παρθενομῆτορ λόγχην, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ἐντεθιμμένῃ, διανοίᾳ Θεὸν θεραπεύσαντες, συνετρίψατε ἐχθροῦ, μεγαλαυχίαν Μακάριοι, ξίφει συντριβόμενοι καὶ θανατούμενοι.

Ἀποσκοποῦντες, τῶν μενόντων σοφοὶ τὸ ἀΐδιον, τῶν ἀστάτων καὶ ῥευστῶν, τὸ χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε. ὅθεν μακαρίζεσθε, Ὁσιομάρτυρες.

Νόμῳ τῷ θείῳ, εὐσεβεῖ διανοίᾳ ποθήσαντες, τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρατείας ὠλέσατε. καὶ νῦν ἐναθλήσαντες, δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία, ὑπεράγιον Λόγον κυήσασα, καθαγίασον ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῶν μακαριζόντων σε, τὴν Παναμώμητον.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων, ἦχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν ὕδασιν ὁμοῦ, τὸ μακάριον τέλος, ἐδέξασθε σοφοί, ἐν αὐτοῖς τὸν Βελίαρ, βυθίσαντες χάριτι, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μάρτυρες· ὅθεν στέφανον, ὡς Νικηφόροι λαβόντες, συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν Ἀγγέλων χορείαις. μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε.

Δόξα, τῶν Ὁσίων, ἦχος δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς πάροικοι δακρυόμενοι, καὶ παρεπίδημοι, καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς, ἠσκήσατε Ὅσιοι, γύμνωσιν κοσμηθέντες, ἀρετῶν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι γεγονότες, τῶν Χριστοῦ παθημάτων. διὸ καὶ ὑπεμείνατε, τὴν τῶν βαρβάρων σφαγήν.

Ὅμοιον.

Ὁ φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος, τὰ ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνεια, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνωθεν μαρτυροῦντος, τοῦ Πατρὸς τῷ συνθρόνῳ, κάτωθεν προσφοιτώσης, τῆς τοῦ Πνεύματος δόξης. αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων καὶ ἁγιάζων ἡμᾶς.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὡς τοῦ Λόγου διάκονος, λόγοις σου τὴν ἄλογον ἐστηλίτευσας, Μάρτυς Ἕρμυλε ἀπόνοιαν, τῶν παρανομούντων προθυμότατα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, μίαν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα, οἱ Θεόφρονες κηρύξαντες, πολυθέου πλάνης κατεφρόνησαν.

Ἀρτήσει ξεόμενος, καὶ ταῖς ἀλγηδόσι περιδονούμενος, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, Ἀθλητὰ θεόφρον Μάρτυς Ἕρμυλε.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ καθεύδοντα, καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ συγκαλυπτόμενον, πρὸς μετάνοιάν με Πάναγνε, ὡς τοῦ Λόγου Μήτηρ ἀνακάλεσαι.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντες, τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε καὶ θανατωθέντες, ξίφει Παμμακάριστοι, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, χαίροντες ὁμοῦ μετετέθητε.

Νεκρωθέντες πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας, ἐθελουσίως Ὅσιοι τῶν παρανομούντων, ἀκου-

σίως

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

σίως ξίφεσι, δεινῶς τεθανάτωσθε, ζωὴν μετὰ θανεῖν πιστούμενοι:–

Ἐπιάνθητε ὡς ἄρνες τῇ ἐγκρατείᾳ, καὶ ὡς κριοὶ ἐπίσημοι, χερσὶν αἱμοβόρων, λύκων ἀναιρεθέντες, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, Ὅσιοι Χριστοῦ προσηνέχθητε:–

Ἱερεῖς τε καὶ πρεσβῦται καὶ νεανίσκοι, οἱ Ῥαϊθῷ καὶ Σίναιον, ὄρος κατοικοῦντες, Μάρτυρες γεγόνασιν, ὁσίως βιώσαντες, καὶ βιαιοτάτως τεθνήξαντες:–

Θεοτοκίον.

Νευργεῖ τὴν ἀνθρωπότητα νέον βρέφος, ὁ πρὸ αἰώνων Κύριος, ὀφθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ βροτὸς γενόμενος. αὐτῷ μελῳδήσωμεν. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε:–

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν βασάνων τὰ νέφη, Μάρτυρες πανεύφημοι οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν. ὑπὲρ Ἥλιον γὰρ πεφανέρωται, εὐσεβείας φέγγει, τοὺς εὐσεβεῖς φωταγωγοῦσα, καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον ἐξαίρουσα.

Ὑπερβάντες τοὺς ὅρους, τοὺς τῆς ἀνθρωπότητος Θεομακάριστοι, καὶ τῷ ὑπὲρ φύσιν, ἑνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, τὰς πικρὰς βασάνους, καὶ τοὺς ξεσμοὺς καὶ τὰς αἰκίσεις, ὑπηνέγκατε γνώμης στερρότητι:–

Ῥωμαλαίως ἀντέστης, Μάρτυς τῷ δικάζοντι Ἔνδοξε Ἕρμυλε. καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, οὐρανόθεν Παμμάκαρ ἠξίωσε, τῷ καλοῦντι πόθῳ, προσομιλεῖν ὡς Ἀθλοθέτῃ, καὶ τοὺς τούτου ῥωννύοντι Μάρτυρας:–

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴ ὡς ὡραία, ὡς τῇ καθαρότητι περιαστράπτουσα, τὸν ὡραῖον κάλλει, ἐσωμάτωσας Λόγον, καὶ τέτοκας. τὸν τὸ εἶναι πᾶσι, θεουργικῶς Παρθενομῆτορ, παρεχόμενον πλούτῳ χρηστότητος:–

Ἄλλος. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Παράδεισος τρυφῆς, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐδείχθητε μέσον ἔχων, τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν, τὸ αἷμα προσδεξάμενον:–

Αἱμάτων τοὺς κρουνούς, τῶν δακρύων συνάψαντες, τοῖς ῥεύμασι Θεοφόροι, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε:–

Τερπνότητα Θεοῦ, καθορᾶν ἠξιώθητε, αἰώνιον εὐφροσύνην, ἀντὶ κόπων καὶ πόνων, Μακάριοι εἰλήφατε:–

Gennaro.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας Θεόν, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ ἔμεινας μετὰ τόκον, ὡς πρὸ τόκου Παρθένος, Ἁγνὴ Θεοχαρίτωτε:–

Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ναμάτων ζωοποιῶν πληρωθέντες, ποταμίοις ἀπερρίφητε ῥείθροις, καὶ ἐν αὐτοῖς, δεδεγμένοι τὸ τέλος, τὸν τῆς κακίας προστάτην ἐπνίξατε, Πανεύφημοι καὶ νῦν ἡμῖν, ἰαμάτων κρουνοὺς ἀναβλύζετε:–

Σαργάνῃ ἀποβληθέντες προθύμως, παρεδόθητε βυθῷ Ἀθλοφόροι, καὶ πρὸς ζωήν, ἀνηνέχθητε θείαν, τὰ δι' αἰῶνος ὑμῖν ἐλπιζόμενα, εὑράμενοι χαρμονικῶς, μεγαλόφρονες Ἅγιοι Μάρτυρες:–

Ὠράθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρεῖσθαι, καὶ ῥαβδίζεσθαι Στρατόνικε Μάρτυς, ὑπομονῆς, ἀπερίτρεπτος στῦλος, ἐπερειδόμενος βάσει τῆς Πίστεως, τὴν ἔνστασιν τῶν διωκτῶν, ἀφανίζων καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν:–

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχῆς μου, καὶ τὸ ἄλγος τῆς καρδίας Παρθένε, καὶ τοῦ νοός, ἐκτροπὰς πολυτρόπους, ὡς συμπαθὴς Θεοτόκε θεράπευσον. καὶ κόπασον τὸν χαλεπόν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον δέομαι:–

Ἄλλος. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ῥήξαντες, προσπαθείας δεσμὰ δι' ἀσκήσεως, βιαιοτάτῳ θανάτῳ, τῶν δεσμῶν τοῦ σώματος λύεσθε, καὶ ἀλύτῳ, ἀγαπήσει δεσμεῖσθε τοῦ Κτίσαντος:–

Ὡς ὄρη, ὑψηλῇ πολιτείᾳ δεικνύμενοι, τὸν καταλήψεσθαι ὄρη, καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν ἐπαπειλοῦντα, δυναστείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τοῖς ποσὶν ὑπετάξατε:–

Νάμασιν, ἀρδευθέντες δακρύων Μακάριοι, γῆ ὡς καλή τε καὶ πίων, μαρτυρίου στάχυν καρποφορεῖτε, ἀποθήκαις, αἰωνίως Χριστῷ συντηρούμενον:–

Θεοτοκίον.

Κοίμησον, τῶν παθῶν τῆς σαρκός μου τὰ κύματα, τῇ ἀκοιμήτῳ σου Κόρη, ἱκεσίᾳ δέομαι καὶ μὴ δῴης, ἁμαρτίας, ἀφυπνῶσαί με ὕπνον βαρύτατον:–

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

" θαρμονῇ, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
" σου, ῥάναντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος β'.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαλήνην κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι. ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη, ζωηφόρῳ νεκρώσει, τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τὸ πάθος ἐξεκομίσατε, πρότερον ἐν τῇ καλῇ ἀσκήσει, καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅθεν αὐτὸς καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν Πατέρες, ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον, καὶ τόπον τὸν αἰώνιον. ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤφθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΓ. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἑρμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Στ. Ἡ σαργάνη ναῦς, Ἑρμύλῳ Στρατονίκῳ.
Κοινὸν κατάπλουν, εἰς βυθὸν ποιουμένοις.
Ἕρμυλον ἠδ' ἕταρον δεκάτῃ πνῖξε τρίτῃ Ἴστρος.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Ἕρμυλος, κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, Διάκονος. Παραστὰς δὲ τῷ Βασιλεῖ, καὶ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα ὁμολογήσας, πρῶτον μὲν χαλκοῖς τισὶ τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται. εἶτα μυριάσι πληγῶν καταξαίνεται, καὶ τὸν Στρατόνικον ἐκκαλεῖται πρὸς παῤῥησίαν φίλον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῦ πάθεσιν ἀλγυνόμενον. Ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν Ἅγιον Ἕρμυλον ῥάβδοις ξιφῶν, ὑφ' ὧν ἐῤῥάγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν, στραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ Στρατόνικος ἐδάκρυσε. Παρευθὺς δὲ γέγονε δῆλος, ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτοῦ καθεστήκε προαιρέσεως. Ἐρωτηθεὶς οὖν παρὰ τοῦ Βασιλέως, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὡμολόγησεν. Ὅθεν τύπτεται, καὶ ἅμα τῷ Ἑρμύλῳ τῷ ποταμῷ Ἴστρῳ ἐμβάλλεται. ἔνθα τὸ μακάριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ εὐκτηρίῳ οἴκῳ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Ὀξείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Ἰακώβου τοῦ ἀπὸ τῆς Νισίβεως.

Στ. Τὸν Ἰάκωβον θνητὸν ὄντα τῇ φύσει,
Θνητοῖς ὁμοίως μὴ θανεῖν οὐκ ἦν πρέπον.

Οὗτος γέννημα καὶ θρέμμα τῆς μεγαλοπόλεως Νισίβεως ἦν. καὶ τὸν ἐρημικὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατέλαβε, καὶ ταῖς ἐκ τῆς ἐρημίας ἀνάγκαις γενναίως ἦν ἐγκαρτερῶν, θέρει μὲν ἐκφλογούμενος, χειμῶνι δὲ τῷ κρύει καὶ τῷ παγετῷ ταλαιπωρούμενος. Τρυφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἡ αὐτομάτως βλαστάνουσα, καὶ τὸ ποτὸν, ὕδωρ μέτριον· Χιτὼν δὲ ἦν αὐτῷ, ἁπλοῦν περιβόλαιον. καὶ ἁπλῶς οὕτω τὸ σῶμα κατεδαπανῶν, τὴν πνευματικὴν τροφὴν διηνεκῶς προσφέρων τῇ ψυχῇ. Ἐντεῦθεν ἡ πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐγένετο παῤῥησία, καὶ τὰ ἐσόμενα προεώρα, καὶ δύναμιν εἰς θαυματουργίαν ἐκ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐδέξατο χάριτος. Ποτὲ μὲν γὰρ ἔν τινι τόπῳ παρερχόμενος, καὶ ἀναισχυντοῦντα γύναια κατά τινα πηγὴν θεασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήρανεν, αὐτῶν δὲ τὰς τρίχας λευκανθῆναι πεποίηκε. καὶ τὸ μὲν ὕδωρ παρακληθεὶς, αὖθις ἀναδοθῆναι παρεσκεύασεν, αὐτὰ δὲ τὰ γύναια ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος μένειν εἴασε. Καὶ δικαστὴν Πέρσην ἀδίκῳ ψήφῳ χρησάμενον θεασάμενος, λίθῳ τινὶ μεγίστῳ αὐτοῦ που κειμένῳ ἐπαρασάμενος, τοῦτον συνέτριψε. Καὶ ἐμπαικτικῶν τινῶν ἕνα τῶν συνόντων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καί τι παρ' αὐτοῦ λαβεῖν ἱκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε. καὶ αὖθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν. Ἐπεὶ δὲ τὴν προεδρίαν Νισίβεως ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ παρῆν. Ὁ δὲ Ἄρειος μετὰ τὸ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὖθις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔσπευδεν εἰσελθεῖν, καὶ ἀρχῇ τοῦτον ἀνεῖλεν ὁ μέγας Ἰάκωβος, τῶν σπλάγχνων αὐτοῦ διαλυθέντων. Καὶ Σαβωρίου τοῦ Περσῶν Βασιλέως πολιορκῆσαι Νίσιβιν ἀπιόντος, καὶ πάμπολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὀφθεὶς μόνος ὁ Ἅγιος, εἰς φυγὴν τοὺς Πέρσας ἐτρέψατο, σκνιπῶν καὶ κωνώπων νέφη τούτοις ἐπι-

στρα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

στρατεύσας. Ἐξ ὧν οἵ τε ἵπποι καὶ ἐλέφαντες τιτρωσκόμενοι, καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήξαντες ἐδραπέτευον. Ὅπερ ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, καὶ ἀπορίᾳ καταχεθεὶς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος. Ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος Ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, μακαρίως ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθανάσιος, ῥαβδιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Ῥάβδοις Ἀθανάσιε σαυτὸν ἐδίδως,
Σπάδων θανεῖν μὲν, ζῆν δὲ πολλῷ κρειττόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παχώμιος, καὶ Παπύριμος, ἐν Ποταμῷ τελειοῦνται.

Στίχ. Τοιοῦτον εὗρε καὶ Παπύριμος τέλος,
Ὅσον σὺ Παχώμιε βληθεὶς εἰς ὕδωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, τῆς Μονῆς τοῦ βαθέος ῥύακος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ῥεῖ μελίῤῥυτός σου γλῶσσα, ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν ἀμελείας, Στρατονίκου τοῦ σοῦ, συνάθλου κατευνάζων, ἀναβοῶντος Ἔρμυλε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων, τὸν σωτήριον Σταυρὸν γενναῖε Μάρτυς, ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, προθύμως ἀνεμέλπεις. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κήτους γαστρὸς ὁ διασώσας, συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, ποταμίων ὑμῶν ὑδάτων διασώζει, τὰ νικηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, τὴν παναμώμητον κατῴκησας γαστέρα, εὐλογίας πηγὴν, βλυστάνων τοῖς βοῶσιν. Εὐλογημένος Πανάμωμε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Λελαμπρυσμένοι, τῆς ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν, ἄθλοις, ἱερεῖς τε Μάρτυρες προφανῶς, φωτιζόμενοι μετέβητε, πρὸς φέγγος ἄδυτον, καὶ ἡμέρας υἱοὶ χρηματίζετε.

Ἐθελουσίως, τῶν ἐν Κόσμῳ ἡδέων ξενούμενοι, ξένως, τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκὸς, ᾠκειώθητε τὰ μένοντα, καὶ μὴ φθειρόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι Ὅσιοι.

Ὁ θεῖος Παῦλος, καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, Νεῖλος, ἐφεξῆς τε πάντες πανευκλεῶς, καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, μακαριζέσθωσαν, Ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλίᾳ φορέσασαν, πάλαι, μαννοδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφανέστατα. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὑπερτερεῖς τυπτόμενος, καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος, καὶ τοῖς μυριοστοῖς τῶν ἀλγεινῶν κυκλούμενος, ἀοίδιμε Ἔρμυλε, τοῦ Στρατονίκου δὲ ποδηγὸς, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τοὺς ἀγῶνας ἐγένου. Μεθ' οὗ σὺ ἀνεβόας. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀκλινεῖς τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖοι τὴν ἄθλησιν, καὶ τῶν Οὐρανίων, δωρεῶν ἐπάξιοι, οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, τὰ τῶν πιστῶν προπύργια, λίθοις κελευσθέντες, οὐ προσένειμαν σέβας. Θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων, ἀνεβόων Δεσπότῃ. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὰς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν, ἀνορύττων ὁ τύραννος, καὶ τοῖς σπαθισμοῖς ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν, ἐρηρεισμένον θείᾳ στοργῇ, καὶ τοῦ Λυτρωτοῦ, κατανοοῦντα τὸ κάλλος. Φωνῇ ἐν παῤῥησίᾳ, γεγηθὼς ἀνακράζεις. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τῇ φύσει ἀπρόσιτος, ὤφθη προσιτός μοι, σάρκα περικείμενος, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, τῶν ἀνομιῶν μου, τὸ φορτίον σκορπίσαι, καὶ σῶσαι μελῳδοῦντα. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Μέγιστος χορὸς ἀσκητικοῖς, ἀνδραγαθήμασιν, ὡραϊζόμενος, Ὁσίων σήμερον ἅπαντας, χορεύτας ἐνθέους δάκρυσιν, ἀναφήναντας μεθ' αὐτὸν, Χριστῷ δὲ ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ἐτύθητε οἷα πρόβατα ἀμνοί, βαρβάρων ξίφεσι, κατακοπτόμενοι, καὶ προσηνέχθητε τέλεια, τῷ τυθέντι Λόγῳ σφάγια, καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς, κατεσκηνώσατε μελῳδοῦντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὕμνοι πάσης ὄντες ἡδονῆς, τὸν τοὺς προπάτορας, ἀπογυμνώσαντα, Πατέρες Ὅσιοι, κάκιστον δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε. καταστολὴν δὲ ἱεράν, ὡς ἐναθλήσαντες εἰληφότες, τοῦτον αἰσχύνῃ σοφοὶ ἐνεδύσατε.

Θεοτοκίον.

Ἀνοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν Παράδεισος, καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, Θεοχαρίτωτε Ἁγνή, βροτῶν τὸ φύραμα. τῶν βοώντων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, Λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἐστίφῳ Μάρτυρες Χριστοῦ, τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος, ἐγκαθωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως. ὅπου Μαρτύρων οἱ χοροί, Δικαίων ὁμήγυρις. ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς, καὶ χαρὰ ἑορταζόντων ἐν πνεύματι.

Ῥεῖθρα σαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες, πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα, πρὸ ἑωσφόρου ἄδυτον Ἥλιον, παραδραμόντες τὸ βαθύ, σκότος τῶν κολάσεων. καὶ νῦν αὐγάζουσι, σωτηρίας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ μόρον μνήμην ἱεράν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν παμμακάριστοι, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπιτελοῦσα ἄγει χαρμόσυνον, καὶ φωτοφόρον ἑορτήν, Θεὸν μεγαλύνουσα, τὸν στεφοδότην ὑμῶν, μεγαλύνοντα ὑμᾶς ὡς θεράποντας.

Ῥθητε πρὸς περιφανές, μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος Ἅγιοι, καὶ κατειλήφατε, τοῦ πόθου πέρας ὄντως Μακάριοι, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον, Μάρτυς Στρατόνικε, σὺν Ἑρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι.

Θεοτοκίον.

Εἶσαί μου Σωτὴρ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἱερολογίαις ἱεραῖς, τοὺς Ὁσίους δεῦτε Πατέρας, τοὺς ἐν Ῥαϊθῷ καὶ Σιναίῳ βεβιωκότας, ἐν ὁσιότητι, καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

Ὡς πανένδοξοι Ἀθλοφόροι, οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι. ὡς ὑπέρφοροι οἱ ἀγῶνες, ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε. ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις, δι᾽ ἧς μονίμως κατεστέφθητε.

Σῶμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ, καθιερώσατε ὁσίως, τοῖς δι᾽ ἐγκρατείας ἱδρῶσιν, ἁγιασθέντες καὶ ταῖς τοῦ σώματος, ἐπιρροαῖς ξηράναντες, βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Ἡ θεοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη, ἀνατολαῖς λαμπρυνομένη, τῶν διὰ Χριστὸν ὑμῶν πόνων, τὰς διανοίας πάντων Μακάριοι, περιαυγάζει χάριτι, τοῦ πανουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φρίττει Χερουβὶμ καθορῶντα, τὸν ἐν αὐτοῖς ἀρρήτῳ λόγῳ, ἐπικαθεζόμενον Λόγον, Μητρὸς ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον, σοῦ Παναγία Δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης Κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς
„ συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἀγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Οἷς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, εἰς τέλος ἀπεκτείνατε. ἐπὶ τέλους δὲ στέφει, τοῦ μαρτυρίου ἤρθητε, τῶν Πατέρων καύχημα, καὶ τῶν Μαρτύρων δόξα, Ῥαϊθοῦ καὶ Σιναίου, ἡ πανέορτος πληθύς, τῶν θαυμασίων Πατέρων.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα. Χριστὸς γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφάνη. ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, καὶ ᾠδαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην.

ὡ καὶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὢ καινοῦ μυστηρίου. ὁ τοῦ Ἀδὰμ ὁ Ποιητής, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη.

Εἰς τὸν στίχ. τῶν αἴνων. στιχ. προσόμ. ἦχος πλ. β΄.

Αἱ Ἀγγελικαί.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας, δράμωμεν πιστοί, ἐν τοῖς ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ τὸν Χριστὸν ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτιζόμενον, ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, μιᾷ σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Νῦν τοῦ Ἰεσσαί, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος, θείαν κιβωτὸν καὶ τὴν μάνναν θεοδόχον, ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος τῆς ζωῆς τὸ ἀκήρατον. ὃν ὁ Ἰορδάνης καταπλήξας, καὶ ὁ Ἰωάννης χειραπτήσας, Χριστῷ ἔκραζεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ἄσατε ᾠδάς, αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις, ψάλατε βροτοί, καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως. ἰδοὺ γὰρ ὁ Δεσπότης, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, ἔρχεται ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου, ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου. λαοὶ κράξωμεν. εὐλογημένος ὁ φανείς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. ἦχος πλ. δ΄.

Μακάριοι ἐστὲ Ὅσιοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὅσιοι μέν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε. Μάρτυρες δέ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. καὶ διὰ τοῦτο χαίρετε, ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ Κτίσις φωτίζεται. σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια πάντα καὶ τὰ ἐπίγεια. Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. ὅπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. ἴδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσᾴδοντες, συμφώνως βοήσωμεν. Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, καταυγάζουσα, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΔ΄. Τῶν Ἁγίων Ἀββάδων.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν Ἀκολουθίαν, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ ἄνευ τῶν Ἀναγνωσμάτων.

Συναξάριον τῶν Ἁγίων.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΔ΄. τῶν Ἁγίων Ἀββάδων, τῶν ἐν Σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων.

Στίχ. Σπάθαι τὸ πράξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους,
Τὸ δ' αὖ πεπονθός, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι.
Ἀββάδας ἀμφὶ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ, κτάνε χαλκός.

Οὗτοι τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες, πᾶσι τοῖς τοῦ Κόσμου χαίρειν εἰπόντες, κατῴκουν τὴν ἔρημον. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Μακάριος Νεῖλος, Ἔπαρχος γεγονὼς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ καὶ δυνάμει λόγου καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χάριτι, κάλλιστα συγγράμματα ἐκθείς, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντα, καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν, καὶ ἀναίρεσιν τῶν Ὁσίων Πατέρων τούτων διαγράψας. Οὗτοι γὰρ ἀνῃρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, οὕτω λεγομένων Βλεμμύων, ἀπὸ Ἀραβίας ἕως Αἰγύπτου καὶ Θαλάσσης Ἐρυθρᾶς κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων. Πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἀνῃρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει. Ἐξελθόντες γὰρ οἱ κατοικοῦντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει Σαρακηνοί, ἀποθανόντος τοῦ φιλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν Ἀσκητῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς Σαρασκηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλὸξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος. ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν. καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον. Οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ, ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν. Ἐξ αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν δύο ζῶν-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τες, Σάββας καὶ Ἡσαΐας. Οἱ δὲ φονευθέντες, οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως, τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα. ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν. οὓς ἔθαψαν οἱ δύο Μοναχοὶ, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων, λγ. Πατέρων τῶν ἐν τῇ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων.

Ὥσπερ Ῥαχὴλ τὰ τέκνα νῦν τοὺς Ἀββάδας,
Κλαίω Ῥαϊθῶ, συγκεκομμένους σπάθαις.

Οὗτοι οἱ Μακάριοι Πατέρες, τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυον, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ οἱ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων. Βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις, καὶ περασάντων τὸ πέλαγος Αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον τινὰ, καὶ εὑρόντων πλοῖον, καὶ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ, καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν Φαρανιτῶν, ἐξῆλθον οἱ Φαρανῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν, καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαράκοντα ἑπτά. Οἱ δὲ Βλέμμυες ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν Φαρανιτῶν, ἀπῆλθον εἰς τὸ Κάστρον, ὅπου εἶχον τὴν Ἐκκλησίαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες. Οἳ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον. Ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι, καὶ μὴ εὑρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν. Καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι. Καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγκαρευθέντες ἐβύθησαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν. ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ἀπ' ἀλλήλων:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Θεοδούλου υἱοῦ Νείλου τοῦ σοφοῦ.

Τὸν Θεόδουλον πρεπόντως ἐπαινέσω,
Ὡς Θεοῦ δοῦλον καὶ ὄνομα καὶ πρᾶγμα.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Νείλου τοῦ σοφοῦ, τοῦ γενομένου μὲν ἐπάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ Κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ὄρει Σινὰ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων, καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς ἁγίους Πατέρας, ὁ μὲν Νεῖλος ἠδυνήθη φυγεῖν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντες ἐσύροντο. Κατασκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς νέους, καὶ θῦσαι τῷ πρὸ τοῦ Ἡλίου ἀνατέλλοντι ἄστρῳ. Καὶ ὁ μὲν εἷς ἔφυγεν. οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηθέντες, τοῦ Ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ τοῦ ἄστρου κρυβέντος, οὐκ ἔσφαξαν τὸν Θεόδουλον. Βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύο μόνον χρυσίνους ἐλάμβανον. Καὶ γυμνώσας τὸ ξίφος ὁ εἷς, ἦλθε σφάξαι αὐτόν. τότε ἠγόρασεν αὐτὸν ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ ἀπέλυσε. καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη.

Τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων Ἁγίων Πατέρων ἡ σύναξις ἅμα, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ ἐν τῷ ὀρφανοτροφείῳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου, τοῦ Κτίσαντος τὴν Μονὴν τοῦ Χηνολάκκου.

Τῷ Χηνολάκκου τὴν Μονὴν δειμαμένῳ,
Θείῳ Στεφάνῳ λάκκος ὠρύχθη τάφου.

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' Ἡλίου ἀνατολῶν, εὐγενὴς κατὰ τὸν μέγαν Ἰὼβ, ἐξ ἀρχῆς τὸν ἀσκητικὸν βίον ζηλώσας, καὶ ἐπὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν Μοναστήρια τὰ κατὰ τὸν Ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον, καὶ τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου καὶ Σάββα καὶ Θεοδοσίου καταφοιτήσας. καὶ ἑκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθὼν, ὕστερον κατέλαβε τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου. Ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ Γερμανῷ, καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τινὰ καταμείνας, πλεῖστα παρ' αὐτοῦ καταμαθὼν, καὶ εἰς ὠφέλειαν προσλαβὼν, καὶ ἐν τοῖς πρακτέοις χρηστὸς αὐτῷ σύμβουλος γενόμενος, ἔνθα νῦν ἐστὶν ἡ τοῦ Χηνολάκκου λεγομένη Μονὴ, συσταθεῖσα παρ' αὐτοῦ κατεβίωσε, πλῆθος Μοναχῶν συναθροίσας. Οὓς παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ ἐξέθρεψε τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ. Καλῶς δὲ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διανύσας τὸν βίον, καὶ τῆς ἐντάξεως τῆς ἐκεῖθεν ἐνθένδε τὰς ἀποδείξας λαβὼν, ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτοῦ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης, ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαντο, ἀπὸ τῶν κάτω πρὸς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀμμὴ, ἐν σκοτεινῇ φρουρᾷ βληθεῖσα τελειοῦται.

Στ. Ἀμμὴν ἄναμμοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,

Πάμφωτον αὐτῇ προὐξένησαν οἰκίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου.

Στ. Φαρισαΐζων, ἴσθι μακρὰν γίνου.

Χριστὸς γὰρ ἔνδον, οἱ ταπεινοὶ δεκτέοι.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΕ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν, στ. προσόμοια. ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, Πάτερ τὰς τοῦ βίου φροντίδας, ἐμφρόνως ἔλιπες, καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνους ἐχώρησας, τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτους ἐρήμους, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς. ὅθεν ἐρημώσας τὰ πάθη, τῇ ἐπιμονῇ τῶν κρειττόνων, Ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης ἀνθρωπίνης σεαυτὸν, Πάτερ συνουσίας χωρίσας ἀπὸ νεότητος, πρῶτος τὴν πανέρημον Παῦλε κατέλαβες, ὑπὲρ πάντα μονάζοντα, καὶ βίου δι' ὅλου, ὤφθης ἀγνοούμενος. ὅθεν Ἀντώνιος, εὗρεν ἐπινεύσει σε θείᾳ, ὥσπερ θησαυρὸν κεκρυμμένον, καὶ τῇ Οἰκουμένῃ ἐφανέρωσε.

Ξένην ἐπὶ γῆς διαγωγὴν, ἐπιτηδευσάμενος Παῦλε, θηρσὶ συνῴκησας, δι' ὀρνέου Ὅσιε, διακονούμενος, θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι. καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, ὅτε σε ὁ μέγιστος, εὗρεν Ἀντώνιος, θάμβους πεπλησμένος τὸν πάντων, καὶ προμηθευτὴν καὶ Δεσπότην, ὡς Θεὸν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν.

Ἕτερα στ. τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, Ὅμοια.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, Κόσμου τὴν τερπνότητα Πάτερ, χαίρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς ἀρχαίας ὁδοῦ, τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον, καὶ λίαν τραχεῖαν. ὅθεν φροντιστήριον, ψυχῶν κατέλαβες, θεῖον ἐνδυσάμενος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καὶ γυμνώσει, πάντων τῶν παθῶν Θεομακάριστε.

Ξένην, ἐπενόησας ζωὴν, ξένον ἐπιτήδευμα φίλῳ, Χριστοῦ μυούμενος. οὗ τιμος τὴν ἄφατον, πτωχείαν ἔστερξας. καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος, τῶν σῶν Γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στενῶν θλιβόμενος. ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον, τὸν ἐν Οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων, ἐν χερσὶ τὸ ἱερὸν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τοῦτο, πληρωτὴς γέγονας, ὕπαρξιν Γεννήτορος ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καὶ δάκρυσι, καὶ στενοχωρίᾳ, ὅλον διανύσας σου, τὸν βίον Ὅσιε. ὅθεν παρακλήσεως θείας, καὶ διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις Θεοδόξαστε.

Δόξα. ἦχος β΄.

Ἀρνησάμενος Κόσμον, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ Ὅσιε, Εὐαγγέλιον λαβὼν, εὐαγγελικῶς αὐτῷ ἠκολούθησας. καὶ τῇ καλύβῃ διαιτώμενος, ὡς ἐν παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκὸς, τὸν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας. Διὸ ἐν Οὐρανοῖς αὐλιζόμενος, Ἰωάννη Μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χαῖρε, ἡλιόμορφος Ἀστὴρ, χαῖρε ἡ αἰτία ἁπάντων, καλῶν Πανάμωμε. Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας. Χαῖρε θεῖον Ὄχημα, Πύλη ἡ πάμφωτος. Χαῖρε, ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρη, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρξασα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

διον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν. ἀτεκνῶσαι νῦν ἀπάδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Χαῖρε λύχνε πάμφωτε, ἡλιακῶν λαμπηδόνων, λαμπροτέρα Δέσποινα. χαῖρε λύσις Ἄνασσα τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, ἡ ἐλπὶς Δέσποινα, τῶν ἀπηλπισμένων, ἡ παράκλησις τοῦ γένους ἡμῶν. χαῖρε Παλάτιον, τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον. τὸ Ὄρος τὸ πιότατον. ἐξ οὗ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. χαῖρε θείου Λόγου, Λαμπάδιον τὸ θεῖον καὶ τερπνόν. χαῖρε Λυχνία ὁλόφωτε, χαῖρε Θρόνε πύρινε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ ἐκλάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζες βοῶσα μητρικῶς. τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, δ.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ βρέφους τὸν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν Κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ τερπνά, καὶ ἤσκησας ἄριστα. ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων. ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας Παμμάκαρ. διό σε Ἰωάννη, Χριστὸς ἀξίως ἐδόξασεν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

Ὠδὴ, α'. ἦχος, πλ. δ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν Μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα, οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ἐν ᾠδαῖς καταχρέως τιμήσωμεν.

Ἐγόνας τῆς ἐρήμου, πρῶτος πολιστὴς Παῦλε ἀοίδιμε, Οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμος δειχθεὶς δι' ἀσκήσεως.

Ὅλον δι' ἐγκρατείας, σεαυτὸν καθάρας Παμμακάριστε, οἰκητήριον ὤφθης, τοῦ Θεοῦ καὶ Ἀγγέλων ὁμόσκηνος.

Θεοτοκίον.

Ἥγνισας Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνούμενη σε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πτωχὸν παθῶν με, δεῖξον εὐχαῖς σου Μάκαρ.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, β.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Πλουτισθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπὶ γῆς, καὶ Οὐρανίου ἔτυχες. διό με πτωχεύσαντα, θείας γνώσεως καταπλούτισον χάριτι. ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον.

Τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστόν, Μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασι, σαυτὸν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὁπλισάμενος. δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς Οὐράνιον.

Ὡς ὁδεύσας τρίβον τὴν στενήν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὑρηκὼς τὸ κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἁμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκοίμητον, προστασίαν Πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω, οἰκτειρόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανούς.

Πρὸς τὸν Θεὸν τὸ ὄμμα σου τῆς ψυχῆς, ἀτενίζων Πάτερ αὐτὸν ἠγάπησας, μισήσας τὰ ἐπίγεια, καὶ Ἀγγελικὴν διανύσας ζωήν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐν ταῖς ἀκτῖσι Πάτερ τῶν ἀρετῶν, παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς, τὸν φωτισμὸν τοῦ Πνεύματος, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος.

Ψωμῷ Οὐρανίῳ ἄρτῳ διατραφεὶς, ὡς Ἠλίας πάλαι διὰ τοῦ Κόρακος, τὴν νοητὴν ἐξέφυγες, Πάτερ Ἰεζάβελ τῇ σκέπῃ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης καὶ Ποιητὴς, ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς Θεομήτορος, τὴν ἑαυτοῦ ἁλουργίδα βάψας, μυστικῶς ἐπορφύρωσεν.

Ἄλλος. Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος.

Θυμίαμα εὐῶδες, τῷ Παντεπόπτῃ Ὅσιε, τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες. ἃς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὁμηγύρει κατατάττων σε.

Ὡράθης θαῦμα μέγιστον, τὰς καρδίας Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπλῆττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, Γεννητόρων πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστείαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχύϊ Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μύρίπνουν ὡς ῥόδον, ἀπὸ κοιλάδων Ἄχραντε, ὁ καθαρός σε εὕρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξηνθήσεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου. ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ψοῦ Κόσμου τὰ τερπνὰ, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν Θεὸν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον, Πόλιν Παῦλε κατέλαβες. ἐπιμόνοις δὲ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας, ὤφθης Ἄγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων. διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Ηὔτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥεῦσαν, λιπὼν Οὐράνιον, ὄλβον ἀπείληφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον Μακάριε. ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι. πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παῤῥησίαν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, ἀεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμεν. χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Ἀπειρόγαμος Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὁρῶσά σε νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ Ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε. τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ΄. ὁ Εἱρμός.

Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν, ἐκ Παρθένου σε Λόγε σαρκούμενον, μελῳδικῶς ἀνεβόα. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἠμφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάρανας, τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῇ σῇ.

Ψυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας, καὶ ἑαυτὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ καταγώγιον ἔδειξας.

Βακτηρίᾳ τῆς ἐναρέτου σου ζωῆς, ὥσπερ θῆρας τὰ πάθη ἀπήλασας. διό σου καὶ ὁ θανάτου θῆρας, πρὸς ταφὴν σοι συνήθροισεν.

Θεοτοκίον.

Ἁλουργὶς ἐξυφάνθη μυστικὴ, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων τῷ πάντων Θεῷ. ἣν στολισθεὶς Θεοτόκε, ἥνωσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἐν ῥάκεσι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὡράθης Θεόπνευστε. θείαν στολὴν γὰρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας.

Δεξάμενος, τὸν Οὐράνιον σπόρον θεόπνευστε, καρδίας ταῖς αὔλαξι, στάχυν τερπνὸν ἐγεώργησας, μέσας διατρέφοντα, τῶν ὑμνητῶν σου Ὁσίως μιμουμένων σε.

Ἐπένθρεες, στενοτάτῃ καλύβῃ Θεσπέσιε, πτωχὸς ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος. ὅθεν ἀναπέπαυσαι, τοῦ Ἀβραὰμ νῦν ἐν κόλποις Πάτερ Ὅσιε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ἰθυνόμενος, τῆς ψυχῆς τὰς κινήσεις Πανάμωμε, πρὸς θεῖα προστάγματα, τοῦ ἐκ γαστρός σου ἐκλάμψαντος, ζάλης λυτρουμένη με, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτείαις σου.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις Μακάριε, προσευχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις, διαπρέψας Ὅσιε, πρὸς Θεὸν κατεσκήνωσας.

Ὁ βίος σου πανέντιμος γέγονεν, ἐν Κυρίῳ, Παῦλε παμμακάριστε, καὶ ἡ ταφή σου παράδοξος.

Τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε, ἐκτελέσας, ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, Πάτερ ἐφάμιλλος γέγονας.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ Κόσμῳ ἐκύησας.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς τῶν ἡδέων ἐγένου, ξένος οἰκείων, ξένος γεννητόρων οἰκείᾳ γνώμῃ, καὶ ἐγκρατείᾳ ἑαυτὸν ἐκκαθάρας, ᾠκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πάτερ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σαυτόν, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀποτελέσας. ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ, θείαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τὸ κάλλος Θεοῦ τὸ ἄρρητον, Πάτερ Ἰωάννη, ἀεὶ φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ, πληρωτὴς ἀνεδείχθης, μηδὲν προκρίνας τούτου τῆς ἀγάπης Θεόφρον Πάτερ. οὐκ ἀδελφῶν γάρ, οὐ γονέων σε φίλτρον, οὐ δὲ πλοῦτος οὐδὲ ἀξίωμα, οὐδὲ τῆς σαρκὸς ἡδονὴ κατεχαύνωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἐμμανουήλ, τὸν ἁπάντων Δεσπότην, τίκτεις ἀφθόρως μείνασα Παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομῆτορ. ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τὰς χεῖρας ἐκπετάσας πρὸς Θεόν, τὴν ψυχήν σου Ὅσιε, αὐτῷ παρατέθηκας, ἐν ἡμέρᾳ καὶ νυκτί, εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Ἐδόξασαν τὴν κοίμησιν τὴν σήν, Ἀγγέλων στρατεύματα, Προφητῶν τε τάγματα, καὶ Ἁγίων Ἀποστόλων Πάτερ Ὅσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγών, τῷ ἱστίῳ Ὅσιε, τῆς ἄκρας ἀσκήσεως, εἰς ἀχείμαστον λιμένα, προσωρμίσθης Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκί, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὑπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις Μακάριε, καὶ ὑψωθεὶς ἐν πνεύματι, εἰς σκηνὰς ἀειζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καὶ τῆς πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, καὶ Θεῷ ὁλικῶς ἀνακείμενος.

Ἀπαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασιν, Πάτερ Ἰωάννη καλύβῃ στενούμενος, καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις ἐνθέως μαρτυρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰσουργὸν τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον, Λόγον ἐκ γαστρός σου Ἁγνὴ ἐσωμάτωσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τὸ ἡμέτερον ὅλον φορέσαντα.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῶν ἄνω τυχεῖν, πανσόφως ἐφιέμενος, τῶν κάτω τερπνῶν, ἐμφρόνως κατεφρόνησας. καὶ Χριστῷ πτωχεύσαντι συμπτωχεύσας, χαίρων ἠκολούθησας Ἰωάννη. πρὸς ὃν ἐκτενῶς μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἕτερον ὅμοιον, τοῦ αὐτοῦ.

Ποθήσας σοφέ, πτωχείαν τὴν ἄσυλον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐμίσησας. καὶ τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσί σου κρατῶν, ἠκολούθησας Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι, τῶν σῶν κόπων καὶ πόνων, καὶ καμάτων πολλῶν, τὸ κλέος καὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ λιταῖς σου, ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέκτοις, τοῦ Πνεύματος χάριν μοι, νῦν χορήγησον. ὅπως τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἐκφράσω πιστῶς, καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λό-

γον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γον καρποφόρουσε, καὶ τῆς συνειδήσεως τὴν ἀπονομὴν Παμμακάριστε, δι᾽ ἧς πλάνον ἐχθρὸν κατήσχυνας. Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΕ´. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Στ. Εἰς θαῦμα Θήβαις ταῖς παρ᾽ Αἴγυπτον πύλαι,
Πόσον γε Παῦλος, κἂν βίου λύπῃ πύλας;
Βλαστὸς Θηβαΐδος πέμπτῃ θάνε Παῦλος ἀμύμων.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Δεκίου καὶ Οὐαλλεριανοῦ τῶν διωκτῶν, ὁρμώμενος ἐκ Αἰγύπτου τῆς κάτω Θηβαΐδος. Αἰσθόμενος δὲ τὸν ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ κηδεστήν, προδοῦναι αὐτὸν μέλλοντα, διὰ τὸ τὴν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν κατασχεῖν, ἐμάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων. Ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χρόνῳ μεταπεσόντος αὐτῷ τοῦ πάθους, ἀντὶ τοῦ δεδοικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ μονάσαι κατέστη. Προσεγγίζει οὖν σπηλαίῳ τινί, αὐτὸ τὸ βαθύτατον ὑποδύς τῆς ἐρήμου. ἐν ᾧ τὸν ἅπαντα χρόνον μακρὸν γενόμενον διαγαγὼν ἐν εἰρήνῃ, καὶ τῇ τῶν παθῶν ἀταραξίᾳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τοῦτον ὥς φασιν, ὁ μέγας Ἀντώνιος καταλαβών, καὶ τοῦ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τοῦ χρόνου τὸ μῆκος, καὶ τῆς ἀναχωρήσεως ἐθαύμασε. Καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε, καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ καὶ δεκαπεντεκαιδεκάτου ἔτους. τοσοῦτον γὰρ ἀπεβίω ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, τῶν τοῦ βίου φροντίδων μεταναστάσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, ὃς καὶ Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στ. Ἀρνησίκοσμος παῖς λιπὼν γῆς καλύβαν.
Ἐν Οὐρανοῖς ἔπηξε καινὴν καλύβαν.
Πέμπτῃ Ἰωάννης δεκάτῃ καλύβην μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, υἱὸς Εὐτροπίου Συγκλητικοῦ, καὶ Θεοδώρας. Ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας, ἐκ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς Γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς, καὶ συμμίξας τινὶ Μοναχῷ ἑαυτόν, τὴν τῶν Ἀκοιμήτων καταλαμβάνει Μονήν, καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μονήρη βίον, καὶ διὰ σκληρᾶς πάνυ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς. Ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυττε, κἀν τούτῳ καταπαλαίει τὸν ἀντικείμενον. Γνωρίσας γὰρ τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν τῷ Καθηγουμένῳ τῆς Μονῆς, καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος ἀσχὴν ἐπὶ τοῖς δεδογμένοις λαβών, ἐν σχήματι πενιχροῖς ῥακίοις ἠμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει. Ἔνθα ἐπὶ χρόνοις τισὶ μικρᾷ καλύβῃ στενούμενος, καὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροινούμενος, διεκαρτέρει πρὸ τοῦ πυλῶνος, ὁρῶν τὸν Πατέρα καὶ τὴν Μητέρα κατὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους, συντηρῶν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ τῆς ἀγνωσίας σχήματος. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὴν Μητέρα, καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοτεύκτου Εὐαγγελίου, ὅπερ κατεσκευάσθη αὐτῷ, ἔτι ὄντι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέστησε γνώριμον, καὶ εἰς χεῖρας Θεοῦ τὴν ψυχὴν ἐναφίησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πανσοφίου.

Στ. Καὶ Πανσόφιον πλήξατε πλανοι πλέον.
Οὕτως γὰρ αὐτῷ, πλέξετε πλείω στέφη.

Οὗτος ἦν ἐξ Ἀλεξανδρείας, Πατρὸς Νείλου, τῇ τοῦ Ἀνθυπάτου τιμηθέντος ἀξίᾳ. Διὰ δὲ πλούτου περιουσίαν, καὶ δεξιότητα φύσεως, καὶ Πατρικὴν ἀρετήν, εἰς τὸ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη, τῆς τε καθ᾽ Ἕλληνας, καὶ ὅση κατὰ Χριστόν. Οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτήν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε, τῇ τῶν γνήμων ἀποθέσει τὸν Κύριον ἐκζητῶν. Ἐπὶ χρόνοις δὲ εἰκοσιεπτὰ ταῖς ἐρήμοις ἐναυλισθείς, καὶ κατὰ μόνας προσλαλήσας Θεῷ, καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς Οὐρανούς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὴν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετήν, διαβάλλεται Αὐγουσταλίῳ τῷ τῶν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ἀλεξανδρέων Ἡγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ Δεξιὰν τὸν κατὰ τῶν χριστιανῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον. Παραστὰς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς μύθων, τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλάνην διελέγξας, καὶ τοῦ Τυράννου τὸ φρόνημα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς, καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐπισκόπου Μαϊουμᾶ τοῦ Ἁγιοπολίτου.

Στ. Ἀπῆλθε Κοσμᾶς, ἔνθα πᾶσα τερπνότης,
Μέλη λιπὼν τερπνὰ τῇ Ἐκκλησίᾳ.

ΠΕρὶ τούτου, οὗτος ὁ λόγος ἐκ Πατέρων εἰς ἡμᾶς ἀφίκετο. Ὁ γὰρ Πατὴρ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, ἐξ εὐγενῶν καταγόμενος, πλούτῳ τε πολλῷ περιρρεόμενος καὶ δόξῃ, καὶ τῇ ἄλλῃ περιφανείᾳ κοσμούμενος, καὶ τὴν οἴκησιν ἔχων ἐν Δαμασκῷ τῇ περιφανεστάτῃ, προσελάβετό τινα τῶν ἀσηκρητῶν ἄνδρα, πολυμαθῆ καὶ σοφόν. Ὃς καὶ τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἰωάννην ἐξεπαίδευσεν εἰς τὸ ἀκρότατον, τήν τε ἔξωθεν καὶ τὴν καθ᾽ ἡμᾶς. Καὶ τοῦτο δῆλον ὑπάρχει, ἀπὸ τῶν φιλοπονηθέντων αὐτῷ συγγραμμάτων καὶ κανόνων. Ὁ αὐτὸς οὗτος Πατὴρ τοῦ εἰρημένου πανσόφου Ἰωάννου, προσελάβετο καὶ Κοσμᾶν τὸν μακαριώτατον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ὀρφανίᾳ ὁμοῦ καὶ πενίᾳ πιεζόμενον ἐσχάτῃ. Καὶ ἀναθρεψάμενος τοῦτον ἐπιμελῶς, ὡς υἱὸν ὠνόμαζε, καὶ διὰ πάσης παιδεύσεως θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης διελθεῖν αὐτὸν ἐποίησε. Διὸ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο ὁ Μακάριος Κοσμᾶς. πεῖραν δὲ μαθεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὁποῖος τῷ λόγῳ καὶ τῇ γνώσει γέγονε, τοῖς αὐτῷ πονηθεῖσι Κανόσι τε καὶ Τροπαρίοις, καὶ ἑτέροις συγγράμμασιν, ἐπιμελῶς ἐντυχοῦσιν. Ἐπεὶ δὲ τῆς ὑψηλοτέρας ἀγωγῆς ἱμείρετο, τὸν μοναδικὸν ὑπέδυ ζυγόν. καὶ ἀστέρος δίκην ἐκλάμψας, Ἐπίσκοπος Μαϊουμᾶ χειροτονεῖται παρὰ τοῦ Ἱεροσολύμων Προέδρου. Καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως αὐτὸς πολιτευσάμενος, καὶ τὸ ποίμνιον ὁδηγήσας ἐπὶ νομὰς σωτηρίους, καὶ εἰς βαθὺ γῆρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἓξ Πατέρες ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στ. Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ διαπτᾶσαι βίου,
Ἐξαπτέρυξι συμπαρίστανται Νόοις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ψ Ὁ φρόνημα τῆς σαρκὸς ὑποτάξας, τῷ πνεύματι ὁ Ὅσιος ἐβίω. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λ Ἰασωθεὶς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων, ὁ Ὅσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ψ Ἣν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν, ἀσκητικῶς ὁ Ὅσιος ἐβόα. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θ Οὐρανὸν ποιήσας τὴν Παρθένον, καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς Ἥλιος ἐκλάμψας, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

ΣΤενὴν προετίμησας τῆς εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε, καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι Γομέων σου ὀνειδιζόμενος, καὶ καταψυχόμενος, πολλαῖς ἐν ἀσθενείαις Θεομακάριστε.

ΣΑυτὸν κατεκάλλυνας ὡραιοτάταις, σαφὲ ἀναβάσεσι, σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα. διὸ προσεχώρησας, πρὸς τὰ Οὐράνια, δήμοις ἀριθμούμενος ἀεὶ, σεπτῶν Πατέρων ἀξιοθαύμαστε.

Θ Δοὺς πιστούμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐξέκλινας τὰ βάραθρα, δαιμόνων Μακάριε, θείᾳ σκεπόμενος χάριτι κραυγάζων τε, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Υ Μνοῦμεν τὸν τόκον σου εὐλογημένη. δι᾽ οὗ ἐλυτρώθημεν τῆς πάλαι κατακρίσεως. καὶ σὲ μακαρίζομεν, Θεομακάριστε, μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ, η΄. Τὸν ἄναρχον Βασιλέα.

Σ Ζήλωσας Ἰωάννην Θεόφρον, τὸν Πρόδρομον, ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας. μεθ᾽ οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως ἀϊδίου.

ΚΑτέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους, Πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πατὴρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ, βοῶν πανευσεβῶς. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω, τὴν ἔρημον, ἐν αὐτῇ διαπρέψας, ἐν πάσῃ ἀρετῇ. διὸ καὶ Παραδείσου, τρυφῆς κατηξιώθης.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα πρὸς Θεὸν παρρησίαν, Παμύμνητε Θεομῆτορ Μαρία, ἱκέτευε αὐτόν, κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτοῦ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχράν, ἐν εἴδει πτωχοῦ σὺ ἐνδέδυσαι, τοῖς τῶν Γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Ἄμεμπτος ἄλλος ὡς Ἰώβ, πρὸ θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὀνείδη τῶν οἰκετῶν σου σοφέ, λιμῷ τε καὶ δίψει πιεζόμενος. ὅθεν ἐκληρώσω, τὴν ἄνω Βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ὅπερ εἴληφας χερσὶν Εὐαγγελίῳ. καὶ ἐπτώχευσας Μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ. καὶ πρᾶος γέγονας καὶ ἄκακος, καὶ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Ἄλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν Τριάδα ξεναγωγῶν τῇ σῇ καλύβῃ, ἀναβάσεσι θείαις, καὶ λογισμοῖς καθαροῖς, καὶ ἄκρᾳ πτωχείᾳ Μακάριε, ταύτην θεραπεύσας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ἀέναον ἡμῖν, τοῖς προστρέχουσιν εἰς σὲ Ἁγνὴ πηγάζει. οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σὲ ὑμνοῦμεν, τὸν Τόκον Πανάχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἀόρατον μορφῇ, θεϊκῇ δεξαμένη, Ἀπειρόγαμε Παρθένε καὶ Μήτηρ, ὕμνοις τὸν τόκον σου μεγαλύνομεν.

Ὡς θησαυρόν σε νοητόν, κεκρυμμένον Ὅσιε, ἀπεκάλυψεν ὁ Θεὸς Ἀντωνίῳ, ἡμῖν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασιν.

Εἰς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ, ἑαυτὸν καθηλώσας Πάτερ Ὅσιε, τῇ τοῦ θανάτου μελέτῃ, τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἠξίωσαι.

Ὡς παρρησίαν πρὸς Θεόν, κεκτημένος πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν μνήμην σου ταύτην Παῦλε Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν συνάναρχον Πατρί, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, συλλαβοῦσα Χριστόν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, Παρθένε ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζες. τὸν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι. τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰς παρ' αὐτοῦ, οὐδ' ὅλως ποιοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, κάλλος θεῖον καὶ ἀπρόσιτον.

Ὡς γῆ πίων Ὅσιε, ἡ σὴ καρδία δέδεκται, τὸν Οὐράνιον σπόρον νοὸς ταῖς αὔλαξι, καὶ ἑκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖ, ἐκφέροντα πάντων, πιστῶν τῶν τιμώντων σου, τὰς ψυχὰς Θεομακάριστε.

Ὑμνῶν τὸν Δεσπότην σου, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν Ὅσιε, φανοτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος, θεῖον φωτισμὸν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελούντων σου μνήμην, δοθῆναι ἱκέτευε, Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Ἡγίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε Μακάριε, καὶ πρὸς τοῦτον πορείας τὰς σὰς κατεύθυνεν. ὅθεν ἠριθμήθης Ὁσίοις, τοῖς εὐσεβῶς, πεπολιτευμένοις. μεθ' ὧν τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις Πανοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, ἡ Μήτρα σου γεγένηται, δι' οὗ φῶς οἱ ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι. ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μῆτερ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν Πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μεθέξεσι θεούμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον Ὅσιε, Θεὸς θετὸς χρηματίζεις, σὺν Ἀντωνίῳ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παμμάκαρ. μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων Ἅγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Παῦλε φωστὴρ Μοναζόντων. Ἕτερον, ὅμοιον.

Πτωχὸς ὡς ἄλλος Λάζαρος, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῶν Γεννητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾷ καλύβῃ Πάνσοφε. ἀλλ' εὗρες νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκήνωσιν, καὶ τῶν Ἁγίων ἁπάντων, ἐν Οὐρανοῖς Ἰωάννη.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπὼν καὶ πλοῦτον ῥέοντα, τὸν σὸν Σταυρὸν ἦρας Πάτερ, καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκολούθησας. ἀσκητικῶς νεκρώσας δὲ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν, ἀνέδραμες καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τὸν τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας, Χριστὸν Πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. οὗ τὸν Σταυρὸν οἱ Ὅσιοι, καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτου ἔδραμον. μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων ὁμόσκηνε, καὶ Δικαίων. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε, τοῦ Λόγου πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσιν νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Ιϛ΄. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἁλύσεως, τοῦ Ἁγίου καὶ Πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια, ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ἀπάτην ἐδέσμευσας, ἐν Κυρίῳ δεσμούμενος, καὶ εἱρκτῇ Ἀπόστολε συγκλειόμενος. διό σε πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει τὴν Ἅλυσιν, ἀσπαζόμεθα τὴν σὴν, ἐξ αὐτῆς ἀρυόμενοι, ῥῶσιν σώματος, καὶ ψυχῆς σωτηρίαν καταξίως, εὐφημοῦμεν σε Θεόπτα, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλε.

Διὰ σοῦ γνῶσιν δέχεται, ἀγνωσίᾳ κρατούμενα, τῶν Ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον. ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν, ἐξ ὕψους φερόμενον, σκεῦος ἔνδοθεν χωροῦν, ἅπαν ζῶον Ἀπόστολε. ὅθεν πᾶσά σε, ἡλικία δοξάζει προσκυνοῦσα, ἃς ἐφόρεσας Ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα.

Ὃν ἠρνήσω κείμενον, ἐγειρόμενον ὕμνησας, ἐκ νεκρῶν Ἀπόστολε καὶ ἐκήρυξας, εἰς τὰ τοῦ Κόσμου πληρώματα, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀγαθότητι πολλῇ, τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα. ὅθεν πόθῳ σε, μακαρίζομεν Πέτρε προσκυνοῦντες, ἃς ἐφόρεσας Ἁλύσεις, ὑπὲρ Χριστοῦ πανἀοίδιμε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β. Βύζαντος.

Σήμερον ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως, προτίθεται τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἅλυσιν, εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν. Δεῦτε πάντες ταύτην προσπτυσσόμενοι, ἐν εὐφήμοις ᾠδαῖς, αὐτὸν καταστέψωμεν. Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμῇ τῇ διανοίᾳ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ Υἱὸν Θεοῦ ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ. Χαίροις τῆς Οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. Χάριν πορίζου τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον Ἅλυσιν, προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου. ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, πρεσβείαν ποιούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῶν ἐμπαικτῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ Ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν. πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ Παναμώμητος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄλυσιν τὴν πάντιμον, ἐν ᾗ παθῶν διαλέλυται, τὰ δεσμὰ προσκυνήσωμεν. σεπτῶς γὰρ ἡγίασται, δωρεαῖς ἀρρήτοις, Πέτρου τοῦ πανσόφου, καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς, εἰσδεδεγμένη χάριν ἀέναον, σειρὰς καὶ αὕτη θλίψεων, καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων, θεοσδότως συντέμνουσα, τῶν δεινῶν λύσιν δίδωσιν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Ἄμπεισου ἡ Ἄλυσις, ὦ Κορυφαῖε Ἀοίδιμε, ὡς σειρὰ Ἐπουράνιος· δι' ἧς ἀναγόμεθα, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος, πυλῶν Οὐρανίων, καὶ ὡς κλειδούχῳ σοι σοφὲ, καὶ ὑπέρλαμπρον πιστῶς πελάζομεν. τὰς κλεῖς ὧν ἀξιάγαστε, τῆς Βασιλείας ἀγόμενος, συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον, τὴν σωτήριον εἴσοδον.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τὸν αἶνόν σοι, Ἀγγελικαὶ τάξεις σύμβολον, τοῖς βροτοῖς Πέτρε μέλπουσιν. Ἀγγέλου εἰσόδῳ γὰρ, τὴν πλευρὰν νυγείς σου, καὶ φρουρὰς προτρέχων, τὴν ἐν Ἀλύσει συνοχὴν τοῖς σὲ δεσμοῦσι, δεσμὸν ἀπέλιπες. ἡμῖν δὲ ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυτα, διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συνεγείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαισίαν, Πέτρος ἡ πέτρα τῆς Πίστεως, τὴν τιμίαν αὐτοῦ Ἄλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, καθάπερ ὀψώνιον πολυτελὲς, εἰς νοσημάτων ἰατρεῖον, εἰς θλιβομένων παραμυθίαν, εἰς λιμένα χειμαζομένων. Δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυξώμεθα, καὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσαντα, καὶ δουλωθέντα τῇ πλάνῃ, ἀπάτῃ Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος, δεσμοῦ με λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σῶσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων. ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω σε Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα, τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας, τιμίων Ἀλύσεων, τῶν Ἀποστόλων Πρωτόθρονε. ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες, δεόμεθα. ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἀποστόλου, δύο.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Πέτρου τὰ δεσμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου.

Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πέτρᾳ στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου, Πρωτόθρονε καύχημα, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, προσκυνοῦμέν σου, ἐν πίστει τὰς Ἀλύσεις. ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι, χεῖρες ἐδέθησαν.

Ἔθετό σε Κύριος, τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως, Ἀπόστολε Μάρτυρα, παναληθέστατον, διηγούμενον, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, Σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον ἀρνησάμενος, τοῖς θεοκτόνοις τὸν Κύριον, βροτὸν ὡς ψιλώτατον, οὐδὲν διήμαρτες, τῆς προτέρας σου, θεολογίας Πέτρε. ἐκήρυξας τοῦτον γὰρ, Υἱὸν Θεοῦ καὶ Θεόν.

Ῥῆξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας Ἀπόστολε, πιστῶς προσκυνούντων σου, τὴν θείαν Ἄλυσιν, καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν, τῆς ἄνω Βασιλείας, σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον, ὡς συμπαθέστατος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ἀγνείας τὸ πάναγνον, ὁ ῥυπαρός τε καὶ ἄναγνος, ἐγὼ ἐνδιαίτημα, μέλπειν οὐ σθένω σε. Ἀπειρόγαμε, διό με τῇ χορείᾳ, τοῦ Πνεύματος κάθαρον, ἵνα δοξάζω σε.

Ἕτερος Κανών, ἦχος ὁ αὐτός.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Πέτρον γεραίρω τὴν βάσιν τῶν δογμάτων.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσί.

Πανηγυρίζει χορεύουσα, πᾶσα ἡ Χριστοῦ, Ἐκκλησία ἐν Πνεύματι, εὐφημοῦσά σε πίστει, καὶ τὴν σὴν Ἀπόστολε, Πρωτόθρονε ἀσπαζομένη, Ἅλυσιν τιμίαν ἐκ πόθου. δέσμιος ἣν ἐφόρεσας, δεσμῶν Μάκαρ τὸν Τύραννον.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, Πέτρε τοὺς βροτοὺς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες, τῷ σὲ ἐκλεξαμένῳ, ἀπὸ ἁλιέων ἀληθῶς, εἰς Κορυφαῖον πάντων Μαθητῶν. διὰ τοῦτο Ἅλυσιν ἣν ἐφόρεσας, εὐλαβῶς κατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως, πάντων τὰς ψυχὰς, τῶν πιστῶν ᾠκοδόμησας. καὶ τεμένη τῆς πλάνης, Πέτρε καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλησίας, σὲ μεγαλοφώνως τιμώσας, Μάκαρ καὶ τὴν Ἅλυσιν, ἥνπερ Πάνσοφε ἐφόρεσας.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, Ἄχραντε Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον. ἀφ' οὗ λόγχῃ ἐτρώθη, ὁ τὴν σὴν γαστέρα, τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας Λόγος. οὗ τῷ γλυκυτάτῳ νῦν τρῶσαι ἔρωτι, τὴν καρδίαν μου καθικετεύω σε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Οἷς σε Ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν, ἐν αὐτοῖς σε νῦν τιμᾷ, ἡ Ἐκκλησία Πανεύφημε, Πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνοῦσα πιστῶς.

Ὑπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται, ταῖς Ἁλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ Ἐκκλησία Ἀπόστολε. ἃς καὶ κατασπάζεται, σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίοις, παραδοὺς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι, καὶ Ἁλύσει πεισθεὶς, ἐφρούρει Πέτρε τοῦ κτεῖναί σε. ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, Χριστὸς Ἀγγέλου χειρί.

Ἀπὸ τῶν θείων, καὶ πανσέπτων χρωτός σου Ἀπόστολε, μεταλαχόντα τὰ κλοιά, τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, πάντας ἁγιάζουσι, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, καὶ κατήργηται Σατὰν, Ἁγνὴ τοῦ πτώματος αἴτιος. ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας, τὴν εὐλογίαν αὐτήν.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ὅλος τῷ φωτὶ ἑνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὡράθης δεύτερον, Πέτρε καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας, καὶ παρανομοῦντας, τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας, Ἀποστόλων ὡς Κορυφαῖος, ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος.

Γλώσσῃ ἱερᾷ ἐκήρυξας, Θεὸν τὸν παθόντα, καὶ Σταυρῷ σαρκὶ ὁμιλήσαντα. διὰ τοῦτο Πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε Ἅλυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, τῆς ἀκατασχέτου ὁρμῆς. σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, Θεοτόκε Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν. διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου Ναὸς, ἐν Οἴκῳ ἁγίῳ σου, τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς, ἁγίασον φώτισον. πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, καὶ παράσχου τὰς λύσεις, πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ Βελίαρ σκανδάλων, Χριστὸν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, Πέτρε Ἀπόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Κορυφαῖον τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ ὡς κλειδοῦχον Οὐρανῶν Βασιλείας, ἀνευφημοῦμέν σε πίστει Ἀπόστολε, καὶ κατασπαζόμεθα, καθαρᾷ συνειδήσει, Πέτρε ἃς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος Ἁλύσεις, τὰς κακουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ. ἐξ ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερτέρα, τοῦ Οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, καὶ ἀοράτου Κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς, ὤφθης ὑπερέχουσα, ἀσυγκρίτῳ συγκρίσει. ὃν εὐρυχωρίαι γὰρ, Οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, ἐν σῇ γαστρὶ ἐχώρησας Ἁγνή.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γμή. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Διαζώννυταί σου πίστει, νοητῶς ἡ Βασίλειος, ἀλουργὶς καὶ Πόλις, Πέτρε τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον. ἣν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα, κατασπάζεται, καὶ γεραίρει σου, καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα.

Ἐν φρουρᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἡρώδης ἀπέθετο, τοῦ ἀναγαγεῖν σε, δήμῳ θεοκτόνῳ Ἀπόστολε. διασωθεὶς δὲ θεόθεν καταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν, τὰ σὰ δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθεῖσα τῇ προσψαύσει, τοῦ ἀχράντου σου σώματος, καὶ χαριτωθεῖσα, ἡ περιτεθεῖσά σοι Ἅλυσις, ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι μεταδίδωσι, προσκυνοῦσιν αὐτήν, διὰ σὲ Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου, προσελθόντες προσπέσωμεν, τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες, τῷ Ἀποστόλῳ τὴν πίστιν βεβαιούμενοι, τὴν προσκύνησιν, ὡς πρὸς αὐτὸν διαβαίνουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον ὡς τεκοῦσαν, σὲ Θεὸν μετὰ τοῦ σώματος, ἀνομολογοῦμεν, πᾶσαν ἀποτρέποντες αἵρεσιν. ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος, ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἔμψυχον, ζωοπλαστήσας ἐπέφανεν.

Ἄλλος. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ῥητορεύων τοῦ Δεσπότου τὰ μεγαλεῖα, τῶν ἀπαθῶν Ἑβραίων, τὰς καρδίας πρὸς πίστιν, ἐπέστρεψας ἄθεον, ὡς ἕδρα τῆς Πίστεως.

Αἱ πορεῖαί σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων, ὑπερβολῇ φιλίας, τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα, Πέτρε καὶ τὰς τρίβους σοι, τὰς θείας γνωρίσαντος.

Ἰατρεῖον κεκτημένοι ἀρρωστημάτων, παντοδαπῶν τὴν θείαν, Ἅλυσίν σου Παμμάκαρ, ταύτην ἀσπαζόμεθα, πιστῶς σε γεραίροντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας, ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὴν Ἁγίαν σου Μήτραν, ὤφθη σωματούμενος, Παμάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.

Ἆρον Ἀπόστολε, τῆς ἁμαρτίας μου τὰ κλοιά, τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια, καὶ ὠθοῦντα πρὸς φθοράν, ὡς ἐξουσίαν τοῦ Σωτῆρος εἰληφώς, τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Λῦσον Πανεύφημε, τὴν ἐπανάστασιν τῶν Ἐθνῶν. λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δέ, τὴν ὁμόνοιαν διδούς, ὁ ὑπὲρ ταύτης, ἐν Ἁλύσει δεσμευθείς. ἣν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

Ῥῦσαι Ἀπόστολε, αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς, τοὺς προσκυνοῦντάς σου πιστῶς τὴν Ἅλυσιν. καὶ διάσωσον ἡμᾶς, πρὸς Οὐρανίους, ἃς πεπίστευσαι σκηνάς, ὡς Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλος.

Οὓς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτείᾳ σου τῇ φρικτῇ, Πέτρε Ἀπόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος, βασιλείαν ἐφ' ἡμᾶς, ὀρθοδοξοῦντας, διαφύλαττε τῇ σῇ, κραταιᾷ δεξιᾷ Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Εἶδεν ὁ Ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτοῦ, σὲ διαφέρουσαν πολλῷ Πανύμνητε. ἐξ ἧς ὤφθη ὁ Θεός, ἐνανθρωπήσας, τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς, ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Τὸν τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, ἐκήρυξας Υἱόν, ἀποκαλύψει Πανεύφημε θείᾳ, καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ στόματος.

Ἡνίκα φῶς ἑώρακας, ἐκλάμψαν ἐν Θαβώρ, τὰς τοῦ Ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, φῶς τὸ ἐκ φωτός, ηὐγάσθης Πέτρε, καὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωκας.

Νεκρὸν φιμώσαντα, ἐκήρυξας Χριστόν, δι' ὃν Ἁλύσεις ἐφόρεσας Πέτρε. ἃς πόθῳ προσκυνεῖν ἀξιωθέντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Βεβαρυμμένον Ἄχραντε, τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν, ἁμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν, φορεῖν τὸν ζυγὸν ἐνδυναμοῦσα, Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

Ὠδὴ ς'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἠμόρφον Οὐράνιαι Δυνάμεις, καὶ Ἀποστόλων

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δῆμοι, συνευφραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνήματα τὰ σύμβολα.

Κροτοῦσιν Ἁγίων αἱ χορεῖαι, καὶ ὀλολύζει φάλαγξ, ἡ δαιμόνιος δειματουμένη, Πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέποντες, προσκυνήματα τὰ σύμβολα.

Ὕπνωσαν Ἀγγέλου παρουσίᾳ, οἱ Στρατιῶται Πέτρε, οἱ φρουροῦντές σε ἐκ τῶν χειρῶν δέ, ἄφνω τῶν σῶν, αἱ ἁλύσεις ἔπεσον. ἃς αἰσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβηθὰν ἐξαναστήσας, τοὺς φρουροὺς νεκρώσας, τῶν ἁλύσεων ἐξετινάχθης. πάντα τὰ σά, ὑπὲρ νοῦν Ἀπόστολε. ὅθεν πίστει σὲ γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Ἦλθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας, καὶ συνεταράξαν με, Ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων. ἀλλ' ἐπ' ἐμοί, σπλαγχνισθεῖσα Δέσποινα, πρὸς λιμένα θεῖον ἴθυνον.

Ἄλλος. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀντίστροφον, παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, ἑτοιμάσας, πρὸς Οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου. ἣν ἡμᾶς βαδίζειν, Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ ἐνδυνάμωσον.

Ἐτρύφησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῇ καὶ δεσμούμενος, ὑπὲρ ταύτης, τὰ δεσμὰ τοῦ Βελίαρ συνέθριψας. τὴν δεσμεύσασάν σε, διὰ τοῦτο σεβόμεθα Ἅλυσιν.

Ἱκέτευε, τὸν Δεσπότην Παμμάκαρ τῆς Κτίσεως, καταπέμψαι, ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην καὶ ἔλεος, τοῖς δοξάζουσί σε, ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως, δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται, ὁ Προπάτωρ, ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σαρκωθεὶς ὑπὲρ λόγον Παναμώμε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Πέτρα Χριστός, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάσας φαιδρῶς, αὐτοῦ τὸν Πρωτόθρονον, συγκαλεῖται ἅπαντας, ἑορτάσαι πίστει τῷ θαύματι, τῆς τιμίας Ἁλύσεως, καὶ δοῦναι πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Ἕτερον Κοντάκιον, ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον Ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει ἀσπασώμεθα Ἅλυσιν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητήν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως, ὁ θεῖος Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ᾄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ις'. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἁλύσεως, τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχ. Σὴν προσκυνοῦντα Πέτρε σειρὰν τιμίαν,
Σειρὰς μακρὰς λύσον μου τῶν ἐγκλημάτων.
Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτῃ ἐνὶ ἕκτῃ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς τιμίας Ἁλύσεως τοῦ Ἁγίου Πέτρου τὴν προσκύνησιν ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ περιέθηκεν, ὡς ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσιν ἱστορεῖ, ὁ Τετράρχης Ἡρώδης. Λυθεῖσαν δὲ ταύτην ἐξ ἐπιφανείας Ἀγγέλου, τινὲς τῶν πιστῶν ἄραντες κατὰ διαδοχὴν διεφύλαξαν. Ἥτις ὕστερον παρὰ τῶν εὐσεβῶν, εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνεκομίσθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, τῷ ὄντι ἔνδον τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἔνθα καὶ ἡ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων, Πευσίππου, Ἐλασίππου, καὶ Μεσίππου, καὶ Νεονίλας τῆς Μάμης αὐτῶν.

Στίχ. Κἂν ὦσιν ἱππεῖς κλήσεων σημασίᾳ,
Πεζοὶ τρέχουσι τρίδυμοι τρεῖς πρὸς φλόγα.
Νεονίλα γραῦς, ἀλλὰ πῦρ ἀνημμένον,
Ὥσπερ τις ἀκμάζουσα καρτερεῖ νέα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐκ Καππαδοκίας τρίδυμοι, πωλοδαμνεῖν ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν. καί ποτε πατρίου ἑορτὴν ἀγόντων Νεμεσίου Διός, τῆς Μάμμης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μίαν αὐτῶν ἐκάλουν πρὸς ἑστίασιν. Ἡ δὲ (καὶ γὰρ ἤδη τὰ περὶ Χριστοῦ ἐμυεῖτο) τὴν περὶ ἡμᾶς αὐτοῦ διεξῆλθεν οἰκονομίαν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν Ἐθνῶν κατεχλεύαζεν. Ἡ δὲ τοιαύτη διήγησις εὐθὺς αὐτοῖς ἀφορμὴ πρὸς σωτηρίαν ἐγένετο. Ἕκαστος γὰρ ἀνεμνήσθη, ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ ἐθεάσατο, ἃ καὶ ἦν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν αὐτούς. Καὶ εὐθέως τῶν εἰδώλων καθαιρέται γενόμενοι, καὶ τὸν Χριστὸν παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δαμάκτος.

Συναφαιρέθης τὸ δέλτα κάρᾳ Δάμαξ.
Τμηθεὶς γὰρ ὤφθης οὐρανοκράτωρ ἄναξ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ, ἐξ Αὐλῶνος οὕτω καλουμένου τόπου, κληρικὸς τῆς ἐν αὐτῷ Ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας. Λαβὼν δὲ τὰ τῆς Ἐκκλησίας σκεύη, πρὸς τὸ διασῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων καταδρομῆς, καταληφθεὶς ἔν τινι τόπῳ παρ' αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ Διονύσῳ ἀναγκαζόμενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν ἐπιφερομένοις ξίφεσιν ἀναιρεῖται.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὁ Βασιλεύειν μὲν δοκῶν, βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον, ὑφ' ἡδονῆς τὸ ἀρεστὸν, Ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε, σιδηραῖς κατεδίκασεν. ἃς Ἀπόστολε τιμῶμεν, σὲ ἀνυμνοῦντες.

Ὑποχωρεῖ σοι Μαθητὰ, τοῦ Χριστοῦ ἡ σύμπασα Κτίσις. τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, τὰ κλοιὰ ὡς συμπαθῆ πυλῶνες δὲ, σιδηροῖ σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν Δυνάμει τοῦ Παρακλήτου.

Μάγους ψευδεῖς συναναιρῶν, νέκυας ἐγείρων χωλεύοντε, καὶ παρειμένους ὑγιαίνων, καὶ νοσοῦντας σκιᾷ σου ἰώμενος, κεκλεισμένων διῆλθες πυλῶν, καὶ κλοιῶν προσκυνουμένων ἐξέδυς Πέτρε.

Ἐκ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ, ἵππος καὶ Ἀπόστολος Πέτρος, ὡς ἐκ βαλβίδος προελθὼν, καὶ τῷ Κόσμῳ κηρύξας ἐν Ῥώμῃ μὲν, τῇ προτέρᾳ κατέπαυσε

Gennaro.

τοῖς τῆς Ἕω δοὺς τὴν Ἅλυσιν προσκυνεῖσθαι.

Θεοτοκίον.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινὸν, ἡ Χαλδαϊκὴ φλὸξ ἐδήλου, τοὺς παῖδας βλάπτουσα μηδέν. τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι, φλογιζόμενον Δέσποινα, ταῖς πρεσβείαις σου τῇ δρόσῳ διάσωσόν με.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοί ποτέ.

Τρίτον ἠρνήσω Χριστόν. ἐπορθώτησα ὅθεν, τριττῇ ἰάσαισου τὸ ἔγκλημα, Πέτρε παμαοίδιμε, καὶ στεναγμὸν δακρύει, πολλῶν σαλευομένων.

Ὡς δεσμευθεὶς τοῦ Χριστοῦ, τῷ γλυκυτάτῳ πόθῳ, δεσμοῖς ποικίλοις προσωμίλησας. διό σου τὴν Ἅλυσιν, λύουσαν πάθη Πέτρε, ἐν πίστει προσκυνοῦμεν.

Δόξα Χριστοῦ ἐγένου, τοῦτον τοῖς μέλεσί σου, δοξάσας Πέτρε παμαοίδιμε. διό σε δοξάζομεν, καὶ τὴν δεσμεύσασάν σε, Ἅλυσιν προσκυνοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ καταβὰς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ὑετὸς Παρθένε, θεογνωσίαν πᾶσαν ἤρδευσε, τὴν γῆν καὶ ἀνέδειξε, σὲ τῶν Ἀγγέλων πάντων, Ἁγνὴ τιμιωτέραν.

Ὠδὴ η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νομοθέτα Ποιμὴν καὶ Διδάσκαλε, τῶν θρεμμάτων Χριστοῦ Πέτρε Ἔνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε, καὶ πιστῶς προσκυνοῦντας, σοῦ τὰς Ἁλύσεις, ἁμαρτίας δεσμῶν ἀπολύτρωσαι.

Ἐνοχλήσεις δαιμόνων ἀπέλασον, ἁμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον, νόσους κινδύνους θλίψεις τε, καὶ βαρβάρων ἐφόδους, διώκων Πέτρε, ἀπὸ τῶν τὰς Ἁλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμενος, τῆς τιμίας σειρᾶς σου Ἀπόστολε, ἁγιασμοῦ πληρούμενος, καὶ χαρᾷ ἀναμέλπει. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας ἁπάσης ὑπέρκειται, ἡδονῆς τῶν σειρῶν σου Ἁλύσεων, ἡ εὐλαβὴς προσκύνησις. σὺ γὰρ καὶ ἑστιάτωρ, τῆς εὐφροσύνης, τῆς τοιαύτης ἐνθέου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Ἐφορπύσας ψυχῆς ἐξορίζει με, δυσβουλίαις ὁ ὄφις ὁ δόλιος. βουλῇ δὲ ὁ μέγας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἄγγελος, βροτωθεὶς ἐκ σῆς Μήτρας, τοῦ Παραδείσου οἰκήτορα καὶ πάλιν εἰργάσατο.

Ὁ αὐτός.

Γεωργῶν καρδιῶν Πέτρε λίθια, εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας, τῷ Γεωργῷ τῆς Κτίσεως, τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας, παρεχομένῳ, τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μακαρίζομέν σε Πέτρε πάντοτε, καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα Ἅλυσιν. ἣν ὡς κακοῦργος ἐφόρεις, ἀναιρῶν τῆς κακίας, τὸν ἀρχηγέτην, καὶ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σου Ἀπόστολε.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ Ἄχραντον, τοῦ δεσμεύσαντος ᾅδην καὶ θάνατον, περιφανῶς ἐκήρυξας. διὰ τοῦτο Παμμάκαρ, τὴν Ἅλυσίν σου ἀσπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Δόξα.

Ὡς τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα, τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον, Πατέρα νῦν δοξάσωμεν, καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, μίαν οὐσίαν, μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοητήν σε Λυχνίαν προέγραψεν, ὁ Προφήτης τὸ θεῖον λαμπάδιον, Θεογεννῆτορ φέρουσαν, τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην, ἐσκοτισμένους, τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι.

Ὁ Εἱρμός.

Ὑψωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν. πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ὅλος γλυκασμὸς, ὑπάρχεις Ἀπόστολε ἀνευφημούμενος, πάσης θυμηδίας τε, πεπληρωμέναι αἱ πανηγύρεις σου. διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς, τὰ δεσμά σου, εὔφρανον ἁγίασον, καὶ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον.

Θραῦσον τὴν ἰσχὺν, τῶν Ἐθνῶν Ἀπόστολε, τῶν πολεμούντων ἡμᾶς, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, ἀμάχῳ σθένει σου καθυπόταξον, ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας, αὐτῶν τῇ Πόλει σου, θριαμβεύων, ἔνθα σου ἡ Ἅλυσις, τῶν Ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

Ὄντως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου Δέσποτα, οὓς ἀπεφήνω εἰπών. ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, καὶ μείζονά μου ἔργα ἐργάσεται. ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἀπόστολος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιᾷ ἐξιᾶτο, καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ, τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα.

Τριαδικόν.

Ὕψιστε Πατὴρ, Υἱὲ καὶ Παράκλητε, Τριὰς ὁμότιμε, ταῖς τοῦ Κορυφαίου σου, τῶν Ἀποστόλων Πέτρου δεήσεσι, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον ἐν τοῖς πολέμοις ἀεὶ, τῇ δὲ Πόλει, ἄσειστον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἅπαντες βροτοὶ, ὑμνεῖν ἀπορούμεθά σου, τὸ ξένον λόχευμα, τὸν τοῦ καταπαντος σοι, Ἀγγέλου λόγον χαίροντες ᾄδομεν. Χαίροις βροτῶν ἡ λύτρωσις, τῶν πεινομένων τροφή. τῶν δαιμόνων, χαίροις ἀμυντήριον. Χαίροις σπίλων ἐμῶν καθαρτήριον.

Ἄλλος. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἰδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν, πιστῶς ἐλπιζόμενά σοι Πέτρε, καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ Θεοῦ, τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζῃ. οὗ τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον ἐξεικόνισας.

Ὡς θεῖος κλειδοῦχος Βασιλείας, τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτήν σου ἀσπαζομένοις, Ἅλυσιν Πέτρε. ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας.

Σὺ μὲν τῷ Υἱῷ ἐν Θαβωρίῳ, φωνῆς Πατρικῆς αὐτῷ δηλούσης, ἠξιώθης ἀκοῦσαι τοῦ σεπτοῦ, Πνεύματος Πέτρε σοῦ τὴν καρδίαν, κεκαθαρμένην, παραδόξως καταυγάσαντος.

Ἡμῖν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν Ἅλυσιν ἀσπαζομένοις, μεθ' ἧς Πέτρε ἐδέθης ἱλασμὸν, καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν, καὶ Βασιλείας, Οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου. διὸ φωταγώγησόν με Κόρη, ἀμαυρούμενον πάσαις τοῦ ἐχθροῦ, ταῖς ἀπιστίαις. ὅπως ἐν πίστει σὲ Παναγία, μεγαλύνω Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὤφθη

ἐπὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁ Σάρξ καὶ αἷμα Πέτρε σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἀνέπνευσε, θεολογῆσαι τὸν Χριστὸν, Υἱὸν Θεοῦ Πατρὸς ζῶντος. διό σε καὶ μακάριον, αὐτὸς προεμαρτύρατο, καὶ φερωνύμως κέκληκε, Πέτρον ὡς πέτραν ἄρραγῆ, καὶ βάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Παρθένος Παναμώμητος, σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ σωτηρία γέγονεν ἡ κυοφορία σου, τοῖς μελῳδοῦσιν ἐκ πόθου. δόξα πρέπει τιμή τε, καὶ προσκύνησις Τριάδι, τῇ ἀσχέτῳ καὶ θείᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱ. προσόμοια, ἦχος, π. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τοὺς πόνους τοῦ κηρύγματος, τιμῶντές σου Πανεύφημε, Κορυφαῖε, καὶ τὴν Ἄλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντες ὑμνοῦμεν, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, τὸν Εὐεργέτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ὡς ἐκ τῆς ἀθείας βυθοῦ, ἀνήγαγες Πανεύφημε, τῷ ἀγκίστρῳ, τοῦ κηρύγματος βροτοὺς, καὶ ἡμᾶς ἀθυμίας, ἀνάγαγε πρεσβείαις, Πέτρε ταῖς σαῖς, πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Πρεσβείαις σου ταῖς θείαις κλεισὶ, Πανεύφημε ἀνέπισον, Οὐρανίους τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν, τὰς πύλας διανοίξας, ὡς ἔχων παῤῥησίαν, τοῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Ὡ τρίτῳ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τρίτον τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο. διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων. Κύριε πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ. ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ Αἵματι περιεποιησάμην εἰς σωτηρίαν. αὐτὸν ἱκέτευε Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμησον, τὰ κύματα πράϋνον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωποῦσα, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου. ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὁν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν σ. σ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ'. Ἀνατολίου.

Ἄξίως εἴληφας ἐκ Θεοῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ Ἀπόστολε, πέτρα τῆς Πίστεως. ἀνθ' ὧν τὸ αἷμά σου τῇ Κτίσει, ὡς γλυκεῖον ἔδεσμα προσήγαγες Πανεύφημε, καὶ κλειδοῦχος χάριτι τῶν Οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν ἀναδέδειξαι, τοῖς πίστει εὐφημοῦσί σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ὅρος φοβερώτατος, ὁ τοῦ θαύματι Θεόνυμφε, τὴν ψυχήν καταφύχει μου, τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷ με καὶ τρέμειν, αἱ τῶν δαιμόνων, παρασκευάζει ἀγαθή. ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε Ἀπειρόγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ Πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ἠλάλαξε κράζουσα, πικρῶς τῶν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα κατεπλήττετο. Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως. καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέρροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΖʹ. Τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος βʹ.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐν τῷ μνήματι σαυτὸν, χαίρων περιέκλεισας Πάτερ, ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ, ἔφερες στερρότατα, τὰς τῶν δαιμόνων ποινάς. προσευχῇ δὲ καὶ χάριτι, ἀπέδειξας τούτων, πάχνης ἀδρανέστερα, τὰ βουλευτήρια. τότε ἐπεκρότησαν τάξεις, τῶν Ἀγγέλων κράζουσαι δόξα, τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Ἀντώνιε.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Ἄλλος, ἀνεδείχθης Ἠλιοὺ, ἔχων τοὺς κλεινοὺς φοιτητάς σου, ὡς Ἐλισσαῖον σοφέ. οἷς περ καὶ τὴν χάριν σου, διπλῆν κατέλιπες, ἁρπαγεὶς ὡς ἐν ἅρματι, αἰθέριος Πάτερ. ὅθεν ζῶν τῷ πνεύματι, νῦν συναγάλλῃ αὐτοῖς, πάντων μνημονεύων Παμμάκαρ, τῶν ἐπιτελούντων σου πόθῳ, τὴν σεπτὴν πανήγυριν Ἀντώνιε.

Ὥσπερ ὁ θεόπτης Μωϋσῆς, γνόφῳ νοητῷ ὑπεισῆλθες, θεωρῶν ἀληθῶς. αὖθις δὲ κατώπτευσας, ὃν περ ἐπόθεις φανῶς. δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον, τῇ αἴγλῃ ἐκεῖνου, Πάτερ καθωδήγησας, εἰς σωτηρίους νομάς. ὅθεν συνελθόντες Θεόφρον, χαίροντες κραυγάζομεν δόξα, τῷ σὲ ἐνισχύσαντι Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος βʹ.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ, τῶν λογικῶν Προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ διοδεύτε Πύλη, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ. ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά. ἦχος, βʹ.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Ὤφθης ἐκ Νηπιακῶν, σπαργάνων Θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος, Ἀντώνιε καὶ οἶκος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δόλους τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐτράνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Ἀντώνιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἤρθης ὡς Ἠλιοὺ, ἐν ἅρματι πυρίνῳ, καὶ συνεκράθης Μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Ἀντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὕμνωσεν οἱ χοροὶ, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω, δοξάζοντες ἀπαύστως, τὸν Τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Ἀπολυτίκιον.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχους ηʹ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δʹ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι. ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρως ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον, τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ ἔξω Κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἑνούμενος. ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκεῖθεν καλῶν καὶ ἀνέλαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἀντώνιε.

Τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος, καὶ τῶν νοσούντων, ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτὴρ ἀρετῆς, ἀγωγῆς Πάτερ Ἀντώνιε.

Χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ ὁρῶν, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν. ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγὴ, διατροφή τε λιμώττουσι. καὶ τῶν διψώντων, δι᾽ ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν. τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς Οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε, συνὼν τῷ Δεσπότῃ σου καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν Μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τούτῳ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα, ἦχ. πλ. β΄. Συκεώτου.

Ὁ κατ᾽ εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον, νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων, ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, εἰς τὸ καθ᾽ ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας. Ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, ἔσπευσας τὸ χεῖρον, καθυποτάξαι τῷ κρείττονι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. Ὅθεν Μοναζόντων, ἀνεδείχθης ἀκρότης, πολιστὴς τῆς ἐρήμου, εὐδρομούντων ἀλείπτης, κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. Καὶ νῦν ἐν Οὐρανοῖς, τῶν ἐσόπτρων λυθέντων Ἀντώνιε, καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐντυγχάνων ἀμέσως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς, ἐκλάμψας Υἱὸς Μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ΄. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε΄. 1. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Κεφ. ς΄. 16. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνίετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. δ΄. 7. Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχ. Ἰδιόμελ. Ἦχος β΄.

Τοῦ Στουδίτου.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς Ὅσιε Ἀντώνιε, καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου, πάσας ἀπήμβλυνας. Κλίμαξ θεία καὶ σεπτή, εἰς Οὐρανοὺς ἀνάγουσα, τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη, ὁ θεάρεστος βίος σου. εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, ἰάσαι δι᾽ αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι. Χαίροις τῆς ἑῴας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε, καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ Ποιμήν. Χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. Χαίροις τῶν πλανωμένων, ὁ μέγας ὁδηγός. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς Οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον, καὶ ἐν Οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, τοῦ Κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν, καὶ τῶν ἀρετῶν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, Ἀντώνιον τιμήσωμεν. πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἐξήνθησε δικαίως, καὶ ὡσεὶ Κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ τῶν λογικῶν Προβάτων, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ παρ᾽ αὐτοῦ λαβών, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. νῦν τῷ θείῳ φωτί, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Ἀντώνιε.

Ἦχος γ΄. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Ἀντώνιε, τῆς στερροτάτης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὔψυχον διαβίωσιν, ὡς ἐν ἀΰλοις ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας. τοῖς ἐρημοτέροις γάρ, ἑαυτὸν συνάψας πνευματικῶς, τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας. καὶ ὑπὲρ ἄνω πάσης ἀρετῆς γεγανώς, συναυλίζῃ Ἀγγέλοις, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας, τὸν Κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενος. ὅθεν πᾶσιν ἐβόας. ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὑρήσετε χάριν αἰώνιον. μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ. ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων. οὗ

ταῖς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ, φύλαξον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στ. Στ. προσόμοια, ἦχος, πλ. α.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν Ἀρχηγὸς, γεγενημένος καὶ ἀήττητος Πρόμαχος. παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν. τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν. ἣν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ. ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στύλος φωτοειδὴς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος καὶ Νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τὸν Θεὸν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας Θάλασσαν. τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν Οὐράνιον ἄνοδον, εὗρες Θεομακάριστε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παρεστάμενος, Χριστοῦ. ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Χαίροις Ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε. τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Παναόλβιε. ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μυούμενος. Χριστὸν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ. Συκεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν Ἀντώνιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκὶ, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις, δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα, καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων. Νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείαις ταῖς τρίβοις ἑπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστὴς, καὶ τὴν Οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α. Στιχολ. Καθίσμα, ἦχος, πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, ηὐλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι. τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Εὔδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων Μύστης, ἀγγελικῶς διέλαμψας. ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων Μακάριε, Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα. καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα. καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν Κόσμον ἐκτρέφοντα. ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναί με πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίσαντός μου. Δέσποινα Παρθένε Ἁγνὴ, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. κάθισμα. ἦχος, πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στεῤῥᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύει Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιότατοι, καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, Ὄρος ἀλάξευτον, καὶ Δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὄρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν, τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβὼν, ὅλον ἀνατέθηκας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ Κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς Πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας. Θεοφόρε Ἀντώνιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος, δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐπελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, Ἁγνὴ Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ὁσιακόν.

Μετὰ τὸν Ν΄. Ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἀντώνιον τὸν θεῖον, εὐφημεῖν θέμις.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ φιλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον. ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικίᾳ σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὥδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ Σωτῆρος Τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ Εὐαγγελίου ἑπόμενος.

Τῇ φισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς Μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παῤῥησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῆ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον.

Ὠδὴ, γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν, καταστολὴν Ἀντώνιε, περιβάλλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἰσχυρωτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς ὁρμὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατείᾳ συντόμῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν Ἀσκητῶν ἡ δόξα, καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοκίον.

Ἐνεκρωμένον με, τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ Κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἁγνή, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον, ἡ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα.

Κα. ἦχ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ Κόσμῳ Θεόσοφε. ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου. ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα. Θεοφόρε Ἀντώνιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παναμώμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς Ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου Πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα. φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

ᾨδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ὢν ἀρετῶν, κλίμακι θείᾳ χρησάμενος, πρὸς τὸ ὕψος, Πάτερ ἀναβέβηκας, καὶ τὸν Θεόν, εἶδες ἐπ' αὐτήν, ἐπεστηριγμένον, καὶ δωρεὰς διανέμοντα, χειρὶ πλουσιωτάτῃ, τοῖς πιστῶς μελῳδοῦσι, τῇ Δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὅλος Θεῷ, καθιερώθης Ἀντώνιε, μόνος μόνῳ, Πάνσοφε συνόμιλος, δι' ἀρετῆς, καὶ καθομιλῶν, καὶ θεοφανείας, ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος· τῆς γῆς καὶ τῶν γηΐνων, ἀποστὰς δ' ἀξίως, τὴν Οὐράνιον εὗρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν καὶ ψυχήν, κεκαθαρμένος Ἀντώνιε, τὴν ἀπάτην, Πάτερ τὴν ψυχόλεθρον, καὶ μηχανάς, δόλους τε πικρούς, καὶ τὰς φαντασίας, τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας. παθὼν γὰρ ἐδιδάχθης, καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις, Μοναζόντων τὰ πλήθη πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, τὸν σαρκωθέντα δυσώπησον, τὸν ἀτρέπτως, ὃ ἦν διαμείναντα, καὶ φυσικῶς, ἴσον τῷ Πατρί, καὶ σοὶ τῇ τεκούσῃ, γενόμενον ὁμοούσιον, συγχώρησιν πταισμάτων, καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν Οὐρανούς.

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐνοικοῦντά σοι ἔχων, τὸν τὰ πάντα βλέποντα Θεὸν Μακάριον, ἐκδιδάσκοντά σε, καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, τῶν ψυχῶν Τρισμάκαρ, τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδους ὁρᾷν κατηξίωσαι.

Ἰαμάτων σοι χάριν, κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται, καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων Χριστὸς ἐξουσίαν σοφέ. τὴν γὰρ φύσιν Πάτερ, νενικηκὼς τῶν ὑπὲρ φύσιν, χαρισμάτων μετέχεις τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Οἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες, καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφραττόμενοι, τῇ σῇ θείᾳ δόξῃ, ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν. σὺ γὰρ Παναγία, τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις, εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας.

ᾨδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Νόμιμον ἀθλητικῶς, πολιτείαν ἀπαλῶν ἐξ ὀνύχων, ἀναλαβὼν Θεόφρον, μέχρι τέλους διέσωσας, καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς, στέφανον εἴληφας, τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, Πρεσβευτήν σε δυνατώτατον Μάκαρ, καὶ κοινωνὸν φροντίδων, καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον, καὶ μεσίτην ἀμενῆ, πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων, καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ὕψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ, καὶ Πατρὸς ἐν ἰσότητι, καθορώμενον Υἱόν, τὸν ἀναλλοίωτον Θεοτόκε, ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θορύβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον διετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώτατε. σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀποῤῥίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, Θεοφόρε Ἀντώνιε. καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρώτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας. ἣν μοι πέμψον ὑμνῆσαί σε μέλλοντι, Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΙΖ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχ. Ἔχει τὶ μεῖζον Οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,
Ἔξαρχον Ἀντώνιον Ἀσκητῶν ἔχων.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Οὗτος, τὸ μὲν γένος ἦν Αἰγύπτιος, ἐκ Πατέρων καὶ Προγόνων τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν δεδιδαγμένος. Ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ παρέτεινε μέχρι καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῶν Υἱῶν αὐτοῦ. Ἐπιδοὺς δὲ ἑαυτὸν τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ, τοσοῦτον ὑπερέβαλε πάντας, ὡς ὑποτύπωσις εἶναι τῶν ἐφεξῆς. Καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος, ἢ κομιδῇ μετ' ὀλίγων, τῆς ὑπὲρ ἄνθρωπον ταύτης πολιτείας γέγονεν ἀρχηγός, καὶ μόνος σχεδὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ὅρον, ὡς ἡ περὶ αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι, περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι. Τοσοῦτον δὲ ἀναγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι τοῦ σώματος ἀπανίστατο, καὶ τὰς τῶν ψυχῶν ἀνόδους ἑώρα, καὶ τοὺς ταύτας ἀνθέλκοντας δαίμονας. ὃ τῆς μοίρας τῆς Ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον. Ζήσας δὲ πρὸς τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ. Ὁ δὲ βίος αὐτοῦ, συνεγράφη ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδότου, Ἐπισκόπου Κυρωνίας τῆς Κύπρου.

Στίχ. Κοίμησιν εἰδὼς τοῦ Θεοδότου γράφω,
Τοῦ πάντα κοιμίσαντος ἀπρεπῆ πάθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Σαβίνου Ἡγεμόνος τῆς Κυπρίων Νήσου. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, αὐτῷ τῷ Ἡγεμόνι Σαβίνῳ προσαχθείς, τύπτεται βουνεύροις, εἶτα κρεμᾶται, καὶ τὰς σάρκας ξέεται, καὶ ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται. Παραδόξως δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι ῥυσθεὶς τοῦ πυρός, ἥλοις ἐνεπάρη τοὺς πόδας, καὶ ἠναγκάζετο τρέχειν. Βληθεὶς δὲ ἐν τῇ φυλακῇ, ἐπεὶ παυσαμένου τοῦ διωγμοῦ, δόγματι τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς, [illegible] διαγενομένου δευτέρου, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ Εὐκτηρίῳ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἁρματίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰουλιανοῦ.

Στίχ. Ἐκ τοῦ παρατρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ἰουλιανὸς ἄσμενος παρατρέχει.

Οὗτος πρώην ἐν τῇ Ὀσροηνῶν ὀνομαζομένῃ πρὸς τῷ Ποταμῷ Εὐφράτῃ τὴν καλύβην ἐπήξατο. Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἐσχατιὰν τῆς ἐρήμου καταλαβών, ἄντρον ὑπέδυ, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος ἄρτου μεταλαμβάνων. Ὁ δὲ ἦν κεγχρίδας καὶ αὐτὸς πιτυρίας, ἅλσι μόνοις ἡδυνόμενος. καὶ ὕδωρ προσίετο τὸ ἀρκοῦν. τρυφὴν δὲ καὶ πανδαισίαν καὶ χλιδήν, ἐποιεῖτο τὴν διηνεκῆ ὑμνῳδίαν. πρὸς αὐτὸν οὖν πάντοθεν ἐφοίτων, συνεῖναι αὐ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ γλιχόμενοι. Οὗτος τὴν ἔρημον ποτὲ διερχόμενος, καὶ δράκοντι μεγίστῳ περιτυχὼν, τῷ τοῦ Σταυροῦ σημείῳ διαῤῥαγῆναι πεποίηκε. Καὶ παῖδα ὑπὸ δίψης ἐκλείποντα, τοῦ θανάτου ἀπήλλαξε, δι' εὐχῆς ὕδατος πηγὴν ἐξαγαγὼν, καὶ τῷ στόματι αὐτοῦ προσενέγκας. Καὶ Ἐκκλησίαν δειμάμενος ἐν τῇ πέτρᾳ, ἐν ᾗ Μωϋσῆς τὸν Θεὸν κατηξίωται ἰδεῖν, ὡς ἀνθρώπῳ δυνατὸν ἦν, τὸ θυσιαστήριον ἐπήξατο. ἐν ᾧ ποτὲ προσευχόμενος, φωνῆς ἤκουσε λεγούσης. Ὅτι ὁ δυσώνυμος ἀνῃρέθη χοῖρος ὁ ἀποστάτης Ἰουλιανός. Καὶ παιδίον τινὸς γυναικὸς, περὶ τὴν αὐτοῦ διακονίαν ἀσχολουμένης, εἰς φρέαρ καταπεσὸν, διὰ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου σῶον ἀνηνέχθη καὶ ἀβλαβές. Ἀστέριον δὲ τὸν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν χειροτονηθέντα Ἐπίσκοπον, ἐπ' εὐγλωττίᾳ μεγαλαυχοῦντα, καὶ περὶ Πίστεως αὐτῷ συζητῆσαι βουλόμενον, διὰ προσευχῆς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε. καὶ ἄλλα δὲ πλεῖστα καὶ μεγάλα πεποιηκὼς, εἰς τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον καὶ μακαρίαν μετέστη ζωήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὅπλοις Ἀχιλλᾶς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.

Πόνοις Ἀχιλλᾶς, τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φιάλαι πεφύκασι, τῶν ἀρωμάτων αἱ σιαγόνες σου, ἀρετῶν εὐωδίας, καὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, ὡς ἐκ λειμῶνος, τοῖς πόθῳ κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου σοὶ ἐνοικήσασα, τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πονηρίας Πατέρα εἰργάσατο, καὶ Μοναζόντων, ἀλείπτην κραυγάζοντα. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν. δι' αὐτῆς γὰρ ἡ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ὡς ἐκ χειμάῤῥου τῆς θείας χρηστότητος. ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίσωμεν.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.

Ὠδὴ ηʹ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν προσευχαῖς τὸ ἄγρυπνον, ἐν νηστείαις τὸ εὔτονον, τὸ καρτερικὸν, ἐν πειρασμοῖς Ἀντώνιε, νοὸς καθαρότητι, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς Ἄγγελος, πεπολιτευμένος, τῷ Θεῷ ἀνεβόας. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱκετηρίαις Ὅσιε, καὶ δεήσεσι χρώμενος, συνεχῶς, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνέδραμες, πρὸς ὕψος μετάρσιον, τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών. ἐλευθερωθεὶς δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος, Θεόφρον ἀνεμέλπεις. Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσῆς γενόμενος, ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον, κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἔστησας, λαοῦ προηγούμενος, τῶν Ἀσκητῶν συστήματος, τοῦ ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, βοῶντος τῷ Δεσπότῃ. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ἁμαρτίας, τὰς ὕλας ἐξάλειψον, πηγαῖς ἀποσμήχουσα, ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις. πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγω, καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι, τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Ὠδὴ θʹ. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος σου Ἑορτὴ, Παμμακάριστε Πάτερ Ἀντώνιε, πλήρης χαρᾶς. πλήρης εὐφροσύνης πνευματικῆς, πλήρης Ἁγίου Πνεύματος, πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ. καὶ νῦν σε κεκτημένοι, ἀσκήσεως κανόνα, καὶ νομοθέτην ἀγαλλόμεθα.

Ἡ παύσῃ ἱκετεύων τὸν Λυτρωτὴν, πανσεβάσμιε Πάτερ δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς, μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεράν, τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τὴν τῶν χαρισμάτων διανομὴν, τὴν θείαν προστασίαν, ψυχῶν τὴν σωτηρίαν, καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Ἰσάγγελος βιώσας ἐπὶ τῆς γῆς, τὴν ἰσάγγελον εὗρες φαιδρότητα. τῆς γὰρ αὐτῶν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς, ἐν μετουσίᾳ γέγονας, οἷς καὶ συναγάλλῃ διηνεκῶς, ὡς ἔνθεος Προφήτης, ὡς Μάρτυς στεφηφόρος, ὡς Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

ΣΥνέλαβες Παρθένε δίχα σπορᾶς, τὸν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα, Λόγον Θεοῦ, ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός. ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοκας, ἄνευθεν ὠδίνων τῶν μητρικῶν. διό σε Θεοτόκον, καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ, ὁμολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

ΚΑινὴν ὁδὸν καὶ ἄτρεπτον, ἀνθρώποις ἐκ νεότητος, ἀναλαβὼν Θεοφόρε, ταύτην θερμῶς ἕως τέλους, ἀνεπιστρόφως ὥδευσας, μόνῳ καιρῷ πειθόμενος, Χριστοῦ καὶ πρῶτος πέφηνας, Καθηγητὴς τῆς ἐρήμου, καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

Ἕτερον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

ΦΩστὴρ Φωστήρων γέγονας, Μοναστῶν δὲ ἀλείπτης, καὶ Ἀρχηγὸς Ἀντώνιε, Οἰκουμένης τὸ κλέος, διδάσκων οἷα γενναῖος, στρατηγέτης ἄριστα, τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους, μὴ πτοεῖσθαι ἀρρωγὸν, κεκτημένος τὸν Χριστὸν, τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην.

Ἕτερον, ὅμοιον.

ΕΝ σώματι διατελῶν, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, ὑπῆλθες ὥσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ Κόσμῳ ἐδείχθης, Φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, Ἀντώνιε Θεοφόρε, Μοναζόντων τὸ κλέος, Ἀσκητῶν ἡ καλλονὴ, καὶ τῶν Πατέρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον.

ΕΛπὶς τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν ἄμαχον Δέσποινα, προστασίαν αἰτοῦμεν, οἱ θλίψεσι συσχεθέντες, καὶ κλυδωνιζόμενοι, τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις. στῆσον αὔρας τῶν παθῶν, καὶ λιμένας πρὸς Θεοῦ, ἐμβίβασον θελημάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

ὍΣιε Πάτερ Ἀντώνιε, σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπ᾽ ὤμων ἀράμενος, τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν, τοῦ Σατὰν καταβέβληκας, καὶ τὰς ἐρήμους, Πόλεις ἀνέδειξας, διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. ὦ Παμμακάριστε, Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, διὸ Χριστὸν, ἀπαύστως ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

ὍΣιε Πάτερ Ἀντώνιε, διὰ τὴν ὄντως ζωὴν, ἐν τῷ μνήματι κέκλεισαι, ἀδόλως πτοούμενος, προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, τὰς μετὰ κτύπων καὶ κρότων Ὅσιε, ταῖς δὲ εὐχαῖς σου, ταύτας ἠδάφισας. ὦ καρτερόψυχε, τῆς ἐρήμου Πρώταρχε, διό σε νῦν, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

ΠΙστει συνελθόντες πάντες σε, ὡς Ἀσκητὴν τοῦ Χριστοῦ, σὲ τιμῶμεν Ἀντώνιε. γενναίως γὰρ ὥδευσας, ἐν ἐρήμοις σαφέστατα, Καθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός. ὅθεν σοι πάντες, ἡμεῖς κραυγάζομεν. ὦ Παμμακάριστε, Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῷ Λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΠΑτερ Πατέρων Ἀντώνιε, τῇ ἀκορέστῳ στοργῇ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τῷ ἔρωτι, τὴν ψυχὴν κινούμενος, ἐν ἐρήμοις ἐζήτησας, αὐτὸν θορύβους, ἐκκλίνας ἅπαντας. καὶ μόνος τούτῳ μόνῳ ὡμίλησας, νοὶ ἑνούμενος, καὶ φωτὸς πληρούμενος. ᾧ καὶ ἡμῶν, τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

ΟΥρανοδρόμῳ ἐπιβὰς ὀχήματι Θεσπέσιε, τῶν ἀρετῶν κατέλαβες τὴν ἀκρόπολιν δι᾽ ἀσκήσεως, ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων, τὴν ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια. καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων, ἀξίως τὰ γέρα κομισάμενος, ταῖς Οὐρανίαις συναγάλλῃ, ταξιαρχίαις Παμμακάριστε, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ τῆς Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. ἀλλὰ πρέσβευε Θεοφόρε Ἀντώνιε, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΔΕσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ΙΗ´. Τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστωμεν στίχους ς´. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, δ´.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, θεόῤῥημον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ τὴν ποίμνην τὴν αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, Ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίζων τὸν Υἱόν τε, καὶ τὸ Πνεῦμα ὀρθοδόξως, Ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν πλάνην ἅπασαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως, στεῤῥὲ Ἀθανάσιε, ὡς Ποιμὴν ἀληθινὸς, ὡς ἑδραίωμα ἄσειστον, Παναοίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας. διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελῳδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἐπιμόνως Θεόπνευστε. καὶ χρισθεὶς τῷ Πνεύματι χρίσμα Ἅγιον, Ἱερουργὸς Ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καὶ Ποιμὴν ἀληθινὸς, καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος. ὅθεν ἅπασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Ἕτερα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, ὅμοια.

Οἷς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε. τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθούντων δυσσεβῶν, Κύριλλε τοῖς σοῖς δόγμασι, τῆς σοφίας σου, καλλωπίζεται Μάκαρ καθ᾽ ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Τῇ φραδίᾳ τῶν λόγων σου, Ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὡραΐζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὡραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν καὶ εὔσημον, μνήμην Ἔνδοξε, Ὀρθοδόξων τὸ κλέος τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς Παναγίας ὑπέρμαχε.

Ἧς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, μανικοὺς λύκους Κύριλλε, Ἐκκλησίας σκίπωνι τῶν δογμάτων

Gennaro.

σου. καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων ὀχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἄσυλον καὶ ἀλώβητον. ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος πλ. β´. Γερμανοῦ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν, ἅπαντες Ἀθανάσιον. ὅτι Ἀρείου τὰ δόγματα πάντα κατήργησε, καὶ τῆς Ἁγίας Τριάδος τὸ κράτος, εἰς πάντα Κόσμον φανῶς καταγγέλλει, ἕνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον. ὃς καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα. τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, γ´. Γερμανοῦ.

Ἀλλ᾽ ἡμῖν ὁ χρυσοῤῥόας Νεῖλος, καὶ τῆς Ἀθανασίας ἐπώνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρειθρα, τῆς ἀθανασίας χύματα. καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποφορῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς θεολογίας, Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος, ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν. καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν καταρδεύει τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις.

Φωνήν σοι τοῦ Ἀγγέλου τάξεις ἀναμέλπουσι, τῶν Ἀσωμάτων Κόρη, Πατριαρχῶν χορεῖαι, Προφῆται Ἀπόστολοι, καὶ θεῖοι Ἱεράρχαι, καὶ οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, στάσεις Ὁσίων τε, καὶ Δικαίων οἱ δῆμοι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε Πανύμνε, ἡνίκα τὸν Υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας, καὶ ἔβοας. μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας μετὰ τόκον Παρθένον.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης στιχολογία. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, ὁ εἷς. καὶ τῶν Ἁγίων δύο. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἀθανάσιος εὖχος ὀρθοδοξίας ἔφυ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἁρματηλάτην. Ποίημα Θεοφάνους.

Ἀθανασίῳ προσκομίζων ἔπαινον, ὡς ἀρετὴν εὐφημῶν, πρὸς τὸν Θεὸν φέρω, μᾶλλον τὸ ἐγκώμιον. παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται, ἀξιέπαινον χρῆμα, ἡ ἀρετή, ἧς περ γέγονεν, ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκμαγεῖον.

Θεοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως, καὶ ὑπὲρ ἥλιον, βίῳ ἀπαστράπτων, καὶ πολιτευσάμενος, Ὅσιε ὑπερβέβηκας, ἐγκωμίων τοὺς νόμους, τοὺς παρ' ἡμῶν ἀλλ' ἀμάχοις, Πάτερ παρ' ἀξίαν ὑμνούμενος.

Ἀξιοχρέως μὲν ᾠδὴν ὑφαίνομεν, σοῦ μνήμῃ τῇ εὐκλεεῖ. ἀλλὰ ἀπορροῦντες, πλείστων Ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου, ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἄφθονον, χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήργησας, παθῶν σκιρτήματα, ἐν νεότητί σου, γηραλέον φρόνημα, καὶ ἀγαθὸν κτησάμενος, Ἀθανάσιε Μάκαρ. τῷ γὰρ σοφίας τῷ φωτί, πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐρρύθμισας.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἁγνὴ δὲ διαμείνασα, Θεοτόκε Μαρία. διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Θεωριῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγὴς φωστὴρ ἀναδειχθείς, λογικὰς ἐξαστράψαις ἡμῖν, μαρμαρυγάς, τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Ἐπλήσθης τῆς δαδουχίας Κύριλλε, σοφὲ τοῦ Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· τῶν παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Ὡς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἔνδοξε, τοὺς θεομάχους πάσας ἀναιδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος, τρυφῆς ἐκβέβληται, δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς. ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς, τὸν Λυτρωτὴν κυήσασα, ἀνεκαλέσω Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας.

Ἀνακαθάρας μολυσμοῦ, παντὸς ψυχήν τε καὶ σῶμα, Ἀθανάσιε ναὸς ἀνεδείχθης, ἀξιόθεος διό, τὸ τῆς Τριάδος πλήρωμα, ἐπαναπαύσατό σοι, Ἱερομύστα πανόλβιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχήν, τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις, ἐκ παθῶν κεκαθαρμένην εὑροῦσα, διαδήλους ἐν αὐτῇ, τὰς ἐνεργείας δείκνυσι, καὶ τηλαυγῆ φωστῆρα, Πάτερ τῷ Κόσμῳ σε τίθησιν.

Ἱεραρχίας μὲν κανών, ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης. πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ βίος. ὁ δὲ λόγος σου σοφέ, τῆς θεωρίας τύπος σαφῶς. Θεολογία δέ σου, ὄντως ἡ δίδαξις πέφυκε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Ἁγνὴ μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ῥωννύμενος ἐν Χριστῷ, τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμῃ στεῤῥᾷ Κύριλλε, ὡς ἱστὸν ἀράχνης διέλυσας.

Ἰλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὕψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

Ὡς εὔστοχος Ἀθλητής, Πάτερ ἐξέκλινας στεῤῥῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον. Θεοτ.

Ὁ Ἄγγελος Γαβριήλ, τὴν ὑπὲρ λόγον σου χαρὰν ἔφησε. Χαῖρε Θεοῦ σκήνωμα, ὃ κατασκηνῶσαι ηὐδόκησεν. Ὁ Εἱρμός.

„ Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, Ἦχος πλ. β΄.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνας τὸν σπόρον τῆς Πίστεως, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε. διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Θείοις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ὥπλισας ὀρθοδοξίας. ταῖς διδαχαῖς σου τὰς αἱρέσεις ἐξέτεμες, τῆς δυσσεβείας τὸν δρόμον τετέλεκας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν τετήρηκας. λοιπὸν πεπλήρωται, ὁ πόθος ὁ σὸς ἀοίδιμε, καὶ κλῆρον ἀγαθὸν, κομίζῃ τῶν πόνων σου:~

Δόξα, ὅμοιον.

Θεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας, Πάτερ Κύριλλε σὺ ἀνεδείχθης. τὴν δωδεκάδα τοῦ Λόγου προέβαλλες, τὴν Νεστορίου κακόνοιαν ἤλεγξας, καὶ Θεοτόκον κυρίως ἐτράνωσας. Ῥητόρων ἔξαρχε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὠδὴ, δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ὅλη ἐν σοὶ, ἐπνεύσεν ἡ ζωηφόρος πνοή. ἡ ἐξ ὕψους, νῦν ἐπιφοιτήσασα, θεοπρεπῶς, Πνεύματος Χριστοῦ, ἐν τῷ ὑπερῴῳ, καὶ μαθητὰς ἐμφορήσασα, Ἀπόστολον δεικνύει, τρισκαιδέκατον Πάτερ, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κηρύττοντα:~

Σὺ θείῳ ζήλῳ σφοδρῶς πυρπολούμενος, τῇ Συνόδῳ, συναγωνιζόμενος, καὶ πρὸ τοῦ σὲ, Πρόεδρον τελεῖν, ἐν τῇ Νικαιέων, κηρύττεις τὸ ὁμοούσιον. διὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Χριστὸς ποιμενάρχην, καὶ διδάσκαλόν σε προχειρίζεται:~

Σὺ χειρισθεὶς, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας ἐκ προνοίας, θείας Ἀθανάσιε, αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς, πάσας γλωσσαλγίας, οἷά τις πέλυξ ἐξέτεμες, προρρίζους ὡς ἀκάνθας, καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου, ἐπαρδεύων σοφῶς ἐγεώργησας:~

Ὑπὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίνης ἐκκέκαυται, ἡ Ἀρείου, ἔκφυλος διαίρεσις, σύγχυσις καὶ Σαβελλιανοῦ, τὰ ἐκ διαμέτρου, κακὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσέβειαν, ὁμότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφημία, αἱρετίζουσα ὦ Ἀθανάσιε:~

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε. σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμήν. πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Παναμώμε. καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον Ἁγνήν σε γινώσκοντας:~

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῷ κρατήσαντα, σαρκὸς Θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας τε Πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησι:~

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἠγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος:~

Ὑπὸ Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης. ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποίμνιον Πάτερ λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος:~

Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, Μήτηρ Θεοῦ κατέπαυσας, ζωὴν τὴν ἀγήρω, Πανάγνε κυήσασα. διό σοι κραυγάζομεν. Χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε:~

Ὠδὴ, ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω:

Χριστὸν ἔχων λαλοῦντα, Πάτερ ἐν ὀργάνῳ δι' ἤχου τῆς γλώττης σου, ἐστηλίτευσας μὲν, τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν αἵρεσιν, τοὺς πεπλανημένους, ὁδηγῶν καὶ ἐπιστρέφων, πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν Ἀθανάσιε:~

Ὀλεθρίας αἱρέσεις, Πάτερ ἐθριάμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, τὴν ποικίλην πλάνην, ἐκριζῶν σοφαῖς ἀποδείξεσιν, ἐκ τῆς Οἰκουμένης, διατρανῶν ἀναντιρρήτως, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν Μακάριε:~

Σὲ Διδάσκαλον ὄντως, μέγαν Διδασκάλων σοφὲ Ἀθανάσιε, ἀκομψεύτῳ φράσει, μετὰ τοὺς Ἀποστόλους εὐμοίρησεν, Ἐκκλησία Πάτερ, ἡ τοῦ Χριστοῦ διασαφοῦντα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως:~

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πανάγνε, συγγενικῆς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς δεόμεθα. ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα:~

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμάρρου ὁ σὸς, ὦ Κύριλλε ἐκμιμεῖται, λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα:~

Ἴσως τὴν βδελυρὰν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὦ Κύριλλε μιαράν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιφὴν καθῄρηκας:~

Λόγους πλουτοποιοὺς, οὐ χρυσὸν καταλέλοιπας, ὦ Κύριλλε θησαυρίσας τε, ὥσπερ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὄντως ὁ χαρακτὴρ, τῆς Ἁγίας μορφῆς σου Σεμνὴ, τοὺς δαίμονας φυγαδεύει, τοὺς πιστοὺς δ' ἁγιάζει, καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ, ϛʹ. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Θρηνεῖ ἀπόρου ἀπορίας, φανεὶς ὁ Ἀπολλινάριος, βροτείου λόγου κενοῦ, Χριστοῦ τὸ ἀνθρώπινον, στερρῶς ἐξελήλεγκται, ὑπὸ σοῦ Παμμάκαρ, ὥσπερ ἄνους καὶ φρενόληπτος.

Ῥευμάτων τῶν λογικῶν, χυθέντων διὰ χειλέων σου, ἐξ ἀενάου πηγῆς, τῆς χάριτος Ὅσιε, γλυκύτερα μέλιτος, ὡς ἐκ κρήνης ῥεῖθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρυόμεθα.

Θαυμάσειέ τις τοῖς σοῖς, εἰκότως Πάτερ συγγράμμασι, σαφῶς ἐμφιλοχωρῶν, μελλούσας φυήσεσθαι, αἱρέσεις θεόφρονος, προαναβραπείσας, ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, σπασμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ, καὶ τύχοιμεν Πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφὶμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις Ἱερομύστα, τὸ ἐκ θείου, πυρὸς ἐνθρακωμένον καθάρσιον.

Θ'Μόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔθραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Ἐμόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσμενὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλου πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου πάντα τὰ πέρατα, Θεογεννῆτορ Παρθένε. σὺ γὰρ μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη, ἀπ' αἰῶνος, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκα-
» θαρμένη, τῷ διʼ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου
» ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος δʹ.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε, τοὺς μέλποντας. σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκαταλήπτῳ σου χειρὶ, καὶ θείᾳ ἀπορρήτῳ, τὴν σὴν νῦν Ἐκκλησίαν, οὐρανώσας Οἰκτίρμον, ἔδειξας ὄντως φαεινοὺς τοὺς δύο φωστῆρας, μεγίστους τε καὶ τερπνοὺς, τὸν Κόσμον καταυγάζοντας, σὺν Ἀθανασίῳ τῷ πανσόφῳ, Κύριλλον τὸν θεῖον. Ταῖς αὐτῶν οὖν ἱκεσίαις, αἱρέσεων ἐξάρας τὴν νύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν διάλυσον Σῶτερ, καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ, τῶν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον, πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοᾶν σοι. Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΗʹ. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Στ. Ἀθανάσιον καὶ θανόντα ζῆν λέγω.
Οἱ γὰρ δίκαιοι, ζῶσι καὶ τεθνηκότες.
Συγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει.
Ἀλλ' οὐ τελευτῆς τῆς ἀειμνήστου Κτίσις.
Ταρχυσαν ὀγδοάτῃ νέκυν Ἀθανασίου δεκάτῃ.

Οὗτος ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος ἦν ἐπὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Κωνσταντίνου. καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ μήπω τεταγμένος ἐν Ἐπισκόποις, λόγοις σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι, τὸν Ἄρειον κατήσχυνε. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἀλεξάνδρου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας καταστὰς, παρὰ Κωνσταντίου ἐν διαφόροις ὑπερορίαις ἐλαύνεται. καὶ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἀδελφιδοῦς γεγονὼς Θεοφίλου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, καὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Γέγονε δὲ προστάτης τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἁγίας Συνόδου, τῆς τρίτης, καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε Νεστόριον, βλάσφημα πολλὰ κατὰ τῆς Ἁγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου δογματίσαντα. Ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

μασι διαλάμψας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ὁ μὲν Ἅγιος Ἀθανάσιος, μέτριος τὴν ἡλικίαν, ἠρέμα πλατὺς, ἔγκυφος, χαρίεις τὸ πρόσωπον, εὔχρους, ἀναφαλαντίας, τὴν ῥῖνα ἐπίγρυπος. γενείῳ οὐκ ἐπιμήκει, ἐπιπλάτει δὲ τὰς σιαγόνας πυκάζων, καὶ στόματι βραχεῖ ἐντετμημένος. οὐ πολιὸς ἄγαν, οὐκ ἀκραιφνεῖ τῷ λευκῷ, ἀλλ᾽ ὑποξανθίζοντι κεχρημένος. Ὁ δὲ Ἅγιος Κύριλλος, βραχύτι πρὸς τὸ εὔχρουστερον τὴν πρόσοψιν ἀπονενευκώς. ὀφρύσι δασείαις τε καὶ μεγάλαις, εἰς ἀψῖδας κυκλουμέναις ὑπογράφων τὸ μέτωπον. ἐπίῤῥιν, τὸ τῶν μυκτήρων διάφραγμα, φθόνων προσπεπτωκὸς, ἐντεταμένος τὰς παρειὰς, χείλεσι παχυτέροις, τὸ στόμα διεσταλμένος, φαλακρὸς ἐπὶ μετώπῳ βραχεῖ, δασεῖ καὶ ἐπιμήκει τῷ πώγωνι σεμνυνόμενος, οὖλος, ἑκατέραν τὴν τρίχωσιν ὑπόξανθος, μιξαιπόλιος. τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Μαρκιανοῦ.

Στ. Χοῦς Μαρκιανὲ τυγχάνων εἰς χοῦν λύῃ,
Τὸ δόγμα τοῦ πλάσαντος, οὐκ ἔχων λύειν.

Οὗτος πατρίδα μὲν ἔσχε τὴν Κύρον, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον. καὶ ταύτην δὲ κακείνην λιπὼν, ἔχει τὸν Οὐρανόν. Τὴν γὰρ τοῦ γένους περιφρονήσας περιφάνειαν, (ἐξ εὐπατριδῶν γὰρ κατήγετο, καὶ τῶν ἐν βασιλείοις περιβλέπτων ἐτύγχανε.) καταλαμβάνει τῆς ἐρήμου τὸν ὀμφαλόν. Καὶ μικρὸν οἰκίσκον δειμάμενος, οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, καὶ θριγγίῳ περιβαλὼν, καθεῖρκτο διηνεκῶς, πάσης μὲν ἀνθρωπίνης οὐσίας κεχωρισμένος, Θεῷ δὲ τῶν ὅλων προσδιαλεγόμενος. Καὶ τὴν μὲν προσευχὴν ἡ ψαλμῳδία διεδέχετο, καὶ ἀμφότερα πάλιν ἡ τῶν γραφῶν ἀνάγνωσις. Τροφὴ οὖν αὐτῷ ἄρτος μόνος, ὑγιαίας ἅλες. ἐκεκρίκει γὰρ ἑσπέρας καθ᾽ ἑκάστην ἐσθίειν, κόρον δὲ μὴ λαβεῖν μηδέποτε. ἀληθὴς γὰρ ἔνδεια ἡ διηνεκὴς ἔνδεια. Χρόνου δέ τινος παρελθόντος, πολλοὺς ἐδέξατο φοιτητὰς, καὶ ἐκ τούτων μυρία ἐφυτεύθη ἕτερα καταγώγια. Τοιαύτης δὲ χάριτος ἔμπλεως ἦν, ὅτι ὁσάκις ἂν ἐβούλετο βιβλίον ἀνοῖξαι ἐπὶ τῷ ἀναγνῶναι, οὐκ ἐδέετο λυχνιαίου φωτὸς, ἀλλ᾽ ἄνωθεν αὐτὸν περιήστραπτε φῶς, καὶ οὕτως τὴν ἀνάγνωσιν ἐποιεῖτο. Δράκοντα δέ ποτε προσερπύσαντα τῷ κελλίῳ, καὶ μέγα κεχηνότα, ὥσπερ πυρὶ τῷ Σταυρῷ κατεξήρανε καὶ δίκην καλάμου καταφλέξας, διέλυσεν εἰς πολλά. Ὁ δὲ σημειοφόρος Πατὴρ ἡμῶν, ἔτι τούτων πλείονα πράξας, καὶ πολλοὺς τὰ τῆς ἀρετῆς διδάξας, τὰ ἐπίγεια καταλιπὼν, μετέστη πρὸς Οὐρανόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

Στ. Τὴν Θεοδούλην ἐκ ξίφους τεθνηκέναι,
Δοῦλοι Θεοῦ κείμενοι τῶν ψαλλομένων.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων Πόλεως, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, παρέστη τῷ Ἄρχοντι Πελαγίῳ. καὶ ἰσχυρῶς βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε, καὶ πολλοὺς ἐπεσπάσατο, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. ἐξ ὧν ἦσαν ὁ Κομενταρήσιος, καὶ ὁ βοηθὸς Ἑλλάδιος. οἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ Ἁγία ὑπὸ ὀβελίων πυρωθέντων, διεῤῥυπήθη τοὺς μαστούς. εἶτα ἀπὸ τῶν τριχῶν ἐκρεμάσθη ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ τοὺς πόδας μεθ᾽ ἥλων σιδηρῶν καθηλώθη, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ ἑτέρων Ἁγίων ἐμβληθεῖσα, καὶ ἐπὶ πολὺ προσευξαμένη, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτείνασα, καὶ εὐχαριστοῦσα, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Ξένη, πυρὶ τελειοῦται.

Στ. Ὁ Χριστὸς ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι.
Ξένη βρέχουσα, καρτερεῖ τὸ πῦρ ξένως.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁμότιμον σύνθρονον, Πατρὶ τὸν Λόγον μονογενῆ τε Υἱὸν, ὀρθοδόξως κηρύξας, Ἀθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, αὖθις διδάσκεις, τὸ Πνεῦμα Γεννήτορι, καὶ τῷ Υἱῷ συμφυὲς καὶ ὁμοούσιον.

Διδάσκαλον Κήρυκα, Γέροφαντὴν τοῦ φωτὸς, διαγγέλλοντα πᾶσιν, ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γεννήτωρ σε, τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπανετείνετο.

Gennaro.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οἱ κίνδυνοι ἄπειροι, οὓς ἔτλης Μάκαρ ἀγωνιζόμενος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας. οἱ στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι. καὶ γὰρ ἀδάμας, ὑπῆρχες τοῖς παίουσι, πρὸς δὲ σαυτὸν, ὡς μαγνῆτις εἷλκες ἅπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα, ἀλλότριά τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐξορίσας Τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, Θεότητος δὲ, Μονάδα ἣν ἔψαλλες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν Ἄχραντον, καὶ Παναγίαν ἀνευφημήσωμεν. διὰ ταύτης γὰρ χάρις, ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν. ὡς ἐκ χειμάῤῥου, τῆς θείας χρηστότητος. ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες.

Ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδὺς, νόμον εἷλε Μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀμαυροῦντα τὸν τοῦ γράμματος. σὺ δὲ ἀνέπτυξας, τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, Πάτερ, δεδομένας κάλυξι καλυπτὰ, ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἀναπλώσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τάχη, Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεὶς, τοῦ ἐκείνους ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κύριλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας.

Δόξα.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θείᾳ καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς, Πάτερ, διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἔφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, εὐκλεὲς Ἀθανάσιε, στύλε τοῦ φωτὸς, τῆς Ἐκκλησίας ἔρεισμα, Τριάδος ὑπέρμαχε, Θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ, βίου τε μονήρους, ἀκριβὴς μονογράφε, ἡμῖν συνεορτάζοις, Ἱερεῖς καταρτίζων, λαοὺς πιστοὺς προσάγων, Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαυμασίας γέγονας, σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος. τοὺς γὰρ πρακτικοὺς, τῷ λόγῳ ὑπερήλασας. δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ, δι' ἀκριβείας βίου μυστικῶν, τοὺς ἐν ἀμφοτέροις, ὑπερβέβηκας ἄκρους. διὸ ἀνυπερβλήτῳ, ἀρετῇ διαλάμψας, ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Σὺ λαμπροτέραν ἔδειξας, μυστηπόλε θεόληπτε, τὴν ἱεραρχίαν, τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου. τὴν πλάνην ἐξώρισας, ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς, ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἣν κηρύττων ἐβόας. Πατέρα προσκυνεῖτε, Υἱὸν θεολογεῖτε, τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Παρθένε. φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ γεγέννηκας, φωτίζον τὰ σύμπαντα, θεογνωσίας χάριτι. ἀκαταπαύστως, οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς κῦμα Θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή. Ϛ γὰρ ἀσέμασι ἔρρευσαν, Ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προέφη Χριστός. ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τάχη τὰ σὰ θεόλεκτα.

Νομὰς Ϛ διδάσκαλος σοφὸς, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας. ἣ ὥσπερ ἄγκυραν, πνευματικοὺς κλήρους τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾷ. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σὺ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἕνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἀμφοτέρων ῥοπὰς, ἴσως ἐκκλίνας βοῶν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντὸς, κυριευθεῖσάν μου, τὴν παναθλίαν ψυχὴν, τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι, καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ, δυνάμει τῇ κραταιᾷ. καὶ παράσχου, λύσιν πταισμάτων, καὶ δόξαν ἀκήρατον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, Λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

» οἱ ἀσεβείας φράξαι παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἐξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή. ἐξεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὥσπερ βροντή, Πάτερ ὡς ὁ Ἥλιος ἐφορᾷ. ἐξ Οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηκας, ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς. διὸ οὐκ ἔσβεσέ σου, ὁ πρόξενος τῆς λήθης, τὴν μνήμην τάφος Ἀθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ, τηλαυγέστερον νοῦν ἐλλαμπόμενος, τοῖς ὑμνηταῖς, σοῦ ἀνταναклάσεις αὐγοειδεῖς, διαφανεῖς ὡς ἔσοπτρον, ἄνωθεν ἐκπέμποις ἡλιακάς, καὶ σοὶ συνῄσαις Μάκαρ, κἂν μέγα καὶ ἐξόχως, ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Ὑμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἱκέτευε, διὰ Σταυροῦ, νίκας δωρηθῆναι τῷ Βασιλεῖ, τῷ ὀρθοδόξῳ πίστει τε, κράτος καθ' αἱρέσεων δυσμενῶν, ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, εἰρήνην τε τῷ Κόσμῳ, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ Ἀθανάσιε.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα ὡς τεκοῦσα καὶ Λυτρωτήν, σωτηρίας με Κόρη ἀξίωσον, ἐπιτυχεῖν. πάναγνε πταισμάτων μου τὰς σειράς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι. πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, ὡς φέρουσα ἐν κόλποις, τὸν πάντων Βασιλέα, τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον.

Ἄλλος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ὕψωμα, Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἅπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὴν ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν ἀκεφάλων τὴν τῶν φύσεων.

Ῥώσει τῶν φρενῶν, καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τόν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν ἐθεολόγησας Μακάριε, ὤφθης τε τῆς Θεοτόκου ὑπέρμαχος. ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν δεδόξασαι.

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητὰς Ἀοίδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ ἵλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ὀρθοδόξων τὸ κέρας φαιδρύνων τε, τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Στράπτουσαν θείων ἀρετῶν Πανάχραντε, Θεοτόκε τὴν καρδίαν μου, δεῖξον Παρθένε καρποφόρον, ἐκ σπείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι, τοῦ πάντα μεταποιοῦντος τῷ Πνεύματι. ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε » τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ » τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες » μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ τῆς Ὑπερθέου πάνσοφοι, ἀνεδείχθητε μύσται, Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, Ἀθανάσιε Μάκαρ, καὶ Κύριλλε θεοφάντορ, Ἄρειον καθελόντες, καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον, καὶ Νεστόριον αὖθις, τὸν δυσσεβῆ, καὶ σὺν τούτοις ἅπασαν ἄλλην πλάνην, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὄρος Θεοῦ πανάγιον, καὶ Λυχνίαν καὶ Στάμνον, καὶ Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, Ῥάβδον τε καὶ Πυρσεῖον, καὶ Θεῖον Θρόνον καὶ Πύλην, καὶ Ναὸν καὶ Παστάδα, ὑμνήσωμεν θεόφρονες, τὴν Ἁγνὴν καὶ Παρθένον. ἐξ ἧς Θεὸς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως καὶ ὑπὲρ φύσιν, ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ ἑνώσει.

Εἰς τὸν δ'. ἐκ τῆς Ὀκτωήχου.
Εἶτα λέγομεν. δ'.
Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.
Ἦχος γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον Ἀριστέα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν. οὗτος γὰρ τῆς αἱρέσεως, συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς Οἰκουμένης, ἀριθμῶν εὐσεβῶς, τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα. καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα. καὶ χερουβικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος γ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἡ Μεγάλη τῆς ἀληθείας Σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος Ἀθανάσιος, πρὸς διωχίαν σή-

μερον,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μορφον, συγκαλεῖται τὴν Ἐκκλησίαν. φαιδρῶς πάντες πιστοὶ, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν, τοῦ καλοῦ Ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους. ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε ἡ δύναμις.

Ἐλπὶς μου καὶ προστάτις Δέσποινα ὑπάρχουσα, τὰς σὰς ἀχράντους χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον, καὶ ἱκέτευσον αὐτὸν ἐν παρρησίᾳ, τὸν μόνον εὐεργέτην, τοῦ ἐλεῆσαί με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Παναμώμητε, κρεμάμενον ἐν ξύλῳ, ἠλάλαζες βοῶσα. ποθεινότατόν μου Τέκνον ποῦ σου ἔδυ, τὸ κάλλος τὸ φωσφόρον; τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘʹ. τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ςʹ. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια. ἦχος δʹ.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα. διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Μακάριε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας. ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα κομιζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν. ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψασθαι, Θεοφόρε δυσώπησον.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων. ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, ἦχος πλ. δʹ. Ἀνατολίου.

Εὐφραίνου Αἴγυπτε ἀνθήσασα, τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μακάριον. οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαϊσθεὶς, πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐναρέτῳ πολιτείᾳ αὐτοῦ ὑπερηκόντισεν. αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσάγοντες, αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τῷ Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας, τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε· πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ ἀπώσῃ Παναμώμε, τὰς τῶν χειρῶν μου Ἁγνὴ, ἐπάρσεις δεχομένη ὡς φιλάγαθος. ἵνα ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνασαν τὸ γένος ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἔκραξε, ὅτε ἡ Ἀμνὰς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν κατεπειγόμενον ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι Λόγε, ἠκολούθει καὶ ἐκραύγαζε. ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν; συνέλθω σοι γλυκύτατε. οὐ γὰρ φέρω μὴ ὁρᾶν σε, Ἰησοῦ μου πολυέλεε.

Εἰς τὸν στ. τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, πλ. βʹ.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος αʹ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε. νηστείᾳ ἀγρυπνίᾳ προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰς

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν παμάριστον ἐν Ἀσκηταῖς Μακάριον κυδαίνω.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις ποσὶ, πόντον ἐρυθρὸν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔλεγον· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, Πάτερ νῦν συναυλιζόμενος, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦντας τὴν πανίερόν σου μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντας· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν πρὸς ζωὴν στελλόμενος, ἀμεταστρέπτως, ταύτην Παμμάκαρ διήνυσας, ἐκφυγὼν τοὺς θορύβους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων ταραχὰς διασκεδάσας, ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα, ταῖς ἀσκητικαῖς, σοῦ παλαίστραις τῷ θείῳ Πνεύματι, καὶ τῇ τούτου κυβερνώμενος θείᾳ δυνάμει, ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, τὴν διηνεκῆ, ἀγαπήσας Πάτερ τερπνότητα, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἑορταζόντων, καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ἄχρονον Υἱὸν ἀνάρχου Πατρὸς, σάρκα δι' ἡμᾶς, τοὺς ἀνθρώπους Ἁγνὴ γενόμενον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, ὑπὸ χρόνον τοῦτον, τέτοκας ἀνερμηνεύτως· ὃ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· ᾄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησεν.

Μόνῳ ὑποκύψας Πνεύματος, σὺ τὴν πανοπλίαν, περιζωσάμενος Ὅσιε, οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τὴν προαίρεσιν ὑπέκλινας.

Ἄνω πρὸς Θεὸν τὸ φρόνημα, ἔχων Θεοφόρε, τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας, διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας, ἀνενδότως κουφιζόμενος.

Ῥήξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως, τῇ ὑπερφυεῖ καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου, Θεοφόρε τῶν ὑπὲρ φύσιν, ἐκομίσω τὴν ἐνέργειαν.

Ἵνα τῷ Θεῷ Μακάριε, ἐν ἀταραξίᾳ προσομιλήσῃς ἐπ' ἔρημον, κατοικῆσαι Πάτερ προείλω, τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, ὁ διαφερόντως ὡς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, τὴν σὴν νηδὺν ἀπεριγράπτως, Θεομῆτορ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀσκήσεως πυρὶ, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, σοφὲ δοκιμασθεὶς, ὀβριζότερος ὤφθης· διὸ πρὸς Οὐράνια, μετηνέχθης βασίλεια· ὅθεν πίστει σε, ἀνευφημοῦντες βοῶμεν· χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν Πάτερ αἴτησαι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, Ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνὰς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὸν φθειρόμενον αὐτίκα, παλαιότατον ἄνθρωπον, ἐξεδύσω Πάτερ σὺν τῆς ἁμαρτίας τοῖς πάθεσι· δι' ἐγκρατείας ἀτόνως ἐνεδύσω δὲ, τὸν καινούμενον, διὰ Χριστὸν Πανσεβάσμιε.

Ὁ λαμπρότατός σου βίος, ὡς κανὼν ἀκριβέστατος, διὰ πάσης Πάτερ, θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται· ἐν προσευχαῖς καὶ νηστείαις ἀγρυπνίαις τε, καὶ δεήσεσι, ταῖς πρὸς Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον.

Νυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις, Θεοφόρε οὐκ ἔδωκας, ἕως ὅτου Πάτερ, οἶκον σεαυ-

τὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη

τὸν ἀπετέλεσας, τῷ παντεπόπτῃ Δεσπότῃ ὡραιότατον. πρὸς ὃν ἔκραζες. δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἐν νεότητι τὸ σῶφρον, ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν, ἐν παντὶ δὲ βίῳ, τὸ καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον, καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην ἐπιδέδειξαι, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντας Παναγία, τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας. πεπτωκότας τούτους, πρὸς διαφθορὰν διανέστησας, τὸν ζωοδότην τεκοῦσα τὸν λυτρούμενον, τοὺς κραυγάζοντας, δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ἀναπετάσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ τὰς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας, γέγονας ναὸς ἡγιασμένος, τῷ Θεῷ καὶ πανίερος.

Σκολιωτάτου δράκοντος, μαράνας μηχανὰς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας, ἤμβλυνας ἀεὶ τῷ θείῳ νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος.

Κατακοσμήσας Ὅσιε, ψυχῆς τὸ νοερὸν, καὶ Ἡγεμόνα τὸν νοῦν καταστήσας, ἔσχες τὸν Χριστὸν ἡνιοχοῦντα, πρὸς πορείαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, τὸν ἄχρονον Υἱὸν, νομοθετοῦντα τοῖς πᾶσιν ἁγνείαν, καὶ τὸ καθαρὸν τῆς εὐσεβείας, τοῖς ἐν γῇ καταγγέλλοντα.

Ὠδὴ ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Τὴν ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἠγάπησας, Θεοφόρε, ἐν αὐτῇ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, τὸν ῥυόμενόν σε, καὶ τηροῦντα τὰ σὰ διαβήματα.

Ἀκλόνητος, ἐν ἀσκήσει Θεόφρον διέμεινας, μέχρι τέλους, διασώζων τὴν ταύτης ἀκρίβειαν. δι' ἧς τῆς ἀφράστου, ἠξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν ἐβίωσας, ἰσαγγέλου, καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας, μετὰ τῶν Ἀγγέλων, τῷ τῶν πάντων Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες, ἐν γαστρὶ Θεομῆτορ τὸν ἄναρχον, Θεὸν Λόγον, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους γενόμενον, καθ' ἡμᾶς ἀτρέπτως, ἐν δυσὶ γνωριζόμενον φύσεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Μακάριον ζωὴν, ἐκτελέσας ἐν βίῳ, Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων, ἀξίως συναυλίζεσθαι, Θεοφόρε Μακάριε, καὶ τὴν ἔρημον, καθάπερ πόλιν οἰκῆσαι, χάριν εἴληφας, παρὰ Θεοῦ τῶν θαυμάτων, διό σε γεραίρομεν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων, Μακάριε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου θεράποντα, τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, Μακάριον τὸν μέγαν, ἀνυμνήσωμεν πιστῶς. οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς Ἥλιος ἐξέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας παθῶν καὶ ἁμαρτίας, καὶ ἐκδιώκων τῶν δαιμόνων τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀνενδότως. Διὸ καὶ Ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκ κρήνης λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς ῥωννύει τῶν ἐκβοώντων. Πατέρων Πάτερ, Μακάριε Ὅσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΙΘ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητοῦ.

Στ. Ὁ Μακάριος τῆς γῆς ἀναχωρήσας,
Εἰς Μακάριον Οὐρανοῦ ἤρθη χώρας.

Οὗτος γέγονε τῆς ἐρήμου θρέμμα καὶ γέννημα, καὶ ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων τὴν ἀρετὴν μετελθὼν, καὶ ταύτην ἀγαπήσας, καὶ περιλαβὼν, θεῖον τοῦ Πνεύματος καταγώγιον ἐγένετο. Τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἱδρῶσιν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν. Ἐπήνθει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ διακρίσεως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προέλεγε, καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γέγονε. Τούτων οὖν ἕνεκεν πολλῇ παρακλήσει τοῦ τότε Ἀρχιερέως, τὴν ἱερωσύνην καταδέχεται, μὴ ἀνεχόμενος τὸν λύχνον,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

χνον, ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Οὗ προσδοκῶντος ἐκ τῆς ἀφῆς αὐτοῦ χεῖρα ἁγιασθήσεσθαι. Οὗ γενομένου, εἰς σκληροτέραν ἀγωγὴν ἑαυτὸν ὁ Μακάριος δέδωκε. σύριγγα γὰρ ποιήσας ὑπόγειον ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτοῦ ὡς ἥμισυ σταδίου διήκουσαν, καὶ σπήλαιον αὐτοχείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας, εἴποτε πλεῖον ὄχλοι αὐτῷ παρέβαλλον, καὶ διηνώχλουν, λάθρα τὴν σύριγγα ὑπεξερχόμενος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐδεὶς αὐτὸν ηὕρισκεν. Περὶ δὲ βρώσεως, καὶ πόσεως, περιττὸν ἐστὶ γράφειν καὶ λέγειν, τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θέας, τὴν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυρούντων. Οὗτος ἐπεὶ αἱρετικὸς εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ προσῆλθεν, ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων, καὶ λέγων, μὴ εἶναι ἀνάστασιν νεκρῶν, νεκρὸν ἀνέστησεν, ἵνα πείσῃ αὐτόν. Ἔλεγε δὲ ὁ Ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ δύο· τὸ μὲν πολεμοῦν τοῖς ἀνθρώποις εἰς πάθη ἀλλόκοτα, τὸ δὲ ἀρχικὸν καλούμενον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἀνθρώποις. τοὺς δὲ τοιούτους δαίμονας ἀφορίζει ὁ Σατανᾶς τοῖς γόησι καὶ τοῖς αἱρεσιάρχαις. Οὗτος ὁ Ἅγιος νοσφιζομένῳ τῷ ἰδίῳ μαθητῇ τὰ τῶν πενήτων, καὶ μὴ διορθουμένῳ, ὀργὴν Κυρίου προεῖπεν, ὃ καὶ γέγονεν, ἐλεφαντιάσαντι. καὶ τὸν ἐπηρείᾳ δαίμονος καθ' ἑκάστην ἐσθίοντα τρεῖς μοδίους ἄρτων, καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνοντα, τρεῖς λίτρας ἄρτου ἐσθίειν ἀπεκατέστησε. Καὶ τὸν διάβολον ἑώρακε, καὶ τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν λυκιθίοις ἐπιφερόμενον. Καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐτοῦ μοναχὸν Θεόπεμπτον καλούμενον, διωρθώσατο. Καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένου ἱερέως τῶν εἰδώλων γεγονότος, τοῦτο ἀκήκοε, ταῖς προσευχαῖς αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτοῦ ἀνίεσθαι τῆς βασάνου, ὅταν τύχοι ταύτας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. Προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς σκήτεως. καὶ ἕτερον νεκρὸν ἀνέστησεν, ὡς ἂν εἴπῃ ποῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην ζητούντων ἀνέκρυψε. καὶ πάλιν προσέταξε κοιμηθῆναι. Τοιούτοις οὖν θεαρέστοις ἔργοις κοσμούμενος, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Στίχ. Θανοῦσα θείων ἡ δυὰς Μακαρίων,
Ζωῆς μετέσχε τῆς μακαριωτάτης.
Γῆν Μακάρων λάχον ἐννέα καὶ δεκάτῃ
Μακάριοι.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μακάριος ὁ Ἀλεξανδρεύς, Πρεσβύτερος ἐχρημάτισε τῶν λεγομένων κελλίων, ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρτερίαν ἐνδειξάμενος, καὶ ἔργα καὶ σημεῖα πεποιηκώς. Τούτου τὰς ἀρετὰς ὑπεραγασθεὶς ὁ μέγας Ἀντώνιος, ἔφη. Ἰδοὺ ἐπαναπαύσατο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπὶ σοί, καὶ ἔσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρετῶν κληρονόμος. Οὗτος ὁ Μακάριος, εἴποτε ἤκουσε τινὰ πεποιηκότα ἔργον ἀσκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπλήρου. Ὅθεν ἀκούσας, ὅτι οἱ Ταβεννησιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακοστῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν ἐπὶ ἔτη ἑπτά, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ φαγεῖν, πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀσπρίων βρεκτῶν. Ἔτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου περιγενέσθαι ἠγωνίσατο, καὶ οὐκ εἰσῆλθεν ὑπὸ στέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυχθημέροις, τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλεγόμενος, καὶ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πηγνύμενος. Ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερήμῳ, κατέμεινε μῆνας ἕξ. ἔνθα οἱ κώνωπες μέγιστοι ὄντες ὡς σφῆκες, αὐτὸν σφοδρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδύλους καθ' ὅλου τοῦ σώματος ἐξενεγκεῖν. Μετὰ γοῦν τοὺς ἓξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ ὑποστρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐγνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιῶσθαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ ἐλεφαντιάσει παρεικάζεσθαι. Τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος, ἀσπὶς εὑρεθεῖσα, ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ. ἀναιρετικὸν δὲ ἐστὶ τοῦτο τὸ θηρίον. Ὁ δὲ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος τῶν χεληνίων αὐτῆς, διέσχισεν εἰπών. μὴ ἀποστείλαντός σε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας ἅψασθαί μου; Εἰσῆλθε ποτὲ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ τῶν Ταβεννησιωτῶν, θέλων μαθεῖν ἐνδὸς ἑκάστου τὴν αὐτῶν ἐργασίαν. καὶ ὡς ἐπέστη ἡ τεσσαρακοστή, εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας. Ὁ μὲν γὰρ ἤσθιεν ἐν ἑσπέρᾳ, ὁ δὲ διὰ δύο, ἄλλος διὰ τριῶν, ἕτε-

ρας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρος διὰ πέντε, ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἑστῶτες, τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο. Ὁ δὲ Μακάριος βρέξας ἑαυτῷ θαλλοὺς ἐκ φοινίκων, ἔστη ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκοντα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ Πάσχα ἔφθασεν. Ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβανεν, οὐχ ὕδατος, οὐ γόνυ ἔκαμψεν, οὐκ ἐκαθέσθη, οὐκ ἀνέπεσεν, οὐ βορᾶς ἑτέρας ἐγεύσατο, ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ ταύτης κατὰ μόνην Κυριακήν. Τούτου ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὰ πρὸς ὠφέλειαν ὁμιλοῦντος, ὕαινα συμπαραλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ὄντα τυφλόν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέψαι. Ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα, ἐξῆλθε. Καὶ τῇ ἕωθεν ἀποδύσασα, κώδιον μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ Μακαρίῳ. Ὁ δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν· τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ οὐ δέχομαι. Ἡ δὲ ὕαινα κλίνασα τὴν κεφαλήν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς. Εἶδε καὶ οὗτος τὸν διάβολον τὰ εἴδη τῆς ἀπάτης ἐπιφερόμενον, διά τινος αἰσθήματος ῥωγλωτοῦ καὶ κολοκυνθίων αἰνιττόμενον. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑποκολόβον, σπανός, ἐπὶ τοῦ χείλους μόνον ἔχων τρίχας, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πώγωνος. ὑπερβολῇ γὰρ ἀσκητικῶν πόνων, οὐδὲ τρίχες αὐτῷ ἐξέφυσαν. Ὅθεν οὕτως ἀσκήσας, καὶ ἐν βαθεῖ γήρᾳ καταντήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Εὐφρασίας.

Στίχ. Ὑβρίδα σοφῶς φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν,
Ἄθλεις ἀληθῶς ἐκ ξίφους Εὐφρασία.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικομηδείας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, γένους ἐπισήμου, τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ. Μὴ πεισθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγκεῖν, τύπτεται σφοδρῶς. Καὶ ἐπιμένουσα τῇ ἐνστάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ βαρβάρῳ ἐκδίδοται. ὑφ' οὗ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη ἀπατηθέντος παρ' αὐτῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχεῖν αὐτῷ φάρμακον, ᾧ χρησάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακοντίσεσι τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἔσται, καὶ πεῖραν λαβεῖν ἔλεγε τὸν ἑαυτῆς αὐχένα προτείνασα. Ὁ δὲ ἀλήθειαν ταύτην οἰηθείς, ἐνεγκὼν κραταιότερον, τὴν αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Στίχ. Ἔχει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία.
Καλῶς γὰρ ὡς σύ, τοὺς Ἀποστόλους Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Λουκιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ οἴκῳ Ἀναστασίου Πατριάρχου ἐν τῇ Ὀξείᾳ. Καὶ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Νικαίᾳ μεγίστου θαύματος, ὅτε ὁ μέγας Βασίλειος διὰ προσευχῆς ἀνέῳξε τὰς πύλας τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς ὀρθοδόξοις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας, τοὺς δυσμενεῖς καταβαλών, νικηφόρος κραυγάζων γεγένησαι. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλύν, τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, τῆς ἀπαθείας τῷ φωτί, κατηυγάσθης Μακάριε. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, ὡραῖος κάλλει τῷ Θεῷ γεγονὼς ἐμελῴδεις γηθόμενος. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέντας Παρθένε, πρὸς ὅπερ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς, ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται, ὁ φιλάνθρωπος Κύριος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

Ὠδὴ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ωδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ρήματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, Παμμάκαρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος, σάρκα κατεμάρανας, Κόσμῳ τεθανάτωσαι. καὶ ζωηφόρον νέκρωσιν, ἀμφιασάμενος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζεις, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵλεων γενέσθαι Θεοφόρε, τὸν μόνον Ἀγαθοδότην καθικέτευε, τοῖς τὴν σὴν πανίερον, μνήμην ἑορτάζουσιν, ἁμαρτημάτων ἄφεσιν τούτοις αἰτούμενος. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ἀδιαλείπτῳ, προσέχων καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως, αἴγλην εἰσδεχόμενος, φῶς ἀνταπακλώμενον, διαφανὴς ὡς ἔσοπτρον, μέλπεις τοῖς ψάλλουσι. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κλίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην, ἐφ' ἧς περ ἐστηριγμένος ὤφθη Κύριος, Πάτερ ἀναβέβηκας, θείαις ἀναβάσεσιν, ἀεὶ προκόπτων Ὅσιε, ἕως κατέλαβες, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Κεχαριτωμένη. Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας. ὅθεν Θεοτόκον σε, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν θεοδόχον Τράπεζαν, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ψάλλειν ἐδίδαξε. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Δάκρυσι μὲν τοῖς ἀσκητικοῖς τὴν ἄρουραν, τῆς καρδίας σου κατήρδευσας. χαίρων δὲ Πάτερ Θεοφόρε, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα, συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ἀδύτως ἀμετέλεσοι φῶς ἀΐδιον, εὐφροσύνη ὑπεδέξατο. ἔνθα χορεύων σὺν Ἀγγέλοις, περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, μέμνησο Πάτερ Παμμακάριστε.

Νόμον Πάτερ τὸν ἀθλητικὸν ἠγώνισαι, προσηκόντως καὶ νενίκηκας. ὅθεν σε δόξης τῷ στεφάνῳ, ὁ μόνος Εὐεργέτης τετίμηκε, καὶ θείας φωτοφανείας ἠξίωσε, καὶ μακαρίων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων κτισμάτων Ποιητὴν γεννήσασα, Θεομῆτορ ὑπερβέβηκας, πᾶσαν τὴν Κτίσιν θείᾳ δόξῃ, καὶ τῇ ἁγιωσύνῃ καὶ χάριτι, καὶ πᾶσι τοῖς ἀρετῆς προτερήμασιν. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ κραταιά σου σκέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος δ'.

Ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς Ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν Οὐρανῷ, Χριστοῦ Θεράπον μακάριε. ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ. διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καὶ παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη Πάναγνε πρὸς τὸν Κύριον, τοὺς πειρασμοὺς καταπράϋνον, τὰ κύματα κοίμησον, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν, τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη δυσωπῶ σε, καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου,

ὡς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοὶ ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Κ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ΤΩν οὐρανίων ἀψίδων, ὑπεριπτάμενος, δι' ἀρετῆς ἐνθέου, παμμακάριστε Πάτερ, ὑπέδυς ἐν τῷ γνόφῳ. δι' ἧς ἀληθῶς, οὐκ ἐν αἰνίγμασιν Ὅσιε, ἀλλ' ἐν τῇ χάριτι ὤφθης τῇ τοῦ Θεοῦ, τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος.

ΤΑῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας, ψυχὴν καὶ ἔννοιαν, πρὸς Οὐρανὸν μετήχθης, εἰς Χριστοῦ Βασιλείαν, Εὐθύμιε τρισμάκαρ, προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πόνων σου δράγματα. ἐν Ἀσκηταῖς σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς.

ΤΟ ὁμοούσιον ὄντως, Τριὰς ἡ ἄναρχος Πνεύματος κατοικίαν, ἐν σοὶ ἀναθεμένη, λαμπρότατον φωστῆρα, ἀνέδειξέ σε, Θεοφόρε Εὐθύμιε. τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεὶς, Οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας.

Δόξα, ἦχος β΄.

ΟΣιε Πάτερ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΣΕ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες. χαῖρε ἡ πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀνθρώποις, ὁ πάλαι Παράδεισος.

Ἀπόστιχα, στιχηρὰ, ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

ΛΟὺς τῶν πονηρῶν, δαιμόνων θριαμβεύσας, τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, ἐφάνωσας τὴν δόξαν, Χριστοῦ Πάτερ Εὐθύμιε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

ΗΡθης ὡς Ἠλίας, ἐν ἅρματι πυρίνῳ. καὶ συνεκράθης Μάκαρ, ἀμέσως τῇ Τριάδι, Εὐθύμιε παγκόσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΦΕρων ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ Πάτερ τοῦ Κυρίου, Σταυρὸν τὰ τῶν δαιμόνων, φαντάσματα τελείως, Εὐθύμιε ἠφάνισας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ὅμοιον.

ΧΑῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ Κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσαντα τὴν λύπην, Παρθένε τοῦ Προμήτορος.

Ἀπολυτίκιον.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια. ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

ΠΑτὴρ Εὐθύμιε τὸν σὸν, τόκον προκατήγγειλε, σταλεὶς οὐράνιος Ἄγγελος, ὡς τοῦ βλαστήσαντος, ἐκ νηδύος στείρας, Ἰωάννου. τούτου γὰρ, ἐδείχθης ζηλωτὴς καὶ ἐκμαγεῖον, ἀκτήμων ἄοικος, βαπτιστὴς καὶ ὀρεσίτροφος, ὑπερλάμψας, τοῖς ἀπείροις θαύμασι.

ΠΑτὴρ Εὐθύμιε καρπὸς, ἔφυς μὲν στειρώσεως, ἀλλ' ὤφθης ὄντως πολύγονος. ἐκ γὰρ τοῦ σπέρματος, τοῦ πνευματικοῦ σου, μοναστῶν πεπλήρωται, ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΠΑτὴρ Εὐθύμιε ὁ σὸς, βίος ἀνυπέρβλητος, ἡ πίστις ὄντως ὀρθόδοξος. καὶ γὰρ ἐκ πράξεων, πρὸς ὑψηλοτάτην, θεωρίαν ἤλασας, σοφίας γεγονὼς ἐνδιαίτημα, ἐν δύο φύσεσιν, ἕνα σέβων τῆς Τριάδος Χριστόν. ᾧ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα. Ἑσπέρας προσόμοια, ἦχος δ´.
Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐκ μήτρας Μητρὸς ἡγιασμένος, ὅτε τὸ πάντεφορον ὄμμα τὴν πρόθεσιν, καὶ τὴν ῥοπὴν πρὸς τὰ κρείττονα, ἐπαγομένην, ἀνεπιστρόφως σου προεώρακε, τότε Παμμακάριστε, δῶρον θεόσδοτον, τῆς εὐθυμίας φερώνυμον, μεμήνυκώς σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν. ὅθεν ἐκ βρέφους, προηγιασμένος, τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ εὐηρέστησας. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον, ἔσοπτρον Πάτερ εὑρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείας, μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν. ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθονος ὤφθης πηγή, διαφθορή τε λιμώττουσι. καὶ τῶν διψώντων, δι᾽ ἐπομβρείας ἄρδων τὴν ἔφεσιν. τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὁρῶν, σὺ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεωρίᾳ καὶ πράξει διαλάμψας, σὺ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος καινῶν ἀρετῆς, καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος, τῶν αἱρουμένων, Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι. ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος Εὐθύμιε, Τριάδα σέβειν ἐδίδασκε, Χριστὸν δὲ ἕνα, ἐν δύο φύσεσι γνωριζόμενον, καὶ τὰς Συνόδους ἰσαρίθμους, τῇ τετρακτύϊ τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ. ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, γ´.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ ἐκ κοιλίας Μητρικῆς, ὡς ἄλλος Σαμουὴλ Πάτερ Εὐθύμιε, φερωνύμως γέγονας, εὐθυμία τῶν πιστῶν, Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἑδραίωμα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον. αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὸν Θεανδρικόν σου τόκον πανσεβάσμιε; πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες Ἀπάτορα Υἱὸν ἐν σαρκί, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα Ἀμήτορα. μηδαμῶς ὑπομεμενηκότα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ᾽ ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σῶαν

φυλάξαντα. διὸ Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ´. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. έ. 1. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης. Ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.
Κεφ. ϛ'. 16. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται.
Κεφ. δ'. 7. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β'.

Γερμανοῦ.

Εὐθυμεῖτε ἔλεγε, τοῖς Γεννήτορσιν Ἄγγελος Κυρίου, ὅτι παιδίον γεννήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον. Ἐνεφύης δὲ γαστρί, φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα. Καὶ ἐκ σπαργάνων δι' εὐχῆς συνανεστράφης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

Ἐχυρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θείᾳ, Πάτερ Εὐθύμιε, τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μηδὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων. Ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος, ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμίᾳ, ταπεινὸς καὶ μέτριος. Καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος, σαφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατήντησας. Χριστὸν ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, καταφρονήσας Πάτερ Εὐθύμιε, ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας. Πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν. Τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν. Ἀδικίαν ἀπεβάλλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην. Διὸ Πάτερ Ὅσιε, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς Κύριον.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ἔλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου ὡς Ἥλιος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν Οὐρανῷ, Χριστοῦ θεράπον Εὐθύμιε. Ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν, τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ. Διὸ ἱκέτευε Ὅσιε Πάτερ, ἐν τῇ μνήμῃ σου Θεοφόρε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Νεῦσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα. Σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι. Σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων. Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στ. Στιχ. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὡς εὐθυμίας ἀρχή, τῆς Ἐκκλησίας γεγονὼς Πάτερ Ὅσιε. Τῇ σῇ γὰρ γεννήσει πάσας, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς, ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσω. Διό σε φερώνυμον, ὀνομάζει Εὐθύμιον, τῶν Οὐρανίων Οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα, χαρᾶς ἔπλησας, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι. Οἷς καὶ συναυλιζόμενος, φωτός τε πληρούμενος, καὶ πανολβίου καὶ θείας, ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ῥάβδῳ τῇ τοῦ Σταυροῦ στηριχθείς, τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάῤῥους ἐξήρανας. Χειμάῤῥους τρυφῆς δὲ θείας, καὶ Παραδείσου πηγήν, νοερῶς Παμμάκαρ ποτιζόμενος, πηγὰς σωτηρίους,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ρίας, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνέδειξας, ἐπιρροαῖς δὲ, θείου Πνεύματος Ὅσιε, πιαινόμενος, ὥσπερ Φοῖνιξ ἀνέδραμες, ὕψος πρὸς Ἐπουράνιον, καὶ Στῦλος πυρίμορφος, ὤφθης Θεόφρον καὶ πλήρης, φωτοειδοῦς ἐπιλάμψεως, Χριστὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρηθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

ἦ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΟΝτως ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ Παμμακάριστε, διῆλθες ἀγαλλιάσει, καὶ εὐφροσύνῃ ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πατέρων ἑορταζόντων, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει Εὐθύμιε. ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἀπενέκρωσας, ἧς καὶ ἐπέτυχες θείᾳ, δικαιοσύνῃ κοσμούμενος, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ Κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. α'.

ΟΣιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας, τοῦ Πνεύματος καταγώγιον. ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο, καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, θεράπων γέγονας, μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε. πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΜΑκαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν Πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ Τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ'.

ΕΥφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα. ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. καθισ. ἦχος, δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

ΩΣ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Εὐθύμιε, τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι.

Gennaro.

Δόξα, Ὅμοιον.

ἘΞ Αἰγύπτου ἤστραψας ὡς ἑωσφόρος, καὶ τὸν Κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, ἠγλαϊσμένε Εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας, τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ἘΝ τῇ σκέπῃ Πάναγνε, τῇ σῇ Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα, τῷ φιλανθρώπῳ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. καθισ. ἦχος, πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

ΤΑς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος, καὶ Ἀγγέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος, ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας, καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ, χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, Εὐθύμιε Θεοφόρε, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ΠΑναγία Παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον, τοὺς προσφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον, καὶ αἰτουμένους τὴν θερμήν σου νῦν ἀντίληψιν. δύνασαι γὰρ ἀληθῶς, τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὖσα, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ταῖς Μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἀεὶ χρωμένη Θεοχαρίτωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, καθισ. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

ΤΗν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντος ἀναλαβὼν, ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον Μακάριε. τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος Ὅσιε, Μοναζόντων ἐδείχθης, διδάσκαλος ἔνθεος. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Ἀγγελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς πίστεως. σημειοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΩΣ Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφ. τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τό, Πᾶσα πνοή. τὸ Εὐαγγέλιον.

τὸ Ἰδιόμελ. ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ὁσίου οἱ δύο, εἰς η΄. ὁ πρῶτος ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μετὰ τῶν Εἱρμῶν.

Ὄλβος πέφηνας, γηγενῶν Εὐθύμιε.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, δ΄. ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε. ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐκτήσω Φιλάνθρωπε.

Λύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν, ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθείς, καὶ πρὸ τοῦ τόκου σου δωρεά, εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοᾷ χαριστήριον, ἡ Ἐκκλησία Ὅσιε, δεξαμένη σε βλαστόν, ἐκ Θεοῦ εἰρηνικῆς, καὶ εὐθυμίας Προάγγελον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, Ποίημα Θεοφάνους.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ταῖς σαῖς προσευχαῖς, Παμμάκαρ φῶς μοι νέμοις.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκδυσωπῶν τὸν Θεόν, τὸ σκοτεινὸν νέφος, τὸ τῆς ἀθυμίας μου, Παμμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

Ἄλλος καθάπερ Σαμουὴλ θεόσδοτος, καὶ πρὸ συλλήψεως, ἐπαγγελθεὶς Πάτερ, πάσαις ἀναπέφηνας, ταῖς Ἐκκλησίαις Ὅσιε, φερωνύμως τὴν κλῆσιν, κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ἱκετηρίᾳ καὶ δεήσει χρώμενοι, οἱ σοὶ γεννήτορες, πρὸς τὸν Θεὸν δῶρον, θεῖόν σε κομίζουσι, καὶ φωτοφόρον βλάστημα, τῇ γεννήσει μηνύον, τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, καὶ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον.

Σὺ ἐκ παιδὸς καθιερώθης Ὅσιε, τῷ δεδωκότι Θεῷ. καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων, καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προστάγμασι, τοῖς αὐτοῦ Θεοφόρε, πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον, τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ Θεομῆτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν ξίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον. ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Ὠδὴ, γ΄. ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ᾽ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ. οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος, πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεκοῦσα, τὸ τῆς Ἄννης ζηλώσασα ὅσιον, ὡς τὸν πάλαι Σαμουήλ, θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε, Θεῷ τῷ δοξάσαντι, καὶ πρὸ συλλήψεως.

Πυρσευθεὶς... Ἐρευσία, τῇ πρὸς Θεὸν ἀγάπῃ πυρούμενος, λογισμῷ παντευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας Ὅσιε. διὸ θεία χάρις σοι ἐπανεπαύσατο.

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ἀπὸ στειρώσεως τεχθείς, πνευματικῆς εὐκαρπίας, γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης, τὰς ἀκάνθας ἐκτεμών, τῆς δυσσεβείας Ὅσιε, καὶ εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλλόμενος.

Ἐνεργὸς ὑπερφυῶν, καὶ μυστικῶν θεαμάτων, Θεοφόρε γεγονὼς τοὺς ἀπίστους, προσενήνοχας Χριστῷ, θεοπρεπῶς πιστεύοντας, ταῖς διδαχαῖς σου Πάτερ, διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Σωφρονεστάτῳ λογισμῷ, καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος, τῶν ῥεόντων καὶ φθειρομένων αὐτίκα,

στὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν αἰώνιον ζωήν, καὶ τὴν ψυχὴν προέκειμας, δι' ἐγκρατείας ἄκρας, σάρκα νεκρώσας Εὐθύμιε.

Ητρωλυμένῃ τῇ ψυχῇ, καὶ τετρωμένῳ τῷ πόθῳ, τοῦ ἐχθροῦ τὰς πυρφλέκτους ἐνέδρας, τῶν δαιμόνων ἐκφυγών, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι, κατελαμπρύνθης Πάτερ, σημειοφόρος γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον· τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, Θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Παμύμνητε.

Κα. ἦχ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν τῆς ψυχῆς, ἐκπληρώσας λαμπάδα πνευματικῶς, ποθῶν τὴν ἀείφωτον, τοῦ Νυμφίου σου ἔλευσιν, προσευχαῖς ἀγρύπνοις, ἐτήρησας Ὅσιε, καὶ νυμφῶνι τούτου, εὐφραίνῃ Μακάριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν ψυχὴν ἐκομίσω, ταύτην τὴν ἀείζωον, τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν. Θεοφόρε Εὐθύμιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ ὁρμῇ σου γαλήνην, παρέχουσα ἄφεσιν· σῷ λιμένι προσέδραμον, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἔκλινας Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ ὤφθης σεσαρκωμένος ἐπὶ γῆς· διὸ πάντες βοῶμεν, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Φυλάξας τὸν νοῦν ἀμετεώριστον, ἐκ σπαργάνων τὸν βίον, ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρὸς Θεόν· ᾧ προβαίνων ἐκράθης, ἐκ δυνάμεως Πάτερ εἰς δύναμιν.

Ἠράσθης Χριστοῦ τῆς ταπεινώσεως, μεταναστὰς ἐντεῦθεν, πρὸς ἄστυ τὸ θεοδόχον γεγονώς, συσταυρῶσαι τῇ γνώμῃ, τῷ Σταυρὸν διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Ὁμοίως ἀθλῆσαι προελόμενος, ἐξεδύσω τὸν βίον, γυμνὸς δὲ τῷ ἀντιπάλῳ προσπλακείς, τῇ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, ἐν ἐρήμῳ τρόπαιον ἔστησας.

Ἄλλος. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ὅλον σαυτόν, Πάτερ Θεῷ καθιδρύσας, ἀθανάτου δόξης ἐφιέμενος, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔδραμες θερμῶς, διὰ πολιτείας, ἀμέμπτου καὶ δι' ἀσκήσεως, καὶ βίου λαμπροτάτου, ἀνενδότως κραυγάζων, τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἐν τῇ πηγῇ, Ὅσιε τῆς ἀγαθότητος, ἀγαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως, τοῖς Ἀσκηταῖς γέγονας πηγή, θείων χαρισμάτων, διψῶντας τούτους ἰώμενος· πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι, Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ, παραδόξως Παμμάκαρ ἀνέβλυσας.

Ἐπιφανείς, ἐκ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος, τῆς παιδίσκης, γόνους ἠλευθέρωσας, Υἱοὺς Θεοῦ ἀξιοπρεπῶς, τούτους ἀναπλάσας, υἱοθεσίας Βαπτίσματι· τοῦ θείου γὰρ Προδρόμου, μιμησάμενος βίον, Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης Εὐθύμιε.

Ὑπὸ Θεοῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν Εὐθύμιε, ἐπεγνώσθης, χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τὴν σήν, ἔδει ἀρετήν, ὄντως ἐν ἐρήμῳ, λαθεῖν καὶ κατακαλύπτεσθαι· διό σε φωτοφόρον, ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν, ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἀνέδειξε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Σεμνή, χαῖρε Παρθένε Παναμώμητε, χαῖρε Ὄρος, χάριτι κατάσκιον, χαῖρε Σκηνή, χαῖρε Κιβωτέ, χαῖρε ἡ Λυχνία, τὸ φῶς τὸ θεῖον βαστάζουσα· χαρᾶς γὰρ ἀνεκφράστου, καὶ ψυχῶν εὐφροσύνης, τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονας.

Ὠδὴ ε'. ὁ Εἱρμός.

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται, τὴν δόξαν σου Χριστέ· ἀλλ' ἡμεῖς σε Μονογενές, Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης Θεότητος, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ἑαυτὸν ὑπέταξας, τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σῶμά σου ὡς ψυχῆς, Θεοφόρε ὄργανον, ἐδουλαγώγησας, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Εὐηθῶς διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς,

Δημόσιες Βιβλιοθήκες
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ Θεοῦ φόβον συλλαβών, σωτηρίαν ἔτεκες τοῖς πλανωμένοις, ἀναλάμψας Ἥλιος, τῇ ἐρήμῳ καλυπτόμενος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Α'Σικτῶν ἀσεβείας, ἐπὶ τὴν Οὐράνιον τρίβον Εὐθύμιε, προηγήσω Πάτερ, καὶ πρὸς κληροδοσίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄγων, στύλος πυρός τε καὶ νεφέλης, δεδεγμένος τὴν αἴγλην τοῦ Πνεύματος.

Ι'Αφρὸν ἀσθενούντων, ἄγαν συμπαθέστατον Κόσμῳ δεδώρηται, ὁ Χριστός σε Πάτερ, καὶ πεινώντων τροφέα παράδοξον, παιδευτὴν ἀφρόνων, σωφρονιστὴν ἀγνωμονούντων, ὀρφανῶν καὶ πτωχῶν ἀντιλήπτορα.

Συμπαθὴς ἐλεήμων, γνώμην ταπεινόφρονα φρενῶν γεγένησαι, τῶν παθῶν ἐκτέμνων, τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, καὶ σοφίζων Πάτερ, καὶ νουθετῶν τοὺς φοιτητάς σου, καὶ ψυχῶν θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας, πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντας ἐφώτισας, καὶ μαγνῆτις ὡς πέτρα, ἐφελκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα, διαπλάττων ἤθη, καὶ τῶν ψυχῶν τὰς διαθέσεις, ἐμβατεύων ψυχῆς καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, πάντες σε κηρύττομεν Θεοχαρίτωτε, οἱ τῇ σῇ γεννήσει, τῆς φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω, πάλιν ζωὴν ἀνακληθέντες, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Ὠδὴ ς΄. ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς Θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Ι'Όμυς ὡς πρὶν πάλαι τῆς παιδίσκης, τῆς παλιγγενεσίας, τῷ λουτρῷ καὶ μὲν υἱοθετήσας, ταῖς σαῖς λιταῖς, Θεοφόρε σύντριψον, τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

Ἔθετο σοφόν σε οἰκονόμον, καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, πονηρίας πνευμάτων διώκτην, ἡ τοῦ Θεοῦ, Θεοφόρε χάρις σοι, ἐναργῶς ἐν σοὶ σκηνώσασα.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μεγίστην παρὰ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων ἐδίωξας, τῆς τούτων στρεβλώσεως, ἰώμενος πάντας, τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐγένου Πάτερ Εὐθύμιε, πτωχείαν πλουτοποιόν, καὶ πένθος χαρμόσυνον, κτησάμενος Ὅσιε. δι' ὧν Βασιλείαν, Οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

Ἀπώσω τὴν ἐπὶ γῆς, τιμὴν καὶ δόξαν ἀμάραντον, ἀΐδιον δὲ ζωήν, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, Παμμάκαρ ἀπείληφας, σκηνὰς Οὐρανίους, κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Θεοτοκίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν. τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, τὸν πάντα ποιήσαντα, καὶ διακρατοῦντα, καὶ συνέχοντα Πανάμωμε.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἡ Κτίσις εὕρατο. καὶ ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου Ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν σου θαυμάτων. ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκάθαρον ἁμαρτημάτων κηλῖδας. ὅπως ψάλλωμεν, Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ ῥαθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα, καὶ ὑμνήσω τὸν μέγαν Εὐθύμιον; ἀλλὰ τούτου θαρρῶν ταῖς δεήσεσιν, ἐν εὐθυμίᾳ καὶ σπουδῇ πολλῇ, τῇ ᾠδῇ ἐγχειρήσω, καὶ πᾶσιν ἐξείπω αὐτοῦ τὴν πολιτείαν, καὶ τὴν γέννησιν, καὶ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον, τὸ Ἀλληλούϊα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, κ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στ. Τί κοινὸν Εὐθύμιε σοὶ καὶ τῷ βίῳ;
Πρὸς Ἀγγέλους ἔπαιρε τοὺς ξένους βίου.
Ἀπῆξε βίου Εὐθύμιος εἰκάδι εὐγένειος.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ μέγας Εὐθύμιος, ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Τραϊανοῦ, ἐν Μελιτινῇ τῇ κατὰ Ἀρμενίαν Μητροπόλει, ἐκ Παύλου καὶ Διονυσίας, εὐγενῶν τινῶν γεννηθείς, κατὰ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ἐκ στειρωτικῆς καὶ ἀκάρπου γαστρός. Ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

ἐπαγγελίαν ἔχειν, ἀθυμεῖν τοῖς γεννήτορσιν, ὑπὸ γονῆς δεομένοις, φωνῆς ἄνωθεν ἐνεχθείσης. Οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Πατρὸς τελευτὴν, προσάγεται παρὰ τῆς Μητρὸς, Εὐτροπίῳ τῷ μεγάλῳ τῆς Μελιτινῆς Ἐπισκόπῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ τῇ τάξει τῶν κληρικῶν καταλέγεται. Γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος, καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν, καὶ τῶν ἱερῶν ἀσκητηρίων καὶ μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι. Ἔννατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει, καὶ ἔν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων μετὰ τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου συνδιαιτᾶται. Ἔνθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε. Λέγεται δὲ καὶ οὗτος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίους τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ διαθρέψαι. Οὐ μόνον δὲ αὐτὸς ἐν δυνάμει Θεοῦ στείρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι' εὐχῆς εὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε. καὶ κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν καὶ οὗτος, θύρας ἀνέῳξεν Οὐρανοῦ, καὶ τὴν γῆν ἀκαρπίαν νοσοῦσαν ἰάσατο. Ἐδήλωσε δὲ τοῦ Ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στύλος. ὃν ἱερουργοῦντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον Θυσίαν, οὐρανόθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα καὶ συμπαρεστῶτα τῷ Ὁσίῳ, μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς Θυσίας καιρός. Τὸ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων τῆς θείας κοινωνίας μεταχεῖν μορφῶς καθορᾶν, καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνειδότος, τίς δὲ ἐσπιλωμένως πρόσεισι, τῆς παντελοῦς δήπου καθάρσεως καὶ ἁγνείας σημεῖον ἐστίν. Οὗτος ὁ Μακάριος γενόμενος ἐτῶν ἐννενήκοντα ἑπτὰ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου. Ἦν δὲ τὸ εἶδος εὐπρεπὴς, τὸν τρόπον ἁπλοῦς, τὸ χρῶμα λευκὸς, τὴν ἡλικίαν εὐσταλὴς καὶ σεμνὸς, πολιὸς τὴν τρίχα, τὴν ὑπήνην μέχρι τῶν μηρῶν καθεικώς. Λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν Μοναχοῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων καὶ ἐγκρατὴς, οὐκ ἦν δὲ, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀκόλαστος, ἑώρα ὁ Μακάριος Ἄγγελον μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκοῦσαι, τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης δηλούσης τοῦ Μοναχοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Βάσσου, Εὐσεβίου, Εὐτυχίου, καὶ Βασιλίδου.

Στίχ. Χεῖρας Βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων,
Χεῖρες βέβηλοι, χεῖρας ἡγιασμένας.
Τμηθεὶς πέλυξιν Εὐσέβιος πᾶν μέλος,
Τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἄτρωτος μένει.
Εὐτύχιον εἰς μέρη διεῖλον τρία,
Θεοῦ θεῖα πρόσωπα τιμῶντα τρία.
Ἀπορραγῆναι μὴ θέλων Βασιλίδης,
Μοίρας Ἀθλητῶν, ἐῤῥάγη τὴν γαστέρα.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως, πλούτῳ βρίθοντες, καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς. Προσῆλθον δὲ τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἔλαβον Βάπτισμα, τὸν Ἐπίσκοπον Θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ Χριστοῦ ἐνεργοῦντα δυνάμει. Ὅθεν καὶ προσαχθέντες τῷ Βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγάς. Ὁ μὲν Ἅγιος Βάσσος, εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθεὶς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθεὶς, ὅλον τὸ σῶμα κατακοπεὶς, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐσέβιος, κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς, κατὰ μέρος πέλυξι διῃρέθη. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐτύχιος, τέσσαρσι πάλοις βιαίως ἐκταθεὶς, διεμερίσθη τριχῇ. Ὁ δὲ Ἅγιος Βασιλίδης, μαχαίρᾳ ἀναῤῥήγνυται τὴν γαστέρα. Καὶ οὕτως τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐγενίου, Κανδίδου, Οὐαλ[illegible] καὶ Ἀκύλα.

Στίχ. Τὸν Εὐγένιον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα,
Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἴννᾶ, Πιννᾶ, καὶ Ῥιμμᾶ.

Στ. Θάλψις δεχέσθω τοὺς Ἀθλητὰς τοῦ κρύους,
Ἴνναν, Πίνναν, Ῥίμμαν τε τοὺς κρυσταλλίνους.

Οὗτοι χώρας τινὸς τῆς κατ' Ἄρκτον ὑπάρχοντες, παρὰ τῶν εἰδωλομανούντων βαρβάρων συλληφθέντες, τῷ τῆς χώρας παρέστησαν Ἄρχοντι. Οὓς, ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι. Δεσμοῦνται οὖν ξύλοις ὀρθίοις μέσον παγέσι τοῦ Ποταμοῦ ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφθόρων ἦν οὐδὲν τῶν ἀκινήτων σωμάτων, πεπηγὸς τὸ ὀλισθηρὸν τοῦ ὕδατος, καὶ ἀκίνητον μεῖναν. καὶ οὕτω τὸ τοῦ βίου δέχονται πέρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντες ψυχὰς εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μακαρίου Πέτρου τοῦ τελώνου.

Στ. Καλεῖ σε Πέτρε Χριστὸς ἐκ τελωνίου,
Πρὸς ἀρετὴν πρὶν, νῦν δὲ πρὸς ὑψηλὴν Πόλιν.

Οὗτος ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἰουστινιανοῦ Πατρίκιος χρηματίσας, πάσης τῆς Ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπεπίστευτο. Παντελῶς δὲ ἄσπλαγχνος ὢν καὶ ἀνελεήμων, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν τε καὶ ἐλογίζετο. Διὸ τῶν πτωχῶν τὶς πέτρας ἕνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ᾔτει ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ τῶν ἄρτων ἁρπάσας ἕνα, (καὶ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἀρτοποιὸν τοὺς παρασκευασθέντας κομίζειν ἄρτους,) μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος, ὡσεὶ λίθον ἠκόντισεν. Οὔπω δύο παρῆλθον ἡμέραι, καὶ ὁ Πατρίκιος νόσῳ κατάσχετος γεγονὼς, ἑαυτὸν ἑώρα τῶν πρακτέων λόγους ἀπέχοντα. Εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρεῖναι, διακρίνων ἑκάτερα. καὶ κατὰ μὲν τὴν λαιὰν πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε συναθροιζομένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτοῦ πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι κατατιθέντας. κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν, λευχείμονας μὲν ἄνδρας καὶ φοβεροὺς τὴν μορφὴν, μηδὲν ἀγαθόν τι σταθμίσαι παρεξευρίσκοντας, πλὴν τοῦ ἄρτου ἐκείνου, ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τοῦ πένητος ἔβαλεν. Αὐτίκα τοίνυν διαναστὰς, καὶ ἅπασαν αὐτοῦ τὴν περιουσίαν πένησι διανείμας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δοὺς πτωχῷ τινι, τὸν Χριστὸν εἶδε καθ' ὕπνους ταῦτα ἐνδεδυμένον. Καὶ διὰ τοῦτο προσέθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι καὶ δοῦναι τὸ τίμημα πτωχοῖς. ἀναγνωρισθῆναι δὲ μέλλων μετὰ τὸ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τοῦ πυλωροῦ κωφεύοντος διανοίξας τὰ ὦτα, καὶ λαλεῖν παρασκευάσας τῷ ἐπιτάξαι ἀνοῖξαι αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβάνει τὰ Ἱεροσόλυμα, εἶτα τὴν Κωνσταντινούπολιν. ἐν ᾗ καὶ ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Βοὸς, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Νέοι Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικὸν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ φλογὸς ἀνεβόων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὤφθης ἔσω τῆς νεφέλης, Πάτερ τῆς ὑπερφυοῦς, πυρὶ καλυπτόμενος, ὡς θεῖος βοῶν μυστιπόλος· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Πάτερ ὁ Δημιουργὸς, ἀφθόνως τῆς φύσεως, ψυχῶν διαθέσεις προφαίνων, τῶν μετεχόντων Ὁσίως, τῆς σαρκὸς τοῦ Κυρίου σου.

Θεοτοκίον.

Ἕνα καὶ μετὰ τὴν θείαν, σάρκωσιν Μονογενῆ, ἐν δύο ταῖς φύσεσιν, Εὐθύμιε σέβων ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀσκήσεως στάδιον, ἁγιωσύνης Πάτερ γυμνάσιον, τὸν σὸν ἔδειξας βίον, δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἑνούμενος, τοῖς Ἀσωμάτοις κραυγάζων Εὐθύμιε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥομφαίαν σε δίστομον, ἠκονημένην Χριστὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας, καὶ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, καὶ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατευφραίνουσαν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς ἐμφορούμενος, τοῦ Τρισηλίου Πάτερ φωσφόρον δεύτερον, τῇ μεθέξει τοῦ πρώτου, μεμορφωμένος ὤφθης Εὐθύμιε, τὰς λαμ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πηδόνας ἐκπέμπων τοῖς ψάλλουσιν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλας, δικαιοσύνης Ἥλιον ἔχουσα, τὸν ἐκ σκότους τὸν Κόσμον, τῆς ἀγνωσίας ἀνακαθαίροντα, θεογνωσίας ἀκτῖσιν, ᾧ ψάλλομεν. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Θεῷ ἑαυτὸν καθιερώσας, καὶ ἅψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον, ὅλον σου Εὐθύμιε, χαίρων ὡλοκαύτωσας, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, τὸν βίον μέλπων Χριστῷ. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, ὡς κλῆρον τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας. φύσεως κρατήσας γὰρ, φύσιν ὑπερβέβηκας, προγνωστικῶς πρὸς ἔκβασιν, ἀπᾴδων Εὐθύμιε. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Εὐτονωτάτῃ χρώμενος, ἐγκρατείᾳ πανόλβιε, πρὸς ὑψηλοτάτην, πολιτείαν ἔφθασας, δοχεῖον γενόμενος, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖθεν πλουσίως, βρυόντων χαρισμάτων, μελετῶν ἀνενδότως. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεταναστεύων ἔφθασας, τὴν Σιὼν τὴν ἀκρόπολιν, εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήντησας. καὶ κλῆρον Οὐράνιον, ἐκ τῶν οἰκείων πόνων ἀρῶν, ταῖς Ἀγγελικαῖς χοροστασίαις συμψάλλεις. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, τὰς ἐρήμους ἐφώτισας, τοὺς σκοτεινομόρφους, ἀπελάσας δαίμονας. καὶ Στύλος ὁλόφωτος, οὐρανομήκης γέγονας, θαυματοποιοὺς, μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, ἀπαύστως ἀνακράζων. Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱερωτάταις πράξεσι, διὰ βίου κοσμούμενος, τὴν ἀρχικωτάτην, ἀρετὴν κατώρθωσας, δογμάτων ὀρθότητι, διαπρεπὴς γενόμενος, καὶ θεολογίας ἀκριβὴς ὑποφήτης, βοῶν ἀδιαλείπτως. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νύμφη Θεοῦ Πανάμωμε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, τῆς αἰχμαλωσίας, τῶν παθῶν ἐξάρπασον, καὶ τὴν αὐτοδέσποτον, ἐλευθερίαν Δέσποινα, ταῖς τῶν ὀρθοδόξων, Ἐκκλησίαις παράσχου, ταῖς πίστει μελῳδούσαις. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
” καυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέν-
” τας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
” ἀνεβόα. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
” μνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
” αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

Μετὰ τόκον σε Ἁγνὴ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
καὶ ἐν τόκῳ Ἄχραντε, πᾶσα ἡ Κτίσις
” καταγγέλλουσα, ὡς Θεοτόκον ἀληθῆ με-
” γαλύνει σε.

Ἰαμάτων σε πηγὴν, καὶ πρὸ θανάτου καὶ ἐν θήκαις Ὅσιε, κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, ὡς νικηφόρον Ἀθλητὴν μακαρίζομεν.

Ἐπιγείῳ Βασιλεῖ, τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν ἀπειργάσαι, κατὰ βαρβάρων καὶ τῇ ποίμνῃ σου, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν, Πάτερ Ὅσιε.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐγνώρισε Χριστός σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, πολυέραστον Πάτερ ἀνάλυσιν, ὥσπερ Μωσεῖ, πάλαι τῷ θεόπτῃ. οὗ μιμητὴς, δι' ἀρετῆς γενόμενος, ῥήξας σὺ τὴν Θάλασσαν τῶν παθῶν, διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγγελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος.

Ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, ἡ διψῶσα εἰς ἕλη ἐγένετο, ταῖς προσευχαῖς, μετασκευασθεῖσα Πάτερ ταῖς σαῖς. ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες, ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν. ἡ χώρα Ἰορδάνου, ἐξήνθησεν ὡς κρίνον, ἀρδευομένη ταῖς σαῖς δάκρυσι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετέστης ὡς Ἠλίας ὁ ζηλωτής, ἀρετῶν ἐποχούμενος ἅρματι, πρὸς Οὐρανόν. ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς, τὸ σὸν ἐγράφη Ὅσιε. καὶ νῦν τῷ Δεσπότῃ παρεστηκώς, μνημόνευε τῶν πίστει, τὴν μνήμην σου τελούντων, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ὁ βίος σου Παμμάκαρ Ἀγγελικός, ἡ ζωὴ δὲ Θεόφρον ὑπέρλαμπρος, ἡ δὲ ψυχή, φωτοειδεστάτη θεοειδής, καὶ ἀσεβὴς ἡ πίστις σου. θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητής, ἐγένου Θεοφόρε, καὶ Κῆρυξ ὀρθοδόξου, διδασκαλίας ἐχρημάτισας.

Ἱκέτευσε καὶ πρέσβευε πρὸς τὸν Θεόν, πρεσβευσόμενον Πάτερ συγχώρησιν, ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων καὶ τῶν χρεῶν, ἀποκοπὰς αἰτούμενον, θείους μιμησάμενον Οἰκτιρμούς, προβάλλομαι προθύμως, ἐλπίδι τῆς πρεσβείας, τῆς σῆς Θεόφρον στηριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἁγνή, τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον, πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, Ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐκ μήτρας καθηγίασε, Θεός σε Πάτερ Ὅσιε, Ἱερεμίαν ὡς πάλαι, καὶ Σαμουὴλ Θεοφόρε, Προφήτην θεῖον δείξας σε, τερατουργὲ Εὐθύμιε, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε. μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων, τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ὡς πάλαι τοῦ βλαστήματος, Προδρόμου θεῖος Ἄγγελος, ἐκ στειρωσάσης νηδύος, τὸν σὸν κατήγγειλε τόκον. διὸ καὶ τούτου γέγονας, ἐκμαγεῖον Εὐθύμιε, Βαπτιστὴς ὀρεσίβιος, ἀκτημόνων ἄσυκος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Παναμώμητε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, μὴ προκρίνας Ἔνδοξε, τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα. ἐν τῇ ἐρήμῳ ὥσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὤλεσας. ὢ τίς ἰσχύσειεν, ἐξειπεῖν ἀοίδιμε, τῆς σῆς ψυχῆς, ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν Κύριον;

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε, σὺ ἀνεδείχθης καινῶν, Μοναζόντων καὶ καύχημα, ὀρθοδόξων ἥδυσμα, καὶ λαμπρὸς Οἰκουμένης φωστήρ. τοῦ γὰρ δολίου ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας, τὰς ἐκφοβήσεις ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. ὢ τοῦ χαρίσματος, τοῦ ἐν σοὶ Μακάριε. δι' οὗ σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὀφρύν.

Ὅσιε Πάτερ Εὐθύμιε. σὺ ἀληθῶς πρὸς Θεόν, τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσας, καὶ ἀσκήσει Ἅγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας, καὶ ταῖς ἀπαύστοις εὐχαῖς πανόλβιε, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσαι. ὢ ἐγκαλλώπισμα, Ἀσκητῶν ἀοίδιμε, σὲ ὁ Χριστός, χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς ἀΰλους μονάς.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν Εὐθύμιε. διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν, πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, τοῦ Παύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου. μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδή, γ'. καὶ ς'.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΑ΄. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς ηὐδόκησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε, καταγγελλόμενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε, ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα στόματα, μονοθελητῶν, μονενεργητῶν τῶν τὸν δοξαζόντων, ἐπηρείᾳ διαβόλου, τοῦ τὴν κακίαν τεκτήναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας, ληρῳδοῦντα Μάξιμε τὸν κακόφρονα. καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ θλίψεις ἀοίδιμε, μαστιζόμενος δεινῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι' ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ὡς συγγραφεὺς ὡς κάλαμος, τεθηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ Ἁγία γέγονε Πάτερ γλῶσσά σου, καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι, πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρετῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δύο οὐσίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, [illegible].

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος, Περιστερὰ ὁμιλεῖ, Νεοφύτῳ τῷ Μάρτυρι, ἀνθρωπίνῳ φθέγματι, ἐκ τῶν ἄνω φοιτήσασα. δι' ἧς ἀστράπτει, βίον ἰσάγγελον. ὑφ' ἧς μετάζων, ἀθλουργεῖ κράτιστα. ὢ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος. οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ἀπὸ σπαργάνων αὐτοῦ, ὁ ἀρτίφρων Νεόφυτος, ἐκτελεῖ θαυμάσια, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος. ἐκ πέτρας ὕδωρ, εὐχαῖς ἀρύεται. νεκρὰν ἐγείρει, ἧς ὤφθη γέννημα. ὢ θείων πράξεων, τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος. οὗ ταῖς εὐχαῖς, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν, ὁ γενναῖος Νεόφυτος, τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν, ἐξαισίοις ἐν θαύμασι. τὸ πῦρ κοιμίζει τούτῳ βαλλόμενος. ἀγρίους θῆρας, ὑπήκοοντας δείκνυσιν. ὢ κράτος ἄμαχον, ἐν ᾧ τεθαυμάστωται, ὁ Ἀθλητής. ἀλλὰ ταῖς εὐχαῖς αὐτοῦ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου. διὸ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κήτους ὡς κοιλίας με, τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας, ἐξάγαγε Δέσποινα, ἐν γαστρὶ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον. χαλεποῦ κλύδωνος, πειρασμῶν λύτρωσαι, καταιγίδος παραπτώσεως, Κόρη ἐξάρπασον, τῶν δακρύων μου ξηραίνουσα, τὸ πέλαγος καὶ παύουσα, τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως, τὰς ἐπαναστάσεις, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου Ἁγνή. ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε, τὴν ἀειμακάριστον.

Σταυροθεοτοκίον.

Τρικυμβρος ἀμέτρης Χριστέ.

Τὸν Ἀρνὸν τὸν ἀμνότατον, ἀδίκως καθηλούμενον τάσει, ἐπὶ ξύλου, ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, [illegible].

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὁλοτελῶς. συνθλίψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον. ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἡ Δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν Μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσηλωμένον ἐθελοντί...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λυσίως, ὀδυρομένη γοερῶς. οἴμοι ἀνεβόα, ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστήρ, τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. ὁ εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου,

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ὁ Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α'. ἦχος, πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὅλην μοι τὴν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου, ἐναπόσταξον γλώττης, θεῖε Μάξιμε χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὤφθης, κατὰ τῶν αἱρέσεων Μακάριε. ὡς καλάμην γὰρ ταύτας, κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ Πνεύματος.

Ἄλογον προσετέθη, ἐκ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως, μονοθέλητον δόγμα, τοῖς δὲ λόγοις σου Πάτερ διήλεγκται. Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς γαστρός σου Θεονύμφευτε, εὐδοκήσας τεχθῆναι, γλυκασμός τε ὄντως καὶ φῶς ἄδυτον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ φυτόν σε Μάρτυς εὐφημῶ νέον.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α'. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὑγρὰν διοδεύσας.

Χριστοῦ σε Παμμάκαρ νέον φυτόν, λιμῶνι βλαστήσαν, τῶν Μαρτύρων καὶ ἱεροὺς, καρποὺς εὐσεβείας ἐξανθήσαν, ἐπεγνωκότες ὑμνοῦμεν Νεόφυτε.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτής, δεικνύμενος Μάκαρ, ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν, μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

Σταλάζων Θεόφρον τὸν γλυκασμὸν, τῆς θεογνωσίας, ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν, ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας.

Θεοτοκίον.

Ἐκοῦσα τὸν φύσει Δημιουργὸν, ἐθέωσας ὅλην, τὴν οὐσίαν τῶν γηγενῶν. διό σε κυρίως Θεοτόκον, ὁμολογοῦμεν Παρθένε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Μέγιστος ὁ Μάξιμος, τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως, παναληθῶς, Κήρυξ τε καὶ Μάρτυς, ἀνεδείχθη δι' αἵματος.

Μάξιμε Μακάριε, σὺ δι' ἀσκήσεως γέγονας, θεοπρεπὲς, τῆς φιλοσοφίας, καὶ ἅγιον ἐνδιαίτημα.

Ἔβλυσεν ἡ γλῶσσά σου, ποταμηδὸν Χριστοῦ δόγματα, πανευσεβῆ, Μάξιμε Παμμάκαρ, τῆς σοφίας ὁ τρόφιμος.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τρίβον Δέσποτα, πρὸς ἁγιότητα φέρουσαν, δείξῃς ἡμῖν, μήτραν παναγίαν, παναγίως κατῴκησας.

Ὁ αὐτός.

Ὃν ἀνακείμενον, τῷ Πανοικτίρμονι Λόγῳ σε, τὸ καθαρὸν, Πνεῦμα διετήρει, ἀπαράτρωτον ἔνδοξε.

Ὕμνησαν τὸν Κύριον, πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα, τὴν διὰ σοῦ, Μάρτυς τῆς τεκούσης, ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν.

Φῶς ἐναπαστράπτουσα, Περιστερὰ φωνῇ ζώσῃ σε, πρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σωτηριώδεις, προσκαλεῖται Νεόφυτε. Θεοτοκίον.

Ὕμνον χαριστήριον, γένος βροτῶν ἀεὶ μέλπει σοι, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν θαυμασίαν, διὰ σοῦ κληρωσάμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Διωγμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς Πίστεως, ἀπεδίωξας Πάτερ ἅπασαν αἵρεσιν. ἐκτμηθεὶς δὲ σὺν χειρὶ τὴν γλῶτταν Μάξιμε, ὁμολογίας εὐπρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ, ἐδέξω στέφανον Μάκαρ. ὃν νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νεοθαλὲς ὥσπερ φυτὸν ἐκβλαστήσας ἐν τῷ

λι-

λιμῶνι τῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων, καρποὺς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες· οἷς περιφέρονται, οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, Ἔνδοξε Νεόφυτε, Ἀθλητὰ γενναιόφρον. ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς, πάντοτε σῶζε, Θεῷ παριστάμενος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς θείαν σκέπην, παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησον Ἁγνή. ὅτι ὑπερῆραν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω. ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ Ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ. οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

ΙΗγνεῖς σε σφαίρουσι, καὶ τῶν Οὐρανίων τάξεις θαυμάζουσι. τῇ φιλίᾳ τῆς σοφίας γάρ, ἀνεδείχθης Πατήρ, ὥσπερ ἄσαρκος.

Ἰταμὸς μὲν ὁ Τύραννος, ἀλλ' ἡ καρτερία σου ἀκατάλυτος. ὅθεν σὺ μὲν μεμακάρισαι, ὁ παμπόνηρος δὲ ἐξωστράκισται.

Συναθλοῦσί σοι Μάξιμε, ἡ τῶν Μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλβιος, σοὶ τῶν ἄθλων κοινωνήσαντες. διὸ καὶ ἐπάθλων, ἴσων ἔτυχον.

Τῇ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐξήνθησε παντοπαράδοτον, σοῦ τοῦ θείου σπόρου δόγμα Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου, τοῦ τῆς ἁμαρτίας χρέους Πανάμωμε, χαριστήριον ἐφύμνιον, ἀναπέμπομέν σοι Θεονύμφευτε.

Ὁ αὐτός.

Τὸ τοῦ βίου ἄμεμπτον, καὶ τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπληκτον, πλήθη πάμπολλα θεώμενα, τῷ Θεῷ προσῆλθον, Μάρτυς Ἔνδοξε.

Ὄρος φθάσας κατῴκησας, θείῳ ὁδηγούμενος Μάκαρ Πνεύματι. ὑπ' Ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος, τῶν Ἀγγέλων ὤφθης ἰσοστάσιος.

Νόμους θείους δεξάμενος, σὺ τοὺς γεγραμμένους ἀξιοθαύμαστε, τούτους σπουδάσας ἐκπεπλήρωκας, ὑπελθὼν τοὺς πόνους τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθῶς διεσκόρπισας, ἔδωκας τοῖς πένησιν ὡς προσέταξαι, ἀντικτώμενος Μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα.

Θεοτοκίον.

Ἑκουσίως πτωχεύσαντα, πλούτῳ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον, Θεοτόκε ἀπεκύησας, τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτείροντα.

Ὠδὴ ε'. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὁ γνῶσιν τῶν γηΐνων ἀθροίσας, καὶ Οὐρανίων, ἐνδίκως φιλόσοφος, κατονομάζεται Μάξιμος.

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ σου, μιμητὴς παναρίστος, ὤφθης ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανίᾳ ὑποβρύχιος γέγονας, τοῦ Τυράννου. εὗρες δὲ Μακάριε, τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοκίον.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόκον γινώσκοντες, Θεομῆτορ, φῶς οὐ μὴ θεάσονται, τὸ γεννηθὲν ἐκ σοῦ Πάναγνε.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεως γενόμενος ἀξιοθαύμαστε, πρὸς τοὺς προκειμένους, τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας, ἀνδρικοὺς ἀγῶνας, μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους, μηδὲ θάνατον Μάρτυς Νεόφυτε.

Ἀπορρήτῳ προνοίᾳ, τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας Ἔνδοξε, ἐπιστάντες θεῖοι, πρὸς τὸ στάδιον εἷλκόν σε Ἄγγελοι, ἀπὸ ὄρους ἄλλον, ὥσπερ Μωσῆν δεδοξασμένον, τῷ προσώπῳ ταῖς θείαις λαμπρότησι.

Ῥῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ, ἔχων Παναοίδιμε Μάρτυς Νεόφυτε, θαρσαλέᾳ γνώμῃ, τοῖς διώκταις ἐβόας αὐτόκλητος, τοῖς ἐμὲ ζητοῦσι, πάρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν. Θε.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, Κόρη Παναμώμητε θεῖον μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν, ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ σὰρξ χρηματίσας, καὶ θεώσας Παρθένε τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ ϛ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἀνένδοτον προσφορὰς τῷ Θεῷ, Θεοφόρε δέησιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος, τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι.

Ξηραίνεται αἱρέσεων πηγή, βορβορώδης ἅπασα, ἀοίδιμε Μάξιμε, φραττομένη τῇ ἰσχύϊ τῆς γλώττης σου.

Ἐλά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Ἱλάσθητί μοι μόνε ἀγαθὲ, καὶ πηγὴ τῆς χάριτος, Χριστὲ τῇ καρδίᾳ μου, ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου ἀμάβλυσον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ, τὸν Λόγον κυήσασα, ῥῦσαι δεόμεθα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ψ Ψόμμος, ἐπὶ ξύλου Παμμάκαρ, τῷ σιδήρῳ τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς, καὶ τοῖς πλάνης ἐλέγχοις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, προστάσσοντος θύειν θεοῖς, καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Τρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος Μάρτυς, συνεπόδησας εἰς τέλος τὴν πλάνην, καὶ τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ἀτάκτους πορείας, ἀπράκτους ἔδειξας σθένει τοῦ Πνεύματος. Καὶ ἔδραμες πρὸς Οὐρανὸν, καὶ Χριστῷ στεφηφόρος παρίστασαι.

Ἑλχθεὶς, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Δεσπότου, καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων. Λόγε Θεοῦ, διὰ σὲ τὸν τυθέντα, ἐθελουσίως, ἐγὼ σφαγιάζομαι, μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα παθήματα.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρλαμπρος, ἀνεδείχθης καθέδρα, Βασιλέως Οὐρανίου Παρθένε. ἐν ᾗ σαρκὶ, ἀνεπαύσατο θέλων, καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλετο, καὶ ἵδρυσε τῷ Πατρικῷ, ὡς ηὐδόκησε θρόνῳ τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ζωή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ψυχή μου τῷ ᾅδῃ
„ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθο-
„ ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος φαστὴν τὸν μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάξαντα φανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ πιστεύειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, μεγαλοφώνως οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν, ἀνακράζοντες. Χαῖρε Κῆρυξ τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνοιξόν μου τὰ χείλη, ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ δός μοι θείαν χάριν ἑλκύσαι, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι Χριστὲ, τὸν ἐξόχως σου ὑπὲρ ἅπαντας, κηρύξαντα τὰς δύο φύσεις· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούει ταῦτα.

Χαῖρε φωστὴρ καταυγάζων Κόσμον.
Χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ βίου.
Χαῖρε Μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος.
Χαῖρε τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα.
Χαῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα Ἐκκλησίας καὶ στολή.
Χαῖρε ἔρεισμα τῆς Πίστεως, καὶ ἀσάλευτος κρηπίς.
Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος.
Χαῖρε, ὅτι προθύμως πρὸς Χριστὸν μέλη τέμνῃ.
Χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε.
Χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντάς σε.
Χαῖρε πολλοὺς τοῦ Βελίαρ λυτρώσας.
Χαῖρε πιστοὺς τῷ Θεῷ προσενέγκας.
Χαῖρε Κῆρυξ τῆς Πίστεως.

Ἕτερον Κοντάκιον, ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τ Ἱεραῖς διέπρεψας, ὁμολογίαις, καὶ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἦρθης ἀπὸ γῆς, κατεστεμμένος ὦ Μάξιμε. τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε.

Ὁ Οἶκος.

Ὢν ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, καὶ τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, Κόσμῳ προανίσχει, Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς, διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον. τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν, ἀνάστητε πάντες, τὴν παῤῥησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας. δι' ἣν ὡς ἀληθῶς, ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στεῤῥῶς κατὰ τῶν λύκων. οὓς καταβαλὼν, βραβείοις νίκης ἐστέφθη. ὅθεν βοῶμεν αὐτῷ. Τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, κα'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στ. Ἄχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις,
Καὶ χερσὶ Θεοῦ Μάξιμε ψυχὴν δίδως.
Εἰκάδι πρώτῃ πότμος Μαξίμου ἐξεκάλυψεν.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος Πωγωνάτου, ὄντος ἀπογόνου Ἡρακλείου. Ταῖς μεγίσταις ἐν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην Βασιλέων δεξιωθεὶς, καὶ ἱκανὸς ὢν

ἐν

ἐν ταῖς πολιτικαῖς διηγήσεσι, τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ πρωτοασηκρῆτις προεβιβάσθη ἀξίωμα, καὶ βουλῆς τοῖς Βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός. Ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνοήτως καὶ δυσσεβῶς ἐπεκράτει, ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων, καὶ διατάγματί τινι τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευσε, καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο Ἐκκλησίας, οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίᾳ συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχὰς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ παρεῤῥίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν. Καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν Χρυσοπόλει Μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ Καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν. Εἶτα θείῳ ζήλῳ ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθεὶς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην κατέλαβε, καὶ Πάπαν τὸν Μακαριώτατον Μαρτῖνον, τοπικὴν συναθροῖσαι Σύνοδον, καὶ ἀναθεματίσαι τοὺς Ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ Χριστοῦ θέλησιν ληρωδούντων παρέπεισεν. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων, λόγους γράψας καὶ ἐπιστολὰς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας συνθεὶς, πανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἐξέπεμψεν. Ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ Ῥώμης μετὰ τῶν δύο Ἀναστασίων, τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς Συγκλήτου καθίσταται, ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ Βασιλέως αἱρέσει. Καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ Βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ, ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς. Ἐπὶ τούτῳ πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν Θρᾴκην. Καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκρωτηριάζεται. Κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν Λαζικὴν πέμπεται. Ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος, καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, καὶ κατετέθη ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν Λαζῶν, πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν. Λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὖθις ὑπὸ Θεοῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τρανῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχε. Τῶν δὲ δύο αὐτοῦ Μαθητῶν, ὁ μὲν Πρεσβύτερος Ἀναστάσιος, ἴσα τῷ Διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεὶς, μακρὰν ἐξωρίσθη. Ὁ δὲ νεώτερος Ἀναστάσιος, ἔν τινι τῶν κατὰ Θρᾴκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσε:—

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στί. Τὸν Νεόφυτον ἐκρίζοι γῆθεν δόρυ,
Νεοφύτου κάλλιστον οἷά περ θάλλος.

Οὗτος ἦν ἐκ Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, παῖς εὐσεβῶν καὶ Χριστιανῶν γεννητόρων, Θεοδώρου καὶ Φλωρεντίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης Θεοῦ. Ἔννατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο, καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε. Καὶ καταπτᾶσα Περιστερὰ, τὴν κλίνην περιεῖχεν αὐτοῦ. Ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς, ἐπεὶ ἡ τοῦ Ἁγίου Μήτηρ τῷ δέει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε. Τὸ δὲ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν Περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν. Καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας, ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ Ἀγγέλου τρεφόμενος. Τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβὰς, δι' ἀποκαλύψεως, ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε, καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι, καὶ πάλιν τὸ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι Δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας Ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον. Ὅθεν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται, εἶτα εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται. Σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἁπάντων ἀβλαβὴς διέμεινε λύμης, ἐπιπεσόντος βαρβάρου τινὸς, ἀναιρεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζωσίμου, Ἐπισκόπου Συρακούσης, Σικελῶν νήσου.

Στίχ. Μετάστασιν Ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου,
Ὢ, καὶ πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ Σικελίας, Υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων. οἵτινες εἶχον Κτῆμα πλησίον Λουκίας τῆς παρθένου. Ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ Ζώσιμος, καὶ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ Ἁγίᾳ Λουκίᾳ, καὶ οὗτος καὶ τὸ Κτῆμα. Ἐν τῇ μονῇ οὖν ἀναθρεφθεὶς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς Ἁγίας. Καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρῖψαι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, ἀλλ' εὐθὺς ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας, εἰπόντων αὐτῷ τῶν γονέων, ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης. Τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ Μονῇ, ἐγένετο Ἡγούμενος ἐν αὐτῇ. Εἶτα γέγονε καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Πόλεως Συρακούσης, ὑπὸ Θεοδώρου Πάπα Ῥώμης. Καὶ καλῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, ζήσας ἔτη πεντήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Οὐαλλεριανοῦ, Κανδίδου, καὶ Ἀκύλα.

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Λυσίου Δουκός. Ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι Τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ Λυσίου. Καὶ ὁμολογήσαντες τὸν Χριστὸν, ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς Λαζικῆς χώρας, Πιτυοῦς καλουμένῳ. ἐκεῖθεν τε εἰς Τραπεζοῦντα ἄγονται, καὶ τῷ Δουκὶ παραστάντες, βουνεύροις καταξαίνονται τὰς σάρκας. Εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγονται. Ὡς δὲ πρηνεῖς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δήμιοι, ταραχθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς Ἁγίους προσέταξε. Μετὰ δέ τινας ἡμέρας κρατηθεὶς καὶ ὁ Ἅγιος Εὐγένιος (ἀνδάρετος γὰρ ἦν ἔτι) καὶ τὸν Χριστὸν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας, ἐτύφθη ἀνηλεῶς. Ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ Ἄρχοντος εἰς τὸν Ναὸν τῶν εἰδώλων, καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα, καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κονιορτόν. Διὸ καὶ σχοινίοις διαταθεὶς, ῥοπάλοις ἀδροῖς τύπτεται. Εἶτα ἀναρτᾶται, καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν εὐτόμως ξέεται. καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεται, ἅλμῃ σὺν ὄξει δριμυτάτῳ περιαντλούμενος. Εἶτα καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας τοὺς Ἁγίους ἐμβάλλουσιν. ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς Θάλασσαν. καὶ μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγνὴν οἱ λάγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους,
Πάμφωτον αὐτῇ προὐξένησαν οἰκίαν.

Ἡ Ἁγία Μάρτυς Ἀγνὴ, ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Ῥώμης, γένους λαμπροῦ. Αὕτη πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι, πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν. Τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ Ἄρχοντος, ἁρπάζεται εὐθέως. καὶ παραστᾶσα, προετρέπετο θύειν, ἢ εἰ μὴ θύσασα, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι. Ἡ δὲ, οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλλει μοι ἔλεγε. θαρρῶ γὰρ τῷ Θεῷ μου, ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτῶν βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ. Ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος Ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον Ἀγνὴν πομπεύειν, μετὰ ἐνδύματος ἑνὸς, εἰς ἔνδειξιν προστάξας. Ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσῄει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μηδενὸς κωλύοντος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων, ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτῃ προ-

προ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προσέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπενάρκησε, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἠμβλυώοντο, καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο. Τότε τὶς, οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν, καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων, ὥς τις θηλυμανὴς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολλοῦ τοῦ θράσους, προσήγγισε τῇ Ἁγίᾳ Παρθένῳ, καὶ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνους, καὶ εἰς γῆν κατέπεσε. Πλείστης δὲ ὥρας διελθούσης, εἷς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνεβόησε, λέγων. Μεγάλη ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοιπῶν, μεγάλη ἡ τοῦ Χριστοῦ δύναμις, μιᾷ φωνῇ πάντες ἐβόησαν. Ταῦτα μαθὼν ὁ ἄρχων, παρέστησε τὴν Ἁγίαν. ἤγαγον δὲ καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ φησί. Λέγε πονηρὸν γύναιον, πῶς τὸν νεανίσκον ἀπέκτεινας; Καὶ ἡ Ἁγία. ὅτε ἐκέλευσας ἐμβληθῆναί με ἔφη, ἀπαγομένης μου, συνηκολούθηκέ μοι τὶς νεανίας λευχειμονῶν, καὶ εἰσελθὼν ἵστατο παρ' ἐμοί. ὃς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν ἀμβλυώων διετέλει. Καὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον ὃν νεκρὸν ὁρᾷς, ὕστερον προσελθόντα, μετ' ἀλαζονίας καὶ θράσους, πρὶν ἅψασθαί μου, πρὶν ῥῖψαι φωνὴν, τοιοῦτον εἰργάσατο, οἷον βλέπεις ἄρτι. Ὁ Ἄρχων φησί. καὶ τίς οὗτος; Ἡ Ἁγία εἶπεν. ὁ Κύριος καὶ Θεός μου ἀπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ κωλύοντα. Καὶ ὁ Ἄρχων. εἰ τοίνυν βούλει ἡμᾶς πεῖσαι, ὅτι ἀλήθειαν λέγεις, παρακάλεσον τὸν Θεόν σου, καὶ ἀνάστησον αὐτόν. Τότε ἡ Μάρτυς τὰς χεῖρας εἰς Οὐρανὸν ἄρασα, καὶ προσευξαμένη, ἀνέστη παραυτίκα ὁ νεκρός. Καὶ ἐξέστησαν ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι, καὶ αὐτὸς ὁ Ἄρχων καὶ πολλοὶ ἀνέκραξαν. μεγάλη ἡ δύναμις τῶν Χριστιανῶν, καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ Θεὸς τῆς ἀγνεστάτης γυναικός. Τινὲς δὲ τῶν δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν πρὸς τὸν Ἄρχοντα. ἆρον αὐτὴν ἐκ μέσου. ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ, ἃ δοκεῖ ποιεῖν ἐξαίρετα. Τότε πυρίκαυστον γενέσθαι τὴν Ἁγίαν προσέταξε. Ἀναφθείσης δὲ μεγάλης φλογὸς, ἡ Ἁγία κατασφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσῆλθε θαρσαλαίως ἐν τῷ μέσῳ. καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς Κύριον, τὸ σῶμα καταλιποῦσα. Μετὰ δὲ τὸ καταπαῦσαι τὴν πυρὰν, φιλόχριστοί τινες ἐν κρυπτῷ λαβόντες τὸ τίμιον αὐτῆς λείψανον, ἐντίμως ἐκήδευσαν, δοξάζοντες τὸν Θεόν.

Gennaro.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἅγιοι τέσσαρες Μάρτυρες οἱ ἐν Τύρῳ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Στερρῶν Ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ μία.
Ἡ μὴν τὸ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυμία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου.

Στίχ. Ἄσωτος εἴ τις ὡς ἐγὼ θαρρῶν ἴθι.
Θείου γὰρ οἴκτου, πᾶσιν ἤνοικται θύρα.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μίαν φύσιν Τριάδος, μίαν θέλησιν ἔφης, μίαν ἐνέργειαν. Θεοῦ δὲ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, ἐνεργείας ἐκήρυξας. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐ θελήματα δύο, διαιρούμενα γνώμης ἐναντιότητι, ποιότητι δὲ μᾶλλον, ἀνεκήρυξας Πάτερ, φυσικῇ διαφέροντα. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐνθέους σου λόγους, Πάτερ κατέχοντες, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, καὶ θελήσεσι σέβομεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δύο Πάτερ εἰδότες, ἐνεργείας τοῦ οἰκτίρμονος, σεσαρκωμένου Θεοῦ, διττὰς αὐτεξουσίους, θελήσεις διδαχθέντες, ὑπὸ σοῦ ἀναμέλπομεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαρκωθεὶς ἐπεφάνης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. διό σου τὴν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κραυγάζομεν. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιήσας, ὁ παράνομος ἐν τούτῳ κατακλείει, ἐν ἡμέραις τρισίν. ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως ἀναβοῶν Νεόφυτε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἤδετο ὕμνος παραδόξως, ἱσταμένου σου φλογὸς ἐν μέσῳ Μάκαρ. ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ, ἀνέψυξέ σε Μάρτυς, ἀναβοῶντα Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μ Ἔγιστον θαῦμα καταπλῆττον, πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον. τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε Θεόφρον, διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους:~

Θεοτοκίον.

Ω Ὤφθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα, βουλῆς Ἄγγελον μεγάλης τετοκυῖα, Θεοτόκε Ἁγνή, ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ ή. Νικηταὶ τυράννου.

Ο Ὁλικῶς ποθήσας, τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνθρώπων, τὸν Σταυρὸν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ Μακάριε συνεσταυρώθης, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον:~

Ζ Ἐρωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς Μακάριε θανατηφόρου, σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον:~

Α Ἀπηνοῦς τυράννου, δυσσεβοῦς ὠμότητος οὐ κατεπλάγης. ἀλλ᾽ ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας, εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον:~

Φ Ὠσφόρον αἴγλην, ἐκ μιᾶς Θεότητος φρισυποστάτου, δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει Ἥλιος πεπλανημένοις, εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον:~

Θεοτοκίον.

Υ Οὗ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης Θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντος μου τὴν οὐσίαν. ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον:~

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ν Ἐφ Παμμάκαρ σώματι, καὶ τελείῳ φρονήματι, τὴν τοῦ ἀρχεκάκου, ποιμνείαν ὤλεσας, φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστῆσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ Θεοῦ Ἱεσσαί, ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾷς ἀπαύστως, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ε Ν τῷ σταδίῳ θηρές σε, Ἀθλοφόρε ᾐδέσθησαν, ὥσπερ Δανιήλ, τὸν Ἱερὸν τὸ πρότερον. Χριστοῦ γάρ σε ἔγνωσαν, τῶν παθημάτων Μάρτυρα. ὃν ὁμολογῶν, τὰς ἀνηκέστους βασάνους, ὑπέμεινας κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ο Ἐγνωκώς σε πρότερον, ἐν τῷ ὄρει Νεόφυτε, Λέων παμμεγέθης, ἐν σταδίῳ δέσμιον, ἀχθεὶς ἐπαφίεται, εἰς τιμωρίαν σὴν Ἀθλητά. καὶ ἀναγνωρίσας, προσεκύνει σοι φόβῳ, αἰδοῖ συγκεκραμμένος, καὶ πηγὰς καταψύξει, δακρύων ἀναισθήτως, προχέων Θεομάκαρ:~

Θεοτοκίον.

Ν Ἐον παιδίον τέτοκας, τὸν πάσης τῆς Κτίσεως, φυτουργὸν ἐκ Πατρὸς, ἀνερμηνεύτως Πανάγνε. αὐτὸν οὖν ἱκέτευε, παλαιωθέντα πταίσμασι, νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντά με σῶσαι. οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὁ Εἱρμός.

Ε Ππταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὠδὴ θ΄. Τὸν προδηλωθέντα.

Ε Ἔτι σου ὡς Ἄβελ, τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας, τὰ θεόπνευστα δόγματα, φωνῇ διαπρυσίῳ, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ κηρύττει, Μάξιμε Παμμάκαρ καὶ Παμμέγιστε:~

Τ Ἔτμηται ἡ χείρ, γράφει δὲ τῷ Θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι, τῇ τετμημένῃ γλώττῃ, καὶ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ, πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον:~

Α Ἄδεται ἐν Κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παρρησία, καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον, τῆς ἐνθέου ἀγάπης. δι᾽ ἣν Ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν, Μάξιμε ὑπέστης προθυμότατα:~

Ι Ἵστασο πρὸ βήματος Θείου, μετὰ Μαρτύρων, οἷς τοῦ ξύλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας Πάτερ, καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ σοῦ μιμητὰς ἀπεργαζόμενος:~

Θεοτοκίον.

Ε Ὺ εἶ Θεοτόκε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος. σὺ εἶ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν. ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν:~

Ἄλλος. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ι Ἵστασο οἷά περ Ἀμνὸς, πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος, τοῖς ἀναιροῦσί σε, πικροῖς διώκταις Μάρτυς Νεόφυτε. καὶ κεντηθεὶς

σου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σου τὴν πλευρὰν, λόγχῃ τὸ μακάριον, τέλος ἀπήλειψας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ὡς θῦμα ὡς περικαλλὲς, ἱερεῖον ὡς σεπτὸν καλλιέρημα. ὥσπερ ἀνάθημα, ναοῦ ἁγίου καὶ καθαρὰ προσφορὰ, ὡς μόσχος πολύτιμος, ὡς νέον Μάκαρ φυτὸν, Παραδείσου, τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Εὔμορφος γέγονας παθῶν, τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, καὶ τῇ ἰσότητι, τῆς λόγχης Μάρτυς ὄντως δεδόξασαι. καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς Οὐρανοὺς, νίκης διαδήματι, καλλωπιζόμενος, καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Ἡ μνήμη ἡ πλησιφαὴς, καὶ παράδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως, Μάρτυς ἀνέτειλεν, Ἡλίου πλέον περιαυγάζουσα, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν. ἐν ᾗ δυσωπούμενός σε, σκότους παντοίων παθῶν, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα οἷα πῦρ λαβὶς, τὸν οὐράνιον Θεόνυμφε ἄνθρακα, τὰ φρυγανώδη μου, καρδίας πάθη κατάφλεξον, καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς, λύτρωσαί με δέομαι. ἵνα δοξάζω σε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κα-
„ τῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ
„ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄ-
„ χραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν Τριάδος, καὶ μίαν Πατρὸς θέλησιν, καὶ ἐνέργειαν μίαν. Θεοῦ δὲ τοῦ σαρκωθέντος, δύο φύσεις θελήσεις, καὶ ἐνεργείας Μάξιμε, πάνσοφε Θεοφάντορ, ὁμολογῶν, θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις. ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσσάν τε, ἐτμηθεὶς Μάρτυς ὤφθης.

Ἕτερον, τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Ἐπιφανεὶς Νεόφυτε, ἤγειρας παραδόξως, νεκρὰν τὴν σὲ κυήσασαν, θαῦμα μέγιστον δείξας, Χριστοῦ θεράπων ὡς μέγας. ὃ καὶ νῦν στεφηφόρος, Θεόφρον παριστάμενος, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν σὲ, ἀνυμνούντων Ἅγιε καὶ τελούντων, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, Ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς.

Gennaro.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Τὸ ξένον καὶ ἀπόρρητον, τοῦ ἀχράντου σου τόκου, θεοπρεπὲς μυστήριον, καταπλήττει Ἀγγέλους, καὶ τῶν βροτῶν τὰς χορείας, Μητροπάρθενε Κόρη. καὶ γὰρ Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως, ἄνευ σπορᾶς, ὤφθη ὁ ἀπρόσιτος προσιτός μοι, ἑνώσας με Θεότητι, τῇ αὐτοῦ παραδόξως.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Φιλοσοφίᾳ κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφίᾳ σαυτὸν κατελάμπρυνας. ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ, ἐπεσφράγισας ἀμφότερα, τρισόλβιε Μάξιμε. παρρησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται Ἁγνὴ, Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. πρὸς,

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒ'. Τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στ. ς'. καὶ ψάλλομεν. στ. προσόμοια, ἦχος, α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος σαφῶς, σὺ καταλαμπόμενος, Ἱεροφάντα Τιμόθεε, ἀριδηλότατος, ὡς φωστὴρ ἐδείχθης, διαφέρων ἅπασαν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ χάριτι. καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Τιμόθεε πηγῆς, τὸν χειμάρρουν ἔπιες, καὶ θεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Χριστὸν μιμούμενος. οὗ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδιάμονον.

Θεόφρον Τιμόθεε πυκναῖς, ἀῤῥωστίαις σώματος, καὶ ἀσθενείαις ῥωννύμενος, τὸν νῦν Μακάριε, τὸ τῆς πλάνης κράτος, ἀνδρείως διέλυσας, Χριστοῦ τῇ δυναστείᾳ φραξάμενος. καὶ διεκήρυξας, ὑψηγόρως τὸ θειότατον, τῆς εἰρήνης ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Ἕτερα πρ. τοῦ Μάρτυρος. ὅμοια.

Τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά, νῦν ἐξᾴδει θαύματα, θαυματουργὲ Ἀναστάσιε. θαυματουργίαις γάρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε, βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θάνατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, ἐνδοξίας καὶ μακαριότητος.

Μάρτυς Ἀναστάσιε στεῤῥά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, Παμμάκαρ εὔκλειαν, τῇ σῇ κλήσει φέρειν, πανταχοῦ φερόμενος, στεῤῥὸς ὡς νικητὴς Ἀναστάσιε, καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μαρτύρων τὸ καύχημα λαμπρά, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπείληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στεῤῥᾶς ἀθλήσεως, καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐνστάσεως. καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐδωρήσατο.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

ΤΩ͂ Θεῷ προωρισμένος, καὶ τῷ σοφῷ Παύλῳ μεμαθητευμένος, ἐμυήθης τὰ θεῖα, καλῶς πολιτευσάμενος, καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἵματος, ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐνστερνισάμενος, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεύς, ἀναδειχθεὶς Τιμόθεε Ἀπόστολε. ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις καὶ λίθοις καταικιζόμενος, ἔτυχες τοῦ μαρτυρίου τῶν στεφάνων. διὸ Παμμάκαρ πρέσβευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, χαῖρε πιστῶν ἡ ἐλπίς. χαῖρε Κόσμου καθάρσιον, χαῖρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου σώζουσα. ἡ τοῦ θανάτου χαῖρε κατάλυσις. ὁ ζωηφόρος χαῖρε Παράδεισος. χαῖρε ἀντίληψις, τῶν προσκαλουμένων σε. χαῖρε Θεοῦ, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ ὄρος ἅγιον.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν, ἐν μέσῳ δύο, λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως, φρικτῶς ἐκύησεν, ἔκλαιε κράζουσα. οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινῶς, δῆμος ὁ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσηλῶσεν.

Εἰς τὸν στ. πρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν στ. ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Τὸν φωστῆρα τῶν πιστῶν καὶ Ἀπόστολον, τὸν ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα Τιμόθεον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὁ τερπνὸς τῆς πίστεως ῥάδαμνος, τῆς τοῦ θείου Παύλου υἱοποιΐας. Χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν, τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. Χαίροις ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. Χαίροις τῆς πίστεως ἄγαλμα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν. ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως Ἑορτήν. καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτὴς εἰδωλομανίας, καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν ἀνευφημούμενος ἀθλητής, Ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μ Ὁ μὴ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσώπησον, τῶν στενοχωρούντων με, κακῶν ἀπάλλαξον. ὅπως τὴν στενὴν ἀθυπόρως,

τεί-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ψῆφος... Ἔρεις, ὑπομείνασα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν, βλέψασα Παρθένε Ἁγνή, ἐστέναζες λέγουσα. Ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδαχθείς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα. καὶ τὴν Πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερον τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν. ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. ὧν ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Τιμόθεον τὸν Ἀπόστολον ᾄσμασι τοῖσδε γεραίρω.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Ψυχῆς... Ταῖς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, Μάκαρ διασκέδασον, φωτιστικῇ τῆς ἀπαθείας χάριτι. ὅπως Θεοφάντορ, νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης καὶ Θεός, σῆς διανοίας τὸ κάλλος Τιμόθεε, θείοις Ἀποστόλοις σε, συνεργάτην κατηξίωσεν Ἔνδοξε, ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχήν, προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσκομεν. Ἔνθεν γὰρ Ἀπόστολος, τῇ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, νῦν τῷ θείῳ Παύλῳ, συναριθμεῖται Τιμόθεος.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιος.

Ὄρθρῳ λαμπροτάτῳ σου Χριστέ, τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, ταύτης ὁ ἐπώνυμος, ἀνατολῆς ἐξορμηθεὶς ὡς Ἥλιος, νῦν τὴν Ἐκκλησίαν, περιαυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας ἀγαπήσεως πλησθείς, καρτερικῶς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, Μάρτυς Ἀναστάσιε, καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἠγλαϊσμένος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης, εὐῶδες θῦμα πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ Θεομῆτορ δυσώπησον, Λόγον ὃν ἐγέννησας, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. σὲ γὰρ προστασίαν, καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδὼς τὴν τῶν βροτῶν.

Ἐχύθη Παμμάκαρ δαψιλῶς, ἡ χάρις σου τοῖς χείλεσι, καὶ Ποταμοὺς δογμάτων ἀνέβλυσε, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας, καὶ πολὺχουν φέροντας, τὸν καρπὸν Τιμόθεε, Χριστοκήρυξ Θεόφρον Ἀπόστολε.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς, Παμμάκαρ ὡραιώθησαν. πάντα γὰρ νῦν σαφῶς ὑπερέχουσαν, εὐηγγελίσω εἰρήνην πάνσοφε, τὴν τὸν πάλαι λύσαντα, τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων καὶ Κύριον.

Νεκρώσας τὰ μέλη τῆς σαρκός, τῷ λόγῳ καθυπέταξας, τὴν τῶν χειρόνων Μάκαρ Τιμόθεε, ἡγεμονίαν διδοὺς τῷ κρείττονι, καὶ παθῶν ἐκράτησας, καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας, ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ψ... Ἣν τρίβον ὁδεύσας τὴν στενήν, τὸ πρὶν μὲν δι' ἀσκήσεως, πρὸς μαρτυρίου κλέος προέκοψας, διὰ βασάνων ῥυφὴν δραμένος, διὰ πόνων Ἔνδοξε, Μάρτυς Ἀναστάσιε, τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

Ὁ πόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς, εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε, τὴν Οἰκουμένην Μάρτυς ἀήττητε. πρὸς ἁμαρτίαν γὰρ μέχρις αἵματος, ἀντικαθιστάμενος, νικηφόρος γέγονας, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κεκόσμησαι.

Θεοτοκίον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως. ὁ Πατρὶ συνανάρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ἀπὸ χρόνου Παρθένε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ Μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς, αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με, ἐξ ὕψους δύναμιν. τοῦ βοᾷν σοι Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, ἦχος, δ'.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν ἀγλαϊζόμενος, ἐκόσμησας Ἔνδοξε, τὴν Ἐφεσίων λαμπρῶς, Μητρόπολιν Ἀπόστολε. Κῆρυξ γὰρ ἀνεδείχθης, μετὰ Παύλου τοῦ θείου, πᾶσι προκαταγγείλας, τὸν σωτήριον λόγον. διὸ πανηγυρίζομεν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος. ὅμοιον.

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὤφθης ὑπέρτιμος, ὡς θείαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν. Ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι Μάρτυς, γέγονας θεοφρόνως, Ἀναστάσιε Μάρτυς. διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοί, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκαίνισας Ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε Πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱόν καὶ Θεόν σου, ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ, δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Νομίμως Παμμάκαρ ἐν ἀθλήσει ἐλόμενος, δι' ἐγκρατείας παντελοῦς, τὰς φρικωδίας τῶν παθῶν, τῷ νῷ καθυπέταξας, τῶν ἀρετῶν καταλαβὼν τὴν ἀκρότητα, μεγαλοκῆρυξ θεόφρον Τιμόθεε.

Ἀστράψας ὡς Ἥλιος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν, ὥσπερ ἀκτῖνα φαεινήν, τὴν Οἰκουμένην διαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμπουσαν, πυρσοφανῶς σὲ Θεόφαντορ Τιμόθεε, πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν καὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας θερμῶς τῶν ἀρετῶν τὸ ἀκρότατον, καὶ δι' ἀγάπης συγκραθεὶς, πόθῳ κατάλληλον ζωὴν, μετῆλθες Θεόληπτε. διὰ παντὸς σοῦ κατοπτεύων τὸν ἔρωτα, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ὑπερνίκησε τῆς πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν, οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπὴ, οὐ τῶν βασάνων ἀπειλὴ, οὐ ξίφος οὐ θάνατος, ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, οὐδὲ λιμὸς Ἀναστάσιε, τῆς οὐρανίου χορείας ὁμόσκηνε.

Ἑπτόμως ἐπ' ὤμων, τὸν σταυρόν σου ἀράμενος, κατηκολούθησας Χριστοῦ, ταῖς σωτηρίοις ἐντολαῖς. καὶ τούτου γενόμενος, ἐκμιμητὴς, μέχρι θανάτου παρέμεινες, νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Χαρὰν σοι σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἀμνὴ, εὐηγγελίσατο εἰπών. ὁ Θεὸς ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκὸς, ἐκ σοῦ Παρθένε Πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ, ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τοῦ πρώτου καὶ πάντων αἰτίου φωτὸς, ταῖς ἀΰλοις λαμπάσι πυρσούμενος, τὸν Κόσμον κατεφαίδρυνας, κηρύγματι σεπτῷ, φωστὴρ τῆς εὐσεβείας, ζωῆς λόγον ἐπέχων, προφανῶς δεδειγμένος Ἱερομύστα Παμμακάριστε.

Ὁ Παύλου τοῦ θείου στερρὸς Μαθητὴς, διδασκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται, τὰ τούτου διασπείρων, διδάγματα πιστοῖς. δι' ὧν τῆς εὐσεβείας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζομεν, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παῦλος δευτέρα φανεὶς, λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι, τῇ ταύτης ἐπισημώσει, κατεφώτισεν ἡμᾶς. τούτου Συστρατιώτης, Τιμόθεος ἐδείχθη, τῇ αὐτοῦ πανταχίᾳ, νικητικῶς περιφραξάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Πάλαι κενούμενος ἄμετρα, καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, καὶ μάτην φρυαττόμενος τὴν θάλασσαν σοφὲ, εἰς ἄσταμ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σερρών

παν ἐξαλεῖφειν, ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, Ἀμασάσιε Μάρτυς, καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος:~

Νομίμως ἀθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ, καὶ νικήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, κομίζεται σαφῶς. νόσους γὰρ θεραπεύει, καὶ δαίμονας ἐλαύνει, τῇ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, τερατουργῶν ὁ Ἀμασάσιος:~

Θεοτοκίον.

Καταρὰν τῆς Εὔας τῆς πάντων Μητρὸς, τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε κατήργησας, τῷ Κόσμῳ εὐλογίαν ἀνατείλασα Χριστόν. διό σε γεγηθότες, καὶ στόματι καὶ γλώττῃ, Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες μακαρίζομεν:~

Ὠδὴ, ϛʹ. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ἅρμα τοῦ Θεοῦ, ἐφάνης Τιμόθεε, βαστάζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, κατ' ἐνώπιον, τῶν ἀθέων Τυράννων θεόληπτε. μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα. σὺ γὰρ τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο:~

Στέφος εὐπρεπὲς, ἐδέξω Τιμόθεε, πανόλβιε Θεόφρον Ἀπόστολε. καὶ διάδημα, βασιλείας ἀξίως περίκεισαι. καὶ παρέστηκας τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, Παύλῳ συναγαλλιώμενος, ἐν σκηναῖς Οὐρανίαις Μακάριε:~

Μύρου νοητοῦ, Τιμόθεε πάντιμε, σαρκὶ δι' ἡμᾶς τοῦ κενωθέντος Χριστοῦ, ὀσφραινόμενος, εὐωδίας τῆς τούτου μετείληφας. καὶ μετέδωκας τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, Μύστα τῶν ἀρρήτων Ἅγιε, τῆς αὐτοῦ μονῆς τῆς διαθέσεως:~

Ἴυγγι τῇ Σταυροῦ, σαφῶς λαμπρυνόμενος, τῆς πλάνης τὰ ζοφώδη διέλυσας. καὶ νενίκηκας, συμπλακεὶς τῷ Τυράννῳ Πανένδοξε. καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια, Μάρτυς Χριστοῦ Ἀμασάσιε, συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν:~

Θεοτοκίον.

Ἅπας ὁ χορὸς, θεόθεν μυούμενος, ὁ τῶν Προφητῶν, σοῦ προηγόρευσε, τὸ μυστήριον, τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως, τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου Μητροπάρθενε. σὺ γὰρ τὴν ἀληθεστάτην τε, καὶ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφανέρωσας:~

Gennaro.

Ὁ Εἱρμός.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν, ἐνάλιος θὴρ οἷον ἐδέξατο. τῇ Παρθένῳ δὲ,
„ ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα λαβὼν, διε-
„ λήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον. ἧς γὰρ οὐχ
„ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν
„ ἀπήμαντον:~

Κοντάκιον. Ἦχος, αʹ.
Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὸν θεῖον Μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοὶ, ἀνυμνήσωμεν πάντες, σὺν τούτῳ γεραίροντες, καὶ σοφὸν Ἀμασάσιον. τὸν ἐκλάμψαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος:~

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἁλιεὺς ἐμπειρότατος, τὰ τῆς χάριτος ἀπέστειλε δίκτυα, Παῦλος ὁ μέγας Ἀπόστολος, καὶ τὸν θεηγόρον ὥσπερ θήραμα Ἅγιον, εἵλκυσε πρὶν Τιμόθεον. καὶ σὺν τούτῳ τὰ πρόβατα περιερχόμενος, ἐκ τοῦ φάρυγγος εἵλκυσε τοῦ διαβόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς πίστεως τὸν λόγον. ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γενναῖος Ἀμασάσιος. πιστεύσας γὰρ, τῶν Περσῶν τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ ὄνομα, ἐπ' ὤμων ἐβάστασεν. ὅθεν χάριτι θείᾳ ἀπελαύνει, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, Καὶ νόσους τοῦ σώματος:~

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΒʹ. τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, Μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἔρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων,
Τυθεὶς βάκλοις, ἔβαψε γ[illegible] αἱμάτων.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως Λύστρας, Πατρὸς Ἕλληνος, Μητρὸς δὲ Ἰουδαίας, Εὐνίκης καλουμένης. Μαθητευθεὶς δὲ Παύλῳ τῷ Ἀποστόλῳ, καὶ Συγγραφεὺς τοῦ θείου Εὐαγγελίου καὶ Κήρυξ γενόμενος, Ἰωάννῃ τῷ διαφορόντως ἠγαπημένῳ Μαθητῇ συγγίνεται. καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου καθίσταται. Μετὰ γὰρ τὸ ἐκβρασθῆναι τὸν Ἰωάννην ἀπὸ τῆς Θαλάσσης, ὡς τά τε ὑπὸ Εἰρηναίου τοῦ Λουγδούνων Ἐπισκόπου συγγεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει, καὶ τῇ Ἐφέσῳ ἀποδοθῆναι, ὕστερον δὲ ὑπὸ Δομετιανοῦ Βασιλέως,

 φάτῳ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τρόπῳ ὑπερορίας τῇ Πάτμῳ Νήσῳ ἀπενεχθῆναι, οὗτος ὁ Μακάριος Τιμόθεος, τῆς Ἐφεσίων ἀντεποιεῖτο. Τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν κατά τινα παρ' αὐτοῖς ἑορτὴν, καταγώγιον, οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ Πόλει Ἐφεσίων εἴδωλα διὰ χειρὸς ἐχόντων, καί τινα περιτιθέντων ἑαυτοῖς προσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ λῃστρικῶς ἐπιόντων, καὶ πολὺν φόνον ἐπ' αὐτοῖς ἐργαζομένων, ὁ Μακάριος Τιμόθεος, μὴ φέρων τὸ ἄτοπον τούτων ὁρᾷν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων, καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτῶν, ῥοπάλοις ἐπιτιθεμένων αὐτῷ. Ὕστερον δὲ τὸ Ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ κατετέθη ἐν τῷ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ σύναξις αὐτοῦ τελεῖται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. Ἀναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,
Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραΐζεται φέρων.
Εἰκάδι δευτερίῃ Ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Ὁ Περίδοξος Μάρτυς Ἀναστάσιος ἦν ἐκ Περσίδος, βασιλεύοντος μὲν Χοσρόου τῶν Περσῶν, Ῥωμαίων δὲ Ἡρακλείου, ἐκ πατρίδος Ῥαζὴχ, χώρας Νυμῆ. ἦν δὲ αὐτῷ πρότερον ὄνομα, Μαγουνδάτ. υἱὸς μάγου τινὸς καλουμένου Βαῦ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη, ἄρτι τῇ στρατείᾳ τῶν τυράννων καταλεγείς. Καταδραμόντων δὲ τῶν Περσῶν τοὺς τῆς Ἁγίας Πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναπήχθη τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν τὸ κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε. καὶ διὰ τὰ αὐτοῦ τελούμενα θαύματα, ἐφημίζετο ὅτι ὁ τῶν Χριστιανῶν Θεὸς ἧκεν ἐνθάδε. Ὁ δὲ Μαγουνδάτ, ἀπὸ τῆς τοῦ Θεοῦ νικώμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει μαθεῖν περὶ τοῦ Χριστοῦ. Ὅθεν καὶ παρὰ πιστοῦ τινος τὴν κατὰ τὸν Σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθὼν, ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν. Εἶτα μετὰ τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος ἐν Χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν τῶν Περσῶν παρὰ Ἡρακλείου καταστροφὴν, παρεγένετο εἰς Ἱεράπολιν. Ἔνθα ἐντυχὼν ἀργυροκόπῳ τινὶ, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεξεπονεῖ. Ἐκεῖθεν δὲ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει λαμβάνει τὸ Βάπτισμα, καὶ Ἀναστάσιος ὀνομάζεται. Καὶ γενόμενος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα, τὸ ἱερὸν τῶν Μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει. Ἔνθα πᾶσαν ὁδὸν διελθὼν εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν, καὶ τὸ Ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς Θεὸν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπηύχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν. Ὁρῶν γὰρ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφὰς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγραφαῖς, οἷον ἐμπνέοντας καὶ ἀγωνιζομένους τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν. Ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν πλῆρες οἴνου λαβὼν ἐκπιεῖν. Σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τῆς διὰ Χριστὸν μαρτυρίου, τῶν θείων Μυστηρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς μονῆς. Καὶ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν μάγους καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν, καὶ ἄγεται πρὸς Μαρζαβανᾶν, Ἄρχοντα αὐτῶν. ὑφ' οὗ προσετάχθη λίθους κομίζειν. Ἔνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι οὐδὲ μιᾶς ἐφείδοντο παροινίας, ἐναλλόμενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες, ὕβριν γὰρ τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς. ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ πρὸς τὴν τῶν Περσῶν θρησκείαν αὖθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος, τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς, καὶ τῆς μιᾶς ἀρτᾶται χειρὸς, κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρτημένου. Εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν. καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλήν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλήμονος ἐν τῷ Στρατηγίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου τοῦ Διακόνου.

Στ. Τὸν Βικέντιον πρεπόντως ἐπαινέσω,
Ὡς Διάκονον καὶ Μάρτυρα Κυρίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ, καὶ ἡγεμονίας Δομετιανοῦ, ἀπὸ Αὐγουστοπόλεως ὁρμώμενος. Κρατηθεὶς δὲ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐαλλερίου, ἤχθη εἰς πόλιν λεγομένην Βαλαντίαν, καὶ τῇ φυλακῇ παρεδόθη. Εἶτα ἀχθεὶς πρὸς Δομετιανὸν, ῥάβδοις τύπτεται, καὶ σιδήροις ξέεται, καὶ κρεμασθεὶς, λαμπάσι καταφλέγεται, καὶ σιδηραῖς σούβλαις ἐκπυρωθείσαις κατακεντᾶται. Εἶτα τοῦ Ἁγίου ἀβλαβοῦς μείναντος, τῶν δὲ δημίων παραλυθέντων, ὁ Τύραννος ἀπογορεύσας, κολακείαις ἐπειρᾶτο αὐτὸν μεταπεῖσαι. Ὁ δὲ Ἅγιος προσευξάμενος, τῷ Θεῷ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Τὸ δὲ Ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἐτάφη ἐκεῖσε, παρὰ πιστῶν καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Γεωργίου, Πέτρου, Λέοντος, Σιωνίου, Γαβριὴλ, Ἰωάννου, Λέοντος, Παρόδου, καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτά.

Στ. Ξίφει Μανουὴλ εἰς μέρη τέμνει δύο,
Τμῶν ἀτμήτους οὐσίας Χριστοῦ δύο.
Γεώργιον καὶ Πέτρον, οἷς κοινὸν σέβας,
Τέμνουσι κοινῇ Δεσπότου κοινοῦ χάριν.
Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν Λέων,
Ῥήσσοντος αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὴν γαστέρα.
Δέος ξίφους καθέντος ἐγγὺς αὐχένων,
Μακρὰν Γαβριὴλ, καὶ μακρὰν Σιωνίου.
Οὕτως στρατηγοὶ, μὴ πτοούμενοι ξίφος,
Ἰωάννης τε καὶ Λέων οἱ γεννάδαι.
Βληθεὶς Πάροδος, χειραπληθῶν ἐκ λίθων,
Ὁδὸν παρῆλθεν ἡδέως καὶ τοῦ βίου.
Τρεῖς πενταρίθμους εἰκάδας κτεῖναν ξίφος.
Συνῆψεν αὐτὰς, ἑνδεκαπλῆ ἑπτάδι.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἐκ διαφόρων Ἐπαρχιῶν καὶ τόπων ὄντες, τὴν Ἀδριανούπολιν κατῴκουν. Βούλγαροι δὲ οἱ ἀχάριστοι καὶ ἀγνώμονες, ἧκον Ῥωμαίους καταστρεψόμενοι. Θρᾷκας δὲ καὶ Μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα κατατρέχοντες, ἐν Ἀδριανουπόλει παρεγένοντο, καὶ αὐτῇ τρισὶν ἡμέραις προσμείναντες, εἷλον. Ἐπράττετο δὲ ταῦτα, Λέοντος τοῦ δυσσεβοῦς Ἀρμενίου βασιλεύοντος, καὶ Κρούμου τοῦ Βουλγαρικοῦ κατάρχοντος ἔθνους. Ἐπεὶ δὲ Κροῦμος ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς Πόλεως, ἐξέβαλον ἔξω πάντας, χιλιάδας τὸν ἀριθμὸν τεσσαράκοντα. σὺν αὐτοῖς δὲ τὸν Ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον ἐκβαλὼν, κατὰ τοῦ αὐχένος ὑπὸ γῆν ῥιφέντα πεπάτηκε. Κρούμου δὲ τὸ ζῆν ἀπορρήξαντος, Δούκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται. καὶ αὐτοῦ κατὰ πόδας τεθνηκότος, Δίτζευγος Ἄρχων τῶν Βουλγάρων γνωρίζεται, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος. Ὃς τὸν μέγαν Ἀρχιερέα Μανουὴλ, μέσον διχάσας, καὶ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμὼν, βορὰν τοῖς κυσὶ παρέθετο. καὶ ἀορασίᾳ πληγεὶς, ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀναιρεῖται. Μουρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἅπαντας τοὺς Χριστιανοὺς, τοὺς μὴ πειθομένους Χριστὸν ἀρνήσασθαι, ἐξ ἀνθρώπων ποιεῖ. καὶ οὓς μὲν δεσμοῖς καὶ στρεβλώσεσιν ἀποβαλὼν, οὓς δὲ ἀπανθρώποις αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπερρίψατο. τὸν δὲ ἐν Ἁγίοις Ἀρχιερέα Δεβελτοῦ Γεώργιον, καὶ Πέτρον Ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπανθρώπως κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν. ὡσαύτως καὶ ἕτερον πλῆθος διακοσίους ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε, καὶ ἕτερον Λέοντα καὶ Ἰωάννην, τοὺς τῶν Χριστιανῶν στρατηγούς. Λέοντος δὲ τοῦ ἐν Ἁγίοις Ἐπισκόπου Νικαίας, τῇ θέσει ὄνυχι, ξίφει τὴν γαστέρα διέτεμε. καὶ Γαβριὴλ καὶ Σιώνιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε. Πάροδον δὲ τὸν ἱερώτατον πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατεδίκασε, καὶ ἑτέρους πολλοὺς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος, ἐθανάτωσεν. Οὐ μόνον δὲ οὗτος ὁ δυσσεβὴς Μουρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν Βουλγαρικοὶ γενόμενοι Ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν διὰ ποικίλων κολάσεων τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν.

Ταῖς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον.

Ἐγχορεύτης, Οὐρανίου τάξεως, σὺ ἐπαξίως γεγονώς, συνευφραίνῃ χαρμονικῶς, αἴγλης φωτοδότιδος, Μάκαρ ἐμφορούμενος, Ἱερομύστα Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ἐνεργῶν, Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, ἐξ ἀρετῶν περιωπῆς, θεογράφους ἐπιστολάς, Παῦλος ὁ θειότατος, χαίρων ἐξαπέστειλεν, ὡς μαθητῇ σε Τιμόθεε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ὁ ἀσθενής, τῆς σαρκὸς ἐρρώμενον, ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς. ὡς σὺ ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ, πολιτευσάμενος, Μάρτυς ἐχρημάτισας, τὴν κεφαλὴν συνθλιβόμενος, Ἱερουργέ, μυστηρίων Θεοῦ Θεομακάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Ἀθλητής, τοὺς πιστοὺς προτρέπεται, σαφὲς ὑπόδειγμα δεικνύς, τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτοῦ, θεῖον καὶ μιμήσασθαι, πάθος τὸ ἑκούσιον, ὑπὲρ ἡμῶν ὃ ὑπέμεινεν, ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσοσθενής, ἡ Τριὰς πιστεύεται, τῆς εὐσεβείας βραβευταῖς. οἱ γενναῖοι γὰρ Ἀθληταί, ταύτης ὑπερήθλησαν, αἵματα ἐκχέοντες, μαρτυρικῶς συμπλεκόμενοι, καὶ τὰς ψυχὰς προδιδόντες, σαφῶς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Σεμνή, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον. ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμήν, ἐνδυσάμενος ἀληθῶς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀκατάληπτον. ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάξεως Ἀγγελικῆς ἠξιωμένος, ἀνεδείχθης Τιμόθεε Μάκαρ. Οὐρανῶν τὰ τάγματα, μυηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς, τὴν λαμπρότητα τὴν τούτων ἐμιμήσω σοφέ. μεθ' ὧν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερὰν ἐνδεδυμένος οὐρανόθεν, ὡς Ἀπόστολος ὤφθης Θεόφρον, τὴν ἐπιδημήσασαν, ξενοτρόπως τοῖς Μαθηταῖς, τοῖς τοῦ Λόγου αὐτόπταις ὦ Τιμόθεε. μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔστης τῆς ἐφέσεως, σαφῶς Παμμάκαρ, τὸ ἀκρότατον οἷά περ φθάσας, τῶν καλῶν Τιμόθεε, θεοκήρυξ διὰ παντός, ἐλλαμπόμενος φωτί, τῷ τῆς Τριάδος τρανῶς. καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦλθεν σὺ πρὸς Οὐρανοὺς στεφανηφόρος, Ἀναστάσιε Μάρτυς ἀνέπτης, τὴν ἀπάτην ἅπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυγών, καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα. διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βάψας μαρτυρικῶς σου ἐξ αἱμάτων, τὴν σὴν χλαῖναν πανόλβιε Μάρτυς. τὸν Σταυρὸν δὲ σύμβολον, σκῆπτρον φέρων σὺν τῷ Χριστῷ, βασιλεύεις εἰς αἰῶνας Ἀναστάσιε. καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονήν, Ἰακὼβ εὐλογημένην ἐκλεξάμενος. διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον. οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο, φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ, τῆς Θεότητος Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ρῆσις τοῦ Δαβὶδ πεπλήρωται· ὡς ἀστραπὴ τῇ Οἰκουμένῃ γὰρ ἔφανας, τῷ κηρύγματι περιαυγάζων τὰ πέρατα, Παναοίδιμε Μάκαρ Τιμόθεε. διό σε θεοφάντορ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αἴγλης ἀρχιφώτου πάνσοφε, θεαρχικῆς τε φωστηλίου ἐλλάμψεως, ἐμπιπλάμενος τε καθαρῶς ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάκαρ περίσωζε, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ἴσον τῷ Πατρὶ, καὶ Πνεύματι, μονογενὲς ὀρθὰ φρονοῦντες δοξάζομεν, τοῖς διδάγμασι τῶν Ἀποστόλων σου Δέσποτα, στηριζόμενοι Παύλου τοῦ Κήρυκος, τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ Τιμοθέου τοῦ θεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων Ἔνδοξε, τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας, τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνας. ὑπὲρ ἧς ἱκετεύων παμμάριστε, μὴ παύσῃ τὸν Δεσπότην. ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Ὢ τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου, καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως. ἧς μετέσχηκας, ὡς νικητὴς Ἀναστάσιε, τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ παριστάμενος. ὃν καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος· σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀφράστως ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἱρμός.

Τύπον τῆς Ἁγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη, βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος. καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον. ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς φωτοειδέστατος, σήμερον ἀπαστράπτουσα, φαιδρότερον τοῦ Ἡλίου, πᾶσαν τὴν Κτίσιν φωτίζει, Τιμόθεος Ἀπόστολος, τῶν Ἀποστόλων σύνθρονος, ὁ Θεῖος Ἀναστάσιος, τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τὸ μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Ὁσίων, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον, ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ.

Εἰς τὸν α΄. τῶν Αἴνων, π. τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν, γ΄. ἦχος α΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας, καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις ὁ στερρὸς τῆς πίστεως πρόμαχος, μετὰ τοὺς Προφήτας καὶ Ἀποστόλους. Χαίροις ὁ Χριστὸν ἔχων ἐν ἑαυτῷ, μιμησάμενος ἔργῳ τὸν Παῦλον. Χαίροις ὁ τῶν καμνόντων ἀχείμαστος λιμήν. Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα. ἦχος, πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, νικητὴς Μήδων καὶ Χαλδαίων γέγονας τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελὼν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ. οὐ τῷ λάκκῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης. οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας. διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβείοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσεν. ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις παριστάμενος, πρὸς Κύριον ἱκέτευε, αἰτούμενος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Περιστερὰ ἐκλεκτὴ, κεχρυσωμένη διανοίαις ταῖς πτέρυξι. Τρυγὼν δὲ ὡραιοτάτη. καὶ Χελιδὼν ἐκλεκτὴ, καὶ Στρουθίον ὅλον καθαρώτατον. Ἀμνὰς ἡ κυήσασα, τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Δάμαλις θεία, τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα, τοῦ βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα. Ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βλαστάνουσα βότρυας, τῆς ἀσεβείας τὸν οἶνον, τοῦ μαρτυρίου αὐγάζοντα. αὐτὸν ἐκδυσώπει, τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἑστᾶσα ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο, βοῶσα οὐ φόβῳ ταῦτα, προσηλωμένον ὁρῶν, ἐν τῷ ξύλῳ ὅνπερ ἀπεκύησα. ἐγὼ γὰρ διέφυγον, τὰς ὠδῖνας ὡς ἀνάνδρας. καὶ πῶς ἀρτίως, τὰς

ὀδύ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὀδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπαράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος, ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται, τὸ ῥῆμα ὃ εἴρηκεν, ὁ Συμεὼν τῇ καρδίᾳ, ἐμοὶ ῥομφαία ἐλεύσεται. ἀλλ' ὦ μου Υἱέ μου, ἐξανάστηθι καὶ σῶσον, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ'. τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, ὤφθης μυστικῇ γεωργίᾳ, περικαμπτόμενον. πόνοις μὲν ἀσκήσεως Πάτερ τεμνόμενος, τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενον, τῷ τοῦ μαρτυρίου, οἶνον κατανύξεως, ἡμῖν ἐκβλύσας. οὗ νῦν ἐμφορούμενοι πάντες, πίστει τὴν πανίερον μνήμην, τὴν σὴν ἑορτάζομεν Μακάριε.

Ὅτε ἱερούργεις τὴν φρικτὴν, καὶ τελειοτάτην θυσίαν καὶ ὑπερκόσμιον, τότε προσενήνεξαι ἱερουργούμενος. τὸ σὸν αἷμα δὲ πάνσοφε, προθύμῳ καρδίᾳ, αἵματι προσέμιξας, τῷ τοῦ Δεσπότου σου. ᾧ σὺ ῥαντιζόμενος Μάκαρ, ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος Θεσπέσιε.

Ὅτε τὸν Ἀμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τὰς ἁμαρτίας τὸν Κόσμον ἀποκαθαίροντα, καὶ φθορὰν καὶ θάνατον ἐξαφανίσαντα, ἱερεῖον ὡς ἄμωμον, ἐτύθης Θεόφρον, σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι, Μάκαρ ζωηφόρου θανάτου. νῦν δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάριστε τετύχηκας.

Ἕτερα προσόμοια, τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις σε, συνοδίτην καὶ συνάθλον, Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διανύσας, τοὺς Θείους στρεβλούμενος, καὶ παντοίοις ἀλγεινοῖς, ὁμιλῶν Ἀγαθάγγελε. ἕως τέλους, γεγονὼς στεφανίτης, πρὸς τὰ ἄνω, μεταβέβηκας Ἀγγέλοις, συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Καὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, καὶ πυρὶ λιπαινόμενος, καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, ἐπὶ κραββάτου ἁπλούμενος, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, καὶ ὡς ἄρτος καθαρὸς, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος, προσενήνεξαι, οὐρανίῳ τραπέζῃ ἱκετεύων, τοὺς ἐν πίστει σε τιμῶντας, πάσης ῥυσθῆναι κολάσεως.

Ῥαβδισμοὺς ἐκαρτέρησας, καὶ ἐν ξύλῳ τεινόμενος, σπαραγμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα. καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων σου, σοφὲ Ἀγαθάγγελε, ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν, ταῖς ῥανίσι τοῦ αἵματος, ὅλην ἤρδευσας, τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν εὐφημοῦσαν, τὰς λαμπρὰς σου ἀριστείας, κλέος Μαρτύρων πολύαθλε.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

Ἣν τῶν χρόνων τετραχῶς περίοδον, θεόκλητε ἑπταπλασιάσας, τυπτόμενος ξεόμενος, ἀμείβων πόλεις καὶ χώρας, σταυρούμενος ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάστιγες, τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον. ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχὺν, Ἱερομάρτυς Κλήμη. διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμοῦντός με, ἐν ὑποκρίσει καταπιεῖν ὁλοτελῶς. σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον. ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὑ' φόβῳ τέκνον βλέπουσά σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα. ὅπως τοὺς πάλαι ἐν παραβάσεως καρπῷ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα. ἣν μεγαλύνομεν.

Ἀπόστιχα, τὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὃν θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσι Μάρτυρα Κλήμεντα, ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμὴ τῶν αἰκισμῶν, τῆς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν,

ἀξίως

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἠξίωσε τρυφῆς. καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα, ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι, καὶ πᾶσαν τὴν σάρκα ἀνωτέρω φρονεῖν τοῦ θανάτου. πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν. Μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρονίους ἐνστάσεις, λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ ῥῦσαι τῶν δαιμόνων ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ῥάβδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἁγνή, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα. καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ Ἁγνή. οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον;

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, πλ. δ΄.

Κλῆμα ὁσιότητος, καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, ἄνθος ἱερώτατον, καὶ κάρπωσις θεόσδοτος, τοῖς πιστοῖς Παμίερε ἀειθαλὲς δεδώρησαι. ἀλλ' ὡς Μαρτύρων συνάθλος, καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων δύο. ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Μέλπω τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς Ἱεράρχης, καὶ ὡς Μάρτυς Ἔνδοξος, τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν, τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἐκτεταμένους ἀγῶνας ἐπὶ τῆς γῆς, διανύσας Ὅσιε, Βασιλείας Οὐρανῶν, ἠξιώθης στέφανον λαβεῖν, καὶ αἰώνιον ζωὴν τὴν ἀκατάληπτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, διὰ πάθους ἔσπευσας, πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, μιμητὴς γενόμενος παθῶν, Θεοφόρε τῶν αὐτοῦ Ἀγγέλων σύσκηνε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομῆτορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀρρήτως συνέλαβες ἡμῖν, τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν ἀναπηγάζουσαν.

Ἕτερος Κανών, τοῦ Ἁγίου Ἀγαθαγγέλου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν ἀνυμνῶ Παμμάκαρ χαίρων χάριν.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ὁ πατάξας.

Τὸν κλεινὸν ἐν Μάρτυσι, τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, τὸν Ἄγγελον τῇ κλήσει, γεγενημένον καὶ τῇ πράξει, χαρμονικῶς σήμερον, τιμήσωμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίσωμεν.

Ἠξιώθης Ἔνδοξε, τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας, ἀθλοῦντα θεωρήσας, μεγαλοφρόνως ἐν τῇ Ῥώμῃ, τὸν ἱερὸν Κλήμεντα, μεθ' οὗ σε συνελθόντα, πίστει γεραίρομεν.

Νεκρωθεὶς Μακάριε, παντὶ τῷ Κόσμῳ ἔδραμες, τὴν νέκρωσιν κηρύττων, τοῦ Ζωοδότου ἐν σταδίῳ. οὗ ὑποστὰς βάσανα, ζωῆς ἀδιαδόχου, νῦν κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα Κύριον, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκύησας Παρθένε. ὃν Ἀγαθάγγελος ποθήσας, ἔξω σαρκὸς γέγονεν, ἀθλήσας παραδόξως. μεθ' οὗ ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὡραίους ἤνεγκας καρπούς, κλῆμα τῆς ζωηφόρου, χρηματίσας ἀμπέλου. καὶ τούτους μαρτυρικαῖς, κοσμήσας μαρμαρυγαῖς, τῷ Σωτῆρι, πάντων καθιέρωσας.

Τοῦ Παύλου ὤφθης μιμητής, πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην, διατρέχων Παμμάκαρ, βαπτίσματι θεουργῷ, καὶ αἵματι ῥαντισμοῦ, ἁγιάζων τῆς ὁμολογίας σου.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ, Πανάγνε Θεομῆτορ. μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, καὶ πάντων Δημιουργόν, Θεὸν Λόγον, Πανάγνε ἐκύησας.

Ἄλλος. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ὁμολογῶ σου τοὺς ἀπείρους Παμμάκαρ πόνους, τὰς στρεβλώσεις καὶ τὰς πολλὰς αἰκίσεις, τὴν ἀνδρείαν, τοὺς δεσμούς, τὸν θάνατον. δι' ὧν ἠξιώθης ζωῆς Ἀγαθάγγελε.

Μετὰ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετὰ μυρίους αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας, ῥαβδισμούς τε καὶ ξέσεις Ἀθλοφόρε, ὑποβρύχιος θαλάσσῃ, δέδοσαι Εὔδοξε. ἐξ ἧς ὁ τῶν ὅλων, Δημιουργός σε ἐρρύσατο.

Νεανικῶς τε καὶ ἀνδρείως γενναῖε Μάρτυς, πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἥλων, καιομένης τῆς σαρκός, καὶ ἄνωθεν δρόσον δεχομένης, ὑπομονῆς Ἀγαθάγγελε.

Θεοτοκίον.

Ὢ Παραδόξου μυστηρίου, πῶς Παρθένος, πλατυτέρα τῶν Οὐρανῶν ἐδείχθη, ἐν μήτρᾳ τὸν ἀπερίγραπτον, ἀστενοχωρήτως κυήσασα.

Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπάνῃ, κατατεμνόμενος σοφὲ Ἱεράρχα, ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἐξηνθήσας, βότρυας περκάζοντας, καὶ σταλάζοντας γλεῦκος, θείας ἐπιγνώσεως, καὶ ἀθλήσεως Πάτερ. ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς, καταγλυκαίνει ψυχῆς αἰσθητήρια.

Δόξα, Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀγαθόν σε Ἄγγελον γεγενημένον, θεοσδότοις λάμψεσι, ἀνευφημοῦντες εὐσεβῶς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, κλέος Μαρτύρων, σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων, καὶ πρεσβεία ἕτοιμε, τῶν ἀπορούντων ἐν δεινοῖς, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι. μή με παρίδῃς ἡ πάντων ἀντίληψις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλάγχνα μητρῷα μητρικῶς, σπαραττομένη ἐκραύγαζες. οἴμοι πῶς ἔδυς, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ὠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Κλώσας ἅπασαν, τὴν γῆν ἐξέκλινας, τῶν ἀγώνων τὸ κλῆμα ἀθλητικὴν, στάζων ἀγαλλίασιν, καὶ εὐωδίας γλυκασμὸν, Ἀθλοφόρε Παμμακάριστε.

Εὐμοῦσα θέοντες, τῆς σῆς ἀθλήσεως, τῶν ταγμάτων τὰ ἄνθη Μάκαρ τῶν σῶν, Εὔδοξε δρεπόμεθα, καὶ ποικιλίᾳ θαυμάτων, τὰς αἰσθήσεις ἐμφορούμεθα.

Ἡμέρας γέγονας, υἱὸς θαυμάσιε, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου διηνεκῶς, περιαυγαζόμενος, τῷ τρισηλίῳ φωτισμῷ, καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε, ἡ καθαρότητος, γενομένη χωρίον χωρητικὸν, θείας ἐνοικήσεως, τὸν ψυχικόν μου μολυσμὸν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξαφάνισον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα ὁ Θεός.

Πολυώδυνα ἐνεγκὼν, βασάνων εἴδη γενναῖε Μάρτυς, σὺν τῷ θείῳ χαίρων Κλήμεντι, ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πᾶσαν τὴν γῆν Θεόφρον ἡγίασας.

Ἀνηρτήθης ὡς ὁ Χριστὸς, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατεξάνθης, τὰς πλευρὰς σιδήρῳ Εὔδοξε, καταπλήξας ἅπαντας, ὑπομονῇ σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τὸν Χριστὸν, φρουρὰν κατῴκουν οἱ Ἀθλοφόροι, ὡς φρουροὶ θείων προστάξεων. Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε ἀεὶ, Θεοκυῆτορ εὐλογημένη. δι' ἧς δόξης ἠξιώθημεν, καὶ τὸν πρὶν Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπελάβομεν.

Ὠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἰκέσιας Πάνσοφε καρτερῶν, τὰς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας, πολύαθλος πέφηνας. νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος, τρυφὴν κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγκυραν ἀσφαλῆ, ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην θεμέλιον θέμενος, τῇ σεπτῇ Τριάδι σαυτὸν ἀνέθηκας, ναὸν ἡγιασμένον Πάτερ Πανόλβιε.

Ἡ θεοκόσμητος ξυνωρὶς, ἡ διαφανῶς ἠγωνισμένη, ἀθλήσεως στάδιον, ἐπιλαβομένη τῆς αἰωνίου ζωῆς, Ἀγγέλοις συγχορεύει καὶ συναγάλλεται.

Θεοτοκίον.

Σῶσαι βουλόμενος ἐκ φθορᾶς, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ὁ Κτίστης καὶ Κύριος, μήτραν ἁγνισθεῖσαν Ἁγίῳ Πνεύματι, οἰκήσας ἀπορρήτως ἀνεμορφώσατο.

Ἄλλος. Ὄρθρον φαεινόν.

Ἄνθραξι πυρούμενοι, ἀγαπήσεως τοῦ Παντουργοῦ, ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείσῃ ἐβλήθητε, καλλίνικοι Μάρτυρες.

Ὀσμὸς ὡραιότατος, ἀνεδείχθητε τῶν ἀθλητῶν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

τῶν. ἀφαιρούμενοι δορὰν τὴν τοῦ σώματος, ἀήττητοι Μάρτυρες.

Πλωθεὶς εἰς κράββατον, καὶ ὀπτώμενος ἐν τῇ πυρᾷ Ἀγαθάγγελε, Ἀγγέλους ἐξέπληξας, ὁρῶντας τοὺς ἄθλους σου.

Θτ.

Ὑπομονὴ φάνηθι, Ἀπειρόγαμε πάντας ἡμᾶς, πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὁμίμως ἀθλήσαντες, τοὺς στεφάνους ἐκ χειρὸς, ζωαρχικῆς ἐδέξασθε, χαρισμάτων ποικίλων διανομὴν, καὶ χάριν ἰάσεων, καὶ πιστῶν θεραπεύειν τὰ νοσήματα.

Βίος ὁ ἔνθεος, τῶν ἀγώνων ἡ τριβὴ, τῶν αἰκισμῶν ἡ ἔνστασις, εὐπρεπείας στεφάνωμα μυστικὸν, καὶ κάλλους διάδημα, καὶ στολὴ ἀφθαρσίας σοι γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Πάναγνος Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν Κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινὸν, κατεύνασον τάραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

Ἄλλος. Ἐν πελάγει τοῦ βίου.

Ἀριστήειον αἶνον, Θεῷ προσῆξας, Θεόφρον Ἀθλητὰ, ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, καὶ δρόσον δεχόμενος, Ἀγαθάγγελε οὐρανόθεν.

Γαθαῖς ἀγγελίαις, ταῖς δι᾽ Ἀγγέλων, πληρούμενος τὸν νοῦν, τοὺς αἰκισμούς τε καὶ ἀλγηδόνας, ὥσπερ πάσχοντος ἄλλου, ῥᾳδίως ὑπήνεγκας, Ἀγαθάγγελε γενναιόφρον.

Ἑρὰν ξυνωρίδα, ὑμᾶς ὁ πλάνος, θεασάμενος σοφοὶ, δεσμοῖς συνθλίβει, καὶ ποιναῖς συγκόπτει, καὶ φρουραῖς κατακλείει, καὶ γέλωτα ὤφλησε, τῇ ἀρρέπτῳ ὑμῶν ἐνστάσει.

Θεοτοκίον.

Ἀθυμίαν ὕπνου, θανατηφόρου, ἀπάλλαξον Ἁγνὴ, καὶ πρὸς ἐνθέους, γρηγορεῖν με ὕμνους καὶ καλὰς ἐργασίας, ἐνίσχυσον Δέσποινα, ἵνα πόθῳ ὑμνολογῶ σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν πελάγει τοῦ βίου, ταῖς πράξεσί μου, κατῆλθον εἰς βυθόν. ἀλλ᾽ ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, οὕτως βοῶ σοι. ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἡ ἀμπέλου γέγονας, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ Πανεύφημε, Κλῆμη Πολύαθλε ὀφθεὶς, σὺν τῷ συνάθλῳ ἐκραύγαζες. σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ Οἶκος.

Ἴσος φωτὸς ἀναδειχθεὶς, Θεοῦ συγκληρονόμος, ὡς Ἠλιοὺ ὁ θεῖος τὸν Ἀχαὰβ ἐλέγξας, οὕτω καὶ σὺ Κλῆμη σοφὲ, Βασιλεῖς ἀνόμους, καὶ Τυράννους ἀπηνεῖς, Ἑλλήνων τοὺς πρωτεύοντας, ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐνίκησας, καὶ προσάγεις θῦμα τῷ Κυρίῳ νῦν, τὰ πλήθη τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. Διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας, Ἀγαθάγγελον εὑρὼν, σοὶ συνοδεύοντα, Πόλεις τὰς ἐν σοὶ συνῴδευσε, φαιδρῶς κραυγάζων. Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστὲ, φαιδρὸν ἀγαλλίαμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΓ΄. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Στ. Ἀγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἱμάτων,
ὁ τοῦ ξίφους δίστομον ἐπλήσθη στόμα.
Εἰκάδι δ᾽ ἐτμήθητε καὶ τρίτῃ, Ἀγαθάγγελε, Κλῆμη.

Μακάριος οὗτος καὶ θεσπέσιος Κλήμης, ἐν ὅλῃ σχεδὸν τῇ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ διήνυσε τὸ μαρτύριον. ἐν γὰρ ὀκτὼ χρόνοις καὶ εἴκοσιν αὐτῷ παρετάθη ὁ πρὸς τοὺς τυράννους ἀγών. οὐ διακοπτόμενος ἐκεχειρίᾳ, οὐδὲ ἐκ παραγγέλματος ἐφ᾽ ἡμέραις ῥηταῖς τακτήν τινα λαμβάνων ἀνακωχὴν καὶ εἰρήνην, ὥσπερ ἐστὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παραταττομένοις ἑκατέρωθεν νόμος, ἵν᾽ αὖθις ἐπ᾽ ἀλλήλοις νεαροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντες, ἀλλὰ συνέτομοι καὶ ὀξεῖς. ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν, ἐν ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει, ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν. μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφότερα. διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπελθὼν, καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας Τυράννους καὶ Βασιλεῖς, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ Οἰκουμένῃ θέατρον γεγονὼς, καὶ Ἀγγέλους καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο. Ἦν δὲ ἐκ Πόλεως Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας, Πατρὸς Ἕλληνος, Μητρὸς δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοὔνομα Σοφίας. Ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, δωδεκαέτης ὑπάρχων. Εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύ-

μης

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μένης θρόνον ἄγεται. Ἤθλησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων.

Ὁ δὲ Μακάριος Ἀγαθάγγελος, Ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος. Μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος ὄντας Ἁγίους ἐναποκλείστους ἐν Ῥώμῃ, (ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ Ἀγαθάγγελος, πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν, καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀποδράσας δὲ καθ᾽ ὃν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀποκλειστοι.) μέλλοντος τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, ἀπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ ἀπαχθῆναι, καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς Νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ Ἀγαθάγγελος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ περιέμενε τὸν Κλήμεντα. Ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη, καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ Ἀγγέλου παρουσίαν ἐνόμισε. Καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν φθάσαντες εἰς Ἄγκυραν, καὶ πρὸς Λούκιον παραγενόμενοι. Κἀκεῖσε τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς προστάξει τοῦ Λουκίου, μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ Χριστῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίους ἀπέπτη μονάς. Τὰ δὲ εἴδη τῶν βασάνων, εἰσὶ ταῦτα. Ὁ μὲν Μακάριος Κλήμης, ἰδίως πέπονθε ταῦτα. ξύλῳ ἀναρτᾶται, καὶ ξέεται. λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρειῶν τύπτεται, εἱρκτῇ βάλλεται, ῥάχῳ δεσμεῖται, βάκλοις τύπτεται, μαχαίραις κατατέμνεται, σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται, τὰς σιαγόνας συντρίβεται, ὀδόντων ἀποστερεῖται, σιδήροις πεδεῖται, καὶ εἱρκτῇ ἐναπορρίπτεται. Ταῦτα ὁ Θεῖος Κλήμης ἰδίως. ἅμα δὲ Ἀγαθαγγέλῳ, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται, ξύλῳ ἀναρτῶνται, λαμπᾶσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται, θηρίοις ἐκδίδονται, σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται, ἐν ἀσβέστῳ βληθέντες, δυσὶν ἡμέραις προσεκαρτέρησαν, λώρους τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφαιροῦνται, βάκλοις αὖθις τύπτονται, ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν πυρωθέντων ἀνακλίνονται, εἰς κάμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται, κατὰ τῶν ψοῶν σφοδρῶς ξέονται, ὀβελίσκοις ὀξέσι κατὰ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἄνω τὰς ἀκίδας ἔχουσιν ἐπακοντίζονται, οἳ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν, καὶ κατέτρωσαν. μόλυβδον λυθέντα κατὰ κεφαλῆς μόνος ὁ Ἅγιος Ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται. μύλοις μυλιταίοις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς Πόλεως ἑλκόμενοι, λίθοις βάλλονται. Ἰδίως πάλιν ὁ Ἅγιος Κλήμης, περόνας σιδηρᾶς πεπυρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται, λαμπᾶσι πυρὸς αὖθις προσομιλεῖ. λίθῳ μεγάλῳ προσδεθεὶς, βάκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται, καὶ ἐφ᾽ ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει. Τὸ δὲ τελευταῖον, καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατείας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πέραν ἐν τοῖς Εὐδοξίου, ἐπέκεινα Ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης τῆς παλαιᾶς καὶ μέσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Δεῦρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τερπνὰ τοῦ Πόλου,
Εὐσεβίῳ λέγουσιν οἱ τερπνοὶ Νόες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρουσιμᾶ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Γλώσσαις λαλῶν περ Μαρουσιμᾶς τῶν Σύρων,
Γλώσσαις λαλεῖ νῦν Ἀγγέλων πρὸς Ἀγγέλους.

Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Κύρῳ, Μαρουσιμᾶς μὲν ὄνομα, Σύρος δὲ τὴν φωνήν. Ἀγροικῶς δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέλαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς. Μοναχὸς τῶν δὲ ὢν, λέγεται, μὴ δεύτερον κτήσασθαι χιτῶνα, ἀλλ᾽ ἐν αὐτοῖς τοῖς γινομένοις ῥήγμασιν, ἕτερα ῥάκη συρράπτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν τὴν σάρκα. Τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πενήτων θεραπείας, οὕτως ἐπεμελεῖτο προθύμως, ὡς τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν ἀναπεπτάσθαι τὰς θύρας. Δύο δὲ πίθους ἐσχηκέναι λέγεται, τὸν μὲν σίτου, τὸν δὲ ἐλαίου. ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅπασι τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ Σαραφθίᾳ χήρᾳ δοθείσης εὐλογίας, ἐπενεχθείσης καὶ

ἐπὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθους. Ὁ γὰρ πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτὸν ἐπισκεπτόμενος Θεός, ὥσπερ τὴν ὑδρίαν ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην ἀναβλύζειν ἐκέλευσε, τῆς τῆς φιλοξενίας ἀφορμάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕτω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προθυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον. Καὶ καλῶς καὶ ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον διαβιβάσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ.

Στίχ. Οἰκῶν χαμερπεῖς καὶ χαμαιζήλου βίου,
Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ Σαλαμάνη.

Κώμη τίς ἐστι τοῦ Εὐφράτου Ποταμοῦ, πρὸς ἑσπέραν ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, Καπερσαμᾶ καλουμένη. Ἐκ ταύτης ὁρμώμενος ὁ Μακάριος Σαλαμάνης, καὶ τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ πέραν Κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὑρών, καθεῖρξεν ἑαυτόν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, παντὸς τοῦ ἔτους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν. Ὁ τῆς Πόλεως δὲ Ἀρχιερεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν ἀρετήν, ἀφίκετο, τὴν ἱερωσύνην δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος. Καὶ διαῤῥήξας τοῦ οἰκίσκου τι μέρος, εἰσῆλθε. καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε, καὶ τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε, καὶ πολλὰ μὲν πρὸς αὐτὸν εἶπε, καὶ τὴν ἐπιγενομένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγειλεν. Οὐδὲ μιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας, ἀπῆλθεν, ἀνοικοδομηθῆναι κελεύσας τὸ καταλειφθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου, ὅπερ αὐτὸς διέῤῥηξεν. Ἄλλοτε πάλιν οἱ τῆς Κώμης ἐκείνης, ἀφ᾽ ἧς ὥρμητο, νύκτωρ τοῦ Ποταμοῦ τὸν πόρον διαπεράσαντες, λαβόντες αὐτὸν οὔτε ἀντικείμενον, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκείαν Κώμην ἀπήγαγον. καὶ τοιοῦτον οἶκον δειμάμενοι, παρ᾽ αὐτίκα καθεῖρξαν. Ὁ δὲ ὁμοίως ἡσυχίαν διῆγεν, οὐδενὶ πρὸς μηδένα διαλεγόμενος. Μετ᾽ ὀλίγας δὲ ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπέραν Κώμης ἄνθρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες, καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον, οὐδ᾽ αὖ πάλιν προθύμως ἀπαίροντα. Οὕτω νεκρὸν παντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν κατέστησε, καὶ τὴν Ἀποστολικὴν ἐκείνην φωνὴν ἀληθεύων ἐφθέγξατο. Χριστῷ συνεσταύρωμαι. ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός. ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ. Καὶ οὕτως ἑαυτὸν νεκρώσας ὁ Μακάριος Σαλαμάνης, ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώποτε, οὕτως ἐπετέλεσε μέχρι τέλους, καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κύριον, χορεύει αἰώνια.

Gennaro.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν τῷ Παρίῳ λάκκῳ ἐμβληθέντες, τελειοῦνται.

Στίχ. Ἔνδον βόθρου χωροῦσι Μάρτυρες δύο,
Θείου πόθου βάλλοντος ἔξω τὸν φόβον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἕκτης Συνόδου, τῆς καθελούσης τοὺς λέγοντας, ἓν θέλημα ἔχειν τὸν Χριστὸν καὶ μετὰ Σάρκωσιν. Ἐγένετο δὲ αὕτη ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, τοῦ Πατρὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Στίχ. Ὑπόστασιν μὲν τοῦ Θεανθρώπου μίαν,
Διττὰς δὲ γνῶθι, καὶ θελήσεις καὶ φύσεις.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ψ Ἡ αἴγλη τοῦ μαρτυρίου, τὴν Οἰκουμένην ἐφαίδρυνας, ἀναμέλπων Χριστῷ, διανοίας καὶ ψυχῆς καθαρότητι. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ τῶν σῶν κατορθωμάτων, ἱερωτάτη πανήγυρις, Οὐρανίῳ φωτὶ λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κράζοντας. εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερφώτου, Παρθένε Μήτηρ γεγένησαι, τῆς τὰ πάντα σαφῶς κυβερνώσης, φυσικῇ ἀγαθότητι. εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ἄλλος. Μὴ παραδῴης ἡμᾶς.

Ὥσπερ οἱ δύο ἀεί, φωστῆρες ἀοίδιμοι τὴν Ἐκκλησίαν, φωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότησι, σὺν Ἀγαθαγγέλῳ ὁ μέγας Κλήμης σκοτασμόν, λύοντες πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν. οὓς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ν Εανικῶς τοὺς ξεσμοὺς ὑπέστης, καὶ πάσας αἰκισμίας, τῶν ἀνυποίστων πόνων σαρκὸς σου ῥαύμασιν, ἐχθροὺς ῥαυματίζων τοὺς ἀοράτους, Ἀθλητὰ Εὔδοξε, τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ κοινωνέ, Ἀγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χ Αἵρων ὑπέστης σοφέ, μολύβδου βαρείας πυρακτώσεις, κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθείσας σου, καὶ καταφλεγούσας ταύτην διόλου, ὥσπερ τις ἄσαρκος, Ἀγαθάγγελε Στρατιῶτα Χριστοῦ. ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Α Ἀνερμηνεύτῳ λόγου, ἐδέχθης Παρθένε μυστηρίῳ. Θεὸν γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον, ἀστενοχωρήτως χωρεῖς καὶ τίκτεις καὶ μαζοῖς, ἔθρεψας βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦντας.

Ὠδὴ η'. Νόμων πατρῴων.

Α Ἀναφανέντες φαεινότατοι, ἐπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνατε, τὸ στερέωμα πανόλβιοι, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας. ἐν Οὐρανοῖς δὲ φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, πρωτοτόκων πανήγυριν εὐφραίνετε βοῶντες. τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μ Ετ' εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον, τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἑορτάζομεν. ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμεινας, αἰκισμῶν αἰκισμίας. ἀλλ' ἀντὶ τούτων τὴν διαιωνίζουσαν τρυφήν, ἐπαξίως ἀπείληφας, ἀντίδοσιν πλουσίαν, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Π Εποικιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον, καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, ἀντὶ αἵματος πανόλβιε, χαλεπῆς ἀκηδίας, ἀντὶ βασάνων τὴν Ἀγγελικὴν διαγωγήν, ἀντηλλάξω λαβόμενος, ζωῆς τῆς ἀϊδίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ε Ὁ ἀϊδίῳ τῷ Γεννήτορι, ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συνυμνούμενος, ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων τε, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, τὴν τῶν ἀνθρώπων πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν, ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν, ἀσυγχύτως ἑνώσας, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὰ σύμπαντα Δέσποτα.

Ρ Ἀνίσιν αἱμάτων σου, πῦρ ἀποσβέσας ἀθείας, ἤρδευσας Πανεύφημε, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, τὰς λαμπρὰς ἀριστείας, ἀπαύστως σοφὲ Ἀγαθάγγελε.

Ι Σὺς ἐκομίσαντο, τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, Κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ Ἀγαθάγγελος ὅθεν, ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων βασιλεύοντι, παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσι.

Ν Εὺς ἐκμιμούμενος, τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα, τὸ πῦρ ὥσπερ ἄσαρκος, ὑπῆλθες Ἀθλοφόρε, ζήλῳ πυρακτούμενος, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, θερμῶς ἀνεβόας Ἀγαθάγγελε. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ι Σχυρὰν παράκλησιν, καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καὶ θείαν προστασίαν, ὁ λαός σου ἔχει σε, ὁ σὲ δοξάζων Παρθένε, καὶ σωζόμενος κράζει ἐμμελέστατα. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου, ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Λ Ουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος, τελειωθείς, καὶ τῆς ἰσχύος τῷ χρίσματι, καὶ Μαρτύρων αἵματι λουσάμενος, ὅλος πεφωτισμένος, χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς Οὐρανίους Στρατιὰς Θεομακάριστε.

Ο Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων στέφανος, Λόγος Θεοῦ στεφάνῳ τῶν χαρίτων ἐκόσμησε, τὴν Ἁγίαν Κορυφὴν Θεσπέσιε, ὁ τῆς δικαιοσύνης, ἄδυτος Ἥλιος. δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακρούς, χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοκίον.

Υ Ιὸς καὶ Λόγος Θεοῦ ὁ Ἄναρχος, σωματωθείς, Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου γεγένηται. εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, θείου τῷ συνεργείᾳ, ὅλην ἀνέπλασε, τὴν καταφθαρεῖσαν μορφήν, ὡς Παντοδύναμος.

Ἄλλος. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Ψ Σ ζεῦγος ὡραῖον Ἀγαθάγγελος ἐμοῦ, ὁ Εὔδοξος καὶ Κλήμης ὁ γενναῖος, φανέντες μαρ-

τυ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς. καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων, εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις.

Σαρκὸς οὐκ ἐφείσω, ὁμιλούσης χαλεπῶς, ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις, ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασε Θεὸς, τοῖς θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ. μεθ' ὧν περιπολεύεις, Μάρτυς Ἀγαθάγγελε, χαίρων εἰς αἰῶνας.

Ἡ Γῆ ἑορτάζει, καὶ χορεύει Οὐρανός. ἀγάλλονται χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὴν μνήμην σου σήμερον σοφέ. ἐν ᾗ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου, πάσης ἐπηρείας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις τὸν Κόσμον, ἀνατείλασα τὸ φῶς, Πανάμωμε τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν. διὰ τοῦτό σοι βοῶ. τὸ σκότος ἀπέλασον Ἁγνὴ, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, τῶν ἀτάκτων λογισμῶν. ὅπως ἀνυμνῶ σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ. καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν, καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων, ἐκτίλας Κλήμη τὸ κλῆμα, τῇ ἕλικι τῆς Πίστεως, ζωγρεῖς τὸν Ἀγαθάγγελον, συγκοινωνόν σοι Μάρτυρα, τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον Ἀθλοφόρον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς οὖσα καθαρώτατον, δοχεῖον Θεονύμφευτε, τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος, δεῖξον ἐλεύθερον Κόρη. βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος, καὶ τοῦ πυρὸς ἐξάρπασον, τοῦ αἰωνίου Δέσποινα. ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶ σε, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΔ'. Τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Μεταναστεύσασα πρώην, τῇ διαθέσει Σεμνὴ, καὶ βεβαιοῦσα ἔργῳ, τὸ κρυφθὲν σοι ἐννοίᾳ, ἐξῆλθες τῆς ματαίας, τῶν ἡδονῶν, Μακαρία σκαιότητος, καὶ ἀρετῶν τῇ τραχείᾳ, εὐθυδρομίας, ἀναβάσει ἐξενιτεύσασα.

Ἐν τῷ λιμένι τοῦ θείου, προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, διαπορθεῖς κυμάτων, τῶν τοῦ Κόσμου τὸν σάλον. ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον, σάλων Σεμνὴ, ἀδιάκλυστον φέρουσα, ἐξ ἡδονῶν τῆς πικρίας τῶν μυστικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

Θεοπρεπεῖ τῇ μιμήσει, σὺ ξενιτεύσασα, τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω, πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος, ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, μένεις σοφὴ, συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, τοῖς εὐσεβέσι δὲ μᾶλλον, καὶ τῷ Θεῷ, Ξένη πάντοτε πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτ. ὅμοιον.

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν, Παρθενομῆτορ Κόρη, Θεοτόκε Μαρία, τοῦ Κόσμου προστασία, τεκοῦσα σαρκὶ, τὸν Υἱὸν τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ συναΐδιον Πνεύματι ἀληθῶς. ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Υἱὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα. γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ δρακὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα. λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ. καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου. διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Ξένη τὸ πνεῦμά σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας εἷς.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμψωμεν.

Ξένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέντα πράξεσιν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείωσόν με τούτῳ, ἐν ταῖς εὐπροσδέκτοις σου, Ξένη Σεμνὴ Ὁσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Πυρσὲ ἀναφλέξαν νοητῶς, ὡς ὕλην ἀκατάπρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν Μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἔπεισε, γνώμη ἀνδρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἁγνῶς μνηστευθῆναι.

Ξένην ἐμμονήσασα ζωὴν, ἐν Οὐρανοῖς τὴν μένουσαν, καὶ μὴ παρερχομένην, τὴν κλῆσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἠμείψω καὶ ἔδραμες, ἔλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἴχνος Μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις τὴν Παμμακάριστον πιστοὶ, Μαρίαν εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὔδιον λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Κατακρατήσας ἔρως ὁ Θεϊκὸς, τῆς Ἁγνῆς ψυχῆς σου λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων, ἔπεισε Σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

Οὐ ἀθανάτου Μνηστῆρος καλλοναῖς, ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὤφθης ὡραιοτάτη, Θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν, κτησαμένη ὕψος πρὸς Οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς Περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Φωτεινὴ Νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ φαιδροῦ Ἡλίου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρός σου Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρὸς, αὐτῷ ἠκολούθησας, ὡς Νυμφίῳ πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν Νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον. ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν Θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσὼν, καὶ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ σκέπην μου Ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε Πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν πανάγιον τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τὸ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Προῖκα τῷ Χριστῷ, προσῆξας τὴν ἁγνείαν, νέκρωσιν μελῶν, καὶ πόνους ἐγκρατείας. καὶ ἀντεδέξω Οὐράνιον Βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνὴν, τοῖς δάκρυσιν Ὁσία, καὶ μετὰ σποδοῦ, ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω, καὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτὴν, καλῶν παρεχομένη, εἵλκυσας πολλὰς, ψυχὰς εἰς σωτηρίαν. ἀπορραγεῖσας τοῦ Κόσμου τῆς προσπαθείας, Ξένη Θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, Ἁγία Θεοτόκε. χαῖρε ἡ χαρὰν, κυήσασα τῷ Κόσμῳ. χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεοτόκε Ἁγνή.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὡς δάμαλις ποθοῦσα, τοῦ Ποιμένος τὸ θεῖον καλ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κάλλος ἐκραύγαζον. ποῦ μοι ποιμαίνεις Νυμφίε; ποῦ κοιτάζῃ εἰπέ μοι; ἐπιποθοῦσα ἰδεῖν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θέαν, καὶ φλέγομαι πάντοτε.

Ἐράσμιον τὸ κάλλος, τὸ ἐμὸν βοᾷ ὁ Νυμφίος, ζητοῦσα Σεμνή, ταῖς ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα, εἰς Οὐρανούς με σκόπει. ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγώ, καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι, ἑκάστοτε θρέμματα.

Τρυγὼν ὡραιοτάτη, Χελιδὼν λαμπροτάτη, καὶ μουσικὴ Ἀηδών, τῶν ἰξευτῶν διαδρᾶσα, τῶν νοητῶν παγίδων, ἐδέχθης Ξένη Σεμνή, καὶ ἀναπόθετον κάλλος, Χριστοῦ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτορα τῶν ἄνω, ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω τίκτεις Ἀπάτορα, οὐσιωθέντα Παρθένε, τὸ ἡμέτερον ὅλον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν. ὃν ἐκδυσώπει σωθῆναι, φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὴν ξένην οὖσαν βιοτήν, καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν, δοξάζων ὁ διὰ σέ, ξενιτεύσας Ἔνδοξε, σημείοις καὶ τέρασι, παραδόξοις ὄντως, σὲ Ὁσία κατεκόσμησε.

Τὸν ξενωθέντα μακράν, τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς, Ὁσία δεήσεσι, καὶ ξένον με ποίησον, τῆς δεινῆς γεέννης, καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με.

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, κατασεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθεις Χριστόν, κύκλου δι' ἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος, τοῖς ἐγγὺς καὶ πόρρω, ξενοτρόπως Ξένη Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις Χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ ὁ Θεότητι. καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασῴζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
„ δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα. καὶ ἐπάκουσόν
„ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντές οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων. ὃν πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Gennaro.

Ὁ Οἶκος.

Ἵλεων Ξένη τὸν ξενοτρόπως ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ἐκδυσώπει Χριστόν, ἡμῖν γενέσθαι Ἀοίδιμε, τοῖς κατὰ χρέος σοι προσφοιτῶσιν, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης, καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην, ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν. ἣν πᾶσαι τῶν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον, καὶ Ἁγίαν πανήγυριν Ἔνδοξε, πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνί, κδʹ. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Στίχ. Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,
Οὐ ζῶσα καὶ πρίν, ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,
Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.

Εἰκάδι Οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἦλθε τετάρτη.

Ἡ Μακαρία αὕτη καὶ ἀοίδιμος Ξένη, ἐκ τῆς μεγαλοδόξου γέγονε Πόλεως Ῥώμης, γένους ἐντίμου καὶ ζηλωτοῦ. Τῶν οὖν Γεννητόρων αὐτῆς, γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων, καὶ τῶν κατὰ τὸν Γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων, ἐξ αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν δύο παιδίσκων ἀποφυγοῦσα, καὶ διὰ Θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένων, ἄλλους ἀμείψασα τόπους, τὴν Πόλιν τῶν Μιλασσῶν κατέλαβε. Μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ θεσπεσίου Παύλου τοῦ Μοναχοῦ, ὃς αὐτῇ θεόθεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φανείς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων, εἰς τὴν τοιαύτην Πόλιν κατέστη. ἔνθα μικρὸν εὐκτήριον, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου πηξαμένη, ἅμα ταῖς δυσὶ θεραπαινίσι, καί τισιν ὀλίγων παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἄσκησιν ἐπεδείξατο, διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ' αἴσθησιν ἡδονῶν εἰς τὴν Οὐράνιον ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν. Καλῶς οὖν διεξελθοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὁσίαν ἐκείνην καὶ μακαρίαν τελευτήν, ἄνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν. Καὶ γὰρ μεσούσης ἡμέρας, Ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος, δι' ἀστέρων ὤφθη Σταυρός. ὃν συνέκλειε,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ εἰς τὸ μέσον συνεῖχεν ἕτερος χορός, ὡς δοκεῖν στέφανον αὐτὴν εἶναι τῆς Μακαρίας, τῆς μακρᾶς νηστείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ ἀφθαρσίας ἀντιδοθείσης πρὸς Θεόν. Καὶ τοῦτο δῆλον, ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀποθέσει, οὐκ ἔτι θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορός τε καὶ κύκλος. Ἐγνώσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν Ὁσίαν μιᾶς τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾷν διηγησαμένης, τὴν τῆς Μακαρίας πατρίδα, καὶ τὸ τοῦ γένους ἐπίσημον, καὶ τὴν ἐκ γένους προσηγορίαν. Εὐσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο. καὶ ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα, Ξένην ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Πausιρίωνος, καὶ Θεοδοτίωνος.

Στ. Πausίριον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,
Ποταμίας ῥοῦς, καὶ συνάθλους δεικνύει.
Ἰδοὺ τράχηλος, ἐλθέτω δὴ πρὸς ξίφος,
Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Οὗτοι ὑπῆρχον, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, καὶ Ἀρειανοῦ Ἡγεμόνος, ἐν Κλεοπάτριδι, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸ σχῆμα τῶν Μοναχῶν περιβεβλημένοι. Ὑπῆρχον δὲ χρόνων ὅτε κατεσχέθησαν, ὁ μὲν Παῦλος τριάκοντα ἑπτά. ὁ δὲ Πausιρίων πέντε καὶ εἴκοσι. Μαθὼν δὲ τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν Θεοδοτίων ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, καταλιπὼν τὰς ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν λῃστῶν, (ἦν γὰρ τρόπων αὐτοῖς κοινωνῶν,) ἦλθε θεάσασθαί τε αὐτούς, ἅμα καὶ ἀσπάσασθαι. Καὶ ἰδὼν ἀνακρινομένους αὐτούς, προσεγγίσαι μὲν οὐκ ἐτόλμησεν. ἐν τινὶ δὲ γενόμενος τόπῳ, καθ᾽ ἑαυτὴν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τεύξονται κληρουχίας οἱ ἀδελφοί. Καὶ διαθερμανθεὶς, ὑπέστρεψε, καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν χριστιανόν, ἐνώπιον Ἀρειανοῦ τοῦ Τυράννου. Καὶ ἐπιπηδήσας, κατέβαλεν αὐτὸν τοῦ θρόνου. Εὐθέως οὖν ἥλοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν πλευρῶν διελαύνεται, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστρός. καὶ τὸ τοῦ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς. Παῦλος δὲ καὶ Πausιρίων ἐν Ποταμῷ βληθέντες, διήνυσαν τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου, καὶ Ἀγαπίου, τῶν Μαθητῶν αὐτοῦ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς Βαβύλας, ἀγενὴς ὢν κατὰ τὸν μέγαν Ἰὼβ, ἐκ τῶν ἀφ᾽ Ἡλίου ἀνατολῶν, γεννᾶται ἐξ ἀγενῶν καὶ φιλοθέων Γεννητόρων, ἐν τῇ ἐπισήμῳ Θεουπόλει. Καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς Θεὸν τάχιον ἀναφέροντα ἐπιμελῶς κατατρίψας, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ποθήσας τὸν Χριστὸν, ἐμίσησε τὸν Κόσμον. καὶ τάχιον τῶν Γονέων ἀπορραγεὶς, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς, καὶ χήρας, καὶ ὀρφανούς. Καὶ ἀποτιναξας ἑαυτὸν πάσης βιωτικῆς ἰλύος, ἀνελθὼν πρὸς τὸ ὄρος ἡσύχαζεν, ἔχων μεθ᾽ ἑαυτοῦ καὶ τοὺς δύο Μαθητὰς αὐτοῦ, Ἀγάπιον καὶ Τιμόθεον. Γενόμενος δὲ καὶ ἱερεὺς, ἀξίως τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἐτίμησεν. Ἐπεὶ δὲ ἀπαθεῖς καὶ αἱμοβόροι Ἕλληνες ἐσπούδαζον καταπροδοῦναι τοῦτον τοῖς Ἄρχουσιν, ἀφεὶς τὴν Ῥώμην, κατέλαβε τὴν Σικελίαν σὺν τοῖς δυσὶ Μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ χρονοτριβήσας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ἐνοικούσῃ αὐτῷ χάριτι κατεφώτισεν, εἰς θεογνωσίας μεταβιβάσας. Ἀλλ᾽ ἐπεὶ Πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη, ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε Ἄρχοντα. Διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν σὺν τοῖς δυσὶ Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὡς εἶδε μετὰ παρρησίας ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν, πρῶτον μὲν ἔτυψε, μάστιγας διαφόρους ἐπιθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν. ἔπειτα δὲ κατὰ Πόλιν περιάγων αὐτοὺς, ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ᾔκιζε. τοῦτο μὲν, τὰς τῆς Σικελίας Πόλεις ἐκφοβῶν δι᾽ αὐτῶν. τοῦτο δὲ, ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τῆς μαρτυρίας αὐτῶν. Οἱ δὲ Ἅγιοι Μάρτυρες ἐνηχύνοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθά. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξίφεσι κατασφάξας αὐτοὺς, εἰς πῦρ ἐναπέρριψεν. Οὐκ ἐλυμήνατο δὲ τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ Στρατιώτας τὸ καθόλου τὸ πῦρ. ἀλλὰ σῶους καὶ ἀσπίλους διεφύλαξεν. οὓς καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

λαβόντων πιστοί τινων, ἐν τῇ αὐτῇ Νήσῳ τῆς Σικελίας, ἀξίως ἐκήδευσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου.

Στ. Μονῶν ἀπείρων Πατρικῆς στῆς οὐσίας,
Μακεδόνιον Χριστὲ λαμβάνει μία.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μακεδόνιος, παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὀρέων κορυφάς. οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἱδρυμένος χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιαιτώμενος, νῦν δὲ εἰς ἕτερον μεταβαίνων, ἐν Φοινίκῃ, Συρίᾳ, καὶ Κιλικίᾳ. Ἐποίει δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν. Τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως, οὐ σκηνῇ χρώμενος, οὐ καλύβῃ, ἀλλ' ἐν ὀρύγματι βαθεῖ τὴν στάσιν ἔχων. Πρεσβύτης δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι καὶ καλύβην ἐπήξατο. Ὕστερον δὲ οἰκιδίοις οὐκ οἰκείοις, ἀλλ' ἀλλοτρίοις ἐχρήσατο. Πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις διαιτώμενος, ὡς συνάγεσθαι τοὺς χρόνους τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, εἰς ἑβδομήκοντα, κριθῇ καὶ ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἀρκούμενος. Ὕστερον δὲ νόσῳ περιπεσὼν, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο καὶ ὕδατι. Οὗτος ὁ θαυμάσιος θαυματουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ νοσήματα παντοῖα ἐθεράπευσε, καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα ἐποίει παράδοξα. Τούτῳ ποτὲ γυναῖκα προσήγαγον, πλεῖστα εἰς ὑπερβολὴν ἐξ ἐπηρείας δαιμόνων ἐσθίουσαν, καὶ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρηνούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόντες τὸν Ἅγιον. ὁ δὲ προσευξάμενος, παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐσθίειν. Λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις ἐσθίειν κατοικιδίας. διὰ δὲ προσευχῆς τοῦ Ἁγίου, μηδὲ τὸ ἥμισυ δαπανῆσαι δύνασθαι. Καὶ τῷ Θεῷ γνησίως καὶ ἐπιμόνως δουλεύσας ἐπὶ χρόνοις ἑβδομήκοντα, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Οὗ Βασιλέως Ἡρακλείου ἀπελθόντος ἐν Περσίδι, καὶ τοῦ Χοσρόου ἀποθανόντος, Μοναχός τις ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Μάρτυρος, ἰδὼν τὸν Στρατὸν τοῦ Βασιλέως ἐχάρη, καὶ ἦν μετὰ τοῦ τῶν χριστιανῶν λαοῦ, ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν Ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπεκόμισεν αὐτῷ τὸ κολόβιον τοῦ Μάρτυρος, καὶ διηγήσατο αὐτῷ, ὅτι ἐν Περσίδι δαιμονῶντα ἰάσατο περιβαλόντα αὐτό. Καὶ ὁ μὲν Ἡράκλειος ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸ τίμιον Ξύλον. Ἐπίσκοπος δέ τις ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη, ἀνελάβετο τὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου, καὶ ἀπεκόμισεν εἰς Καισάρειαν. καὶ ἐκεῖ δόντων μικρὰν μερίδα, τὸ λοιπὸν κατέσχον. Ἡ δὲ τιμία κεφαλὴ τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν προσκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ παλαιᾷ Ῥώμῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμογένους, καὶ Μηνᾶ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλπασίου. καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στ. Τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς, θεῖος εἷς συνῶν πόθος,
Θεῖον ποθεῖν ἔπεισεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἑλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ὑπὸ ξίφους θεὶς Ἑλλάδιος αὐχένα,
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ᾔσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ζωσιμᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Τίς τοὺς μακροὺς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;
Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ'. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Οἷς μαργάροις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, ἡ δὲ Μίλασα πλέον σου, τὸ λείψανον κεκτημένη. ἐξ οὗ πηγάζεις θαύματα, τοῖς πιστοῖς Θεονύμφευτε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων, παθημάτων θαλάσσας κατακλύζων. Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κατεκοίμησας πάθη ψυχοφθόρα, ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις Μακαρία, καὶ τὸν δικαίοις πρέποντα ὕμνον ὕμνησας, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ὑπερύμνητε Θεοτόκε, ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἁρμοσθεῖσα ὡς γέγραπται, ἑνὶ ἀνδρὶ τῷ Χριστῷ, τῷ ὡραίῳ κάλλει, πᾶσαν ἰδέαν, ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἤσκησας Εὔδοξε, καὶ πρὸς θάλαμον θεῖον, εἰσῳκίσθης προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, προσεκολλήθη Χριστέ, ἀνεβόας πόθῳ, ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν, ἐκζητῶ Κύριε. σοὶ τοὺς ὄμβρους προσφέρω, τῶν δακρύων τῆς ἀγάπης ῥεῖθρα, πότισόν με Σῶτερ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης ποθήσασα, τὸ ὄντως ὂν ἐφετόν. ἐδοξάσθης Κόρη δεδοξασμένῳ, κολληθεῖσα Χριστῷ· σὺ χορὸν ἅγιον, προσηγάγω Παρθένων, τῷ Σωτῆρι σὲ μιμησαμένων, μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω, χορεύεις κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Ὅρωσε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μέσῳ, κατεσκήνωσεν, καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραῖος, τοὺς ἀνθρώπους Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθᾶραι φύσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὴν γῆν. σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Δι' ἀσθενείας Εὔδοξε, τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρόν, ἐτροπώσω ξένην μετελθοῦσα ζωήν, καὶ πάθη σαρκὸς θανατώσασα. καὶ νῦν Οὐρανοὺς περιπολεῖς, ἔνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν, ἀληθῶς πολίτευμα, ὡς Ἁγνὴ Παρθένος.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ λιμένα γαλήνιον, ἰαμάτων δείξας τὴν σεπτήν σου σορόν, τοῖς ἀεὶ κινδυνεύουσι, πελάγει καὶ ζάλῃ τῶν παθῶν, Μοναζουσῶν τὸ κλέος, καὶ Παρθένων καύχημα, Θεοφόρε Ξένη.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, καθαρώτερον ὁρᾷς, θεουμένη λάμψεσι ταῖς θείαις Ἁγνή. ὁρᾷς δὲ ἃ βλέπουσιν Ἄγγελοι. χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς, ἁμαρτημάτων λύσιν, αἰτουμένη πάντοτε, τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

Ὡς παρθενίας τέμενος, ὡς Ἁγνὴν Περιστεράν, ὡς Τρυγόνα ἄμωμον, ὡς Νύμφην Χριστοῦ, ὡραίαν καλήν σε καὶ ἄμεμπτον, ὡς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν, ὡς κῆπον κεκλεισμένον, οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, Θεοφόρε Ξένη.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί. Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας Ἄχραντε Ἁγνή, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ξενίαν τὴν Οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν Θεοφόρε, πατρίδος πλούτου καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας. καὶ τὸν σταυρόν σου ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡράθης ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κτίστην. οὗ τῷ Σταυρῷ ῥωννύμεναι, γυναῖκες αἱ Θεόφρονες, νεανικῶς ἠγώνισαν. μεθ' ὧν σε πάντες ὑμνοῦμεν, εὐλογημένη Μαρία.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΕ΄. Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν, Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχ. προσόμοια.

Ἦχος, δ΄. Πρός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγῳ σου στόματι, Θεολόγε Γρηγόριε, θεολόγῳ γλώττῃ σου ἐφαιδρύνωσας, τὸν ἐν Τριάδι ὑμνούμενον, Θεὸν Ὁμοούσιον, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. ἀπεξήρανας, τὴν μωρίαν Ἑλλήνων καὶ τὸ ψεῦδος, τὴν ἀλήθειαν κηρύττων, τοῖς θεοφθόγγοις σου ῥήμασι.

Καὶ τὸ εἶδός σου τίμιον, ἡ μορφή τε αἰδέσιμος, ἱερὲ Γρηγόριε. διὰ τοῦτό σε, χαρμονικοῖς μελῳδήμασι, τιμῶμεν καὶ λέγομεν. χαίροις ἄστρον νοητὸν, καταυγάζον τὰ πέρατα, τῇ λαμπρότητι, τῶν σοφῶν σου ῥημάτων. χαίροις Σάλπιγξ, ἡ κηρύττουσα τῷ Κόσμῳ, τοῦ Ἰησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τὸ πολύφωνον ὄργανον, τὴν Κιθάραν τὴν ἔμμουσον, λιγυρὰν Κινύραν τε τὴν ἡδύπνοον, Ἱεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, τὸν μέγαν Διδάσκαλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπαινέσωμεν μέλποντες. χαίροις χάριτος, τῆς ἐνθέου τὸ βάθος, χαίροις ὕψος, Οὐρανίων νοημάτων, Πατὴρ Πατέρων Γρηγόριε.

Τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου, τῶν ἐνθέων Θεόπνευστε, κραταιῶς πανένδοξε ἐσφενδόνισας, καθάπερ λύκον τὸν Ἄρειον, καὶ πόῤῥω ἐδίωξας, ἐκ τῆς Ποίμνης τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ πανάριστος, τὰ σὰ πρόβατα, περιθάλπων τῇ χλόῃ τῆς Τριάδος. διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Ποιμὴν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ποίοις λόγοις Εὐάγγελε, ἐγκωμίων σε στέψωμεν, τὸν ἐν γῇ βιώσαντα, ὑπὲρ ἄνθρωπον; τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν Κήρυκα, τὸν φίλον τὸν γνήσιον, τῆς Παρθένου καὶ Ἁγνῆς, Ἀποστόλων τὸν σύνθρονον, τῶν Μαρτύρων τε, καλλονὴν καὶ Ὁσίων θεῖον λάφυρον, τῆς Ἀνάρχου Θεαρχίας, Ἀρχιερεῦ ἁγιώτατε;

Εἴς τὰ ἄνω Βασίλεια, ἀνελθὼν ὡς ἐπόθησας, ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου ἐκδεχόμενος, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, Παμμάκαρ Γρηγόριε. οὗ ἐνώπιον ἑστὼς, ἡμῶν Πάτερ μνημόνευε, τῶν τελούντων σου, τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην. ὅπως τούτων, καὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν, οἱ τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ἱεραρχῶν τὸν Ἀρχηγὸν, Πατριαρχῶν τὸ γέρας, τὸν Μύστην τῶν θεοπτῶν, καὶ ἐν μοιῶν Χριστοῦ νοῦν τὸν ἀκρότατον, συνελθόντες ὦ Θεόφρονες, πνευματικοῖς ἐγκωμίοις, αἰνέσωμεν λέγοντες. Χαίροις θεολογίας Πηγὴ, σοφίας Ποταμὲ, καὶ Βρύσις θείας γνώσεως. Χαίροις Ἀστὴρ φαεινότατε. ὅτι τὸν Κόσμον ἅπαντα, καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. Χαίροις τῆς εὐσεβείας, ὑπέρμαχος ὁ μέγας, καὶ τῆς ἀσεβείας, διώκτης ὁ γενναῖος. Ἀλλ᾽ ὦ πάνσοφε Θεολόγε Γρηγόριε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἀεὶ, τὴν θεάρεστον, καὶ σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στ. στιχ. προσόμοια, ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Δεῦτε οἱ ἐραστὰι, σοφίας τῆς ἐνθέου, τὸν θεῖον Θεολόγον, ὑμνήσωμεν βοῶντες. χαίροις σοφὲ Γρηγόριε.

Στιχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στόμα τὸ ἱερὸν, τὴν Θεολόγον γλῶσσαν, τὸν νοῦν τὸν θεῖον πάντες, τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου, αἰνέσωμεν Θεόφρονες.

Στιχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Τράπεζαν μυστικὴν, ἡτοίμασε τοῖς πᾶσι, τῶν θείων αὐτοῦ λόγων, Γρηγόριος ὁ μέγας. δεῦτε πιστοὶ τρυφήσωμεν.

Δόξα.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, Πατέρα Λόγον Πνεῦμα, ὁ θεῖος Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, ἕνα Θεὸν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, Θεὸν δὲ τὸν Υἱόν σου, ὁ μέγας Θεολόγος, ἐδίδαξε πιστεύειν, Μαρία Μητροπάρθενε.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νῦν

Νῦν ἀπολύεις, τό, Τρισάγιον, τό, Παναγία Τριάς, τό, Πάτερ ἡμῶν.
Ἀπολυτίκιον. Ὁ Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς᾽. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α᾽.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Γρηγόριε τὰ σά, χείλη οὐχ ὁ πρόξενος, τῆς λήθης τάφος ἐκάλυψε. Θεολογίας γάρ, ἀνεδείχθης στόμα, εὐσεβείας δόγματα, καὶ νῦν τῇ Οἰκουμένῃ φθεγγόμενος. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε σοφῶς, τῆς σαρκὸς ἐξέκλινας, τὸ δυσμενὲς καὶ ἐπίβουλον. οὐρανοδρόμῳ τε, ἐπιβὰς τεθρίππῳ, ἀρετῶν ὀχήματι, ἀνέστης πρὸς τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. οὗ ἐμφορούμενος, νῦν βράβευε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε Θεῷ, καὶ ἀνθρώποις γέγονας, πιστὸς μεσίτης τῇ χάριτι. καὶ νῦν εὐΐλατον, εὐπαρρησιάστοις, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλείπῃς τὸν Κύριον, πρεσβεύειν Ὅσιε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β᾽.
πρός, Ποίοις εὐφημιῶν.

Δεῦτε, ἐν ἱεροῖς μέλεσιν, εὐφημήσωμεν τὸν Θεηγόρον, τὸ γρήγορον ὄμμα τῆς χάριτος, καὶ πάνσοφον στόμα τοῦ Πνεύματος, τὸν λαμπρὸν Φωστῆρα Οἰκουμένης, τὸ μέγα τῆς Ἐκκλησίας περιήχημα, τὸ κλέος ὀρθοδοξίας τὸ πανθαύμαστον, Θεολογίας τὴν βρύσιν, τῶν θείων Δογμάτων, τὸν ἀέναον ποταμόν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἀμβροσίας θεῖα νάματα.

Πόθῳ πνευματικῷ σήμερον, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην. τὸν τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον, καὶ τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον. τῆς θεηγορίας τὴν πλημμύραν, τὸ ῥεῦμα διδασκαλίας τὸ ἡδύτατον, τῶν λόγων, τῶν ὑψηγόρων τὴν ἀσφάλειαν, τὰ οὐρανόβροντα χείλη, τὴν πυρίπνοον γλῶσσαν, τῆς σοφίας τὸν Θησαυρόν, τοῦ Λόγου τὸν Κήρυκα, τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὕμνοις, χρεωστικοῖς ἅπαντες, ἐπαινέσωμεν τὸν Θεολόγον. τοῦ Χριστοῦ τῆς Ποίμνης τὸν Φύλακα, Ἀγρευτὴν τῶν λύκων δὲ πάνσοφον, ζιζανίων μόθων ἐλατῆρα. Σπορέα, ὀρθῶν δογμάτων τὸν πανθαύμαστον. Διώκτην, αἱρετιζόντων ἰσχυρότατον. τὸν ἐπαυξήσαντα ὄντως, ἐγρηγόρσει θείᾳ, τοῦ Χριστοῦ τὰ τάλαντα ὡς εἰκός, καὶ Κόσμον φωτίσαντα, διδαχῶν θείαις λαμπρότησι.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ᾽.

Ὁ Γρήγορος γλῶσσά σου πρὸς διδασκαλίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διανίστησι, καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι, κλίμαξ εὑρίσκεται τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανὸν ἀναφέρουσα. Διὸ Γρηγόριε Θεολόγε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. ἐκ Παρθένου γὰρ Ἁγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθών, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστιν Υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ᾽ οὐ τὴν ὑπόστασιν. διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὃν ἱκέτευε Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι᾽. 7.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ
Κεφ. γ᾽. 13.
θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι, λίθων πολυτελῶν. πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ
Κεφ. ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν,
ή. 32. ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα. σεμνὰ γὰρ ἐρῶ.
Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς
35. φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς,
Κεφ. καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ
ή. 4. τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν
12. φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σο-
φία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔν-
νοιαν. ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ
ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.
17. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ
Κεφ. ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοί-
ή. 5. νυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι,
ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πά-
λιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χει-
λέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ
λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ,
χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα
τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς
σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐ-
θέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκου-
σι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα
γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλη-
σθήσεσθε Πνεύματος :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀνα-
παύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πο-
Κεφ. δ΄. 7. λυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.
Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ
ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος
Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μετα-
ξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ
κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπα-
τήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλό-
τητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς
ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τε-
λειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μα-
κρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ,
διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ
δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ
θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις
καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ
ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμ. Κεφ. ί. 32.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη
δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σο-
Κεφ. φῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ,
ιά. 4. ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος
7. ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. Υἱὸς
19. γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωὴν, Καὶ ἐν
Κεφ. ιγ΄. 2. ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης φυγήσει.
9. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου
Κεφ. εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν
ιέ. 2. καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀνα-
Κεφ. παύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας
κβ΄. 11 καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον
Σοφ. συνετοῦ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας
Σολ. Κεφ. αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς
ς΄. 13. θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν.
15. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ
ἀγρυπνήσας δι᾽ αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος
ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρ-
χεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντά-
Κεφ. ζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύ-
ζ΄. 30. σει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς
Κεφ. ή. 2. ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα
ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου. Καὶ
ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι
ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.
Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ
7. αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς,
εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν
αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν,
ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώ-
ποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,
οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν,
ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγ-
μάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ
10. ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι,
17. σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λό-
21. γων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς
Κεφ. καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους,
θ΄. 1. ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, Καὶ τῇ
σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον,
ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισ-
μάτων, Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιό-
τητι καὶ δικαιοσύνῃ, Δός μοι τὴν τῶν σῶν
θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδο-
κιμάσῃς ἐκ παίδων σου. Ὅτι ἐγὼ δοῦ-
ιδ΄. 10. λος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξα-
πόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου
σου,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπα-
ροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ
σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυ-
14. λάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ
θνητῶν πάντων δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ
ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α΄.

Ἀνατολίου.

Ἐνθέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, μονίμως καθηράμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, Θεοφάντορ Γρηγόριε. καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα. ἣν προσκυνοῦμεν πάντες διὰ σοῦ, ἀνυμνοῦντες λέγομεν· ἡ ἐν Τριάδι γινωσκομένη Μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Λόγῳ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, τὸ τῆς σοφίας εἵλκυσας πνεῦμα. καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, Τρισμάκαρ Γρηγόριε. καὶ ταῖς Ἀγγελικαῖς συμμυηθεὶς Δυνάμεσι, τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμόριστον. Διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, Γρηγόριε θεολογίαις, Τριάδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ Θεότητι γνωριζομένην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τῇ πυρίνῃ γλώσσῃ Θεορρῆμον Γρηγόριε, τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίας. θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης στόμα, ἐν Πνεύματι λαλῆσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ. καὶ γράμμασι διατυπώσας, τὴν τῆς κρυφιομύστου Τριάδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν, καὶ τὸ τρισήλιον φῶς καταλάμψας τὸν περίγειον Κόσμον, πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α΄.

Ἐνθέοις πράξεσι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις θεολογίας πηγή, καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα. τὸν ἄνω βυθὸν γὰρ Πατρός, μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ, ἐρευνήσας πᾶσι διετράνωσας, τρισὶν ἐν Ἡλίοις, μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν, ἑνιζομένην, τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, τρισσουμένην δέ, ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι. βίου μὲν καθαρότητι, καὶ λόγων λαμπρότητι, σέβειν διδάσκων Τριάδα, τὴν παναγίαν Θεόπνευστε. παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Αἴγλη θεολογίας τῆς σῆς, τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας. πηγὴν γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῷ, Θεολόγε φθάσας καὶ Θεόφρον, αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἐκδιδομέναις ὡμίλησας. διαφανῆ γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὥσπερ ἔσοπτρον, ἐργασάμενος, τὸ τρισσὸν τῆς Θεότητος, Πάτερ φῶς καὶ ἀμόριστον, ἐδέξω λαμπρότατα, καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως, τὴν ἑνιαίαν ἐχώρησας. ἣν νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Χαίροις ὁ Ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος. ὁ πᾶσαν εὐφραίνων Πόλιν, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι. τρυφῆς ὁ Χειμάῤῥους, τὸ ἀνεξάντλητον Πέλαγος. ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος. ὁ θερμότατος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος. ὄργανον τὸ τοῦ Πνεύματος, ὁ [illegible] ὁ ἐγρήγορος, εὔηχος γλῶσσα τὸ βάθος, τὸ τῶν γραφῶν ἑρμηνεύσασα, Χριστὸν νῦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γεωπονῶν τῇ γλώττῃ σου Γρηγόριε, εὐσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρποὺς τῷ Θεῷ, τὰς ἀκανθώδεις αἱρέσεις πρόῤῥιζον ἐκτεμών, καὶ κοσμῶν τοῖς λογισμοῖς καθαρότητα. διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, ἡ θεία λύρα, ὁ γρήγορος ὀφθαλμός, τῶν Ποιμένων ὁ Ποιμήν, ὁ τῶν λύκων ἀγρευτής, πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε τῷ Λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις Δέσποινα, κλονουμένῳ μοι Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις, πονουμένῳ μοι ἀεί, ῥανίδα, τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, καὶ χεῖρα, βοηθείας σου παράσχου μοι. καὶ τῆς μερίδος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἀξίωσον, τῶν ἐκλεκτῶν καὶ δικαίων με, ὡς ἄβυσσον, τετοκυῖα τοῦ ἐλέους. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Ὁ Ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου, τὰς τῶν ῥητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας. ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθησαν. ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν. Καθισμα. ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος, βίον ἄϋλον ἐξησκημένος, ὁμωνύμῳ ἰσοστατείᾳ διέπρεψας. ὑπερφυῶς γὰρ φανώσας τὰ δόγματα, ὀρθοδοξίᾳ τὴν πίστιν ἐστήριξας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν. Καθισμα. ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι.

Γρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας. τὴν Ἀρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον, κακοδοξίαν καθελών, ὡς εὐσεβείας Ἀριστεὺς, καὶ Πρόμαχος Ἱεράρχα, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα, καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι. τὰς τοῦ νοός μου ἐκδρομὰς, στῆσον Πανάμωμε, καὶ ἐν γαλήνῃ λογισμῶν, εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον Θεοτόκε, καὶ ἐξαιτεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθισμα. ἦχος, πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τηλαυγῶν τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, τὰς γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς, ἐξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, σαφῶς ἐξηγάγαστε, τῇ Τριάδι λατρεύειν, ἐν μονάδι Θεότητος. ὅθεν τοῦ Σωτῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι, προέστησας ἀσπάζεσθαι, σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δεῦτε πάντα τὰ Ἔθνη θεοπρεπῶς, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, ὑμνήσωμεν λέγοντες. χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε, τοῦ τῶν ὅλων δεσπόζοντος, Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος. χαῖρε μόνη Κυρία, τοῦ Κόσμου Πανάχραντε. χαῖρε τὸ δοχεῖον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, Πατρὸς Υἱοῦ τε καὶ Πνεύματος, τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, Μαριὰμ Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε πανύμνητε. χαῖρε πάνσεμνε Νύμφη ἡλιοστόλιστε. χαῖρε πάντων χαρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Εὐαγγέλιον, ὁ Ν'. καὶ τὸ Ἰδιόμ. ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν Πανεύφημε, Θεολόγε Γρηγόριε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸν θεορρήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ᾄδω.

Ποίημα Θεοφάνους. Ὠδὴ α'. ἦχος α'.

Χριστὸς γεννᾶται.

Τὸν Θεολόγον τὸν ῥήτορα, τὸν στῦλον τοῦ φωτὸς τὸν Οὐράνιον, σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, δεῦτε τῶν τούτου λόγων οἱ ἐρασταὶ, πόθῳ συνελθόντες, εὐφημήσωμεν αὐτὸν ὡς Θεοκήρυκα.

Ὁ Λόγος Πατρὸς ὁ Ἄναρχος, ὁ πάντων ὡς Θεὸς προνοούμενος, προνοητικῇ δυνάμει σε, Μάκαρ τῇ Ἐκκλησίᾳ, οἷα Μητρὶ, λόγῳ καὶ σοφίᾳ, χαριτώσας σου τὸν νοῦν, δῶρον χαρίζεται.

Νοῦν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος, παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς κατεκράτησας. καὶ χωρητικὸς γενόμενος, θείων ἀπαυγασμάτων, ἕνα Θεὸν, ἐν τρισὶ προσώποις, κατεφώτισας ἡμᾶς, σέβειν Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Θεοῦ σοφία Παναμώμε, τὸν οἶκον ἑαυτῆς ᾠκοδόμησεν, ἐν τῇ σῇ γαστρὶ σκηνώσασα, τῇ Κεχαριτωμένῃ, καὶ ὑπὸ τοῦ νοῦ, τούτῳ ἑνωθεῖσα, καθ' ὑπόστασιν Ἀμνὴ, ὤφθη ὡς ἄνθρωπος.

Ἕτερος Κανὼν, ποιηθεὶς παρὰ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. Ὠδὴ, α'. ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔπινον ὁ Θεόπτης, Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ προαναμέλπεται. ἄρχει Μαριὰμ δὲ, σοφῶν
" γυναικῶν, ᾠδὴν ἐπινίκιον. τῷ Λυτρωτῇ
" Θεῷ πάντες ᾄσωμεν.

Ὅσιον ἀρχηγὸν, ἡμετέρων τε παθῶν αἷμα θεόρρυτον, ἵστασο προσανέδων, καὶ νοῦ τῶν πιστῶν, Γρηγόριε πάνσοφε, Θεὸν διδοὺς ἡμῖν ἀδιάλλακτον.

Πλάκας [illegible]οχαράκτους, ἀπὸ γνόφον Μωϋσῆς ἄλλεν εἰσδύνας ποτέ. σὺ δὲ ταῖς φρεσὶν ἐνστησάμενος, θεοδόχον τράπεζαν, ὁλοχρῶς, Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοκίον.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν, ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, φύσιν τῶν βροτῶν ὁ ὑπέρθεος, Παρθένε Παναμώμε, τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατῴκησεν.

Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπε-πό[λευσ]ε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
" ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοπο-
" ροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. ᾄσωμεν
" τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἔχων τῆς σοφίας, τὴν πηγὴν ἀένναως βλυστάνουσαν, τῶν θεοσόφων διδαγμάτων, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Παμμάκαρ ἐπλήρωσας, τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας, μεγαλόφωνος Κήρυξ καὶ εὔσημος, Θεολογίας Θεολόγος, θησαυρὸν θεωρίας, ἀφθόνως προβάλλεται, καὶ διανέμει πλουσίως ἡμῖν, πλοῦτον ἀναφαίρετον.

Ἤπιον ὁ πνεύματος, ἡ θεόφθογγος Λύρα τῆς χάριτος, τῇ Θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ, καὶ φθογγῇ θεοπρεπεστάτῳ, ἤχησας λαμπρότατα, Τρισυποστάτου οὐσίας ἡμῖν, μέλος ἐμελῴδησεν.

Θεοτοκίον.

Θεογεννῆτορ, ἡ Βασίλισσα πάσης τῆς Κτίσεως, τὸν Βασιλέα τῶν ἁπάντων, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἐγέννησας, εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ γῆς, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Τὸν πρὸ συλλήψεως ἁγνὸν Σαμουὴλ, ἀδιστάκτως τῷ Θεῷ καθυποσχομένη, Ἰερομήτωρ Ἄννα νῦν γηθομένη, ᾄδει σὺν ἡμῖν.
" ἐστερεώθη ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.
" Δι' ὁλιθήσεως προδήλου γαστρὸς, τῇ τεκούσῃ προφανεὶς Ὅσιε Πάτερ, ἐπωνυμίαν φέρων, τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφὲ, ἐνδιαθέτως, χαίροις Πάτερ σοὶ κραυγάζομεν.

Πρὸ τοῦ ἑλέσθαι πονηρὰ συζυγῆ, καὶ συνέριθον λαβὼν φάσμασι θείοις, θεοειδῆ ἁγνείαν, καὶ σωφροσύνην Πρόμαχε πιστῶν, ἀγαλλιῶντες, χαίροις Πάτερ σοὶ κραυγάζομεν.

Θεοτοκίον.

Τὰς τῆς Προμήτορος ἀνώρθωσας, τὸ ὀλίσθημα τὸ πρὶν ἀποδεξαμένη, τοὺς κατορραγμένους, ἐπανορθοῦντα Λόγον τοῦ Πατρὸς, τῇ ἀντιτύπῳ δυναστείᾳ Μητροπάρθενε.

Κα[τα]βασία.

Ὁ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν. ἣν ἐκ-
" τήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Κάθισμα. ἦχος, πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεύξω σοφίαν Κήρυξ φωτός. καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ Οἰκουμένῃ κατέσπειρας, τῶν Πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς Πίστεως Πρόμαχος. ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης Μακάριε. Θεολόγε Γρηγόριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἐλθὼν ταῖς χερσί μου πᾶσαν τὴν γῆν, ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, προβάτοις με σύνταξον, δεξιοῖς τὴν κατάκριτον. καὶ ἐξω-

τόν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τὸν τοῦ σκότους, καὶ πάσης κολάσεως, τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον Ἄχραντε. ἵνα εὐχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθότητος, Θεοτόκε Παμύμνητε, καὶ βοῶ σοι γηθόμενος. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Μύστης τῆς Τριάδος γενόμενος, τῇ ταύτης κατελάμπρυνας, τὴν Οἰκουμένην ἐπιγνώσει σοφέ, δογμάτων μαρμαρυγάς, ἐξαστράπτων Ὅσιε, τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας. ἣν μελετῶντες ἀεί, πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Ὄρθρος εὐσεβείας φαεινός, ἀκτῖνα τὴν Τρισήλιον, εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, καὶ νύκτα τὴν ζοφεράν, δυσσεβῶν αἱρέσεων, αἴγλῃ τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχάς, Πάτερ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγήν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, ἐξ ἀϊδίου Θεολόγῳ βροντῇ, Παμμάκαρ θεολογῶν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας. τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμυημένος, τῆς ὄντως θεαρχικῆς, καὶ τῆς ἀρχιφώτου Θεότητος.

Ἀνῆλθες εἰς ὄρος ἀρετῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ νεκρῶν ἔργων ἀφιστάμενος, καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ, γεγραμμένας δόγματα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας, ἐδέξω Μυσταγωγέ, τῶν ὑπερκοσμίων Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ περὶ πεσόντα τὸν Ἀδάμ, ἀνέστησας Παναμώμητε, τὴν ἐνυπόστατον τεκοῦσα ζωήν, ἐκ Μήτρας Παρθενικῆς, ἁγνισθείσης Πνεύματι, καὶ πρὸς ἀπαθῆ καὶ θεοτόκον, ἀκήρατόν τε φύσιν, τοῦτον ἐπανήγαγες Δέσποινα.

Εἱρμὸς ἄλλος.

» Ἐν τῇ θαυμασίᾳ στάσει Ἀββακοὺμ, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς σου Γρηγόριε, καὶ τὴν ἐπ' ὤμων Χερουβὶμ καταμηνύσας, τῆς παγκοσμίου γέγονας, μυητὴς σωτηρίας, ἀεὶ κραυγάζων Κύριε, δόξα τῇ Δυνάμει σου.

Ὡς πλησιφαὴς καὶ πέλας Θεοῦ, ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος Πάνσοφε, τὰ ὑπὲρ ταῦτα ταῖς φρεσὶ περιπολεύων, πρὸς τὸν βυθὸν οὐκ ἔλιπες, τὴν ὑπέρτατον στάσιν, ἐντεῦθεν πλοῦτον φέρων, ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Ὃν οὐ ληπτὸν εἰσδύνας γνόφον, καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθροίσας ὀπίσθια, συγκεκραμένην ὑλικὴν ἄϋλον φύσιν, καὶ ἀσυγχύτου μίξεως, σχηματίσας σημάντωρ, Χριστοῦ θεράπων, τοῦτον τοῖς δούλοις φέροις ἵλεων.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἀνεδείχθης σὺ νοητόν. ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἔντιμος λίθος, λεπτύνων ζοφερᾶς πλάνης εἰκόνα, καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, καταυγάζων τοὺς πιστούς, ἀεὶ βοῶντας Κύριε, δόξα τῇ Δυνάμει σου.

Καταβασία.

» Ἐκάλυψεν Οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ. τῆς Κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατήρ.

Ῥημάτων ὁ φθόγγος, ὁ θεῖος τῶν σῶν, καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, ὡς τάχος ἀστραπῆς, πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν, Τριάδα ἐν Μονάδι, Μονάδα ἐν Τριάδι, προσκυνεῖν Θεολόγε, θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

Ἠράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἠγάπησας, καὶ πάντων προτετίμηκας, τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς. διό σε τῷ στεφάνῳ, Παμμάκαρ τῶν χαρίτων, εὐπρεπῶς ἐκόσμησε, καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστῶς σὺ τὸν ὄντα, ὡς πάλαι Μωσῆς, καθορᾶν Θεορρῆμον ἐπόθησας. καὶ τούτου τὰ ὀπίσθια, τῇ πέτρᾳ σκεπασθείς, ἰδεῖν κατηξιώθης, καὶ πέλαγος τῆς θείας, ἐμυήθης οὐσίας, ἀκαταλήπτως φαινόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι τὴν Εὔαν, Μητέρα τὴν σήν, διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται, ἐκείνης τὸ κατάκριμα, καὶ τὴν παρακοήν, προδήλως θεραπεύων, καὶ λύων ὡς Οἰκτίρμων, καὶ Δεσπότης τῶν ὅλων, Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ἄνθρακα πυρὸς τὸν Ἡσαΐου, Σεραφὶμ θιγαχειλέων ποτέ, τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ πορισθέν. ὁ δὲ καθηράμενος, δημοσιεύων μάθετε, πᾶσιν ἐκήρυττεν.

Ὠδὴ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὅλῳ τῷ πυρὶ τῆς θεοπτίας, Παμμακάριστε Γρηγόριε, προσομιλήσας καθαρότητι νοὸς καὶ ψυχῆς, ἀπλήστως αὐτοχειρί, τὸ φιλάμπον ἐξήντλησας φῶς ἰσοθέατον.

Ταῖς μαρμαρυγαῖς περιπαρείς, τοῦ φωσηλίου ἀμαρύγματος, ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεὶς δέ, καὶ θείαις βολαῖς, τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, ἀνταπανακλώσας ἀκτῖνας, πᾶσιν ἐξέλαμψας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς τὸν τοῦ Πατρός, Μονογενῆ Λόγον τὸν Ἄναρχον, δεξαμένη Μητροπάρθενε, πύλη φωτός, σαφῶς ἐχρημάτισας, δικαιοσύνης Ἥλιον, πᾶσιν ἀστράψασα.

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
” ρυφορούμενον, ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ
” γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεὸν φωτὸς ἀνε-
” σπέρου, καὶ εἰρήνης Δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ϛʹ. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ῥείθροις τῶν σοφῶν, δογμάτων σου Πάνσοφε, Ἀρείου τὸν νοῦν τὸν θολερώτατον, κατεξήρανας, ἐν γαλήνῃ φυλάττων τὴν ποίμνην σου, ἀπερίκλυστον καθάπερ λογικὴν Κιβωτόν. ἧ περ, ἀσεβείας σπέρματα, ἐνάπεσε τὸ κάλλος τῶν λόγων σου.

Ἵνα τῆς σεπτῆς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, πλουτήσῃς τὸν νοῦν, Πάτερ ἐξεστίλβωσας, ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν καὶ νεόσμηκτον ἔσοπτρον, δι' ἀσκήσεως ἀρίστης ἀγασάμενος. ἔνθεν, καὶ θεοειδέστατος, ἀνεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν.

Ὅλος συγκραθείς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, ἐγένου φωστήρ, Πάτερ ὁλόφωτος, τῇ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα, καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρότητι, τέρπων, τὴν τερπνὴν ὁμήγυριν, τῶν πιστῶν Θεολόγε Γρηγόριε.

Νέος Σαμουήλ, θεόσδοτος πέφηνας, δοθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πρὸ συλλήψεως, Παμμακάριστε, σωφροσύνῃ ἀγνείᾳ κοσμούμενος, καὶ τῆς ἱερωσύνης παναγίᾳ στολῇ, Πάτερ, καθωραϊζόμενος, μεσιτεύων τῷ πλάστῃ τῷ πλάσματι.

Θεοτοκίον.

Τόμος καθαρός, τὸν λόγον δεχόμενος, γραφόμενον περ, τὸν ἀπερίγραπτον, τῇ Θεότητι, προεμηνύθης Προφήταις καὶ πρότερον, Μητροπάρθενε Μαρία Θεονύμφευτε. σὺ γὰρ τὸν ἀπεριόριστον, ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὁ Διαπόντιον, ὑπομείνας συμφοράν, φυγῇ κλύδωνι κλήρου φορᾷ, καὶ λαγόσι
” συσχεθείς, ἁλιέως θηρός, οὐ διεφθάρη, ἀλλ'
” ἐβόα Ἰωνᾶς. πρὸς σὲ ἡ ζωή μου ἀναβήτω
” Χριστέ.

Ὑποβρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, καθυπενόμας θείου ἐνδυνήσας βυθοῦ. ἐκ δὲ τούτων, μαργαρίτην ἀρυσάμενος, σὺ τῷ Δεσπότῃ, καὶ σιγὴν ὥσπερ λόγον, Γρηγόριε τέθηκας παναρίστευ.

Ὁ δι' ἐντεύξεως, καθαρᾶς ἀγριουμένην κατευνάσας ἅλα, καὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας λόγων ἅλμην, σὺ τῷ Δεσπότῃ, ὡς Οὐράνιος στραγών, λαὸν πιστὸν ἥρμοσας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφερόμενον, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς, τὸ μυστήριον Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ἀρρήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς. σὺ γὰρ Παρθένε, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον, ἦχος γʹ.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων, διαλύσας Ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις. Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου, ἔμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν πτωχὸν καὶ ταλαίπωρον, ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου Πάτερ. οὐ γὰρ ἰσχύσω λόγον προσάξαι σοι, εἰ μὴ σὺ παράσχῃς μοι λόγον καὶ γνῶσιν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν. ὅπως ἐκ τῶν σῶν, τὰ σὰ προσφέρω σοι, καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου, ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμάς, καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν Κορυφήν σου, σὺν τοῖς πι-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πιστοῖς ἀνακράζων, Χαίροις Πάτερ, θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος:~

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΕ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Θεολόγου.

Στ. Θεοῦ γινώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν,
Χριστιανοῖς λεγάτον ἐκ Γρηγορίου.
Εἰκάδι Γρηγόριος θεορρήμων ἔκθανε πέμπτῃ.

Ὁ Μέγας Γρηγόριος, ὁ Θεολόγος, ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Οὐάλεντος. ᾯ πατρὶς μὲν ἐπίγειος, ἡ δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν. Οὐράνιος δέ, ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ. Πατέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι, Γρηγόριος, καὶ Νόννα. οἳ τὰ εἴδωλα πρότερον δι' ἄγνοιαν ἐσέβοντο. Γεννήσαντες δὲ τὸν μέγαν Γρηγόριον, ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀνεγεννήθησαν, καὶ γνήσιος Μύστης καὶ Ἀρχιερεὺς Ναζιανζοῦ, ὁ Πατὴρ τοῦ Ἁγίου καθίσταται. Ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν ὡς ἄλλος οὐδεὶς μετελθών, ἐξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τοῦ κατ' αὐτὸν γεγένηται βίου. Ἐν οἷς τὸν μέγαν Βασίλειον, καὶ Γρηγόριον τὸν Πατέρα, καὶ τὸν ἀδελφὸν Καισάριον, καὶ Γοργονίαν τὴν ἀδελφήν, λόγοις ἐπιταφίοις τιμᾷ. Ὅθεν οἱ περὶ αὐτοῦ τι συγγράψαντες, οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ λόγων ἔλαβον, ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς. Τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην κατὰ μέρος, ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας Γρηγόριος. Βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλών, ἐπὶ τοσοῦτον θεωρίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς ἔν τε λόγοις, ἔν τε δόγμασιν. ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ὕπωχρος βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος, σιμός, ἔχων ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς. ἥμερον βλέπων καὶ προσηνές. θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιός, ἔχων στυγνότερον, ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε. τὸν πώγωνα οὐ βαθύς, δασὺς δὲ ἱκανῶς: φαλακρός, λευκὸς ταῖς θριξί, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις, καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν μεγάλων Ἀποστόλων, ἔνθα τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, Κωνσταντῖνος ὁ πορφυρογέννητος, φιλόχριστος καὶ πανευσεβὴς Βασιλεὺς ἡμῶν, κομίσας ἐκ Ναζιανζοῦ τῆς Καππαδοκῶν χώρας, κατέθηκε:~

Gennaro.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Πουπλίου.

Στ. Ζωὴν ἔνυλον Πούπλιος καταστρέφει,
Καὶ τὴν ἄϋλον καὶ μονὴν λαμβάνει.

Οὗτος ἐκ βουλευτικῆς συμμορίας ὥρμητο, Πόλεως Ζεύγματος, κειμένης παρὰ τῷ Εὐφράτῃ Ποταμῷ. εἰς ὑψηλὸν δὲ ὄρος ἀνελθών, οὐ πλεῖον τριάκοντα σταδίων ἀφεστηκὸς τῆς προειρημένης Πόλεως, μικρὸν σπήλαιον ᾠκοδόμησε. Πάντα δὲ ὅσα πρότερον ἐδέξατο, πένησι διένειμεν, ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιοτεύων. Τῆς φήμης οὖν πανταχοῦ διαβοωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ πρὸς αὐτόν, τῶν ἀγώνων κοινωνή[illegible]τες αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν. οἷς καὶ κελλία μικρὰ οἰκοδομῆσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο, μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελλίοις ἐναπόκειται. Ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε. καὶ εἰ περιττὸν τοῦτον ἔν τινι εὗρε, γαστριμαργόν τε ἀπεκάλει, καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον. Εἰ δὲ καὶ πιτύρων τὸ ἄλευρον ἐθεάσατο ἀποκεκριμένον, συβαριτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα. Καὶ νύκτωρ ἐξάπινα κατὰ τὴν ἑκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὲν εὗρε προσευχομένους, σιγῇ πάλιν ὑπεχώρει. εἰ δέ τινος ὑπνοῦντος ᾔσθετο, τῇ χειρὶ τὴν θύραν πατάσσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν. Ὥστε ἐκ τῆς τούτου συχνοτέρας ἐπισκέψεως, πολλοὶ εἰκόνα τινὰ τὴν αὐτοῦ ὅλην ἐναπομαξάμενοι ἀρετὴν γεγόνασιν. ὧν ἦσαν Θεότεκνος, καὶ Ἀφθόνιος. οἳ καὶ τὴν προστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀναδεξάμενοι ἦσαν τελευτήν. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ ἐν εἰρήνῃ παρέθετο:~

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρη.

Στ. Καὶ ὁ Μάρης νῦν, Μακάριος ὑπάρχει,
Ὁ ξα πληρωτὴς Χριστοῦ τῶν ἐνταλμάτων.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Μάρης, μέγας ὢν καὶ ἀγαθὸς, καὶ ἐν τῷ Κόσμῳ ὢν, καλόφωνος ἦν, καὶ πανηγύρεις Ἁγίων ἐπιτελῶν, καὶ ψάλτης τέλειος, ἠγάπα μὲν ἀεὶ τὸν Θεὸν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἀκριβῶς διεφύλαττε, καὶ τὸ σῶμα καθαρὸν καὶ ἀκίβδηλον διετήρει, καὶ τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον εἶχεν ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων πορευόμενος, καὶ τοῖς ἐν τῷ Κόσμῳ συναναστρεφόμενος ὡς προείρηκεν. Ὅτε δὲ ἠθέλησεν ἀποτάξασθαι, ἀπελθὼν ἐν Ὁμήρου κώμῃ, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ χρόνους τελέσας. Καίπερ πολλὴν νοτίδα ἐκ τοῦ παρακειμένου ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἐξ αὐτῆς ἐπισπώμενος, ἀλλ᾽ οὐκ ἤθελεν ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον, ἀλλ᾽ ἐκεῖσε διέμεινεν, ἕως οὗ τὸν δρόμον διήνυσεν. Οὗτος τὴν ἁπλότητα ἠγάπα, καὶ τὰ ποικίλα ἤθη παντάπασιν ἐβδελύττετο. τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν ἀπορίαν ἠγάπησεν. Ἐνενήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκὼς, τοῖς ἐξ αἰγίων τριχῶν κατεσκευασμένοις ἱματίοις ἐχρῆτο. Ἄρτος δὲ καὶ ἅλας ὀλίγον, τῆς τροφῆς αὐτοῦ τὴν χρείαν ἐπλήρου. Ποθήσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πνευματικὴν θυσίαν προσφερομένην ἰδεῖν, ταῖς τῶν διακόνων χερσὶν, ἀντὶ Θυσιαστηρίου χρησάμενος ὁ Ἱερεὺς, τὴν μυστικὴν Θυσίαν καὶ σωτήριον προσήνεγκεν ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δὲ πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, καὶ αὐτὸν τὸν Οὐρανὸν ὁρᾷν ὑπελάμβανεν. Οὕτω καλῶς βιώσας, καὶ εἰς Οὐρανοὺς ἀναπτὰς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν πρωτοτόκων σκηναῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μεδούλη, σὺν τῇ συνοδίᾳ αὐτῆς πυρὶ τελειοῦται.

Στ. Σεπτὴ Μεδούλη, τοῦ Θεοῦ Λόγου δούλη,
Δούλοις Θεοῦ συνάθλοις, εἰς πῦρ ὠράθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου, πλησίον τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου τοῦ Σκευοφύλακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀπολλὼς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Χριστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηροὺς, πᾶν Ἀπολλὼς τὸ θράσος.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες.

Ὅλας ἐπιθυμίας, γλυκασμὸς τε προφανῶς ὁ λόγος σου. ὅλος Γρηγόριε πεστὸς, εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος, θυμηδίας ἐμπιπλῶν, τοὺς πίστει ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοΐ πεφωτισμένῳ, τὴν πηγὴν τῶν φωτισμάτων ἔφθασας. καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας, Εὐνομίου γλωσσαλγίας, τῇ Τριάδι βοῶν. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀνοίξας καταράκτας, τῆς ἀβύσσου τῶν σοφῶν δογμάτων σου, ἀναστομώσας τε πηγὰς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας, τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγοὺς καταστραπτόμενος, τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὄμβρος ὡς ἐπὶ πόκον, καταβὰς ἐν σῇ γαστρὶ σεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμὸς, ἡ Πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὑπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν
φλόγα τὴν ἄστεκτον, οἱ δι᾽ εὐσέβειαν ποτὲ,
,, παῖδες Ἅγιοι δεχθέντες σαφῶς, καὶ
,, συμφώνως ἀνυμνοῦντες ὕμνον ἔμελπον.
,, ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀδίκων Ἡγεμόνων, πρὸ βημάτων ἑστηκὼς Γρηγόριε, τοὺς αἱρετίζοντας πυρὸς, χαλεπώτερον φυσῶντας φορὰς, εὐσεβείᾳ κατεμπίπρας τῇ Τριάδι βοῶν. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδα παναγίαν, τῶν δογμάτων εὐσεβῶν Γρηγόριε, ἀνεπιθόλωτον πηγὴν, ἐκ

χα-

χαλέων ἀναβλύσας τῇ γῇ, ἀνθοφόρον τὴν ῥαχεῖαν ἄρδων ἔδειξας. ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ Προπάτωρ, ὡς ἀκαίρως τοῦ φυτοῦ γευσάμενος. σὺ δὲ τὴν ἄληκτον ζωὴν, ὦ Παρθένε ἐκβλαστήσασα, τὸν Παράδεισον οἰκεῖν τοῦτον ἀνέστησας, Θεογεννῆτορ Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτως ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ἴσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα, ἀγαθότητι καὶ βασιλείᾳ, εὐσεβῶς ἐδίδαξας, οὐσιώδη καὶ φυσικὴν, τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἕνωσιν. διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς Ἀγγελικῆς κατηξιώθης. ὡς γὰρ Ἄγγελος ἔλαμψας Κόσμῳ, τῇ Τριάδι πάνσοφε, καθαγνίσας ἐπιμελῶς, τὴν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν. ᾗ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἵλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην, ἐργασάμενος αἴτησαι Πάτερ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱερὰν, καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἑορτάζουσιν. ἐν ᾗ γεγηθότες ἀναμέλπομεν. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς Τρισυποστάτου μοναρχίας, καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι, ἀρετῶν ἀσκήσεσι, χρηματίσας Τριαδικὸς, Θεολόγος ἀνεδείχθης Παμμακάριστε. καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος. εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ταῖς Ἀρχαγγελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος, δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν, Ἰακὼβ

Gennaro.

ἠγαπημένην ἐκλεξάμενος. διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν, εὐλογείτω ἡ Κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Οἱ μὴ τῇ τροφῇ χρανθέντες παῖδες, βασιλικῆς τραπέζης, εἰς πῦρ χαίροντες ἔβησάν ποτε, καὶ ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, προθύμως ἔψαλλον. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας Πάτερ φλογὸς, ὑπεραρθεὶς καὶ μᾶλλον, αὐτῆς τῆς ἀσεβείας, πυρσωθεὶς Τριαδικὸς, μυστοπόλος ἐκφανθεὶς, καὶ Κῆρυξ βοᾷς. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς πειραστικῆς ποικίλως Πάτερ, καὶ σιδηρᾶς καμίνου, τὸ πῦρ κατασβεννύων, ἀμαυρῶς τῶν πειρασμῶν, ὑπεκδὺς πρὸς Οὐρανὸν, ἀνέπτης βοῶν. εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἡ χρυσοφεγγὴς Λυχνία τὴν σὴν, συμβολικῶς ἐδήλου, θείαν γέννησιν Ἄχραντε Σεμνή. σὺ γὰρ τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας. ᾧ βοῶμεν. ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἀνέμελπον. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς Ἁγνῆς.

Νέμεσαι ζωὴν ἀκήρατον, ἣν ἀρχικὴ Τριὰς, ἣν ἐθεολόγησας, δεξαμένη σου, τὰ δι' αὐτὴν ἀγωνίσματα, καὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ παλαίσματα. ᾗ νῦν Πάτερ παρέστηκας, ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Αἴγλη τρισφεγγοῦς λαμπρότητος, τῆς ἐκ μιᾶς προερχομένης Θεότητος, ἐλλαμπόμενος Ἱερομύστα Γρηγόριε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε, καὶ τῇ τῶν σῶν δογμάτων, Θεολογίᾳ φωταγώγησον.

Δρόμον τὸν καλὸν τετέλεκας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ὑπεραγωνισάμενος, καὶ θεώσεως ὡς Θεολόγος τετύχηκας, καὶ τῶν θείων παθῶν πληρώσεως, μετείληφας ἀξίως, Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος· σὺ γὰρ Παρθένε Θεοτόκε μυστήριον, τὸ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα Κτίσαντι, τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, ἀνερμηνεύτως ἐφανέρωσας.

Εἱρμὸς ἄλλος.

Ὁ τὸν ἄνω βυθὸν τῆς θείας ἀκαταληψίας, εὐσεβῶς ἀναμηξάμενος, τὸν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου, τῆς θεαρχικῆς ἐπαφρήσας Τριάδος, Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τὸ ἀτελὲς ἔνδυμα, τοῦ νομικοῦ περιρρήξας γράμματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον κάλλος, καὶ μυστικὸν τῶν θείων τοῦ Πνεύματος, ἡμῖν ἀναπτύξας γραφῶν, Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ταῖς ἄνω χορείαις, συναρίθμιος ὑπάρχων Ὅσιε Πάτερ. καὶ γὰρ σὺν αὐτοῖς, εἰς αἰῶνας συναγελάζῃ. ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρὸς Θεόν. Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ τὰ θεῖα μαθὼν, ἐκ θείας καὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας Ὅσιε Πάτερ, καὶ πρὸς τὴν αὐτῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθεὶς, ἀδίδακτον ἕνωσιν, ἀσχέτῳ σου ἔρωτι, Παμμακάριστε Πάτερ, σὲ μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Τὸ χωρίον Ἁγνὴ, τῆς θείας ἀπεριληψίας, ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, ὡς Θεῷ τὴν σάρκα δανεισαμένη, καὶ σὺ τὴν παρθενικὴν, μὴ διαρρήξαντι Μήτραν, ἐν τῷ τίκτειν ἀσπόρως, σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοὶ, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν Μήτραν διανοῖγον, Ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς Ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μονάδα Τρισυπόστατον, καὶ Τριάδα τελείαν, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι, πάνσοφε Θεολόγε, ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, καὶ τὸν Υἱὸν φῶς αὖθίς τε, φῶς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. ἀλλὰ ἓν φῶς, ἀμερὲς ἀσύγχυτον. εἷς Θεὸς γὰρ, φανῶς τὸ Ὁμοούσιον, ὦ Γρηγόριε Μάκαρ.

Ἕτερον, Ὅμοιον.

Ὑψηγορίᾳ χρώμενος, σῶν δογμάτων πανσόφως, φανῶς ἐθεολόγησας, τὸ ἀπόρρητον βάθος, τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἄθλους τε τῶν Ἁγίων, καὶ βίους ἐρρητόρευσας, ὦ Γρηγόριε Μάκαρ. καὶ νῦν Θεὸς, ἐν μεθέξει πέλων τῇ πρὸς τὸ Θεῖον, σῴζοις κἀμὲ καὶ δέχοιο, ταῖς σκηναῖς Θεολόγε.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Μετὰ τῆς Θεομήτορος, καὶ Παρθένου Μαρίας, καὶ Βασιλείου πάνσοφε, παρεστὼς τῷ μεγάλῳ, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια. καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, πρέσβευε νῦν, τοῖς ἀνευφημοῦσί σε Θεολόγε, Ἀρχιερεῦ Γρηγόριε, Ῥήτορ τῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. ς', καὶ ψάλλομεν, στ. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Διατεμὼν τὸν τοῦ γράμματος σὺ γνόφον, εἰσέδυς τῷ Πνεύματι πρὸς φῶς ὑπέρτερον. καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος, φωτοχυσίαν, Θεολογίας πάντας ἐπλούτησας, Γρηγόριε πάνσοφε, τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ. ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου, σκοτώδη μέρη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας. ὅθεν αὐλίζῃ ἔνθα ἦχος, ἑορταζόντων Ἀγγέλοις συνόμιλος, ἱκετεύων ἀπαύστως, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ Μύστης, τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὁ τῆς Τριάδος φαιδρὸς, ἀπογραφεὺς ὁ τὴν ἄρρητον, καὶ θείαν φύσιν, ὑπερφυῶς διδάσκων Γρηγόριε. καὶ νῦν τηλαυγέστερον, ἐναπολαύων Θεοῦ, τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε, καὶ ὑπερμάχει, τῆς Ἐκκλησίας, ἣν συνεκρότησας. σοῦ γὰρ ὁ φθόγγος ἐξῆλθε πάντα, τῆς Οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα, ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Ἐκπονήσας τῇ γλώσσῃ Θεηγόρε, καρδίας τοῖς αὔλαξι σπόρον τὸν ἔνθεον, Θεολογίας ἐπλούτησας, τῆς ἀνωτάτω, τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα. ἐντεῦθεν ζιζάνια πυρὶ τοῦ Πνεύματος, τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας, τῆς θεϊκῆς φερόμενος ἔρωτι, Πάτερ Πατέρων, Καὶ Ποιμὴν Ποιμένων, καὶ δόξα πι-

πι-

πιστῶν, ἱερέων φωστήρ, Οἰκουμενικὸς τὸ κλέος, Παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας, τὸ τίμιον στόμα σου Πάτερ Γρηγόριε, θεολογίας ἐξήντλησας, τὸ θεῖον νᾶμα, καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας. αἱρέσεων ἔφραξας, ῥοῦν τὸν ψυχόλεθρον, τὴν βλασφημίας ἀνάμεστον. ὡς κυβερνήτην, εὗρε γάρ σε Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα, ὡς ἀνέμων πνοὰς, δυσσεβῶν τὰς ὁρμὰς, ἐν Μονάδι οὐσίας, τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα, ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν λύραν τοῦ Πνεύματος, τὸ τῶν αἱρέσεων θέλγητρον, καὶ ὀρθοδόξων ἥδυσμα, τὸν δεύτερον ἐπιστήθιον, τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην, τοῖς δόγμασι γενόμενον, τὸν σοφὸν Ἀρχιποίμενα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, θεολογικοῖς ὕμνοις προσείπωμεν. Σὺ εἶ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς, ὁ δοὺς ἑαυτὸν Γρηγόριε, ὡς ὁ διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σὺν Παύλῳ χορεύεις, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ᾨδὴ γ'. καὶ ς'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΣΤ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν, τὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπων ἀξιώμασι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ καὶ πίστει, σαυτὸν ἐλάμπρυνας. χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας, τὸν πλοῦτον πένησιν. εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου, ἡ δικαιοσύνη, φῶς σοι ἀνατέλλουσα Πάτερ ἀνέσπερον. ἔνθα, τοὺς ὁσίους σου παῖδας, ὄψει καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, Πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας.

Δόξαν παριδόντες τὴν φθαρτὴν, δόξης

Gennaro.

τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας κατηξιώθητε. πᾶσαν γὰρ πατήσαντες, βίου τερπνότητα, τὸν τῷ ὄντι τερπνότατον, Χριστὸν Θεοφόροι, ἄγαν ἐποθήσατε, τὸν ὑμᾶς σώσαντα, Κόσμου, τρικυμίας καὶ ζάλης, καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρῳ, βίῳ καθορμίσαντα Παμόλβιοι.

Πάθη θανατώσαντες σαρκὸς, τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας περιεβάλλεσθε, βίου καθαρότητι, τούτους ὑφάναντες, πολιτείαν ἰσάγγελον, ἐν σώματι ὄντες, ἔτι καρτερόφρονες ἐπιδεικνύμενοι. δόξης ἠξιώθητε πάντες, τῆς Ἀγγελικῆς ἐν ὑψίστοις, θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μὴ τὸν ἀχώρητον Θεὸν, ἀστενοχωρήτως ἐν Μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ἄνθρωπον γενόμενον, δι' ἀγαθότητα, Παναγία Θεόνυμφε. διὸ δυσωπῶ σε, τῶν στενοχωρούντων με, παθῶν ἀπάλλαξον. ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν, τρίβον διοδεύσας προφθάσω, τὴν εἰς ζωὴν Παρθένε φέρουσαν.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀμνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν Μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ δύο Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα.

ᾨδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοὶ ᾄσωμεν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς, παροικεσίας πάνσοφοι, νῦν ἀπολαύοντες, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας, πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς, ὁ σὸς ἱκέτης Δέσποτα, μονὰς κατέλαβε, καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπιλαβόμενος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νέαν σκηνὴν, ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασι. διὸ Θεσπέσιε, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως, ἐπαναπέπαυσαι.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἐν σοὶ, κατασκηνώσας Παναμώμε, ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο, ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, Λόγος ὁ Ἄναρχος.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Φανοτάταις ἀξίαις τετιμημένος, φωτοφόρῳ διέπρεψας πολιτείᾳ. τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδέξω, τοῖς χρήζουσι τὸν πλοῦτόν σου διανέμων, ἀποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα Πάτερ Ὅσιε.

Νόμιμον ἀναφερόμενος τῷ Δεσπότῃ, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας τοὺς σοὺς παῖδας, κράζων Θεσπέσιε. σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύσασαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν Ἁγίων Ἁγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν, πιστοὶ κραυγάζοντες. χαῖρε Μήτηρ Ἄχραντε, χαῖρε Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ᾽ ἐχθρούς μου. ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν. οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Κάθισμα. ἦχ. πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, ἐφ᾽ ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σοὺς, ῥυθμίζων Μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληρῶσαι Βασίλεια, πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον. ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν. Θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν. τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πιστοῖς σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀνασωθέντες κλύδωνος, βιωτικοῦ, λιμένα εὐσεβείας, ὡρμίσθητε παῖδες, μακαριώτατοι.

Μεμυημένοι γνῶσιν τῶν θείων, καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, τῷ Θεῷ λατρεύειν, προτετιμήκατε.

Ἐκ τῆς ἀβύσσου Ὅσιοι τῆς κοσμικῆς, ῥυσθέντες πανενδόξως, ἀγαθῶν ἀβύσσῳ, προσεληλύθατε.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι αἵματι, τῷ ἐκ πλευρᾶς, χυθέντι τοῦ Υἱοῦ σου, Θεομῆτορ πάντες, σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πρὸς τὴν ἀνώλεθρον, κατεπειγόμενος ζωὴν, ἐσπούδασας, καταλαβεῖν, τὴν ἡγιασμένην, Ἀρκάδιε Πόλιν, καὶ τάφῳ τῆς ὄντως, ζωῆς προσεπέλασας.

Ὡς εὐπρεπὴς ἀληθῶς, ἡγιασμένη περὶ σὲ πρόνοια, καὶ θαυμαστὴ καὶ δεδοξασμένη, κυβέρνησις θεία, τοῦ πάντων Δεσπότου, παν-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Παμμάκαρ Ἀρκάδιε.

Εὖ προμυθούμενος, ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν πρότερον, ἀνακληθεὶς τῷ θείῳ πρεσβύτῃ, πρεσβύτης θείῳ, Ἀρκάδιε φόρων, Χριστὸς καθωδήγησεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τὸν Ἄναρχον, καὶ συναΐδιον Πατρὶ τέτοκας, ὑπερφυῶς ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Παναμώμε Κόρη. διὸ Θεοτόκον, Ἀγνὴ σε κηρύττομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Μακαρίας ζωῆς ἐφιέμενος, τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν, σύνεργον Ἰωάννη ποιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα, καὶ θανατηφόρον ἰὸν ἀπωσάμενος, τῷ ζωηφόρῳ μνήματι, τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη προσέδραμες.

Ἰωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας. καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ᾤκησας, καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, Ἰωάννη Χριστῷ καθαιρόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταννύσας μονώτατος, ἄλλον Οὐρανὸν ἔμψυχον ἀπειργάσατο, σὲ Θεομήτορ Ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἤν τοῦ βίου Θάλασσαν διεκφυγόντες, Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν Οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος.

Ξένην ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας μετὰ καὶ τῆς συζύγου, ἐλάθετε τὴν φύσιν, ὥσπερ ἀσώματοι, σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὀφθέντες. Διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀγγέλων χορεύετε, ὡς τοῦ ἀμπελῶνος γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν τέκνων. Αἰτεῖτε οὖν Χριστὸν, δωρήσασθαι αἴγλην φωτισμοῦ, ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις, μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, Τὸν στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΣΤ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ, Ἀρκαδίου, καὶ Ἰωάννου.

Στ. Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἀβραὰμ ξενίζω τοῦ λόγου παραδείσῳ.
Παισὶν ἅμ᾽ ἠδ᾽ ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν
εἰκάδι ἕκτη.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Ξενοφῶν, ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, πλουτῶν μὲν καὶ τὴν ἔξωθεν περιουσίαν, ἔνδοθεν δὲ πλέων τὴν κατὰ Θεὸν εὐσέβειαν. Ἀποστείλας οὖν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ εἰς Βηρυτὸν Πόλιν, μίαν τῶν κατὰ Φοινίκην, ἐπὶ μελέτῃ καὶ μαθήσει νόμων, ἐπεὶ τῷ κατὰ Θάλασσαν ναυαγίῳ ἐχρήσαντο, ἐξῆλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ, εἰς ἀναζήτησιν τούτων. Οὓς εὑρὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μοναχικὸν σχῆμα ἠμφιεσμένους, ὑπέδυ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν μονήρη βίον. Καὶ ἐπὶ τοσοῦτον προῆλθεν ἀρετῆς, αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ, καὶ οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν καταξιωθῆναι. Εὐηρέστησαν δὲ μέχρι τέλους τῷ Θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Οὗτος γέγονεν εἰς τὰ τελευταῖα τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ νέου, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα δ΄ τῆς ἡμέρας, καὶ κατέπεσον ἀπὸ τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς Πόλεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων, κατ᾽ ἐξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν Τρωαδησίων ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ Τετραπύλου. Καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας ἕξ. ἔνθα ὁ Βασιλεὺς λιτανεύων πανδημεὶ μετὰ δακρύων ἔλεγε. Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε τῆς δικαίας σου ὀργῆς, καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν διὰ τῆς μετανοίας. ἐσάλευσας γὰρ τὴν γῆν, καὶ συνετάραξας αὐτὴν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, τοῦ δοξάζειν σε τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεὼν, τοῦ ἐπιλεγομένου παλαιοῦ.

Στ. Τὸν χοῦν παλαιὲ Συμεὼν ἀπεξύσω,
Ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτυνὰς εἰς χοῦν κάραν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὗτος ἐκ παιδόθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, καὶ ἐν ἄντρῳ βραχεῖ διατώμενος, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀνθρωπίνης ἀπήλαυε· μόνας γὰρ τὰς ἐδωδίμους τῶν βοτανῶν τροφὰς ἐποιεῖτο. Ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ ὄρος ἀφίκετο, καὶ ἔνδον τοῦ σπηλαίου γενόμενος, ἐν ᾧ ποτε Μωϋσῆς ἐκρύβη, τριωνὴς πεσὼν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄσιτος τῇ προσευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερήσας, οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φωνῆς ἀκήκοε κελευούσης ἀναστῆναι, καὶ τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φαγεῖν. Ἀναστὰς δὲ, (πρηνὴς γὰρ ἦν κείμενος,) καὶ τὰ τρία μῆλα εὑρὼν, προθύμως κατέφαγεν. Ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄρους, καὶ Μοναστήρια δύο οἰκοδομήσας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλαβε, παράδοξα θαύματα πρότερον ἐκτελέσας εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀμμωνίου Πρεσβυτέρου, καὶ Πέτρου κλειδοφύλακος, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ Στρατιωτῶν.

Στίχ. Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν Θάλασσαν εἰσέδυ,
Οἷς Ἀμμωνίας ἡδέως συνεισέδυ.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως καὶ Μαξίμου Ἡγεμόνος ἐν Φοινίκῃ. Πρὸς ὃν ἀχθεὶς ὁ Ἅγιος Ἀμμωνίας, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰ εἴδωλα μυκτηρίσας, τύπτεται, καὶ ὀβελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον συγκαίεται, καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς καταφλεχθείσας σάρκας ἐπιπάσσεται, καὶ δι᾽ εὐχῆς τὸν Ναὸν κατασείει, καὶ τὰ εἴδωλα εἰς γῆν κατάγει. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μεταλαμβάνει. Ἔνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ δεσμωτηρίου, πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεθιστᾷ. μεθ᾽ οὗ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος Μαξίμου, τὴν διὰ Θαλάσσης ὑφίσταται τελευτὴν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ Στρατιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐφελκύσατο, παραδόξως ἐκ χαλεπωτάτων διασωθεὶς κολάσεων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀμμωνᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ζωῆς Ἀμμωνᾶς, νῆμα πληρώσας ἄπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὔποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Γαβριὴλ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτῃ,
Καὶ Γαβριὴλ ἵστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχ. Βάκλοις Ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύο,
Στεφθέντες εὗρον τὴν συνάθλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Νόος καθαρότητι ὁ Θεοφόρος, ὑμῶν τὴν συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε. Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς, θείως ἀμειβόμενος εἰς ἕν, ὡς Ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας, τὴν πίστιν δεχόμενος, τὸν πόθον προϊέμενος, ὑμῶν ὁ φιλάνθρωπος, πάντας συνήθροισε, μίαν εἰς ἐπίγνωσιν, ὑμᾶς ὡς Εὐεργέτης, καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε, ἐλπὶς βεβαία, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καὶ σκέπη καὶ βοήθεια, γενοῦ μοι Παμάμωμε, τῷ πεποιθότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημι Ἁγνὴ, πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῷ, πυρὶ τὴν καιομένην, τῆς ἀπ᾽ ἀλλήλων διαστάσεως, στερρῶς ὑπεμείνατε. τὰ γὰρ σπλάγχνα σπαραττόμενοι, κέντρῳ τῆς συμφυΐας, ἄθλοις Μαρτύρων ἠνέγκατε.

Ἄνωθεν ὑμᾶς, Νεφέλη δροσοβόλος, φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε, Σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν· ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Μαθητὰς ἐπύρσευσε, κράζοντας εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἵλεων ἡμῖν, καὶ εὐμενῆ γενέσθαι, τὸν Εὐεργέτην ἱκετεύσατε, Πατέρες πανόλβιοι, τοῖς ὑμῶν νῦν μακαρίζουσι, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, φύσει τῶν ἡνωμένων, καὶ συνημμένων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν Μονογενῆ, Υἱὸν Θεὸν καὶ Λόγον, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, τὸν τῆς Κτίσεως πρωτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας. Ὅθεν σε Θεομήτορ, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Εἱρμός.

Κάμινός ποτε, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς
ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγμα-
„ τι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ
„ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἄναρχου Γεννήτορος.

Ἐπώνυμοι ἀράμενοι, τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυ-
ρὸν ἀληθῶς, διηνύσατε τρίβον τὴν τῆς
ἀσκήσεως, πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες,
ἕως αὐτήν, τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κα-
τειλήφατε, πανοικίᾳ στεφανούμενοι.

Κατακληρωσάμενοι, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονή-
ματος, τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον ἐθη-
σαυρίσατε, χάριν ἰαμάτων λαβόντες,
ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων. Ἣν
νῦν προχωρήσαντες, αἰωνίως ἀναπαύε-
σθε.

Νικήσαντες Ὅσιοι, τὰς μηχανὰς τοῦ δρά-
κοντος, ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων ἀνηγορεύθη-
τε, τῆς δικαιοσύνης στεφάνους, παρὰ Χρι-
στοῦ, λαβόντες ἀξίως. Ὃν νῦν δυσωπή-
σατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτορα πρότερον, κατὰ τὴν πρώτην γέν-
νησιν, δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα τίκτεις Ἀπά-
τορα, δύο γνωριζόμενον φύσεις, τὴν θεϊ-
κήν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην, καὶ ταύτας πι-
στούμενον, ἐνεργείαις Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἄναρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε,
„ τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
„ τὰ ἐσκορπισμένα. Διὸ τὴν πανύμνητον,
„ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι θεο-
φρόνως, καὶ παροικῶν ᾠκειώθης, ὦ Ξενο-
φῶν τῷ Κυρίῳ. Ὃν ἐκδυσώπει Παμμά-
καρ, παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν Ἁ-
γίων τοὺς χορούς, ὑπερανέστειλεν ὄντως,
τὰ μεγαλεῖα σου Ἁγνή. Διὸ Χριστὸν ἐκδυ-
σώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἐσφαλκότος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνη-
θες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΖ΄. Ἡ Ἀνακομιδὴ
τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄.
καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα, τὸ θεόπνευ-
στον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνε-
ξάντλητον, τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα,
τὸν νοῦν τὸν Οὐράνιον, τῆς σοφίας τὸν βυ-
θόν, τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον, τὸν
προχέοντα, ποταμοὺς διδαγμάτων με-
λιρρύτων, καὶ ἀρδεύοντα τὴν Κτίσιν, με-
λῳδικῶς εὐφημήσωμεν.

Ὅμοιον.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον, τὸν ἀκτῖσι φω-
τίζοντα, διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφή-
λιον. Τῆς μετανοίας τὸν Κήρυκα, τὸν
σπόγγον τὸν πάγχρυσον, τὸν ὑγρότητα
δεινῆς, ἀπογνώσεως αἴροντα, καὶ δρο-
σίζοντα, ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις,
Ἰωάννην ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τι-
μήσωμεν.

Ὅμοιον.

Ὁ Ἐπίγειος Ἄγγελος, καὶ Οὐράνιος ἄν-
θρωπος, Χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύ-
φωνος, τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, ἡ πέ-
τρα ἡ ἄρρηκτος, τῶν πιστῶν ὑπογραμ-
μός, τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλλος, ἰσοστάσιος,
τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀποστόλων, ὁ
ὁμότροπος ἐν ὕμνοις, μεγαλυνέσθω Χρυ-
σόστομος.

Ἕτερα γ΄. προσόμοια, ἦχος ὁ αὐτός.
πρός, Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθείς.

Ἑορτὴν ἐρασμίαν, χαρμονικὴν στησώμεθα χορείαν. Στέφος γὰρ
χρυσόμορφον, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, βα-
σιλικῇ δόξῃ σήμερον, ἀπὸ Κομάνων, πρὸς
Πόλιν ἥκει τὴν βασιλεύουσαν. Λάμπει στίλ-
βον ἄνωθεν, τῇ ἐπανόδῳ αὐτοῦ. Πρὸς Βα-
σιλείαν τὴν ἄϋλον, πιστοὺς εἰσάγει, καὶ τῷ
τῶν ὅλων προσοικειοῖ Βασιλεῖ. Διὸ βοῶ-
μεν. Χρυσεπώνυμε, Πάτερ θεῖε Χρυσό-
στομε πάγχρυσε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς Οὐρανὸς φαεινὸς τῆς Ἐκκλησίας, Δέ-
σιν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σιν ὦ Χρυσόστομε τὴν ὑπέρφωτον, καθυποστὰς ἀπλανέστατα, ἐπανατέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ Κτίσει ἄδυτος. θάλπεις ἐγκοσμούμενος, θαυμάτων ἄστροις σοφέ. φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα, Ἡλίου δίκην, σοῦ δᾳδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον. διὸ βοῶμεν, φωταυγέστατε, φωτολόγε Χρυσόστομε πάνσοφε, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν Οὐρανὸς τοῖς Ἀγγέλοις συγχορεύει, Κτίσει συνευφραίνονται, βροτῶν συστήματα. ὁ γὰρ ἐν γῇ οὐρανόφρονας, δεικνὺς τοὺς πάντας, κλίμακι θείᾳ, σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, οὕτως τὴν ἐπάνοδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς Ἰακὼβ νέος δείκνυσιν, Ἀγγέλων θείων, ἀγαλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτοῦ. διὸ βοῶμεν. Παμμακάριστε, τῶν ἀΰλων Ἀγγέλων συνόμιλε, Χρυσολόγε δυσώπει, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'. Κοσμᾶ.

Οὐκ ἔδεισε Χρυσόστομε, τὴν βασιλίδα καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν Κωμάνοις. ὅθεν θεόθεν ἡγμένη, ἡ ἀνακτορικὴ πανδαισία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις. εὐφράνθη δὲ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἰδοῦσα, ἀνθομολογουμένη καὶ λέγουσα. μεγαλύνει ἡ δόξα μου τὸν Κύριον, ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν, καὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως. τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων, καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων. τὸ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης. καὶ πλοῦτος τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ νῖκος τῆς μετανοίας. διὸ αἰτούμενόν σε Ὅσιε Πάτερ, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβίδ, μελῳδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι. παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι εὐδοκήσας Θεός. ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀνάπλασιν εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθέν, ὀρειάλωτον εὑρὼν, πρόβατον τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς Οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν Κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ι'. 8.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μα-
Κεφ. γ'. 13. κάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι, λίθων πολυτελῶν, (οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν, εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν.) πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ
Κεφ. η'. 32. ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα. σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς
35. φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς,
Κεφ. καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ
η'. 4. τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν
12. φωνὴν, υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν. ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.
17. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ
Κεφ. ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοί-
η'. 5. νυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι, ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται
Κεφ. λαοί. ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ. ὅτι καὶ
δ'. 14. παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ παρὰ ἀνθρώποις. Καὶ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Κεφ. ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσα-
ϛʹ. 11. τε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες σοφίαν, καὶ ποθή-
17. σατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς
21. ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σο-
φίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε.
Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ'
Κεφ. ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς
ζʹ. 16. σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορ-
θωτής. Καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρό-
21. νησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων
τεχνῖτις, ἐδίδαξέ με σοφία. ἔστι γὰρ ἐν
26. αὐτῇ, Πνεῦμα νοερὸν Ἅγιον. Ἀπαύ-
γασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγα-
29. θότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ
Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα
δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων
θέσιν. φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται
Κεφ. προτιμοτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας
ιʹ. 9. αὐτὴν, ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο, καὶ ὡδήγη-
10. σεν ἐν τρίβοις εὐθείαις, Ἔδωκεν αὐτοῖς
12. γνῶσιν ἁγίαν, Καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς
ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν
ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες,
ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια.
Κεφ. Καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας,
ζʹ. 30. οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχου-
Κεφ. βʹ. 1. σα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισά-
10. μενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν
τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότη-
τος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσ-
βύτου πολυχρονίους. Ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ
ἰσχὺς, νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δί-
καιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναν-
τιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει
ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγ-
γέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα
Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν
εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν
ἡμῖν καὶ βλεπόμενος, ὅτι ἀνόμοιος τοῖς
ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ
τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν
αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς
ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχα-
τα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι
αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκ-
βάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσω-
μεν αὐτὸν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν
αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν
αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν
αὐτόν. ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λό-
γων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο καὶ ἐπλα-
νήθησαν. ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κα-
κία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια
Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος,
ὁ ζωῆς ἔχων, καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν,
καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυό-
μενος ἐκ παντὸς κακοῦ. ὁ Οἰκτίρμων καὶ
Ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς Ὁσίοις σου χάριν,
καὶ τῷ σῷ βραχίονι, τοῖς ὑπερηφάνοις ἀν-
τιπαρατασσόμενος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παροιμ. Κεφ. ιʹ. 32.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη
Κεφ. δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. στόμα σο-
ιαʹ. 4. φῶν, μελετᾷ σοφίαν. Δικαιοσύνη δὲ,
7. ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος
19. ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς. Υἱὸς
Κεφ. γὰρ δίκαιος, γεννᾶται εἰς ζωὴν, Καὶ ἐν
ιγʹ. 2. ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει.
9. Φῶς δικαίοις διὰ παντὸς, καὶ παρὰ Κυρίου
Κεφ. ιεʹ. 2. εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν
Κεφ. καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀνα-
κβʹ. 11 παύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας
καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
Σοφ. ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου, φωτιεῖ πρόσωπον
Σολ. συνετοῦ. Φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας
Κεφ. αὐτὴν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς
ϛʹ. 13. θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν.
15. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει, καὶ ὁ
ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος
ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρ-
Κεφ. χεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντά-
ζʹ. 30. ζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύ-
Κεφ. σει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα, καὶ ἐραστὴς
ηʹ. 2. ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς. καὶ ἐφίλησα
ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου. καὶ
ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι
ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν.
Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ
7. αἱρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς,
εἰσὶν ἀρεταί. σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν
αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν,
ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώ-
ποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,
οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν,
ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγ-
μά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ
10. ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων. Καὶ πᾶσι,
17. σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία
ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λό-
21. γων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς
Κεφ. καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους,
θ΄. 1. ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, Καὶ τῇ
σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον,
ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισ-
μάτων, Καὶ διέπῃ τὸν κόσμον, ἐν ὁσιό-
τητι καὶ δικαιοσύνῃ, Δός μοι τὴν τῶν σῶν
θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀπο-
δοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου. Ὅτι ἐγὼ δοῦ-
ἐδ. 10. λος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξα-
πόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου
σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπα-
ροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ
σοί. Καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυ-
14. λάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ
θνητῶν πάντων δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ
ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροι ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, ἐπὶ λυχνίας ἰδίας κατοπτεύουσα, τὸν λύχνον τὸν φωτοφόρον. ὃν καθελόντες ἐχθροί, τῆς σιγῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν. Τιμᾷ ἐπὶ ὄρους, τῶν ἀρετῶν Πάτερ Ὅσιε, πυρσόν σε θεῖον, Οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὑπὲρ Ἥλιον, ἀπαστράπτοντα θαύμασι. Σήμερον ἡ ἀδέκαστος, Θεοῦ κρίσις δείκνυσι, δικαιοσύνην ἐξ ὕψους, ὡς μεσημβρίαν ὑπέρφωτον, τὴν σὴν καὶ παρέχει, τοῖς ἐν Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνή, τὰ τῶν θαυμάτων θεῖα ῥεῖθρα Χρυσόστομε, ἡ λάρναξ ἡ σὴ ἐν Κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων ῥοαῖς, τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε. Χριστοῦ τῶν χαρίτων γάρ, τοῖς ἀΰλοις ἀρώμασι, καταπλουτοῦσα, εὐωδίαν δεδώρηται, τὴν ἀείζωον, τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, πιστοὶ τῶν τοῦ Πνεύματος, μύρων λειψάνων σεπτῶν σου, κατατρυφῶμεν τῆς ἄνωθεν, τρυφῆς καὶ αἰτοῦμεν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Κόσμου ὁ στομέτρης πιστοί, ὁ ἐν τρυφῇ τῇ οὐρανίᾳ τοῦ Πνεύματος, καρδίας ἐντρέφων πάντων, οὐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ, Ἰωσὴφ δὲ νέος προδεικνύμενος, σεπτοῖς ἐν λειψάνοις, ἀπὸ Κομάνοις μετάγεται, δεινῶν τὴν ζάλην, καὶ τὸ πέλαγος σήμερον, τὸ τῶν θλίψεων, διατέμνων ἐν τάξεσιν. Τοῦτον οὖν μακαρίζοντες, φαιδρῶς εὐφημήσωμεν, ὅπως πταισμάτων καὶ νόσων, καὶ τῶν κινδύνων ῥυσθείημεν, Χριστὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅσιε Τρισμάκαρ, Ἁγιώτατε Πάτερ, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητής, ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων. αὐτὸς καὶ νῦν Πανεύφημε, Ἰωάννη Χρυσόστομε, αἴτησαι πρεσβείαις σου, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν Οἰκουμένην ἐφώτισεν. ἀφιλαργυρίας τῷ Κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο. τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δίς, καὶ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δογμάτων ἀστραπαῖς, ὥσπερ Ἥλιος μέγας, ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος, μακρὰν ἀπεδίωξας, Ἰωάννη Χρυσόστομε. ὅθεν δέομαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, ἐλευθέρωσον, καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας, εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀσπόρως τὸν Χριστόν, ἀπεκύησας μόνη, τὸ θαῦμα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μα ὑπὲρ νοῦν, πῶς Παρθένος καὶ Μήτηρ. διὸ Θεοτόκον σε, προσκυνοῦντες δοξάζομεν. σὺ γὰρ ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. ὃν δυσώπησον, τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, κάθισμα. ἦχος, δ΄.
Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς χρυσαυγὴς τε καὶ στερρὸς Θεορρήμων, ὄργανον θεῖον κελαδοῦν Ἐκκλησίᾳ, ἀπὸ Χριστοῦ Χρυσόστομε δεδώρησαι, Χελιδὼν ἡ εὔλαλος, χρυσαυγίζουσα Μάκαρ, Νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, Λύρα τῆς μετανοίας, τοὺς τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, ταῖς ἱκεσίαις Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησον Ἁγνή. ὅτι ὑπερῆραν μου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω. ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνή, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. ἦχος, δ΄.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Θείᾳ ψήφῳ τῆς Χριστοῦ, ποίμνης ἄξιος γεγονώς, ἀξιάγαστε Ποιμήν, οἷα περ λύκους ἐξ αὐτῆς, ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, ἐλέγχων ἀφειδῶς παρανομοῦντας σοφέ. ὑφ' ὧν καὶ ἐλαθεὶς, φθόνῳ Χρυσόστομε, μακρὰν ὁδὸν διήνυσας Στεῤῥόφρον, ὑπὲρ αὐτῆς ἐν ᾗ τέθνηκας. ἀλλ' ἐπανῆλθες, πρὸς Βασιλίδα, νέμων θεῖα χαρίσματα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.
Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.
Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ Ἔθνη.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ὁ Ν΄. καὶ λέγομεν.

Δόξα, ἦχος, β΄.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι Ἀρχιερέων δῆμοι, σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην Ἱεράρχα, Χρυσόστομε Ὅσιε, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον.
Εἶτα, τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον, ἦχος, πλ. β΄.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος ἀνεδείχθης, χρυσοῤῥῆμον Χρυσόστομε, χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι. προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ, καὶ Κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο, εἰς η΄.
Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Χαίροις χαρᾶς σκήνωμα τῆς λύπης λύσις.
Ἰωάννου. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἁρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα Θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χαῖρε κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις, καὶ εὐλογίας πηγὴ, χαῖρε ζωῆς Μήτηρ, ᾅδου ἡ καθαίρεσις, θανάτου ἡ ἀναίρεσις, χαῖρε λύσις τῆς λύπης, χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον, χαῖρε Θεοτόκε Πανύμνητε.

Ἅρμα τοῦ Λόγου λογικὸν καὶ ἔμψυχον, χαῖρε Πανάμωμε. Δαβιτικὸν χαῖρε, Ἅρμα πολυώνυμον, Ἅρμα μυριοπλάσιον. χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Ἱερωτέρα νοερῶν Δυνάμεων, χαῖρε Θεόνυμφε. χαῖρε Κτίσεως πάσης, ἀνωτέρα φύσεως. χαῖρε Θεοῦ Παλάτιον. χαῖρε πύρινε Θρόνε, χαῖρε Λυχνία πολύφωτε, χαῖρε μυριώνυμε Δέσποινα.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης Ἰεσσαὶ βλαστήσασα, χαῖρε ἀμόλυντε. χαῖρε βλαστῷ ῥάβδου, τῆς Ἀαρωνίτιδος, διαγραφεῖσα πρότερον, μυστικῶς καὶ βαθέως. ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, οὕτω τὸν Χριστὸν σὺ ἐξήνθησας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Πλοῦτον ἀνατέθου τῇ ψυχῇ, τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ Χρυσόστομε· ἐξ οὗ τὴν Ἐκκλησίαν, πλουτίζεις τοῖς λόγοις σου. ἥτις σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς, τὴν ἱερὰν Χρυσόστομε, τῆς Ἐκκλησίας στολήν. ἣν πρώην ἐξ αἱμάτων, Χριστὸς προεξύφανεν. ὅθεν σου ἐπαξίως, ἑορτάζει ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα ἀνεδείχθης ἀκλινής, καὶ Στῦλος καὶ ἑδραίωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τοῦ ἀκρογωνιαίου. ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγους θεοσεβείας, ὥσπερ λίθους σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἀπειρόγαμε Σεμνή, Μαρία Ἀειπάρθενε, Θεοτόκε Κυρία, Ἁγνὴ ἐκλελεγμένη, ἐξαίρετε Δέσποινα, πάντων τῶν ποιημάτων, σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πάντες.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ χρυσογλώττῳ, τρίτον ἐξᾴδω μέλος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος γ΄. Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι.

Τὸ θεόφθογγον στόμα, τὸ χρυσόφωνον ὄργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, τὸν ἐμὸν λάμπρυνον, ταῖς ἱκεσίαις σου νοῦν. ὅπως ἀνυμνήσω σου, τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, Ἰωάννη χάριτος, θείας φερώνυμε.

Ὡς ἀστὴρ ἑωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος Ἥλιος, ὡς φωστὴρ εὐσεβείας, ὑπὸ γῆν Ὅσιε, δύνας θεσμοῖς φυσικοῖς, αὖθις ἐξανέτειλας, ἡμῖν τοῖς τέκνοις σου πέμπων, τῶν θαυμάτων ἄφθονα, τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμονι γλώττῃ, ὡς διδαγμάτων ἐνέπλησας, τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, καὶ χρυσοῖς μέλεσι τῶν ἰαμάτων αὐγάς, πᾶσιν ἐναπήστραψας, τῶν παθημάτων τὸ σκότος, ἀφανίζων Ὅσιε, τῇ ἐπανόδῳ σου.

Ῥητορεύων τὰ θεῖα, μοναδικὴν τὴν ὑπόστασιν, ὑφηγήσω τὸν Λόγον, κἂν διπλοῦς πέφηνεν ἐκ τῆς Ἁγνῆς προελθών, σάρκα προσλαβόμενος. ὃν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως, καὶ πιστῶς δοξάζομεν, θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. ᾌσωμεν τῷ Κυρίῳ. ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Ἰσχυρότατον ὅπλον, χαῖρε πιστῶν Δέσποινα. χαῖρε κραταιὰ προστασία, χαῖρε ἀντίληψις. χαῖρε βοήθεια, ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖχος, τῶν προσκαλουμένων σε. χαῖρε τοῦ Κόσμου χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε στερρὸν ἔρεισμα. χαῖρε τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας ἡ ἐπανάκλησις. δι᾽ ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν εὐκλήρειαν. χαῖρε ἡ ἀνοίξασα, πάλιν Παράδεισον.

Χαῖρε ἄφλεκτε Βάτε, χαῖρε φωτὸς Ὄχημα. χαῖρε τοῦ Ἡλίου Νεφέλη, χαῖρε περίδοξε, καὶ περιλάλητε, τοῦ Βασιλέως Καθέδρα. χαῖρε Πόλις ἔμψυχε, Χριστοῦ τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Μῆτερ, χαῖρε Ἁγνὴ Δέσποινα. χαῖρε ἡ ἀνήροτος χώρα καὶ ἀγεώργητος, ἡ γεωργήσασα, τὸν Γεωργὸν τῶν ἁπάντων. χαῖρε γῆ ἀλήθειαν, ἡ ἀνατείλασα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Χρυσέοις διδάγμασι, κατεχρύσωσας σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας τὸν στέφανον, καὶ ταύτης ἐποίκιλας, τὴν εὐσέβειαν Πάτερ, ἐν θείοις σου δόγμασι. διό σε κατ᾽ ἀξίαν τιμᾷ.

Μυρίζουσιν Ὅσιε, ὥσπερ κρίνα τοῦ ἀγροῦ, οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου. δι᾽ ὧν εὐηρέστησας, τῷ Θεῷ Ἱεράρχα, κινδύνοις καὶ θλίψεσι, καὶ γῇ προσομιλήσας μακρᾷ.

Ὡς ἄνθη μυρίζουσιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποί, νοητῶς ἀποστάζοντες, τὸν θεῖον Χρυσόστομε, γλυκασμὸν τῆς σοφίας, καὶ νῦν εὐωδιάζοντες, ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοκίον.

Ἀμόριστος ἔμεινας, εἰ καὶ σάρκα δι᾽ ἐμέ, ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας. διὸ καὶ ἐν δύο σε, προσκυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σκηνῶ ταῖς οὐσίαις, καὶ δύο θελήμασι, καὶ δύο ἐνεργείαις Χριστέ.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα.

Ὑπερορίας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς, τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον, Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα. Χριστὸς δ᾽ ὑψηλότερον, ἐν τῇ λυχνίᾳ, καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλάζων ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ ποταμοὺς, προχέων ἰάσεων, ἐπανῆλθες Χρυσόστομε, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἐπάνοδον τὴν μνήμην Ἰωάννη.

Ὁ Χρυσορρόας ὁ Νεῖλος ὁ πλημμυρῶν, ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν, ἐπανῆκε συνδραμόντων. πιστῶς ἀπαντλήσωμεν, ἀφθόνως πάντες ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν.

Θεοτοκίον.

Ἰεώδης φύσις οὐ θέλησεν ἀνυμνεῖν, ἣν Ἄγγελοι μέλπουσιν, ὡς Θεὸν σωματώσασαν. πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου, ἀποτολμῶμεν ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Καταβασία.

Ὁ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν. ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ᾽. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἣν σοφίαν ἐξ ὕψους καταμαθὼν, καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ, τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ, καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Μονάδα ἐκήρυξας, τὴν φιλάργυρον πλάνην, τοξεύσας τοῖς λόγοις σου. ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, Βασιλίδα ἐλέγξας, Ἀρείου κατήσχυνας, τὸ ἀλλόφυλον φρόνημα. Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἣ Τριάδος τὸν ἕνα ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα Παρθένε καὶ θαυμαστῶς, τοῦτον ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ κοινωνὸν τῆς θείας, κατέστησας φύσεως, τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, τὴν πάλαι ἐξόριστον. ὅθεν συνελθόντες, οἱ τῷ τόκῳ σου πάντες, σωθέντες Πανάμωμε, τοῖς σοῖς λόγοις ἑπόμενοι, χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεὸν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σε δοξάζουσι πίστει, Μητέρα αὐτοῦ.

Ὠδὴ δ᾽. ὁ Εἱρμός.

Σύ μου Χριστὲ Κύριος, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ Πατρικοὺς, κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος. διὸ σὺν τῷ Προφήτῃ, Ἀββακοὺμ σοι κραυγάζω. τῇ Δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἀνατολὴ, τοῦ Πατρικοῦ ἀπαυγάσματος, καὶ Ἡλίου, τοῦ ἐξανατείλαντος, πρὸ ἑωσφόρου ἐκ τοῦ Πατρὸς, χαῖρε Θεοτόκε, Νεφέλη κούφη καὶ ἔμψυχε. Παρθένε χαῖρε Μῆτερ, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη Πανάμωμε.

Σὺ τὸ χρυσοῦν, Θυμιατήριον Δέσποινα, τοῦ ἀστέκτου, καὶ ἄϋλου ἄνθρακος. ἐν ᾧ ἐκαύθη διαρραγὲν, τῆς ἀδαμιαίας, παρακοῆς τὸ χειρόγραφον. διό σοι χαῖρε κράζω, δι᾽ ἧς πᾶσιν ἐδόθη, ἡ χαρὰ καὶ τρυφὴ καὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν, δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, καὶ Ἀγγέλων, στέφος καὶ διάδημα. διὸ ἡ γῆ, καὶ ὁ Οὐρανὸς, μίαν Ἐκκλησίαν, στησάμενοι παναρμόνιον, τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν, χαῖρε Δέσποινα Κόσμου, χαῖρε πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτὴ, ἣν Σολομὼν προδιέγραψε, κυκλουμένην, δυνατοῖς ἑξήκοντα. χαῖρε Παρθένε ἡ Κιβωτὸς, ἡ κεχρυσωμένη, τοῦ μόνου ἁγιάσματος. Λαβὶς ἡ θεία χαῖρε. χαῖρε Βάτε πυρφόρε. χαῖρε Πύλη καὶ Κλίμαξ καὶ Γέφυρα.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νέος Ἀβραὰμ, ἐδείχθης Ἱεράρχα, ἄλλον Ἰσαὰκ, τὸν βίον θυσιάσας, καὶ μυστικὴν ὁλοκάρπωσιν ἀνενέγκας, ἐν τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως.

Σὺ τὸν Ἰακὼβ, ζηλώσας Θεοφόρε, κλίμαξ πρακτικῆς, ἐδείχθης πολιτείας, τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου νοημάτων, ἐν τῇ καρδίᾳ σου τιθέμενος.

Ῥάβδῳ μυστικῇ, τῇ γλώττῃ διασχίσας, ὅλην τῆς Γραφῆς, τὴν ἄβυσσον Τρισμάκαρ, ὡς Μωϋσῆς διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Πίστεως.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θησαυρὲ, τοῦ λάμψαντος Ἡλίου. χαῖρε νεφέλη, Πηγὴ τῶν ἰαμάτων. χαῖρε τὸ Ἅγιον

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἅγιον ὄρος ὃ ὁ Προφήτης, Θεογεννῆτορ προεώρακεν.

Ἄλλος. Εὖθυ πρὸς ἡμᾶς.

Λ Ὄγων ὄρασαι, τὸν τῶν λόγων μέγαν κοσμήτορα, λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς, ἐπαινοῦντα δεῦτε τιμήσωμεν, λόγους ματαιόφρονας. σοφίᾳ λόγων, λήρους ἀπελέγξαντα.

Ὤλβισας ἡμᾶς, διδαγμάτων πλούτῳ Χρυσόστομε. χεῖρα δὲ ἀναστέλλεις ἐμβριθῶς, πλεονεξίας πλούτῳ τὴν βρίθουσαν, ἐλέγχων φανώτατα καὶ κατὰ νόμον, πλούτῳ θείας χάριτος.

Τόξον δυνατῶν, ἰταμότης τύραννος τέθλασαι. οὐδ᾽ ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκός, Ἀγγελικῶς βιοὺς ὑπερίσχυσας, ἱκέτας Χρυσόστομε, τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τάξεις νοεραί, ὑμνῳδίαις Κόρη σὲ μέλπουσιν. ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὁρᾶν, ἐκ τῶν Ἀχράντων λαγόνων σου τέτοκας, σάρκα προσλαβόμενον, ἀναλλοιώτως Πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία.

Ἐκάλυψεν Οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ. τῆς Κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματός
" σου, τῆς ἀφθάρτου Μητρός, ἐν τῷ Ναῷ τῆς
" δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορού-
" μενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς
" αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε´. ὁ Εἱρμός.

Ἵνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλό-
" τριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ᾽ ἐπίστρε-
" ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
" τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ν Ὀδρὰν σατραπείαν, καὶ τυραννικὴν ἐνάερον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως, ἐν καιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε. ἵνα σοι τὸ χαῖρε, χαρμονικῶς Δέσποινα κράζω. χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε.

Ὡς χαρὰν συλλαβοῦσα, χαῖρε ὑπεράμωμε, χαῖρε ὑπέραγνε. χαῖρε τῆς ἁγνείας, πορφυρόχροον Ἄνθος ἡδύπνοον. χαῖρε παρθενίας, κοκκοβαφὲς ἐρυθρὸν Ῥόδον, καὶ Θεοῦ τὸ εὐῶδες ὀσφράδιον.

Μυστικὴ Μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἡδύπνοον μύρον ἡ βρύουσα. χαῖρε θεία Κρήνη, ἡ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ἀναβλύζουσα. χαῖρε ἡ τὸν Βότρυν, τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος Ἄμπελος Δέσποινα.

Ἀδιόδευτε πύλη, χαῖρε ἣν διώδευσε Χριστὸς ὁ Κύριος. Παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου. χαῖρε δι᾽ ἧς χαίρει, ὁ Οὐρανὸς καὶ γῆ χορεύει, ἡ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνάψασα.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Τὴν ἱερὰν στολήν σου, κατακοσμήσας τοῖς ἄθλοις τῶν πόνων σου, ἔδειξας λαμπροτέραν, τὴν ἱεραρχίαν Χρυσόστομε.

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα, ἱερομύστα γενναίως διήνυσας, πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερορίαις στελλόμενος.

Τῇ ἀστραπῇ τῶν λόγων, τὴν ὑπερκόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, Μύστα τῶν ἀπορρήτων, ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρήσας ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ἄνευ σπορᾶς τεκοῦσα, Θεογεννῆτορ τὸν ἄσπορον τόκον σου, μόνη ὤφθης Παρθένος, βρέφος ἐπωμάζιον φέρουσα.

Ἄλλος. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ὡς ἔαρ ὤφθης, εὐωδιάζων μυστικῶς, χαρίτων ἄνθεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα Πάτερ, ἐν τῇ ἐπανελεύσει σου.

Τὸ θεῖον ῥεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγή, ἐπανελήλυθεν. οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἐπαντλεῖτε πίστει, ἐνθέως εὐφραινόμενοι.

Ποῦ ἐκρύβης, οἴμοι τὸ κάλλος τὸ ἐμόν, ἀλλ᾽ ἐπανῆλθες μοι ποθητὸς ἐν χρόνῳ, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία Πάτερ, βοᾷ σοι ἐπανήκοντι.

Θεοτοκίον.

Ἱλέωσαί μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς γαστρὸς Πανάμωμε σαρκοφόρον Λόγον. ὃν ἐν Ναῷ Συμεὼν βαστάζων, ὡς Κτίστην ἐμεγάλυνεν.

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένον Θεόν, ὑπ᾽ Ἀγγέλων δόξης δο-
" ρυφορούμενον, ὦ τάλας ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ
" εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέ-
" ρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ς´. ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

» μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγι-
» σε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Ἔμψυχος χαῖρε Δέσποινα Κόχλος. ἡ κογχύλη σῶν ἀχράντων αἱμάτων, πορφυραυγῆ, ἐρυθρὰν ἁλουργίδα, τῷ τοῦ παντὸς Βασιλεῖ πορφυρώσασα. τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ Ἀδὰμ, ἡ σκεπάσασα χαῖρε Πανύμνητε.

Θηλάζει μὲν τὰς καρδίας ἀνθρώπων, φυσικῶς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος Κόρη. Χριστιανῶν, τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει, τὸ σὸν ᾀδόμενον Ἅγιον ὄνομα. ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Λυχνία ἡ χρυσαυγίζουσα χαῖρε. Κιβωτὸς ἡ θεοχώρητος χαῖρε. Χαῖρε σκηνὴ, χαῖρε Ἅγιον ὄρος, χαῖρε τοῦ ζῶντος Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε. Παλάτιον χαῖρε Χριστοῦ. χαῖρε Τέμενος θεῖον πολύφωτον.

Πόρφυρε ὑπὲρ ἅπαντας (?) — Πόρφυρε...

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην.

Ὥσπερ χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἐκ τοῦ βάθους σοφὲ τῆς καρδίας σου, τὰ πάγχρυσα δόγματα, ἡμῖν ἐθησαύρισας, καὶ τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες.

Τὴν πανάγιαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορτάζων Χρυσόστομε, δοξάζει τὸν Κύριον, τὸν σὲ ἐκλεξάμενον, καὶ καλέσαντα, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφῳ, ἀλλὰ ζῶν ἐν τῷ Κόσμῳ Χρυσόστομε, κηρύττεις μετάνοιαν, καὶ γράφεις συγχώρησιν, ἐγγυώμενος, τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, καὶ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, τὸν σάρκα φορέσαντα, καὶ μείναντα ἄτρεπτον, προσκυνήσωμεν, ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἐσχάτη.

Ἐμάνη κατὰ τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἡ ἔκφρων Βασίλισσα, ἀποτόμως ἐλέγχουσα. ἀλλ᾽ αὐτίκα τέμνεται, σὺ δ᾽ ἐλέγχεις ἀθάνατα, τὴν ἐξαίσιον προτομὴν ἐργασάμενος.

Ὄργανον ἐδείχθης τοῦ Παντουργοῦ, Χρυσόστομε Πνεύματος, ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα. κωφεύει δ᾽ ἡ τύραννος, ὡς ἀσπὶς πρὸς ἐπᾴσματα, καὶ οἰκτρότατον, ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέκρωσιν κἂν τέθνηκε μὴ παθεῖν, σαφῶς ἀνεδίδαξε, Βασιλεῖς ὁ Χρυσόστομος. αὐτῶν γὰρ προστάγμασιν, ἀπειθήσας τὸ πρότερον, ταῖς δεήσεσιν, ἐπανῆκε τὸ δεύτερον.

Θεοτοκίον.

Ἕνα σε τὸν ἐκ Παρθένου μόνον, κἂν σάρκα προσείληφας, καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας, μακρὰν ἀπορραπίσε, καὶ τομὴν καὶ τὴν σύγχυσιν, ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης Θεάνθρωπε.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ
» Χριστὲ, σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφράνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ ἀνακομιδῇ, τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου. καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὑμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Ὁ Οἶκος.

Λαμπὰς ἡ τῶν ἔργων μου στυγνὴ πέφυκεν Ἰωάννη Χρυσόστομε, καὶ δειλιῶ πρὸς ὑπάντησιν τοῦ ἱεροῦ σου σκηνίου. ἀλλ᾽ αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τρίβους μου εὔθυνον, μετανοίας παρέχων μοι καιρὸν Πανάγιε, ὡς αὐτῆς Κήρυξ ἔνθεος, καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυτρόπων κατεύνασον ζάλην. καὶ παγίδων τοῦ Βελίαρ ἀφαρπάσας με, εἰς τέλος σῶσόν με. ὅπως ὑμνῶ σου ἀξίως τὴν θείαν ἐπάνοδον, ὡς πρὶν καὶ τὴν κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΖ΄. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχ. Νεκρὸς καταίρεις Ἰωάννη τῷ θρόνῳ,
Ἀλλ᾽ ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν εἰρήνη λέγεις.
Ἀμφὶ ἑβδομάτῃ κόμισαν δέμας εἰκάδι χρυσοῦν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὗτος ὁ Μακάριος καὶ Θεῖος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διὰ τὸ μὴ ὑποφέρειν τὸ δίκαιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν Βασιλίδα Εὐδοξίαν ἐλέγχειν, διὰ τὰς γενομένας παρ᾽ αὐτῆς παρανομίας καὶ ἀδικίας, ἐξορίζεται μὲν δὶς, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται. τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον, εἰς Κουκουσὸν πέμπεται. κἀκεῖθεν μετάγεται εἰς Ἀράβισσον, εἶτα εἰς Πιτιοῦς, χωρία οὐ μόνον ἔρημα καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῆ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γειτονούντων Ἰσαύρων ἀεὶ πολιορκούμενα. Ἐκεῖσε οὖν εἰς Πιτιοῦς ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου, διὰ Πέτρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων, καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνὰς, καὶ κατατίθεται τὸ Ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον ἐν Κομάνοις, μετὰ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Βασιλίσκου καὶ Λουκιανοῦ, καθὼς παρ᾽ αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμηνύθη. Ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ Βασιλεὺς Ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Εὐδοξία, καὶ ὁ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο, καὶ Πρόκλος ὁ τοῦ Ἁγίου Μαθητὴς καὶ ὑπηρέτης, κοινῇ ψήφῳ Πατριάρχης ἐγένετο, τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ Ἱεραρχίας, πείθει ὁ Μακάριος Πρόκλος τὸν Βασιλέα Θεοδόσιον, καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου. τοῦ δὲ Ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν, ἀλλ᾽ ἀκινήτου μένοντος, δέεται ὁ Βασιλεὺς δι᾽ ἐπιστολῆς περιεχούσης τάδε:-

Ἐπιστολὴ Βασιλέως Θεοδοσίου.

Τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ καὶ Διδασκάλῳ, καὶ πνευματικῷ Πατρὶ, Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ. Θεοδόσιος Βασιλεύς. Νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες, Πάτερ τίμιε, μετακομίσαι αὐτὸ ἁπλῶς πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν ἠβουλήθημεν. διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθουμένου δικαίως διημάρτομεν. ἀλλὰ σύ γε Πάτερ τιμιώτατε, σύγγνωθι ἡμῖν μεταμελομένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας. καὶ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιν, ἐπίδος ἡμῖν σεαυτὸν, καὶ τοὺς ποθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὔφρανον:-

Αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ Ἁγίῳ, καὶ ἐπὶ τῇ σορῷ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς Πόλεως, πορεύεται μὲν ὁ Βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ Σύγκλητος καὶ ὁ Πατριάρχης ἅμα τῷ κλήρῳ, ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ βασιλικῷ ἡ σορὸς ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ Ἁγίου. Καταιγίδος δὲ ἐμπεσούσης, τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα, ἄλλα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν, ἐκεῖνο δὲ ἐφ᾽ ᾧ ἦν τὸ τοῦ Ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε. τῆς χήρας ἐκείνης, ἣν ἠδίκησεν Εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελοῦσα, ἐλεγχομένη δὲ παρὰ τοῦ Ἁγίου, ἐξώρισεν αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, καὶ γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει, πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ ναὸν, εἰς τὰ Ἀμαντίου ἀπάγεται, εἶτα εἰς τὸν τῆς Ἁγίας Εἰρήνης. ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἔθεντο αὐτὸν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες: Ἀπόλαβέ σου τὸν θρόνον Ἅγιε. Εἶτα ἐπὶ βασιλικοῦ ὀχήματος ἡ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν Ἀποστόλων ναόν. Ἔνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθεὶς ἐπεφώνησε τῷ ποιμνίῳ τὸ, Εἰρήνη πᾶσιν. Εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται, ἐπὶ τοῦ Βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται. Τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης Λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο. ἐξ ὧν καὶ τοῦτο. Ἀνὴρ γάρ τις ἀρθρίτιδι νόσῳ κατεχόμενος, καὶ πάρεργος ὢν καὶ σχεδὸν παντελῶς ἀκίνητος, ἁψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται παντελῶς. οὕτως οἶδεν ὁ Θεὸς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα κατάκειται, ὑπὸ κάτω τοῦ Θυσιαστηρίου:-

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς Κυριακὸν Ἐπίσκοπον, ὄντα ἐξόριστον καὶ αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως.

Φέρε δὴ ἀπαντλήσω σου τὸ τῆς ἀθυμίας ἕλκος, καὶ διασκεδάσω τοῦ λογισμοῦ τὸ Νέφος. τί δήποτε λυπῇ καὶ ἀδημονεῖς; ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν, καὶ πικρὸν τὸ ναυάγιον τὸ τὴν Ἐκκλησίαν καταλαβόν; οἶδα τοῦτο κἀγὼ, καὶ οὐδεὶς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

οὐδεὶς ἀντέφη, εἰ μὴ Θεός. ἀλλ' εἰ βούλει, εἰκόνα σοι ἀναπλάττω τῶν γινομένων. Θάλατταν ὁρῶμεν ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀβύσσου κάτωθεν ἀναμοχλευομένην, τοὺς ναύτας ταύτης τὰς χεῖρας τοῖς γόνασι περιπλέξαντας, καὶ πρὸς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ χειμῶνος ἀπορηθέντας. οὐκ Οὐρανὸν βλέποντας, οὐ πέλαγος, οὐ ξηράν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων κειμένους, καὶ ὀλοφυρομένους, καὶ κλαίοντας. Καὶ ταῦτα μὲν, ἐπὶ τῆς ὁρωμένης Θαλάσσης οὕτω συμβαίνει. νυνὶ δὲ ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας, χείρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύματα. Ἀλλὰ παρακάλει τὸν Δεσπότην ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς οὐ τέχνῃ περιγίνεται τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ νεύματι λύει τὴν ζάλην. Ἀλλὰ κἂν πολλάκις παρεκάλεσας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγωρήσῃς. Τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ Θεῷ ἡμῶν, τὴν σωτηρίαν προνοουμένῳ. μὴ γὰρ οὐκ ἠδύνατο τοὺς τρεῖς ἐκείνους παῖδας λυτρώσασθαι, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κάμινον; ἀλλ' ὅτε αἰχμάλωτοι γεγόνασι, καὶ εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφησαν, καὶ τῆς πατρῴας κληρονομίας ἐξέπεσον, καὶ παρὰ πάντων ἀπεγνώσθησαν, καὶ οὐδὲν λοιπὸν οὐκ ἐλείπετο, τότε ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἄφνω τὴν θαυματουργίαν εἰργάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ περὶ τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων. Καὶ λοιπόν, Ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος. καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, Ἀγγέλους τε καὶ Δυνάμεις. καὶ οὕτω πάντα συλλαβόμενοι, ἔλεγον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον. Ὁρᾷς, πῶς ἡ ὑπομονὴ τῶν δικαίων τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλε; καὶ τὸν τύραννον ἐδυσώπησε, καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην ἐκπέμπει τὰ γράμματα; Μέγας ὁ Θεὸς φησὶ Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγώ. Καὶ ἴδε πόσην ἀποτομίαν ἔθηκεν. Εἴτις φησὶ λόγον εἴπῃ κατ' αὐτῶν, τὸν οἶκον αὐτοῦ ταμιεύεσθαι, καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ διαρπάζεσθαι. μὴ οὖν ἀθυμήσῃς ἀδελφὲ Κυριακέ. καὶ γὰρ ἐγώ, ὅτε ἠλαυνόμην τῆς Πόλεως, οὐδενὸς τούτων ἐφρόντιζον, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἐμαυτόν. εἰ βούλεται ἡ Βασίλισσα ἐξορίσαι, ἐξορισάτω με. τοῦ

Gennaro.

Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ βούλεται πρίσαι, πρισάτω με, τὸν Ἡσαΐαν ἔχω ὑπογραμμόν. Εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντίσαι, τὸν Ἰωνᾶν ὑπομιμνήσκομαι. Εἰ θέλει με εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν Δανιὴλ ἐν τοῖς λέουσι βεβλημένον. Εἰ θέλει λιθάσαι, Στέφανον ἔχω τὸν πρωτομάρτυρα, τοῦτο πεπονθότα. Εἰ θέλει τὴν κεφαλήν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν Βαπτιστήν. Εἰ θέλει τὰ ὑπάρχοντά μου λαβεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω. γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι. Ἐμοὶ παραινεῖ καὶ ὁ Ἀπόστολος λέγων. Πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει. καὶ εἰ ἔτι ἀνθρώποις ἤρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἤμην. καὶ ὁ Δαβὶδ καθοπλίζει με. Ἐλάλουν ἐναντίον Βασιλέων καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην. πολλὰ κατ' ἐμοῦ ἐσκευάσαντο, ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνον ἐποίησαν. Ἀλλὰ πάντων λυπεῖ ἀδελφὲ Κυριακέ, ὅτι οἱ ἡμᾶς ἐξορίσαντες, ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς παρρησιάζονται, καὶ πλῆθος αὐτοῖς ἀκολουθεῖ δορυφόρων; ἀλλὰ ὑπομνήσθητι τὸν πλούσιον καὶ τὸν Λάζαρον. ποῖος μὲν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη, ποῖος δὲ ἀπήλαυσε. Τί ἐκεῖνον ἔβλαψεν ἡ πενία; οὐχὶ ὡς ἀθλητὴς καὶ νικητὴς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραὰμ ἀπήχθη; Τί δὲ ὠφέλησεν ἐκεῖνον ὁ πλοῦτος, τὸν ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ ἀνακείμενον; ποῦ οἱ ῥαβδοῦχοι; ποῦ οἱ δορυφόροι; ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι; ποῦ οἱ παράσιτοι, καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα; οὐχὶ ὡς λῃστὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ μνήματι, γυμνὴν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ Κόσμου φέρων, καὶ κράζων κενῇ τῇ φωνῇ. Πάτερ Ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ μου τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς ἀποτηγανίζομαι; Τί πατέρα καλεῖς τὸν Ἀβραάμ, οὗ τὸν βίον οὐκ ἐμιμήσω; ἐκεῖνος πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ ἑνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω; Οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ τοσοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος οὐ λαμβάνει. τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν ἔλεον, ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε. καὶ τοῦτο τοῦ Δεσπό-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῇ οἰκονομίᾳ, ὅτι ἐξ ἐναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσεβέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις. Ἵνα βλέπωσιν ἀλλήλους, καὶ ἀλλήλους γνωρίζωσι. καὶ γὰρ ἕκαστος τότε Μάρτυς, τὸν ἴδιον τύραννον ἐπιγνώσεται. Καὶ οὐκ ἐμὰ τὰ ῥήματα. ἄκουσον τῆς Σοφίας λεγούσης. Τότε φησὶν ἐν πολλῇ παῤῥησίᾳ στήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν. ὥσπερ ὁδοιπόρος ἐν καύματι περιπατῶν, ἵνα εὕρῃ καθαρὰν πηγὴν τῇ δίψῃ φλεγόμενος, ἢ ὥσπερ τις λιμῷ συνεχόμενος, παρακαθήσεται μὲν τραπέζῃ ἐχούσῃ διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυνατωτέρου κωλύεται, μὴ ἅψασθαι τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν, ὅτε διψῶν ὡς μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι, καὶ ὁ πεινῶν ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦσαι τῶν ἐδεσμάτων. οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, βλέπουσι τοὺς Ἁγίους εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύνανται. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ κολάσαι βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναντίας τοῦ Παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, ἵνα καθ᾽ ἑκάστην ὁρῶν τὸ ποθεινὸν χωρίον, ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχῃ πάντοτε τὴν ὀδύνην ἐν τῇ ψυχῇ. Εἰ δὲ καὶ ὧδε ἀλλήλοις οὐ συντύχωμεν, ἀλλ᾽ ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύων ἡμᾶς τότε μετ᾽ ἀλλήλων διάγειν. ἀλλὰ καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας, ὥσπερ ὁ Λάζαρος τὸν πλούσιον, καὶ οἱ Μάρτυρες τοὺς τυράννους. Μὴ οὖν ἀθύμει ἀγαπητὲ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ Προφήτου λέγοντος. Μυκτηρισμὸν ἀνθρώπων μὴ φοβηθῇς, καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ ἡττᾶσθαι. Ὥσπερ γὰρ ἔριον ὑπὸ σητὸς, οὕτως βρωθήσεται. Κατανόησον δὲ τὸν Δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργάνων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀπεῤῥίπτετο. Ὁ κατέχων τὸν Κόσμον, τύπος ἡμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν τοῖς πειρασμοῖς. Ἀναμνήσθητι τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὅσας ὕβρεις δι᾽ ἡμᾶς ὑπέστη. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν Σαμαρείτην ἐκάλουν, οἱ δὲ δαιμονῶντα καὶ ψευδοπροφήτην. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος, φάγος καὶ οἰνοπότης. καὶ ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. τί δὲ ἤγαγον αὐτὸν τότε εἰς τὸ κρημνίσαι; ὢ τοῦ θαύματος. καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐνέπτυον, καὶ ῥαπίσματα αὐτῷ ἐδίδουν. Τί δὲ, ὅτε καὶ χολὴν αὐτῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμῳ τὴν κεφαλὴν ἔτυπτον, καὶ χλαμύδα αὐτῷ περιετίθουν, καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνουν, καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζοντες, καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπάγοντες; καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἱμοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, ἐπὶ τὸ πάθος ἤγετο γυμνός. Καὶ πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ Μαθηταί. καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἠρνήσατο, ὁ δὲ παρέδωκεν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐδραπέτευσαν. καὶ μόνος εἱστήκει γυμνὸς ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων. ἑορτὴ γὰρ ἦν ἡ πάντας συνάγουσα τότε. Καὶ ὡς πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐσταύρωσαν. καὶ ἄταφος ἔκειτο, ὅτε κατήνεγκαν αὐτοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ. ἕως ὅτου τις αὐτὸν ἐξῃτήσατο, ἵνα θάψῃ αὐτόν. Καὶ ὅτε ψόγον πονηρὸν κατ᾽ αὐτοῦ ἀπεφήμαντο, ὅτι οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἔκλεψαν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἀνέστη. Ὑπομνήσθητι δὲ πάλιν τοὺς Ἀποστόλους, ὅτι πανταχόθεν ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο. καὶ ὁ Παῦλος παρά τινι πορφυροπώλιδι γυναικὶ, καὶ ὁ Πέτρος παρὰ Σίμωνι τῷ βυρσεῖ. ὅτι οὐκ εἶχον παῤῥησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις. ἀλλ᾽ ὕστερον πάντα εὔκολα αὐτοῖς ἐγένοντο. Οὕτω καὶ νῦν ἀδελφὲ, μὴ ἀθυμήσῃς. Ἤκουσα δὲ καὶ περὶ τοῦ λήρου Ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθησεν ἡ βασίλισσα ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτι ἔθλιψε τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ τὰς παρθένους, μὴ θελήσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι, πολλοὶ δὲ αὐτῶν δι᾽ ἐμὲ καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον. Ὁ προβατόσχημος ἐκεῖνος λύκος, ὁ σχῆμα ἔχων Ἐπισκόπου, μοιχὸς δὲ ὑπάρχων. ὡς γὰρ γυνὴ μοιχαλὶς ὀνομάζεται, ὄντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἑτέρῳ συναπτομένη, οὕτω καὶ οὗτος μοιχός ἐστιν, οὐ σαρκὸς, ἀλλὰ Πνεύματος. ζῶντος γάρ μου ἥρπασε τὸν θρόνον μου. Ταῦτά σοι ἀπέστειλα μὲν ἀπὸ Κουκουσοῦ, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ Βασίλισσα ἡμᾶς ἐξορισθῆναι. πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ

τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν ὁδὸν συνῴδευσαν μοι, ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα. Ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καππαδοκῶν, καὶ ἐν Ταυροκιλικίᾳ, χοροὶ χοροὶ ὑπήντων ἡμῖν Ἁγίων Πατέρων. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ πλῆθος μοναζόντων παρθένων, πηγὰς δακρύων ἐκχέοντες, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς θεωροῦντες ἡμᾶς ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπερχομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς. συνέφερεν ἵνα ὁ Ἥλιος συσταλῇ, ἢ ἵνα τὸ στόμα Ἰωάννου ἐσιώπησε. Ταῦτά με ἐθορύβησαν καὶ ἔθλιψαν πλέον, ἐπειδὴ ἔβλεπον πάντας κλαίοντας περὶ ἐμοῦ. Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα. Πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ Ἐπίσκοπος ταύτης τῆς Πόλεως. καὶ πολλὴν ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς, ὥστε εἰ δυνατὸν ἦν, καὶ εἰ μὴ τὸν ὅρον ἐφυλάττομεν, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ παρεχώρησεν ἂν ἡμῖν. Δέομαι οὖν καὶ ἀντιβολῶ, ἀπόρριψον τὸ πένθος τῆς ἀθυμίας σου, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μαρκιανὴ Βασίλισσα ἡ ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ Κλαυδῖνος ὁ Ὅσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Βασίλισσαν Μαρκιανὴν ἐκ βίου,
Χριστὸς Βασιλεὺς ἐξάγει Βασιλέων.
Ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον,
Ὁ ψυχοφάστης, λαμβάνει σε Κλαυδῖνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πέτρος ὁ Αἰγύπτιος, εἰς βαθὺ γῆρας ἐλθὼν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς ὥριμός τις σῖτος ἐκ γήρως Πέτρε,
Οἷον ταμείῳ συγκομίζῃ τῷ τάφῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Πάσχα κατὰ τὸ Σάββατον τῆς Ἀποκρέω, Μνήμη τῶν Κεκοιμημένων. Στίχ.

Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον.

Ὠδὴ ζ'. ὁ Εἱρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ᾐδέσθη ἐν Βαβυλῶνί ποτε. διὰ τοῦτο οἱ παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Gennaro.

Ἡ μόνη ἀπείρανδρος, ἡ μόνη ἄφθορος, χαῖρε Δέσποινα, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, ἡ παιδοτόκος, καὶ ἀπειρόγαμος. τὸ ξένον χαῖρε καὶ φρικτὸν μυστήριον. χαῖρε Ἀγγέλων τρυφή. χαῖρε ἀνθρώπων χαρά.

Σιὼν Πόλις ἔμψυχε, τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ. περὶ ἧς ἐλαλήθη, δεδοξασμένα χαῖρε Θεόνυμφε. χαῖρε ἡ Κλίμαξ, δι' ἧς μεταβαίνομεν, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Λειμὼν θεοφύτευτος, ἀνώδης κῆπος θεοβλαστούργητος, ἀνεδείχθης Παρθένε, ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα. διὸ συμφώνως τὸ χαῖρέ σοι κράζομεν. χαῖρε χαρᾶς χορηγὲ, χαῖρε πηγὴ γλυκασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρτιμε Δέσποινα, τῆς ἀτιμίας παθῶν με λύτρωσαι. ἵνα σοι χαρμοσύνως, τὸ χαῖρε κράζω, χαῖρε ἁγνείας πηγή. χαῖρε ταμεῖον πάσης καθαρότητος. χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ, χαῖρε χωρίον Χριστοῦ.

Ἄλλος. Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας.

Ἀκριβὴς προεμηνύθης θηγόρος, καὶ κοινὸς ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ, ἡμαρτηκότων Ὅσιε, παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

Ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν κινδύνων, πυρωθεὶς Ἱεράρχα οὐκ ἐχωνεύθης, οὐ κατεφλέχθης. δοκιμασθεὶς γὰρ ἔδειξας, ὑπερανείζους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐμάρκησας Πάτερ πρὸς ἀγῶνας, οὐκ ᾐσχύνθης Δυνάστας. οὐ προέκρινας ἀδικίαν δικαιοσύνης Ὅσιε, καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κούφη Νεφέλη χαῖρε Πύλη. δι' ἧς μόνος διῆλθεν, ὁ Θεὸς ἡμῶν Θεοτόκε, ἀφθόρῳ τόκῳ ἄσπορος, ἐκ σοῦ ὁ Υἱὸς γεννηθεὶς καὶ φανείς.

Ἄλλος. Ὡς πάλαι τοὺς δυσσεβεῖς.

Ζηλοῦν τὴν χήραν σοφὲ, ἀσύγγνωστον φάσκοντα, τῶν ἐξ αὐτῆς ξένον σε ποιεῖ, ἐκ τῆς Βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνὴ, ξένη θείας χάριτος, ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου.

Ἀλλ' ἐπανῆλθες ἡδὺς, ὡς Ἥλιος νέφεσιν, ἀποκρυβεὶς μέγιστε φωστὴρ, καταφωσφορῶν φωταυγίᾳ μυστικῇ, τῶν χρυσῶν δογμάτων σου, τοὺς φωτισθέντας ἅπαντας, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Διαίρω σοι τὰς ἐμὰς, παλάμας Χρυσόστο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

με, περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν, τὸν νυμ-
φαγωγὸν, ἐπανήκοντα λαμπρῶς, φίλ-
τρον ὡς χρόνιον, ἡ Ἐκκλησία κράζει σοι,
ἑορτάζουσα σήμερον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μυστική τις λαβὶς, τὸν ἄνθρακα φέρου-
σα, τὸν νοητὸν, ἔρχῃ πρὸς Ναόν. ὃν ὁ
Συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσὶ, Πάνα-
γνε δεξάμενος, καὶ τὰ τοῦ πάθους σύμβολα,
προφητεύσει σαφέστατα.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολο-
γήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοική-
,, σαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
,, μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πα-
,, τέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. ὁ Εἱρμός.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
δημιουργὸν Πατέρα Θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγ-
,, καταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
,, μεταποιήσαντα. καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι
,, ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
,, αἰῶνας.

Ἔσται ἐκ ῥίζης, χαῖρε Ῥάβδος βλαστήσα-
σα. χαῖρε ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα, ἄνθος
τὸν Χριστὸν ὡραῖον. χαῖρε πῖον Ὄρος.
χαῖρε κατάσκιον. χαῖρε Θεοῦ ὄρος, ἐν ᾧ
κατοικεῖν ὁ Λόγος, πάντων ηὐδόκησε πρὸ
τῶν αἰώνων.

Σιδηρᾷ σου ῥάβδῳ, κραταιᾶς ἀντιλήψεως, ὡς
ὑλακτοῦντας κύνας, ὡς ὠρυομένους θῆρας,
τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινήν μου ψυ-
χὴν, ἀποσόβει πάθη, δεινῶς με πολιορ-
κοῦντα. ἵνα τὸ χαῖρέ σοι Παρθένε κράζω.

Ὡραιώθης ὅλη, τὸν ὡραῖον ἐν κάλλεσιν, ὑ-
πὲρ Υἱοὺς ἀνθρώπων Χριστὸν τεκοῦσα, ἡ ἐν
γυναιξὶν ὡραία. διό σοι τὸ χαῖρε κράζομεν
χαίροντες· χαῖρε Θεοτόκε, Ἀμνὴ κεχαρι-
τωμένη. χαῖρε τῆς Κτίσεως ἐνδοξοτέρα.

Δανιὴλ ὃ εἶδεν, ὄρος πρὶν ἀλατόμητον.
Θεογεννῆτορ. Χαῖρε ἐξ οὗ ἐτμήθη, ἀκρο-
γωνιαῖος λίθος. Χαῖρε θεοδόχε, ἀνθρα-
κοφόρε Λαβίς. Χαῖρε τῶν ἀΰλων, Ἀγ-
γέλων ἁγιωτέρα. Χαῖρε τῆς Κτίσεως τι-
μιωτέρα.

Ἄλλος. Οἱ θεορρήμονες παῖδες.

Ἡ θεορρήμων σου γλῶσσα ἐν τῷ Κόσμῳ, ὥ-
σπερ χρυσήλατος σάλπιγξ, ἐξ Οὐρανοῦ ἀ-
πηχήσασα, Ἱεράρχα Κυρίου, τὴν πλά-
νην ἀπήλασεν.

Ἱερουργὲ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων, καὶ μυστη-
πόλε τῶν ἄνω, καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε,
ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποί-
μνην σου.

Ὡς τῇ Τριάδι λατρεύων Ἱεράρχα, καὶ χορῷ
τῶν Ἀγγέλων, συναυλιζόμενος Ὅσιε, ἱκε-
τεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερφυῶς ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα, τὸν
ἀγεώργητον βότρυν, Παρθενομῆτορ ἐβλά-
στησας. ἐπαξίως οὖν πάντες, τὸ χαῖρέ σοι
κράζομεν.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες.

Μαθοῖς εὐσεβείας Πάτερ, Ὅσιε τὴν θρέ-
ψασαν ἐντρέφεις Ἐκκλησίαν, ἀπονέ-
μων ἑπταπλασίῳ, ἄρτῳ θείας χάριτος,
ταύτῃ θρέμμα γλεῦκος προχέων, ὡς
πόμα δὲ, τὸ τῶν ἰαμάτων Παμμάκαρ
Χρυσόστομε.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐπεξῆλθε, Πάτερ σου
ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων. ἀλλ' ἡ ἔκφρων
βασιλὶς σε περιορίζειν, τοπικῶς ἠπείλη-
σεν ἀλλ' ἐψεύσθη. σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρο-
μος, τὸ πᾶν περιλάμπεις, τῶν λόγων
ταῖς ἀκτῖσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον, σύλλογος πιστῶν
μετ' εὐφροσύνης ὑπαντῶντες, τῷ προ-
κρίτῳ τῶν διδασκάλων. ἥκει γὰρ ἐφέ-
στηκε διανέμων, πᾶσι τὴν χάριν τὴν
ἄφθονον. ἧς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι
πλουσίως.

Ὁρῶ σε μητρὸς ἐν ἀγκάλαις, οἶδα σε δὲ ἀπρό-
σιτον Θεότητος τῇ φύσει. πῶς οὖν Λόγε
χερσὶ κατέχῃ, ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔ-
χεις Κτίσιν; ἔφη Συμεὼν Θεάνθρωπε,
τὴν ἀπόρρητόν σου, δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
προεστῶτες νεανίαι. τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβη-
,, θέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. εὐλογεῖ-
,, τε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγ-
κατάβασιν. ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε
,, μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γα-
,, στρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραν-
τον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

του, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι τὴν ἀειμακάριστον, ὡς προεφήτευσας, Θεογεννῆτορ ἐκ θείου Πνεύματος, καὶ ὡς τεκοῦσαν τὴν χαρὰν, τὸ χαῖρε βοῶσί σοι. Χαῖρε ζωῆς Θησαυρέ, χαῖρε Κρήνη, ψυχικὸν μέλι βρύουσα.

Ὤρθωσας Δέσποινα Ἁγνή, τοῦ προπάτορος Ἀδὰμ τὸ ὀλίσθημα, καὶ τῆς προμήτορος, Εὔας τὴν λύπην εἰς χαρὰν ἔστρεψας. Ὡς οὖν αἰτίᾳ τῆς χαρᾶς, τὸ χαῖρε βοῶμέν σοι. Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν. Χαῖρε τῶν Χριστιανῶν ἀγαλλίαμα.

Ἄξιον χαῖρέ σοι βοᾶν. Ἐν σοὶ γὰρ οὐσιωδῶς ἡ ἀΐδιος χαρὰ ἐσκήνωσε, Παρθένε Κόρη Θεογεννήτρια. Χαῖρε Παράδεισε φυτῆς, Χαῖρε ἡ χρυσόρειθρος ἀθανασίας Πηγή. Χαῖρε νέκταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα.

Νύξασά μου βέλει γλυκερῷ, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος Παμύμνητε, καὶ ἐκβιάζει με, χαῖρέ σοι κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοᾶν. Χαῖρε γαλήνιε λιμήν. Χαῖρε ἡ ποντίσασα τὸν νοητὸν Φαραώ, γλυκυτάτη ἀδιάβατος Θάλασσα.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα:

Ἄλλος χρυσορρόας, ἐφάνης πάγχρυσε Πάτερ. τὸ χρυσοῦν γὰρ στόμα, καὶ ἡ γλυκεῖά σου γλῶσσα, πλημμυροῦσι τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, καὶ ψυχὰς αὐχμώσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν, ἀδιάβατον Πάτερ, τὴν Γραφὴν βαθεῖαν, καὶ πλωτὴν ἀπειργάσω τῷ Κόσμῳ, τῷ ἱστίῳ ἀναπετάσας τοῦ λόγου, καὶ πρὸς γνῶσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Ἐκ τῆς ἀκενώτου πηγῆς, ἀντλήσας τὰ ῥεῖθρα, Ποταμοὺς δογμάτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ προχέεις. Ἐξ ὧν ἅπαντες οἱ διψῶντες ἀντλοῦμεν, νάματα χρυσόρειθρα Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Βάτον καιομένην πυρί, καὶ μὴ φλεγομένην, προεώρα πάλαι, Μωσῆς Θεομῆτορ Παρθένε, τὴν θεόδεκτον προτυποῦσαν σου γαστέρα, ὑποδεχομένην τὸ ἀκήρατον πῦρ.

Ἄλλος. Καινὸν τὸ θαῦμα.

Στρατὸς Ἀγγέλων, δῆμος Προφητῶν, Ἀποστόλων τε καὶ τῶν Μαρτύρων θεῖος χορός, ἡμῖν συναγάλλονται φαιδρῶς κοινωνοῦντες, τῆς ἑορτῆς Παμμάκαρ, καὶ τῶν ὕμνων τῶν σῶν, οἰκείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν. πάντων γὰρ ἔσχες, ἐν σοὶ τὸν βίον ἀποματτόμενος.

Ἰδοὺ τῷ Κόσμῳ ἔλαμψε τὸ φῶς, ὁ παμύψηλος ἀνεπέφηνε θεῖος πυρσός, τὸ γλυκύρρουν πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων. Ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τοῦ φωτὸς ἀδελφοί. Θαλφθῶμεν ἀρδεύσωμεν καρδίας, ᾄσμασι πάντοτε, τὸν χρυσορρήμονα μεγαλύνοντες.

Ὡς ὀβολούς σοι δύο τὴν ᾠδήν, ἀπόρου μου καὶ δειλαίας Παμμάκαρ ψυχῆς, ἀγαθῶν παντοίων μὲν, οἷα χηρευούσης, πόθου δὲ θείου πλοῦτον προσαγούσης αὐτήν, χρηστότητος μίμημα τῆς θείας, δέχοιο χάριν, ἀντιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον.

Θεοτοκίον.

Β[illegible] βρέμων ἔφη Συμεών, τὸν σαλεύοντα τῷ [illegible] βλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν, κατέχων ῥωννύομαι, σὸν τόκον Παρθένε. τῆς βρομερᾶς σαρκὸς δ' ἀπολυόμενος, χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβαίνων, χαίρων κομίζω, καὶ τοῖς ἐν ᾅδῃ λύτρον τὰ Εὐαγγέλια.

Καταβασία.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί. πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, Ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρί, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλου Πόλις Πόλεων, πασῶν ἡ βασιλεύουσα, ὡς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος, τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος, ἀπολαβοῦσα σήμερον, τοῦ σὲ καὶ Κόσμον ἅπαντα, ῥυθμίζοντος καὶ σώζοντος, μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Φρικτὴ ἡ προστασία σου, Μαρία Θεοκόσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα, πάσῃ τῇ γῇ Θεοτόκε. Εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα, σὲ καὶ μεσίτιν ἔχοντες, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κτίστην σου, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τῇ σῇ σωθείημεν πάντες.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν [illegible] καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος [illegible].

Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον, τὰ ἱερά σου διδάγ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματα, προχεόμενα πάνσοφε, πλουτίζει Χρυσόστομε, πενομένας φρένας, καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν, φιλαργυρίας πικρὸν χειμῶνά τε. διό σε μακαρίζομεν, χρεωστικῶς καὶ τὴν κόνιν σου, τῶν Λειψάνων σεβόμεθα, ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὅμοιον.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς Πάτερ Ὅσιε, προσωμίλησας θλίψεσι, πικραῖς ἐξορίαις τε. ἐν αἷς ἠξιώθης, μακαρίου τέλους, οἷα γενναῖος Ἀθλητὴς, καταπαλαῖσαι τὸν πολυμήχανον. διὸ τῇ ἐπανόδῳ σου, ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλεται. ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου.

Ὅμοιον.

Ὁ Στύλος ὁ πύρινος, ὁ Ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι, τῶν δογμάτων κατάρρυτος, ὁ Νοῦς ὁ οὐράνιος τῆς Θεολογίας, τὸ πάγχρυσον Στόμα, ἁμαρτωλῶν, ἐγγυητὴς, τῆς μετανοίας Κήρυξ ὁ ἔνθεος, Φωστὴρ ὁ διαυγέστατος, ὁ ἐπουράνιος Ἄνθρωπος, ὁ Μακάριος σήμερον, ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Ὅμοιον.

Ὀσμὸν ὡς βασίλειον, ἡ Βασιλὶς τὸ σὸν Λείψανον, δεξαμένη Χρυσόστομε, ἐν τούτῳ σεμνύνεται, καὶ ἐγκαυχωμένη, σὺν τοῖς σοῖς λόγοις, τὴν Οἰκουμένην συγκαλεῖ, εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν, ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, μεγαλοφώνως κραυγάζουσα. Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, σοὶ ἡ δόξα τῶν δώρων σου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Γερμανοῦ.

Πάτερ Χρυσόστομε, ὡς Ποταμὸς θεόβρυτος, ἐκ τῆς Ἐδὲμ μυστικῶς ἐξερχόμενος, εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμὼν, σοῖς λόγοις τῆς γῆς τὰ πρόσωπα, πάντα πιστῶν κατήρδευσας, τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου. διὸ τὴν ἐπάνοδον, σοῦ τῶν Θείων Λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσας, πρέσβευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε. ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ, γ'. καὶ ς'.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ'. Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν, Προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οὐ Παραδείσου τὰ κάλλη κατοπτρισάμενος, καὶ δαψιλῶς φυτεύσας, ἀκηράτους λειμῶνας, ἐξήνθησας τῷ Κόσμῳ, γνῶσιν Θεοῦ. ἧς μετέχοντες Ὅσιε, πνευματικῇ διαθέσει τῇ τῶν ψυχῶν, ἀναβάλλομεν ἐν πνεύματι.

Τὴν τοῦ Κριτοῦ παρουσίαν ἱστορησάμενος, τοῖς τῶν δακρύων ῥείθροις, τῶν ψυχῶν τὰς λαμπάδας, ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις, πᾶσι βοῶν, τοῦ νυμφίου τὴν ἔλευσιν. περιβαλλώμεθα πάντες στολὴν λαμπρὰν, ὑπαντῆσαι τῷ νυμφίῳ Χριστῷ.

Τῇ ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμα περιφραξάμενος, τὰς τῶν παθῶν κινήσεις, ἀπενέκρωσας Πάτερ, εὐχαῖς καὶ ἀγρυπνίαις. ὅθεν ἐν σοὶ, ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις, ἐπισκιάσασα ἔδειξε μοντόν, σὲ φωστῆρα καὶ παγκόσμιον.

Δόξα. Ἦχος, πλ. β'.

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν τοῦ βίου ἐπαναστάς, Ἐφραὶμ ἀοίδιμε, φιλησυχίᾳ τὴν ἔρημον κατέλαβες. καὶ δι' αὐτῆς πρὸς Θεὸν πρακτικῶς ἀναγόμενος, τῷ Κόσμῳ ἔλαμψας φωστὴρ, καὶ ῥήματα ζωῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπήγασας. διὸ μὴ παύσῃ ἐν ταῖς εὐχαῖς σου στηρίζων ἡμᾶς, ἐκ βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον, Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα. τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἀπόστιχα τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Προφητικῶς καταβρέχων τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, καὶ μελέτην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, τῆς κρίσεως τὸν φόβον ἔργοις ἡμῖν, καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας. τὴν σὴν τιμῶμεν ἅπαντες συνελθόντες Παμ-

μάκαρ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάκαρ μνήμην, παραδόξων πραγμάτων, αὐτουργὲ Κυρίου Ἐφραὶμ ἀοίδιμε. διὸ καὶ νῦν δυσωποῦμέν σε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΚΑτακρίσεως ῥῦσαί με, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δαιμόνων πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

ΤΟν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, πλ. δ'.

ΤΑῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστὴρ τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἐφραὶμ γεραίρω τὸν μονητὸν Εὐφράτην.

Ὠδὴ, α'. ἦχ, πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

ΕΥφραντικῇ ἐπομβρίᾳ σῶν προσευχῶν, τὴν ψυχήν μου ἄρδευσον, ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ, τῶν παθῶν καὶ λόγον μοι τὴν σὴν, εὐφημοῦντι, ἑορτὴν Παμμάκαρ ἔμπνευσον.

ΦΩς μοναστὴν ἀπαστράψας φωτιστικῶς, ἀνεδείχθης Ἥλιος, φεγγοβόλοις ἀρεταῖς, καὶ δογμάτων κάλλεσιν Ἐφραὶμ, καταυγάζων, τῶν πιστῶν ἅπαν τὸ πλήρωμα.

ΡΕίθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παθῶν, κατασβέσας γέγονας, σκεῦος τίμιον Ἐφραὶμ, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πηγὰς, ἀναβλύζον, διδαχῶν Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

ΑΔιαφθόρως τὸν Λόγον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη τέτοκας, τὸν λυτρούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας ἀεὶ, Μητροπάρθενε σεμνὴ, πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὠδὴ, γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

ΙΛύος πάσης ἐμπαθοῦς, σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ἀνεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ σκεῦος χωρητικὸν, χαρισμάτων, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

ΜΗδ' ὅλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς, δεδωκὼς οἶκος ὤφθης, τῆς Ἁγίας Τριάδος, καὶ σοφίας θησαυρὸς, τὸν Κόσμον καταπλουτῶν, χρυσαυγέσι, δόγμασι Μακάριε.

ΟΝ ὡραΐζει ἄλλον σε Χριστοῦ, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, χρυσορρόαν Εὐφράτην, πελαγίζοντα σοφῶν, δογμάτων ἐπιρροαῖς, καὶ τὴν Κτίσιν, πᾶσαν καταρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

ΕΝ δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, διασώζων, Πάναγνε χρηστότητι.

Ὁ Εἱρμός.

ΟΥκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ,
" καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμο-
" λογίας σου.

Κάθισμα, ἦχος, πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

ΤΟν Θησαυρὸν τῆς σοφίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, τὸν Κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ. φερωνύμως γὰρ ἀεὶ, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, εὐφραίνει ἔπεσι θείοις, Ἐφραὶμ ὡς πράκτωρ καὶ μύστης, τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ΗΘερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, Τεῖχος καὶ Σκέπη καὶ Λιμὴν, τῶν προστρεχόντων σοι, Ἀειπάρθενε Ἁγνὴ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν, ἱκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ Κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΤΩ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται,

καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάτηται. διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, καταχρέος σε ἀεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντες σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ, δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ῥημάτων δύναμις, τῶν σῶν διέδραμεν, ἐπὶ πάντα τὸν Κόσμον ὑψοποιῷ, φέγγει ταπεινώσεως, τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυχῶν, ἐκδιώκουσα Μακάριε.

Ἀμέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον δάκρυσι, σεαυτὸν ἀποπλύνας καὶ τοῦ Κριτοῦ, πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιστορῶν λόγοις σοφοῖς, Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Δῶρόν σοι Κύριος, τῆς ταπεινώσεως, τὸ περίδοξον ὕψος ὑψοποιὸν, λόγον σοι χαρίζεται. δι' οὗ αἱρέσεων δεινὰ, τεταπείνωται ὑψώματα.

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικὰς, Πάτερ καὶ μονίκησας, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τοὺς θερμῶς ἀνευφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεῖον Τέμενος, ὡς Ὄρος ἅγιον, ὡς Πηγὴν ἀφθαρσίας ὡς ἐκλεκτὴν, μόνην χρηματίσασαν, τῷ Πλαστουργῷ ἡμῶν Θεῷ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ, ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Αἱ τῶν δακρύων ἐπιρροαὶ, τὸ τῶν ἡδονῶν ὁλοχερῶς, Πάτερ ἐξήρανας πέλαγος, καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδαγμάτων σου, αἱρέσεων χειμάρρους Μάκαρ κατέκλυσας.

Νοῦς σου μάθῃ τῇ πρὸς Θεὸν, Πάτερ λαμπρυνόμενος Ἐφραὶμ, θεοειδὴς ὅλος γέγονεν, ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ Θείου Πνεύματος, ἀΰλους τὰς ἐμφάσεις ὑποδεχόμενος.

Ἅπας ἐγένου χωρητικὸς, Πάτερ τῆς Τριάδος ἀληθῶς, πεποικιλμένος τῇ χάριτι, καὶ τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν, καὶ τῇ τῶν διδαγμάτων ἀκριβειότητι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξεν ἐν Ἐδὲμ, γεῦσις ἡ τοῦ ξύλου πονηρὰ, ἐπιβουλῇ τῇ τοῦ ὄφεως. σὺ δὲ ζωοδότην Χριστὸν κυήσασα, ἐζώωσάς με μόνη Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ, ς΄. Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν.

Ὑπὲρ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἄρραγῆ, ὁ Θεοφόρος θέμενος, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαῖς, ἀκλόνητος ἔμεινεν, ἀηττήτῳ δυνάμει κυβερνώμενος.

Γλῶσσά σου κάλαμος, ὀξυγράφου ἀληθῶς, ὡς γραμματέως γέγονεν, ὑφηγουμένη γνῶσιν πανσεβῆ, πλαξὶν ἐγχαράττουσα, καρδιῶν Πάτερ μόνον τὸν τοῦ Πνεύματος.

Ὁ σὸν οἱ ἐκπλέοντες, τῶν δογμάτων γαληνὸν, Ἐφραὶμ Θεόφρον πέλαγος, τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν, καὶ ζάλης αἱρέσεων, ἀναμφίβολον πίστει διασώζονται.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς Θεὸς, καὶ ὁρωμένης Κτίσεως, σωματωθεὶς προῆλθεν ἐκ σῆς γαστρὸς, τηρήσας σε ἄφθορον, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν Θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος, β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ἀεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις πικρῶς, Ἐφραὶμ ὡς φιλήσυχος. πρακτικὸς δὲ γέγονας, ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος Ὅσιε. Ὅθεν Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑψηλοτέρων βουλόμενος Πάτερ, τοῦ Προδρόμου ταῖς τρίβοις, ἐκ τοῦ Κόσμου μόνος αὐτὸς ἀπάρας, εἰς ἔρημον κατῴκησας. Βλέπων σε οὖν οὕτως βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίκαιον, γενναῖον πάνυ ἀναιδὲς κατὰ σοῦ διεγείρει, οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρχαίου ὅπλου, τὴν σὴν καταβαλεῖν ἀνδρειότητα, καὶ τὴν ἁγνείαν μολῦναι σου. Ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου, ῥαθύμους ἐγείρῃς πρὸς μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΚΗ΄. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Στίχ. Ἤκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς ἣν οὐκ ἔγνω,
Ἐφραὶμ ἄνω λαλοῦσαν ὁ γλῶσσαν Σύρος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Νόες Ἐφραὶμ θυμὸν ἀπήνυρων.

Οὗτος γέγονεν ἐξ Ἀνατολῶν, Σύρος τὸ γένος, ἐκ προγόνων τὴν ἀσέβειαν διδαχθεὶς,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Ἠσπάσατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μοναδικὸν βίον. ᾧ λέγεται θεόθεν ἐκχυθῆναι χάρις. δι' ἧς πάσης κατανύξεως πλεῖστα συγγράμματα ἐκτεθηκώς, πολλοὺς πρὸς ἀρετὴν καθωδήγησε, καὶ τύπος τῆς ἐφεξῆς ἀσκητικῆς γέγονεν ἀρετῆς. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ τῆς Ἁγίας Ἀκυλίνης ἐν τῷ Φιλοξένῳ, πλησίον τοῦ φόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παλλαδίου.

Στ. Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημάτων,
Σκιρτᾷ παρ' αὐτῷ Παλλάδιος τῷ Πόλῳ.

Οὗτος ὁ Μακάριος ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκον βραχὺν δειμάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. Ἀγρυπνίᾳ δὲ καὶ διηνεκεῖ προσευχῇ καὶ νηστείᾳ τὸν ἑαυτοῦ βίον κατακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεόθεν ἔλαβεν. Ἐμπόρου γάρ τινος χρυσίον ἐπιφερομένου πολύ, καὶ ὑπὸ ἀνδροφόνου τινὸς ἀναιρεθέντος, παρὰ τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου τῆς κέλλης προσερρίφη. Ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, καὶ φανερὸν τὸ πραχθὲν ἦν, πάντες ἀθρόως τὸν Ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς εἰσεπράττοντο. Περιστοιχηθεὶς οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθύος, προσηύξατο, καὶ τὸν νεκρὸν ἀνέστησεν. Ὁ δὲ ἀναστάς, τὸν φονέα ὑπέδειξε, καὶ τὸν Ὅσιον τοῦ μύσους ἀμέτοχον εἶπεν εἶναι. Οὐ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα πλεῖστα ὁ Ὅσιος πεποιηκώς, καὶ ἐπὶ πλεῖον θαυμαστωθεὶς ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνῃ πρὸς τὸν Θεὸν μεταβέβηκεν, ἀξιομνημόνευτα συγγράμματα τῇ Ἐκκλησίᾳ καταλελοιπώς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ἀσκητοῦ.

Στ. Ἀπῆλθε σαρκός, ὥσπερ ἔκ τινος πάγης,
Ὁ σαρκὸς Ἰάκωβος οὐχ ἁλοὺς πάγαις.

Οὗτος ὁ Ὅσιος τοῖς πᾶσιν ἀποταξάμενος βιωτικοῖς, ᾤκησεν ἔν τινι σπηλαίῳ, ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον Κωμοπόλεως τινός, καλουμένης Πορφυρεώνης, πᾶσαν ἄσκησιν μετερχόμενος. Τούτῳ ποτὲ τῷ Ὁσίῳ, γύναιον ἑταιρικὸν ὑπό τινων ἀκολάστων ὑποβληθέν, αἰσχρῶς τε ἐπιπηδῆσαν, εἰς ἀσέλγειαν ἐξεκαλεῖτο. Ὃς, τούτῳ τῷ γυναίῳ τοῦ μέλλοντος πυρὸς ὑπομνήσας τὴν τιμωρίαν, τῷ Χριστῷ προσάγει μετανοοῦν. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει τοῦ πονηροῦ τὰς ἐνέδρας, συνέβη καὶ τοῦτον μεγάλῳ πτώματι περιπεσεῖν, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν. Ἀνὴρ γάρ τις τῶν ἐνδόξων, θυγάτριον ὑπὸ δαίμονος ἐνοχλούμενον ἔχων, τῷ Ὁσίῳ πρὸς αὐτοῦ θεραπευθησόμενον προσάγει. Ὃς δεξάμενος, παραχρῆμα τοῦ δαίμονος ἐλευθεροῖ τοῦτο. Φοβηθέντος δὲ τοῦ πατρός, μήποτε πάλιν ὁ δαίμων ἐνοχλήσῃ τῇ Κόρῃ, αὐτὴν σὺν ἀδελφῷ κομιδῇ νέῳ, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τοῦ Μοναχοῦ καταλιμπάνει. Ἥττων δὲ ὁ μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φεῦ τοῦ πτώματος, διαφθείρει τὴν Κόρην. Εἶτα τί γίνεται; ἵνα μὴ ἔκφορος ἡ μυσαρὰ πρᾶξις γένηται, κτείνει μὲν τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν. τὰ δὲ σώματα ἐν τῷ παραρρέοντι ποταμῷ προσεπιρρίπτει. Ὡς δὲ παντελῶς τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν εἰς τὸν Κόσμον ἀπελθεῖν. Ὅθεν ἀπιόντος αὐτοῦ κατὰ τὴν ὁδόν, συνήντησεν αὐτῷ Μοναχός τις τῶν εὐλαβῶν, οὗ ταῖς παραινέσεσιν ὁ Ὅσιος εἴξας, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐνέβαλε, πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομένων. Αὐχμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ Ἐπισκόπῳ τῆς Πόλεως ὁ Θεὸς ἐπισκήπτει, ὡς εἰ μὴ Ἰάκωβος ὁ εἰς τὸν τάφον ὢν προσεύξηται, ὁ αὐχμὸς οὐ λυθήσεται. Τότε δὴ πρὸς αὐτὸν πανδημεὶ παραγενόμενος ὁ Ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέσας, ἐπεὶ πεισθεὶς προσηύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατερρύη πολύς, καὶ τὴν γῆν ἐμέθυσεν. Ἐντεῦθεν χρηστὰς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ Ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φορὰν ἐσχηκώς, προσέθηκε τῇ σκληραγωγίᾳ σκληραγωγίαν, καὶ τοῖς δάκρυσι δάκρυα. καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιαι δύο Μάρτυρες, Μήτηρ, καὶ Θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Τῇ παιδὶ συγκλίνασα Μήτηρ τὴν κάραν,
Ξίφει συνεξέπνευσε τῇ θυγατρί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Χάρις, τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα τελειοῦται.

Στ. Πόδας Χάρις τμηθεῖσα πρὸς Θεὸν τρέχει.
Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετμήθη πόδας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ὅτε Μνήμην ἄγομεν τῆς δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.

Στ. Ὅτε κρινῶν γῆν ὁ Κριτὴς πάντων κάθῃ,
Τῆς Δεῦτε φωνῆς ἄξιον κἀμὲ κρίνοις.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Νομοθέτης Μοναζόντων ἀκριβέστατος, ὤφθης Σεβασμιώτατε, ὑπαλείπτης τε, πρὸς ἐχθρῶν παντοίων συμπλοκάς. διό σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν καὶ ἱερόν, ἐπὶ γῆς Πάτερ μνημόσυνον.

Ἐναρμόνιον τοῦ Πνεύματος ἀοίδιμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς αὐτοῦ ἑκάστοτε πνοαῖς, καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν, τῆς μετανοίας μελῳδοῦν, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε. Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας πάντας τοὺς βροτούς, καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Φωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης Ἥλιος, διδαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πέρασι, σκότος ἀφεγγές, ἐκμειώσας Μακάριε, πάσης ἁμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας.

Ῥεῖθροις θείων δογμάτων περικυκλούμενος, ποταμὸς ὡς ἐξ ἄλλης Ἐδὲμ πεπόρευσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων Θεσπέσιε, καὶ τῆς ἀσεβείας, ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε, τοῦ Ἀγγέλου τὸ χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι. μόνη τὴν χαράν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, κεχαριτωμένη, ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ
» δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τρωθεὶς ἀγάπῃ τοῦ Παντοκράτορος, ὅλον σαυτοῦ τὸν βίον, θρηνῳδῶν διετέλεσας, ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως Ὅσιε. ἄνες τὰ κύματά σου, Σῶτερ τῆς χάριτος, ταύτην μοι πλουσίως συντηρῶν, ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ.

Ἡδὺς ὁ λόγος σου κατανύξεως, παρεκτικὸς καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προστρέχουσι, Θεοφόρε Ἐφραὶμ ἀξιάγαστε. ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος, ταῖς θεοφεγγέσιν ἀρεταῖς, καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναὸς τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας, καὶ Ποταμὸς ναμάτων ζωηρρύτων πληρούμενος. Ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος, ἔρεισμα Μοναζόντων, ῥεῖθρον ἀέναον, θείας κατανύξεως, Ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος, τὸ ὑπὲρ νοῦν, τοῦ τόκου σου Παρθένε μυστήριον. ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσῳ σου, κλεῖθρα τῆς παρθενίας, οὐ παρεσάλευσε, μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον. ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ
» σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σε-
» σαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» Οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὡς ποταμὸς ὑπάρχεις, ῥεῖθρα χρυσόρρυτα βρύων, καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων, τῆς μετανοίας πρὸς τρίβον. Χριστὸν ἱκέτευε Πάτερ, Ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν Κόσμον.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, Πανύμνητε Θεοτόκε, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι, τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Εἰς τὸν στ. π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β΄. Κύριε ἀνῆλθες.

Ὥσπερ φοῖνιξ δαυϊτικῶς ἐξανθήσας, Ὅσιε Πάτερ, τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέκοψας, ἐν τῇ μαχαίρᾳ Ἐφραίμ. τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν ἐξήρανας δι' ἐγκρατείας. ὄργανον ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. τῷ

Σταυ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σταυροῦ τὸ ὅπλον ἀναλαβών. Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐπιτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων θλιβομένων ἡ Χαρά, καὶ ἀδικουμένων Προστάτις, καὶ πενομένων Τροφή, ξένων τε Παράκλησις, χειμαζομένων Λιμήν, ἀσθενούντων Ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, Σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ Βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν σῶσον καὶ τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ὕβρεις ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν, βλέψασα Πανάχραντε, ἐστέναζες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ σου εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνί, ΚΘʹ. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δʹ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεολόγων ἀκρότητος, χρηματίσας διάδοχος, τοῖς ἐκείνων ἴχνεσιν ἠκολούθησας, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος, καὶ Δύσει φαινόμενος, καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος. ἔνθα πάνσοφε, ἐκ τοῦ Κόσμου μὲν ἔδυς, εἰς Θεὸν δέ, ἐξανέτειλας τῷ φέγγει, κατεστεμμένος τῆς χάριτος.

Ἱερῶς ἐπεδόθησαν, τῇ σῇ Πόλει τὰ Λείψανα, Θεοφόρε πάνσοφε δι᾽ ἀθλήσεως, ἁγιασθέντα λαμπρότερον, καὶ χάριτι στίλβοντα, τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν, πανηγύρεως πρόξενον, ἀπειργάσατο, εὐφρασίας πληροῦντα θεοπνεύστου, θυμηδίας ἐμπιπλῶντα, τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Ἀναλάμψας ὡς Ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα κατεφαίδρυνας, ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλων σου, θερμῶς προϊστάμενος, καὶ συγγράφων ἀληθῶς, εὐσεβείας διδάγματα. ὅθεν γέγονας, καὶ τροφὴ τῷ Δεσπότῃ τῷ τὰ πάντα, διατρέφοντι Παμμάκαρ, ἀδιαλείπτῳ χρηστότητι.

Ἐξ ἑῴας μὲν πρότερον, ἑωσφόρος Ἰγνάτιε, ἐν δυσμαῖς διήυγασας φαεινότατος. νῦν δὲ τῶν θείων Λειψάνων σου, ἐν τῇ ἐπανόδῳ τε, τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ γῆς, ἀφ᾽ ἑσπέρας ἐφήπλωσας. διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Δόξα, ἦχος, πλ. δʹ.

Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, μισθὸν ἐκομίσω, τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, τὴν τελειωθῆναι δι᾽ αἵματος. διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, δι᾽ ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης, καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἀθλητὰ Μακάριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σῶσόν με Πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἀπορρήτως κυήσασα. σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι, προστασίαν καὶ ἄρρηκτον, τεῖχος καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν. σὺ οὖν με λύτρωσαι, ἀκοιμήτου σκώληκος, καὶ τοῦ πυρός, τοῦ διαιωνίζοντος, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθορᾶται ὦ Δέσποτα; ὁ συνέχων ἅπασαν, Κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι; καὶ θανατοῦσαι, ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀσπόρως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, αʹ.

Τῆς στερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, Ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε. σὺ γὰρ πρὸς τὸν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν, ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν ἔλεγες· οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν, καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ, ἔνδοθέν μοι λέγον· δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος, θῆρας ἠρέθισας, Κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι, καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις, προσδεχομένη Ἁγνὴ, καὶ θλιβομένων στεναγμοὺς μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἐξ ἁγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκοποῦσα, ἔλεγες θρηνοῦσα, Μήτηρ Ἁγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, τί ταῦτα πάσχεις ἀδίκως Λόγε Θεοῦ, ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ϛ'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἰγνάτιον τὸν ἑῷον ἐν ᾄσμασιν ἀστέρα μέλπω.

Ὠδὴ, α'. Ἦχος, δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἰθύνας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φωτὶ καταύγασον, τῆς ἐνοικούσης χάριτος ἐν σοὶ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, καὶ τῶν παθῶν τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκέδασον.

Γῆ ὥσπερ γονιμωτέρα πέφηνας, ἑκατοστεύουσα, καρποφορῶν τὸν σπόρον τῷ Χριστῷ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τῷ τὰς ψυχὰς ἀρδεύοντι, τῇ ἐπομβρίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωστικῇ δυνάμει σου, τὸ εὐγενὲς τῆς ψυχῆς, ὁ τῶν πάντων Δεσπότης καὶ Θεὸς, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, μαρμαρυγαῖς τοῦ Πνεύματος, θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν.

Ἀκτῖσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος, Ἥλιε πάνσοφε, Ἀνατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς, αἰσθητὸς ὥσπερ Ἥλιος, τὸν ζοφερὸν τῆς Δύσεως, περιαυγάζων τῷ κηρύγματι.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου Πανάγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ Γεννήτορος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Θεονύμφευτε.

Ὠδὴ, γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰάτρευσόν μου τὸν νοῦν, κεκακωμένον τοῖς δεινοῖς πάθεσι, τοῖς τῆς σαρκὸς Ἰγνάτιε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Ὁμόφρονά σε Χριστὸς, τῶν Ἀποστόλων εὖ εἰδὼς τέθηκε, θείῳ φωτὶ λάμποντα, ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεκρούμενον διὰ σὲ, τὸν ζωοδότην καθορῶν ἔδραμες, τὸν δι' αὐτὸν θάνατον, πόθῳ ὑποστῆναι Ἰγνάτιε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, προκαθαρθεῖσα ἐν σεμνῷ Πνεύματι, τῆς λογικῆς φύσεως, ἐπ' εὐεργεσίᾳ γεγέννηκας.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι πεφωτισμένος, θράσος τύραννον ἐν παρρησίᾳ, ποιμαντικῇ μεγαλοφρόνως κατήχησας. καὶ ἐκπεράσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος, πρὸς τὸν λιμένα Χριστὸν θεῖον κατήντησας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου. ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλα-

στή-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στήσαντα, μηδὲ πρεπωδῶς θριαμβεύσασα ἐκραύγαζεν. οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν γὰρ Χριστὸν ἐνδέδυται διὰ πολιτείας, πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς, Μαρτύρων στερρότητα, πόθῳ τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νευρούμενος Ἰγνάτιε τῇ δυνάμει, τοῦ ἐν Σταυρῷ παγέντος ὑπὲρ σοῦ Θεοφόρε, θῆρας καθηρέθισας, τοῦ Κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα.

Ἐρασθεὶς τῆς ὡραιότητος τοῦ Δεσπότου, καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν ἀνένδοτον ἔχων, τούτου τὰ παθήματα, προθύμως ἐζήλωσας, Μάρτυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Ὡραϊσμένος πορφύρᾳ τῶν σῶν αἱμάτων, Ἀρχιερεὺς καὶ χρίσματι τῆς ἱερωσύνης, Μάρτυς διαλάμπεις Χριστῷ, κραυγάζων ἐν χάριτι. δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θείᾳ δυνάμει, δημιουργῶν γεγένηται ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, Κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτῖσι Θεότητος, καὶ θεογνωσίας λαμπρότησιν.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νῦν πρόσωπον Χριστοῦ, καθορῶν σὺ πρὸς πρόσωπον, Ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων, ἀληθείᾳ λυθέντων, ἠξιώθης σου τῷ ἔρωτι.

Εἵλκυσας φωτισμόν, ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος. Ἰγνάτιε ταῖς ἀχράντοις, σὲ Χριστὸς γὰρ παλάμαις, κρατήσας καθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ, κεκτημένος λαμπόμενος, Ἰγνάτιε θεογράφους, ἐπιστέλλεις ὡς πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Ἄνωθέν σοι φωνήν, χαρμοσύνως ἐβόησεν, ὁ Ἄγγελος Θεοτόκε, τοῦ Δεσπότου ἀφράστως, μηνύων σοι τὴν σύλληψιν.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Σοφίας ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων, τοῦ Θεοῦ σοφίαν ἱερομύστα, καὶ μετ᾽ ἤχου, τὸ τῆς πλάνης μεσότοιχον ἔλυσας.

Μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, καθικετεύων Παμμάκαρ, πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων, καὶ κινδύνων, Ἰγνάτιε δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος.

Ἀνδρείᾳ, καὶ φρονήσει διέπρεψας Ὅσιε, δικαιοσύνης τε φέγγει, Θεοφόρε Μάρτυς καὶ σωφροσύνης, καὶ τῷ κάλλει, τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος, ὡς καθαρώτατον κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ Θεομῆτορ, ὁ Νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐξ ἑῴας σήμερον ἐξανατείλας, καὶ τὴν Κτίσιν ἅπασαν, καταλαμπρύνας διδαχαῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ Θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερεμίαν ὁ Θεός, ἐκ μήτρας ἁγιάσας, καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώστης, δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν Πνεύματος ἁγίου, ἐμπιπλᾷ τοῦτον εὐθύς, ἐκ νεαρᾶς βιώσεως, καὶ Προφήτην τοῦτον καὶ Κήρυκα πᾶσι προαγγέλλειν, τὴν Ἁγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. Τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς Θεὸς ἐκ Παρθένου, πρὸς τὸ κήρυγμα ἐλθών, εὗρεν ἐκ βρέφους ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην, Τὸν Θεοφόρον καὶ Θεῖον Ἰγνάτιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ΚΘ΄. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου, τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχ. Χαίρεις λέουσιν Ἰγνάτιε παμβόροις,
Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μόρος.
Ἐννάτῃ Ἰγνατίῳ ἐπάνοδος εἰκάδι τύχθη.

Οὗτος διάδοχος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων γενόμενος, δεύτερος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐχρημάτισε, μαθητὴς δὲ γενόμενος σὺν Πολυκάρπῳ, τῆς Σμυρνῶν Ἐκκλησίας Προέδρῳ, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου. Προσάγεται οὖν Τραϊανῷ τῷ Βασιλεῖ, καὶ πᾶσαν ὑπενεγκὼν βασάνων πεῖραν,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ραν, καὶ ὑπέρλαμπρον πάντων γενόμενος, ἐπὶ Ῥώμην στέλλεται θηριομαχήσων. Οὗ γενομένου, χριστιανοί τινες ἄνδρες, τὰ τίμια καὶ ἅγια Λείψανα αὐτοῦ, ἀπὸ Ῥώμης εἰς Ἀντιόχειαν ἐνεγκόντες, δῶρον ποθούμενον τοῖς ἀδελφοῖς δωροῦνται. Οἱ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου, ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὰ κατέθεντο. Οὗ δὴ χάριν, ἑορτὴν χαρμόσυνον ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Μαρτύρων, τῶν ἐν Σαμοσάτῳ τελειωθέντων, Φιλοθέου, Ὑπερεχίου, Ἀβίβου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ, Ἰακώβου, καὶ Παρηγορίου.

Στίχ. Ἑπτὰ προσηλωθέντος ἐν Σταυρῷ Λόγου,
Ἑπτὰ προσηλώθησαν Ἀθλητῶν κάραι.

Οὗτοι τῷ Χριστῷ στρατευσάμενοι, καὶ τὴν πλάνην στηλιτεύσαντες, ῥοπάλοις τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηροὺς συνθλῶνται. Εἶτα ξέονται ἀφειδῶς, καὶ ἁλύσεις βαρείας κατὰ τοῦ τραχήλου δεξάμενοι, τῇ εἱρκτῇ ἐναποτίθενται. Καὶ αὖθις ἐξενεχθέντες, ξέονται. καὶ ἀναρτηθέντες, καὶ τὰς κάρας ἥλοις προσηλωθέντες, τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ ἀπέδωκαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σιλβανοῦ Ἐπισκόπου, Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου.

Στίχ. Σιλβανὸς, Λουκᾶς, καὶ Μώκιος βασάνοις,
Σάρκας ἔδωκαν, καὶ τὰς ψυχὰς Κυρίῳ.

Οὗ Νουμεριανοῦ βασιλεύοντος, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν χριστιανῶν. Τότε ἐμηνύθη τῷ Ἄρχοντι τῆς Ἐμεσηνῶν Πόλεως, περὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς Πόλεως. καὶ εὐθέως ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ καὶ Λουκᾶς Διάκονος, καὶ Μώκιος Ἀναγνώστης, καὶ παρέστησαν τῷ Ἄρχοντι δέσμιοι. Οὓς καὶ ἐπιμελῶς ὁ Ἄρχων ἀνακρίνας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν Χριστὸν, Θεὸν μόνον ἀληθινὸν, τοὺς δὲ τὰ εἴδωλα σεβομένους ἀναθεματίσαντας, εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη. Διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεῖσαι, ἐμάστιξε σφοδρῶς. καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν. Εἶτα πάλιν ἀνακρίνας ἐπὶ ἱκανὰς ἡμέρας μαστίζων καὶ φυλακίζων καὶ ταλαιπωρῶν αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἀπεφήνατο κατ᾽ αὐτῶν θηριομαχίαν. Βληθέντων δὲ τῶν Ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ, καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ Ἅγιοι ἐκεῖσε τελειωθῆναι. καὶ εὐθέως ὁ τῶν θεραπόντων Θεὸς, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Τότε οἱ ἄγριοι θῆρες, τῶν Ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ Λείψανα, ἀνεχώρησαν, μὴ δ᾽ ὅπωσοῦν ἁψάμενοι τούτων. Καταλαβούσης δὲ νυκτὸς, χριστιανοί τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Σαρβήλου, καὶ Βαβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, τῶν ἐν Ἐδέσῃ παθόντων.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Βασιλέως. Ἦν δὲ ὁ Ἅγιος Σάρβηλος, τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν Ἱερεύς. Καί ποτε ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ τὸ ἔθος ἐξάρχων τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν, παρὰ Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς, καὶ λοιδορηθεὶς ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας, κατενύγη τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι. Καὶ τοῖς λόγοις τοῦ Ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς Βεβαίας, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου βαπτίζονται. Ὅθεν εἰς ἐξέτασιν ὁ Ἅγιος Σάρβηλος καθίσταται τῷ Λυσίᾳ. καὶ πρῶτον μὲν ῥαβδίζεται. εἶτα σπαθίζεται, καὶ μετ᾽ ὀλίγον ξέεται τὴν ὄψιν. καὶ εἰς τοὐπίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας, τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται. Ἔνθα καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται, καὶ ἐν διαφόροις τοῦ σώματος μέρεσι πυρὶ κατακαίεται. καὶ τέλος τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον κομίζεται, ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς καὶ ἀποθλιβεὶς, πριζόντων αὐτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων, εἶτα ἀποτεμόντων τὴν κεφαλήν. συναπετμήθη δὲ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος προστάξαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Δοὺς τὴν βαρεῖαν σάρκα γῇ Βαρσιμαῖος,
Σύνεστι βαστάσασιν ἡμέρας βάρος.

Οὗτος ὡς γέγραπται ψυχικῆς σωτηρίας αἴτιος

τῷ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῷ Σαβήλῳ γεγονώς, βαπτίσας αὐτόν, διεβλήθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Λυσίαν. καὶ ὁμολογήσας τὸν Χριστόν, ἐτύφθη σφοδρῶς. Εἶτα γραμμάτων βασιλικῶν καταφοιτησάντων, παύσασθαι τὸν διωγμόν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς. καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀφραάτου.

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν νεκρὸς ὢν Ἀφραάτης, Αἰωνίως ζῇ καὶ νεκρὸς φανεὶς ἅπασι.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι.

Ι 'Ερωσύνης, ἠγλαϊσμένος μύρῳ, Ὅσιε θείῳ, καὶ Μαρτύρων αἵματι κοσμηθείς, ἀμφοτέρωθεν διέπρεψας. εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ν Ομοθεσίᾳ, καταφαιδρύνας Κόσμον ἅπαντα, ἄρτῳ οὐρανίῳ ἔθρεψας τοὺς πιστούς, τῷ Δεσπότῃ σου κραυγάζοντας. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Α 'Κτινοβόλοις, αὐλαῖς Παμμάκαρ φωτιζόμενος, αἴγλης ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυνθείς, τὴν οὐράνιον ἀπείληφας, χαίρων ἀπόλαυσιν, Θεοφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Σ Ι͂τος ὑπάρχων, Θεοῦ ὡς ἔφης παναοίδιμε, μύλαις κατηλέσθης, Μάρτυς ταῖς τῶν θηρῶν, καὶ τῷ φέροντι τὰ σύμπαντα, θείᾳ χρηστότητι, καθαρώτατος ἄρτος γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ν Ὁ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σ 'Στῶς τοῦ Ῥήματος σοφέ, Τριάδα ἄκτιστον, ἐθεολόγησας, νοῦ καθαρότητι Ἅγιε, διανοίας τε λαμπρότητι, μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν θρόνων ὠμότητα, ἀλλ' ἐβόας. πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρ 'Υθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν νοῦν, τοῖς θείοις δόγμασι, Μάκαρ Ἰγνάτιε, τὸν δεισιδαίμονα τύραννον, τῆς ἀπάτης προϊστάμενον, τοῖς τῆς σοφίας ὀχετοῖς, ἄρδην κατέκλυσας, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Α 'Πείρῳ λαμπόμενος φωτί, τῷ τῆς Θεότητος, Μάρτυς ἀήττητε, τῆς ἀθεότητος ἄστατον, ἐξηφάνισας σκοτόμαιναν, ἀποστολὰς φωτοειδεῖς, πέμπων τοῖς μέλπουσιν. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Μ Αγίαν καὶ χάσματα θηρῶν, οὐκ ἐδειλίασας, θεῖε Ἰγνάτιε. ἡ τοῦ Ὑψίστου γὰρ δύναμις, ἐκ Παρθένου ἀνατείλασα, τὴν πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ σε περιέβαλεν, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζοντα Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χ Εῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ε 'Ρως ὁ θειότατος Μάκαρ, κατακρατήσας τῆς ψυχῆς σου, Κόσμου τὰς ὑλώδεις φροντίδας, πυρὶ αὔλῳ πάσας κατέφλεξε, καὶ ὀρεκτῶν ἀκρότητι, στεφανηφόρον σε κατέστησε.

Λ Ιμένι λαμπρῷ καθωρμίσθης, γαληνοτάτῳ Θεοφόρε, σάλον τῶν κυμάτων ἐκφυγών, ὁρμὰς ἀγρίων καὶ φονικῶν θηρίων. καὶ νῦν τρυφαῖς λαμπόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Π Οικίλῳ κοσμούμενος στέφει, Ἱερομύστα διαπρέπεις. τῆς ἱερωσύνης γὰρ ἐν σοί, εἰς ἓν συνῆλθε καὶ μαρτυρίου κλέος. καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτοχος, τῷ σῷ Δεσπότῃ συνδεδόξασαι.

Ω 'Σ Ἱεροφάντωρ ὑπάρχων, τῇ παρρησίᾳ κεχρημένος, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεόν, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, ἐκ πειρασμῶν Ἰγνάτιε, νῦν λυτρωθῆναι καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ω 'Σ τῶν Οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, πάσης τε τῆς Κτίσεως Ἁγνή, τιμιωτέρα Θεὸν ἐκύησας, ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρουσα, τὸν Πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Λ Ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τούς πόθῳ ἑορτάζοντας, τὴν σὴν φαιδρὰν ἐπάνοδον, Ἰγνάτιε Θεοφόρε, Ἱερομάρτυς Παμμάκαρ, λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης τοῦ ἀλάστορος, διδοὺς πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς εἰληφὼς ἐξουσίαν, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. ὅμοιον.

ΕΝ δύο ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Παμάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Εἰς τὸν Α. Π. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, ά.

ΣΤΗΛΗ ἔμψυχος, καὶ ἔμπνους εἰκὼν, ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτὴ, Θεοφόρε Ἰγνάτιε, τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα, τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν, τὴν μακαρίαν ἐκείνην καὶ ἀοίδιμον φωνὴν, τὴν ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσα, καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι. διὸ μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σου γεγονὼς, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

ΝΟΣΟΥΣΑΝ Πανύμνητε δεινῶς, τὴν ψυχήν μου πάθεσι, πονηροτάτοις θεράπευσον, ἡ τὸν Ἀκέστορα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τὸν Χριστὸν κυήσασα, τὸν πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενον, τὸν τραυματίσαντα, διαβόλου τὴν κακόνοιαν, καὶ θανάτου ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

ΣΦΑΓΗΝ σου τὴν ἄδικον Χριστὲ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι. τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; μὴ λείπῃς μόνην με Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Λ'. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου, Πάπα Ῥώμης. Ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰς δὲ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸν Ὄρθρον, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων τριῶν Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἱππολύτου. ὁ Κανών. Ὠδὴ, ά. ἦχος, δ'.

Ἅρματα Φαραώ.

ΔΕΥτε μαρτυρικαῖς, εὐφημήσωμεν ᾠδαῖς, τὸν Ἱερομάρτυρα, θεοφεγγεῖ καθορῶντες, χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα, Χριστὸν δοξάζοντες πάντοτε.

ΣΤ' ποίμνην λογικὴν, πρὸς Χριστοῦ ἐγχειρισθεὶς, τοῦτον ἐκμιμούμενος, προκινδυνεύων ἀρίστως Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθηκας, καὶ διπλῷ στεφάνῳ κεκόσμησαι.

ΤΩ, ἱερατικῷ, ἐκ προστάγματος Θεοῦ, τῆς ἀγαλλιάσεως προκεχειρισμένος, ἐλαίῳ τῷ μαρτυρικῷ Ἱππόλυτε, ἐπεσφραγίσθης δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

ΑΦΛΕΚΤΟΝ Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, Βάτον ἐθεάσατο, σὲ ζωγραφοῦσαν Παρθένε, αἴγλῃ μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός. καὶ γὰρ Θεὸν ἐκύησας.

Ὠδὴ, γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

ΑΡΝΑΣ λογικοὺς ἐποίμανας, καὶ ὥσπερ ἀρνίον, τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι, τὸν ἁπάντων Ἀρχιποίμενα, καὶ Θεοῦ Ἀμνὸν μιμούμενος.

ΓΑΛΑ λογικὸν Ἱππόλυτε, τοὺς ποιμαινομένους, θεοπνεύστως ἐπότισας, τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας, χαίρων πέπωκας ποτήριον.

ΣΤΙΦΟΥΣ Ἀθλητῶν ἡγούμενος, ὑπὲρ εὐσεβείας, ὑπέδυς τὸ μαρτύριον, εὖ δοξάζων Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ θείῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

ΧΑΙΡΟΙΣ Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἦχος πλ. δ΄. ᾨδὴ α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστὴρ ἀειλαμπὴς, ἀνεδείχθης τῷ Κόσμῳ, φωτίζων ἀστραπαῖς, τῶν ἐνθέων σου λόγων, αὐτῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχα Ἱππόλυτε. Ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν σου καὶ θείαν μνήμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεραίρομεν.

ᾨδὴ δ΄. Τῆς σῆς [illegible] τῆς γῆς.

Τῶν ἀρετῶν ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σειρά. ὡς Ποιμὴν γὰρ καὶ Μάρτυς Ἱππόλυτε, παρὰ Θεοῦ τετίμησαι, σφόδρα ἐν αὐτῇ ὡραϊζόμενος.

Τὴν προσφορὰν τοῦ Ἄβελ ὑπερβέβηκας· λογικὸς γὰρ προσενήνοχας ἄρνας Θεῷ, καὶ τῷ οἰκείῳ αἵματι, χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρέστηκας.

Αἱρετιζόντων τὴν παλίμφημον κακόνοιαν, διὰ τοῦ πνεύματος τρεψάμενος Μακάριε, Ἱερομάρτυς ἄριστος, πόθῳ τοῦ Δεσπότου γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδόν σε Ἄγγελοι Παρθένε Ἁγνὴ, ἐκ τῆς γαστρός σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλεγον, δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

ᾨδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς ἀληθῶς, Ἱερεῦσι γεγένησαι, καὶ Μάρτυσιν Ἱεράρχης, καὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις, ταῖς χάρισιν Ἱππόλυτε.

Λίθοι μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσιν, Ἱππόλυτε σοὶ δὲ φέγγει, τῆς σῆς ἱεραρχίας, ἡ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους ἑλληνικοὺς, ἀσεβῶν σὺ διήλεγξας, ὦ ἄριστε τῶν Μαρτύρων, καὶ παράνομον πλάνην, ἑβραίων θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ᾽ ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾨδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τέθηκας, τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως, ἐν Ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσίτης τε καὶ ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὴν ψυχήν σου προσῆξας δι᾽ αἵματος.

Εἴληφας, χαρισμάτων πληθὺν διὰ Πνεύματος, Ἱερομάρτυς θεόθεν, ἐν ἀμοιβῇ θείᾳ χαλέων σου, καὶ προσάγεις, εὐχαρίστως σαυτὸν θανατούμενος.

Ὡς θεῖον, τῶν ἀθλητῶν σου Χριστὲ τὸ σύστημα, τῶν ἐπ᾽ ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη καταρρυφώντων, καὶ ἡδίω, τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα, τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον. ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

ᾨδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς τε φωτίζεις, Ἱερομάρτυς πεφυκὼς, τοὺς βοῶντας Χριστῷ ἐν τῇ μνήμῃ σου. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προμνωσθέντα τηλαυγῶς, ἆθλον ἱερώτατον Πάτερ, τοῦ μαρτυρίου κατορθῶν, ἐφεστῶτά σοι χαίρων ἐκραύγαζες. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ τὰς αἰκίας ἐνεγκὼν, ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης, τοῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παρρησίᾳ ἐβόα Ἱππόλυτος. ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ἐνδημήσαντα, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

ᾨδὴ η΄. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ὡς λιπαρὰ καὶ πίων ἡ θυσία. ὁ καλὸς γὰρ Ποιμὴν, προβάτου δίκην προσάγεται, Χριστῷ κραυγάζων. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῷ στεφάνῳ ἐξαστράπτων, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Χριστὲ, ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν, ὑμνεῖτε Παῖδες, γεγηθὼς ἀνακράζων, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, ὁ τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητὴς, θανάτου χαίρων Ἱππόλυτος, ἐβόα Παῖδες, τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν, τῇ Οἰκουμένῃ Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Εἱρμός.

ΤΟν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου ὁραθέντα, ἐν καμίνῳ πυρὸς, τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστὸν τὸν Θεὸν, ὑμνεῖτε Παῖδες, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

ΩΣ παμφαεὴς Ἱερομάρτυς, διττῷ κατελάμπρυνας τῷ φέγγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σὲ ὑμνούντων· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

ΤΗν γῆν ἀναβλύσας διδαγμάτων, Παμμάκαρ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ, μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων, τοὺς κρουνοὺς ποταμηδὸν τῷ Θεῷ προσφέρεις· ὅθεν σε πάντες, ἐπαξίως μακαρίζομεν.

ΕΔίδαξας ἕνα Θεηγόρε, Θεὸν προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, Δημιουργὸν ἁπάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῷ τε, ἐκοσμήθης διαδήματι.

Θεοτοκίον.

ΑΣτράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας, σφοδρῶς σου αὐτὸς ῥάφθη, ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι, δόξης τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο.

Στιχηρὰ, προσόμοια. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

ΙΕρωσύνης τὴν χάριν, Πάτερ δεξάμενος, θείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας πάντας, Ἱππόλυτε Θεόφρον, καὶ ἱεραῖς συγγραφαῖς διεσάφησας, τῶν Προφητῶν θείους λόγους φανῶν ἡμῖν, τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα.

ΟΜολογίας ἐνθέου, στέφει κοσμούμενος, τῶν σῶν αἱμάτων λύθρῳ, τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας, ὅλος λαμπρὸς, καὶ ὡραῖος παρέστηκας, τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ καὶ Ποιητῇ, Παμμακάριστε Ἱππόλυτε.

ΩΣ παρρησίαν Παμμάκαρ, πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν, νῦν κεκτημένος πάντας, διάσωζε κινδύνων, τοὺς πίστει σε τιμῶντας, καὶ πειρασμῶν, καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ ἐκ παθῶν καὶ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν, εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ΡΑ'βδῳ τῆς σῆς προστασίας, Θεοκυῆτορ Ἁγνὴ, τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου, ἀπέλασον ἐντεῦθεν, εἰρηνικῶς, πρὸς ζωὴν μεθιστῶσα, καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν, σὺν προβάτων συναρίθμησον.

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

ΕΝ τῷ ὕψει Βασίλειε, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρητα, αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια. ἅπερ ἀνεκάλυψας, καὶ ἐφάνωσας λαοῖς, εὐσεβείας ὡς Κῆρυξ σοφός. διὸ πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς ἑπομένους, τοῖς σοῖς διδάγμασιν Ὅσιε.

ΤΟὺς συνδέσμους διέλυσας, τῶν αἱρέσεων Ὅσιε, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων καὶ τῶν δογμάτων σου, καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρθοδόξου Πίστεως, τοὺς ἀνυμνοῦντας Χριστὸν, εὐφημοῦντας Γρηγόριε, ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς προσδεχομένους, τὰ σὰ θεόφθογγα δόγματα.

ΑΡραγῆ σε θεμέλιον, ὁ Χριστὸς ἐπεστήριξε, τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ Πάτερ Ὅσιε, τηροῦντα ταύτην ἀσάλευτον, καὶ ἀκαταμάχητον, τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, Θεόρρημον Χρυσόστομε, καὶ πρεσβεύοντα, ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων λυτρωθῆναι, τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων, καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

ΤΗς Τριάδος ἐκλόγια, ἀκηράτου λειμῶνός τε, ἄνθη τὰ πνευματικὰ καὶ τερπνότατα, τοῦ μονήρους ὡς ὑπάρχοντας, ἀκτῖνας Ἡλίου τε, καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν, ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν, εὐφημήσωμεν, Ἰωάννην τὸν μέγαν σὺν τῷ Θείῳ, Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, καὶ τὸν ὑψίνουν Βασίλειον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

ΑΝθρωποι τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστοὶ οἰκέται, λειτουργοὶ Κυρίου, ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, σκεύη ἐκλογῆς, Στύλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμοι, μὴ παρασιωπᾶτε τοῦ βοᾶν, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος, πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἡ Χάρις ὑπερέχυσεν, ἡ Πίστις ἐπεκράτησεν, ἐπληρώθη πάντα γνώσεως Θεοῦ, διὰ τῶν Ἀποστόλων, διὰ τῶν Διδασκάλων, καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Οὐράνια μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα, χαρισμάτων, συνδρομὴ παντοδαπῶν, μετὰ κατορθωμάτων, νικώντων πάντα λόγον, τοὺς τρεῖς Ἁγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Βασίλειος ὁ ἔνθεος νοῦς, Γρηγόριος ἡ θεία φωνή, Ἰωάννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτήρ, οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω, θεράποντες Τριάδος, καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ὦ δοῦλοι ἀγαθοί, καὶ πιστοί, εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, καὶ τοῖς μεθ' ἡμῶν ἐλθοῦσι, μὴ φθονήσαντες. διὸ ἤνοικται πύλη Βασιλείας ὑμῖν. εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, Ἅγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκπορεύεται Ἁγνή, Παρθένε Θεοτόκε. ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἑσπέρας, ἐν τῇ Ἀγρυπνίᾳ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων, τὴν γεγονυῖαν παρὰ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων. Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, ψάλλομεν τό, Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὰ τῆς χάριτος Ὄργανα, τὰς Κιθάρας τοῦ Πνεύματος, τὰς ἀσήμους Σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, τὰς φοβερὰς καὶ ἐξάκουστον, ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντάς, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, γνωριζούσας τοῖς πέρασι, τρεῖς Κήρυκας, τῆς μεγάλης Τριάδος Ἰωάννην, καὶ Βασίλειον ἀξίως, σὺν Γρηγορίῳ τιμήσωμεν. Δίς.

Οἱ τῆς Τριάδος οἱ πρόμαχοι, εὐσεβείας οἱ πρόβολοι, οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Ἀπόστολοι, οἱ ἐξ Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες, τὸ ζῶν ὕδωρ Ποταμοί, καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ζωηρρύτως ποτίζοντες, θείοις ῥεύμασι, τὰ μεγάλα Στοιχεῖα, τὰ τὴν Πίστιν, ὥσπερ Κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν. Δίς.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ φησίν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὁ φθόγγος ἐξέδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν, Διδασκάλων τῆς Κτίσεως. ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις συγκροτεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα. Δίς.

Τὰ τοῦ Πνεύματος Ὄργανα, ἀληθείας τὰς Σάλπιγγας, τοὺς τοῦ Λόγου Ῥήτορας εὐφημήσωμεν, φωναῖς ᾀσμάτων τοῖς δόγμασιν, αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι, ἱκετεύοντες αὐτούς, παρρησίαν ὡς ἔχοντας, πρὸς τὸν Κύριον, δωρηθῆναι εἰρήνην σταθηρὰν μέν, εἰς ἀεὶ τῇ Οἰκουμένῃ, ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν. Δίς.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος Σάλπιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν. τοὺς μελῳδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεότητα. τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ Ὀρθοδόξων προμάχους. τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθεὶς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς. οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν,

Κεφ. α. 8. εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ Ἰσαὰκ καὶ τῷ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ Οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς,

ἐδ. 15. καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς, τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς. οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστιν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς Υἱοὺς Ἰσραήλ. ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ Οὐρανὸς, καὶ ὁ Οὐρανὸς

Κεφ. ι. 14. τοῦ Οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. Πλὴν τοὺς Πατέρας ἡμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς παρὰ πάντα ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων. ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς, ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον. Ὁ ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ, καὶ ὀρφανῷ, καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ αὐτὸς Θεός σου. ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα, καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφ-

Κεφ. γ. 1. θαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχ. ἰδιόμελα, Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου, Ἦχος β΄.

Δεῦτε τῆς Οὐρανίου Τριάδος οἱ λάτραι, τὴν ἐπίγειον Τριάδα, τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐφημήσωμεν. τὸν Γρηγόριον, τῆς Θεολογίας τὸν ἐπώνυμον. τὸν Βασίλειον, τῆς Βασιλείας τὸν φερώνυμον, καὶ Ἰωάννην τὸν ὄντως χαριτώνυμον. τοὺς τῆς σοφίας βυθούς. τοῦ Πνεύματος τὰ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ῥεῖθρα τὰ ὠκεάνεια, τὰς Πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἁλλόμενον, τοὺς διαυγεῖς Μαργαρίτας, τοὺς ἐπιγείους Φωστῆρας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας, τὰ ἀγλαόκαρπα Δένδρα, τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος, Χριστοῦ μου τὸ στόμα, καὶ τῆς Τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς ἐξ αὐτῆς ἀμέσως ἐλλαμπομένους, καὶ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τοὺς ἀναφθέντας ἄνθρακας, ἐκ τοῦ ἀσβέστου πυρός, οἱ δι᾽ αὐτῶν φωτισθέντες, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· οὗτοι γὰρ τῇ πρὸς αὐτὸν ἑνώσει ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ Κόσμου ἐγένοντο, ζωτικὴν τοῖς πτωχοῖς χρηματίζοντες δύναμιν, Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, εὐσεβῶς ἀνακηρύττοντες. οἷς καὶ ἡμεῖς προσείπωμεν. Χαίροις Τριάδος, τριὰς ἡ θεόσοφος.

Ἦχος, πλ. β΄.

Τοῦ Δαβὶδ τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοκον, τοῦ Σολομῶντος σπαρτίον τὸ κόκκινον, τὸ τοῦ Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τοὺς σοφοὺς Ἱεράρχας, Βασίλειον τὸν μέγαν, Γρηγόριον τὸν Θεῖον, Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πιστῶς ἀνευφημήσωμεν. τὸν μονιὸν γὰρ Γολιάθ, τῷ ἀκρογωνιαίῳ λίθῳ καταβαλόντες, τὴν πίστιν πρὸς ὁμόνοιαν ἤγαγον, τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστοῦ περιτειχίσαντες αἵματι. καὶ τοὺς θεοκαπήλους αἱρεσιάρχας, τῶν περιβόλων τῆς θείας τοῦ Χριστοῦ ποίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντες διὰ τῶν λόγων, καὶ ἔτι τὴν πίστιν στηρίζουσι, καὶ πρεσβεύουσι Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, πλ. δ΄.

Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν Διδασκάλων, τὰ ἤθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, θεογνωσίας αἴγλῃ, τὸν νοῦν περιλαμφθῆναι. διὸ κράξωμεν. Τριὰς Ἁγία, Κυρία τοῦ παντός, ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς, τὸ σὸν ποίμνιον τοῦτο, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον, ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Ἦχος, πλ. β΄.

Τριὰς Ἁγία καὶ προσκυνητή, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου. ὅτι τρεῖς τοὺς μεγάλους Φωστῆρας, τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώπων ἐχαρίσω,

Σεπταγε.

τῷ φωτὶ λαμπαδουχοῦντας, τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ τῇ αἴγλῃ φρυκτωροῦντας, τῶν σωτηρίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων· δι᾽ ὧν ἡ Οἰκουμένη φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, καὶ πρὸς τὴν Βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν ὁδεύει, τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις. καὶ αὐτὴ τῶν ἀρχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλάνθρωπε.

Δόξα, ἦχος, πλ. β΄.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Πατέρων κλέος, τῆς Πίστεως τοὺς Πύργους, καὶ τῶν πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας Φωστήρ, Βασίλειε σοφέ, καὶ στῦλε ἀπερίτρεπτε. Χαίροις, ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, Ἀρχιερεῦ μέγιστε, Θεολόγε Γρηγόριε. Χαίροις, ὦ χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος Κήρυξ. Ἀλλ᾽ ὦ Πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὴν τῶν Παρθένων καλλονήν, καὶ χαρμονὴν τῶν Νόων, τὴν μόνην Θεοτόκον, καὶ τῶν πιστῶν ἀρραγὲς περιτείχισμα, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις, ὑμνήσωμεν λέγοντες. Χαίροις Παρθενομῆτορ Ἁγνή, Λυχνία χρυσαυγής, καὶ Πύλη ἐπουράνιε. χαίροις Σκηνὴ ἁγιάσματος, ἡ τὸν Θεὸν χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου Παμάκαρ ἄχραντε. Χαίροις, τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα, ἁπάντων ἀσυγκρίτως. διὸ Μητράνανδρε Δέσποινα, μὴ λίπῃς φρουροῦσα τοὺς δούλους σου, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει καὶ πόθῳ ἀεί, καὶ τὸν Τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, Νείλου τοῦ Ξανθοπούλου. ἦχος, πλ. α΄.

Πρός, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς, τῆς Ἐκκλησίας, τὰ μεγάλα προπύργια, οἱ στῦλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός, τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις. Χριστοῦ οἱ ποιμά-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαντες, τὸν λαὸν θείοις δόγμασι, καὶ ταῖς ποικίλαις, ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες, οἱ τῆς χάριτος, διαπρύσιοι Κήρυκες, νόμους οἱ προεκθέμενοι, Χριστοῦ τῷ πληρώματι, οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τοῦ Παραδείσου αἱ εἴσοδοι, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καυχήσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς, οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι Ἄγγελοι. τοῦ Κόσμου ἡ σωτηρία, ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά, καὶ τῆς Οἰκουμένης οἱ Διδάσκαλοι. τοῦ λόγου οἱ πρόμαχοι, ἰατροὶ ἐπιστήμονες, τῶν νοσημάτων, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. οἱ ἀέρροοι, Ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος. λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον, οἱ Θεολόγοι αἱ βάσεις, οἱ χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς, τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἥλιος, ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς, τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις. τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, Παραδείσου τὰ κάλλιστα, ὁ Θεολόγος, ὁ σοφός τε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος, τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος. Πλάκες αἱ θεοχάρακτοι, Μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες, τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, τὸ τῆς σοφίας ἀγλάϊσμα. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός.

Ἐλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων, χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν Διδασκάλων ἡμῶν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων βλύσαντας, Ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις, τρεῖς καλλιρρόους ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος, τρισσοὺς Ἱερομύστας, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς, οἱ Ἱερεῖς τοὺς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας, οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας. τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας. οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας, θείους Ἀρχιεράρχας ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν. Πανάγιοι Διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστούς, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ ῥῦσαι κολάσεων, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.
Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Ἐλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων. προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ Παντάνασσα Μήτηρ παρθένος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν. τὴν ἔμψυχόν τε Κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μαννοδόχον χρυσέαν Στάμνον, τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου Πλάκα, ἁπάντων Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν. Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας. οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος, α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους Φωστῆρας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, τοὺς τὴν Οἰκουμένην ἀκτῖσι, δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, τοὺς μελιρρύτους Ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν Κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν. αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

Ἕτερον, ἦχος, δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι, καὶ τῆς Οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν, Κάθισμα. ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Κόσμον ἐφωτίσατε, ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, Πατέρες θεόσοφοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδόξων, σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφήμων συγχύσεις. διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε Πανύμνητε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεόνυμφε, καὶ ἀπειρόγαμε, πιστῶν ἡ ἀντίληψις, ῥῦσαι πάντας κινδύνου, καὶ παντοίας ἀνάγκης, Δέσποινα Θεοτόκε, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας, μόνη Θεόνυμφε.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν, Κάθισμα. ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν λειμῶσι τῶν Γραφῶν, καθάπερ Μέλισσαι Σοφοί, προσιπτάμενοι ὑμεῖς, περιεδρέψασθε καλῶς, καὶ τῶν ἀνθέων τὰ ἄριστα καὶ τὸ μέλι, πᾶσι τοῖς πιστοῖς, τῶν διδαγμάτων ὑμῶν, προτίθεσθε ὁμοῦ, εἰς πανδαισίαν αὐτῶν. καὶ διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ' εὐφροσύνης κραυγάζει. πάρεστε πάλιν, καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς εὐφημοῦσι Μακάριοι.

Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥικνίαις τῶν παθῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, χειμαζόμενος Ἁγνή, ἐπικαλοῦμαί σε θερμῶς. μή με παρίδῃς τὸν δείλαιον ἀπολέσθαι, ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα. πλὴν σοῦ γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ κέκτημαι. μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γέλως, ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσωμαι. καὶ γὰρ ἰσχύεις, ὅσα καὶ θέλεις, ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Οἱ σοφοὶ Διδάσκαλοι, τῆς Οἰκουμένης, οἱ Θεὸν δοξάσαντες, ἔργοις καὶ λόγοις ἐπὶ γῆς, μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, ὡς σωτηρίας ἡμῖν ὄντες πρόξενοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἑορτάζει σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν πανήγυριν, τῶν Διδασκάλων τῶν τριῶν. καὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν, τὴν Ἐκκλησίαν αὐτῶν θείοις δόγμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεποιθότων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι. σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον. ἦχος δ΄.

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν΄. Δόξα.

Ταῖς τῶν διδασκάλων, πρεσβείαις ἐλεῆμον.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Στιχηρὸν τῶν Ἁγίων, ἦχος πλ. β΄.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν, Ὅσιοι Πατέρες, καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα Ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς η΄.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ποίημα Ἰωάννου Εὐχαΐτων.

Ὠδὴ α΄. ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι Θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων. ὅτι δεδόξασται.

Τὴν εὐσεβῶς, σὲ Θεοτόκον κυρίως Ἁγνήν, ὁμολογοῦντα ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ νόσων καὶ πταισμάτων, σύ με διάσωσον.

Ὅλων ἐν σοί, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσσον, ἀποκειμένην ἔγνωμεν. διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε προθύμως, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, διασωζόμεθα.

Υἱὸν ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνούντων δυσώπησον, τὸν σαρκωθέντα Πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου, καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι

ἡμᾶς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μαι ἐκ πταισμάτων, καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων, ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρισήλιον φῶς τρεῖς ἀνῆψεν Ἡλίους.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος καὶ Εἱρμὸς αὐτός.

Τίς ἀμοιβὴ, τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα, τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποις, προσενεχθήσεται, παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι, χειραγωγούμεθα.

Ῥητορικαὶ, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν, συγκινείσθωσαν μίαν, καὶ τοὺς τετιμηκότας, ἀντιτιμάσθωσαν.

Ἴδιον μὲν, οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι, ἐν γῇ οἱ Οὐρανόφρονες, φύλακες δ' ὤφθησαν, τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται. κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων, καταξιούσθωσαν.

Θεοτοκίον.

Εἰς τὴν κοινὴν, φιλοτιμίαν Πανάμωμε, τῆς ἡμετέρας φύσεως, πάντες δοξάζομεν, χεῖλος ἓν γεγονότες, καὶ συμφωνίαν μίαν, ἀποτελέσαντες.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων, ποίημα τοῦ αὐτοῦ. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Οὐκ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα, σπουδῆς κατόρθωμα, ἀλλ' ἡ τοῦ σοῦ Θρόνου, πάρεδρος Φιλάνθρωπε, σοφία συνεργείτω μοι, λόγου χάριν διδοῦσα. δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν.

Ὥσπερ κρατὴρ ὑπερεῤῥύη Δέσποτα, ἡ ἀγαθότης σου, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος, τῆς φιλανθρωπίας σου, ἐκχεῖται καὶ διώδευσεν, ὡς καὶ ἄλλους Ἀγγέλους, μετὰ σαρκὸς ὑποστήσασθαι, τοὺς νῦν προκειμένους εἰς ἔπαινον.

Ἐξ Οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ ἐγκώμια, Ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος. Θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν, οἱ τὸν φύσει καὶ μόνον, ἀληθινὸν Θεὸν ἔχοντες, ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φθεγγόμενον.

Θεοτοκίον.

Μνήμην Δικαίων ὁ Θεόφρων σύλλογος, μετ' ἐγκωμίων τελεῖ. οἷς ἡ Θεοῦ Μήτηρ, ὡς αὐτῶν κεφάλαιον, εἰκότως συνδοξάζεται, τελευταίαν καὶ πρώτην, καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα, καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα.

Καταβασία.

Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ. ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι. ᾌσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ΄. ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου Ἁγνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, παράσχου ἵλατον σοῖς ἱκέταις, τοῖς προστρέχουσι τῇ σκέπῃ σου, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον, Παρθένε ἐλπίς μου καὶ προστασία, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, λυτρουμένη δεινῶν με Ἀειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἀγκάλαις ὡς φέρουσα Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως, λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἱκέτευε.

Ἄλλος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἡ Σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας, ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν Οἰκουμένην, ὁ Κήρυξ, ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων, πάντα τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος, συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων, λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος, ἀστέρας Ἥλιος, ὁ πολυύμνητος, Θεολόγος σήμερον μακαρίζεται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ Κόσμου, τῷ Κόσμῳ φαίνει. ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας τὴν γῆν ἡδύνει. ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας, καρποὺς προβάλλεται, ὁ Χρυσοῦς Ἅγιος. οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν, οἶδεν ὡς βούλεται. ὅθεν ἀκούεται, καὶ Παρθένος τίκτουσα. τίς οὐ θαυμάσεται;

Ἄλλος. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Οἱ τῶν ἠθῶν διορθωταὶ, καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι, οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἁπάντων, οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν, καὶ λόγων τύπους δείξαντες, οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου, λαμπροὶ λαμπρῶς εὐφημείσθωσαν.

Πνεῦ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πνεῦμα ἐνέπλησε Θεοῦ, Βασίλειον ἐπιστήμης, τῶν πυρίνων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν, ὁ Γρηγόριος καὶ πῦρ, ὑψηγορίας ἔμπρησε. τὸ τοῦ Χριστοῦ δὲ στόμα, ἐν Ἰωάννῃ ἐλάλησε.

Οὐ μὴν αἰῶνος τὴν σαφῶς, καταργουμένην σοφίαν, ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει, ὑποκύπτουσαν αὐτῇ, καὶ δουλικῶς λαβοῦσαν. Κήρυκας γὰρ ἡ χάρις, σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν τῇ μήτρᾳ τῆς Ἁγνῆς, κατασκηνώσας Παρθένου, τὰς ψυχὰς τῶν Θεοφόρων Ἁγίων, οἰκητήριον ποιεῖ, καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι, τὰ κατὰ τὴν Μητέρα διερμηνεύει Μυστήρια.

Καταβασία.

Ὁ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν. ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Κάθισμα, ἦχ. πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς μεγάλους Φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς, Ἐκκλησίας τοὺς Πύργους τοὺς ἀρραγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν, οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες, καὶ τῶν λόγων τούτων, ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος. τὸν σοφὸν Χρυσορρήμονα, καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον, σὺν τῷ Γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ Θεολόγῳ. πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν, ἐκ καρδίας κραυγάζοντες. Ἱεράρχαι τρισμέγιστοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ Θεοῦ, ὡς Ἀπόστολοι ἄλλοι ἱερεῖς τοῦ Χριστοῦ, τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως, συνιστᾶτε τὰ δόγματα. ἃ τὸ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλλοντο, ἁλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ Πνεύματος. ἔδει γὰρ καὶ οὕτως, τὸ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι. ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν. πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε τὴν ταπεινήν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ ἐν πυθμένι ᾅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα, καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα. σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος. πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ὠδὴ δ'. ὁ Εἱρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου Δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, Μήτηρ Θεοῦ, καὶ ζάλης καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη Παμύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν, ἐξάρπασον Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα, καθοδηγοῦσά με.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, κυβέρνησιν Ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε. ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε σοφισθῆτε, καὶ λέγειν διδαχθῆτε, πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, πράξεως ἀκρίβειαν, καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος, ὑδάτων αἰώνων τε, Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου, ἔσταξε Παναμώμε, κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.

Ἄλλος. [illegible] ύ μου Χριστὲ Κύριε.

Στύλος πυρ[illegible] λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, τὰς δὲ φυλάς, σώζων ἀσφαλῶς, τὰς ἑπομένας, ὁ μέγας ὤφθη Βασίλειος. θαρσείτω καὶ νικάτω, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τηλικοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον.

Γλώσσης τρυφή, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα, ὁ σὸς λόγος, πέφυκε Γρηγόριε, Νάμα ζωῆς, Δρόσος γλυκασμοῦ, Μέλι τὸ ἐκ πέτρας, Ἀγγέλων ἄρτος οὐράνιος, ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πάθων, καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ὁ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Ποταμός, τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως, καὶ τὸ καλόν, πρόσωπον τῆς γῆς, ὡς ῥυφῆς χειμάῤῥους, ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, εὐφραίνων καὶ πιαίνων, τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν Πόλιν, τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι.

Θεοτοκίον.

Φύσιν ἁπλῆν, ἀναχομένην συνθέσεως, καὶ φανεῖσαν, κρείττονα συγχύσεως, ἐκ τοῦ σοῦ, Δέσποινα Υἱοῦ, οἱ τρεῖς Θεοφόροι, δογματισταὶ ὡμολόγησαν, ἐκ δύο θελημάτων, καὶ διπλῆς ἐνεργείας, τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

Ἐκάλυψεν Οὐρανούς, ἡ ἀρετή σου Χριστέ·
τῆς Κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἁγιάσμα-
” τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρός, ἐν τῷ ναῷ
” τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλο-
” φορούμενος. καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα, τῆς σῆς
” αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε΄. ὁ Εἱρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιη-
τὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν προ-
” σταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς. ἐκτός σου γὰρ
” ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὅπλον ἀήττητον, κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες, τῶν δυσμενῶν, πάσης ἐπηρείας, λυόμεθα ἀεί, οἱ σὲ Θεοτόκον, Ἁγνὴ ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα, ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας, τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Υἱὸν μονογενῆ. ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων, τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς Ποιητήν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου Ἁγνὴ φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, εὐΐλατον δίδου, τοῖς νῦν ἐκ καρδίας, πρὸς σὲ καταφεύγουσιν.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Σὺ τὴν πηγήν, τῶν σαυτοῦ χαρισμάτων, ἐκπιεῖν ὅλην, φιλάνθρωπε δέδωκας τοῖς Ἁγίοις, ἐλαττωθεῖσαν, οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ Κόσμον πάντα μεθύσασαν, τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας, αὐτῶν θείοις ῥεύμασι.

Τί μοι χρυσός; τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα, καὶ δυναστεία; καπνοὶ διαῤῥέοντες εἰς ἀέρα, πάντα οἰχέσθω. αὔρα πάντα φερέτω. ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος, ἡ τῶν Διδασκάλων, τριὰς ῥητορεύουσα.

Ῥεῖ Ποταμός, ἀμβροσίαν καὶ νέκταρ. ῥεῖ τοῖς πεινῶσιν ἀθάνατος βρῶσις, καὶ τοῖς διψῶσιν, ἄφθαρτος πόσις. ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας, καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πίνοντας. πάντες πλημμυρούσης, ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτοκίον.

Ἔσχεν ἰσχύν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος. ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον, τὸν ἐν ἰσχύϊ, δυνατὸν τετοκυῖαν, ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν, καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας, τὰς τῶν ὄντων φύσεις, φιλαλήθως ἡμῖν σαφηνίσαντας, καὶ τὸν τούτων Κτίστην, πᾶσι γνωρίσαντας ὡς θέμις, εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τὸ πικραῖνον καὶ στῦφον, τῶν πρὸς σωτηρίαν φαρμάκων ἐγλύκαναν, ταῖς σοφαῖς τῶν λόγων, ἐπῳδαῖς τε καὶ τέχναις καὶ χάριτι. τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι, θεραπευταὶ θέλγεσθε πάντες, εὐσεβεῖς καὶ τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπᾷ λόγος ἅπας, τῶν θεοκηρύκων λαλούντων τὰ ἔνθεα. καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι, Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα, τὰ σεπτὰ πυξία, τῶν ἐν αὐτῇ νομοθετούντων. οἷς ῥυθμίζεται, πᾶς πιστῶν σύλλογος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀθάνατον φύσιν, ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἁγιότητα. καὶ Παρθένος Κόρη, τοὺς ἀσάρκους Ἀγγέλους παρήλασεν, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, τὸν Βασιλέα τῶν Ἀγγέλων. ὃν προσβλέπειν, ἐκείνοις ἀδύνατον.

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
” ρυφορούμενον, ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ. πρὸ γὰρ
” εἶδον, σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνε-
” σπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ϛ΄. ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπι-

κα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος βίου τὸ πέλαγος, ἐπικαλοῦμαι Δέσποινα, κυβερνῆτιν ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα, ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος. ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη Πάναγνε, προσαγαῖς τοῦ Υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ἰδίᾳ ἐν τῇ Τριάδι, τριττὰ συνθεολογεῖτε, τὴν ἀγεννησίαν τοῦ Πατρὸς, τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, καὶ Πνεύματος, τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ, περιφανὴς σωτηρία. δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους, Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα, αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρεστι τούτων.

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος, πρὸς τὸ Οὐράνιον ὕψος. ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς Ἁγίους, ἐξῆρεν ἐπέκεινα, τῶν Οὐρανῶν, ὁ Οὐράνιος ἔρως.

Θεοτοκίον.

Νέαν σε πηγὴν Παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων, ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι, καιναῖς ὑποθέσεσι, καινοπρεπῆ, προσαρμόζουσι φράσιν.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τριάδα μοναδικὴν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν, Μονάδα τριαδικὴν, ὑμνεῖν παρελάβομεν. προσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν Πατέρων, μίαν φύσιν τρισυπόστατον.

Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, πρὸς τὸν Πατέρα συνάναρχος. τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνῆν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Γεννήτορος. ἁπλῆ Ὁμοούσιος, συμφυὴς Θεότης, ὡς οἱ Θεῖοι φασὶ Κήρυκες.

Συνάπτω καὶ διαιρῶ, τὰ συναπτῶς διαιρούμενα. ἓν ἀμερὲς ἐννοῶ, καὶ τρία φαντάζομαι. Διδασκάλους δέχομαι, τρεῖς Θεοφορήτους, οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ πρὸ τῆς σαρκὸς, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν. Υἱὸς Πατρὸς καὶ Μητρὸς, ὁ ταῦτα καλούμενος. ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα. τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει, τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.

Καταβασία.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον. ὃ λαοῖς ἐπέστη. ἐκ Θεοῦ Χριστὲ σὺ Θεός μου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν. τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἱκανὸς τὰ χείλη διᾶραι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν, πρὸς τοὺς πνέοντας πῦρ, δυνάμει Λόγου καὶ Πνεύματος; ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω. ὅτι πᾶσαν παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ τρεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρίᾳ, τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες. διὸ μεγίστων δωρεῶν τούτους ἠξίωσας, ὡς πιστοὺς σου θεράποντας, Ὁ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, Λ'. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στ. Οὓς μὲν δίκαιον τρεῖς σέβειν Ἑωσφόρους,
Φῶς τριοστολαμπὲς πηγάσαντας ἐν Κόσμῳ.
Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας θέμις,
Τοῖς ἐκχέασι πᾶσι, κοινὴν τὴν χάριν.
Ἔαρ Χελιδὼν οὐ καθίστησι μία,
Αἱ τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ.
Τὴν μὲν νοητὴν ἡ Τριὰς λάμπει Κτίσιν,
Τριάς γε μὴν αὕτη σε τὴν ὁρωμένην.
Ἀπώλεσαν μὲν, οἱ πάλαι Θεοῦ σέβας,
Ἐξ Ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἀφρόνως.
Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος,
Ὥσπερ Θεοῖς προσῆγον οὐκ ὀρθῶς σέβας.
Ἐκ τῶν τριῶν τούτων δὲ φωστήρων πάλιν,
Ἡμεῖς ἀνηνέχθημεν εἰς Θεοῦ σέβας.
Κάλλει βίου γὰρ, τῇ τε πειθοῖ τῶν λόγων,
Πείθουσι πάντας, τὸν μόνον Κτίστην σέβειν.
Κτίσιν συνιστᾷ τήνδε τὴν ὁρωμένην,
Τὸ Πῦρ Ἀὴρ Ὕδωρ τε καὶ Γῆς ἡ φύσις.
Οἱ δ' αὖ συνιστῶντές τε Κόσμον τὸν μέγαν,

Τὴν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν πρὸς Θεόν τε πίστιν ὡς ἄλλην Κτίσιν,
Στοιχειακῆς φέρουσι Τριάδος τύπον,
Μέλει γὰρ αὐτοῖς, οὐδενὸς τῶν γηΐνων.
Καὶ γήϊνον μὲν ἔχον, οὐδὲν ἐν λόγοις.
Γρηγόριος γὰρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον,
Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκτρέχειν.
Τρὶς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν,
Ἀναπνοή τις οἱ Βασιλείου λόγοι.
Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων,
Ὁ καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος,
Τοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν ἀναψύχει.
Οὕτω πρὸς τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν,
Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις.
Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσατρισήλιος αἴγλη.

Ἡ Αἰτία τῆς τοιαύτης Ἑορτῆς, γέγονεν οὕτως. Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μετὰ τὸν Βοτανειάτην τὰ σκῆπτρα τῆς Βασιλείας ἐδέξατο, ἐν Κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν, τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν Βασίλειον, ὑψηγόρον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ, καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς Ἀγγέλοις παραμιλλώμενον, καὶ μηδ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα, καὶ τὸ ἦθος ἐμβριθῆ, καὶ μηδὲν γήϊνον ἔχοντα, ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν θεῖον Χρυσόστομον ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ τὸ πρόχειρον εἶναι καὶ ἑλκτικὸν εἰς μετάνοιαν. Τῶν δὲ τοῦτον δὴ τὸν Θεῖον Χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικώτερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον, καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιρρύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἔννοιαν δεινότητι, προτιθέντων τοῦ τε μεγάλου Βασιλείου, καὶ Γρηγορίου. Ἑτέρων δὲ τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ καὶ τῷ πεποικιλμένῳ τῆς φράσεως, τῷ διαπόρῳ τε τῶν λόγων, καὶ τῷ τῶν λέξεων ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς ἐν τῇ ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοήτους καὶ τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι, καὶ τούτῳ τὴν νικῶσαν διδόντων. κἀκείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτόν, ὡς συμβαίνειν διαιρεθῆναι τὰ πλήθη, καὶ τοὺς μὲν Ἰωαννίτας λέγεσθαι, τοὺς δὲ Βασιλείτας, Γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς. Ἐπὶ τούτοις δὲ τοῖς ὀνόμασι τῶν περὶ λόγους στασιαζόντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, ἐν χρόνοις ἐσύστερον, ὀπτάνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι καθ' ἕνα πρότερον, εἶτα καὶ ἅμα, ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς Εὐχαΐτων Πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, Ἰωάννῃ τῷ πάνυ, ἀνδρὶ τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ παιδείας ἑλληνικῆς οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν, ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι. καὶ μιᾷ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν. ἡμεῖς ἕν ἐσμεν ὡς ὁρᾷς παρὰ τῷ Θεῷ, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον. ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκαστος τῷ θείῳ κρουόμενοι Πνεύματι, τὰς πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμυούμεθα ἐκδεδώκαμεν. καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μήν γε ὁ δεύτερος. ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται. Ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διΐστασθαι. σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι καὶ μεταστᾶσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα. Ἀλλὰ καὶ ἡμέρᾳ μιᾷ σύναψον, καὶ ὡς σοὶ προσῆκον, τὰ τῆς Ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον, καὶ τοῖς ἑξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἕν ἐσμεν τῷ Θεῷ. Πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην τὰ εἰς σωτηρίαν συμπράξομεν. δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ Θεῷ. Ταῦτα εἰπόντες, ἔδοξαν αὖθις εἰς Οὐρανοὺς ἀναπτῆναι, φωτὶ ἀπείρῳ καταλαμπόμενοι, καὶ ὀνομαστὶ ἀλλήλους μετακαλούμενοι. Ὁ δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ ἀναστάς, ὁ Εὐχαΐτων δηλαδὴ Ἰωάννης, καθὼς οἱ Ἅγιοι εἰσηγήσαντο, διεπράξατο, τό, τε πλῆθος, καὶ τοὺς στασιάζοντας καταστείλας. (ἐδόκει καὶ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος ὁ ἀνήρ.) τὴν Ἑορτὴν ταύτην παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν Θεῷ. Καὶ ὅρα μοι τὸ φρόνημα τοῦ ἀνδρός. ἐπεὶ γὰρ εὗρε τὸν Ἰαννουάριον μῆνα, τοὺς τρεῖς ἔχοντα τούτους, κατὰ μὲν τὴν

πρώ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρώτην τὸν Μέγαν Βασίλειον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν πέμπτην τὸν Θεῖον Γρηγόριον, κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τὸν Θεῖον Χρυσόστομον, συνῆψε πάλιν αὐτοὺς κατὰ τὴν τριακοστὴν, κανόσι καὶ τροπαρίοις καὶ ἐγκωμίοις καταστέψας, ὡς προσῆκεν αὐτοῖς. Ἃ καὶ μάθοι αὐτῶν ὡς οἶμαι γεγονότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαινον, ὡς καὶ πάντων ὑπερκεῖσθαι τῶν ὅσα τε ἐξ ἐκείνου γεγόνασι, καὶ ὅσα γενήσονται. Ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τοῦ σώματος καὶ τὴν μορφὴν οἱ Ἅγιοι οὗτοι, ἔχοντες οὕτως. Ὁ μὲν Θεῖος Χρυσόστομος, τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος, ἦν βραχὺς πάνυ τὴν ἡλικίαν, μεγάλην κεφαλὴν τοῖς ὤμοις αἰωρῶν. ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον, ἐπίῤῥινος, εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρότατος μετὰ τοῦ λευκοῦ, κοίλους τοὺς κόγχους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων, καὶ βολβοῖς τούτων κεχρημένος μεγάλοις. ἐφ' οἷς καὶ συνέβαινε, χαριέστερον ταῖς ὄψεσιν ἀποστίλβειν, εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρακτῆρι τὸν ἀχθόμενον παρεδήλου. ψιλὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον, καὶ πολλαῖς ταῖς βολίσι κεχαραγμένος. ὦτα περικείμενος μεγάλα, καὶ τὸ γένειον μικρὸν καὶ ἀραιότατον, ὑποπολίαις ταῖς θριξὶν ἐξανθοῦν, τὰς σιαγόνας πεπιεσμένας εἴσω ἔχων τῇ νηστείᾳ εἰς τὸ ἀκρότατον. Τοσοῦτον δὲ περὶ αὐτοῦ ἀναγκαῖον εἰπεῖν. ὅτι λόγῳ πάντας καὶ τοὺς παρ' Ἕλλησι σοφοὺς ὑπερῆρεν. ἐξαιρέτως δὲ δεινότητι τῇ κατ' ἔννοιαν, καὶ τῷ λείῳ καὶ ἀνθηρῷ τῆς φράσεως. Εἰς τοσοῦτον δὲ τὴν θείαν γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν ἄλλων οὐδεὶς, καὶ τοῦτο τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗτος ὁ Ἅγιος, εἰ καὶ τολμηρὸν φάναι, ἔδει πάλιν ἐπὶ γῆς δευτέραν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν γενέσθαι. Εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ πάντας ἀνδρῶν ὑπερβαλέσθαι, ἐλεημοσύνης καὶ ἀγάπης χρηματίσας πηγὴ, καὶ ζῆλος ἄντικρυς φιλαδελφίας τε καὶ διδασκαλίας. Ἔζησε δὲ τὰ πάντα ἔτη, τρία πρὸς τοῖς ἑξήκοντα. Ἐποίμανε δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ χρόνοις ἕξ. Ὁ δὲ Μέγας Βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τοῦ σώματος εἰς πολὺ μῆκος ἐπὶ τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμών. ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος. ἐπίῤῥινος, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος, τὸ ἐπισκήνιον συνεσπακὼς, φροντιστικῷ ἐοικώς. ὀλίγαις τὸ πρόσωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος. ἐπιμήκης τὰς παρειάς. κοῖλος τοὺς κροτάφους. ἠρέμα ἔχων ἐν χρῷ κουρίας. τὴν ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, καὶ μεσαιπόλιος. Οὗτος ἐν λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε. διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ τὸ κράτος ἐκτήσατο. οὐχ ἧττον δὲ τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀνήχθη, τεσσαράκοντα χρόνων γενόμενος, καὶ ἐπὶ πέντε ἔτεσι τῆς Ἐκκλησίας προστάς. Ὁ δέγε Ἱερὸς Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἡλικίας τοῦ σώματος, ἐτύγχανε μέτριος, ὕπωχρος, βραχὺ μετὰ τοῦ χαρίεντος, σιμὸς, ἐπ' εὐθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων. ἥμερον βλέπων καὶ προσηνὲς, θάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, στυγνότερον κεκτημένος. ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν κανθὸν συνῆγε. τὸν πώγωνα οὐ βαθὺς, δασὺς δὲ ἐπ' εὐθείας. ἱκανῶς φαλακρὸς, λευκὸς ταῖς θριξὶ, τὰ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαίνων. Τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν ἀνθρώποις εἰκόνα τινὰ καὶ στήλην κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ Μέγας Γρηγόριος. βίου λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλών. Ἐπὶ τοσοῦτον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντας ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ, τῆς τε ἐν λόγοις, τῆς τε ἐν δόγμασιν. ὅθεν καὶ τὴν Θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο. Προέστη δὲ καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἐκκλησίας χρόνους δώδεκα, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος. Τῶν τριῶν τούτων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ καὶ εἰρηνικῇ κατα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σαι διαφύλαξον, καὶ τῆς οὐρανίου σου Βασιλείας ἀξίωσον. Ὅτι ἀλόγητος εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἱππολύτου Πάπα Ῥώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσωρίνου, Αὔρας, τῆς καὶ Χρυσῆς, Φήλικος, Μαξίμου, Ἐρκουλίνου, Βενερίου, Στυρακίνου, Μηνᾶ, Κομόδου, Ἑρμοῦ, Μαύρου, Εὐσεβίου, Ῥουστικοῦ, Μοναγρέου, Ἀμανδίνου, Ὀλυμπίου, Κύπρου, Θεοδώρου, Τριβύνου, Μαξίμου Πρεσβυτέρου, Ἀρχιλάου Διακόνου, Κυρίνου Ἐπισκόπου, καὶ Σαβαίνου.

Στίχ. Τόλμῃ θάλασσαν Ἱππόλυτος εἰσδύει,
Ὁ ξένα κροαίνων ἵππος ἐν λειοπέδῳ.
Τέμνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρῖνος,
Ἦν οἷα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη.
Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαίνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀσπλαγχνίας.
Χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα παστῷ τοῦ Πόλου,
Νύμφη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη.
Ἱππόλυτον πόντου τριακοστῇ ἔκταμε ῥεῦμα.

Αὕτη ἡ ἱερὰ συνοδος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κλαυδίου, ἡγεμονεύοντος Βικαρίου τοῦ Οὐλπίου Ῥωμύλου. καὶ ὁ μὲν Κενσωρῖνος, Μάγιστρος ὤν, καὶ τῷ Βασιλεῖ ἀγαπώμενος, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν λεληθότως, καὶ τῶν χριστιανῶν ὑπερασπίζετο. Γνωσθεὶς δὲ ἀπεκλείσθη ἐν τῇ φυλακῇ, ἔνθα μικρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε πάντας τοὺς στρατιώτας πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ. οἵτινες προστάξει τοῦ Τυράννου ἀπεκεφαλίσθησαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μακαρία Χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς Σαβαῖνος, πρότερον πολλὰς ὑπομείναντες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς Ἁγίοις, καὶ τὰς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν, καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν. Ταῦτα μαθὼν ὁ μακαριώτατος Πάπας Ἱππόλυτος, ζήλῳ θείῳ κινηθείς, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν Τύραννον κατὰ πρόσωπον. Ὁ δὲ ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβασάνισε μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτῷ Πρεσβυτέρων, καὶ Διακόνων, καὶ τοῦ Ἐπισκόπου. Εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς Θαλάσσης ἔρριψε, καὶ οὕτως ἐτελειώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρσιμαίου Ἐπισκόπου.

Ὁ Βαρσιμαῖος ἄνευ αἵματος Μάρτυς.
Γέγονε Χριστοῦ, καὶ πιστὸς Ἀρχιθύτης.

Οὗτος, ὡς γέγραπται, Ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐν Ἐδέσσῃ Ἐκκλησίας, διδάσκων καὶ ἐπιστρέφων τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῆς πλάνης ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ βαπτίζων αὐτούς. Ἐν οἷς καὶ Σάρβηλον τὸν ἱερέα τῶν εἰδώλων ἔπεισε καταλιπεῖν τὰ εἴδωλα, καὶ πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ μετὰ Βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ. οἵτινες καὶ ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ. Εἶτα κρατηθεὶς ὁ Ἐπίσκοπος, παρέστη τῷ Ἡγεμόνι Λυσίᾳ, καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, παρεπέμφθη εἰς φρουράν. Εἶτα παυσαμένου μικρὸν τοῦ διωγμοῦ, ἀπελύθη. καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος Ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ Θεῷ εὐαρεστήσας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὁ Θεόφιλος φίλῳ τιμᾶται κάραν,
Θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου, καὶ Εἰρήνης τῶν ὀρθοδόξων Βασιλέων, ἐκ τῆς Συγκλήτου ὑπάρχων. Στρατηγὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ θέμα τῶν Κιβυρραιωτῶν, ἀπῆλθε μετὰ στόλου, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ ἑτέρους δύο στρατηγοὺς εἰς βοήθειαν, οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ. Ὡς οὖν ἦλθον Σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν εἰς ἀντιπαράταξιν αὐτῶν μετὰ τοῦ στόλου, καὶ τῶν δύο στρατηγῶν. Καὶ πρῶτος ἐξώρμησε μετὰ τοῦ ἰδίου δρόμωνος, καὶ εἰσῆλθε μέσον τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἠνδραγάθησεν. Οἱ δὲ φθονοῦντες αὐτῷ δύο στρατηγοί, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον. Οἱ δὲ Σαρακηνοὶ περικυκλώσαντες αὐτόν, ἐκράτησαν, καὶ ἀπαγαγόντες εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν. Μετὰ δὲ

τέσσαρα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τέσσαρα ἔτη ἐκβαλόντων αὐτόν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν. ὡς δὲ οὐκ ἐπείσθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ, ζ΄. ὁ Εἱρμός.

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος. μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρῷ προσπαγείς, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς Θεογεννήτρια, Ἀδὰμ διέρρηξε τὸ χειρόγραφον. ὃν νῦν δυσώπει Πανάμωμε, ἅπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεις Δέσποινα. καὶ νῦν δεόμεθά σου δωρήσασθαι, τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος, πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν. εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φαιὰν στολήν, σωτηρίων ἐντολῶν διὰ βαπτίσματος, ἀμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, δι' ἀμελείας ὁ δείλαιος. νῦν δέ σοι προστρέχω Παρθένε, τὸν χιτῶνα αἰτούμενος, τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ, πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἡττᾶται Μακάριοι καὶ δραπετεύει, ἡ πρὶν ἀνυπόστατος θρασύτης τῶν αἱρέσεων. κηρὸς δὲ τηκόμενος, ἀπὸ προσώπου πυρός, νόθον ἅπαν δόγμα, τοῖς ὑμῶν προσβάλλον φθόγγοις, πυρπνόοις δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν Ἑλλήνων ἄθλους, πειθὼ δὲ τὴν Τύραννον, ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο. ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν, οἱ τρεῖς τονώσαντες, οὕτως ἅπαν σύστημα πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι. Θτ.

Ἐν σοὶ πᾶσα πρόρρησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο ξενίζουσα τοὺς λέγοντας. ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῆς προρρήσεως, θαύματα πηγάζουσιν Ἁγνή, σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.

Ἄλλος. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Σιγῶσαι καὶ κράζουσαι, ὁρώμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι, ἀρετῆς καὶ σοφίας, οἱ Θεηγόροι στῆλαι γεγόνασιν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, βοᾶν προτρεπόμενοι. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Gennaro.

Θεοῦ φωνὰς ἄνωθεν, ἐπιβροντώσας ἡμῖν ἐξαίσιον, ἀστραπῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγους δεχόμενοι πάνσοφοι, συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥιφθήζονται χάλαζαι, ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν συντρίβουσαι, τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, εἴτις μέσον παρρησιάσηται, τῶν κενολόγων, ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θτ.

Παρθένον οἰκήσας σε, καὶ μετὰ τόκον Παρθένον ἔλιπεν, ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, Θεοκυῆτορ Μαρία Πανάχραντε. πρὸς ὃν βοῶμεν, σὺν σοὶ Παναμώμητε. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες. εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η΄. ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πύργον ἰσχύος ἀσφαλῆ, καὶ κρηπῖδα καὶ φρουρὰν καὶ προστασίαν, κεκτημένοι σε πίστει, διασωζόμεθα νῦν. ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου Πανάγνε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀθανασίας διαυγῆ, ἐπιστάμεθα πηγήν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥεῖθρον ἰάσεων ἡμῖν, ἀενάως τοῖς πιστοῖς Ἁγνὴ πηγάζεις. οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι νῦν, ὑμνοῦμεν τὸν Τόκον σου Ἄχραντε, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἰνδάλματος.

Νοοῦμεν εὐσεβῶς, καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, ἀπειροδύναμον, Μονάδα τε καὶ Τριάδα τὴν πάντα ταῦτα, λόγοις κυβερνῶσαν κρείττοσιν. οὕτω γὰρ δοξάζειν, οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν. οἷς συμπροσκυνοῦμεν, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἑνώθησαν οἱ τρεῖς, Θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν Τριάδα, καὶ τὸ ἀμέριστον, ἐν πᾶσι τετηρηκότες, τῇ θείᾳ φύσει, μίαν παρ' αὐ-

S

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὐτῆς ἀντέλαβον, ἀμόριστον δόξαν, εἰς ἔπαινον ἓν συγκαλουμένην, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαβὼν τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ Εὐεργέτης, ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ Παρθένε. ποιεῖ γάρ, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς φθορὰν καθίσταται. μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων ἑκών, διὰ πάθους τὰ πάθη λύει, ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οὓς ὁ Θεὸς συνήνωσεν, εἰς ὁμότιμον ἕνωσιν, ἐγκωμιαστὴς μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος. ἀλλ᾽ ἴσους ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρίσμασιν, ἴσων καὶ τῶν ὕμνων, μελῳδῶν ἀξιούτω. οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δυνατοὶ καὶ ἄμαχοι, τῆς Θεότητος σύμμαχοι, καὶ τῆς ἀληθείας ἀψευδεῖς συνήγοροι, τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, καλῶς ἀνερευνήσαντες, τὰς θεοπρεπεῖς, περὶ Θεοῦ ὑπολήψεις, ἐκεῖθεν συνιστῶσι, καὶ διδάσκουσι ψάλλειν, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξ Οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι, δύο λύχνοι φωτίζουσιν, ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον. ἐκ γῆς δὲ φανώτερον, τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι, τρεῖς κατὰ τὸ αὐτό, ὑπερμεγέθεις φωστῆρες, συλλάμποντες ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλοντες ἅμα. Λαοὶ ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἡ σάρκωσις, καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια. δι᾽ ἡμᾶς Θεὸς μετὰ νεκρῶν ἐγένετο, θανάτου μὲν ἄγευστος, οἷα παθῶν ἐλεύθερος, τῇ δὲ πρὸς τὴν σάρκα τὴν θνητὴν κοινωνίᾳ, λεγόμενος καὶ πάθους, μετασχεῖν καὶ θανάτου. μεθ᾽ ἧς ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Καταβασία.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομακάριστε Κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν, προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί. σῶσόν με Μῆτερ τοῦ ὄντως ζωῆς, καὶ τρυφῆς ἀενάου, πλησθῆναι καθικέτευε Ἁγνή, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας.

Ἐπιφανεῖσα Παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον, φωτός σου ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς, αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός, καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον Ἁγνή, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς ὃν πρὸ αἰώνων, Πατὴρ ὑπὲρ ἐγέννησεν Υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος, καὶ πηγὴν χαρισμάτων, σὲ Θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν ἱεράρχαις φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον Γεώργιον καὶ Ποίμνιον, ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε, εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς, συμπαραλαβόντες, κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τρισολαμπτῆρας, Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν δίστομον μάχαιραν, ἣν χάρις ἀλλὰ τρίστομον, κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται. ἓν οὐρανοχάλκευτον ξίφος, τρισὶν ἀκμαῖς κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον, τριλαμποῦς μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς κεκοσμηκότας, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα, ἐν Οὐρανοῖς ἦν Ἔνδοξοι, καὶ τὴν σάρκα φορούντων εἰς ἔτι ἄσπιλον. οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς, ὑμᾶς στεφομένους, τὰ ἄνω πρεσβεύετε, καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι. Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν.

Ἐκνικᾷ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων Δέσποινα, καταπνῖγον τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος. κἀμοὶ παραδόξως συμβαίνει, τὸ ἀπορεῖν, ἐκ τῆς εὐπορίας. διὸ τὸν τοσοῦτόν σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς Παναγίας, Τριάδος τρεῖς Ποιμένας.

Ἐπήρθη τῆς Τριάδος ἡ ἀρετή, καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν, ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ, ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα, τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγούς. δι᾽

ὧν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὧν ἐστὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν, οἱ ἀσεβοῦντες ὁδηγούμεθα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ τρισηλίου, φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί. τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος οὐκ ὤν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπερνικῶν. ἐξοικειοῦται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς. οὐ χώρα γὰρ ἐνταῦθα, τῷ φθόνῳ παῤῥησίας, λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν. Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Πατέρας ἡ ἀσέβεια τοὺς αὐτῆς, πρωτοτόκους Υἱοὺς ἀναδείξασα, τέκνα γεννᾷ, γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν, τελειούμενα Πνεύματι, τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς. καὶ σώζειν ἐξαιτεῖται, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησε. Καὶ νῦν, Θεοτ.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν.

Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν, Διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν Υἱὸν, ἐξ ἀποκαλύψεως Πατρικῆς, οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος, τοῦτο μυηθεῖσα Μῆτερ Θεοῦ. διό σε καὶ Παρθένον, δοξάσασα Μητέρα, καὶ Θεοτόκον ἐμεγάλυνε. Καταβασία.

Θεοτόκε ἡ ἐλπὶς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί. πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, Ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς Ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὰ τοῦ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, Βασίλειον νῦν τὸν Μέγαν, Γρηγόριον Θεολόγον, Χρυσόστομον Ἰωάννην, ἀνευφημήσωμεν πάντες. Ἕτερον ὅμοιον.

Ἡ μία Θεότης, Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα, ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, καὶ τῆς Ἁγνῆς Θεοτόκου, μὴ χωρισθῶ τῆς σῆς δόξης. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χρυσοπλοκώτατε Πύργε, καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, ἡλιοστάλακτε Θρόνε, Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ, ἱστῶμεν στίχ. δ. καὶ ψάλλομεν, στιχ. προσόμοια, ἦχος β.

Gennaro.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, στεφανώσωμεν τοὺς Διδασκάλους; τοὺς διῃρημένους τοῖς σώμασι, καὶ συνημμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς τῶν Θεοφόρων πρωτοστάτας. Τριάδος, τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θεράποντας. φωστῆρας, τῆς Οἰκουμένης διαλάμποντας. τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους. οὓς στεφάνοις δόξης, ὡς νικήσαντας στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνῳδιῶν κάλλεσιν, ἀναδήσωμεν τοὺς Θεοφόρους; τοὺς Οὐρανομύστας καὶ Κήρυκας, τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχοντας, τοὺς ἀκραιφνεστάτους Θεολόγους. τὸν μέγαν, ἱεροφάντορα Βασίλειον, τὸν θεῖον, καὶ θεοῤῥήμονα Γρηγόριον, καὶ Ἰωάννην τὸν πάνυ, τὸν χρυσοῦν τὴν γλῶτταν. οὓς ἐδόξασεν ἡ Τριὰς, ἀξίως ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς Ἱεράρχας; τοὺς ἰσαποστόλους ἐν χάριτι, καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι. τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας. σωτῆρας, καὶ ὁδηγοὺς λόγῳ καὶ πράγματι, Ποιμένας, Χριστομιμήτους διὰ πίστεως, τοὺς ἐπιγείους Ἀγγέλους, βροτοὺς Οὐρανίους. οὓς ἐτίμησεν ὁ Χριστὸς, τῆς δόξης ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, ἅμα Βασιλείῳ Γρηγόριον; τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, τοὺς στεῤῥοὺς τῆς πίστεως Προμάχους. τοὺς στύλους, τῆς Ἐκκλησίας πιστῶν στήριγμα. ἁπάντων, ἁμαρτανόντων παραμύθιον. πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα. ἐξ οὗ ἀρυόμενοι, ἡδυνόμεθα τὰς ψυχὰς, αἰτοῦντες συγχώρησιν, σφαλμάτων καὶ μέγα ἔλεος. Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός.

Πρὸς τὸ, Σήμερον ὁ Χριστός.

Σήμερον αἱ ψυχαὶ, τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐκ γηΐνων. Σήμερον Οὐράνιοι γίνονται, τῶν Ἁγίων ἐν τῇ μνήμῃ. αἱ γὰρ πύλαι τῶν Οὐρανῶν ἐπαίρονται, καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύττουσι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν. ἡμεῖς δὲ, πρὸς τὸν Σωτῆρα βοῶμεν. Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ. τοῖς γὰρ πιστοῖς εἰρήνη, διὰ τούτων ἐγεγόνει. Καὶ νῦν, Θεοτ. ὅμοιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. Σήμερον ὑπὸ νόμον γίνεται, ὁ Μωσεῖ δοὺς τὸν νόμον. τῶν Ἀγγέλων αἱ Στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμενος. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ, ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς, πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν. εἶδον γάρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ, γ΄. καὶ ϛ΄.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ, ΛΑ΄. Τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν, προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθληταὶ γενναιότατοι, ἰατροὶ θεοπρόβλητοι, Κῦρε Ἰωάννη τε μεγαλώνυμοι. ὡς τῶν Τυράννων ὠλέσατε, τὸ θράσος τὸ ἄθεον, τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς, τυραννούσας με θραύσατε, καὶ ἰάσασθε, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, καὶ μελλούσης, ἐκλυτρώσασθέ με δίκης, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύοντες.

Τοῦ συνέχοντος κλύδωνος, καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων, τῆς ἐπερχομένης μοι καὶ τοῦ σώματος, τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε, κουφίζοντες Ἅγιοι, πάντα πόνον τῆς ψυχῆς, ὁρατῶν ἀοράτων τε, προσγενόμενον. ὅπως πίστει καὶ πόθῳ μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα, ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Ὡς Ναοὶ χρηματίσαντες, τοῦ Θεοῦ ὡραιότατοι, Κῦρε Ἰωάννη τε τὸν Ναὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυτε. ἐν ᾧ με προστρέχοντα, ἀρρωστήματος παντὸς, ἀπαλλάξατε Ἅγιοι, ἀρύοντες, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου ἐπηρείαις, τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλώσασαν.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν· τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἡμῶν θεραπεύουσα, Κῦρος καὶ Ἰωάννης οἱ Θαυματουργοί. ὁ μὲν γὰρ εὐάγγελον ἀσπασάμενος ἅμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵματι μαρτυρήσας, οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ. ὁ δὲ στρατιωτικοῖς, ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς Οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. διὸ ἰάσεις νέμουσι τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν, πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ἐγὼ εἰμὶ τὸ ἄκαρπον δένδρον Παναμώμε, τὸ μὴ καρπεῦον καρπὸν σωτήριον. διὸ καὶ τρέμω τὴν ἐκκοπὴν, μήπως βληθῶ εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος. ὅθεν προσπίπτω, τούτου ῥῦσαί με, καὶ καρποφόρον δεῖξον Ἄχραντε, τῷ Υἱῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὁ τῷ φόρῳ τέκνον βλέπουσά σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπνώσαντα, ὅπως τοὺς πάλαι ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν, παράσχῃς ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνῳδοῦσα. ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, β΄. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνοις στέψωμεν, Κῦρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τοὺς ἀστέρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους. ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς. ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σκέπη καὶ ἀντίληψις ἡμῶν, τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφυγὴ κραταιὰ, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς ἀεὶ, τῇ ἀγρύπνῳ δεήσει σου, μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου ἐκ περιστάσεων πάντων. ὅτι σὲ μετὰ Θεὸν, ἔχομεν ἀντίληψιν πάντες, οἱ Χριστιανοὶ καὶ καταφύγιον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως ἐν Μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν Εὐεργέτα, ταῖς ἐμαῖς τῆς σὲ τετοκυίας, Λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Εἰς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ϛʹ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὸ κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφας, Κῦρε Μακάριε, συναθλητὴν τῶν πόνων ἐσχηκὼς, Ἰωάννην τὸν Ἔνδοξον. διὸ ψυχῆς τῆς κρείττονος, ἐν Οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατείαν πραγματικὴν ζωσάμενος, Κῦρε πανέντιμε, τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπὼν, Ἰωάννη Πανεύφημε, κατὰ δαιμόνων ἤρασθε, παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι, γυναῖκες ἔνθεοι, παρθενικὴν Ἰσάγγελον στολὴν, εὐσεβῶς ἠμφιάσαντο, μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο. Θεοτ.

Ἐκ σοῦ Κεχαριτωμένη Πανάμωμε, ἡμῖν ἀνέτειλε, Δικαιοσύνης Ἥλιος Χριστὸς, καὶ φωτὶ κατελάμπρυνε, τοὺς καθημένους πρότερον, ἐν τοῖς τοῦ σκότους ὀχυρώμασιν.

Ὠδὴ γʹ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Σαρκίῳ τῷ ἀσθενεῖ, δυναμούμενοι τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν, οἱ εὐκλεεῖς Μάρτυρες, τὸν ἀνθρωποκτόνον κατέβαλον.

Τῶν πόνων σωματικῶς, τοῦ ἀκηράτου δὲ ψυχῆς πράγματι, οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες, ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενὲς, τῆς γυναικείας τῷ Σταυρῷ φύσεως. τὸν δυσμενῆ δράκοντα, ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο. Θεοτ.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας. ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα. σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς χαμαιζήλους ἡδονὰς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου Ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, Κῦρε Ἰωάννη τε, Οἰκουμένης φωστῆρες. ὅθεν ἱκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἁμαρτίας, καὶ νοσημάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Μετὰ Θεὸν ἐπὶ τὴν σὴν Θεοτόκε, προσπεφευγὼς ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν, παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησον Ἁγνή. ὅτι ὑπερῆρανμου, κεφαλὴν ἁμαρτίαι, καὶ πτοοῦμαι Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω. ἱκετηρίαν ποίησον Σεμνὴ, πρὸς τὸν Υἱόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ Ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δʹ. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ ἀμέτρητος τῆς χάριτος φωταυγία, τοῦ δυσμενοῦς κατέλυσε, φιλέσπερον πλάνην, ταύτης πολεμήτορας, φωστῆρας ἐκλάμποντας, Κῦρον Ἰωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες σφοδρῶς ἐῤῥωσθέντες, Κῦρος Ἰωάννης τε, ἑνώσει τῇ κρείττονι, ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

Ὡς σεπτὸν ὑμῶν τὸ Τέμενος θεραπεῖον, τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἀπελαύνει τὴν λώβην, πᾶσί τε τοῖς κάμνουσιν, αἰτήσει τοῦ Μάρτυρες, χάριν ἀλεξίκακον δίδωσιν.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ εʹ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὲ Σῶτερ ἡ δυὰς, τῶν Μαρτύρων ἐπόθησε. σὺ Ἅγιε ἐν Ἁγίοις, Κύρῳ καὶ Ἰωάννῃ, ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Σὸν ἔργον ἀγαθὲ, τοῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις. σὺ Μάρτυρας εὐσεβείας, τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, καὶ δόξῃ ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾶν, ἀσφαλεῖ τῷ φρονήματι, ἀλείψαντες τὰς παρθένους, Ἰωάννης καὶ Κῦρος, ἀνδρείως ἀπειργάσαντο. Θεοτ.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ϛʹ. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θ Τέθαι, ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εἵλοντο. ἢ περ ἀλάστορσι θύειν, πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, τοῦ δι' οἶκτον, ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

Ἤγνισαν, οἱ ἀφειδῶς τοὺς Μάρτυρας ξέοντες.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τες. τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη, αἱ πληγαὶ νηπίων ἀπετελοῦντο. παραδόξως, ἐνίδρουν τῷ θείῳ γὰρ Πνεύματι.

Κύριον, καὶ Βασιλέα πάσης τῆς Κτίσεως, ὁμολογήσασα πίστει, δυὰς ἡ ὁμόφρων καὶ ἀδιάθλητος, τοῖς ἀνόμοις, μέχρις αἵματος ἀντεκατέστησαν.

Θανάτῳ, τὴν ἀθάνατον εὔκλειαν ἥρατο, Ἀθανασία ἡ Μάρτυς, σὺν τῇ Εὐδοξίᾳ καὶ Θεοδότῃ, καὶ τῇ θείᾳ, Θεοκτίστῃ τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοκίον.

Κατάρας, τῆς Προμήτορος Εὔας τῷ τόκῳ σου, ἐλευθερούμεθα σὺ γὰρ, τὸν Χριστὸν τεκοῦσα Παρθενομῆτορ, ἀντὶ ταύτης, τὴν εὐλογίαν πᾶσιν ἐπήγασας.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη, τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κῦρε Θεόφρον, σὺν Ἰωάννῃ τῷ ἀοιδίμῳ. Ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἅγιοι, πᾶσαν πεῖραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγάζετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑπάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν. ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας. τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν, ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει ὑμῖν βοῶ. Ἰάσασθέ με. Ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ΛΑ'. Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου. Καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀθανασίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς Θυγατέρων καὶ Παρθένων. Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας.

Στίχ. Κύρῳ συναθλῶν Ἰωάννης πρὸς ξίφος;
Συνθαυματουργεῖ καὶ μετὰ ξίφος Κύρῳ.
Μήτηρ Ἀρίστη, καὶ τριὰς Θυγατέρων,
Πέθῳ Πατρὸς θνήσκουσι τῷ πάντων ξίφει.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κῦρος, καὶ Ἰωάννης, ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως. ὁ μὲν Κῦρος, ἐκ τῆς Ἀλεξανδρέων Πόλεως, ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐξ Ἐδέσσης. Διὰ τὸν ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμὸν, καὶ τοὺς χριστιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν πρὸς τὴν Ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλαβὼν ὁ Κῦρος, καὶ τὸ Μοναχικὸν ἀμφιασάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ. Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις γενόμενος, περὶ τῶν θαυματουργιῶν τοῦ Ἁγίου Κύρου ἀκούσας, (καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐξιώμενος) παρεγένετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Κἀκεῖθεν κατὰ φήμην ἔνθα διέτριβεν ἀπελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ. Συλληφθείσης δὲ γυναικός τινος οὕτω καλουμένης Ἀθανασίας μετὰ καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς Θυγατέρων, Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Εὐδοξίας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ μελλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ Ἅγιοι μήτι πάθωσιν, οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκὸς, τοῦ ἀγῶνος τὸ μέγεθος καταπτήξασαι, παραγενόμενοι ἐθαρσοποίουν αὐτὰς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον. Συγκατασχεθέντες οὖν καὶ οὗτοι, καὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, Θεὸν ἀληθινὸν ὄντα ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναιξί. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φορακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Οὐικτωρίνου, Οὐίκτωρος, Νικηφόρου, Κλαυδίου, Διοδώρου, Σαραπίωνος, καὶ Παπία, τῶν ἐν Κορίνθῳ.

Στίχ. Ὅλων μέλη τρεῖς συντριβέντες γενναῖοι,
Ὤφθησαν οἱ τρεῖς σώματος Χριστοῦ μέλη.
Καλὴν ἀπαρχὴν Κλαύδιος τῷ Κυρίῳ,
Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας.
Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ τὸ τοῦ πόνου στέφος,
Εἴσελθε Διόδωρε Μάρτυς, καὶ στέφου.
Εἶτα ξίφους στόρεσω σε τῷ φόβῳ βίε,
Καὶ πῶς Θεὸς στορέσει με τὸν Σαραπίωνα;
Λοῦσαι Θαλάσσης πικρὰ λουτρὰ Παπία,
Καὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω τρυφῆς τύχῃς.

Οὗτοι ἐπὶ Δεκίου τοῦ Βασιλέως, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν συσχεθέντες, καὶ ἀχθέντες Τερτίῳ τῷ Ἀνθυπάτῳ ἐν Κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἑλλάδος διέποντι. (ἐκ Κορίνθου γὰρ ὥρμηντο οἱ Ἅγιοι.) μετὰ πλείστας

αἰκίας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αἰκίας καὶ αὐτουργοὺς, διαφόρους ἐδέξαντο τελευτάς. Οὐϊκτωρῖνος γὰρ, καὶ Οὐΐκτωρ, καὶ Νικηφόρος, ἐν ὅλμῳ βληθέντες, ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. Ὁ δὲ Κλαύδιος τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας, τοῦ βίου μετέστη. Ὁ δὲ Διόδωρος, τὸ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος. Σαραπῖνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Παπίας καταποντισθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Τρυφαίνης.

Ταῦρος Τρύφαιναν σοῦ φυσᾷ τὸ σαρκίον,
Καὶ πρὸς φυσᾶς πέμπει σε τὰς ἀκηράτους.

Ὑπῆρχεν ἐκ Πόλεως Κυζίκου, τῆς ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ κειμένης. Θυγάτηρ Ἀναστασίου τινὸς Συγκλητικοῦ, καὶ Μητρὸς Σωκρατίας χριστιανῆς. Κατέστη δὲ εἰς τὸ μαρτύριον, οὐχ ὑφ' ἑτέρων ἀχθεῖσα, ἀλλ' αὐτὴ ἑαυτὴν προσενέγκασα. Διεχλεύαζε δὲ τὰ αἰσχρὰ καὶ δύσφημα, οἷς τοὺς Θεοὺς αὐτῶν οἱ ἄφρονες τιμῶντες ᾤοντο, καὶ ἀποστῆναι τῶν ματαίων ἐδίδασκε, καὶ ἐπιστροφὴν ἐκ Θεοῦ πεμφθῆναι ἐπηύχετο. Ὅθεν προστάξαντος Καισαρίου Ἡγεμόνος, ἐν καμίνῳ ἐμβάλλεται. Ῥυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκεῖθεν, ξύλῳ μετεώρως κρεμᾶται, καὶ ἀπορριφεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται. Εἶτα θηρίοις ἀφίεται. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τῶν θηρίων ταύτης οὐχ ἥψαντο, εἰς δὲ ὕστερον πελάσας Ταῦρος, καὶ διακρατήσας, διέσχισε ταύτην, ἔνθα προσέβαλε. Λέγεται δὲ, ἐν ᾧ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐρρύη, προελθεῖν πηγὴν ὕδατος διαρκοῦς. ἐξ οὗ αἱ μετὰ τὸ τεκεῖν ἀπορρυεῖσαι γάλακτος, εἴτε ἄνθρωποι εἰσὶν, εἴτε κτήνη, ἀρυόμεναι καὶ μετέχουσαι, εὐθὺς τοῖς μαζοῖς τὸ γάλα προχέουσι.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀλαστώσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ τὸ φρόνημα βάρει, τῆς ἀλγεινῆς δόξης οἱ Ἀθληταὶ, ἀνυμνοῦντες ἐκραύγαζον. εὐλογημένος, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Τῇ ἁρμονιῶντες, τοῦ ἀντιπάλου τὰ νοήματα, πᾶσαν αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν, ἀποπτύσαντες οἱ Μάρτυρες, εὐλογημένος εἶ, ἀνεβόων τῆς δόξης ὁ Κύριος.

Ἡ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγηδόνων στεφανούμενοι, Κῦρος Ἰωάννης τε οἱ ὑπασπισταὶ, τῆς Τριάδος ἀνεκραύγαζον. εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε. Θε.

Ὁ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε. διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Πρὸς ἄρνησιν μὲν οἱ ἀσεβεῖς, τῆς φύσει ὄντως Θεοῦ, ἐξεκαλοῦντο δεινῶς, ἀλλ' οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, διὰ Κτίσεως ὑπέφαινον, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λυσσῶντες τῇ πλάνῃ ἐμμανῶς, οἱ τὰ ἐπίγεια, φρονοῦντες Τύραννοι, τοὺς τὸ πολίτευμα ἔχοντας, ἐν ὑψίστοις ἀκατάλυτον, διὰ θανάτου πρὸς ζωὰς ὤθουν κραυγάζοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λείψανα Μαρτύρων ἀστραπαῖς, θαυμάτων ἔλαμψαν, τῇ Οἰκουμένῃ Χριστὲ, τοῦ κακοδαίμονος φάσματος, τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς ἰάσεις νέμοντα. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πανάγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς σῶσαι τοὺς ψάλλοντας. εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν
„ ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσε-
„ βείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες. εὐλο-
„ γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὑπήκοος μέχρι θανάτου, ἡ ξυνωρὶς τῶν ἀηττήτων, ὤφθη Ἰωάννου καὶ Κύρου, τοῖς τοῦ Δεσπότου θείοις προστάγμασι. διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστῆρες ἐκλάμπουσι δύο, τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας, κρουνοὺς ἐκ μιᾶς φωτοφόρου, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρυόμενοι, τῆς ἀκηράτου χάριτος. οὓς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, ἡ τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων, δυὰς ἀνδρείως ἐθεολόγησε, τὸν σαρκω-

θέν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

θέντα Λόγον δὲ, ἕνα Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστὲ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν Κόσμον μετὰ δόξης. λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ Πολυέλεος.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐκ σοῦ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. πρὸς, Τοῖς Μαθηταῖς.

Τῶν Ἀναργύρων Ἔξαρχοι, καὶ Ἀστέρες οἱ θεῖοι, τῆς Οἰκουμένης ὤφθητε, Μάρτυρες Θεοφόροι, ὡς Πρόμαχοι ἀληθείας. ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες, τὸ συμπαθὲς Πανεύφημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε, πάθη ψυχῶν, καὶ σωμάτων ὅθεν τὴν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Ἕτερον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Θαυματουργοὶ φωστῆρες, Κῦρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, Παναγία Θεοτόκε. σὺ ἀδιάλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, Θεοχαρίτωτε Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ. καὶ ψάλλομεν, Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, καὶ τοὺς Θεμελίους τῆς Πίστεως. τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὀσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κῦρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων Μακάριοι, καὶ Φωστῆρες ἄδυτοι διὰ Πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι, Κῦρε Ἔνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἀσιγήτως, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν Παμμακάριστοι.

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ Χριστοῦ Καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφροσι θείοις Μάρτυσι, καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης καὶ λαμπρότητος, τὸν κρατύνοντα αὐτὰς, σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι, καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Εἰς τὸν π. ἦ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος, δ.

Ἀξιεπαίνοις ᾄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάννην τοὺς ἐν Πνεύματι ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας, σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὸ βλάστημα αὐτῆς, Θεοδότην, Εὐδοξίαν, καὶ Θεοκτίστην, τὰς Ἀθλοφόρους καὶ Ἀειπαρθένους, αἰτούσας, Χριστῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου. ὅτι πάντα κέκτημαι, ἅπερ μισεῖ ὁ Θεὸς, σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου, καὶ νοῦν ἐννοίαις, τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς, γλώσσῃ κατακρίνων τε τοὺς ἁμαρτάνοντας. αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι. Θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν, ἵνα ἐκνήψας, τῆς κακίστης μου, συνηθείας προσπέσω καὶ κλαύσωμαι, ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Σταυροθεοτοκίον, Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς Φιλάνθρωπος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἀντὶ δὲ τοῦ πολλαπλασιάζοντος ἀριθμοῦ ληφθήτω ἡ ἀέ, γραμμή, ἧς τὸ μὲν ἀζ΄, μέρος παραστατικὸν ἔστω καὶ αὐτὸ δεκάποδος ἑνὸς, ὥσπερ καὶ τὸ ἀγ΄, τὸ δὲ ζ΄ή, δύο πρώτων λεπτῶν, καὶ τὸ ἡ έ, δύο δευτέρων. Συνεστάθω δὲ ἔκ τε τῆς ἀβ΄, καὶ ἀέ, εὐθείας τὸ ἀθ΄, ὀρθογώνιον. καὶ ἀπὸ μὲν τῶν γ΄κ΄δ΄λ΄μ΄, σημείων τῆς ἀβ΄, εὐθείας ἀχθήτωσαν εὐθεῖαι παραλλήλως τῇ β΄θ΄, ἢ ἀέ, αἱ γ΄ό, κ΄π΄, καὶ λοιπαί. ἀπὸ δὲ τῶν ζ΄ν΄ή΄ξ΄, σημείων τῆς ἀέ, εὐθείας ἀχθήτωσαν εὐθεῖαι παραλλήλως τῇ ἐθ΄, ἢ ἀβ΄, αἱ ζ΄ρ, ν΄σ΄, καὶ λοιπαί. Τούτων δ᾽ οὕτω γενομένων, φανερὸν ὅτι τὸ μὲν ἀτ΄, ὀρθογώνιον δεκάποδα τετράγωνον παρίστησι. περιέχεται γὰρ ὑπὸ τῶν ἀγ΄, ἀζ΄, ἴσων γραμμῶν, ὧν ἑκατέρα ἀντὶ ἁπλοῦ δεκάποδος εἴληπται. Ὅτι δὲ καὶ ἑκάτερον τῶν ἡτ΄, δ΄τ΄, πρώτων λεπτῶν παραστατικόν ἐστι, δῆλον.

Ἕκαστον γὰρ τῶν ἡχ΄, ν΄τ΄, τ΄κ΄, φ΄δ΄, ὀρθογωνίων δέκατόν ἐστι μέρος τοῦ ἀτ΄, περιέχονται γὰρ ὑπό τε ἴσης γραμμῆς τῆς ἀγ΄, καὶ δεκάτου ἀγ΄, αὐτῆς μέρους. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰ Α΄ώ: τ΄ώ, Β΄ώ: ψ΄ώ, τετράγωνά ἐστιν ὡς ἀπὸ τοῦ δεκάτου μέρους τῆς ἀβ΄, συνιστάμενα. Διὸ καὶ δέκατά εἰσι μέρη ἑνὸς τῶν ἡχ΄, ν΄τ΄, τ΄κ΄, φ΄δ΄, πάντως γε καὶ τούτων ἕκαστον ά. λεπτῶν παραστατικόν ἐστιν, ὥστε ἐκ τούτων συνάγειν ἔχομεν, ὅτι πηνίκα ά. λεπτὰ ἐπὶ ά. πολλαπλασιασθῶσι, τὰ γενόμενα πρῶτα τετράγωνά εἰσι λεπτὰ οἷα τὰ Α΄ώ, τ΄ώ, καὶ λοιπά.

Ὅτε δὲ δεκάποδες ἐπὶ πρῶτα ὁμοίως πολλαπλασιασθῶσι λεπτά, τὰ γενόμενα πρώτων λεπτῶν καὶ αὐτὰ παραστατικά εἰσι, ὀρθογωνίων μέντοι, ὡς τὰ ἡχ΄, ν΄τ΄, καὶ λοιπὰ δύο. Ἰστέον μέντοι ὡς τὰ μὲν Α΄ώ, τ΄ώ, Β΄ώ, ψ΄ώ, λέγονται εἶναι πρῶτα λεπτὰ ὡς πρὸς τὰ ἡχ΄, ν΄τ΄, τ΄κ΄, φ΄δ΄, ταῦτα δὲ ὡς πρὸς τὸ ἀτ΄. ὅθεν λαμβανομένου τοῦ ἀτ΄, τετραγώνου ἀντὶ δεκάποδος ἕκαστον μὲν τῶν ἡχ΄, ν΄τ΄, τ΄κ΄, φ΄δ΄, ὀρθογωνίων χώραν λεπτῶν ά. ἐπέχει. Ἕκαστον δὲ τῶν Α΄ώ, τ΄ώ, Β΄ώ, ψ΄ώ, λεπτὰ δεύτερα παρίστησιν. Ἐπεὶ δὲ ἕκαστον τῶν ἐΓ΄, ξ΄Α΄, Β΄λ΄, Δ΄μ΄, Ζ΄β΄, ἴσον ἐστὶν ἑκάστῳ τῶν Α΄ώ, τ΄ώ, Β΄ώ, ψ΄ώ, ἕκαστον γὰρ τούτων τε κἀκείνων δέκατόν ἐστι μέρος ἑνὸς τῶν ἡχ΄, ν΄τ΄, ὀρθογωνίων, καὶ λοιπῶν δύο, τῶν μὲν κατὰ μῆκος, τῶν δὲ κατὰ πλάτος παραβαλλομένων, πάντως γε καὶ τὰ ἐΓ΄, ξ΄Α΄, Β΄λ΄, καὶ λοιπὰ ὅμοια τούτοις δευτέρων λεπτῶν χώραν ἀναπληροῦσι. τὰ δὲ Α΄Η΄, Γ΄π΄, ψ΄2΄, καὶ λοιπὰ τρίτων. Ἕκαστον γὰρ τούτων δέκατόν ἐστι μέρος ἑνὸς τῶν ἐΓ΄, ξ΄Α΄, καὶ λοιπῶν. τὰ δὲ 7΄4΄, 8΄5΄: καὶ λοιπὰ τέσσαρα τετράγωνα τετάρτων λεπτῶν ἐπέχουσι τόπον. Ἕκαστον γὰρ αὐτῶν δέκατόν ἐστι μέρος ἑνὸς τῶν Α΄Η΄, Γ΄π΄, καὶ λοιπῶν. Τούτων δὲ προαναπτυχθέντων εὐχερῶς δειχθήσεται καὶ ὁ τῆς Συνάψεως αὐτῶν τρόπος. τῷ μὲν οὖν ἐσχάτῳ τοῦ γενομένου ἀριθμοῦ χαρακτῆρι, τὸ ψ΄θ΄, ἀναλογεῖ ὀρθογώνιον, ὡς περιεκτικὸν ἓξ τετραγώνων. Ἐπεὶ δὲ τὸ μὲν όψ΄, ὀρθογώνιον τεσσάρων ὁμοίων ὀρθογωνίων περιεκτικόν ἐστι, τὸ δὲ ψ΄ρ, ἕξ, ὧν συναπτομένων γίνεται τὸ ὅλον δέκα, ἅτινα ἴσα ἐστὶν ἑνὶ τῶν ἐΓ΄, ξ΄Α΄, καὶ λοιπῶν. Διά τοι τοῦτο ἀντὶ τῶν τρίτων, τέτακται στιγμή. Ἐπεὶ δὲ πάλιν τὸ

μὲν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας